

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΑΡΑΝΤΗ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάρανης

533

ΤΜΗΜΑ ΓΒ

ΑΡΧ. 101

ΣΤΙΣ 22
ΣΑΜΟΥ

Ο ΔΩΡΗΤΗΣ ΥΨΙΣΤΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

652

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΑΜΟΥ
 Αριθ. 5936
 Χρονολ. 23/4/48

ΗΓΕΜΟΝΙΑΣ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΣΑΜΟΥ
 ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 767

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΑΜΟΥ
 Αριθ. 2567
 Χρονολ. 1969

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΠΑΝΘΕΚΤΗ

ΙΕΡΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ

ΤΟ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΜΗΝΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ,

ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς ἀ. Φεβρουαρίου μέχρι τέλους Αὐγούστου.

Ἐκδοθεῖσα μὲν κατὰ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΥΡΡΟΥ

ΤΟΥ ΘΕΤΤΑΛΟΥ,

Νῦν δ' ἐπανηθεῖσα καὶ διορθωθεῖσα ἐγκρίσει

ΤΗΣ ΙΕΡΑΕ ΕΥΝΟΔΟΥ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΒΑΛΛΟΣ.

Καὶ δαπάνης Γ. Καρυοφύλλη.

Πρὸς χρῆσιν τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

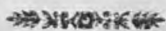
Καὶ εἰς τὴν Π. Γραφείον

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Γ. ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ.

Κατὰ τὴν ὁδὸν Νικία, ἀριθ. 74.

1862

ἀξίωμα καὶ ἐρῶν πατριάρχῃ καὶ ἱεροσ.
ἀγίῳ κυρίῳ διατίμει καὶ μαχαριῶ ἰερα-
τικῆ ἐχόρῃ.

» Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεός· λίαν ἐκραταιώ-
» θησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.
» Ἐξαριθήσομαι αὐτοὺς, καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται.»

Ψαλ. ρλή. 17—18.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΤΩ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ

ΚΥΡΙΩ ΜΟΙ ΚΥΡΙΩ

ΙΩΑΚΕΙΜ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΕ ΔΕΣΠΟΤΑ!

Καθώς ἐν τῇ πρώτῃ ἀφίξει μου αὐτόσε οὐκ ἠδυνήθην πείσασθαι τοὺς Σ. Γερόντας, μεθ' ὅλας τὰς προσπάθειάς ἃς κατέβαλεν ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης, ὅπως συνδράμωσιν εἰς τὴν ταχεῖαν τῆς βίβλου ταύτης τῆς ἱεράς ἀποπεράτωσιν, οὕτω καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐκείσε ἀνόδω μου ἐχρημάτισα ἀτυχῆς εὐρῶν τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν πράγματα οὐ καλῶς ἔχοντα· ἀλλ' ὅμως τ' ἀνθρώπεια ταῦτα καὶ αἱ καιρικαὶ περιστάσεις αὐταὶ οὐδαμῶς ἐπτόησάν με ἔχοντα ἀείποτε πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι ἐνθεν μὲν ἡ λελογισμένη γνώσις τῶν Σ. Γερόντων, ἐνθεν δ' αἱ πολύτμητοι συμβουλαὶ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος ἐπανορθώσονται ἐπ' αἰσίῳ τὰ τέως μὴ εὖ κείμενα.

Ἐπὶ τοιαύταις γοῦν ἐλπίσιν ἐπεριδόμενος ἀνεχώρησα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐφωδιασμένος τῇ συστάσει τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος εἰς Ἄγιον Ὄρος· ἐκείσε φθὰς εὐτυχον πάσης δυνατῆς περιποίησεως καὶ περιάλψεως παρὰ τοῖς Ἁγίοις καὶ Σ. πατράσιν, ὧν ἡ σωσιπολις καὶ ἐνάρετος πολιτεία ἐκίνησάν με τῷ ὄντι εἰς κατάνυξιν ψυχῆς καὶ καρδίας, ἰδόντα τὰς μακρὰς ἀγρυπνίας καὶ τὰς πολλὰς νηστείας, ἃς κατὰ καθήκον ἱερόν διαφυλάττουσιν ἐπιμελῶς οἱ ἅγιοι οὗτοι πατέρες, νυκθήμερόν δεόμενοι ἐν πόνῳ καὶ μόχθῳ πολλῷ καὶ ἀκραιφνεῖ ὀρησκευτικῇ εὐλαβείᾳ καὶ ἀγνῶ ζήλῳ ὑπὲρ εἰρήνης καὶ σωτηρίας τοῦ σύμπαντος κόσμου, καὶ μνημονεύοντες αἰεὶ τοῦ Σ. ὀνόματος Ἰωακείμ.

Περιήλθον ἀπάσας τὰς Σεπτὰς καὶ Εὐαγεῖς Μονὰς τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους καὶ πανταχοῦ ἐγενόμην αὐτήκοος καὶ αὐτόπτης τῆς θεαρέστου ταύτης ὀρησκευτικῆς εὐλαβείας καὶ λατρείας. Τοῦτ' αὐτὸ εἶδον καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐνθα καὶ διέτριψα ἡμέρας τινάς· ὁ δὲ ζήλωτής τῶν ἀγαθῶν Μητροπολίτης Θεσσαλονικῆς Κύριος Νεόφυτος, μαθὼν τὰ

κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς Πανθέκτης ἐνεγράφη συνδρομητῆς αὐθορμήτως εἰς 10 σώματα, ἐπ' ἴσης δὲ καὶ ὁ ὁμόσηλος καὶ ὁμότροπος αὐτοῦ Ἄγιος Κασσανδρείας Κ. Νεόφυτος ἐνδημῶν ἐκεῖθι ἐν ὥρᾳ χειμῶνος. Αὐτοῦ δ' ἐνεκυσέ μοι συντυχεῖν καὶ τῷ Ἁγίῳ Πολυανῆς Κ. Παρθενίῳ, ὃς ἐξέφρασε μοι τὴν λύπην αὐτοῦ ὡς μὴ δυναμένου συνδραμεῖν, καθ' ὅσον ἐπεθύμει, ἕνεκα τῆς δυσaréστου αὐτοῦ καταστάσεως, εἰς βίβλον εἶπερ τινὰ καὶ ἄλλην πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς χρησιμωτάτην, τὰ μάλιστα δ' ὅμως ἀναγκαιοτάτην καὶ ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ μεταξὺ τῶν πνευματικῶν τέκνων τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ, ὅπου ὁ ἐπιπολάζων Βουλγαρισμὸς κινδυνεύει ἀπογλωττίσαι τοὺς περιλειπομένους ὀλίγους ἑλληνογλώσσους ὀρθοδόξους Χριστιανούς. Συγκινηθεῖς ἐκ τῆς λυπηρᾶς αὐτοῦ καταστάσεως τῆς προελθούσης ἐκ τῆς πρὸς ὥραν μὴ εὐaréστου καταστάσεως τῶν τῆς Μ. Ἐκκλησίας πραγμάτων, παρηγόρησα καὶ ἐπήλπισα αὐτὸν, ἅτε ἐκ τοῦ σύνεγγυς γιγνώσκων τὸ φιλοδίκαιον καὶ τὴν ὀρθοφροσύνην τῆς Ἑμετέρας προσκυνητῆς μοι Παναγιότητος.

Πιστεύσατέ μοι, Σ. Ἀρχιεπίμην καὶ σοφὴ Πατριάρχα, ὅτι ἐν τῇ βραχεία περιοδείᾳ μου πανταχοῦ εὗρον ὁμοφρονούν μοι τὸ χριστεπώνυμον ποιμνιὸν Σου καὶ ἀναμένον τὴν ἐναίσιμον ἐξομάλισιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν πραγμάτων παρὰ τῆς Ἑμετέρας Παναγιότητος μόνης, ἕνεκα τῆς μακρᾶς πείρας ἣν προσεκτήσασθε, ἐπὶ τεσσαράκοντα ἤδη ὄλα ἔτη ἀρχιερατεύοντες, πρὸς τῇ ἐξιδιασμένῃ Ἑμῖν βαθεῖα συνέσει καὶ περινοίᾳ.

Ἄλλὰ παρεξेत्रάτην τῶν ὀρίων τῆς ταπεινῆς μου ταύτης ἐπιστολῆς καὶ συγγνώμη, Παναγιώτατε! Ὅ,τι λέγω, λέγω ἐξ ἀγνοῦ

ὑπὲρ τῆς Μ. Ἐκκλησίας συναισθήματος καὶ θρησκαυτικῆς εὐλιχρινείας.
— Ὡς βλέπετε, μεθ' ὅλας τὰς περιπετείας καὶ δυσχερείας ἃς ὑπέστην
ἐξῆλθε τῶν πιστηρίων ἤδη καὶ ὁ ἀνά χειρας Γ'. Τόμος, καὶ οὕτως
ἔχει τὸ κοινὸν ἐν πλήρει συνόλῳ τὴν Παρακλητικὴν καὶ τὰ Δώ-
δεκα Μηναιᾶ. Πέπεισμαι δ' ὅτι τὸ μὲν περιλειπούμενον Τριῶδιον,
σὺν θεῷ ἀγίῳ καὶ δι' εὐχῶν τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος καὶ τῶν Σ.
Ἀρχιερέων δημοσιευθήσεται μετὰ τρεῖς μῆνας, τὸ δὲ Πεντηκοστάριον
Αὐγούστου φθίνοντος.

Ἰκετεύω τοίνυν θερμῶς τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ αὐτὸς ὅ-
πως συστήσῃ καὶ δεύτερον ἤδη τὴν βίβλον τοῖς Σ. Ἀρχιερεῦσιν, οἵ-
τινες ἰδόντες τὸ ἔργον ἐν τῷ τελειοῦσθαι προθυμοποιηθήσονται, οἶμαι,
συνδραμεῖν τῇ ἐμῇ ἀσθενείᾳ, λαμβάνοντες τοὺς ἤδη ἐκτετυπωμένους
καὶ δεδημοσιευμένους τρεῖς τόμους, ἄνευ τινὸς διαταγμοῦ καὶ τῆς ἐλα-
χίστης ὑπονοίας μὴ τὸ ἔργον μείνῃ ἡμιτελές.

Ἐξαιτούμενος τέλος τὰς θεοπειθεῖς εὐχὰς τῆς
ΥΜΕΤΕΡΑΣ ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ.

Διατελῶ μένων ὅλως ἐλάχιστος
ἐν Κυρίῳ υἱὸς καὶ προθυμότατος
Γ. Καρσοφύλλης.

Ἀθήνησιν ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1862.

Τῆ 25 Φεβρουαρίου.

ΠΙΝΑΞ ΣΥΝΤΟΜΟΣ.

ΤΩΝ

ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

1	Τρύφωνος μάρτυρος. Σελ.	1
2	Ἡ Ἰπαπαντὴ τοῦ Κυρίου.	6
10	Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος.	35
24	Ἡ εὑρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.	68

ΜΑΡΤΙΟΣ.

9	Τῶν ἁγίων 40 Μαρτύρων.	89
24	Τυπικὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.	116
25	Ὁ Εὐαγγελισμὸς.	126

ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

23	Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου.	165
----	----------------------------	-----

ΜΑΪΟΣ.

2	Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.	195
5	Τῆς ἁγίας Εἰρήνης.	202
8	Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.	207
21	Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης.	235

ΙΟΥΝΙΟΣ.

24	Τὸ Γενέσιον τοῦ Προδρόμου.	287
29	Πέτρου καὶ Παύλου τῶν Ἀποστόλων.	306
30	Ἡ συναξίς τῶν 12 Ἀποστόλων.	321

ΙΟΥΛΙΟΣ.

1	Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων.	328
2	Τῆς ἁγίας Ἐσθῆτος.	335
8	Προκοπίου μάρτυρος.	348
17	Μαρίνης μάρτυρος.	373
20	Ἡλιῦ τοῦ Προφήτου.	379
25	Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄνης.	401
26	Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος.	409
27	Παντελεήμονος μεγαλομάρ.	415

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

1	Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ.	429
6	Ἡ Μεταμόρφωσις.	448
15	Ἡ κοίμησις τῆς Θεοτόκου.	480
29	Ἡ ἀποτομὴ τοῦ Προδρόμου.	518
31	Τὰ καταθέσια τῆς τιμίας Ζώνης.	533

Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία.
 Ἀπολυτίκια Ἁγίων τινῶν.
 Κοντάκια τῆς ἑβδομάδος.
 Ἀκολουθία ἀνώνυμοι.
 (Ὅρα ταῦτα ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος Τόμου.)

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ 28.

Η (ΔΙΣΕΚΤΟΥ ΟΝΤΟΣ) 29.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11, καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

Τῇ Ἀ. τοῦ αὐτοῦ Μηνός, εορτάζομεν τὰ Προεόρτια τῆς Ἰταπαντῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μνήμην τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν σίχους σ'· καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς προσόμια Στιχηρά. Τῶν Προεορτίων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Η σεπτὴ εὐτρεπίζεται, Ἐκκλησία εισδέξασθαι, ἐν αὐτῇ τὸν Κύριον, ὡσπερ νήπιον, ἐπιδομῶντα καὶ χάρισι, νοητῶς φαιδρύνοντα, τὸ πιστότατον αὐτῆς, καὶ φιλόθεον σύστημα· ᾧ καὶ κέκραγε· Σὺ εἶ δοξὰ καὶ κλέος καὶ ὁ κόσμος, τοῦ πληρώματός μου Λόγε, ὁ νηπιάσας σαρκὶ δι' ἐμέ.

Η παστὰς ἡ πολύφωτος, καὶ σκιῆ ἡ ὑπέρτιμος, καὶ ναὸς ὁ ἀγίος καὶ εὐρύχωρος, ἐνδον θαλάμων εισάγουσα, τοῦ Ναοῦ τὸν Κύριον, προμνηστεύεται· αὐτὸν, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, ἱκετεύουσα· ἐκ φοβᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς κυρίως Θεοτόκον, ταύτην ἀπαύστως δοξάζοντας.

(TOM. Γ')

Συμεῶν ἱερώτατε, τὴν ἐλπίδα ἦν κέκτησθαι, τὸν Χριστὸν θεάσασθαι, δεῦρα πρόσελθε, ἐν τῷ ναῷ καὶ ὑπόδεξαι, ἀγκάλαις καὶ βόησον· Νῦν ἀπόλυσον Σωτήρ, ἐκ τῆς γῆς με τὸν δοῦλόν σου· καὶ συγκάλεσον, τὴν Προφήτιδα Ἄνναν τοῦ δοξάσαι, μετὰ σοῦ τὸν Εὐεργέτην, σαρκὶ φρικτῶς νηπιάζοντα.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τρύφων πανασίδιμε τρυφῆς, ἀκηράτου μέτοχος, ἐν οὐρανοῖς ἐχρημάτισας, διαφανέστατα, γενικούς ἀγῶνας, διαθήσας ἐνδοξε, καὶ Μάρτυς ἀληθείας γενόμενος, Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων πανασίδιμε φωτὸς, ἀδίδιου λάμψεσι, φωτοειδῆς ὅλος γέγονας, καταστρεφάμενος, τὴν

ζοφώδη

ζοφώδη πλάνην, καὶ τοὺς κοσμοκράτορας, τοῦ σκότους καθελῶν θεία χάριτι· διὸ ἔκτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων παμμακάριστε χαρᾶς, καὶ ἀγαλλιᾶσεως, ἀγγελικῆς κατηξίωσαι, ἀπαρνησάμενος, τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, καὶ ψυχῆς στερότητι, τὰ πάντα παρ' οὐδὲν ἡγησάμενος· καὶ καρτερώτατα, διανύσας τὸ Μαρτύριον, νῦν πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Υπερφρονήσας τῶν τῆ δε γεηρῶν, παμμακάριστε Τρύφων σεβάσμιε, πρὸς τὸ σκάμμα ἀνδρείως ἔσπευσας· καὶ τῆ πάλη δι' αἵματος, σὺ ἐντέχνως Μάρτυς τὸν ὑπερήφανον καθελῶν, ἐκομίσω τῆς νίκης στέφος. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκλιπαρῶν δι' ἡμᾶς, μὴ ἐλλίπης Ἀθλοφόρε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Σήμερον Συμεῶν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρῶην ὁ Μωϋσῆς εθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, πλάκας δόντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητής· οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια

Προεόρτια, ἦχος πλ. β'.

Τὴν Ἀνάστασίν σου.

Σέλας τὸ τρισήλιον ἐμφανῶς,

λάμπαν ἐκ Παρθένου καινοπρεπῶς, ἀστραπαῖς τῆς ὑπερφώτου Θεότητος, ἐφαίδρυε τὴν σύμπασαν ἀρρήτως.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δουλόν σου.

Τὴν ἐκ παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ, πτώσιν ἐνουάρξασαν τοῖς βροτοῖς, ὁ Χριστὸς ἐπανορθῶσων ἐπέφανεν, ἀτρέπτως νηπιᾶσας ἐκ Παρθένου.

Στίχ. Φῶς, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νόμον τὸν ἐν Γράμματι ἐκπληρῶν, ὁ τοῦ νόμου Κύριος καὶ δοτῆρ, ἐν ναῶ τῷ νομικῷ νῦν προσάγεται, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου βρέφος θεῖον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Τὸν Ἱερὸν ἢ Ἱερά Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ· ἀπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεῶν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δουλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥημά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Απολυτικίον, ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε· (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Καὶ Προεόρτιον, ἦχος α'.

Χορὸς ἀγγελικός.

Ουράνιος χορὸς, ουρανίων ἀψίδων, προκύψας ἐπὶ γῆς, καὶ φερόμενον βλέπων, ὡς βρέφος ὑπομάζιον, πρὸς ναὸν τὸν πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, προεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσαι, φρικτῶς ἐξίστάμενοι. Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Οὖν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνῳ

νου αγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δούλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν Κάθισμα, ἦχος δ΄. Τυχὸν προκατάλαβε.

Σαρκὶ νηπιάσαντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, χερσὶ γηραλέαις σου, ἀγκάλισθεις Συμεὼν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου, τὴν ἀπόφασιν δόξης· εἰληφας τῶν θαυμάτων, τὴν ἀένναον χάριν· διὸ σε ἀξιοχρέως πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Προεόρτιος Κανὼν. (Ἴδε εἰς τὰ Μηναια. Καὶ τοῦ Μάρτυρος εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ΄.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Τριαδικῇ στερρότητι, πολυθείαν ἔλυσας, ἐκ τῶν περάτων αἰοδιμε, τίμιος ἐν Κυρίῳ γενόμενος· καὶ νικήσας τυράννους, ἐν Χριστῷ τῷ Σωτῆρι, τὸ στέφος εἰληφας τῆς μαρτυρίας σου, καὶ χαρίσματα θεῶν ἰάσεων, ὡς ἀήττητος.

Τῷ αὐτῷ Μηνί α΄. Μνήμη τοῦ αγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Ὁ ὁσιος Βενδεμιανὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Βασίλειος ὁ ὁμολογητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Τιμόθεος ὁ ὁμολογητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεῶν, ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Καρίαν τὴν γλῶσσαν ἀποτμηθεὶς τελειοῦται.

Ἡ ἅγια Μάρτυς Περπετούα, καὶ οἱ σὺν αὐτῇ Σάτυρος, Ψευκάτος, Σατορνίλος, Σεκουῆδος, καὶ Φηλικιτάτη, ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀναστάσιος ὁ Ναυπλιώτης, ὁ ἐν Ναυπλίῳ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1653, διαμελισθεὶς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Μάρτυρος.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τρυφῆς κατεμφορούμενος, παραδόξου καὶ θείας, Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτος, ἐχρημάτισας μάκαρ· τὰς χῆρας νέμων ἐν νάπαις, πρὸς Θεοῦ ἀπειληφας, τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, Τρύφων· Μεγαλομάρτυς, θεραπεύειν τῶν βροτῶν, τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους.

Προεόρτιον. ὁμοιον.

Τὸν παῖδα προσκομίσασα, ἡ πανάμωμος Κόρη, ἐν ἱερῷ τετέλεκε, τὰ τοῦ νόμου· καὶ τοῦτον, ἀγκάλαις ὡς ἐδέξατο, Συμεὼν ὁ δίκαιος, ἀντέφησε τῇ Παρθένῳ· Οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν, καὶ ὡς σημεῖον ἐν κόσμῳ.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια.

ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ρύπου δίχα Χριστὸς, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως, Υἱὸς πρὸ Ἐωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδὰμ λυτρούμενος.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γάρ, ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέ-

1* φος,

φος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῶν Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεῶν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος β'.

Ο κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἁγίου Συμεῶν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνθεσις, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

—ο—

Α'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρείου, ἢ τῆς Τυροφάγου.

Ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμικὸν καὶ τὴν συνήθη στιχολογίαν τοῦ Μακκαρίου ἀνθρῶ· εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ' τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρὸν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, Ἀναστάσιμα τῆς Ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ἐἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριωδικὸν Κανόνα, ἢ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τὸ,

Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν α' καὶ β'. Στιχολογίαν τοῦ Φαλκησίου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα δύο· καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς δις. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς αὐτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. Δόξα, ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς, Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. Ῥόδης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Εἶτα Καθίσμα τοῦ Τριωδίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς Ῥόδης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ Θ'. Ῥόδῃ, ψάλλεται ἡ τῆς Ἑορτῆς μόνη, μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς εἰς σ'. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Λίανους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξαι, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, ψάλλε τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, κτλ. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς, καὶ μετ' αὐτὸ, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ ἀπόλυσις.

Β'. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Ἐὰν ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τύχη ἡ Ἑορτὴ καθ' αὐτὸ, ἢ ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ἢ μὲν ἀκολουθία τῶν ψυχῶν μετατίθεται εἰς τὸ Σάββατον πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου· ἢ δὲ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς ψάλλεται μόνη, καθὼς ἐστὶ τετυκαμένη.

Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμικὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α'. σά-

σιν

σιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς ς'. καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς. Δόξα τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Τροπάριον αὐτῆς. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς δις. Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς δις. Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Ν. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς. Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῶν Ἁγίων εἶτα, Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ, ἡ τῆς Ἑορτῆς μὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς. Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, κτλ. Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Ἐξαίρετως, Θεοτόκε ἡ ἑλπίς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς, καὶ μετ' αὐτὸ, Εἰσοδμεν τὸ φῶς, καὶ ἀπόλυσις.

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ι Σ.

Τῆ ἀνιστέρω Ἄρθρον, μὴ εὐρισκόμε-

νον ἐν τῷ Τυπικῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἀνεπληρώθη ἐκ τοῦ παλαιοῦ Τυπικοῦ. Κατὰ τὰς ἀνεκδότους ὁμῶς Σημειώσεις περὶ τυπικῆς διατάξεως, τὰς συζομένους ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ, ἡ μὲν ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς, τυχοῦσα τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροράγου, ψάλλεται ἀμιγῆς, ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ· ἡ δὲ ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Πατέρων ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Ἐὰν τύχη τῇ β'. τῆς α'. ἑβδομαδος τῶν Νηστειῶν.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροράγου ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά τοῦ Τριωδίου γ'. Ἐγκρατεία τὴν σάρκα καὶ τὰ δύο ἕτερα καὶ γ'. τῆς Ἑορτῆς, Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον· Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε· ἀπαξ, καὶ δύο τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ τρίτου, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ καθεξῆς ἡ λοιπὴ αὐτῆς εορτάσιμος ἀκολουθία, ἄνευ Τριωδίου. Μετὰ δὲ τὴν Μεγάλην Δοξολογίαν, τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου· αἱ δὲ Ὡραι ἀναγινώσκονται ἐν τοῖς κελλίσις χύμα, ἄνευ μετανοιῶν. Εἰς δὲ τὴν πράπεζαν γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαιοῦ, εἰς δόξαν Θεοῦ.

Τῇ δὲ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς, καὶ γίνεται αὐτῆς ἡ Ἀπόδοσις. Ἀποδείπνον δὲ λέγομεν τὸ Μικρὸν ἐν τοῖς κελλίσις, διὰ τὸ τῆς Ἑορτῆς αἰδέσιμον. Καὶ ταῦτα μὲν διὰ τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν· οἱ δὲ ἐν τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις ἀκολουθεῖσιν, κατὰ τὰ ἀρχαῖα τῶν Κριτόρων αὐτῶν Τυπικά.

Περὶ

Περὶ τοῦ, πόσας ἡμέρας εορτάζε-
ται, καὶ πότε ἀποδίδεται ἡ Ἐ-
ορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς.

- § 1. Ἐὰν ἡ Ἐορτὴ αὕτη τύχη πρὸ τῆς
Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου, εορτάζε-
ται ἡμέρας ὀκτώ.
- § 2. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώ-
του, ἢ τῇ β΄. ἢ τῇ γ΄. τῆς Ἀπο-
κρέω, ἀποδίδεται τῇ Παρασκευῇ
τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος.
- § 3. Ἐὰν τύχη τῇ δ΄, ἢ τῇ ε΄. ἢ τῇ ς΄.
ἢ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποκρέω,
ἀποδίδεται τῇ γ΄. τῆς Τυροφάγου.
- § 4. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπο-
κρέω, ἢ τῇ β΄. τῆς Τυροφάγου,
ἀποδίδεται τῇ ε΄. τῆς αὐτῆς ἐβ-
δομάδος.
- § 5. Ἐὰν τύχη τῇ γ΄. ἢ τῇ δ΄. ἢ τῇ ε΄.
τῇ ς΄. ἢ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρο-
φάγου, ἀποδίδεται τῇ Κυριακῇ
τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος.
- § 6. Ἐὰν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου,
εορτάζεται μίαν μόνην ἡμέραν,
καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν Ἐσπερι-
νὸν τῆς αὐτῆς Κυριακῆς.
- § 7. Ὡσαύτως μίαν ἡμέραν εορτάζε-
ται, εἰάν τύχη τῇ β΄. τῆς πρώτης
ἐβδομάδος τῶν Νησιῶν, ὡς προ-
εἴρηται ἄρθρῳ Δ΄.

Τῆ Β΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου, καὶ
Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ,

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν σί-
χους ς΄. καὶ ψάλλομεν, τὰ Ἰδιόμελα
ταῦτα Στιχηρὰ, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος α΄. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ἄγε Συμεῶν, τίνα φέρων ἐν
ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ ἀγάλλῃ; τί-
νι κράξεις καὶ βοᾷς, νῦν ἤλευθέ-

ρωμαι, εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου;
Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Παρθένου τεχ-
θεὶς· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Θεοῦ Θεὸς
Λόγος, ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, καὶ
σώσας τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὸν προσ-
κυνήσωμεν.

Ἄεχου Συμεῶν, ὃν ὑπὸ τὸν
γνόφον, Μωσῆς νομοθετοῦντα προ-
εώρα ἐν Σινᾷ, βρέφος γενόμενον,
νόμῳ ὑποταττόμενον. Οὗτός ἐστιν,
ὁ διὰ νόμου λαλήσας· οὗτός ἐστιν,
ὁ ἐν Προφήταις ῥηθείς, ὁ σαρκω-
θεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄν-
θρωπον. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ἄσμασιν ἐν-
θέοις, Χριστῷ συναντηθῶμεν, καὶ
δεξώμεθα αὐτὸν, οὗ τὸ σωτήριον
ὁ Συμεῶν εώρακεν. Οὗτός ἐστιν,
ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει· οὗτός ἐ-
στιν, ὁ ἐν Προφήταις λαλήσας, ὁ
σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, καὶ νόμῳ
φθεγγόμενος. Αὐτὸν προσκυνή-
σωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρα-
νοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἀναρχὸς Λό-
γος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν
χρονικὴν, μὴ ἐκστάς τῆς αὐτοῦ
Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέ-
φος τεσσαρακονθήμερον, Μητρὸς
ἐκὼν προσφέρεται, ἐν ναῷ τῷ νο-
μικῷ· καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέ-
χεται ὁ Πρέσβυς, Ἀπόλυσον κρά-
ζων, ὁ δούλος τῷ Δεσπότῃ· οἱ
γὰρ ὀφθαλμοίμου εἶδον τὸ σωτή-
ριόν σου. Ὁ ἐλλῶν εἰς τὸν κόσ-
μον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύ-
ριε, δόξα σοι.

Εἵσοδος,

Εἴσοδος, Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἣ ἐξήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων· Ἀγιάστον μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενές, διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. Εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· Μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ἣ ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν. Καὶ φυλάξτε τὸν νόμον αὐτοῦ. Καὶ ἔσαι, ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν τῶν Χανααίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ ἀφοριεῖς πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά τῷ Κυρίῳ. Ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε μετὰ ταῦτα ὁ υἱός σου λέγων· Τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· Ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Ἡνῖκα δὲ ἐσκήρυξε Φαραὼ τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέχτεινε Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτου, ἀπὸ πρωτότοκων ἀνθρώπων, ἕως πρωτότοκων κτηνῶν· διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ Κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι. Καὶ ἔσαι εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου· ὅτι οὕτως ἔφη Κύριος ὁ παντοκράτωρ· Ὅτι τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί. Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν τέξῃ παιδίον ἀρ-

σεν, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. Καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὸ Ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἱερέα, ἕως πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθάρσεως. Καὶ μετὰ ταῦτα προσοίσει τῷ Κυρίῳ ἄμνον ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς, ἢ τρυγόνος, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου πρὸς τὸν Ἱερέα· ἢ, ἀντὶ τούτων, προσοίσει ἐναντι Κυρίου δύο νεοσσούς περιστερῶν, ἢ δύο τρυγόνας. Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ Ἱερεύς· ὅτι ἀπόδομα ἀποδοσμένοι οὗτοί μοι ἐστὶν ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ εἴληφα αὐτούς, καὶ ἡγίασα αὐτούς ἐμοί, ἀντὶ τῶν πρωτότοκων τῶν Αἰγυπτίων, ἣ ἡμέρα ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· εἶπεν ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ Βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρομένου· καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραφίμ εἰστήκεισαν κύκλω αὐτοῦ, ἐξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ἐξ πτέρυγες τῷ ἐνί· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατεκάλυπτον τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ κατεκάλυπτον τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέτοντο. Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ.

τοῦ. Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη καπνοῦ. Καὶ εἶπον· Ὡ τάλας ἐγώ! (ὅτι κατανένογμα). ὅτι ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ, καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαώθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἐν τῶν Σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Θυσιαστήριου. Καὶ ἤφατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπεν· Ἴδου, ἤφατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀναμίας σου, καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ. Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου λέγοντος· Τίνα ἀποστείλω; καὶ τίς πορεύεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον; καὶ εἶπον· Ἴδου ἐγὼ εἰμι, ἀπόσειλόν με. Καὶ εἶπε· Πορεύθητι, καὶ εἰπέ τῷ λαῷ τούτῳ· Ἄκοῃ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέπετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μὴ ποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. Καὶ εἶπα· Ἔως πότε Κύριε; καὶ εἶπεν· Ἔως ἂν ἐρημώσωσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπων, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος. Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πλη-

θυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἴδου Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης, καὶ ἤξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἠττηθήσεται ἐν αὐτοῖς. Καὶ παραχθήσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν διασχεδάσω καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας κυρίων σκληρῶν, τὰδε λέγει Κύριος Σαβαώθ. Καὶ πίνονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὃ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει καὶ ξηρανθήσεται. Τὰδε λέγει Κύριος. Ποῦ εἰσι νῦν οἱ σοφοί σου; καὶ ἀναγγελάτωσάν σοι, καὶ εἰπάτωσαν· Τί βεβούλευται Κύριος Σαβαώθ ἐπ' Αἴγυπτον; Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς γυναῖκες, ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου Σαβαώθ, ἣν αὐτὸς ἐπίθαλεῖ αὐτοῖς. Καὶ ἔσται Θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ ἐν χώρα Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὄριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρα Αἰγύπτου· ὅτι κεκράζονται πρὸς Κύριον, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον, ὃς σώσει αὐτούς. Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσι θυσίαν καὶ δῶρον, καὶ εὐξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσιν.

Εἰς τὴν Λιτὴν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ανατολίου.

Ο παλαιός ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν νόμον πάλαι ἐν Σινᾶ δούς τῷ Μωσεῖ, σήμερον βρέφος ὁράται καὶ κατὰ νόμον, ὡς νόμου Ποιητῆς, τὸν τόμον ἐκπληρῶν, ναῶ προσάγεται, καὶ τῷ Πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται. Δεξάμενας δὲ τοῦτον Συμεῶν ὁ δίκαιος, καὶ τῶν θεσμῶν τὴν ἔκβασιν ἰδὼν τελεσθεῖσαν, γηροσύνης ἐβόα· Εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον ἀποκρυμμένον, ἐπ' ἐσχάτων τούτων ἡμερῶν φανερωθέν· φῶς διασκεδάζον, τῶν ἀπίστων ἐθνῶν τὴν σκοτομάιναν, καὶ δόξαν τοῦ νεολέκτου Ἰσραήλ· διδ' ἀπόλυσον τὸν δούλόν σου, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦδε τοῦ σαρκίου, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θαυμασίαν, ἀληκτον ζωὴν, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ, ἐν Σινᾶ νόμον ἐπίδους, τοῖς νομικοῖς ὑποκύπτει θεσμοῖς, δι' ἡμᾶς ὡς εὐσπλαγχνος καθ' ἡμᾶς γεγονώς. Νῦν ὁ καθαρὸς Θεὸς ὡς παιδίον ἅγιον, μήτραν διανοῖξαν ἀγνήν, ἐαυτῷ ὡς Θεὸς συγκομίζεται, τῆς τοῦ νόμου κατάρτας ἐλευθερῶν, καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πῆχος β'. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ονπερ οἱ ἄνω Λειτουργοὶ τρόμφω λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεῶν, ὑλικαῖς ἀγκάλαις δεχόμενος, τὸ Θεῖον τοῖς ἀνθρώποις, ἐνοῦσθαι ἐκήρυττε, καὶ βροτὸν τὸν οὐράνιον Θεὸν ὀπτανόμενος, ἀναχωρῶν τῶν ἐπὶ γῆς, χαρμονικῶς ἀνέκραζεν· Ὁ τοῖς ἐν σκοτει τὸ

ἀνέσπερον φῶς ἀποκαλύπτων, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Σήμερον Συμεῶν ἐν ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρῶην ὁ Μωυσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ πλάκας δόντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητῆς· οὗτός ἐστιν ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ αὐτός Γερμανοῦ.

Οἱ δὲ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν Ἱερὸν ἢ Ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ ἀπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεῶν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Οκτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἀγίου Συμεῶν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Ὁ αὐτός Ἀνατολίου.

Οἱ δὲ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον Συμεῶν ὁ πρεσβύτης, ἐν τῷ ναῶ εἰσέρχεται, χαίρων τῷ πνεύματι, τὸν Νομοδότην Μωσέως, καὶ πληρωτὴν τοῦ νόμου, ἀγκάλαις εἰσδέξασθαι ἐκεῖνος μὲν, διὰ γνόφου καὶ φωνῆς ἀμυδράς, θεόπτης ἤξιωτο, καὶ κεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τῶν Ἑβραίων τὰς ἀπίστους καρδίας διήλεγε· οὐ-

τος δὲ, τὸν προαιώνιον Λόγον τοῦ Πατρὸς, σωματωθέντα ἐβάστασε, καὶ τῶν Ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὸ φῶς, τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν. Καὶ Ἄννα, Προφῆτις ἀναδείκνυται, τὸν Σωτῆρα λυτρωτὴν τοῦ Ἰσραὴλ κηρύττουσα. Αὐτῷ βοήσωμεν. Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Σήμερον ἡ Ἱερά Μητήρ, καὶ τοῦ ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ, τὸν τοῦ κόσμου Ποιητὴν, καὶ τοῦ νόμου πάροχον· ὃν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος, ὁ πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε· νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου· ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. α'. Τοῦ αὐτοῦ.

Ερευνάτε τὰς Γραφάς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς γὰρ εὐρίσκομεν αὐτὸν, τιχτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιτνούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεῶν βασταχθέντα, οὐ δοκῆσει οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ τῷ κόσμῳ φανέντα· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς, δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς Γερμανοῦ· οἱ δὲ, Ἀνατολίου.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεῶν δεξάμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου

τὸν δούλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος Βαρίος. Κοσμά Μοναχοῦ.

Κατακόσμησον τὸν νομφανῶ σου Σιών, καὶ ὑπόδεξαι τὸν Βασιλέα Χριστόν· ἄσπασαι τὴν Μαριὰμ, τὴν ἐπουράνιον πύλην· αὕτη γὰρ θρόνος Χερουβικὸς ἀνεδείχθη· αὕτη βαστάζει τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· νεφέλη φωτὸς ὑπάρχει ἡ Παρθένος, φέρουσα ἐν σαρκί Υἱὸν πρὸ Ἑωσφόρου· ὃν λαβὼν Συμεῶν ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἐκήρυξε λαοῖς, Δεσπότην αὐτὸν εἶναι, ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Τὸν ἐκλάμψαντα πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐκ μήτρας Παρθενικῆς, φέρουσα ἐν τῷ ναῷ, ἡ ἀπειρογάμος Μητήρ, τὸν ἐν Συναίῳ νομοθετήσαντα ὄρει, τῇ διατάξει τῇ νομικῇ πειθαρχοῦντα, προσῆγεν Ἱερεῖ, πρεσβύτη καὶ δικαίῳ, Χριστὸν τὸν Κύριον, ἰδεῖν χρηματισθέντι· ὃν δεξάμενος Συμεῶν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἠγαλλιάσατο βοῶν· Θεὸς ὑπάρχει οὗτος, Πατρί συναίδιος, καὶ Λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων.

Τὸν ὀχοούμενον ἐν ἄρμασι Χερουβιμ, καὶ ὑμνούμενον ἐν ἄσμασι Σεραφίμ, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις ἡ Θεοτόκος Μαρία, ἀπειρογάμως ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, τὸν Νομοδότην νόμου, πληροῦντα νόμου τάξιν, ἐδίδου χερσὶ πρεσβύτου Ἱερέως· ζωὴν δὲ φέρων, ζωῆς ἡτέτο

λύσιν,

λύσιν, λέγων· Δέσποτα νυν ἀπό-
λυσόν με, μηθύσαι τῷ Ἀδάμ, ὡς
εἶδον ἀτρεπτον βρέφος, Θεὸν προ-
αιώνιον, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Δόξα, καὶ νυν, ἦχος πλ. δ'.

Ἀνδρέου Κρήτης.

Ο τοῖς Χερουβίμ ἐποχοῦμενος,
καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ,
σήμερον τῷ θεῷ ἱερῷ, κατὰ νό-
μον προσφερόμενος, πρεσβυτικῆς
ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις· καὶ ὑπὸ
Ἰωσήφ εἰσδέχεται δῶρα θεοπρε-
πῶς, ὡς ζευγος τρυγόνων τὴν ἀ-
μίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν ἐθνῶν
τὸν νεόλεκτον λαόν· περιστερῶν
δὲ δύο νεοσσούς, ὡς ἀρχηγὸς Πα-
λαιᾶς τε καὶ Καινῆς. Τοῦ πρὸς
αὐτὸν χρησμοῦ δὲ Συμεῶν, τὸ πέ-
ρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρ-
θένον, Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ τοῦ
πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς
προηγόρευσε· καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξ-
αιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν. Νυν
ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προ-
επηγγείλω μοι· ὅτι εἶδόν σε τὸ
προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύ-
ριον σου Χριστωνύμου λαοῦ.

Ἀπολυτικίον, ἦχος α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε
Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ
ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς
ὁ Θεὸς ἡμῶν φωτίζων τοὺς ἐν
σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσ-
βῦτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκά-
λαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν
Ἀνάστασιν.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Χορὸς ἀγγελικὸς, ἐκπληρτέ-
σθω τὸ θαῦμα· βροτοὶ δὲ ταῖς φω-
ναῖς, ἀνακράζωμεν ὕμνον, ὁρῶν-
τες τὴν ἄφατον, τοῦ Θεοῦ συγκα-
τάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐ-
ρανῶν αἱ Δυνάμεις, γηραλέαι νυν,
ἐναγκαλίζονται χεῖρες, τὸν μόνον
φιλόνηρον.

Δόξα, καὶ νυν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο ὦν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρό-
νου Ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ
Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένε-
το, χρόνοις ὧν ἀπερίγραφτος·
ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκά-
λαις, χαίρων ἔλεγε· Νυν ἀπολύ-
εις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦ-
λόν σου.

Δόξα, καὶ νυν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ Παλαιὸς
τῶν ἡμερῶν· καθαρῶν κοινωνεῖ,
ὁ καθαρῶτατος Θεὸς, ἵνα τὴν σάρ-
κα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου.
Καὶ ταῦτα Συμεῶν μυσταγωγού-
μενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν, Θεὸν
φανέντα σαρκί· καὶ ὡς ζῶν ἡσ-
πάζετο, καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς
ἀνεκράυγαζεν· Ἀπολυσόν με· σὲ
γὰρ κατείδον, τὴν ζωὴν τῶν ἀ-
πάντων.

Δόξα, καὶ νυν. Τὸ αὐτό.

Τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἦχος.

Προκείμενον. ἦχος δ'.

Μνησθήσμαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἐξηρεῦξατὸ ἡ καρδίᾳ μου.

Ἦσα

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὃ ὄνομα Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος Δίκαιος καὶ εὐλαβῆς, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἰδῆν τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἤλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ Ἱερὸν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ Παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ Νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν. καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥημά σου ἐν εἰρήνῃ. Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, ὥς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ Ν'. Δόξα. Τίς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον,
Ἦχος πλ. β'.

Ανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἀναρχος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκστάς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαράκονθήμερον, Μητρὸς ἐκὼν προσφέρεται, ἐν ναῷ τῷ ναμικῷ· καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς, ἀπόλυσον κράζων, ὁ δούλος τῷ Δεσπότη· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σω-

τήριόν σου. Ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶται γένος ἀνθρώπων, Κύριε, δόξα σοι.

Μετὰ τοῦτο ψάλλεται ὁ Κανὼν, οὗ ἢ ἀκροστιχίς.

Χριστὸν γεγηθῶς Πρέσβυς ἀγκαλιζέται.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾨδὴ Α'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Χ**έρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἤλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πελοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.»

Ρανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι· Ἡλιος, ἐν νεφέλῃ γὰρ κούφη, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκηράτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Ισχύσατε χεῖρες Συμεών, τῷ γῆρα ἀνειμέναι, καὶ κνήμαι παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, εὐθυβολῶς κινεῖσθε, Χριστὸν πρὸς ὑπαντήν. Χορείαν σὺν Ἄσωμάτοις στήσαντες, ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Συνέσει ταθέντος οὐρανοὶ εὐφράνθητε, ἀγάλλου δὲ ἡ γῆ· ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ πάντων· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

ᾨδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθῶτων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.»

Ἦ

Ο πρωτότοκος, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, Πρωτότοκος νήπιος, Κόρης ἀφθόρου, τῷ Ἀδὰμ χεῖρα προτεινὼν ἐπέφανε.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτη, Πρωτόπλαστον ἔμπαλιν ἐπανορθώσων, Θεὸς Λόγος, νηπιόσας ἐπέφανε.

Γῆς ἀπόγονον, παλιδρομήσαν ταύτη, Θεότητος σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως, νηπιόσας ἀνέδειξε.

Κάθισμα, ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, πάλαι κατεῖδε Μωϋσῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε καὶ (υἰέλ)ληγνῶν δὲ Συμεῶν, τὸν σαρκωθέντα Θεόν, ἀτρέπτως ἡμᾶς ἐνηγκαλίσασατο· καὶ γεγηθῶς ἐπείγετο τῶν τῆδε, πρὸς τὴν ζωὴν τῆν αἰώνιον διδ' ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις, τὸν δουλὸν σου Δέσποτα.

Ῥδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**κάλυψεν οὐρανοῦς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τοῦ ἁγιάσματος σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου, ὡφλης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος· καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.»

Γηβόμενος Συμεῶν, τῶν ἀπορήτων μύστα, ἡ Θεοτόκος ἐβόα, ὄν ὄφ' Ἀγίου πάλαι κεγρημάται Πνεύματος, νηπιόσαντα Λόγον, Χριστὸν ἐναγκαλιζοῦ, κράζων, αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ον ἤλπισας Συμεῶν ἡλικιώτην βρεφῶν, χαίρων ὑπόδεξι

Χριστὸν, τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ (εἰοῦ) τὴν παράκλησιν, τὸν νόμον, Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, πληροῦντα νόμου τάξιν, κράζων αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Θεώμενος Συμεῶν Λόγον τὸν ἀναρχον, μετὰ σαρκὸς, ὡς ἐν θρόνῳ Χερουβικῷ, Παρθένῳ ἐποχούμενον, τὸν αἴτιον τοῦ εἶναι τὰ πάντα, ὡς βρέφος, ἐκπλαγεὶς ἐβόα αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ῥδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ω**ς εἶδεν Ἡσαίας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγὼ πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.»

Συνεῖς ὁ Θεὸς Πρέσβυς, τὴν προφανεῖσαν πάλαι τῷ Προφήτῃ δόξαν, χερσὶ Λόγον βλέπων Μητρὸς κρατούμενον, ὦ, χαίροις, ἐβόα, Σεμνή· ὡς γὰρ θρόνος περιέχεις τὸν Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Προκύψας ὁ Πρεσβύτες, καὶ τῶν ἰχνῶν ἐνθῆως ἐραψόμενος, τῆς ἀπειρογάμου καὶ Θεομήτορος, πῦρ, ἔφη, βαστάξεις Ἀγνή, βρέφος φρίττω ἀγκαλίσασθαι Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ρύπτεται Ἡσαίας, τοῦ Σεραφίμ τὸν ἀνθρακα δεξάμενος, ὁ Πρέσβυς ἐβόα τῇ Θεομήτορι· σὺ ὡσπερ λαβίδι χερσὶ λαμπρύνεις με, ἐπιδοῦσα ὄν φέρεις, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ῥδὴ

Ῥοδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὁ λαοῖς ἐπέστη. Ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σύ Θεός μου.»

Σὶὼν σὺ λίλος, ἑναπετέθης, τοῖς ἀπειθοῦσι προσκόμματος, καὶ σκανδάλου πέτρα, ἀρραγῆς πιστῶν σωτηρία.

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτήρα, τοῦ πρὸ αἰώνων σε φύσαντος, τὴν βροτῶν δι' οἶκτον, νῦν ἀσθένειαν περιέθου.

Υἰὸν Ὑψίστου, Υἰὸν Παρθένου, Θεὸν παιδίον γενόμενον, προσκυνήσαντά σε, νῦν ἀπολυσον ἐν εἰρήνῃ.

Κοντάκιον, ἤχος α'.

Ο μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεῶν εὐλογῆσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔτωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός. Ἄλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλόνητος.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Θεοτόκῳ προσδράμωμεν οἱ βουλόμενοι κατιδεῖν τὸν Υἰὸν αὐτοῖς, πρὸς Συμεῶν ἀπαγόμενον. ὃν περ οὐρανόθεν οἱ ἀσώματοι βλέποντες, ἐξεπλήττοντο λέγοντες. Θαυμαστά θεωροῦμεν νυνὶ καὶ παράδοξα, ἀκατάληπτα, ἀφραστα. ὁ τὸν Ἀδὰμ δημιουργήσας, βασταζέται ὡς βρέφος. ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου. ὁ ἐπὶ τὸν κόλπον ἀπερίγραπτος ὑπάρχων τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ,

ἐκὼν περιγράφεται σαρκί, οὐ Θεότητι, ὁ μόνος φιλόνητος.

Τῷ αὐτῷ Μηνί β'. ἐορτάζομεν τὴν Ἰπαπαντὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθοδώρου.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰορδάνης ὁ Τραπεζούντιος ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας. ἐν ἔτει 1650.

Ὁ ἅγιος νέος Ὅσιομάρτυς Γαβριήλ, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1676.

Αὐτῷ ἡ δοξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ῥοδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας βεολογήσαντα, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Αδὰμ ἐμφανίσων ἄπειμι, εἰς ἄδου διατρίβοντι, καὶ τῇ Εὐᾷ προσχομίσων εὐαγγέλια, Συμεῶν ἀνεβόα, σὺν Προφήταις χορευῶν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Γένος χοῖκὸν ῥυσόμενος Θεός, εἰς τοῦ ἄδου ἤξει. αἰχμαλώτοις δὲ παρέξει πᾶσιν ἄφεσιν, καὶ ἀνάβλεψιν πηροῖς, ὡς ἀλάλοις βοήσασαι. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ σοῦ τὴν καρδίαν ἄφθορε, ῥομφαία διελεύσεται, Συμεῶν τῇ Θεοτόκῳ προηγόρευσεν, ἐν Σταυρῷ καλοῶσῃ, σὺν Υἰὸν, ᾧ βοῶμεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥοδὴ

Ἦδὴ ἢ Ὁ Εἰρμός.

«**Α**στέκτω πυρὶ ἐνωλέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογί δὲ μὴ λωθῆθέντες, θεῖον ὕμνον ἐμελπον· Εὐλογοῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Λαὸς Ἰσραὴλ τὴν σὴν δόξαν, τὸν Ἐμμανουὴλ ὄρων παιδίον ἐκ Παρθένου, πρὸ προσώπου τῆς θείας κιβωτοῦ νῦν χόρευε. Εὐλογοῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιδοῦ, Συμεὼν ἀνεβόα, τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον οὗτος ἔσται, Θεὸς ὢν καὶ παιδίον· τούτῳ πίσει μέλψωμεν· Εὐλογοῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωὴ πεφυκῶς οὗτος ἔσται πτώσις ἀπειλοῦσι, νηπιάσας Θεὸς Λόγος, ὡς ἀνάστασις πᾶσι, τοῖς πίστει μέλπουσιν· Εὐλογοῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΩΔΗ Θ΄.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ.

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ἦδῇ ταύτῃ.

Ἦχος γ΄.

Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἀγνή.

Ἀγκαλιζέται χερσίν, ὁ προσθύτης Συμεὼν, τὸν τοῦ νόμου Ποιητῆν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουληθεὶς ὁ Πλαστοργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ, μήτραν ἔκρησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, μακαρίζει

σε Ἀγνή, καὶ δοῦλάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε ἴδετε Χριστὸν, τὸν δεσπότην τοῦ παντός, ὃν βαστάζει Συμεὼν, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν, καὶ πῶς γέγων κεκμηκῶς, σὲ κατέχει ἐν χερσὶ;

Ζήσας ἔτη Συμεὼν, εἰς εἶδε τὸν Χριστὸν, καὶ ἐβόα πρὸς αὐτόν· Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαβὴς ἡ μυστικῆ, ἡ τὸν ἀνθρακα Χριστὸν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, οὐ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐνηθρώπησας, ὁ προάναρχος Θεὸς, καὶ ναῷ προσφέρεσαι, τεσσαρακονθήμερος.

Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὑπεδέξατο αὐτόν Συμεὼν ὁ Ἱερεὺς.

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητὴν, ὅπως ἴδω καθαρῶς, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε ἀγνή, τί προσφέρεις τῷ ναῷ, νέον βρέφος ἀποδοῦς, ἐν ἀγκάλαις Συμεὼν;

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστοργοῦ, ὅτι εἶδόν σε Χριστέ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Ὅν οἱ ἄνω λειτουργοὶ, τρόμῳ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεὼν, ἀγκαλιζέται χερσὶ.

Δόξα.

Ἡ τῇ φύσει μὲν Μονάς, τοῖς προσώποις δὲ Τριάς, φύλαττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστευόντας εἰς σέ.

Καὶ νῦν.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε, φρουρεῖ, φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**ν νόμῳ σκιᾶ καὶ γράμματι, τύπον κατιδῶμεν οἱ πιστοὶ, πᾶν ἄρσεν

ἄρσεν τὸ τὴν Μήτηρ διανοίγον,
Ἄγιον Θεῶ· διὸ πρωτότοκον Λό-
γον, Πατρὸς Ἀνάρχου Υἱόν, Πρω-
τοτοκούμενον Μητρί, Ἀπειράνδρῳ
μεγαλύνωμεν.»

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων
ζευγος, δυὰς τε ἦν νεοσσῶν· ἀνθ'
ῶν ὁ Θεὸς Πρέσβυς, καὶ σώφρων
Ἄννα Προφήτις, τῷ ἐκ Παρθένου
τεχθέντι, καὶ οἴῳ γόνῳ Πατρὸς,
ἐν τῷ Ναῶ προσιόντι, λειτουρ-
γοῦντες ἐμεγάλυνον.

Ἀπέδωκας μοι ἔβρα Συμεῶν,
τοῦ σωτηρίου σου Χριστέ ἀγαλ-
λίαςιν· ἀπόλαβέ σου τὸν λάτριν,
τὸν τῇ σκιᾷ κεκμηκότα, νέον τῆς
χάριτος, Ἰεροκήρυκα Μύστην, ἐν
αἰνέσει μεγαλύνοντα.

Ἰεροπρεπῶς ἀνωμολογεῖτο,
Ἄννα ὑποφητεύουσα, ἡ σώφρων
καὶ ὁσία, καὶ πρεσβυρά τῷ Δεσπό-
τῃ, ἐν τῷ Ναῶ διαρρήθην· τὴν
Θεοτόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι
τοῖς παροῦσιν ἐμεγάλυνεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Αὐτόμελον ἐκ γ΄.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ, παρα-
στάς ὁ Πρεσβύτες, ἀγκάλαις ὑπε-
δέξατο, τὸν τοῦ Νόμου Δεσπότην,
κραυγάζων, Νῦν τοῦ δεσμοῦ με,
τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἰρηκας
ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς, ἀποκάλυψιν Ἑθνῶν, καὶ Ἰσ-
ραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, ἰστέμενστιχοὺς δ΄.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προτόμοια τρία,
δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, ἤχος δ΄.

Ἐδωκας σημειώσιν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀπο-
πληρῶν ὁ Φιλάνθρωπος, τῷ Ναῶ
ῶν προσάγεται· καὶ τοῦτον εἰσδέ-

χεται, γηραιᾶς ἀγκάλαις, Συμεῶν
ὁ πρέσβυς, Νῦν ἀπολύεις με βοῶν,
πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα·
κατεῖδον γὰρ σε σήμερον, σάρκα
θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυ-
ριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, ἐθνῶν ἐ-
πέφανας Κύριε, ἐπὶ κούφης καθή-
μενος, νερέλης ὁ Ἥλιος, τῆς δι-
καιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀ-
ποπληρῶν καὶ τὴν ἀρχὴν, καλυ-
ποφαίνων τῆς νέας χάριτος· διὸ σε
θεασάμενος, ὁ Συμεῶν ἀνεκραύ-
γαζεν· Ἐκ φθυρᾶς με ἀπόλυσον,
ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Κόλπῳ τοῦ Γεννήτορος, μὴ
χωρισθεὶς τῇ Θεότητι, σπικνωθεὶς
ὡς ἡυδόκησας, ἀγκάλαις κρατού-
μενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν
ἐπεδοθῆς, τοῦ Θεοδόχου Συμεῶν,
ὁ τῇ χειρὶ σου κρατῶν τὰ σύμ-
παντα· διὸ, Νῦν ἀπολύεις με, πε-
ριχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἐν εἰρήνῃ
τὸν δούλον σου, ὅτι εἶδόν σε Δέ-
σποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Γερμανοῦ.

Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, τὴν
σήμερον ἡμέραν, ὡς ὑπ' ἄρματος
Λερουθίμ, ἀνακληθῆναι εὐδοκή-
σας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς
ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παλῶν τυ-
ραννίδος, ἀνακαλούμενος ῥῦσαι,
καὶ σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ Γ΄.
καὶ Γ΄, ἰδιῶ.

Εἰδὲ βούλει, εἰπεὶ τὰ παρόντα

Ἀντίφωνα.

Ἀντί-

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἐξήρξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β' Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξέκλυθη ἡ χάρις ἐν χεῖρεσί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο εὐλόγητέσε ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶνα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Περιζῶσαι τὴν ρομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεῶν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἄλληλοῦσα.

Στίχ. β'. Καὶ ἐντεινε καὶ κατεσοδοῦ καὶ βασιλευε.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ.

Στίχ. δ'. Ράβδος εὐθύτητος, ἡ ράβδος τῆς βασιλείας σου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλίνας τὸ οὖς σου.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Στίχ. β'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλοῦσαι τοῦ λαοῦ.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

(ΤΟΜ. Γ')

Στίχ. γ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πᾶσι γενεαῖς καὶ γενεαῖς.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Εἰσοδικόν.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ Σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις κτλ.

Ἀπολυτίκιον. Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Κοντάμιον· Ὁ μήτραν παρθενικῆν.

Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως Θεοτόκε ἡ ἐλπίς.

Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, κτλ.

Τῆ Γ'. ΤΟΙ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου, καὶ Ἄννης τῆς Προφῆτιδος.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους Γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ⲁ Ποιητὴς τῶν ἀπάντων, καὶ Αὐτρωτὴς ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ ναῶν προσηγήχθη ὄθεν ὁ Πρεσβύτερος τοῦτον λαβὼν, μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ ὡς ἠδούχησας.

Ⲁ Συμεῶν ἐν ἀγκάλαις ἐκ τῆς Παρθένου λαβὼν, τὸν πρό πάντων αἰώνων, γεννηθέντα Σωτῆρα, Εἶδον, ἀνεβόα, τὸν φωτισμὸν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε.

Τὸν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεῶν βα-

2 στάσας,

στάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτῆρα, χαίρων ἀνεβόα· Εἶδον τὸ φῶς τῶν Ἑθνῶν, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραήλ· νῦν ἀπολύεις, ὡς εἰρηκας ὡς Θεός, ἐκ τῶν τῆ δε τῆ κελεύει σου.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων. Ἦχος δ'.

Ἐδώκας σημείων.

Δίκαιος καὶ τέλειος, καὶ κατὰ πάντα ἀοιδίμος, χρηματίζων θεόπνευστε, Θεὸν μόνον τέλειον, εἰς τὸ δικαιοῦνται, τὸν κόσμον ἐλθόντα, καθυπεδέξω ταῖς χερσί, σωματωθέντα καὶ ἀπολέλυσαι, τοῦ σώματος βῶν αὐτῷ· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, ἐν εἰρήνῃ φιλάνθρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Νεάζων τῷ πνεύματι, προβεβηκῶς δὲ τῷ σώματι, Συμεῶν κερημάτισαι, μὴ ὀφείσθαι θάνατον, ἕως ἰδῆς βρέφος, νέον τὸν προόντα, πρὸ τῶν αἰώνων Ποιητῆν, Θεὸν τῶν ἔλων σάρκα πτωχεύσαντα· ἰδὼν δὲ ἀνεσκίρτησας, καὶ τῆς σαρκὸς λύσιν ἤτησας, πρὸς τὰ θεῖα σκηνώματα, μεταβάς ἀγαλλόμενος.

Αννα ἡ θεόπνευστος, καὶ Συμεῶν ὁ πανόλιος, προφητεία λαμπρόμενοι, ἐν νόμῳ τε ἀμεμπτοι, ἀποδεδειγμένοι, τὸν νόμου Δοτήρα, βρέφος ὀφθέντα καθ' ἡμᾶς, ἰδόντες τοῦτον νῦν προσεκύνησαν αὐτῶν τὴν μνήμην σήμερον, περιχαρῶς εορτάσωμεν, κατὰ χρέος δοξάζοντες, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συ-

μεῶν δεξάμενος ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δούλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Ἄγιε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια

τῆς Ἑορτῆς, ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἑκράθα.

Σήμερον ὁ Σωτῆρ, ὡς βρέφος προσηγάθη, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλείας, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Νήπιος τῆ σαρκί, ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ὁράται παραδόξως, τὴν σήμερον ἡμέραν, καὶ τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεῶν, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ κόσμου τὸ σωτήριο.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος α'.

Ὁ Παλαιὸς ἡμερῶν. Σελις θ'.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα,
Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας, ὑπὸ νόμον ἐγένου· ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτῆρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου· μόλιε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ψῆχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐν τῷ ναφ̄ προσηνέχθης τὰ εἰ-
δοσιμὰ πληρῶν, ὁ Ποιητὴς καὶ
Δεσπότης καὶ ὁ τοῦ νόμου δοτήρ,
καὶ ἀγκάλαις Συμεῶν εὐδοκίᾳ τῆ
σῆς, βασταχθῆναι ἐν σαρκί, ὁ τοῖς
πᾶσι φοβερός, καὶ πᾶσαν κτίσιν
συνέχων, ἠνέσχου μόνε οἰκτίρμον,
τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψας
ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα, λέγονται οἱ Κανόνες, τῆς Ἑ-
ορτῆς (καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνί γ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου
καὶ δικαίου Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου καὶ
καὶ τῆς προφήτιδος Ἄννης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. οἱ ἅγιοι Μάρτυρες
Ἄδριανὸς καὶ Εὐθύλος ζήρει τελει-
οῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Βλάσιος ὁ ἐκ Κα-
σαρίας βουκόλος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Προφήτης Ἀζαρίας, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Παῦλος καὶ Συ-
μεῶν, ζήρει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Κλαύδιος, ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀτρέπτως καθ' ὑπόστασιν, ἐν
σοί Θεογεννήτρια, σαρκὶ ἐνοῦται
ἀσπόρως, καὶ νηπιᾶζει ὁ Λόγος,
ὃν ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, Χερουβι-
κῶς ὡς θρόνος νῦν, Θεῷ Πατρὶ προ-
σῆγαγες· καὶ Συμεῶν ὁ Πρεσβύ-
της, χαίρων ἐδέξατο τοῦτον.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ
προσόμοια, ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

Ἐποδεξαί σῃσι Συμεῶν, τὸν
Κτίστην τῶν ἀπάντων χερσίν· ὃ
Πρεσβύτης, ἀγκάλιζου τὸν Χριστὸν,
ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέννησεν
ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γέ-
νους ἡμῶν.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου.

Τοῦ νόμου Ποιητὴν καὶ Θεόν,
ὃν φρίττουσιν Ἀγγέλων πληθὺς,
συνελθόντες, ἀνυμνήσωμεν λαοί,
τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ νόμου
Νομοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν
δούλον σου ὡς εἰρηκας, ἐν εἰρήνῃ
ὅτι εἶδόν σε Χριστέ, τὸ φῶς το
πρὸ αἰώνων, δεσμῶν τε τοῦ σαρ-
κίου, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν Ἰε-
ραζή.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Τὸν Ἱερὸν ἢ Ἱερά Παρθένος
προσεκόμισεν, ἐν ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ·
ἀπλώσας δὲ ἀγκάλαις ὁ Συμεῶν,
ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ
ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον
σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου
ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία,
ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,
Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους τ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τρία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία
τοῦ Ἁγίου.

2* Στιχη-

Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θεοφανείας ἀρρήτου νῦν ἐορτάζομεν, σωτηριώδη χάριν· ἐκ Παρθένου γὰρ Κόρης, ἀτρέπτως νηπιάσας Χριστὸς ὁ Θεός, ἐν ναῷ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὑπὸ Μητρὸς νῦν προσάγεται· ὄν λαβὼν, Συμῶν ἐνηγκαλίσατο.

Ἐν τοῖς Προφήταις ὠράθη, ὡς (ἐμῆς ἦν Ἰησοῦ, σὲ λεαθῆναι πάλαι· ἀλλὰ νῦν Θεοῦ Λόγε, σαρκί παντὶ τῷ κόσμῳ, ὤφθης ἐκὼν, ἐκ Παρθένου Μαρίας Χριστέ, σοὺ τὸ σωτήριον πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδάμ, ἐμφανίσας ὡς φιλόθρωπος.

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει τὸν νόμον τάξας ποτέ, νῦν ἐν Σιών τῇ πόλει, ἐκπληρῶν τὰ τοῦ νόμου, χεραὶ τῆς Θεοτόκου, βρέφος Χριστέ, σὺν τοῖς ὀλοκαυτώμασι, τοῦ Συμεῶν ἐν ἀγκάλαις εἰς τὸν ναόν, εἰσαχθῆναι κατεδέξω σαρκί.

Στιχηρά τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Θεωρίας καὶ πράξεις, πρὸς Θεὸν ἀνυψούμενος, διὰ θίου πάνσοφε διετέλεσας, τῆς θεωρίας ἐπίβασιν, τὴν πράξιν πηξάμενος, καὶ σοφῶς τῶν ὀρεκτῶν, ἀγαπήσας τὸ ἔσχατον· οὐ γενόμενος, τῆς ἐφέσεως ἔστης μακαρίου, ἀξιούμενος νῦν τέλους, καὶ τρισηλίου ἐλλάμφεως.

Τῇ πλημμύρα τῆς χάριτος, καὶ τοῖς ὄμβροις τῶν λόγων σου, καταρδεύεις ἅπαντας τοὺς θεόφροννας· τῆς ἀνωτάτω σοφίας γὰρ, κρατῆρι τὸ στόμα σου, ἐπιβείς ὡς ἐκ πηγῆς, θαψιλῶς σὺ ἐξήντη-

σας, καὶ διέδωκας, πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας τῶν δογμάτων, ἐπιστέλλων καὶ διδάσκων, καὶ νοουθετῶν ἀξιάγαστε.

Ἐγκρατεία τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς ἐθανάτωσας, ζωφόρον νέκρωσιν ἐνδυσάμενος· καὶ τῆς ψυχῆς τὴν κατάστασιν, πλατύνας πανόσιε, ἐνεργῶς χωρητικὴν, χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος ἀπετέλεσας, καὶ δοχεῖον ἐγένου θεοπνεύστων, διδαγμάτων καὶ σοφίας, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐνδιαίτημα.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος βαρύς.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, ἤλθες ἐπὶ γῆς· ἐξ οὐρανοῦ Σωτῆρ ἡμῶν· καὶ προελθὼν ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν! ἔδει γὰρ σε ζωοδότα τῶν ἀπάντων, ὑπὸ τοῦ Πρεσβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι παρεγένου ἀπολυθεὶς αὐτὸν, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά προσόμοια

τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β'.

Ὀίκος τοῦ Ἐφραθά.

Δέχου ὦ Συμεῶν, τὸν Κύριον τῆς δοξῆς, καθὼς ἐχηρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου.

Φέρουσα ἡ Ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Μέγα καὶ φοβερόν, Μυστήριον καὶ ξένον! ὁ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάττων, ὡς βρέφος ἀγκαλιζέται.

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνάφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πλάκας δόντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητής· οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει· ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλοῦσιον ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Οὗν σὺν τῷ Πατρὶ ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὡν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις σκίτημον, εὐφράνας τὸν δούλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα,
ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σαρκενὴν νηπιάσαντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, χερσὶ γηραλέαις σου, ἀγκάλισθεις Συμεὼν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου, τὴν ἀπόφασιν δόξης· εἴληφας τῶν θαυμάτων, τὴν ἀέννασον χάριν· διὸ σε ἀξιοχρέως πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγομεν τὸν Κανόνα τῆς Ἑορτῆς,
Καὶ τοῦ Ἁγίου, (ἄρχε εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ δ'. Μνήμη τοῦ ὁ-

αίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Νικόλαος ὁ Κρής, ὁ καὶ ὁμολογητὴς καὶ Στουδίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάργουτος Ἀβράμιος, ὁ ἐπίσκοπος Ἀρβήλ τῆς Περσίας, ζῆφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης, ὁ ἐξ Εἰρηνοπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόκτιστος, ζῆφει τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Ἰάσιμος ὁ θαυματουργὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωσήφ ὁ ἐκ Χαλεπίου, ὁμάρτυρήσας ἐν ἔτει 1686 ζῆφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου.

Γυναῖκες ἀκουσίτητες.

Ἰδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, παθῶν τὴν φλόγα ἐσβεσας, καὶ ἀπαθείας πρὸς ὕψος, ἀναδραμῶν Θεοφόρε, τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν βήματι, παρέστης ἀγαλλόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, Ἰσιδώρε τῶν τελούντων, τὴν παναγίαν σου μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Εκ σαῦ Θεογεννήτρια, ὁ Κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, τεχθεὶς ἀφράστως ὡς εἶδεν, ἐν τῷ ναφῷ νῦν ὡς βρέφος, εἰσήχθη ἐπωλένιος· ὃν Συμεὼν δεξάμενος, Θεὸς ὑπάρχεις Δέσποτα, Σωτὴρ καὶ ῥύστης ἐβόα, βροτὸν τοῦ γένους Χριστέμου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχῆρά προτόμια τῆς Ἑορτῆς, ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ρύπου δίχα Χριστὸς, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀφρεύστως,

ρεύτως, Υἱὸς πρὸ Ἑωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδὰμ λυτρούμενος.

Στίχ. Νῦν ἀπόλυεις τὸν δούλον σου.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γὰρ, ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Μέγα καὶ φοβερὸν, Μυστήριον καὶ ξένον! ὁ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάττων, ὡς βρέφος ἀγκαλιζέται.

Δόξα, καὶ νῦν ὁμοιον.

Φέρουσα ἢ ἀγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία ὡς αἰνήθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤΟΥ ΑὐΤΟῦ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

Εἰς τὸν ἙΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ἀτίχους γ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'· καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐδάκας σημειώσιν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν.

Κύλων τοῦ Γεννήτορος. Σελ. 16.

Προσόμοια τῆς Ἁγίας, ὁμοια.

Αφθορον ἐτήρησας, σῶμα Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σου, παρθενίας ἐν κάλλεσιν, Ἀγάθη θεόνομφε, κα'ωραϊσμένη, καὶ λελαμπρυσμένη, μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ πρὸς νυμφῶνα θεῖον ἐχώρησας· διό σου τὴν παγκόσμιον, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν, τὸν Σωτῆρα

δοξάζοντες, τὸν αἰεὶ σε δοξάσαντα.

Μαστοῦ τὴν ἀραιρέσιν, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν κατάφλεξιν, καὶ ξεσμούς τοὺς τοῦ σώματος, ὑπήνεγκας ἐνδοξε, τὰς αἰωνιζούσας, ὀμμασι καρδίας, ἀποσκοπούσα ἀμοιβᾶς, καὶ τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα, καὶ στέφος τὸ ἀμάραντον, ὁ σοὶ Χριστὸς νῦν δεδώρηται, δι' αὐτὸν πανασίδιμε, ἀθλησάσῃ λαμπρότατα.

Κριμῆμα ἀκά'εκτον, πυρὸς Αἰτναίου ἀγέστειλας, σαῖς εὐχαῖς ἀγαθώνομε· καὶ πόλιν διέσωσας, τὸ σεπτὸν σου Μάρτυς, λείψανον τιμῶσαν, ἐξ αὐτῆς τρυγᾷ ταῖς ποταμούς, τῶν ἰαμάτων ἐν θείῳ Πνεύματι· ἐν ταύτῃ γὰρ ἀθλήσασα, τὴν δυσμενῆ ἑταπεινώσας, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, ἐκομίσω πανεύφημε.

Δόξα, τῆς Ἁγίας

Ἦχος πλ. δ'. Συκεῖώτου.

Παράδοξον θαῦμα γέγονεν, ἐν τῇ ἀθλήσει τῆς πανενδόξου Ἀγάθης, καὶ Μάρτυρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐράμιλλον τῷ Μωϋσεῖ· ἐκεῖνος γὰρ, τὸν λαὸν νομοθετῶν ἐν τῷ ὄρει, τὰς ἐγγραφεύσας ἐν πλατῆι Θεοχαράκτους Γραφὰς ἐδέξατο· ἐνταῦθα δὲ ὁ Ἄγγελος, οὐρανόθεν τῷ τάφῳ πλάκα ἐπέκομισεν ἐγγεγραμμένην· Νοῦς ὀσιος, αὐτοπροαίρετος, τιμὴ ἐκ Θεοῦ καὶ πατρίδος λύτρωσις.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς ὁ αὐτός.

Ὁ τοῖς Χερουσίμ ἐποχούμενος. Σελ. 11.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς ἦχος α'.

Πανεύ.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ωs ὄντως ὑπέραλιμπος Θεοῦ, κιβωτὸς ἢ ἄχραντος, τὸ ἱλαστήριον σήμερον, Χριστὸν προσφέρουσα, ἐν ναῷ εἰσάγει, καὶ σεπτῶς προστίθῃσιν, ἀγκάλαις Συμεῶν τοῦ θεσφρονος· διὸ ἡγίασται, τῶν Ἁγίων νῦν τὰ Ἅγια, καὶ τῷ μόνῳ Ἁγίῳ συγχαίρουσι.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Δεδόξασται σήμερον Χριστὸν, Συμεῶν ὡς ἄνθρακα, θεοπρεπῶς εἰσοδεξάμενος, καὶ περιπτύσσεται, καθαρθεὶς τὰ χεῖλη· ἀνομολογεῖται δὲ, καὶ χαίρω, ἐξαιτεῖ τὴν ἀπολυσιν. Αὐτὸν οὖν ἅπαντες, εὐσεβῶς νῦν μακαρίζοντες, ἀσιγήτοις ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων.

Η πύλη ἢ ἐμφυχος ἀγνή, ἢ Παρθένος σήμερον, τὸν Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν εἶδον ἐσχηκεν, ἐν ναῷ εἰσάγει, διὰ πύλης βραίνουσα, τῆς πάλαι κεκλεισμένης, ὡς γέγραπται· ὅθεν χορεύοντες, πρὸ προσώπου ταύτης ἅπαντες, (εἰοῖς ὕμνοις, αὐτὴν εὐφημήσωμεν).

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ΄.

Σήμερον ἡ ἱερά Μήτηρ, καὶ τοῦ ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ ἱερόν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ τὸν τοῦ κόσμου Ποιητὴν, καὶ τοῦ νόμου πάροχον· ὃν καὶ ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ Πρεσβύτερος Συμεῶν, γεραίρων ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, ὅτι εἰδὸγ σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Αὐτόμελον.

Χορὸς ἀγγελικὸς, ἐκπλητέσθω το βαῦμα· βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακράξωμεν ὕμνον ὄρωντες τὴν ἄφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυναμίεις, γηραλέα νῦν, ἐναγκαλιζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλόνηρον.

Δόξα καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνάστης ἐκ νεκρῶν.

Ετέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ προάναρχος Λόγος, προσήχθη τῷ ναῷ, ἀκατάληπτος μένων· χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτερος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο, κράζων· Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκεψάμην κατὰ τὸ ρῆμά σου, ὃ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τῆς Ἁγίας· (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον, ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Στολιζέσθω σήμερον ἡ Ἐκκλησία, πορφυρίδα ἐνδοξον, καταβαφεῖσαν ἐξ ἁγίων, λύθρων Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος, Χαίρε βοῶσα, Κατάνης τὸ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ε΄. Μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Θεοδοσίος, ὃ ἐν τῷ σκοπέῳ τῆς Ἀντιοχείας ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Πολύευκτος ὁ νέος, ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Θ

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἀντώνιος ὁ Ἀθηναῖος, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀθλήσας τῷ 1714 ἔτει, ἕξει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.

Γυναῖκες ἀκουσίτητε.

Αγάθη μεγαλώνουμε, Χριστοῦ νόμφη ἀκήρατε, κάλλος ἀπόθετον Θετον, καὶ Μάρτυς ἠγλαίσμενη, μνεῖαν ποιοῦ τῶν πίστει σε, τιμώντων καλλιπάρθενε, καὶ τὴν ἁγίαν σου μνήμην, χαρμονικῶς ἐκτελούντων πταισμάτων λύσιν εὐρέσθαι.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· ἰδῶν δέ σε ἐκραύγαζεν, ὁ Πρέσβυς· Νῦν ἀπόλυσον, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα· Σωτήρ γὰρ ἦλθες τοῦ κόσμου, τὸ πατριχὸν φῶς Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰώνων, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φόβω τε καὶ χαρᾷ, ἀγκάλαις τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ἤτειτο λύσιν, ὑμνῶν τὴν Θεομήτορα.

Στίχ· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νῦν με πρὸς τὴν ζωὴν, ἀπόλυσον τὴν ὄντως, ὁ Συμεὼν ἐβόα, Σωτήρ μου· εἶδον γὰρ σε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου Δέσποτα.

Στίχ· Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἔθνων.

Ανα προφητικῶς, ἢ σώφρων καὶ ὁσία, νῦν ἀνωμολογεῖτο, τῷ

ἐκ Παρθένου φύντι, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπολύσις.

Τῆ ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν τρία προσόμοια σιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς, καὶ γ΄. τοῦ Ὁσίου.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο Ποιητῆς τῶν ἀπάντων καὶ Αὐτρωτῆς ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ ναῷ προσηνέχθη· ὅθεν ὁ Πρεσβύτερος τοῦτον λαβὼν, μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθέ, ἐν εἰρήνῃ ὡς ἠδόκησας.

Ο Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, ἐκ τῆς Παρθένου λαβὼν, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα Σωτήρα, εἶδον, ἀνεβόα, τὸν φωτισμὸν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Ἀγαθέ, ἐν εἰρήνῃ ὅτι εἶδόν σε.

Τὸν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτήρα, χαίρων ἀνεβόα· Εἶδον τὸ φῶς, τῶν ἔθνων καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ· νῦν ἀπολύεις ὡς εἰρηκας

ὡς

ὡς Θεός, ἐκ τῶν τῆ δε τῆ κελεύσει σου.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ. β΄.

Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

Φωτὶ τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, ἀστράπτων ἱερώτατε, φῶς ἐτέθης, ἐν λυχνίᾳ μυστικῶς, τῆς θείας ἐκκλησίας, λαμπρύνων ταύτην πάτερ, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Τὸ πνευμά σε τὸ ἅγιον, Βουκόλε ἀγιώτατε, ἀγίασαν, διὰ σοῦ ἀγιασμόν, τοῖς πίστει προσιοῦσι, παρέχει Θεοφόρε, καὶ φωτισμόν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Τὴν ἄκραν ἀγαθότητα, κηρύττων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κακωλέντας ἀγαθύνεις τοὺς λαοὺς, Σοφὲ ἀγαθοδότως, προσάγων τῷ Σωτῆρι, Ἱερουργὸς ὡς ἱερώτατος.

Δόξα καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α΄.

Ερευνάτε τὰς Γραφὰς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς γὰρ εὕρισκομεν αὐτόν, τικτόμενον καὶ σπαργαζομένον, τιθηνοῦμενον καὶ γαλακτοτροφοῦμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεῶν βασταχθέντα, οὐ δοκῆσει, οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ τῷ κόσμῳ φανέντα· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ πρὸ αἰῶνων Θεὸς δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον,

Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φέρουσα ἡ Ἀγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ γαῖ εἰσέρχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Δέχου ὦ Συμεῶν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· Ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων.

Νῦν εἶδον ἀγαθὴ Θεέ, οἱ ὀφθαλμοί μου, τὴν σὴν ἐπαγγελίαν· ἀπόλυσόν με τάχος, τὸν δούλόν σου φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Νῦν με πρὸς τὴν ζωὴν, ἀπόλυσον τὴν ὄντως, ὁ Συμεῶν ἐβόα, Σωτῆρ μου· εἶδον γὰρ σε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου Δέσποτα.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν Κάθισμα,
ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Εν τῷ ναῷ προσηνέχθη ἡ ζωὴ τῶν πάντων· δι' ἐμέ νηπιάσας ὑπὸ νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτῆρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον.

Εν τῷ ναῷ προσηνέχθης τὰ εἰθισμένα πληρῶν, ὁ Ποιητῆς καὶ Δεσπότης καὶ ὁ τοῦ νόμου δοτῆς, καὶ ἀγκάλαις Συμεῶν, εἰδοκίᾳ τῇ σῇ, βασταχθῆναι ἐν σαρκί, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, καὶ πᾶσαν κτίσιν συνέχων, ἡνέσχου μόνε οἰκτίρμον,

τὸ

τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψας ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τοῦ Ἁγίου (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ς'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἰουλιανὸς ὁ ἐν Ἐμέσῃ τῆς Ἀσίας ἀναίρεθεις τῷ 284 ἔτει, τελειοῦται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Φαύστη, καὶ οἱ σὺν αὐτῇ Εὐδίασιος καὶ Μάξιμος βασιανίζομενοι τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Φαύστα, Βασίλειος, Σιλουανὸς, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Οἱ ὅσιοι Πατέρες Βαρτανούφιος, καὶ ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Ἰωάννης, ὁ ἐπικαλούμενος Προφήτης, καὶ ἕτερος Ἰωάννης, ὁ ἐν Λυκῷ τῇ πόλει, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Φώτιος ὁ σοφώτατος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὁ ἔνθερμος ζηλωτὴς τῆς ὀρθοδοξίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται τῷ 829 ἔτει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου

Τεῖς Μαθηταίς.

Ποιμαντικῶς ὠδήγησας, πρὸς νομάς εὐσεβείας, τὸ τοῦ Κυρίου ποιμνιον, πάνσοφε Ἱεράρχα, ἀποδιώξας ὡς λήρας, πᾶσαν αἵρεσιν ὄθεν, νῦν ἐποπτεύεις ἰλειως, καὶ ἡμᾶς οὐρανόθεν, ὡς παρεστῶς, μετὰ τῆς Πανάγνου καὶ Θεοτόκου, τῷ θρόνῳ τῆς Θεότητος, παμμακάριστε Πάτερ.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, οὐκ ἐκστάς ἀπορρήτως, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, ἐκ Παρθένου γεννᾶ-

ται, καὶ νηπιᾶζει ὁ Λόγος· τοῦτον δὲ ἐν ἀγκάλαις, Συμεῶν ὑποδέχεται, ἅμα τε ὁ Πρεσβύτερος, καὶ Γηραιά, ἀνθρωπολογήσαντο ὡς Δεσπότη, ἐν ᾧ καὶ προεμήνυον, τὴν βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Σήμερον ὁ Σωτήρ, ὡς βρέφος προσηγέχθη, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέως, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Νήπιος τῇ σαρκί, ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ὁράται παραδόξως, τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, καὶ τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεῶν, ἡ Πάναγνος ἑβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τοῦ κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Μέγα καὶ φοβερόν, Μυστήριον καὶ ξένον! ὁ πάντα περιέπων, καὶ βρέφῃ διαπλάττων, ὡς βρέφος ἀγκαλιέται.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ὡς σύνθητες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παρλενίου, Ἐπισκόπου Λαμφάκων· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκά, τοῦ ἐν τῷ Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους

στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου ἤχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγματῶν.

Τῆς Ἑλλησπόντου τὸ κλέος, ὁ τῆς Λαμφάκου Φωστήρ, τῶν θαυματουργημάτων, ὁ λαμπρὸς ἑωσφόρος, Παρθένιος ὁ μέγας, πάντας ἡμᾶς, συγκαλεῖται τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, ἑορτασμὸν ἐκτελέσαι πνευματικὸν, ἀνυμνοῦντας τὸν Σωτῆρα Χριστόν.

Εκ νεαρᾶς ἡλικίας Θεοφορούμενος, τὰ τῶν δαιμόνων στίφη, πυρὶ τῶν προσευχῶν σου, κατέφλεξας παμμάκαρ, ἰθύνας σοφῶς, τῆς Λαμφάκου τὸ ποιμνιον· τοὺς γὰρ βωμοὺς τῶν εἰδώλων καταβαλὼν, ἐνεούργησας Θεῷ σεαυτόν.

Ανακηρύττει σου θαῦμα ὁ ἀνανήξας ἰχθύς, ὁ ἀναζήσας ἄπνους, ὁ καρπὸς τῆς ἀκάρπου, ἀρούρας καὶ ἀμπέλου βροχὴ ἰκανή, τῶν βαρῶν ἢ ἐπίτευξις. Ὡς θαυματὰ σου τὰ ἔργα Ἱεροουργέ, ἀλλὰ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Ὄσιου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ολως ἐκ νεότητος, ἀκολουθήσας Κυρίῳ, γονικὴν κατέλιπες, ἐνδοξε προσπάθειαν, καὶ στοργὴν κοσμικὴν· καὶ ἐρήμους ὤκησας, Ἀσκητῶν τὸν βίον, ἐξασκῶν ἐν ταπεινότητι· ὃν καὶ ἐτέλεσας, ζέοντι τῷ πνεύματι Ὅσιε, καλῶς ἐμπορευσάμενος, νείμας τε τὰ ὄντα τοῖς πένησι, καὶ τὸν μαργαρίτην, τὸν τίμιον ὠνούμενος Χριστόν· οὗ καὶ τυχὼν τῆς ἐφέσεως, ἔστης ἀξιάγαστα.

Εφερὲς τυπτόμενος, ὀνειδιζό-

μενος Πάτερ, διὰ πληκτιζόμενος, παρὰ τοῦ τεκόντος σε διὰ Κύριον ὃν ἐπόθεις ἐνδοξε· οὐ τραυεῖς τῷ πόθῳ τὰ τερπνά οὐδὲν λελόγισαι· μητρὸς δὲ στέρησιν, καὶ τὴν ξενίτειαν ἠγάπησας, καὶ σχῆμα ἐνεδέδυσσο, τὸ τῶν Μοναχῶν ἱερώτατε· ἀλλὰ φανεροῖ σε, Θεὸς καὶ μὴ βουλόμενον εὐχαῖς, ταῖς μητρικαῖς Λουκᾶ Ὅσιε, καμφθεῖς ὁ φιλόρωπος.

Βίον ἐκτέλεσας σου, τὸν ἱερὸν πανιέρως, θαύματα ἐτέλεσας, ἱερά ἐξαισία καὶ παράδοξα· τοῦ Θεοῦ σοι νείμαντος, ἀρραβῶνα ἐνθεον, καὶ πρὸ τῆς ἀνταποδόσεως, τῶν θείων πόνων σου· νέμει δὲ καὶ στέφος σοι ἀφάρτον, καὶ δόξαν αἰωνίζουσαν, ὅταν ὡς Κριτῆς παραγένηται. Αὐτὸν οὖν δυῶσαι, ρυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἀεὶ, ἀπὸ παντοίας κακώτεως, Λουκᾶ ὀσιώτατε.

Δόξα καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. β'.

Ο ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, τὴν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἄρματος Χερουβὶμ, ἀνακλιθῆναι εὐδοκήσας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παλῶν τυραννίδος, ἀνακαλούμενος ρῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γὰρ, ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύει τὸν δοῦλόν σου.

Ανθραξ ὁ προσφθεις, τῷ θείῳ Πατρί,

Ψαλά, Χριστός ὡς ἐν λαβίδι, χερεὶ τῆς Θεοτόκου, νῦν τῷ Πρεσβύτῃ δίδεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Φόβω τε καὶ χαρᾶ, ἀγκάλαις τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ἠτέϊτο λύσιν, ὕμνων τὴν Θεομήτορα.

Δόξα καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Φέρουσα ἡ ἀγνή, καὶ ἀχραντος Παρθένοσ, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιᾶζει δι' ἐμέ, ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρῶτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου. Καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον· καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο, καὶ χαίρων πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπολύσον με· σὺ γὰρ Θεός μου ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου Ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπο-

λύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δούλον σου.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τῶν Ἁγίων (ὄρα εἰς τὸ τέλος.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Παρθενίου.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένοσ σήμερον.

Τῶν θαυμάτων εἴληφας, τὴν θείαν χάριν θεόφρον, ἱερὲ Παρθένιε, θαυματουργέ Θεοφόρε, ἅπαντα τὰ τῶν πιστῶν πάθη ἀποκαθαίρων, πνεύματα τῆς πονηρίας Πάτερ ἐλαύνων· διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῆ Ἱπερμάχῳ.

Ὁ ἐκλεξάμενος Θεὸς πρὸ τοῦ πλασθῆναι σε, εἰς εὐαρέτησιν αὐτοῦ, οἷς οἶδε κρίμασι, προσλαβόμενος ἐκ μήτρασ καθαγιάζει, καὶ οἰκεῖον ἑαυτοῦ δούλον δεικνύει σε, κατευθύνων σου Λουκᾶ τὰ διαβήματα, ὁ φιλόανθρωπος· ᾧ νῦν χαίρων παρίστασαι.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ζ΄. Μνήμη τοῦ ἁγίου Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμφάκου.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρᾳ ὁ Ὁσίος πατὴρ ἡμῶν Λουκᾶς ὁ ἐξ Αἰγίνης τῆς Νήσου ὁρμώμενος, καὶ ἐν τῷ Στεριῷ τῆς Βοιωτίας ἀτκήσας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται τῷ 920 ἔτει.

Οἱ ἅγιοι χίλιοι τρεῖς Μάρτυρες, ζῆφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι ἐξ Μάρτυρες, οἱ ἐκ τῆς Φρυγίας καταγόμενοι, πυρὶ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Θεόπεμπος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἀβλήσαντες, τελειοῦνται.

Οἱ Ὁσίοι πατέρες ἡμῶν Ἀπρίων ὁ ἐπίσκοπος Κύπρου καὶ Πέτροσ ὁ ἐν Μονοβάτοις, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξα-

Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἱεράρχου.

Γυναῖκες ἀκουσίθητε.

Λαμψάκου ὁ παμμέγιστος, Ποιμὴν καὶ περιβόητος, θαυματουργὸς ἱεράρχης, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τὸ Ἑλλησπόντου καύχημα, καὶ τῶν πιστῶν ἐδραίωμα, τιμάσθων ὑν Παρθένος ὑπὲρ τοῦ Κόσμου γὰρ οὗτος, ἐξίλειται τὸ λείον.

Τοῦ Ὁσίου Ὁμοιον.

Μονάσας ἐκ νεότητος, καὶ τὸν σταυρὸν ἀράμενος, ἐμάκρυνας ἐν ἐρήμῳ, Λουκᾶ φωστήρ Μοναζόντων ἐγκρατεία δὲ πάση, τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, τῷ κρείττονι θεόληπτε, ὡς ἐφικτὸν συνεκράθης, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι.

Τῆς Ἐορτῆς Ὁμοιον.

Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ ναῷ προσήχθης, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· ἰδὼν δὲ σε ἐκραύγαζεν, ὁ Πρέσβυς· Νῦν ἀπόλυσον, τὸν δούλόν σου ὦ Δέσποτα· Σωτήρ γὰρ ἦλθες τοῦ κόσμου, τὸ Πατρικὸν φῶς Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶνων.

Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἐορτῆς.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φέρουσα ἡ ἀγνή, καὶ ἀχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχηρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νῦν εἶδον ἀγαθὲ, Θεὲ σὶ ὄφ-

θαλμοί μου, τὴν σὴν ἐπαγγελίαν· ἀπόλυσόν με τάχος τὸν δούλόν σου φιλόανθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσατα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΟΓΔΟῆ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰσῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Τοῦ Μάρτυρος, ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ· ὁ τροπωσάμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὄπλῳ τῆς εὐσεβείας· ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός· ὁ πολλαῖς βασάνοις ὠνησάμενος, Θεοῦ τὴν οὐράνιον, βασιλείαν Θεοδώρε· ἐν ἧ χορευῶν, καὶ μεθέξει θεούμενος, καὶ λαμπόμενος, καθαραῖς διαδόσεις, μέμνησὸ τῶν τιμώντων σου, τὴν μνήμην τὴν ἐνδοξον, καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν τῶν λειψάνων σου λάρανακα, ἀφ' ἧς ἀναβλύζει, τοῖς αἰτοῦσιν εὐρωστία, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον· ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας· ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ· δωρεῶν ἐνλέων ὁ ἐπῶ.

ὁ ἐπώνυμος· λαμπτήρ τὴν ὑψηλίον, καταυγάζων τοὺς θαύμασι· στύλος ὁ μέγας, διαμείνας ἀσάλευτος, ταῖς προσήξεσι τῶν ἀπειρῶν κολάσεων λόγῃ τῆς καρτερίας σου, ὁ κτείνας τὸν δράκοντα· ὁ ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήττητος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Οπλῶ τοῦ ζωηφόρου σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδώλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαστίγων ὑπέστης πείραν· ὁ ἐπὶ ξύλου ταβεί, σπαραγμοὺς παρμάκαρ ἐκαρτέρησας· ὕψων συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλογούμενος, σαυρῶ ὑψώτης, τιτρωσκόμος βέλεσι, καὶ τὰ ὄμματα, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυσλούμενος· δ' ἐν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἐναύλησαντα, καὶ οὐρανίων σεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Προσήμοια τοῦ Προφήτου. Ἦχ. πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Εχων πολιτείαν ἰσαγγελον, τοῖς Ἄγγελοις Θεοφάντορ, συνωμίεις προφανῶς, δι' αὐτῶν τὰ ὑπὲρ νοῦν καταλαμπομένος τὸν νοῦν, συμβόλων θαυμασίῳ ἀνακάθαρσιν, μεγάλων Μυστηρίων ἀποκάλυψιν, προφητικὴν προαγόρευσιν, πνευματικὴν ἀνακαινίσιν. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αγγελος ἐφάνης ἐπίγειος, ἐπίγῃς τοὺς οὐρανίους, συλλαλοῦντας ἐσχηκῶς, θεωρὸς ὑπερκοσμίων, θαυμάτων γεγωνῶς· Λυχνία,

νοητὸν φῶς ἀπαστράπτουσα. Ἐλαία, ψαλμικῶς εἰπεῖν κατάκαρπος, Θεουργικὴν ἀποστάζουσα, τοῖς εὐσεβέσι πίστιν. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς ἐλπίζομένης θεώσεως, ἀπολαύων ὡς Προφήτης, ἀληθέστατος Θεοῦ, καὶ τρανῶς τῆς αἰδίου, ἐμπιπλάμενος τρυφῆς, καὶ δόξαν ἀνεκλάλητον θεώμενος, καὶ κάλλους διαδήματι κοσμούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούμενων σε, δυσώπησον ἐκτενέστερον, Θεόληπτε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος, ἦχ. πλ. α'.

Σήμερον ἀνέτειλεν ὑπὲρ τὸν Ἑωσφόρον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ Ἀθλοφόρου Χριστοῦ, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἀνευδότης φωτίζουσα, καὶ τὰ νέρη τῶν ψυχῶν ἀποδιώκουσα, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ χαριτι τοῦ Πνεύματος· πρὸς ὃν φιλομάρτυρες ἀνακράζωμεν· Χαίροις, ὁ τοῖς πιστοῖς ἀναδειχθεὶς Θεοδώρητος χάρις, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη ἐφαπλῶν, τοῖς εἰς σέ προσρέχουσι, Θεόδωρε μακάριε. Χριστὸν ἀπαύστως πρεσβεύω μὴ ἐλλίπης, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς ὁ αὐτός.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ Ἱερῶ προσάγεται, τοῦ οἰκείου Νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα, ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥημά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὄφθαλ-

ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου
Κύριε.

Εἰς τὸν Στίχον στιχρὰ προτόμοια τῆς
'Εορτῆς. Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

Υπόδεξάι φησι Συμεῶν τὸν
Κτίστην τῶν ἀπάντων χερσίν ὡ
Πρεσβῦτα, ἀγκαλιῖζου τὸν Χρι-
στὸν, ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέν-
νησεν ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν
τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Τοῦ νόμου Ποιητὴν καὶ Θεόν,
ὃν φρίττουσιν Ἀγγέλων πληθὺς,
συνελθόντες ἀνυμνήσωμεν λαοί,
τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ νόμου
νομοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν
δούλόν σου ὡς εἰρηκας ἐν εἰρήνῃ,
ὅτι εἰδόν σε Χριστέ, τὸ φῶς τὸ
πρὸ αἰώνων, δεσμοῦ με τοῦ σαρ-
κίου, εἰς ἀπολύτρωσιν ἐθνῶν Ἰσ-
ραήλ.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐ-
πώνυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονό-
μον μακαριότητος, πάντες εὐφη-
μήσωμεν πιστοί, καὶ μακαρίσωμεν
ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον
μεγαλομάρτυρα, τῆς οἰκουμένης
τὸν ὑπέρμαχον· πρεσβεύει γὰρ
Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν,

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς ὁ αὐτός.

Ο τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος,
καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ,
σήμερον τῷ θεῷ Ἰερῷ κατὰ νό-
μον προσφερόμενος, πρεσβυτικάτῃ

ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις, καὶ ὑπὸ
Ἰωσήφ εἰσδέχεται δῶρα Θεοπρε-
πῶς, ὡς ζευγὸς τρυγόνων, τὴν
ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν
Ἑθνῶν τὸν νεολεκτὸν λαόν, περι-
στερῶν δὲ δύω νεοσσοῦς, ὡς ἀρχη-
γὸς παλαιᾶς τε καὶ καινῆς· τοῦ
πρὸς αὐτὸν χρησμοῦ δὲ, Συμεῶν
τὸ πέρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν
Παρθένον Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ
τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐ-
τῆς προηγόρευτε, καὶ παρ' αὐτοῦ
ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βεῶν· Νῦν
ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προε-
πηγγείλω μοι, ὅτι εἰδόν σε τὸ
προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύ-
ριον, τοῦ χριστωνύμου λαοῦ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Στρατολογία ἀληθεῖ Ἀθλο-
φόρε, τοῦ Οὐρανοῦ στρατηγὸς
Βασιλέως, περικαλλῆς γεγένησαι
Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς Πίσεως,
παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κητεξω-
λόθρευσας, τῶν Δαιμόνων τὰ στί-
φη, καὶ νικηφόρος ὤρθης ἀθλητῆς·
ὄθεν σε πίστει αἰεὶ μακαρίζομεν.

Δόξα. Τοῦ Προφήτου Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου τὴν μνή-
μην Κύριε ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ
σε δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς καὶ ἀπόλυσις.

— 0 —

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα
τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ ὕψιστος ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο μεγαλάνυμος Χριστοῦ Ἀ-
θλοφόρος, ὁ ἐπιπόθητος Θεῷ καὶ
Ἀγγέλοις, ὁ θαυμαστός καὶ ἐν-
δοξός

δοξος Θεόδωρος, πάσας τὰς ὑφ' ἡλίον, ἱεράς Ἐκκλησίας, σήμερον τῷ Πνεύματι, τῷ Ἀγίῳ εὐφραίνει, καὶ ἑορτάζειν πάντας ἐν χαρᾷ, παρασκευάζει αὐτοῦ τὸ μνημόσυγον.

Δόξα καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, πάλαι κατείδε Μωϋσῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε καὶ υιέλλῃ· νῦν δὲ Συμεὼν, τὸν σαρκωθέντα Θεόν, ἀτρέπτως δι' ἡμᾶς ἐνηγκαλίσσατο· καὶ γεγηθῶς ἐπέειγετο τῶν τῆδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· διὸ ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις, τὸν δούλόν σου Δέσποτα.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα,
ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμέ νηπιάσας ὑπὸ νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτῆρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς,
καὶ τῶν Ἀγίων, (ἴρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον ἦχος β'. Τα ἄνω ζητῶν.

Ἀνδρία ψυχῆς, τὴν πίστιν ὀπλισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρόν κατατέρωσας, τῶν Μαρτύρων κλέος Θεόδωρε· σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ἢ Μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Προφῆτης Ζαχαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Βαραχίου, καὶ οὐχὶ ὁ πατὴρ τοῦ Προδρόμου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Αἱ ἅγιοι Μάρτυρες Μάρθα καὶ Μαρία αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Λαζάρου, καὶ ὁ Ὅσιος Λυκαρίων, ζῆρει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Νικηφόρος καὶ Στέφανος, ξεσθέντες τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Φιλάδελφος καὶ Πολύκαρπος καὶ ὁ Ὅσιος Μακάριος ἐπίσκοπος Πάρου, καὶ ὁ ἅγιος Περγέτης τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξασποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μεγαλομάρτυς ἐνδόξε, τοῦ Χριστοῦ Στρατηλάτα, καὶ θεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῶν σεπτῶν Ἀβλοφύρων, Θεόδωρε γενναίοφρον, μὴ ἐλλίπης αἰτεῖσθαι, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ ἴλασμόν, τῶν ἀμαρτημάτων καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐκτελοῦσι πάνσοφε, τὴν φωσφόρον σου μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ, παραστάς ὁ Πρεσβύτερος, ἀγκάλας ὑπέδεξατο, τὸν τοῦ Νόμου Δεσπότην, κραυγάζων, Νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπολύσον, ὡς εἰρηκας ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας ἱστῶμεν στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια γ'· δευτεροῦντες τὸ πρῶτον ἦχος δ'.

Ὡς

ἵς γενναίον ἐν Μάρτυσιν.

Αθλητῆς γενναϊότατος, στρατιώτης ἀήττητος, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀναδέδειξαι, καταβαλὼν τὸν πολέμιον, σοφία τῶν λόγων σου, καὶ τῶν ἔργων σου σοφῆ, καρτερὰς ἐπιδείξεις· ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ ταῖς ἄνω ὀμηγύρεσι συνήφθης, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Καὶ Σταυρῷ ἀναρτώμενος, καὶ τὰς σάρκας τυπτόμενος, ὄξυτάτοις βέλεσι τιτρωσόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, καὶ πλευρὰς ξεόμενος, καὶ παντοίας χαλεπαῖς ἀλγηδόσι κυκλούμενος, ἀπαράτρωτος, καὶ ἀήττητος ὤρθης τῇ δυνάμει, τοῦ Σταυρῷ προσηλωέντος, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θεῖον ἀγάλμα γέγονας, εὐσεβείας πανόλθιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυξάμενος, καὶ ἱερεῖον ὀλόκληρον, καὶ ὄμμα εὐπρόσδεκτον, τῷ τυθέντι διὰ σέ, καθαρῶς προσαγόμενος, τῷ δοξάσαντι, τὴν ἀγίαν σου μνήμην καὶ θαυμάτων, ὀησαυρόν σε τοῖς ἐν Κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Αθλητικὴν ἀνδρίαν, καὶ λογικὴν λατρείαν, εὐσεβῶς καθοπλισθεὶς, ἀλλοφῶρε Χριστοῦ, καὶ στερέρῳ παραταχθεὶς τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδώλων τὸ ἀσεβές, καὶ τῶν Τυράννων τὸ ἀπηνές, ἀσθενές ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βασάνων, καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός· Ἄλλ' ὦ θεῶν δωρεῶν καὶ πᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης περιστάσεως,

(ΤΟΜ. Γ')

τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β'.

Οκτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἀγίου Συμεῶν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτήρά μου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ο πάντα τῇ χειρὶ, περιέχων ὡς Κτίστης, καὶ δεσποζὼν ἀπάντων, ὑπὸ χειρῶν Πρεσβύτου, ἐν τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου.

Αγάλλου Συμεῶν, καὶ ἡ Ἄννα εὐφραίνου· ἰδοὺ γὰρ ἐπεφάνης, ὁ Λυτρωτῆς τοῦ κόσμου ὡς βρέφος προσαγόμενος.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἑθνῶν.

Αέλυσαι τῆς φθορᾶς, Συμεῶν Θεοφόρε, ἐν χερσὶ τὸν τὰ πάντα, κατέχοντα βαστάζων· εἶδες γὰρ τὸ σωτήριον.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. δ'.

Αθλητικὸν συστησάμενος εἰς ἄθλον κατὰ τῆς πλάνης, ἠνδραγάθησας Θεόδωρε, τῇ πυριφθόγγῳ γλώττῃ σου, καταισχύνας Λικινίου τὸ ἀπάνθρωπον· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορευῶν μακάριε, αἰτησάσαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὅπως ἔλθῃς γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος βαρύς.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν, ἦλθες ἐξ οὐρανοῦ Σωτήρ ἡμῶν· καὶ προσελθὼν ἐκ τῆς Παρθένου,

3 ἐπανε-

ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών· ἔδει γάρ σε ζωδοτῆ τῶν ἀπάντων, ὑπὸ τοῦ Πρεσβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι παρεγένου ἀπολύσαι αὐτόν, κατὰ τὸ ῥημά σου, ὃ ἔχων τὸν μέγα ἔλεος.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου Ἀκολουθία.
ὡς σύνθεσις, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Νικηφόρου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐάν ἡ παρούσα ἡμέρα τύχη ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, γίνεται τῆς Ἐορτῆς ἢ Ἀπόδοσις, καὶ ψάλλονται συνήθως πάντα τὰ αὐτῆς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς, καὶ τοῦ Πολυελεύου. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Μάρτυρος ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀπεδείκναις.

Ἐάν δὲ τύχη ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἢ μὲν Ἀπόδοσις τῆς Ἐορτῆς γίνεται, ὡς προεδηλώθη (σελ. 5)· ψάλλεται δὲ κατὰ τὴν σήμερον ἡ ἐξῆς τοῦ Μάρτυρος Ἀκολουθία.

ΕἰΣ ΤΟΝ ἙΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Νόμοις πειθαρχῶν τοῦ δι' ἡμᾶς, σάρκα ἐπὶ γῆς εἰληφότος, καὶ πάθος τίμιον, Μάρτυς ὑπομείναντος, θεομακάριστε, τὴν ἀγάπην ἐτήρησας, τὴν πρὸς τὸν πλησίον, νόμου τὸ κεφάλαιον, οὕσαν καὶ τῶν Προφητῶν· ὄθεν, καὶ μακάριον τέλος, εἰληφας πηγῆς τῆς ἀγάπης, νῦν ὦ Νικηφόρε παριστάμενος.

Κλίνει τὸν ἀγκύνα τῷ Θεῷ,

ᾧ τὰ πάντα κλίνει τὸ γόνυ, Μάρτυς θαυμάσιε, κάραν ἐκτεμνόμενος καὶ χωριζόμενος, τοῦ γενναίου σου σώματος, Χριστῷ δὲ τῇ πάντων, κεφαλῇ ἐνούμενος, καθαρωτάτῳ νοί· οὐ νῦν τῷ φωτὶ πλησιάζων, αἰτῆσαι ἡμῖν Νικηφόρε, πᾶσι φωτισμὸν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Πείθῃσι τῶν αἱμάτων σου σοφῆ, τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντων, τὴν γῆν ἡγίασας· πνεύματι δὲ πνεύματα ἐχαροποίησας, ἀσωμάτων Δυνάμεων, Μαρτύρων ἀγγέλας, πάσας δὲ ἐφαίδρυνας, ταύταις ἐνούμενος, Μάκαρ ὡς γενναῖος ὀπλίτης, ὡς ἀκαταγώνιστος Μάρτυς, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν Θεοῦ δεόμενος.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Ἐάν δὲ τύχη ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὸ ἐξῆς ἰδιόμελον.

Δόξα ἤχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἐδειξας πᾶσιν ἐμφανῶς, Ἀθλητὰ Νικηφόρε, ὅτι τὸν πλησίον ὃ μὴ φιλῶν, οὔτε τὸν Δεσπότην ἀγαπήσαι δύναται· ὁπερ, αὐτὸς μὲν εἰλικρινῶς ἀγαπήσας, Σαπρίκιον τὸν ὁμόδοϋλον, ἐντεῦθεν καὶ πρὸς τὸν θεὸν ἀνεπτερώθης ἔρωτα, καὶ τὴν ψυχὴν σου τέθεικας, ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν ὁμολογίας καὶ πίστεως. Σαπρίκιος δὲ ὁ δυνάμων, ἀσπονδὸν πρὸς σὲ τὸ μῖσος κτησάμενος, ἀρνητῆς ἐδείχθη καὶ τοῦ Δεσπότης Χριστοῦ· ᾧ νῦν αὐτὸς παρεστῶς, καθικέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτ. ἢ Σταυρ. (εἰς τὸ τέλος.)

Καὶ

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθίας. Καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, λέγεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον, ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡπερωθεὶς αἰοῖδμε, τῇ τοῦ Κυρίου ἀγάπῃ, καὶ τὸν τούτου ἔνδοξε, Σταυρὸν ἐπ' ὤμων βασιτάσας, ἡσχυνας τοῦ διαβόλου τὰς μεθοδείας, ἡθλησας μέχρι θανάτου καὶ ἀληθείας· διὰ τοῦτο ἀνεδείχης, ὀπλίτης μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ Μηνί θ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Ῥωμανὸς ὁ θαυματουργός, ὁ ἐκ τῆς Κιλικίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Μάρκελλος ἐπίσκοπος Συκελίας, καὶ Φαλάγγιος ἐπίσκοπος Κύπρου, καὶ Παγκράτιος ἐπίσκοπος Ταυρομενίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Πέτρος ὁ Διαμασκηνός, ἕξει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρσβεσίαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Φερώνυμος ἐδείχθης, τῆς νίκης ὡ Νικηφόρε, ἀγάπῃ καὶ μαρτυρίᾳ, νενικηκὼς τοὺς Τυράννους· ἔθεν καὶ νίκης τὸ στέφος, ἐδέξω παρά Κυρίου.

Θεοτακίον.

Ἡ κραταιὰ σου σκέπη, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἀγνή τοὺς σοὺς δούλους, φύλαττε πάντας

ἀβλαβεῖς· σὲ γὰρ κεκτήμεθα μόνην, καταρυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶνων, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ'. ΤΟΥ ΑἴΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαράλαμπος τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προσμητικὸν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀ. στάσιν τοῦ ἁ. Κυλισματος τοῦ Ψαλτηρίου.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ὑπῴωμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ πρῶτα προσόμνια Στιχηρὰ. ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Θλος ἐκ νεότητος, ἀνατελεῖς τῷ Δεσπότη, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ αὐτοῦ τοῖς ἔχνετιν ἠκολούθησας· καθαρθεὶς πάτης δέ, τῶν παθῶν κηλίδος, θεῖν χάριν κατεπλούτησας, τελεῖν ἰάματα, καὶ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα· καὶ Μάρτυς ἐχηρημάτισας, πάταις προσβολαῖς τῶν κολάσεων, ἀκλόνητος μείνας, δυνάμει τοῦ τυθέντος ἐν Σταυρῷ, ὃν ἐκτενῶς καλκίκευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡλοῖς προσηλούμενος, σοῦ τὸ σωτήριον σῶμα, τὸ καρτερικώτατον, ἀθλητὰ Χαράλαμπος, καὶ ἀήτητον, τὴν ψυχὴν ἄτρεπτον, καὶ τὸν νοῦν ἄσυλον, διετήρεις συντριβόμενος· θεῖος γὰρ ἔρωσ σε, ἐνδοθεν πλουσίως ἀνέφλεγε, καὶ φέρειν τῶν κολάσεων, ἅπασαν ἰδέαν ἠρέθιζε, μάρτυς ἀλλοφῶρε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων κοινωνεῖ,

3* ὄν

ὄν παρρησία ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Χαράν τὴν ὑπέρλαμπρον, καὶ
τὴν ὑπέριμον δόξαν, ἀθλήσας
κεκλήρωσαι, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν
ἀγαλλίασιν, Ἱερεῦ ὄσιε, ἀθλητὰ
τίμιε, Στρατιῶτα γενναϊότατε, ὁ
τὰ στρατεύματα, καὶ τὰς παρα-
τάξεις τοῦ δράκοντος, αἱμάτων
σου τοῖς ρεύμασιν, ἄρδην κατα-
κλύσας τῇ χάριτι, καὶ θεῖα ἐντεύ-
ξει, νεκροὺς ἐξαναστήσας ἀληθῶς,
καὶ παρρησία δεόμενος ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα προσήμοια ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἐδωκας τὸ σῶμά σου, πρὸς
τὰς βασάνους αἰοῖδιμε, τὴν ψυχὴν
δὲ ἐτήρησας, ἄμωμον, ἀκίβδηλον,
πάσης ἀμαρτίας, καὶ τῆς δυσσε-
βείας τῶν παρανόμων αἰκιστῶν,
καὶ ἀνυψώσας τὸν νοῦν μετάρσιον,
πανόλβιε Χαράλαμπες, πρὸς τὸν
Δεσπότην καὶ Πλάστην σου, κο-
τοικεῖν κατηξίωσαι, εἰς παστάδα
οὐράνιον.

Ἐδωκας τοῖς δούλοις σου, τὴν
σὸν θεράποντα Κύριε, Χαρολάμπη
τὸν ἐνδοξον, ἴασιν ἀλόγητον, νό-
σων πολυτρόπων, καὶ παραμυθίαν
τῶν συμφορῶν καὶ λυπηρῶν, καὶ
καθαρέτην τῆς πλάνης μέγιστον-
δισό σου τὴν φιλάνθρωπον οἰκονο-
μίαν δοξάζομεν, πολυεὐσπλαγγχε
Κύριε, καὶ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Χάριν ἦν περ εἴληφας, παρὰ
Θεοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀθλοφόρε Χα-
ράλαμπες, χάρις τῶν ἰάσεων,
πᾶσι παρεμφαίνει, καὶ τῶν θαυμα-

σίων ἢ ἀναρίθμητος πληθὺς, τὰς
ἄωρεάς σου κηρύττει Ἄγιε. ἄς
ὄντως ὑπὲρ λόγον τε, καὶ νοῦν
ἀπείληφας ἐνδοξε, πρὸς Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων
ἀγλαΐσμα.

Δόξα ἤχος δ'.

Ἐθυσας τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέ-
σεως, ἱερουργῶν τῷ Δεσπότη, καὶ
Κτίστη σου, ὡς ἱερεὺς ἐννομώτα-
τος, οὐ καὶ τοῦ πάθους γέγονας
μμητῆς Θεόφρον Χαράλαμπες-
σεαυτὸν γὰρ θυσίαν εὐπρόσδεκτον
προσῆγαγες, τῷ διὰ σέ θυσίαν
ἑαυτὸν, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσα-
γαγόντι. διὸ συναγάλλη αὐτῷ εἰς
οὐρανίους σκηνώσεις ἐν Ἐκκλησίᾳ
τῶν πρωτοτόκων. ᾧ καὶ πρεσβεύ-
εις ἀδιαλείπτως, ἵνα βυσιῶμεν
ὀργῆς καὶ θλίψεως, οἱ τιμῶντές
σου τὴν πανέορτον μνήμην, καὶ
πόθῳ ζέοντι προσκυνοῦντες τὴν
σὴν χάραν, τὴν ἄπειρα θαύματα
βρύουσαν, καὶ λοιμώδη νόσον ἐκ
ποδῶν ποιουμένην, σωτηρίαν καὶ
ἴασιν ἡμῶν βραβεύουσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐὶ διὰ σέ Θεοπάτωρ προφῆτης
Δαβὶδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προα-
νεφώνησε, τῷ μεγαλειά σοι ποι-
ήσαντι Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ
δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρό-
ξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ
ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας εὐδοκήσας
Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ
εἰκόνα, φθαρῆσαν τοῖς πάθεσι καὶ
τὸ πλανηθὲν ὄρειάλωτον εὐρῶν
πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν,
τῷ πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ
Θελήματι ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ.

Δυνά-

Δυνάμει, καὶ σώτη, Θεοτόκε, τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἔισδος, τὸ. Φῶς ἰλαρὸν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ· γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων· ἐγὼ ἀνήγγειλα, καὶ ἔσωσα, ὠνειδίσα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμί, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁλυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν

ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μέγала εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέειπεν αὐτοῖς, καὶ εὖρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα βυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινούσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῶ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ Βασιλεῖον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ δῶδῆμα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα, ὅξυνει δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεχπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου

λου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἄγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως, ἀντιστήσεται αὐτοῖς Πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικαστὰι περάτων γῆς· ἐνωπίασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρά Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρά ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Ἰδιόμελα, ἦχος α΄.

Εὐφραίνεσθε ἐν Κυρίῳ πόλεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ σκιρτήσατε ἀγαλλόμενοι, τὴν Κάραν τοῦ μεγαλομάρτυρος Χαράλαμπους ἐν κόλποις κατέχουσαι, ὡς θησαυρὸν βαθυτάλαντον καὶ ἀνεξάλειπτον· μετ' ὧν καὶ ἡμεῖς ὁσμημέραι ἀπαρϋόμενοι ἐξ αὐτῆς τὰ τῶν ἰάσεων βεῖθρα τῆς πανώλους λοιμικῆς ἀπάλλαττόμεθα νόσου, εὐχαριστοῦντες Θεῷ, τῷ κηδεμόνι καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν Θεὸν ἀγῶνα καλῶς ἀγωνισάμενος Μάρτυς Χαράλαμπες, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας οἰκῆτωρ γέγονας, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τοῦ ὄσμου παναοίδιμο· τὸ δὲ καρτερώτατόν σου σῶμα, ἐν τῇ γῆ κατέλιπες, ἵμα σωτήριον τοῖς αὐτῷ προσιοῦσι, καὶ ἀπτομένοις

μετὰ πόθου· τὴν δὲ πάντιμόν σου Κάραν, ἡ Ἑλλάς ἐκτίησας πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ θησαυρὸν πολύτιμον, δι' ἧς τῶν ὄντως ἐφετῶν τυγχάνει, καὶ τῶν ἐναντίων ἐκλυτροῦται, ἐπισκιάσει τῆς ἐν σοὶ Θείας χάριτος.

Ὁ αὐτός.

Πίστει καὶ πόθῳ ἀναφλεχθεῖς, τῷ πρὸς τὸν δεσπότην σου ζέοντι, καὶ τῷ μαρτυρίῳ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ, ὡσπερ κλίμακι χρησάμενος, ἀνήλθες πρὸς οὐρανοὺς λειμῶνας· κάκειθεν τῇ θεοθῆν δοθείσῃ σοι χάριτι, ἐποπτεύεις τοὺς τελοῦντας τὴν σεβάσμιον μνήμην σου, καὶ τοὺς σοὺς γεραίροντας ἀγῶνας, καὶ τὴν σὴν πάντιμον κάραν κατισταζομένους, Μάρτυς Χαράλαμπες.

Ὁ αὐτός.

Τὰ τοῦ πονηροῦ ἠχονημένα βέλη, ἀπήμβλυνας Ἄγιε, τῇ τῶν σῶν ἀθλῶν ἀντιτυπία· καὶ κατήσχυνας ὄφιν τὸν ἀρχέεσκον, καὶ τὸ τοῦτου ὄργανον Σεβήρον τὸν ἀπεβέστατον· ἀκλινεῖ γὰρ διανοία τῇ πέτρα ἐρητρισμένος τῆς πίστεως, ἀδιάσειστος ἔμεινας· διὸ αἱ ἀντιφάσεις τῆς ἀσεβείας, οὐ κατίσχυσαν περιτρέψαι τὴν στερβάν σου εὐσέβειαν· ἀνθ' ὧν ἐν οὐρανοῖς συγγορεύεις Ἀγγέλοις, καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἐν ἄσμασι τὴν πανσεβάσμιον Κάραν σου.

Ὁ αὐτός.

Μεγλομάρτυς ἀθλητὰ τοῦ Χριστοῦ, Χαράλαμπες γενναϊότατε, σὺ ῥωμαλέῳ φρονήματι, τὸν ὄντως

δντῶς Θεὸν μεγαλοφώνως ἐν σα-
δίῳ ἐκήρυξας, τῶν παρόντων κα-
ταφρονήσας ὡς προσκαίρων. Καὶ
νῦν ἐν οὐρανοῖς ἐπαγγαλλόμενος,
σὺν τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἀ-
παύστως τὸν Χριστὸν, ὃν Υἱὸν
Θεοῦ παρῆρσία ὠμολόγησας, ἐκέ-
τευε εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ
τὴν πανάλευθρον λοιμικὴν νόσον
ἐξ ἀνθρώπων ποιῆσαι, ἐκ κιδύνων
λυτρούμενον ἡμᾶς παντοίων ἀεί,
τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἀσπαζο-
μένους τὴν σεβάσμιον κάραν σου,
καὶ τὴν ἁγίαν σου ἠμνήμην ἐορτά-
ζόντας.

Ὁ αὐτός.

Ρωμαλεότητι φρενῶν ὠχυρω-
μένος θεσπέσιε, τὰς βασάνους τῶν
ἀθέων εἰς οὐδὲν ἐλογίσω, ἀλλ'
ἀνδρείως ὤρμησας πρὸς τὰ σκάμ-
ματα· τῷ δὲ θείῳ Πνεύματι λαμ-
πρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, βασιλέα
παρανομώτατον ἠλεγξας, καὶ τοὺς
τιμωρουμένους σε ποιναῖς καθυπέ-
βάλες, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν
ἐκράτυνας. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τὰ
γέρα τῶν σῶν πόνων κομισάμε-
νος, ἀπαύστως δοξολογεῖς τὴν
Ἁγίαν Τριάδα, καὶ πρεσβεύεις
ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμῶν-
των, τὴν σεβάσμιον κάραν σου.

Δόξα ἕως πλ. ἀ.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες,
εὐωχῆθῶμεν ἐν τῇ πανσέπτῳ πα-
νηγύρει τοῦ Ἀλοσόφρου, καὶ πνευ-
ματικῶς πανηγυρίσωμεν· σήμερον
γὰρ συγκαλεῖται ἡμᾶς ἡ πανσε-
βάσμιος πανήγυρις, Χαρμάλμπους
τοῦ Ἱερομάρτυρος, τράπεζαν ἡμῖν
παρατιθεμένη τὰς ἀριστείας τῶν

παλαισμάτων αὐτοῦ, καὶ τὴν πα-
νεύφημον αὐτοῦ κεφαλὴν, ἰάματα
ὡς νάματα βλύζουσαν, πᾶσι τοῖς
πιστῶς αὐτῇ προσιοῦσι, καὶ ἀρρο-
μένοις ἐξ αὐτῆς ἴασιν ψυχῶν τε
καὶ σωμάτων, καὶ δεινῶν ἀπαλλα-
γῆν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ Μη-
τέρα, εὐλογημένη πρέσβευε σωτῆ-
ραι ἡμᾶς.

Εἰς τὸν εἶχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος ἀ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημε Μάρτυς τοῦ Χρι-
στοῦ, ἀθλητὰ Χαράλαμπες, σὺ
τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξας, Θεὸν καὶ
ἄνθρωπον, μέσον τοῦ σταδίου· διὸ
καὶ ἠγάπησαι, κατὰ τῶν ἀντιπά-
λων βωννόμενος, στένει τοῦ Πνεύ-
ματος, καὶ τὸν στέφανον ἀπειλη-
φας· ὅθεν πάντες τὴν κάραν σου
σέβουμεν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοινῆ ἀνήσει.

Ἀβρύνεται σήμερον Ἑλλάς,
πᾶσα ἡ χριστιάνουμος· κάραν τὴν
σὴν γὰρ ἐκτήσατο, ὡς κρήνην βρύ-
ουσαν, ἰαμάτων βεῖθρα, καὶ πλου-
τον ἀδάπανον, καὶ χάριν κενουμέ-
νην μηδέποτε, νόσους τ' ἐλαύνου-
σαν, λοιμικὴν τε τὴν πολύφθο-
ρον, ἐξ ἀνθρώπων τῶν μακαριζόν-
των σε.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Νεκρὸν ἀναστήσας δι' εὐχῆς,
ἀσεβεῖς κατέπηξας, ἐξ ὧν καὶ
πλείστους προσήγαγες, Χριστῷ
πανόλβιε· καὶ τὸν δαιμονῶντα, εὐ-
θὺς ἰασάμενος, Γαλιήνην Βασιλίδα
ἀνείλκυσας, τῆς πλάνης δαίμονος,
καὶ Χριστῷ ταύτην προσήγαγες,
ἔστεμ-

ἐστεμμένην ὡς παρθενομάρτυρα.
Δόξα, ἦχος δ'.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς ὑπομονῆς ἀδελφοί, τὸν γενναιοτάτον ἀθλητήν, τὸν δυσὶ στέμμασι κατεστεμμένον, ἱερωσύνης καὶ ἀθλήσεως, παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, Χαράλαμπε, τὸν ἐν Μάρτυσι μέγιστον εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ τὸν ἀλάστορα καταπαλαίσας, τροπαιὸν μέγα κατὰ τῆς πλάνης ἀνεστήσατο. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τὸν Θεὸν ἐξαίτεῖται, ἄφεισιν ἁμαρτιῶν ἡμῶν παρασχεῖν, καὶ παντοίων νόσων ἀπαλλαγὴν τοῖς θερμῶς προστρέχουσιν αὐτῷ, καὶ τὴν ἁγίαν αὐτοῦ χάραν εὐλαβῶς ἀσπαζόμενοις, καὶ τὴν ἐτήσιον αὐτοῦ μνήμην μετὰ πόθου τελοῦσι, καὶ αἰτουμένοις δι' αὐτοῦ τὸν Θεὸν ἰλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε. κτλ.

Ἀπολυτίκιον ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ στύλος ἀκλόνητος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος αἰετῶς φωτὸς τῆς Οἰκουμένης σοφῆ, ἐδείχθη Χαράλαμπε· ἔλαμψας ἐν τῷ Κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων, τὴν σκοτῶμαιναν Μάκαρ· διὸ ἐν παρῶν ἡμεῶν Χριστῷ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

ἦχος γ'. Θεΐας πίστεως.

Ἐργοῖς ἔλαμψας τῆς εὐσεβείας, πλάνην ἐσβέσας κακοδοξίας, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Χαράλαμπε, καὶ παρανόμων τὰς φάλαγγας ἤσχυνας, τροπαιοφόρος παμμάλαρ γενόμενος. Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς ἐν ἀγκάλαις, σὺ ἐβάστασας Παρθενομήτορ, τὸν ἐνδρακί αὐτοῦ τὰ πάντα συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν σου ἐξέθρεψας γάλακτι, τὸν τροφοδότην καὶ πλάστην τῆς φύσεως. Κόρη πάναγνε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ φωστὴρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς Ἐώας, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπε· ὅθεν τιμῶμεν τὰ θεῖά σου Λεῖψανα.

Δόξα, ὁμοιον.

Ἱερὸν τὸ Πνεῦμά σε Ἱερομάρτυς, ἱερῶς ἀνέδειξε, τὸ ἱερὸν ὄμμα σοφῆ προσενεχθὲν ἱερώτατε, τῷ βίῳ Λόγῳ, ᾧ θεῶς δεδοξάσαι.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μιωσῆς ἐώρακε πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανάμωμε, ὁρόσου δὲ μᾶλλον πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν καθαρότητα Μάρτυς τοῦ βίου

βίου σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τοῦ μαρτυρίου σου, καταπλαγεῖσα ἡ Ἑλλάς, βοᾷ σοι εὐφραينوμένη· σήμερον τιμῶμέν σου κεφαλὴν τὴν σεβάσιμον· θραῦσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἄγιε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ νοσημάτων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον, ὁμοιον

Τὴν ἀπειρόγαμον Θεογεννήτριαν, τὴν τὸν ἀχώρητον γαστρί χωρήσασαν, καὶ τὸν τροφέα τοῦ παντός, τῷ γάλακτι θρεψαμένην, μόνην ἐξισχύσασαν, τῆς κατάρας λυτρώσασθαι, γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πανάχραντον Δέσποιναν, ὑμνήσωμεν συμφώνως βεῶντες· χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Τὸ Ἄ. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Δίκαιος ὡς φοινῖξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Εἶτα ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοπόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ ἰδίμελον ἦχος πλ. β΄.

Φάλαγγα Θεοστεφεῆ, φωτοφανοῦς μάρτυρος, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθεῖσαν προθύμως, τὸν ἀγίολεκτον συνασπισμὸν, τοῦ Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους, φιλομάρτυρες δευτε τιμήσωμεν· καὶ τὴν πανίερον μνήμην αὐτοῦ πνευματικῶς τελέσαντες, πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν· Τῆς λοιμικῆς ἀπειλῆς τὸν εὐσεβόφρονα

λαόν σου ἐλευθέρωσον, καὶ λύτρωσον ἡμᾶς περιστάσεως.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου. Τὸ, Κύριε ἐλέησον ε΄. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ζ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες εἰς ἡ.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ Ἀ. Ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύτας.

Χοροβατῶν εὐφροσύνως τὰ νοητὰ, οὐρανῶν σκηνώματα, καὶ λαμπόμενος φωτὶ, ἀνεσπέρῳ ρῦσαι με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου σοφέ, ὅπως ὑμνήσω σε.

Η φωτοφόρος σου μνήμη ἡλιακᾶς, ἀπαστράπτει χάριτας, καὶ φωτίζει τοὺς πιστῶς, ἐν αὐτῇ τιμῶντάς σε χαρᾶς, λαμπροτάτης ἀληθῶς Μάρτυς ἐπώνυμε.

Ταῖς τῶν αἱμάτων βάνισι τὴν ἄλμυραν, ἀπιστίας θάλασσαν, κατακλύσας ποταμὸς, εὐσεβείας γέγονας Χριστοῦ, καταρδεύων ἀληθῶς τὴν Ἐκκλησίαν ἀεί.

Θεοτοκίον.

Αμαρτιῶν καταιγίδες καὶ λογισμῶν, ἐναντία κύματα, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, ἐπ' ἐμέ διήλθοσαν τῆ σῆ, Θεοτόκε, κραταιᾷ πρεσβείᾳ σώσόν με.

Κανὼν δεύτερος.

ᾠδὴ Ἀ. Ἦχος δ΄.

Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Τὴν κάραν τὴν πάνσεπτον, καὶ τὰ παλαιίσματα Κύριε, ὑμνεῖν ἐφιέμενος τοῦ σου θεράποντος, θείαν ἐλ-λαμψιν ἐξ ὕψους ἐξαιτοῦμαι, δι' ἧς ἀναμέλψασθαι ταῦτα δυνήσομαι.

Σεβήρον τὸν ἄθεον, τὸν ἄρυσόμενον λέοντα, καθεῖλες Χαραλάμ-

πες σὺν Κρίσπῳ ἄφρονι, τὴν δυσ-
σέβειαν τὴν τούτων ἀπελέγξας,
ἀνθ' ὧν ἐστεφάνωσαι χεiri τοῦ
Κρίστου σου.

Βασίλειον κόσμον σε, ἡ Ἐκ-
κλησία ἐκτήσατο, Δαιμόνων διώ-
κτην τε, Θεῖε Χαράλαμπε, νοση-
μάτων τε παντοίων ἐλατήρᾳ διὸ
ἐορτάζει σου τὴν μνήμην Ἅγιε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ Θε-
στόκον ὑμνήσωμεν, τὸ ὄρος τὸ
ἅγιον, στάμιον τὴν πάγχρυτον,
τὴν βαστάσασαν, τὸ φύσει θεῖον
μάννα, τὸ τρέφον ἐκάστοτε πι-
στούς τῇ χάριτι.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ῥδὴ Γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐξείπειν, τῶν
Θαυμάτων τὰ πλήθη, ἅπερ ἔδρα-
σας ἔτι, ἐν τῷ βίῳ περιῶν, καὶ
πρὸς Θεὸν μετελθὼν, Ἄθλοφόρε,
Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Δυνάμει Θεῖα κρατυνθεῖς, τὸ
ἀνίσχυρον ὄρασας, τῶν ἀνόμων
καθεῖλες, στρατιώτης ὡς στερβρός,
Χαράλαμπε ἀθλητὰ, ὡς ὀπλίτης,
Θεῖας παρατάξεως.

Αἱμάτων ρεύσαντες χρονοὶ,
σοῦ τοῦ σώματος πᾶσαν, ἀσεβεί-
ας τὴν φλόγα, καὶ δεινὴν πυρκαϊ-
άν, κατέσβεσαν· τῆς τρυφῆς τὸν
χειμάρρουν, σοὶ δὲ προσέξνησαν.

Θεοτοκίον.

Αγίων ἅγιον Θεὸν, τέτοικας
Παναγία, ἀγιότητος οἶκος, δεδειγ-
μένη καθαρὸς, καὶ πύλη μόνος
Χριστός, ἦν διήλθε, σώζων τὸ ἀν-
θρώπινον.

Κανὼν δευτέρως.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοφό-
ρε, πιστῶς συνελθόντες ἐν ναῶ,
τὴν Κάραν προσκυνῆσαι σου, τὴν
θεῖαν καὶ σεβάσμιον, φροῦρει καὶ
διαφύλαττε, σκανδάλων τοῦ πο-
λεμήτορος.

Νεκρὸν νεανίαν ἀναστήσας,
δαιμόνων ὄφθεις τε ἐλατήρ, πλή-
θη βροτῶν ἐξέστησας, καὶ τῷ Χρι-
στῷ προσήγαγες, μαρτυρικῶ ἐν
αἵματι, χειρῶν ἀρπάσας τοῦ δρά-
κοντος.

Δεῦτε ἡ πληθὺς τῶν Χριστω-
νύμων, Κυρίου τὸν Μάρτυρα πι-
στῶς, αἰνέσωμεν καὶ στέψωμεν,
αὐτοῦ τὴν Κάραν ἄσμασι, πνευ-
ματικοῖς τὴν πάνσεπτον, πταισ-
μάτων λύσιν ὡς εὐρωμεν.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Θεὸν Λόγον,
τὸν κόσμῳ ἀχώρητον παντί, ἐν σῆ-
γαστρὶ χωρήσασα, ἀγκάλαις σου
ἐβάστασας, Παρθενομητορ ἄχραν-
τε, Χριστιανῶν καταφύγιον.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα ἤχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Στύλος ἀειστός τῆς Ἐκκλη-
σίας, λύχνος ἀσβεστός τῆς οἴκου-
μένης, ἀλοφόρε ἀνεδείχτης Χα-
ράλαμπε, καὶ ἀναλάμψας Ἡλίου
φαιδρότερον, τὴν τῶν εἰδώλων
ἐλαύνεις σκοτόμαιναν. Μάρτυς ἐν-
δοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευσ,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δίξω ἤχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰ στίφη τῶν πιστῶν, εὐσε-
βῶς συνελθόντα, τὸν Μάρτυρα
Χριστοῦ, Χαράλαμπε τὸν μέγαν,
ἀξίως εὐφημήσωμεν, εὐσεβείας τὸν

πρόμα-

πρόμαχον, ἀδαμάντινον, καὶ δυσσεβῶν καθαιρέτην, τὸν κηρύξαντα, Θεὸν τοῦ σύμπαντος Κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότη τοῦ δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάσιν, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώξεις τοὺς δούλους σου.

Ῥοδὴ Δ΄. Χριστὸς μου δύναμις.

Θραῖος γέγονας, χρισθεὶς ἐν αἵματι, τῆς σεπτῆς μαρτυρίας, καὶ καλλοναῖς, ταύτης κατηγγλαῖσας, Χαράλαμπες τῶν ἀθλητῶν, ἐγκαλλώπισμα καὶ στήριγμα.

Δαιμόνων ξόανα, τῆ σῆ συνέτριψας, Ἀθλοφόρε ἀνδρία, Ναὸν σαυτὸν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ καρτερίας ἀβευδοῦς, στήλην δείξας καὶ ὑπόδειγμα.

Εἰς ὕψος αἵροντες, τὰς χεῖρας ἔνδοξε, εἰ τοῦ σκότους προστάται σου τὰς πλευράς, ἔξῃσον τοῖς ἀνυξί, τὴν δι' αἰῶνος ἀληθῆ, προσξενούτης σοι ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύς καὶ ὑμνησις, Χριστὸς ὁ Κύριος, δέχ' σου ἀνατείλας ὑπερβολῆ, Πάναγνε χρηστότητος, καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, τῆς ἀρχαίας παραβάσεως.

Κανὼν δεύτερος.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ Ὁρόνου Θεότητος, ἀνεδέξάτ' σε, ὡσπερ χρυσοπτέρυγα πέλειαν, εἰς

οὐρανίους σκηνώσεις ἀνιπτάμενον, ὡς ἀήττητον, ἀγωνιστὴν καὶ περὶδοξον.

Δαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ Μάρτυς ἔνδοξε, πρὸ βημάτων ἔστης, τῶν παρανομοῦντων ἀδείμαντος, καὶ τὸν Χριστὸν ἐλευθέρως ἀνεκήρυξας, Θεὸν τέλειον φύσιν βροτῶν ἐνδυσάμενον.

Μέγας ὄντως ἀνεδείχθη, ἡσαυρὸς καὶ πολυούλβος, ἡ τιμία Κάρα, σοῦ τοῦ ἀήττητου Χαράλαμπες, πολυποικίλους τὰς νόσους, τὴν πανώλην τε, ἀπελαύνουσα, νόσον δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανάχραντον Μαρίαν, Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὴν γεννησάμενην, τῆς δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, τὴν ἐπουράνιον πύλην τὴν εἰσάγουσαν, τοὺς δοξάζοντας ταύτην Θεοῦ εἰς βασιλείαν.

Καταβασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ῥοδὴ Ε΄. Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθῆ.

Τὸ Θεῖον πάθος τοῦ δι' ἡμᾶς, πάθη ὑπομείναντος στερόδως, Μάρτυς Χριστοῦ μιμησάμενος, φέρεις τὰς ἐν ὄλω σώματι ἔνδοξε, τῶν ἡλίων προσηλώσεις καρτερικώτατα.

Τὴν ἀλογίαν τῶν διωκτῶν, Λόγος ὁ συνάναρχος Πατρί, ἐπανορθούμενος πάνσοφε, λόγον τοῖς ἀλόγοις σαφῶς ἐντίθησι, λυτῆσαι τῶν δεσμῶν σε διαγορεύουσι.

Τοῖς ἀβελήσικοις περονηθεὶς, ἔτρωσας καρδίαν τοῦ δεινοῦ, τῶν γηγενῶν παλεμήτορος, λόγῳ τῆς ἀνδρίας καὶ καρτερίας σου, θεόφρον Ἀθλοφόρε ἀξίχλαστε.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθῇ, τὴν ἐσκοτισμένην μου ψυχὴν ταῖς ἡδοναῖς φωταγώγησον, καὶ πρὸς σωτηρίας τρίβον ὁδήγησον, ἢ μόνη τὸν σωτήρα Χριστὸν κήρῃσασα.

Κανὼν δεύτερος.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εξίστανται σύμπαντες, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σοῦ γὰρ πανσεβάσμιος ἡ Κἀρα, νόσους ἐλαύνει, διώκει δαίμονας, καὶ πᾶσι προστρέχουσι πιστοῖς, ἴασιν χαρίζεται, καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Σωμάτων νοσήματα, καὶ τῶν ψυχῶν Χαράλαμπες, παύονται τῆς θείας κεφαλῆς σου, προσκυνουμένης, καὶ τιμωμένης σεπτῶς· Χριστὸς γὰρ δεδωρηται ἡμῖν, ταύτην ἱατήριον, καὶ δεινῶν ἀμυντήριον.

Εξέστησαν δαίμονες, καὶ Ἑλληγες οἱ ἄθεοι, βλέποντες τὰς χειρὰς κεκοιμημένας, καὶ κρεμαμμένας, τοῦ σώματός σου δεινῶς, Δουκὸς τοῦ παντόλμου ὕβριστοῦ· σὺ δ' ὡς χριστομίμητος, τοῦτον αὐθις ὑγιάνασ.

Θεοτοκίον.

Ο λόγος Πανάμωμε, Θεοῦ ὁ ἐνυπόστατος, ὡσπερ ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ἐν τῇ γαστρὶ σου κατῆλθεν ἄχραντε, καὶ πᾶσαν τὴν φύσιν τῶν βροτῶν, ἔσωσε τῷ καύσωνι, ἔηρανθεῖσαν τοῦ πτώματος.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥδὴ γ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Λαμπτήρ ἐχορημάτισας, τῷ τῶν ἄλλων σου φωτὶ, φωταγωγῶν τὰ πέρατα· ὁμολογεῖς τὸ ὄ-

νομα τοῦ Χριστοῦ, τυράννου ἐνώπιον, ἀλλοφῶρε Κυρίου ἀξιάγατε.

Εν ἑοῦ πυρούμενος, ἀγαπήσεως πυρὶ, τῷ δροσισμῷ τῆς πίστεως, τῶν δυσσεβούντων ἐσβέσας τὴν πυρὰν, Χριστοῦ τὰ θαυμάσια, τοῖς ἀπίστοις δεικνύων ἀξιάγατε.

Ζωῆς ἐφιέμενος, ἀθανάτου τῆς σαρκὸς, Χαράλαμπες ἐνέκρωσας, τὰς ἐμπαθεῖς κινήσεις, καὶ προσευχῇ νεκροῦς ἐξανέστησας, ἀνυμνῶν τὸν ἐν πᾶσι σε δοξάσαντα.

Θεοτοκίον.

Παλῶν με' κλονούμενον, ἐναντίας προσβολαῖς, Μητὲρ Θεοῦ στερέωσον, ὡς ἀπαθείας τέξασα τὴν πηγῆν· πρὸς σέ γὰρ κατέφυγον, τῶν ἀνθρώπων τὸ μέγα καταφύγιον.

Κανὼν δεύτερος.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν τοῦ παμμάκαρος, δεῦτε τὴν πάντιμον, κάραν αὐτοῦ ἀσπασώμεθα, καὶ τῶν δεινῶν τὴν λύτρωσιν κομισώμεθα.

Πηγὴν ἰάσεων ἔχοντες, τὴν κάραν τὴν σεπτὴν σου Χαράλαμπες, θερμῶς προστρέχομεν, ταύτην προσκύνησιν νέμοντες, καὶ τὸν Θεὸν ὑμνοῦντες τὸν σέ δοξάσαντα.

Μεγίστην χάριν ἀπειλήρας, θεόθεν ἀθλητὰ γενναιοῦτατε, Μάρτυς Χαράλαμπες· κάραν τὴν σὴν γὰρ ὁ Κύριος, τῶν ἰαμάτων κρήνην σαφῶς εἰργάσατο.

Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ἐσκήνωσεν ἀγνὴ Θεοσύμφευτε, καὶ οὐ κατέφλεξε, τὴν σὴν νηδὺν παμμα-

παμμακάριστε, ἐδρόσισε δὲ μάλ-
λον καὶ κατεφώτισε.

Καταβασία. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολύτιμον ἢ Ἐκ-
κλησία, τὴν σὴν κάραν κέκτηται,
Ἱερομάρτυς Ἀθλητᾶ, τροπαιοφό-
ρε Χαράλαμπος· διὸ καὶ χαίρει
τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Ὁ οἶκος.

Τὸν στερέρον ὀπλίτην, καὶ Χρι-
στοῦ στρατιώτην καὶ μέγαν ἐν
Μάρτυσι, Χαράλαμπε τὸν πανέν-
δοξον, συνελθόντες εὐφημήσωμεν·
ὕπερ Χριστοῦ γὰρ καὶ τῆς ἀλη-
θείας λαμπρῶς ἠγωνίσαστο, καὶ
τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τρανῶς ἀ-
νεκήρυξε, τὴν πλάνην τῶν ειδώ-
λων κατήργησε, βασιλέα παρανο-
μώτατον ἤλεγξε, καὶ τὴν κάραν
ἐτμήθη, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος·
διὸ καὶ τὸν στέφανον εἴληφε παρὰ
τῆς δεξιᾶς τοῦ Ἰψίστου, καὶ συμ-
πολίτης Ἀγγέλων ἐγένετο. Ὅθεν
ἡ Ἐκκλησία τῶν Ὀρθοδόξων, τού-
του τὴν πάντιμον κάραν κατασ-
παζομένη, καὶ εὐφημίαις καταστέ-
φουσα, καὶ πολλῶν δεινῶν καινό-
σων ἀπαλλαγτομένη, χαίρει τὸν
Κτίστην δοξάζουσα.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Χαράλαμπος τοῦ θαυ-
ματούργου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ διὰ τοῦ ἁγίου
Χαράλαμπος μαρτυρήσαντες δύο θή-
μαι, Πορφόριος καὶ Βάπτος, καὶ τρεῖς
γυναῖκες ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Παῦλος ξίφει τε-
λειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος, πατριάρχης

Κωνσταντινουπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦται.

Ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Ζήνων ἐν εἰρή-
νῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ῥδὴ ζ΄. Οἱ Παιδὲς ἐν Βαβυλῶνι.

Προσομιλῶν ταῖς βασάνοις,
καὶ τῷ πυρὶ λιπαινόμενος, Ἀθλο-
φόρε Χριστοῦ, ὡς χρυσαίου ὀβρυ-
ζότερος γέγονας, καὶ ἱερὸν ἀνά-
θημα, ἀληθῶς, ἐχρημάτισας.

Τῶν προσευχῶν σου τῇ δρόσῳ,
παρανομούντων ἢ κάμινος, κατεσ-
βέσθη Σοφῆ, καὶ ἐρρύσθης μελω-
δῶν τῷ ποιήσαντι· Εὐλογητὸς εἶ
Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Τῇ παρατάσει τῶν ἄθλων, δέν-
δρον ἐφάνης ὑψίκομον, συσκιάζων
πιστοῦς, ἐκ φιλογώδους ἀμαρτίας
κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύ-
ριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὴν χαρὰν δεξαμένη, ἐν τῇ
πανάγνω νηδύϊ σου, Ἀγνή εὐφρο-
σύνης τὴν καρδίαν μου πλήρω-
σον, τὸ κατηφές διώκουσα, τῶν
παθῶν ἀειπάρθενε.

Κανὼν δευτέρος.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίτει.

Ανυμνοῦμέν σε βοῶντες· χαί-
ροις ἐνδοξε, Μάρτυς Χαράλαμ-
πος· τὴν θεῖαν κάραν σου γὰρ, ἡμῖν
σύ δεδώρησαι, ὡς κρήνην βρύου-
σαν, πλοῦτον ἄσυλον, τὸν τὰς
φυγὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς
σε δοξαζόντων.

Μεγαλύνομεν τοὺς ἄθλους
σου θεσπέσιε, Μεγαλομάρτυς Χρι-
στοῦ, καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς σούς·
εἰδώ-

εἰδώλων σεβάσματα γὰρ καταβέβληκας, καὶ κατήργησας, τὴν τῶν δαιμόνων ἔπαρσιν, πανοίδιμε γενναίως.

Ως φωστὴρ ἀειλαμπέστατος ἀνέτειλεν, ἡμῖν ἡ χάρα σου, τῆς πλάνης τῆς ζοφεράς, κινδύνων καὶ θλίψεων ἡμᾶς ἐξείρουσα, νοσημάτων τε, τῶν ὀλεθρίων ρύεται, καὶ δωρεῖται τὴν υἰεῖαν.

Θεοτοκίον.

Ανατέλλειεν ὁ μέγας καὶ ἀνέσπερος, Ὁ ἥλιος πᾶσι βροτοῖς, ἐκ τῆς νηδύος τῆς σῆς, καὶ πάντας ἐφώτισε φωτὶ τῆς γνώσεως, τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιτίας.

Καταβασία.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

ᾠδὴ Η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὕσίοις.

Ταῖς βροαῖς τῶν αἰμάτων ἐπισταζόμενος, τῶν σιγμάτων τῷ κάλλει ὠραζόμενος, τῷ νικητικῷ εὐπρεπῶς διαδήματι, κεκαλλωπισμένος Θεῷ παρέστης Μάρτυς.

Τῶν βασιάνων τὰ πλήρη οὐ κατεκάλυψαν, τὴν ἀνδρίαν σου Μάρτυς καὶ γενναϊότητα ἡ τῶν διωκτῶν οὐκ ἠμαύρωσεν ἐστάσεις, σοῦ τὴν λαμπροτάτην, Θεόφρον καρτερίαν.

Ιερεὺς τε καὶ Μάρτυς ἀκαταγώνιστος, στρατιώτης γενναῖος, καὶ στύλος ἀσειστός, ἔρεισμα πιστῶν, ἀσεβείας ἀντίπαλος, ὄντως ἀνεδειχθῆς Θεόφρον Ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Οτὰ πάντα ποιήσας θεῶν βουλῆματι, βουληθεῖς ἐν γαστρὶ σου ἕκησεν Ἀχραντε, βέυσαντας ἡ-

μᾶς, ἀναπλάσαι βουλόμενος, ἐν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεῦτερος. Παιδας εὐαγείς.

Μέγας ἀρωγὸς τῶν Ὀρθόδοξων, καὶ ρύστης ἐκ τῶν κινδύνων ἀναδέδειξαι, πάνσοφε Χαράλαμπε· ρύη καὶ γὰρ πάντοτε, πάντας τοὺς προστρέχοντας τῇ σεπτῇ χάρα σου, καὶ λύσιν τῶν κακῶν αἰτουμένου, καὶ ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡσθης ἐν σταδίῳ τοῦ Σεβήρου, στερέμνιος οἰά περ ἀδάμας τις, στύλος τ' ἀπερίτρεπτος, ἐνδοξὸς Χαράλαμπε, καὶ τὸν Χριστὸν ἐκχρύξας Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, καὶ ὅλως οὐκ ὑπέκλινας μάκαρ, ταῖς τῶν παλαμναίων θωπείαις θυμβόροις.

Αῦσον τὰς σειρὰς μου τῶν πταισμάτων, ὑμνοῦντος τὴν χάραν σου Χαράλαμπε, τὴν αἰετηγάζουσαν, νίματα ἰάσεως, ἀμπλακημάτων ἄρεσιν ἐμοὶ δωροῦμενος, δεινῆς τε ἀπολύτρωσιν νόσου, σὲ ὑμνοῦντι εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρᾶθον ἐν ἀκάνθαις εὐρηκῶς σε, καὶ ἄνθος ἐν ταῖς κοιλάσι τὸ πανεύσομον, κρίνον τε πανάσπιλον, Δέσποινα Θεόνυμζε, ὁ σὸς Νυμφίος ἄνωθεν ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ κόσμον εὐωδίασε πάντα, σὲ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Παιδας εὐαγείς ἐν τῇ καμίνῳ.

ᾠδὴ Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Οὐ πῦρ, οὐ ζέφος, ἀλλ' οὐδὲ θάνα-

θάνατος, οὐ δίωγμός, οὐ θλίψις, οὐ λιμός, οὐδὲ κίνδυνος, οὐ βασάνων παντοίων ἐπίνοια, ἵσχυσε τῆς ἀγάπης, ὄντως χωρῆσαι σε, τοῦ πεποιηκότος, Ἄολητὰ ἀξιολαύμαστὲ.

Ἔεσμοῖς ὀνύχων τοὺς τῆς νεκρώσεως, ἀποβαλὼν χιτῶνας, ταῖς στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σεαυτὸν Ἄολοφόρε ἐκόσμησας· ὄθεν σὺν παρρησίᾳ, Μάρτυς ἀήττητε, πάντων τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ χαίρων παρίστασαι.

Χαρὰς καὶ θείας λαμπρότητος, παρεκτικῆ ἢ μικρῆ σου τῷ Κόσμῳ ἀνέτειλε, τῶν παθῶν τὸν χειμῶνα διώκουσα, πάντας σωταγωγούσα, ἠνέορτάζοντες, σχοίημεν πταισμάτων ἰλασμόν ταῖς ἱεσῖαις σου.

Θεοτοκίον.

Παθῶν κλυδωνίων συνταράσσει με, καὶ τῶν κακῶν βυθίζει, τρικυμία Πανάμωμε, κυβερνήτην Χριστὸν ἢ κηύσασα, χειρὰ μοι βοηθείας, ἔκτεινον σῶσαι με, μόνη προστασία τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε.

Κανὼν δευτέρος. Ἄπας γηγενής.

Ἄπαντες πιστοὶ, τῇ χάρι προσελθόμεν τοῦ σεπτοῦ Μάρτυρος πάντων ὁ δεσπότης γὰρ, μεγίστην χάριν ταύτη παρέσχετο· ὄθεν ἐλαύνει δαίμονας, παύει νοσήματα, καὶ ὠρεῖται πᾶσι τοῖς προσφάουσιν, εὐεξίαν καὶ βῶτιν καὶ ἔλεος.

Ἦ καὶ οὐρανός, ἐξίσταται σήμερον ἐπὶ τοῖς θαύμασι, τοῦ Μεγαλομάρτυρος· δαιμόνων σίση

γὰρ ἐκδιώκονται, καὶ τοῖς νοσοῦσι δίδεται βῶσις τοῦ σώματος, καὶ λοιμώδης νόσος καταπαύεται, τῇ προσφύσει τῆς χάριτος σου ἐνδοξέ.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν καὶ προσκυνήσωμεν, κάραν τὴν σεβάσμιον, τὴν ὄντως λείαν καὶ ἀξιέπαινον, τὴν φοινηθεύσαν αἵματι τοῦ Θεοῦ Μάρτυρος, καὶ τελοῦσαν θαύματα παράδοξα, ὡς στέφθεισαν χειρὶ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Ἦμνους παρ' ἡμῶν, προσδέχου Θεόνυμφε θεοχαρίτωτε, Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ τὴν σὴν χάριν ἀντιδεδώρησο, τοῖς εὐλαβῶς σε μέλπουσιν ἡμῖν τοῖς δούλοις σου· τὸν Χριστὸν δέ, ὃν ἀρρήτως τέτοκας, ἡμῖν ἴλεων Κόρη ἀπέργασαι.

Καταθέλια. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐνθέως πυρσευόμενος, τῷ πόθῳ τοῦ παντάνακτος, τὸν ὑπερήφανον ὄφιν, ἀνδρείως μάκαρ καθεῖλες, καὶ Ὑρανὸν ἀπάνθρωπον, Σεβήρον τὸν παράφρονα, ἠλεῖξας ὦ Χαράλαμπες, καὶ μισθὸν ἐκομίσω, παρὰ τοῦ πάντων δεσπότη.

Θεοτοκίον.

Μαρία κατασύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, φύλαττε, σκέπε σοὺς δούλους, ἐκ πάσης βλάβης ἀτρώτους, κινδύνων τ' ἐξελού ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ εὐφρημοῦντάς σε, καὶ πάσης περιστάσεως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις χρωμένη, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου.

Εἰ;

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσθῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες δεῦτε συνδράμετε, καὶ τὴν τιμίαν Κάραν, κατασπάσαθε πάντες, τοῦ Θείου Χαραλάμπους τὴν τὸν Χριστὸν ἐν σταδίῳ κηρύξασαν, καὶ ἀπελέγξασαν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτίστην μεγαλύνασαν.

Τοῖς Οὐρανόις Ἀγγέλοις νῦν συνηρίθμῃσαι, καὶ παρεστῶς Τριάδι, τῇ Ἁγίᾳ Τρισμάκαρ, αὐτὴν καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τιμώντων σου, τὴν πανσεβάσμιον κάραν, καὶ τῶν δεινῶν, αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

Λαμπροφανῆς καὶ πανένδοξος ἀνατέταλκεν, ἐν τῇ Ἑλλάδι πάση, ἡ πανέορτος μνήμη, τοῦ Θείου Χαραλάμπους, διόπερ λαμπρῶς, εορτάζει κατέχουσα, τὴν πανσεβάσμιον κάραν, τὴν τὸν Χριστὸν, ὡς (εἰς) ἄνθρωπον κηρύξασαν.

Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Ὅσπερ ἀλάβαστρον πλήρες, ἡ τιμία σου κάρα Θεσπέσιε προχέει, οἷόν τι μύρον πολύτιμον τὰ ἱάματα, τοὺς τε πιστοὺς εὐωδιάζει θαυμασίως, καὶ τοὺς μετὰ πίστει αὐτῇ προσιόντας τῶν δεινῶν πάντων ῥύεται· τὴν δυσώδη τε πλάνην καὶ νόσους παντοίας, καὶ τὴν πανώλην λοιμικὴν καταπαύουσα, εὐρωσιάν δωρεῖται πᾶσι, καὶ εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε. κτλ.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Δίδεται δὲ καὶ ἅγιον ἔλεον τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ἡ Γ' καὶ Γ'. ᾠδή.

Ὁ Ἀπόστολος.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ κτλ.

Ζῆτει τῇ 26. Ὀκτωβρίου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην,

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἡ ἀνωτέρω τοῦ Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους εορτάσιμος Ἀκολουθία, νεωτέρα οὗτα, οὐχ εὑρίσκεται οὔτε ἐν τοῖς χειρογράφοις, οὔτε ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναιοῖς, μέχρι τοῦ 1755, ἀτινα ἔχουσι τὰ τρία μόνα πρῶτα Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ τὸν πρῶτον Κανόνα.

Τῆ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους Γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια πέντε, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Εν τῇ ἀσκήσει βλαστήσας Ὀσιε Βλάσιε, ἱερωσύνης δόξη, ὡσπερ φοινῆξ δικαίως, ἐξήνησας παρμάκαρ, καρποῦς θεϊκοῦς, μαρτυρίου προσάγων Θεῷ, τὴν τῶν

εἰδώ-

ειδώλων κατάλυσιν ἐμφανῶς, καὶ ἀνθρώπων τὴν οἰκείωσιν.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, ἀθλητικοῦς ἀγῶνας, ὑπομείνας γενναίως, ἐν δι' ἀμφοτέρων, στέφος λαβῶν, ἐν ἑκατέροις κοσμούμενος, δικαιοσύνη καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς· διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεῖω ῥωσθεῖσαι γυναῖκες, ζήλω τῆς πίστεως, τοῖς ὑπερίμοις ἄλλοις, τῆς καλῆς μαρτυρίας, ἐστέφθησαν σὺν τέκνοις· θαυμάφρικτόν! τὴν κεφαλὴν γὰρ ποθοῦσαι Χριστόν, καὶ ἐν αὐτῷ νυμφευθεῖσαι ὑπὲρ αὐτοῦ, τὰς κεφαλὰς ἐναπετημήθησαν.

Ωs προμηθέα σε πάντων, ὑμνοῦμεν Βλάσιε, καὶ λογικῶν ὀρεμμάτων, καὶ ἀλόγων πασχόντων· πάντας γὰρ ἰσχύεις, ἑράπον Χριστοῦ, εὐεργετεῖν καὶ ἰσθαι πιστῶς τὴν γὰρ τοῦ Ἡνεύματος χάριν πεπλουτηκῶς, δαφίλευεις τὰ θαυμάσια.

Χριστὸς τὸ ζῆν σοι παμμάκαρ, καὶ τὸ θανεῖν ἀληθῶς, κέρδος εδείχθη πίστει, κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, Βλάσιε θεόφρον· ἐπεὶ δι' αὐτὸν, προθυμότερα τέβνηκας· καὶ σὺν αὐτῷ βασιλεύεις διὰ παντός, εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα εἰς τὸ τέλος.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐκτός τῆς τεσσαρακοστῆς, λέγε τὰ ἐξῆς Ἰδιόμελα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Στουδίτου.

Βλαστήσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν θείων ἀρετῶν, φερωνύμως Βλά-

(TOM. Γ')

σιε ἐξήνηθησας Δαυιτικῶς, ὡσπερ φοίνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐπληθύνησας ταῖς κατορθώμασιν ὡς ἄμπελος δὲ εὐθηνούσα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τῷ καιρῷ τοῦ μαρτυρίου, τεμνόμενος βασάνων ποινᾶς, ἐκ καρποῦ τῶν ἀγῶνων σου, ἐβλυσας ἡμῖν οἶνον νοητόν, ἐξ οὗ πιόντες, εὐφροσύνης ἐνθέου τὰς καρδίας πληρούμεθα· καὶ συμφώνως συνελθόντες, ἐν τῇ σεβασμίᾳ μνήμῃ τῆς σῆς τελειώσεως, μακαρίζοντες εὐφρημοῦμέν σε, αἰτούμενοι λαβεῖν διὰ σοῦ τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου Δόξα, Ἦχος δ'.

Ωs καλὸς παιδοτρίβης, καὶ διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ δυνάμει τῶν θείων λόγων σου, γυναῖκας φιλοθέους ὑπήλειψας πρὸς ἀγῶνας μαρτυρικοῦς, τὸ ἀσθενές τῆς φύσεως αὐτῶν ῥωνύων ἐν Χριστῷ· μεθ' ὧν τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως καλῶς τελείσας, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον φαιδρῶς συναγέλλῃ, διπλῶ στεφάνῳ τῆς θείας δόξης σεμνυνόμενος, καὶ ἐξαιτούμενος σὺν αὐταῖς, τὴν εἰρήνην ἡμῖν δοθῆναι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα εἰς τὸ τέλος.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ ἀπόλυσις.

—o—

ΤΟ ΠΡΩΙ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ο Θεὸς βλαστός, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κλημα τὸ πολύφορον, (σοφὸρε Βλάσιε, τοὺς ἐν πίστει τελοῦντας τὴν μνήμην σου, εὐφροσύνης πλήρωσον τῆς σῆς, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ια'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου ἐπισκόπου Σεβαστείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι δύο παῖδες οἱ συναλλήσαντες τῷ ἁγίῳ Βλασίῳ μετὰ τῶν ἐπτὰ γυναικῶν, ζῆφι τελειοῦνται.

Ἡ εὐρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ προφήτου Ζαχαρίου, πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Ἡ ἁγία Θεοδώρα ἡ Βασίλισσα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ ἀναστηλώσασα τὰς ἁγίας εἰκόνας, καὶ στερεώσασα τὴν ὀρθοδόξον πίστιν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Γεώργιος ὁ Σέρβος, ὁ ἐν πόλει Σοφίας μαρτυρήσας τῷ 1515 ἔτει διὰ πυρὸς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβείαις.

Ἐξαποστειλῆριον.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Μαρτύρων σε ὠράϊσμα, Ἱερέων τὸ κλέος, γινώσκομεν πανόληθιε, Βλάσιε Ἱεράρχα· ὡς θυμα γὰρ προσήνεγκας, σεαυτὸν καὶ τέβυσαι, τῷ διὰ σέ εἰς Οὐσίαν, ἐκουσίως ἐλθόντι, ἀγαθότητι ἀφράστῳ, καὶ βουλήσει ἀρρήτῳ.

Ἔτερον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ἀεὺτε καὶ δῶμεν σήμερον, τῷ Χριστῷ δοξάν πάντες, αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τέρασι παραδόξοις, καὶ θαύμασι πολυτρόποις, τὸν σοφὸν Ἱεράρχην, καὶ Μάρτυρα ἐδόξασε, Βλάσιον, ὃν τιμῶντες, καὶ τὴν αὐτοῦ, ἱεράν πανήγυριν ἐκτε-

λοῦντες, ἁμαρτιῶν λυτρούμεθα, ταῖς αὐτοῦ ἱεσείαις.

Θεοτοκίον.

Ζητῶν με τὸ πλανώμενον, πρόσβατον παραβάσει, Θεὸς ὁ πλαστοουργήσας με, σοῦ τὴν ἀφθορον μήτραν, ὑπέδου ἄγραντε Κόρη, καὶ λαβῶν με ἐπ' ὤμων, εἰς οὐρανούς ἀνύψωσε, συνεδρία τιμήσας, τῇ Πατρικῇ οὐ τὴν ἀνυπέριθτον εὐσπλαγγίαν, καὶ σέ τὴν Θεομήτορα, προσκυνῶ καὶ δοξάζω.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου ἀκολουθία ὡς σύνθηες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΒ'. ΤΟΙ ΑΥΤΟΙ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τέσσαρα Στιχηρὰ προσόμοια, τοῦ Ἀγίου, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Μελετήσας μακάριε, ἱεράρχα Μελέτιε, νόμον τὸν σωτήριον, καλῶς γέγραπται, ξύλον ἐδείχθης ἐν ὕδατι, ἀσκήσειως κείμενον, καὶ καρποῦς τῶν ἀρετῶν, προβαλλόμενον χάριτι, τοῦ φωτίσαντος, τὴν ἁγίαν ψυχὴν σου καὶ παντοίων, δεκτικὴν ἐργασαμένου, πνευματικῶν ἐπιλάμφων.

Ἐραιώθησαν πάνσοφε, γραφικῶς σιαγόνες σου, ὡς τρυγόνες στέργουσαι τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν τρυφήν διαπτύουσαι, ἐφέσει Μελέτιε, τῆς τρυφῆς τῆς νοητῆς.

ἦν

ἦν Χριστός σοι χαρίζεται, προσδεξάμενος, τοὺς πολλοὺς σου ἀγῶνας καὶ τὸν ζῆλον, τὸν διάπυρον ὃν ἔσχες, προκινδυνεύων τῆς πίστεως.

Εγκρατεία ἐμάρανας, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, καὶ παθῶν Μελέτιε κατεκράτησας, καὶ ἀπαθείας λαμπρότητι, σεαυτὸν ἐφαίδρυνας, καὶ ἀγνῶς καὶ καθαρῶς τῷ Χριστῷ ἱερούργησας, ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐτελοῦντας, τὴν αἰσεβάστον μνήμην σου.

Τῆ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθέντα τὸν ἄσαρκον, καὶ Πατρί συνάναρχον, Λόγον πάνσοφε, δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς ἐδογματίσας, ἐνεργοῦτα δὲ διτῶς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς θεωρεῖται, εἰς ὑπάρχων, ἀδιαίρετον τῷ ὄντι, τοῦτο κακῆϊνο νοούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

(Ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Εἰς τὸν Στίχον τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Ταῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ορθοδοξίας τοῖς τρόποις κοσμούμενος, τῆς Ἐκκλησίας προστατῆς καὶ πρόβουλος, ἐδείχθης παμμάκαρ Μελέτιε, καταπυρσεύων τὰ πέρατα δόγμασι, λαμπτήρ Ἐκκλησίας φαινότατε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ'. Μνήμη τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Ὁ ἅγιος Ἀντώνιος, πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Πλουτίνος καὶ Σατουρίνος, ζῆφι τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Χρῆστος ὁ κηπουρὸς, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας τῷ 1708 ἔτει ζῆφι τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Ἐξαπιστειλάριον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Η παμφανής ἐπέστη, τοῦ Ἱεράρχου ἑορτῆ· δεῦτε προθύμως ἐν ταύτῃ, ἀνευφημήσωμεν Χριστὸν, τὸν θαυμαστὸν ἐν Ἀγίοις, καὶ μόνον Κύριον ὄντα.

Θεοτοκίον.

Ελπίς τῶν ἀηλιπισμένων, καταφυγή Χριστιανῶν, σὺν Ἀποστόλοις, Προφήταις, καὶ Μάρτυσι τὸν σὸν Ἰῶν, ἰκέτευε ὑπὲρ πάντων, καὶ σὲ πιστῶς προσκυνούντων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,
Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ἐδοκας σημείωσιν.

Ασχησιν ἐλόμενος, καὶ κακούχταν μακάριε, ἐν σπηλαίοις καὶ ὄρεσι, σεαυτὸν ἀπεμάκρυνας, φυγαδεύων Πάτερ, καὶ ταῖς Θεωρίαις

4* αἰς

αις, και ἀναβάσει τὸν νοῦν ἀποκαθαίρων και καλλυνόμενος· ἐντεῦθεν ἐχρημάτισας, θεῶν δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, θεοφόρε πανόλβιε, μοναζόντων τὸ καύχημα.

Μάρτυς ἐλελούσιος, και δικαστής και κατήγορος, σεαυτοῦ ἐχρημάτισας· πυρὶ γὰρ φλεγόμενος, ἠδονῆς ἀτόπου, πυρὰν λυυροπάτην, Πάτερ ἀνάψας σεαυτὸν, μέσον εἰσῆξας κατακαϊόμενος· ἡ δρόσος δὲ τοῦ Πνεύματος, ἐξ Οὐρανοῦ σε ἀνέφυξε, και τὸν σάλον τὸν ἀπειρον, εἰς γαλήνην μετήγαγε.

Μέσον κατεσκήνωσας, θαλάσσης Πάτερ τὰ κύματα, ἀποφεύγων τοῦ ὄφους κάκει δέ σοι θήρατρα, ὁ ἐχθρὸς προσάγει, τὴν διασωθῆσαν, ἐκ τρικυμίας χαλεπῆς· θηροὶ δὲ αἰθῆς προσεποχούμενος, τῇ χέρσῳ προσεπέλασας, και τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας, ξενιτεύων ὀλιβόμενος, Θεοφόρε πανόλβιε.

Δίξα, και νῦν Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον· (ἴρα εἰς τὸ τέλος.)

Ἐὰν δε τύχη ἐκτός τῆς Τεσσαρακοσῆς, λέγε τὰ ἐξῆς Ἰδιόμελα.

Δόξα, ἦχος β'.

Χαίροις ἐντιμον και πολυθαύμαστον, Παλαιστινῶν τὸ κῦδος· ἀνέτειλας γὰρ ἡμῖν ὡς φαεινότετος ἥλιος· και τὴν τοῦ ἐχθροῦ καταφλέξας ἀπασαν δυναστείαν, τῶν μελῶν σου ἤψω πυρὶ μακάριε, ἐν ὄρεσι γὰρ και ἐρήμοις και νήσοις, πάντα πειρασμόν σοι προσήγαγε· τὸ μὲν, ἐν ἐρήμῳ γύναι· ὄνσοι παρεστήσατο· τὸ δὲ, ἐν βράχει Ὀαλακτίῳ, ὁ πειράζων πειρά-

ζειν σε, ἐπειράτο σοφέ. Ἄλλ' ὦ **Μαρτινιανέ** Τρισόλβιε, Χριστὸν ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων μὴ παύση, τῶν ἐκτελούντων σου πιστῶς τὸ μνημόσυνον.

Και νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον· (ἴρα εἰς τὸ τέλος.)

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀτωήχου.
Δόξα, ἦχος β'.

Πεποικιλμένος στολῆ ἀγνείας, και πεπυρρυσμένος ἐντεῦξαι θεῖα, ἐνοικόν τε ἔχων Χριστὸν τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, γυναικειὰ στολῆ οὐ συνηρπάγης, οὐδὲ ἠδονὰς κατεδέξω, ἀλλ' ἐπέβης προύμῳ τῷ ὁμοδόλῳ πυρὶ, τὸ θεῖον πῦρ ἐγκάρδιον ἔχων· και διὰ τοῦ αἰσθητοῦ και προσκαίρου πυρός, τὸ ἐμπαθὲς πῦρ κατέφλεξας, και τῆς γέννης τὴν φλόγα κατέσβεσας. Διὸ πρέσβευε, **Μαρτινιανέ** τρισόλβιε, και ἡμῶς τοῦ ὀλεθρίου και αἰωνίου λυτρωθῆναι πυρός.

Και νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον· (εἰς τὸ τέλος.)

Ἀπολυτικίον, ἦχος πλ. δ'.

Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν, δακρῶν τοῖς ὀχετοῖς, ἐναπέσβεσας μακάριε· και τῆς θαλάσσης τὰ κύματα, και τῶν θηρῶν τὰ ὀρμήματα, χαλινώσας ἐκραυγάζεις. Δεδοξασμένος εἶ Παντοδύναμε, πυρός και ζάλης ὁ σώσας με.

Δόξα, και νῦν, Θεοτοκίον.

Και ἀπόλυσις.

Τὸ ΠΡΩΤὸ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὡς ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, και ἀθλητὴν τῆ προαιρέτει τιμιον,

τίμιον, καὶ ἐρήμου καρτερόφυγον,
πολίτην ἄμα καὶ συνίστορα, ἐν
ὑμνοῖς ἐπαξίως εὐφημήσωμεν,
Μαρτινιαὸν τὸν ἀεισέβαστον· αὐ-
τὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ιγ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινανοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀπόστολος
καὶ Μάρτυς Ἀκύλας καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ
Πρίκιλλα, οἱ ἐκ Πόντου καταγόμενοι,
ξίφει τελειοῦνται, τῷ 268 ἔτει.

Ὁ ἅγιος Εὐλόγιος, ὁ Πατριάρχης
Ἀλεξανδρείας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Πατὴρ καὶ Υἱὸς, σταυρω-
θέντες τελειοῦνται.

Ὁ Ὅσιος Συμεὼν, ὁ κτίτωρ τῆς ἐν
τῷ Ἄθῳ Μονῆς τοῦ Χιλονταρίου, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται τῷ 1190 ἔτει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἁστροῖς.

Τῆς φύσεως βιαστής τε, καὶ
Μάρτυς Μαρτινιανέ, σὺ ἐβελούσιος
ὄφθης, καὶ ὁδηγὸς ταῖς γυναιξί-
μεθ' ὧν τὸν ἐχθρὸν νικήσας, ὑπὲρ
ἡμῶν νῦν πρεσβεύεις.

Θεοτοκίον.

Χαριστηρίσις σε ὑμνοῖς, ὑ-
μνοῦμεν πόθῳ Παρθένε, σὺν τῷ
Ἀγγέλῳ τὸ Χαῖρε, βεῶντές σοι
Θεοτόκε· Χαῖρε, ἀνύμφευτε Μη-
τερ, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν τὰ Στι-
χηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας
καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Αὐξεντίου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου,
ἤχος δ'.

Ἐδάκας σημειῶσιν.

Αὐξήσιν ἀσκήσεως, ἐπιδεικνύ-
ων Αὐξέντιε, χαρισμάτων τὴν αὐ-
ξήσιν, Θεόθεν ἀπειλήσας, Θερα-
πεύειν νόσους, δαίμονας ἐλάυνειν,
τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ, πεπι-
στευμένος καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος,
παμμακάρι θείας χάριτος, ἐμφο-
ρηθεὶς καὶ δυνάμειος, καὶ σαφῶς
κυβερνώμενος, πρὸς γαλήνην προ-
σώρμησας.

Χάριν τῶν ἰάσεων, καὶ τῶν
θαυμάτων ἐπλούτησας, καθαρθεὶς
τὴν διάνοιαν παλῶν γὰρ νοσήμα-
τα, καὶ σαρκὸς τὸν ζόφον, καὶ τὴν
τριχυμίαν, ἀπετινάξω καὶ φαιδρὰν,
τὴν τῆς ψυχῆς εἰργάσω κατάστα-
σιν· ἐντεῦθεν καὶ διέλαμψας, ἐν
μοναστῶν ἡμηγύρεσι, δυσωπῶν
τὸν φιλόθρωπον, ὑπὲρ τῶν εὐφη-
μούντων σε.

Αὐξήσας τὸ τάλαντον, τὸ πι-
στευθὲν σοι μακάριε, δαψιλῶς ἐρ-
γατάμενος, καὶ σπειρας ἐν δάκρυ-
σιν, ἐν ἀγαλλιάσει, Πάτερ νῦν θε-
ρίζεις, πολλαπλασίονα χαρὰν, καὶ
θυμηδίαν ὄντως δρεπόμενος· ὡς
ἔχων παρρησίαν οὖν, πρὸς τὸν
Δεσπότην δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν
ἀνυμνούντων σε, Θεοφόρε Αὐ-
ξέντιε.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἢ Σταυ-
ροθεοτοκίον.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐκτός τῆς Τεσσαρκα-
στῆς, λέγε τὸ ἕξῃς ἰδιόμελον.

Δόξα, ἤχος πλ δ'. Ανατολίου.

Ἡ καθαρὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ
Ἁγίου σοφία, σκηνώσασα ἐν τῇ
καθαρᾷ

καθαρὰ καρδία σου, παμμακάριζε Αὐξέντιε, Ὅσιε Πάτερ, κατὰ τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας φοβερόν σε διώκτην ἀνέδειξε· καὶ οὐ μόνον φοβερόν, ἀλλὰ καὶ κρυπτῶν νοσημάτων ἱατρόν. Διὸ παρρησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, τῶν ψυχικῶν ἡμᾶς παθῶν, καὶ σωματικῶν ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον,

Εἰς τὸν Στίχον τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ,
καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

ΤΟ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Κατατρυφήσας θεόφρον τῆς ἐγκρατείας, καὶ τὰς ὀρέξεις τῆς σαρκὸς χαλινώσας, ὠφθης τῇ πίστει σου αὐξανόμενος, καὶ ὡς φυτὸν ἐν μέτρῳ τοῦ Παραδείσου ἐξήνθησας, Αὐξέντιε Πάτερ ἱερώτατε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἰδ'· μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου τοῦ ἐν τῷ Βουνῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὁσιος Μάρων, καὶ Ἀβραάμ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται ἐν ἔτει 379.

Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Φιλήμων ἐπίσκοπος Γάζης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Γεώργιος ὁ ῥάπτης, Μιτυληναῖος, ὁ καλούμενος Παζζάνος, ξίφει τελειοῦται, ἐν Βυζαντίῳ, τῷ 1693 ἔτει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποσειλάριον. Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Αὐξήσει τῶν ἀγώνων σου, ἐπιτήρησας τὰ τάλαντα, ἃ ἐπιστεύθης καὶ ταῦτα, τῷ σῶι προσήξας Δεσπότη, καὶ τῷ Εὐ δοῦλε ἤκου-

σας, καὶ τὰ τούτου ἀκολουθῶν πρὸς ὃν αἰεὶ μνημόνευε, τῶν σέ τιμώντων ἐκ πόθου, Αὐξέντιε Θεοφόρε. Θεοτοκίον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πό'ω τὴν προσκύνησιν, προσνέμω πίστει καὶ πόθῳ, τῇ παναχράντῳ καὶ θείᾳ, εἰκόνι σου πανάμωμε, ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζουσι, καὶ τῶν σωμάτων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σέ Θεοτόκον κυρίως.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ὁνησίμου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα, τοῦ τῆς χάριτος Κήρυκος, ὡς Θεοῦ φανέντα σε Πόλιν ἐμψυχον, διαφερόντως εὐφραίνουσι, τὰ ἄρρητα ῥήματα, ἐπὶ γῆς τοῦ τῆς τρυφῆς, Παραδείσου πλουτήσαντος· οὐ καὶ γέγονας, δραστηκὸς ὑπηρέτης ἐκμανθάνων, τὰ οὐράνια παμμακάαρ, ἃ οὐκ ἐξὸν βροτοῖς φλέγασθαι.

Τὸ τῆς γνώμης ἐλεύθερον, καὶ ψυχῆς αὐτεξούσιον, εὐγενεῖα πίστεως κατελάμπρυνας· τῆς ἐπιγείου δὲ πάνσοφε, δουλείας ἀπῆλλαξαι, καὶ τῇ ζεύγλῃ τοῦ Χριστοῦ, τὸν αὐχένα υπέκλινας· ὅθεν ἔδραμες, νοητῆς ἐκ δουλείας τοὺς ἀν-

θρώπους,

Ορώπους, ἀπαλλάττων καὶ προσάγων, ἐλευθερία τῆς χάριτος.

Ως ἀκτῖνά σε πάνσοφε, φεγγαβόλον ἐξήστραψεν, ὁ τοῦ Κόσμου Ἥλιος καὶ Διδάσκαλος, τὴν Οἰκουμένην λαμπρύνουσαν, φωτὶ τοῦ κηρύγματος, καὶ ταῖς θεαῖς ἀσραπαῖς, τὴν τῆς πλάνης σκοτόμαιναν, ἀφανίζουσαν, καὶ ποικίλων θαυμάτων ἐνεργείαις, τῶν πιστῶν τὰς διανοίας, καταφαιδρύνουσαν ἐνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ-τῆς Ὀκτωήχου.
Ἀπολυτίκιον Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἄγιε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΤΟ ΠΡΩΤὸ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ', Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀκτὶς ἐξέλαμψας, τῇ οἰκουμένῃ, ταῖς βολαῖς λαμπόμενος, ἡλίου μάκαρ παμφαύς, Παῦλου τοῦ κόσμου φωτίσαντος· διό σε πάντες, τιμῶμεν Ὀνήσιμε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ιε'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ὀνησίμου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Εὐσέβιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μαῖωρ, στρατιώτης ὢν χριστιανός ἐν τῇ τῶν Γαζέων πόλει καὶ πληρωθεὶς τελειοῦται τῷ 295 ἔτει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μαθητευθεὶς πανσόβιε, Παύλω τῷ Κορυφαίῳ, τῶν Ἀποστό-

λων πάνσοφε, σὺν αὐτῷ περιήλθες, τὴν γῆν στηρίζων τῷ λόγῳ, παρειμένας καρδίας, τῇ πλάνῃ τοῦ ἀλάστορος· καὶ τελέσας τὸν ὄρμον, ἐν οὐρανοῖς, τῷ Χριστῷ παρίστασαι σὺν Ἀγγέλοις, Ἀπόστολε Ὀνήσιμε, ὑπὲρ τοῦ κόσμου προσβεύων.

Θεοτοκίον.

Τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, τὸ παράδοξον θαῦμα, νοῦς οὐκ Ἀγγέλων δύναται, οὐ βροτῶν ἐρμηνεύσαι, ἢ ἐννοῆσαι Παρθένε· τίκεις γὰρ ἀποβρόχως, Θεὸν τὸν ὑπερούσιον, ὃν ὕμνεῖ πᾶσα κτίσις, ὡς Ποιητὴν, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, οὗ τῆς χαρᾶς ἀξίωσον, καὶ ἡμᾶς Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι,

Ἀποστόλων ἰσαρίμοι, ἀθλοφόροι γενόμενοι, λογισμὸν ὁμολήλον ἀνελάβετε, μὴ πτοηθέντες τὴν ἄθεον, Τυράννων ὠμότητα· ἀλλ' ἀνδρείως καὶ στεφρῶς, τὸν Σωτῆρα κηρύξαντες, ὑπεμείνατε, τῶν μελῶν τὰς στρεβλώσεις τῇ ἐλπίδι, τὰς μελλούσας ἀπολαύσεις, ἤδη καρπούμενοι πάνσοφοι.

Καρτα-

Καρτερία νικήσαντες, τῶν ἀθέων τὴν ἔνστασιν, καὶ ποικίλοις εἶδεσι προσπαλαίσαντες, κολαστηρίων τὸν στέφανον, ἀξίως ἐδέξασθε, ἐκ χειρὸς ζωαρχικῆς, κληρουχίαν ἀνώλεθρον, νῦν πλουτήσαντες, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις τῷ Σωτῆρι, καὶ Δεσπότῃ τῶν ἀπάντων, συμβασιλεύοντες ἔνδοξοι.

Σὺν Παμφίλῳ Θεόφρονι, καὶ Οὐάλεντι Σέλευκος, Δανιὴλ Θεόδουλος, Ἡσαΐας τε, Ἰερεμίας Ἡλίας τε, καὶ θεῖος Πορφύριος, Παῦλος Ἰουλιανὸς, Σαμουὴλ ὁ Θαυμασίος, νῦν τιμᾶσθωσαν, ὕμνωδαίς ἁσμάτων καὶ ποικίλοις, ἐγκωμίοις οἱ γενναῖοι, καὶ ἀεισέβαστοι Μάρτυρες.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινῷ ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΤΟ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φιλῆσας Χριστοῦ, τὰ θεῖα θελήματα, ἐδείχθης Πιστῶν, ἀέστωρ φιλόχριστος, γενναϊόφρον Παμφίλει· διὰ τοῦτο καὶ μακαρίζομεν, τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν. Πρεσβέων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ις'. Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Παμφίλου, Οὐάλεντος, Παύλου, Σελεύκου Πορφυρίου, Ἰουλιανοῦ, Θεοδούλου, Ἡλία, Ἰερεμίου, Ἡσαΐου, Σαμουὴλ καὶ Δανιὴλ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Φλαβιανὸς, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, τῷ 412. ἔτει.

Ὁ ὅσιος Φλαβιανὸς ὁ ἀσκητὴς, καὶ Μαρουῖας ἐπίσκοπος Περσίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδουλος, σταυρωθεὶς, τελειοῦται.

Οἱ ἐν Μαρτυρουπόλει Μάρτυρες ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεοσιομάρτυς Ῥωμανὸς ὁ Καρπενγισιώτης, ξίφει τελειοῦται, ἐν Βυζαντίῳ τῷ 1694 ἔτει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος, ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δῶρον, ὁ Χριστὸς πλουτοποιὸν, σὲ τῇ οἰκουμένη παρέσχεν ὡς εὐεργέτης Θεός, δῶρόν σου τὸ τίμιον αἷμα Θεόδωρε, δι' αὐτὸν ἐκχεόμενον, καὶ Θεοσεβείας, ζήλω προσφερόμενον αὐτῷ δεξάμενος· ᾧ νῦν εὐσεβεὶ παρρησία, Μάρτυς παριστάμενος πάντας, τοὺς εἰς σὲ προστρέχοντας διάσωσον.

Ἡύργος, χρηματίζεις ἀσφαλῆς, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποκρουόμενος, πρόμαχος ἀήττητος τῶν εὐφημούντων σε, ὀξυτάτη ἀντίληψις, θερμὴ προστασία, σύντομός τε λύτρωσις, κοινὴ βοήθεια, πρέσβυς δυνατώτατος μάκαρ, ῥύστης

στης ἐτοιμότητος πάντων, τῶν πιστῶς αἰτούντων σε Θεόδωρε.

Εχων, τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς, καὶ τὸ τῆς ἀφέσεως ὕδωρ, Χριστὸν εὐίλατον, Μάρτυς ἀληθέστατος, αὐτοῦ γενόμενος, τῶν χειμάρρων με λύτρωσαι, τῶν τῆς ἀνομίας, ὕδωρ μοι κατεύνασον, τὸ ἀνυπόστατον, παῦσον πειρασμῶν καταγιγίδας, σῶσον πρὸς τὴν ἄνω γαλήνην, ἀξιομακάριστε Θεόδωρε.

Δόξα ἤχος β'.

Θείων δωρεῶν ἐπώνυμόν σε γεραίρω, τρισμακάρε Θεόδωρε· τοῦ φωτὸς γὰρ τοῦ θείου, ἄδυτος φωστήρ ἀναδειχθεὶς κατέλαμψας ἄλλοις σου τὴν σύμπασαν κτίσιν· καὶ πυρὸς ἀκμαίότερος φανείς, τὴν φλόγα κατέσβεσας, καὶ τοῦ δολίου δράκοντος, τὴν κάραν συνέτριψας· διὸ ἐν τοῖς ἄλλοις σου, Χριστὸς ἐπικαμφεῖς, ἐστεφάνωσε τὴν θείαν κάραν σου, μεγαλομάρτυς Ἀθλητά· ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἰκέτευσέ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἤχος β'.

Τὴν Θεοδώρητον χάριν, τῶν θαυμάτων σου Μάρτυς Θεόδωρε, πᾶσιν ἐφαπλοῖς τοῖς πίστει σοὶ προστρέχουσι, δι' ἧς εὐφρημοῦμέν σε λέγοντες· Αἰχμαλώτους λυτροῦσαι, θεραπεύεις νοσοῦντας, πενομένους πλουτίζεις, καὶ δικασιζοῦς πλέοντας· μάταιον δρασμὸν ἐπέχεις οἰκετῶν, καὶ ζημίας φα-

νέρωσιν ποιεῖς, τοῖς συληθεῖσιν Ἀθλητά· καὶ στρατιώτας παιδεύεις, τῆς ἀρπαγῆς ἀπέχεσθαι· νηπίοις χαρίζῃ συμπαθῶς τὰ αἰτήματα· θερμὸς εὐρίσκη προσάτης τοῖς ἐπιτελοῦσί σου τὸ ἱερὸν μνημόσυνον· μετ' ὧν καὶ ἡμῖν Ἀθλητά ἱερώτατε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου τὸ μαρτύριον, αἰτῆσαι παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα· ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδύς, τῇ Τριάδι προσήνεκται· ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις Χριστὸς ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τοὺς προσκαλουμένους σε σῶζε παμμάκαρ.

Ῥδὴ Α. ἤχος πλ. δ'.

Ἰγρὰν διδούσας.

Τὸν βεῖον ἀγῶνα Μάρτυς Χριστοῦ, διηγωνισμένος, καὶ τὸν δρόμον τετελεχώς, τὴν πίστιν τηρήσας τῆς ἐνθεοῦ δικαιοσύνης εὐρεὶς στέφανον.

Οὐράνιος ἐνδοξε χορευτῆς, σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις, γραμματίζων τοὺς ἐπὶ γῆς, σὲ προσκαλουμένους, ἐκ κινδύνων καὶ περιστάσεων ἐκλύτρωσαι.

ὑπερ-

Υπερφυῆ δόξαν παρὰ Χριστοῦ, λαβὼν ἀθλοφόρε, τὴν γῆν πᾶσαν περιπολεῖς, ρυόμενος πάντας τοὺς ἐν πίστει, μετ' εὐλαθείας ἀνυμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ Λόγον ἢ τοῦ Πατρὸς, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεράπευσον τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα καταπαύσων.

Ῥδὴ Γ'. Σὺ εἶ τὸ Στερέωμα.

Πῦρ τὸ τῶν βασάνων σε, οὐ κατεπτόησεν, ὅθεν πῦρ, τῶν πειρασμῶν, τῶν σοι προσφευγόντων, καταπαύεις Θεόδωρε.

Ρῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, τῆς κατεχούσης με θλίψεως, Μάρτυς Χριστοῦ, πᾶσαν ὀμαλίζων, τὴν τοῦ βίου τραχύτητα.

Ολην τὴν καρδίαν μου, καὶ τὴν διάνοιαν τείνω σοι, καὶ τὴν ψυχὴν, τῆς σῆς ἀθλοφόρε, βοηθείας δεόμενος. Θεοτοκίον.

Στήσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν Ἀγνή τάραχον, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κατευθύνουσα κίνησιν.

Κάθισμα, ἤχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Θεικὴν παντευχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλὼν, Ἀγγέλους διήγειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ θεῷ πόθω, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας· ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτουσί σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε. Πρέσ-

βευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς εορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴσασαι δεόμεναι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύννας ὁ ἄθλιος· οἱ μοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἀγγελοὶ τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτης θερμότητος· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγγνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περὶ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγγνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ῥδὴ Δ'. Εἰσακήκου Κύριε.

Κυβερνήτην προβάλλομαι, σέ Θεοῦ θεράπον, σύ με κυβέρνησον, τῷ ἱστίῳ τῷ τοῦ Πνεύματος, καὶ ταῖς θεαῖς αὔραις παναοιάμει.

Απὸ πάσης δεόμεθα, ρῦσαι ἀ-

πειλής.

πειλῆς παμμάκαρ Θεόδωρε, τοὺς ἐν πίστει μακαρίζοντας, καὶ τὴν Θεῖαν μνήμην σου γεραίροντας.

Λιτανεύων Θεόδωρε, τὸν ἀγαροδότῃν καὶ μεγαλόδωρον, τοὺς ἐν τόπῳ τῆς κακώσεως, τεταπεινωμένους ἐπηνώρθωσας.

Θεοτοκίον.

Υπὸ χρόνον γενόμενον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, Θεομήτορ ἡμῖν τέτοκας· ὃν δυσώπει σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε·

Ῥδὴ Ε'. Ὁρθίζοντες βοῶμέν σοι.

Μαρτύρων πεφηνῶς ἐγκαλλώπισμα, Μάρτυς Χριστοῦ, τῶν πιστῶν βοήθεια, γενοῦ καὶ τεῖχος ἀκράδαντον.

Ἐνώσει ἀπελεύων τῇ κρείττονι, τῶν ὑπὲρ νοῦν, ἀγαθῶν Θεόδωρε, τοὺς σέ τιμῶντας διάσωσον.

Νυττόμενος τῷ φίλτρῳ τοῦ κτίσαντος, τὴν τῶν κτιστῶν, ἀπώσω προσπάθειαν, καὶ τῷ Θεῷ εὐηρέστησας.

Θεοτοκίον.

Ὁν ἔτεκες Παρθένε Πανάμωμε, Θεὸν Λόγον, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει ὑμνούοντων σε.

Ῥδὴ Ϛ'. Ἰλάσθητι μοι Σωτήρ.

Υπέρμαχος πεφυκῶς, τῆς εὐσεβείας θερμώτατος, καὶ πλάνης στηλιτευτῆς, εἰδώλων γενόμενος, δαιμόνων φαντάσματα, καὶ παλῶν εἰκόνας, τῆς ψυχῆς μου ἐξαφάνισον.

Στερέωμά μου γενοῦ, καὶ τεῖχος Μάρτυς ἀσάλευτον, τὸ ἀσθενές καὶ σαθρὸν, τὸ τῆς διανοίας μου, στηρίζων Θεόδωρε, ταῖς σαῖς προστασίαις, καὶ φυλάττων ἀδιάπτωτον.

Στρατείας φοροποιοῦ, καὶ φθειρομένης ἡλόγησας στρατεῖαν δὲ τῆς ζωῆς, παμμάκαρ Θεόδωρε, τελείως ἠγάπησας· ἐν ἣ νικηφόρος, ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἐξέλαμψεν ἐκ Σιών, ἡ τοῦ Ὑψίστου εὐπρέπεια, τὸ πρόσλημμα τῆς σαρκός, καθ' ἑνωσιν ἄφραστον, ἐκ σοῦ Ἀειπάρθενε, περιβεβλημένη, καὶ τὸν Κόσμον, κατεφώτισε.

Κοντάκιον ἤχος Ε'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαθῶν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολυάθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐξέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιζ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τίριου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Μαρία ἡ ἀδελφὴ Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Δυζίβιος ὁ Ῥωμαῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Θεοστήρικτος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ εὐρεσις τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Θεόδωρος ὁ Βυζάντιος ὁ ἐν Μιτυλήνῃ ἀθλήσας δι' ἀγρόνης τῷ 1795 ἔτει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβείας.

Ῥδὴ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σὲ ζωῆς μου προστάτην, καὶ συλλήπτορα φέρω τῆς σωτηρίας μου, καὶ φύλακα Θεόφρον, ἀσφάλειαν διδόντα, τοῖς ἐν πίστει κραυ-

γάξουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως τερπνότετον ὕμνῳ, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ καὶ ἱερώτατον, προσήνεγκας παμμάκαρ, καὶ πυρὶ τῶν βασάνων, ὠλοκαύτωσας ἐνδοξε· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζωτικῆς ἐπιπνοίας, ἐμφορούμενος μάκαρ τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τὰ πνεύματα διώκεις, τὰς νόσους θεραπεύεις, καὶ κραυγάζεις γηθόμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστροῦ σου προήλθε, σαρκωθείς ὁ τῶν ὄλων Παρβένε Κύριος· διό σε Θεοτόκον, φρονοῦντες ὀρθοδόξως, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ Η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Παντοδαπαῖς πανεύφημε, τρικυμιαῖς κυκλοῦμενοι, καὶ ταῖς συμφοραῖς τοῦ βίου συνεχόμενοι, προστατήν ὀξυτάτην, καὶ συνεργὸν γινώσκοντες, πάντες οἱ πιστοὶ σε πρεσβευτήν τῷ Δεσπότη, προσάγομεν βοῶντες· Μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, τὴν πάνσεπτόν σου μνήμην.

Αμαρτιῶν ἀλύσει, δεδεμένος πανόλβιε, καὶ ταῖς τῶν πταισμάτων μου σειραῖς πεδούμενος, προσφύγω τῇ σκέπῃ σου, στεφανηφόρε λύσιν αἰτῶν· ἀλλ' ὡς θαυμαστήν, πρὸς τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, Θεόφρον, παρρησίαν, κεκτημένος, δυσώπει, σωθήναι τοὺς ὑ-

μνοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικαῖς λαμπόμενος, ἀγλαλαῖς πανεύφημε, ταῖς Ἀγγελικαῖς συνηριθμῆθης τάξεσι· μεθ' ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ συγχορευῶν Μάρτυς αἰεὶ, θαυματοποιαῖς, ἰαμάτων φαιδρύνεις, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ πιστῶς μελωδοῦντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μετὰ σαρκὸς ὠμίλησε, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὖσπλαγγχος, ὁ Δημιουργὸς καὶ Λυτρωτὴς τῆς κτίσεως, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε, Θεογεννητορ ταύτην λαβὼν· ὅθεν Θεοτόκον, οἱ πιστοὶ σε κυρίως, δοξάζομεν βοῶντες, καὶ πιστῶς μελωδοῦντες· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Αγρυπνὸν σε φύλακα, Μεγαλομάρτυς κεκτημένοι, τῶν δυσμενῶν κηκόνοιν, εὐχερῶς ἀπελαύνοντα, καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις, τὴν εἰρήνην βραβεύοντα, ἀλλοφῶρε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Κράτος σοι δεδώρηται, κατὰ δαιμόνων ὁ Δεσπότης, πάθη δὲ ψυχῆς καὶ σώματος, θεραπεύεις μακάριε, πανευσεβεστάτη παρρησία, δεόμενος τοῦ Σωτῆρος· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Αἶγληντὴν τρισήλιον, καὶ ἐνιαίαν ἐποπτεῶν μίαν ἐν τρισὶ Θεότητα· καὶ ἀρχὴν ὑπεράρχιον, πηγὴν ἀγαθότητος ἀλλοφῶρε, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι με Πανάμωμε, τῆς νο-
ητῆς αἰχμαλωσίας, λύτρον ἀντι-
δοῦσα, Δέσποινα, τοῦ Υἱοῦ σου
τὴν σταύρωσιν, τὴν ὑπὲρ τῆς πάν-
των γενομένην λυτρώσεως, καὶ
εἰρήνης καὶ σωτηρίας τῶν ὑμνούν-
των σε.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκούσθητε.

Τοῖς πᾶσι τὰ χαρίσματα, τῶν
λαμάτων Ἁγίε, σὺ δαφιλῶς παρο-
χεύεις, Θεόδωρε ἀλλοσφόρε, ὡς
ἔχων δὲ πρὸς Κύριον, τὴν παρ-
ρησίαν πάντοτε, τοὺς ἐκ θερμῆς
σεπίστεως, προσκαλουμένους προ-
φθάνεις, καὶ διασώζεις Παμμάρκα.

Θεοτοκίον.

Ταῖς σαῖς ἀγκάλαις ἄχραντε,
βαστάσασα τὸν Κύριον, τὸν τῆ
ἄχράντῳ παλάμῃ, διακρατοῦντα
τὰ πάντα, αὐτὸν Θεομακάριστε,
ἐκέτευε ῥυθθῆναί με, χειρὸς δο-
λίου δράκοντος, τοῦ ἀναιδῶς σπα-
ράττοντος, τὴν ταπεινὴν μου καρ-
δίαν, εἰς ἡδονὰς ψυχοφθόρους.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους
δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια
τρία δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῆ παμφαεῖ πανηγύρει, τοῦ
σειοῦ Μάρτυρος, εὐχαρηθῶμεν πάν-
τες, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, φι-
λέορτοι τιμῶντες, φαῖδρὰν ἑορτήν,
τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ἁσματο-
κῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν
δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τὸν ἀριστέα τῆς ἀνω στρατο-
λογίας πιστοί, ὡς καρτερόν ὄπλι-
την, τῆς ἡμῶν πολιτείας, συμ-

φώνως συνελθόντες ὡδαῖς μυστι-
καῖς, εὐφημήσωμεν λέγοντες· ἀ-
ξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ,
ὑπερέχου τῶν ὑμνούντων σε.

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλοῦτον καὶ
τὴν λαμπρότητα, ἀθλητικοῖς κα-
μάτοις, σεαυτῷ ἠθασαυρίσας, πᾶσαν
τὴν ἰσχύν σου, δῶρον δεκτὸν,
σεαυτὸν προσενηγόχας, ἀναπλη-
ρῶν ἐν τοῖς ἔργοις μετὰ σπουδῆς,
τὴν θεοδώρητόν σου πρόσκλησιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Αγιοσύνης δωρεά, καὶ πλοῦ-
τος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ
Κόσμῳ Θεόδωρε. Χριστὸς γάρ σου
σοφὴ, τὴν μνήμην ἐδόξασεν· ἐν ἣ
συμφώνως οἱ πιστοί, γεγηθότες
ὑμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν ἁ-
θλων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον των Αἰνων, τὰ Στι-
χηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Αθλητικὴν ἀνδρίαν εὐσεβῶς
καθοπλισθείς, ἀλλοσφόρε Χριστοῦ
καὶ λογικῆς λατρείας μυστικῶς
ὑπερμαχῶν, τῆ δυνάμει αὐτοῦ,
τῶν εἰδώλων τὸ δυτσεβές, καὶ τῶν
τυράννων τὸ ἀπηγές, ἀσθενές ἀ-
πέδειξας, καταρρονῶν τῶν βασά-
νων, καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός.
Ἄλλ' ὡ βείων δωρεῶν, καὶ πρᾶγ-
μα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης περι-
στάσεως, τῆ πρεσβεία σου σῶζε,
τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυρο-
θεοτοκίον (ἴρα εἰς τὸ τέλος.)

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ

ΤΗ ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τοῦ Ἁγίου Στιχηρὰ προσόμοια τρία.

Ίχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εμφιλοσοφώτατα τὸν νοῦν,
Λέων παμμακάριστε, σὺ τῶν πα-
λῶν αὐτοκράτορα, ἀπεργασάμενος,
ἀρετῶν ἰδέαις, καὶ ἡθῶν σεμνότη-
τι, εἰκόνα τῶν ψυχῶν ἐξωγράφη-
σας· διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Ποιμένα
καὶ Διδάσκαλον, τὴν εἰρήνην, τῷ
κόσμῳ αἰτήσασθαι.

Θρασύτητα Λέοντος Χριστοῦ,
δυναμίει πανόλβιε, δυναμιωθείς οὐ
κατέπτειξας, ἀλλ' ἐξεφάλλισας,
Ἱεράρχα τούτου, τῆς ψυχῆς τὸ
ἄστατον, καὶ γνώμην ἀληθῶς τὴν
ἀγνώμονα, καὶ τῆς αἰρέσεως, τὴν
τελείαν ἀθεότητα, καὶ τῶν τρό-
πων, τὸ δόλιον φρόνημα.

Προσθήκη ἐγένου τοῖς πιστοῖς,
Ἱερεῦ πανόλβιε, τοῖς Ἱεράρχαις
καὶ Μάρτυσι· καὶ γὰρ ἀήττητος,
ἐν ἀγῶσιν ὤφρης, ἀβραγῆς ἀκλό-
νητος, ὡς πύργος εὐσεβείας καὶ
πρόβολος, ὀρθοδοξότατα, δογμα-
τικῶν καὶ σαφέστατα, τοῦ Κυρίου,
τὴν ἀφραστον γέννησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς
Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ΄.

Ὄρθοδοξίας ὁδηγέ. (Ἦρα εἰς τὸ τέλος.)

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ ὁπόλλυσις.

ΤΟ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ίχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Επὶ Ὄρονος ἐνόδοξε, ἱερωσύνης
καθίστας, καὶ λεόντων στόματα,
τῶν λογικῶν ἀποπράξας, δόγμα-
σιν ἐν θεοπνεύστοις σεπτῆς Ἱερά-
δος, ἠγάσας φῶς τῆ σῆ ποιμνῆ
θεογνωσίας· διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης,
ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χά-
ριτος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἰή. Μνήμη τοῦ ἐν ἁ-
γίοις πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώ-
μης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ὀσιομάρτυρες Λέων
καὶ Παρηγόριος αἰκισθέντες τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἀγαπητὸς ὁ ἐκ Καππαδο-
κίας τῆς Φρυγίας καὶ ἐπίσκοπος Συναίου
γενόμενος, ἐν Κυρίῳ ἀνεπαύσατο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις,

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ωs λέων ἀναδέδειξαι, καὶ ῥή-
μασι καὶ πράγμασι, βασιλικῶς
καταπλήττων, βρυχήματι τῶν
δογμάτων, τὰ ἀτεβῆ βουλευματα,
ὡς ἀλώπεκος πάνσοφε, δεινὰ μη-
χανουργήματα, καὶ τὴν ὀμήγυριν
τέρπων, τῶν Θεολέκτων Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Ο πάλαι μοι τὴν οἰκῆσιν, τῆς
ἐν Ἐδέμ βιώσεως, φρονήσας δό-
λιος ὄφεις, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐκβαλὼν
με, διὰ τοῦ σοῦ θεοῦ τόκου, Ἁ-
γία Μητροπάρθενε, καταπεσῶν νε-
νέκρωται· ἐγὼ δὲ αὖλις ἀνήλθον,
πρὸς ἣν ἀπώλεσα δόξαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, τὰ Στι-
χηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία.
Καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ἰθ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστό-
λου Ἀρχίππου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ'.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Φωτὶ τῶν λόγων Ἀρχίππος,
λαοὺς ἐφώτισε, καὶ ἀγνωσίας
σκότους ἐρρύσατο, καὶ ἐναθλήσας,
καὶ συμπατήσας τὸν ἐχθρὸν, φέγ-
γος πρὸς ἀνέσπερον ἀνέδραμε, καὶ
σὺν τοῖς Ἀγγέλοις νῦν εὐφραίνε-
ται· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Δέσποτα
δίδου πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Συρόμενος μακάριε, καὶ ἐκκεν-
τούμενος, καὶ πάσαις ἄλλαις περι-
κυκλούμενος, δεινῶν ἰδέαις, οὐκ
ἐξηρνήσω τὸν Χριστὸν, οὐδέ τοῖς
γλυπτοῖς σέβας ἀπένειμας· ὅθεν
στεφανίτης ἐχρημάτισας, αἶε κα-
Οικετεῶν· ἅπασι δωρηθῆναι τὸ
μέγα ἔλεος.

Αἱμάτων θεοῖς ρεύμασι, Μάρ-
τυς ἡγίασας, τὴν γῆν βεόφρον καὶ
ἐτραυμάτισας, τοῖς τραύμασί σου,
πληθὺν Δαιμόνων πονηρῶν· βλύ-
ζων δὲ ἀπαύστως τὰ ἰάματα, πάθη
ἰατροῦεις χαλεπώτατα· διὰ ταῖς
σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι μά-
καρ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον τὰ τῆς Ὀκτωήχου
Στιχηρὰ.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία.
Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΤΟ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκ-
κλησία, κεκτημένη Ἀρχίππε, ταῖς
τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, φωτι-
ζομένη κραυγάζει σοι· Σῶσον τοὺς
πίστει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἰθ'. Μνήμη τῶν ἁ-
γίων Ἀποστόλων, Ἀρχίππου, Φιλήμο-
νος, καὶ Ἀπφίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες,
Θεόδοτος, Μάξιμος, Ἡσύχιος καὶ Ἀ-
σκληπιοδότης, ζῆφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Πατέρες καὶ ὁμολογηταί,
Εὐγένιος καὶ Μακάριος, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦνται τῷ 361 ἔτει.

Ὁ Ὅσιος Κόνων, ὁ πλησίον τοῦ Ἰορ-
δάνου ποταμοῦ ἀσκήσας καὶ τοὺς χρι-
στιανοὺς βαπτίσας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ἅγια Φιλοθέη ἡ Ἀθηναία, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου
τὸ λείψανον αὐτῆς σώζεται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία.
Καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Λέοντος Ἐπισκόπου
Κατάνης.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λέων Θεόφρον πανόλβιε, ἀ-
σχητικαῖς ἀγωγαῖς, καὶ τελείαις
καθάρσας, τῷ Θεῷ καὶ χρίστη σου,
καθα.

καθαρῶς προσκολλώμενος, φωτὸς ἐνλέου ἐμπλεως γέγονας, καὶ χαρισμάτων θείων τετύχηκας, πάθη ἀνίατα, θεραπεύειν πάντοτε, καὶ προσευχῶν, μάστιγι ἀκάθαρτα, διώκειν πνεύματα.

Λέων τῷ ὄντι μακάριος, Ἀρχιερεὺς γεγονώς, ἐπὶ γλῶσῃ ἐξέθρεψας, ράβδῳ θείας πίστεως ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος, ὀρθοδοξίας καὶ τελειότητος, τὴν σὴν ἀγέλην σθένει τοῦ πνεύματος ἤς κατενώπιον, ἐκτελῶν τεράστια, (σεοπρεπῶς, κλέος ἀναφαίρετον, ἐκκληρονόμησας.

Ἐλαιον θεῖον ἀρύσασθαι, ὡς ἐκ πηγῆς προῖον, βλυστανούσης ἀένναον, τῆς τιμίας λάρνακος, τοῦ σοφοῦ Ἀρχιποίμενος, καὶ τῶ τῶν ὀλων, Θεῷ βοήσατε· ὁ ἐν ἁγίοις σου θαυμαζόμενος, τούτου δεήσεται, σώσον ἡμᾶς, οἴκτειρον, ὡς ἀγαθός, πιστεὶ ἐορταζόντας τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΤΟ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τὴν ἐν προσεβίαις.

Τὸν ἀπὸ βρέφους Κυρίῳ ἀνατεθέντα, καὶ ἐκ σπαργάνων τὴν χάριν ἀνειληφότα, πάντες τοῖς ἁσμασι στεφανώσωμεν, Λέοντα τὸν φωστήρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόμαχον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Ἐπισκόπου Κατάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Σαδῶκ, ὁ ἐπίσκοπος Περσίας, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἑκατὸν εἰκοσὶν ὀκτῶ τὸν ἀριθμὸν, ζῆφει τελειοῦνται. τῷ 330 ἔτει.

Ὁ Ὁσίος Βησσαρίων ὁ Αἰγύπτιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἀγάθων Πάπας Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Κινδῆος ἐπίσκοπος Πισιδίης, καὶ ὁ Ὁσίος Πλουτίνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Ἐξαποστολεῖαριον.

Γυναῖκες ἀκουσίσθητε.

Δαμπτήρα καὶ Διδάσκαλον, καὶ Ἱεράρχην μέγιστον, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, γνωρίζει σε Ἱεράρχα· τὰ τέκνα ταύτης Ὁσίε, καλῶς Πάτερ ἐποίμανας, ἐπὶ νομῆν σωτήριον, Λέων Θεόφρον ἁγίε, αἱρετικοὺς ἐκδιώξας, καθάπερ θήρας ἀγρίους.

Θεοτοκίον.

Κατάνης ὁ πολυφωτός, ἀστήρ καὶ διαυγέστατος, τερατουργός Ἱεράρχης, Λέων ὁ μύστης Τριάδος, κυρίως Θεοτόκον σε, ἄγνη τρανώς ἐκήρυξε, νῶ καὶ ψυχῇ καὶ σώματι ἦν καὶ ἡμεῖς ἀνομνοῦμεν, σαφῶς Θεοῦ σε Μητέρα.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶνων, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία
προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Τιμόθεε, δι'
ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου
δεήσεως, τῶν παθῶν συγκροτήμα-
τα, παντελῶς ἐξηράνισας· καὶ ἀ-
παθείας χάριν δεξάμενος, δοχεῖον
ᾧφθης τοῦ θείου πνεύματος· ἔθεν
τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις πάντοτε,
τὰ πονηρὰ, ζῶν καὶ μετὰ θάνατον,
Θεομακάριστε.

Πάτερ Θεόφρον Τιμόθεε, τοῦ
Ἀβραάμ μιμητής, ἀψευδῆς ἐχρη-
μάτισας, θεραπεύων πάντοτε, τοὺς
πρὸς σὲ καταφεύγοντας. Ἰὼβ ἐ-
κτίσω τὸ ἐν τοῖς πόνοις στερρόν.
Δαβὶδ τὸ πρῶτον ἀνατεινόμενος,
βίον ἰσαγγελον, ἐπὶ γῆς διήνυσας,
τῶν ὀρεχτῶν, ἔφθασας τὸ ἔσχατον,
ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν.

Πάτερ ἱερὲ Τιμόθεε, τῆς σω-
φροσύνης εἰκῶν, ἐγκρατείας ὑπό-
δειγμα, εὐσεβείας ἰνδάλμα, καὶ
πηγὴ κατανύξεως, ὀρθοδοξίας ἔ-
ρεισμα ἀσειστον, τῶν ἱματίων βεῖ-
θρον ἀένναον, Ἥλιος ἄδυτος, τέ-
κνον θείας χάριτος, καὶ μοναστῶν,
ᾧφθης ἐγκαλλώπισμα, σεβασμῶ-
τατε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῶ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ἐπεράνης σήμερον.

Ωs ἀστήρ πολύφωτος ἐκ τῆς
Ἑσπας, ἀναλάμπας ἠγγασας, ἐν
(ΤΟΜ. Γ')

ταῖς καρδίαις τῶν Πιστῶν, τὰς
ἀρετὰς τῶν θαυμάτων σου, θαυ-
ματοφόρε θεόφρον Τιμόθεε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ καὶ μνήμη τοῦ ἐν
Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν
Συμβόλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Εὐστάθιος
ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας, ἐν Σιδῆ τῆς
Παμφυλίας γεννηθεὶς καὶ εἰς Φιλίππους,
πόλιν τῆς Μακεδονίας ἐξορισθεὶς ὑπὸ
τῶν αἰρετικῶν, ἐν εἰρήνῃ ἐκαίμηθη τῷ
224 ἔτει·

Ὁ ἅγιος Γεώργιος ὁ ἐπίσκοπος Ἀ-
μάστριδος ὁ ἐκ Κρώμνης πόλεως τῆς
Ἀσίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ζαχαρίας Πατριάρχης Ἱε-
ρσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαίαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία
κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λευψά-
νων τῶν ἁγίων Μαρτύρων
τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τῶν Μαρτύρων Στιχηρὰ προσόμοια τρία.

Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ Ἰψίζου κληθεὶς.

Ταῖς πολυτρόποις ιδέαις τῶν
βισάνων, ἐναπεκδυσάμενοι τοὺς
τῆς νεκρώσεως, χιτῶνας μάρτυ-
ρες ἐνδοξοί, τῆς ἀφθαρσίας, θεῖον
ἱμάτιον ἐνεδύσασθε, καὶ νῦν τὰ
οὐράνια περιπολεῦετε, τῷ θεϊκῷ
Ὁρόνῳ πάντοτε, παρεστηκότες λε-
λαμπρυσμένοι Θεομακάριστοι ὅθεν
ἐν πίστει τὴν ὑπέρλαμπρον, μνή-
μην ἡμῶν εορτάζομεν, καὶ λευψά-
νων

νων τὴν θήκην, ἱερῶς περιπτυσσόμεθα

Εξ ἀσθενείας βροτῶν δυνάμει θείᾳ, ἰάσεις προΐασι, τοῖς προσπελάζουσι, κόνις βραχεῖα τοῦ σώματος τῶν ἀλλοφύρων, πηγᾶς θαυμάτων βρῦει ἐν χάριτι προσέλωμεν ἄνθρωποι καὶ ἀρυσώμεθα, ῥῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν σώματος, ἀναβοῶντες, χαριστηρίους φωνάς καὶ λέγοντες· Σῶτερ τοῦ κόσμου, δι' ὃν ἤθλησαν, οἱ σεπτοὶ ἀθληταὶ καρτερώτατα, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, πάσης βλάβης ἐλευθέρωσον.

Οἱ ἐπὶ χρόνους μακροὺς ἐγκεκρυμμένοι, καλλίνικοι μάρτυρες νῦν πεφανέρωνται, καθάπερ ὄλθος πολύτιμος, τὴν Βασιλίδα καταπλουτίζοντες, πασῶν τῶν πόλεων, παλάμαις φερόμενοι, Ἀρχιερέως σοφοῦ, καὶ εἰς Ναὸν κομιζόμενοι, σεπτῶς τὸν θεῖον, καὶ τοῖς αἰτοῦσι διανεμόμενοι, εἰς πᾶσαν ῥῶσιν εἰς ὠφέλειαν, εἰς φωτισμὸν, εἰς ἀντίληψιν, τῶν ὑμᾶς δεχομένων, ὡς πιστοῦς Θεοῦ θεράποντας.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἑσπερινῶ ἀκολουθίας κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εκ τῆς γῆς ἐκλάμψαντες, φωστήρος δίκην, ἀσεβείας ἅπασαν, ἀπεμειώσατε ἀγλύν, καὶ τοὺς Πιστοὺς ἐποίησατε, Μάρτυρες θεῖοι, Τριᾶδος ὑπέρμαχοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κβ'. Μνήμη τῶν εὐρεθέντων λειψάνων τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τοῖς Ἐβγενεῖου, ἅτινα εὐρέ-

θησαν κατὰ τοὺς χρόνους Ἀραδίου τοῦ βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὄσιος Ἀθανάσιος ὁ Βυζάντιος, ὁ ἐν Παυλοπετρίῳ ἀσκήσας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ Ὅσιοι Πατέρες Θαλάσσιος καὶ Λιμναῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Οἱ Ὅσιοι Πατέρες Βλάσιος, Τελεσφόρος, ἐπίσκοπος Ῥώμης, καὶ ὁ Βαραδάτος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις. Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς συνήθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ'. ἤχ. β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Οτε, τῆς Παρθένου ὁ καρπός, καὶ ζωαρχικώτατος σπόρος, εἰς γῆν ἐνέπεσε, τότε σε πολύκαρπον στάχυν ἐβλάστησε, τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, τοῖς τῆς εὐσεβείας, λόγοις τε καὶ δόγμασι, καὶ τῆς ἀληθείας, τούτους ἀγιάζοντα θείῳ, αἵματι καὶ ἱερωσύνης, μύρω καθαγνίζοντα Πολύκαρπε.

Εδὺς, ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς Θεὸν, ταῖς μαρμαρυγαῖς ἀποτίλμων τοῦ μαρτυρίου σου, ἑσθης τῆς ἐφέσεως, ὡς τὸ ἀκρότατον, ὀρεκτῶν φθᾶσας ὄσιε, καὶ τῆς μακαρίας, αἴγλης ἐμφορούμενος· ἦς νῦν ἰκέτευε, πάντας ἐν μεθέξει γενέσθαι, τοὺς τὴν σὴν πανίερρον μνήμην, Μάκαρ ἐορτάζοντας Πολύκαρπε.

Ἦτε

Οτε, ἐπὶ ξύλου τοῦ σταυροῦ, ἢ ἀληθινῇ κρεμασθεῖσα, ὑψώθη Ἄρπελος, τότε σε κατάκαρπον, κλημα ἐξέτεινε, τῇ δρεπάνῃ τεμνόμενον, σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ τοῖς τῶν κολάσεων, ληνοῖς πατούμενον οὐ περ εὐφροσύνης κρατῆρα, πίστει συγκεράσαντες Πάτερ, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου δοξάζομεν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία, ὡς σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῶ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικῶς.

Καρποὺς τοὺς λογικοὺς, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, Πολύκαρπε σοφῆ, ἀρετῶν δι' ἐνθέων, ἐδείχθης ἀξιόθεος, Ἱεράρχα μακάριε· θθεν σήμερον, οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις, ἀνυμνοῦμέν σου, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, δοξάζοντες Κύριον.

Τῷ αὐτῷ μὲν κγ' μνήμην τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Πολυκάριου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ὅσιοι Πατέρες Ἰωάννης, Μωϋσῆς, Ἀντίοχος καὶ Ἀντώνιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Οἱ ὅσιοι Πατέρες Ζεβηνᾶς, καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Πολυχρόνιος, Μωϋσῆς καὶ Δαμιανός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ἡ ἅγια Γοργονία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Κλήμης, ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος νέος ὀσιομάρτυς Δαμιανός ὁ φίλοθεήτης, ἐν ἁρίσσει μαρτυρήσας δι' ἀγῶνης τελειοῦται, τὸ 1598 ἔτος.

Ὁ ὅσιος Δαμιανός, ὁ ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς τοῦ Ἑσπεριμένου μονῆς ἀσκήσας, ἐν ἔτει 1280, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλαριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πολλοὺς καρποὺς προσήνεγκας, Χριστῷ σοφῆ Πολύκαρπε, τοῖς διὰ σοῦ σεσωσμένους, βροτοὺς ἐκ πλάνης Δαιμόνων, Ἱερομάρτυς ἐνδοξε, Ἀγγέλων ἰσοστάσι, καὶ Ἀποστόλων σύσκηγε· μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον.

Ἐρβράγη Μητροπάρθενε, τὸ τοῦ φραγμοῦ μεσότειχον, καὶ οἱ θνητοὶ τοῖς Ἀγγέλοις, τῷ σῶ συνήφθημεν τόκῳ· καὶ νῦν Θεογενήτρια, νηστεύειν ἡμᾶς κράτυνον, καὶ φθίσαι τὴν τρίήμερον, ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ σου, εἰλικρινῶς προσκυνῆσαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνθηες καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχοι ἡ εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου, ἢ τοῦ Ἀσώτου ἢ τῆς ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δι' τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν Θεοτοκίον τὸ α' τοῦ ἡχοῦ. Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Προδρόμου, καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου. Εἰ δὲ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποκρέω

5*

ποκρέω

ποκρέω, εἰ δὲ τύχοι τῆ δευτέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, ψάλλεται τῆ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

ΤΗ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, καὶ τὰ Προσόμια τοῦ Τριωδίου· εἶτα τὰ παρόντα γ' προσόμια τοῦ Προδρόμου δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλῇ, καὶ φωτοφόρος καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἰσχος διακόψασα· πηγῇ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα· ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα· καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος, πάλαι κατανόησασα, πρὸς τοῦτον σκηνώσασαν· τῆς Παλαιᾶς τε καὶ Νέας, ἡ μεσιτεύσασα χάριτος Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στάμνω ἐγκεκρομμένη ποτὲ, ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλῇ πεφανέρωται, λαγόνων ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμάτων ρεῖθρα ἀναβλύζουσα· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴν ἐναπέλουσε, τοῦ ὑπερῶα, νῦν στεγάζοντος ὕδασι, καὶ ὀμβρίζοντος,

τοῖς βροτοῖς θείαν ἄφρσιν· ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως αἰοδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, περιχαρῶς ἐορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωπούσης, τοῦ δωρήσασθαι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα ἡ τὸν Ἄμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς, θείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα, ἡ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος, καὶ τὴν χρόνιον, ὑποστᾶσα ἀτάκρυψιν, ὡσπερ φωτοφανῆς ἡμῖν, ἀνέτειλεν Ἥλιος, μετανοεῖτε βόωσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προτίθεσθε, ψυχῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξα. Ἦχος πλ. β'.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ Θεοφροῦρητος Κάρα σου Πρόδρομε ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν· ἦν ἡμεῖς πιστῶς ἀρυσάμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ἐνδοξε, πλουτοῦμεν διὰ σοῦ Χριστοῦ Βαπτιστά, θαυμάτων τὰ παράδοξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν ὀλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε· σῶζε πόλιν καὶ λαὸν τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνην, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνην, ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνάστης.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρώσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμα-

κρεμαμένη μητρικῶς, ὠδύρευτο βροῦσα, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα, Δόξα, ἤχος β'.

Η τῶν θείων ἐννοιῶν πανσεβάσμιος ἴηκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἢ προβλέψασα, τὸ μυστήριον Κἀρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑψήλιον, ἀγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὄλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἐλπίς ἡμῶν Θεοτόκε ἀχραντε· χαῖρε ἢ δι' Ἀγγέλου δεξαμένη τὸ χαῖρε· χαῖρε ἢ τεκοῦσα Πατρός τὸ ἀπαύγασμα, εὐλογημένη χαῖρε σεμνή, Παναγία Παρθένε μόνη πανύμνητε· σέ δοξάζει πᾶσα κτίσις, τὴν Μητέρα τοῦ φωτός.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Βότρυν τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, ὀρθηνωδοῦσα ἠλάλαξες, καὶ ἐκραξες Ἰτέκνον, γλυεῦχος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἢ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον ἤχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ γῆς ἀνατείλασα ἢ τοῦ Προδρόμου κεφαλῆ, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων ἀνωθεν συναθροίζει, τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων· κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμφαι, δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν· Κάθισμα,

ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ωs θεῖον θησαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Προδρόμε. Πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ἄσμασι θεηγόροις, τὸν Σωτήρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἰκεσίαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἢ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν· Κάθισμα.

ἤχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Αναδοθεῖσα, ὡς χρυσὸς ἐκ μετᾶλλων, ἢ ἱερά σου κεφαλῆ παραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων γῆς ἐπλούτισε, Χριστοῦ Βαπτιστᾶ, πάντας

τας τούς προστρέχοντας, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ὕμνοις μεγαλύνοντας, τὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην, τοῦτοις διδόντα μάκαρ διὰ σοῦ, λύσιν πταισμάτων, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δουλοῖ σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόσφασσον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλής, σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἢ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ἐπεράνης σήμερον.

Ο Ἡρώδης Προδρόμε, παρανομήσας, τὴν τιμίαν Κάραν σου, ξίφει ἀπέτεμε δεινῶς, ὡς ἔκφρων οἰστρω ὁ δειλαιος· ἦνπερ ἐκ πόθου, πιστοὶ ἀσπαζόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μωϋτῆς ἐώρακε, πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσου δὲ μᾶλλον, πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Τὸ ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.

Προκειμενον ἦχος δ'.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρα· τῷ Δαβὶδ, ἠτοιμάσα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

Στίχ. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ Τετράρχης τὴν ἀκοήν Ἰη-

σοῦ, καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἐδῆσεν αὐτὸν, καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν. Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς Προφήτην αὐτὸν εἶχον. Γενεσίῳν δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ· ὅθεν μεθ' ὄρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσεται. Ἡ δὲ προβιβάσασα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, δός μοι, φησί, ὡς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ ἐλυπήθη ὁ Βασιλεὺς, διὰ δὲ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους, ἐκέλευσε δοθῆναι αὐτῇ· καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦραν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτὸ, καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ περὶ τὴν ἀπό τῶν πόλεων.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, ἤχος πλ. ρι.

Ἡ τῶν θεῶν ἐννοιῶν πανσεβάσμιος.

Ζῆτει τοῦτο εἰς τὸν Στίχον.

Ὁ Ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς ζ'. καὶ τὰ Τριψῆδια τῆς ἡμέρας ὡς καθ' ἑκάστην.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

ᾠδὴ Α'. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Δεῦτε εὐφῆμῳ τῇ γλώττῃ καὶ πανσθενεῖ, κροτουμένη Πνεύματι, ἐκ χειλέων ῥυπαρῶν, τὴν τοῦ Λόγου Πρόδρομον φωνήν, ἐν ὧδαῖς πνευματικαῖς, πιστοὶ δοξάζωμεν.

Εἰρηνικῇ καταστάσει γαληνῇ, καὶ ἀπείροις πλήθεσιν, Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, δωρεὰς παρέχεται τῶν σοί, τὴν ἐτήσιον ὧδὴν βοῶντων Πρόδρομε.

Τὴν πρὸς Θεοῦ δεδομένην ὡς θησαυρόν, ἡμῖν ἀναφαίρετον, Θεοφόρον κορυφήν, τοῦ Προδρόμου ἅπαντες ὧδαῖς, ἐπαξίως πανδημεῖ, πιστοὶ τιμῆσωμεν.

Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθη Δέσποινα.

ᾠδὴ Γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Γαστήρ στειρεύουσα βλαστὸν, σὲ προήνεγκε θεῖον, τῆς ἐθνῶν Ἐκκλησίας, εὐκλεῆ Νυμφαγωγόν, Χριστῷ τῷ ὄντως Θεῷ, καὶ Νυμφίῳ ταύτην μνηστευόμενον.

Τὴν σὴν Θεόφθογγον φωνήν, Πρόδρομε Ἰωάννη, οὐδὲ ξίφει ἐπέσχεν, ἢ ἀθλία μοιχαλῖς· τὴν

θεῖαν γὰρ σου ἡμῖν, ἐμφανίζεις κάραν τὴν ὑπόγειον.

Πανηγυρίζουσα φαιδρῶς, ἢ ποθοῦσά σε πολίς, εὐωχεῖται ὡς ὄλβον, εὐραμένη μυστικόν, καὶ κρήνην ἀνελλιπῆ, ἱαμάτων Πρόδρομε τὴν κάραν σου.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Θεοῦ Τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα. Θεὸν γὰρ ὑπερφῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις Ἀειπάρθενος.

Κάθισμα, ἤχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν.

Ὡς ἐν ταμείῳ θησαυρὸς ἐναπόθετος, ἢ τοῦ Προδρόμου κεφαλὴ ἐφυλάττετο, ἐν ὑδρίᾳ κρυβεῖσα, ἢ φωνὴ τοῦ Λόγου· ὡς αἶτος καταχλωσεῖσα εἰς βάθος γῆς, ἀνήκε καρποφοροῦσα βίαν ζωῆν. Ταύτης πάντες τιμῆσωμεν τὴν εὐρεσιν, τὸν Χριστὸν δοξάζοντες τὸν δόντα αὐτῇ, χάριν βρῦειν ἱάματα.

Δόξα, ὅμοιον.

Τοῦ Βαπτιστοῦ ἢ κεφαλὴ κατεκρύπτετο, ὡς μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐν τῇ ὑδρίᾳ· καὶ ὡς λύχνος θεόφωτος ἀγλαίζομένη, ἐκλάμπει θαυματουργοῦσα κόσμῳ παντὶ, ὡς ὄρθρος ἐξανατέλλων πανευπρεπῆς, τοῦ Ἡλίου ὁ Πρόδρομος, καὶ ἀνεσπέρῳ φωτὶ, μηνύων πάλαι ἡμῖν. Ἴδε κράζει ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς λαβῶν ἐν γνώσει ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῆ ἐπέστη, ὁ ἀτώματος λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλί-

νας

νας τῆ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοί· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ῥδὴ δ΄. Χριστὸς μου δύναμις.

Τῆς πάλαι γέγονας, σφραγίς πανόλβιε, ἐμφανῶς διαθήκης καὶ Προφητῶν, πέρας ἐχρημάτισας, καὶ νυμφοστόλος δὲ σεπτὸς, τῆς καινῆς ἐδείχθης Πρόδρομε.

Τριχίνοις ῥάχεσι, συνήθως Πρόδρομε, τὴν τιμίαν ἡγέσθου καὶ εὐκλεῆ, Κάραν σου καλύπτεσθαι, βασιλικῆς ἀλουργίδος, ὡς ἐσθῆτι ἀγαλλόμενος.

Τῆ αἴγλη Πρόδρομε, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τὴν τιμῶσάν σε πόλιν, διηνεκῶς, πρέσβευε φαιδρύνεσθαι, καὶ ἐν τῇ σῇ Σοφῇ μνήμῃ, σὺν Ἀγγέλοις ἐπαγάλλεσθαι.

Θεοτοκίον.

Νεκρόν με ἔδειξε, φυτοῦ ἀπόγευσις· τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον, ἐκ σοῦ φανέν, Πάναγιε ἀνέστησε, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονόμον με κατέστησεν.

Ῥδὴ Ε΄. Τῷ θεῷ φέγγει.

Οὐκ ἔφυς κάλαμος Βαπτιστὰ, ταῖς πειραστικαῖς τοῦ δυσμενοῦς, αὖραις αἰεὶ ῥιπιζόμενος, πύργος δὲ τοῦ Θεοῦ, λαοῦ ἀκράδαντος· δυνάμει Ἥλιου γὰρ ὤφθης καὶ Πνεύματι.

Ο τὴν Θεότητα ἀλειτῶν, καὶ κατασμικρύνων τὴν δόξαν, τοῦ ὑπὸ σοῦ Βαπτισθέντος Χριστοῦ, τὴν τε θείαν χάριν, σοῦ νοσφιζό-

μενος ἐνδίκως περιβόλων, θείων ἀπείργεται.

Αφθόνου ἠνοιξας σὺ πηγῆς, πύλιν τοῖς ὑμνοῦσί σε, ἡμῖν, πόθῳ αἰοῖδιμε Πρόδρομε, χάριτος τῆς θείας βλυζούσης νάματα, καὶ ρεῖθρα ἰαμάτων πάντας εὐφραίνοντα.

Θεοτοκίον.

Φοροῦσα κάλλος τὸ νοητὸν, τῆς ὠραιοτάτης σου ψυχῆς, Νύμφη Θεοῦ ἐχρημάτισας, κατεσφραγισμένη τῇ παρθενίᾳ σεμνῇ, καὶ φέγγει τῆς ἀγνείας, κόσμον φαιδρύνουσα.

Ῥδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Προφήτην σε ἔφησεν, ἡ ἀλήθεια Χριστὸς, καὶ Προφητῶν ὑπερτερον, Βαπτιστὰ τε καὶ Πρόδρομε τῆς ζωῆς· αὐτὸν γὰρ εἰώρακας, ὃν Προφήται καὶ νόμος προκατήγγειλαν.

Οὐκ ἔφερεκρύπτεσθαι, τῶν θαυμάτων ἢ πηγῆ, ὁ θησαυρὸς τῆς χάριτος, ἡ αἰοῖδιμος Κάρα σου Βαπτιστὰ, Προφήτα καὶ Πρόδρομε, ἀλλ΄ ὄφθεισα προχέει ἰαμάτων πηγὰς.

Πανόλβιον καύχημα, καὶ ἀγλαΐσμα φαιδρὸν, καὶ θυρεὸν σωτήριον, ἢ φιλόχριστος αὐτῆ καὶ εὐκλεῆς, προβάλλεται πόλις σου, τὴν σεπτὴν σου καὶ θείαν Κάραν Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Ο μέγας προέγραψεν, ἐν Προφήταις Μωϋσῆς, σὲ Κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ Λυχνίαν καὶ Στάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν σάρκω-

σάρκωσιν, τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου Μητροπάρθενε.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Ὁ Οἶκος.

Εκ τοῦ Κυρίου τὴν μαρτυρίαν εἰληφώς Ἰωάννη, ὑπὲρ πάντας βροτοὺς ὑπέρτερος ἐχηρημάτισας· ὅθεν ἐπαίνους τῶν ἐγκωμίων προσενέγκαι σοι δέδοικα· ἀλλὰ πόθω ἐκδιασθεῖς, τῇ ᾠδῇ ἐγχειρήσαι τετόλμηκα· διὸ μὴ ἀπαξιώσης συνεργός μοι γενέσθαι πανεύφημε, ἵνα ἰσχύσω στεφανῶσαι σου κορυφὴν τὴν ἁγίαν τρισόλβιε· καὶ γὰρ σὺ ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κδ'. Ἢ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου προσβίαις.

Ὡδὴ Ζ'. Δροσοβόλον μὲν.

Τῆς Παρθένου ὁ βλαστός σε ὑπὲρ ἅπαντας, ἔφη ἐν γεννητοῖς γυναικῶν· ὡς γὰρ ἄσαρκος καὶ ἰσάγγελος ἐπὶ τῆς γῆς, αὐτῷ πεπολίτευσαι βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εν νηδύϊ τῆς Παρθένου τὸν σκηνώσαντα, ἔγνωσ στεριωτικῆς ἐκ γαστροῦ, καὶ χρησάμενος, τῇ μητρῷα Πρόδρομε φωνῇ, σκιρτῶν ἀνεκράυγαζες αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμακάρισται τῷ ὄντι ἐν ταῖς πόλεσιν, αὐτῇ νῦν παναοίδιμε, κτησαμένη σε, πολιοῦχον, Πρόδρομε Χριστοῦ· διὸ ἐορτάζουσα βοᾷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Μητερ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάσῃ τῇ οἰκουμένη φαιδρόν· τὸν γὰρ Κτίστην σοι τῶν ἀπάντων τέτοκας Θεόν· ὃν αἰτήσαι Πάναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι ταῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡδὴ Η'. Ἐκ φλογός.

Απεστάλη βοῶντος, φωνῇ ὁ Πρόδρομος, ταῖς ἐρήμοις, καρδίαις, τὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πίστιν εὐσεβῆ, ἐγκεντρίζων τοῦ ὄντως Θεοῦ, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ετοιμάσατε φάσκει καὶ νῦν ὁ Πρόδρομος, τοῦ Κυρίου τὴν τρίβον δι' ἁγιότητος· οὗτος γὰρ ἐλθὼν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ταῖς ἡμῶν καρδίαις, οἰκήσει εἰς αἰῶνας.

Τῇ φωνῇ ἀκοὴν μὲν, τῇ τοῦ γεννήτορος, ὀφθαλμοὺς δὲ τῇ θείᾳ, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ὅπως δὲ ἀφῆ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, σὲ χειροθετήσας, Χριστέ θεοφορεῖται.

Θεοτοκίον.

Χρυσαιγῇ σε λυχνία προδιετύπωσε, δεξαμένην ἀφράστως, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, γνώσει τῇ αὐτοῦ, καταυγάζων τὰ σύμπαντα, ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Ἄγνη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Θ'. Θεὸν ἀνθρώπιος.

Σαφῶς τῆς πλήρους δεκάδος

Πρό-

Πρόδρομε, τῶν ἐντολῶν σου φύλαξ ἐνισχύων γενόμενος, καταλήλως πρὸς Χριστὸν τετίμησαι, χαρισμάτων δεκάδι· ὅθεν τοῦ Λόγου σε μύστην τε καὶ φίλον, ἐγνωκότες, σὲ μακαρίζομεν.

Χριστοῦ Προφήτης τε καὶ Ἀπόστολος, ἄγγελός τε καὶ Πρόδρομος τῆς θείας σαρκώσεως, Βαπτιστῆς καὶ ἱερεὺς καὶ μάρτυς πιστός, κήρυξ τε τῆς ἐν ἁδου σὺ ἐχηρημάτισας, καὶ τοῖς παρθενεύουσι κανῶν, καὶ τῆς ἐρήμου βλαστός.

Ψυχῆς τὸ ἄπιστον δογματίζεται, ἱερουργοῦ χειρὸς, νενεκρωμένης τῷ θαύματι, βλαστησάσης αὐθις διὰ τῆς πίστεως, σῆς γὰρ ἐκφανθείσης, κάρας μακάριε, ἡ καταποθεῖσα παλάμη ἀνακαινίζεται.

Θεοτοκίον.

Παθῶν ἰάματα ἀρυσώμεθα, τῷ εὐκλεῖ τεμένει, τοῦ Προδρόμου προστρέχοντες· ἐν αὐτῷ γὰρ πάρεσιν, ἀγγέλων χοροὶ, πνεύματά τε Δικαίων, πάντων ἡ Δέσποινα σὺν τῷ βαπτιστῇ Ἰωάννῃ ἰάσεις νέμουσα.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Λαμπροφανῆς ἀνέτειλεν, ἡ τιμία σου Κάρα, ἐκ τῶν ἀδύτων κόλπων γῆς, Πρόδρομε Ἰωάννη, λύχνε φωτός τοῦ αὐλοῦ· ἦς τὴν εὔρεσιν πόθῳ, τελοῦντες δυσωποῦμέν σε, τῶν δεινῶν εὔρεϊν, λύσιν, καὶ τὸν καιρὸν, εὐμαρῶς ἀνύσαι τῆς ἐγκρατείας, πρεσβείαις πανεύφημε, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτήρος.

Θεοτοκίον.

Ψυχαγωγείται Πάναγιε, τῶν πιστῶν ἡ θεόφρων, ὀμήγουρις λατρεύουσα, καὶ πιστῶς ἀνυμνοῦσα, σὲ Θεοτόκον κυρίως· ταῖς πρεσβείαις σου ὄ·εν, τῶν νηστειῶν τὸν δίαυλον, δὸς ἡμῖν ἐκτελέσαι, ἰεροπρεπῶς, καὶ Σταυρὸν τὸν τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ πάθη τὰ σωτήρια, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, ἡχ. δ'.

Ἐδωκας σημειῶνιν.

Ἦνοιξε προπύλαια, τῆς ἐγκρατείας ἡ πάνσεμνος, κεφαλῆ σου πανεύφημε, καὶ τροφήν προέβηκεν, ἡδυτάτην πᾶσι, θείων χαρισμάτων· ὧν περ μετέχοντες πιστῶς, τὸ τῆς νηστείας τραχὺ γλυκαίνομεν, καὶ πίστει εὐφημοῦμέν σε, καὶ βοῶμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μύρα ὡσπερ νάματα, ἡ κεφαλὴ ἀποστάζουσα, τοῦ Προδρόμου ἀέννα, καὶ τραπέζῃ σήμερον, ἀποτεθειμένη, μυστικῇ καὶ θείᾳ, εὐωδιάζει νοητῶς, καὶ ἀηδῖαν ἐλαύνει θλίψεων, καὶ εὐφροσύνης ἅπαντας, πληροὶ τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔστεμεν ἡ Κάρα σου, καθάπερ ξίφος τομώτατον, κεφαλὰς ἀνομούντων ἐχθρῶν, καὶ ἴαμα ἐβλυσεν, εὐνομοῦσι πᾶσι, τῶν θείων χαρίτων· καὶ διὰ τοῦτό σε πιστῶς, ἀνευφημοῦμεν φίλον καὶ Πρόδρομον, Ἰωάννη τοῦ Κτίσαντος, καὶ

ἐκβοῶ.

ἐκβοῶμεν αὐτῷ ἐκτενῶς Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. β'.

Τὴν πανσεβάσμιον κάραν, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως ἀρυσάμενοι, πιστῶς εἰς πρεσβείαν φιλόφρωπε, οἱ ἐπταιχότες δούλοί σου, προσάγοντες αἰτούμεθα, δι' αὐτῆς ἐπιτυχεῖν, ἐν ἡμέρα κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἴλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνάστης.

Φιλάγαθε Θεέ καὶ Σωτὴρ, τοὺς δούλους σου περισώζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως δεινῆς, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Μητρὸς σου ταῖς ἐντεύξεσιν.

Εἰς τὸν Στίχον τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ μαρτυρικόν. Εἶτα,

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Η πρώην ἐπὶ πίνακι, τὸ τοῦ Ἑρῶδου ἄθεσμόν μίσος ἐλέγξασα, τὴν δὲ μετάνοιαν πᾶσι κηρύξασα πιστοῖς, τιμὴ κεφαλὴ τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, ἀναφανείσα πρόκειται, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῇ, καὶ ἀπταμένοις ἐν φόβῳ, καὶ προσκυνούσι πόθῳ ψυχῆς, βραβευομένη λύσιν πταισμάτων, καὶ αἰτημάτων παρέχει τὰ σωτήρια, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος. Τὸ,

Ἄγαθὸν τὸ ἐξημολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανόιας μεγάλας τρεῖς. Συνάπτωμεν δὲ καὶ τὴν πρώτην

ὥραν, καὶ τὰς λοιπὰς ἐφεξῆς, λέγοντες ἐν αὐταῖς Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΠΕΡΙῴ.

Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ἰ. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, καὶ τὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου, εἶτα τοῦ Ἁγίου τὰ παρόντα γ'. προσόμοια, ἤχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε, τὴν τιμίαν κεφαλὴν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῷ ξίφει τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ Πιστοί, σήμερον τιμήσωμεν ἐν τῇ εὐρέσει αὐτῆς, ὑπαντῶντες ἐν ἄσμασι, τιμῶντες ἐκ πόθου, χάριτος προχέουσαν, τῶν ἰαμάτων ἡμῶν. ἦν περ, ὁ ληρωδῆς Ἑρῶδης, πάλαι προαπέτεμεν οἴστρω, τῇ Ἑρῶδιადι συμπλεκόμενος. δις.

Ὡσπερ, ἐκ μετάλλων ὀχρυσός, οὕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου, ἡ κεφαλὴ δαδουχεῖ, στάμνω διαλάμπουσα, καὶ φθειρομένη τρανώς, τοῦ Ἑρῶδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αἶγλη τε φωτίζουσα, τὰς διανοίας ἡμῶν. ἦν περ, ἀσπαζόμενοι πίστει, σήμερον τιμήσωμεν ὕμνοις, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσαν.

Πάλαι, ὡσπερ Θεὸς Θησαυρός, στάμνω κεκρυμμένη ἡ Κάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ γῇ, σήμερον τοῖς πέρασιν, ἀποκαλύπτεται, ὡσπερ πλοῦτος προχέουσα, πηγὰς ἰαμάτων, νόσους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα. ὁθεν, θυμηρίας ἀπά-

σης,

σης, χάριν ἀπολαύοντες ὕμνοις, ταύτην εὐλαβῶς ἐγκωμιάσωμεν.

Δόξα, ἦχος β'.

Η τῶν θείων ἐννοιῶν πανσεβάσμιος λήκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας τρανώς ἢ προβλέψασα, τὸ Μυστήριον κἀρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων Μητρικῶν, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἀγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδόν, καὶ τῷ Σωτηρι τῶν ὄλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον
Ὅτε ἐκ τοῦ ἔθλου σε.

Φόβος πολυτρόπων πειρασμῶν, καὶ τῶν ἀναγκῶν καταγιγίδες, νῦν με χειμάζουσι, καὶ βυθὸς καλύπτει με, τῆς ἀπογνώσεως· ὁ χειμῶν τῶν παισμάτων μου, δεινῶς με ταραττει· πρόφθασον καὶ λύτρωσαι κλυδωνιζόμενον, μόνη τῶν πιστῶν ἢ γαλήνη, καὶ πρὸς τὸν λιμένα τῆς ἄνω, θείας κληρουχίας με εἰσάγαγε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἄχραντε, ἔξενες δακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα· Οἴμοι τέκνον γλυκύτατον! ἀδίκως πῶς πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ἐκπληρῶν; ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἕλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀ-

ναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ, Κατευθυνθήτω, καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτούς φῶς λάμψαι. Τὸ Ἀλληλοῦιζ Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Ἰησοῦ.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν τράπεζαν, καταλύομεν ἔλαιον καὶ οἶνον, ἀνευ τῆς πρώτης ἐβδομάδος.

Τῆ κε. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τέσσαρα προσόμοια στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, ἦχος α'.

Τῶν οὐρανόων ταγματών.

Υπὲρ τοῦ ζῆται τὸ, παρμάκαρ, θανεῖν προθέμενος, τὴν τοῦ Χριστοῦ εἰκόνα, ἀνασηλοῦσθαι προσάττεις, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων· ὅθεν λοιπὸν, αἰρετιζόντων τὰ στόματα, Δαυϊτικῶς ἐνεργάγη κατὰ Θεοῦ, τῶν λαλούντων ἀδικίαν πολλήν.

Φλαργυρίας τὴν νόσον ἀποσεισάμενος, τὸν θησαυρὸν τῆς ἄνω, βασιλείας ἐκτήσω, Ὅσι θεόφρον· ὅθεν πιστῶς, ἢ σορὸς τῶν λειψάνων σου, τοῖς προσιοῦσι παρέχει θεοπρεπῶς, τὰ ἰάματα αἰοῖδιμε.

Ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Κυρίου, πολιτευόμενος, ὑπογραμμὸς ἐδείχθης, τῷ ποιμνίῳ σου Πάτερ, Ταράσιε τρισμάκαρ· ὅθεν καὶ νῦν, ταῖς

ταῖς διδασκαίς σου φρουρούμεθα· ἀλλὰ μὴ παύση πρεσβέων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων φαιδρῶς.

Τὸν ἀληθῆ ἱεράρχην, καὶ λειτουργὸν τοῦ Χριστοῦ, ὡς παρ' αὐτοῦ λαβόντα, τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν, τιμήσωμεν ἀξίως, Ταράσιον νῦν, τὸν σορὸν ἀρχιποίμενα· ὡς παρρησίαν γὰρ ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, ἵκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθίας. Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὅσπερ μέγας ἥλιος, ταῖς τῶν δογμάτων, καὶ θαυμάτων λάμπει, φωταγωγεῖς διὰ παντός, τῆς οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, οὐρανομύστα, παμμάκαρ Ταράσιε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κέ. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱερομάτους Ῥηγίνος, ἐπίσκοπος Σκοπέλων, ζῆφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος ὁ Ἀφρικανός, ἐν Θράκῃ ἀθλήσας, ζῆφει τελειοῦται, τὸ 300 ἔτος.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀντώνιος, πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρκελλος, ἐπίσκοπος Ἀπαμείας τῆς Κύπρου, καὶ ὁ ὅσιος Θεόδωρος, ὁ διὰ Χριστὸν Σαλός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεουργικαῖς ἐλλάμψεσι, τῶν

ἐν σοὶ χαρισμάτων, καταφαιδρύνεις πάνσοφε, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, Ταράσιε θεοκλήρυξ· τῷ γὰρ κρείττονι Πάτερ, τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, θεῖον ἔσποπτρον ὤφθης, τῆς τριφεγγοῦς, καὶ σεπτῆς Θεότητος Ἱεράρχα, ὑφ' ἧς καταλαμπόμενος, φρυκτωρεῖς κόσμον ὅλον.

Θεοτοκίον.

Γνώμην, βουλήν καὶ σύνεσιν, νοῦν, καρδίαν καὶ σῶμα, ψυχὴν καὶ ἅπαν κίνημα, ἐνεργείας ἐνθέου, εἰς σέ ἐλέμην Παρθένε· σύ με φρούρει καὶ σκέπε, ἐξ ἀοράτων Δέσποινα, καὶ ἐχθρῶν ὀρωμένων, τὸ πονηρὸν, τῶν ἁμαρτιῶν μου λύουσα χρέος· ὡς Θεομήτωρ πάντα γάρ, ὅσα θέλεις ἀνύεις.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κς'. ΤΟΥ ΑὐΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τοῖς τῶν δακρῶν σου ρείθροις μάκαρ Πορφύριε, τὸν τῆς ψυχῆς καθάρας, ῥύπον ἐσβέσας φλόγα, παθῶν τῆς ἁμαρτίας· κί τὴν στολὴν, ἐν πορφύρᾳ χρωρνωμένος, ἐν οὐρανίοις πολεῦη διὰ παντός, εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος.

Ὁρθοδοξίας ἐμπρέπων λείοις ὑψώμασιν, Ἀρχιερέων κλέος, τῆ λυχνία ἐτέθης, ἀξίος ἐργάτης, μισθὸν ἀληθῶς, τῶν σῶν πόνων ὀρεπό-

δρεπόμενος· και διὰ τοῦτο χαρί-
σματα ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσω παμμα-
κάριστε.

Ο μυστιπόλος τῆς κάτω, φρι-
κτῆς τραπέζης ἐκεῖ, ἐν οὐρανοῖς
Κυρίῳ, τὴν θυσίαν προσφέρει, τὴν
αὐλον και θείαν, αὐλως αἶνι, ἐπό-
πτεύων ἡμᾶς ταῖς αὐτοῦ, πρὸς
τὴν ἁγίαν Τριάδα πρεσβευτικαῖς,
ἐκεσίαις ὁ Πορφύριος.

Δύξα, και νῦν Θεοτοκίον, ἡ Σταυ-
ροθεοτοκίον.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Και ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος, β'. Ταῖς τῶν αἱμάτων σου.

Γεωργάτοις σου τρόποις, κοσ-
μούμενος, ἱερωσύνης στολαῖς και
τηγλάϊσαι, παμμακάρι Θεόφρον
Πορφύριε, και ἰαμάτων ἐμπρέπεις
ὕψωμασι, πρεσβέων ἀπαύστως
ὕπερ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μὲν και Μνήμη τοῦ Ὁ-
σίου Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου ἐπισκό-
που Γάζης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Μάρτυς Φω-
τεινῆ, ἡ Σαμαρεῖτις, ἡ ἐν τῷ φρέατι
ὠμίλησεν ὁ Χριστός, ἐν φρέατι ῥιφθί-
σα τελειοῦται, τὸ 66 ἔτος.

Αἱ ἅγιοι Μάρτυρες, Ἀνατολή, Φω-
τῶ, Παρασκευῆ, Κυριακῆ, αἱ τέσσαρες
ἀδελφαὶ τῆς ἁγίας Φωτεινῆς, ξίφει τε-
λειοῦνται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Φωτίς, ἡ τετάρτη
ἀδελφὴ τῆς ἁγίας Φωτεινῆς εἰς δύο
δένδρα προσδεθεῖσα και διαμερισθεῖσα,
τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ δύο υἱοὶ τῆς
ἁγίας Φωτεινῆς, Φωτεινός και Ἰωσή,
ξίφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Σεβαστιανός ὁ

Δούξ, Βίκτωρ και Χριστόδουλος, ξίφει
τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωάννης Κάλ-
φας, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυ-
ρήσας, ἐν ἔτει 1575, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Μεταναστεύσας τὴν πολλὴν,
ὕπαρξιν διεσκόρπισας· τοὺς πλά-
νῃ δὲ σκορπισθέντας, θαύμασιν ἀ-
ποστολικοῖς, συνήγαγες Πορφύ-
ριε· ἀλλὰ πρέσβευε Πάτερ, σωθῆ-
ναι τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον.

Επί σοὶ μετὰ Θεόν, ἐλπίζομεν
Πανάχραντε, και τῷ ἐκ σοῦ προ-
ελλόντι, συσταυρούμενοι Χριστῷ,
ταῖς πρὸς αὐτὸν πρεσβείαις σου,
ἀπροσκόπους εἰς τέλος, ἡμᾶς δια-
σύλαξον.

Και ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου ἀκολουθία.

Και ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Εἰς ΤΟΝ ἙΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ψάλλομεν
τοῦ Ὁσίου Στιχηρὰ προσόμοια τρία.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυτι.

Κατ' εἰκόνα γενόμενος, τοῦ
Θεοῦ και ὁμοίωσιν, κατ' ἀρχὴν
τῆς πλάσεως, παμμακάριστε, τὸ
τῆς εἰκόνης ἀξίωμα, τηρεῖν διε-
σπούδασας, λογισμῷ πανευσεβεῖ,
και νοός καθαρότητι, και ἀγνότη-
τι, και παθῶν ἐγκρατεία και τη-
ρήσει,

ρήσει, τῶν Χριστοῦ διαταγμάτων, καὶ εὐσεβείας πανόλβιε.

Τῇ ἀσκήσει τὸ πρότερον, προσλαβὼν καὶ τὴν ἀθλήσιν, θεοφρόνως ὕστερον, εὐηρέστησαι, δι' ἀμφοτέρων τῷ Κτίσαντι, τῷ μόνῳ τὴν κάθαρσιν, ἀπαιτοῦντι παρ' ἡμῶν, καὶ ψυχῆς τὴν εὐγένειαν· οὐ τὴν ἐνσαρκον, παρουσίαν δοξάζων προσεκύεις, τὴν εἰκόνα τὴν ἀγίαν, τῆς κατ' αὐτὸν ἀνθρωπότητος.

Τοὺς τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, δυσσεβῶς ἀθέτησαντας, διελέγγων Ὅσιε, διετέλεσας, διὰ μαστιγῶν ἐτάσεως, πάσης τε κακώσεως, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, βεβαιῶν τὴν ἀλήθειαν· ὅθεν γέγονας, τῆς Χριστοῦ βασιλείας κληρονόμος, καὶ χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, καὶ αἰδίου ἐλλάμψεως.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνί κζ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Θαλλέλαιος, ὁ ἐκ Κιλικίας τῆς Ἀσίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Γελάσιος βαπτισθεὶς, ζῆρει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Στέφανος, ὁ συστησάμενος τὸ γυροκομεῖον τῶν Ἀρματίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Νήσιος, βουνεύροις τυπτόμενος, τελειοῦται.

Οἱ ὅσιοι Πατέρες ἡμῶν, Ἀσκληπιῶς

καὶ Ἰάκωβος, καὶ ὁ ἐν Καισαρείᾳ Τιμόθεος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σαρκίου τοῦ τιμίου σου, ἀπολυθεὶς Προκόπιε, παρέστης νῦν σὺν Ἀγγέλοις, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι· πρὸς ἡν ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων ἐνδοξε, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Πάτερ σοφὲ Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα καταρύγιον, καὶ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἢ οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέρα, τὸν σὸν Ἰῶν δυσώπησον, ὑπὲρ οἰκείων δούλων σου, Θεοκυήτορ· πᾶναγνε· ὅπως ῥυσθείημεν πάντες, ἁμαρτιῶν καὶ κιδύνων.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Ὁμολογητοῦ, συνασκητοῦ τοῦ Ἀγίου Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρεῖς Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'.

Ἐδάκας σημείωσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεσπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν δαψιλῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα· διὸ καὶ

τῆς

τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σιγηταῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἀγίων Βασιλείε.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν Πίστιν τετήρηκας, ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκαμίσω Πάτερ, τῆς Δικαιοσύνης, ὃν σοι ἤτοιμάσαε Χριστός, ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἐπαύλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὃν δὲ σώπει θεόπνευστε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦσαν ἡδυπάθειαν, ὑπωπιάζων τὸ σῶμά σου, ἀπληρήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων· ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΤΩ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, ἐξῆλθες σοφέ, ἐκ μέσου τῶν θυρῶν· καὶ μονάσας ὁσίως, τῶν θαυμάτων εἰληφας τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὰς νόσους ἰάσθαι τῇ χάριτι, Βασιλείε Παμμάκαρ ἱερώτατε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κή. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Βασιλείου συναθλητοῦ τοῦ ἁγίου Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς

Προτέριος, ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, καλὰ μοις ὀξέσιν αἰκισθεὶς, τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Βάρος ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀβέρκιος ζῆρει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Νέστωρ ὁ Παμφύλιος, σταυρωθεὶς τελειοῦται τὸ 520 ἔτος.

Μνήμη τῶν ὁσίων γυναικῶν Μαρᾶνας καὶ Κύρας. τῶν ἐκ τῆς Βεβροίας τῆς Ἀντιοχείας καταγομένων.

Οἱ ἅγιοι ἐξ μάρτυρες αἱ ἐξ Αἰγύπτου, ζῆρει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι Νυμφᾶς καὶ Εὐδούλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία νεομάρτυς Κυράνα ἡ σωφρονεστάτη, ἡ κατὰ τὴν Θεσσαλονίκην, ἐν βασιάνοις ἀθλήσασα τελειοῦται τὸ 1751 ἔτος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Κασσιανοῦ.

Εἶ Δ Η Σ Ι Σ.

Ἰστέον ὅτι ὅτε ὁ χρόνος ἐστὶ Βίσεκτος, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία αὕτη κατὰ τὴν κή'. Εἶδὲ οὐκ ἐστὶ Βίσεκτος, ψάλλεται τῇ κή'. ἐν τοῖς Ἀποδείκτοις.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν προσόμοια στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου τρία Ἦχος β'.

Ἄγγελος μὲν τὸ χαῖρε.

Ἀγγελικῶς βιώσας, ἐπὶ γῆς θεόφρον μακάριε, χοροῖς τῶν ἀσωμάτων ἠρίθμησαι· σταυρὸν γὰρ ἐπὶ ὧμων σου ἀράμενος Ὅσιε, τῶν

τῶν

δλων Θεῶ ἠκολούθησας· καὶ πάθη
ψυχοφθόρα, ἐγκρατείας πόνοις θα-
νατώσας, τοῦ Πνεύματος δοχεῖον,
καὶ σκευὸς καθαρὸν ἐχρημάτισας.
Διὸ βοῶμέν σοι· Ὑπὲρ πάντων ἐκ-
δυσώπει τῶν εὐφρημούντων σε.

Νηστείας, ἀγρυπνίας, τῷ Θεῷ
αἰεὶ προσκολλώμενος, ἀπάσης ἡδο-
νῆς ὑψηλότερος μακάριε ἐδείχθης·
καὶ καλαῖς ἀναβάσεσιν, ἀπαύστως
φωτισόμενος, ἐβλυσας διδασκα-
λίας βρείθρα, τῶν πιστῶν ἀρδεύοντα
καρδίας, καὶ γνῶσιν ἐκτιέντα,
Κασσιανὲ Θεόφρον· σωτήριον. Διὸ
βοῶμέν σοι· Ὑπὲρ πάντων ἐκδυ-
σώπει τῶν εὐφρημούντων σε.

Ανωθεν φωτισθεῖσα, ἡ σοφὴ
σου Πάτερ διάνοια, διδασκαλίας
φέγγος ἀπήστραψε, δι' οὗ φωτα-
γωγεῖται μοναζόντων τὸ σύστημα,
τῶν παλῶν τῆς ἀχλύος λυτρούμε-
νον· διὸ καὶ ἐορτάζει τὴν ἁγίαν
πάντοτε μνήμην σου, τὸν Κύριον
τῆς δόξης δοξάζον, τὸν αἰεὶ σε δο-
ξάσαντα, ἀγωνισάμενον, καὶ νική-
σαντα τὸν ὄφιν τὸν πολυμήχανον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

(Ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τὸ πρῶτον Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κθ'. Μνήμη τοῦ ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, Κασσι-
ανοῦ τοῦ Ῥωμαίου.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις προσβίαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

(ΤΟΜ. Γ')

ΜΗΝ
ΜΑΡΤΙΟΣ.
ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ

τριάκοντα καὶ μία.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12, καὶ ἡ νύξ
ὥρας 12.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

Τῆ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος
Εὐδοκίας τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύρια ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τρία Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Πρότερον ἀσκήσασα, καὶ τῆς
σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, ἐγκρατεία
μαράνατα, ἀθλήσει τὸ δεύτερον,
τοῦ ἐχθροῦ καθέλιες, τὰς μηχαν-
ουργίας, καὶ νίκην ἤρας κατ' αὐ-
τοῦ, ὦ Εὐδοκία Θεομακάριστε· διὸ
σε ἐστεφάνωσεν, ἐπὶ διπλοῖς ἀγω-
νίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλόθρωπος,
καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καρδίας ταῖς αὐλαξί, σπόρον
τὸν λείον εἰσδέδεξαι, ὡς γῆ πίων
Θεόπνευστε, καὶ ἐκατοστεύοντα,
μαρτυρίου στάχυν, ἐξήνθησας ὄν-
τως, καὶ ἀποθήκαις νοηταῖς, ἐθη-
σαυρίσθης σθένει τοῦ Πνεύματος,
τοῦ σὲ μεταποιήσαντος, καὶ ἀλ-
λοιώσῃ τῇ κρείττονι, ἀλλοιώσαν-
τος χάριτι, Εὐδοκία Πανεύφημε.

Νεκροῦς ἐξανέστησας, ζωο-

6 ποιῶ

ποιῶ σου προστάγματι, Εὐδοκία πανεύφημε νεκρώσασα πάνσοφε, ἐγκρατείας πόνοις, τοῦ σώματος πάθη, καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς Οὐρανούς, μετὰ μαρτύρων καλῶς τελήσασα, τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως, τῆ συνεργεία τοῦ Πνεύματος, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει σε, ἀνυμνούντων πρεσβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Σαββάτῳ, ἢ ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὸ ἐξῆς ἰδιόμελον.

Δόξα ἤχος πλ. β'.

Ἰωάννου μοναχοῦ.

Καταλιπούσα τὰ τερπνά, καὶ ποικίλα τοῦ βίου ἢ Ὁσία καὶ Μάρτυς, καὶ Σταυρὸν ἀραμένη ἐπ' ὤμῳ, προσῆλθε τοῦ νυμφευθῆναι σοι Χριστέ, καὶ σὺν σίμωγαῖς δακρύων ἐβόα· Μὴ με τὴν πόρνην ἀπορρίψῃς ὁ ἀσώτους καθαίρων· μὴ μου τὰ δάκρυα παρίδῃς τῶν δεινῶν ὀφλημάτων, ἀλλὰ δέξαι με ὡσπερ τὴν πόρνην ἐκείνην, τὴν τὸ μύρον σοι προσενέγκασαν, καὶ ἀκούσω καὶ γῶ. Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνάστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἢ τομῆ, ἐγγίξει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃς· τῆ Θεοτόκῳ δράμε, πρόσπεσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Θρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ Κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον, ὁ ὄρω, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκί κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ ΠΡΩΪ, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Εἰ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, λέγε τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυχόντος ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μὲν ἁ. Μνήμη τῆς ἁγίας ὀσιομάρτυρος Εὐδοκίας, τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν, τῆς ἐταιρίδος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἢ ὁσία Δομνίνα καὶ αἱ σὺν αὐτῇ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία μάρτυς Ἀντωνίνα, ἡ ἀπὸ τῆς Νικαίας τῆς Ἀσίας καταγομένη, ἐν λίμνῃ ῥιφθεῖτα τελειοῦται, τὸ 195 ἔτος.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Σύλβεστρος καὶ Νεστόριος, ζῆφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Μάρκελλος, καὶ Ἀντάνιος, πυρὶ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Χαρίσιος, Νικηφόρος καὶ Ἀγάπιος, ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Ἀγάπιος, ὁ ἐν τοῖς ὄρεσι τῆς τοῦ Βατοπαίδιου μονῆς ἀσκήσας, καὶ ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν αἰχμαλωτισθεὶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται,

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Εἰ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, τὸ Φωταγωγικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου τοῦ Συγκληρικου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Καὶ ἐν βίῳ περίδοξος, καὶ ἐν Μάρτυσι μέγιστος, ἀθλητὰ Ἡσύχιε γνωριζόμενος, ταῖς οὐρανίαις Δυνά-

Δυνάμει, συνὼν παμμακάριστε, τῶ τῶν ἄλων Βασιλεῖ, μετὰ δόξης παράστασαι· ὄθεν πίστει σου, τοὺς γενναίους ἀγῶνας εὐφημοῦμεν, καὶ τὴν μνήμην ἐκτελοῦμεν, τὸν Εὐεργέτην δοξάζοντες.

Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων, κρατευθεὶς διὰ πίστεως, ἀθλητὰ Ἡσύχιε, δόγμα ἄλεον, παρανομῶν τῶν ἠκέρωςας, Βασιλέων ἐνδοξε, καὶ προεῖλου τὸ θανεῖν, διὰ πόθον, τὸν ἔνθεον· ὄθεν ἅπασα, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία ἐορτάζει, τὴν πανέορτόν σου μνήμην, καὶ Συμηθίας ἀνάπλευαν.

Ποταμείους ἐν ρεύμασιν, ἀπερρίφης Ἡσύχιε, ἐν αὐτοῖς τὸν δράκοντα τὸν πολέμιον, ἐναποπνίξας πανόλβιε· καὶ νῦν ἀνελήλυθας, εἰς αὐτοὺς τοὺς οὐρανοὺς, τοὺς στεφάνους ληψόμενος· καὶ παράστασαι, ἐφετῶν ἀκροτάτῳ ἀθλοφόρε, τῶν Ἀγγέλων συμπολίτα, τῆς εὐσεβείας ἐδραίωμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩῚ, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Εἰ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, λέγε τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μὲν β'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Θεοδότης, ἐπίσκοπος Κυρηνίας πολλὰ βασάνους ὑπομείνας, τελειοῦται τὸ 320 ἔτος.

Ὁ ἅγιος Κόντος ὁ θαυματουργός, πολλὰ παθὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Νέστωρ καὶ Τρι-

βίμιος, οἱ Παμφύλιοι, ζῆφει τελειοῦνται, τὸ 251 ἔτος.

Ἡ ἅγια Μάρτυς Εὐθαλία, ζῆφει τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀνδρόνικος, καὶ Ἀθανασία ζῆφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Μαρτύρων Εὐτροπίου, Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐλέηρα, ψάλλομεν τῶν Μαρτύρων Σιχηρὰ προσόμοια τρία·

Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τρισάριθμοι Μάρτυρες στεφῶς, ἀνταγωνισάμενοι, τοῖς ὠμοτάτως δικάζουσι, καὶ πείραν ἅπασαν, δριμυτάτῳ πόνῳ, πίστει ὑπομείναντες, τῆς ἄνω βασιλείας ἐτύχετε. Διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐτροπον, Κλεονίκον, Βασιλίσκον ἄσμασι, πνευματικοῖς εὐφημήσωμεν· πυρὶ γὰρ ἐφλεξαν, ἀθείας ὕλην, εὐσεβείας χάριτι· καὶ νῦν φωταγωγοῦσι τὰ πέρατα, Οελοῖς πυρσεύμασιν, ὡς φωστῆρες διαυγέστατοι, ὡς τὴν πλάνην πᾶσαν ἀμαυρώσαντες.

Κάρας ἐκτεμνόμενοι ἐχθροῦ, κάραν συνετρίψατε, ὠραιστάτοις ποσὶν ὑμῶν, γενναῖοι Μάρτυρες, ἀπλανεῖς ἀστέρες, ἱερεῖα ἐμφυγα, ναοῦ ἐπουρανίου κειμήλια, Εὐτροπε ἐνδοξε, Βασιλίσκου καὶ Κλεό-

6* νικε,

νικε, τὴν εἰρήνην, πᾶσιν ἐξαιτούμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

(Ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῃ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου ἤχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνί γ'. Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου, Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Θεοδώρητος, πρεσβύτερος τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἐκκλησίας, ζῆφει τελειοῦται τῷ 361 ἔτει.

Οἱ ἅγιοι Ζήνων, Ζωΐλος καὶ Πιμμὸν ἡ παρθένας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

ΕἰΣ ΤΟΝ ἙΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θύμματος.

Πάτερ Θεόφρον Γεράσιμε, ἀναπτέρωσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν Σταυρόν σου ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπόπτῃ κατηκολούθησας, σῶμα δυσήμιον, ἀγωγαῖς ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος, τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ὅσιε Πάτερ Γεράσιμε, ἐν ἐρημίαις αἰεὶ, καὶ σπηλαίοις καὶ ὄρεσι, πίστει διαιτώμενος, τὸν Θεὸν ἐξεζήτησας, καὶ τοῦτον εὔρες, ὡς περ ἐποθήσας, ἀνεπιστρόφῳ ψυχῇ νευρούμενος, ταῖς ἀναβάσεσι, ταῖς καλαῖς ἐκάττοτε, καὶ Μοναστῶν στίφῃ προσετήνοχας, Χριστῷ σωζόμενα.

Πάντα τὸν βίον διήνυσας, ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ καὶ ἐν πένθει καὶ δάκρυσι, Μοναστῶν γενόμενος, ἀλείπτῃς διὰ πίστεως, ἀκτημοσύνη κατακοσμούμενος, καὶ ἐγκρατεῖα ὠραϊζόμενος, ξένος καὶ πάροικος, ἐπὶ γῆς δεικνύμενος· ὅθεν καλῶν, εὔρες τὴν ἀπόλαυσιν Θεομακάριζε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῃ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου ἤχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνί δ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, οἱ ἀπὸ τῆς Πτολεμαίδος τῆς Παλαιστίνης καταγόμενοι, Παῦλος καὶ Ἰουλιανὴ ἡ αὐτοῦ ἀδελφὴ, ζῆφει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 272.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Κοδράτος, Ἀκάκιος, καὶ Στρατόνικος, ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Ἄσσου πόλεως τῆς Ἀνατολῆς, ζήσας ἐν ἔτει 1150, καὶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Κύπρου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ

ΤΗ Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος
Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου,
ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρτυς παναοίδιμε πολλαῖς,
ὀμιλήσας θλίψεις, καὶ ἀνυποίστοις
κολάσεσι, τὸν πολυμήχανον, ἐ-
τροπώσω ὄφιν, καὶ τοῦτον ὑπέτα-
ξας, ποσὶν ὠραιότατοις σου ἐνδο-
ξε, Χριστοῦ δεόμενος, δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόνων παναοίδιμε φωτὶ, τοῦ
ἁγίου Πνεύματος, καταυγασθεὶς
τὴν διάνοιαν, σκότος ἐμείωσας,
πονηρῶν Δαιμόνων, καὶ πρὸς φέγ-
γος ἀδυτον, μετέβης ἐν Θεῷ εὐ-
φραινόμενος· ὃν νῦν ἰκέτευσ, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόνων ἀξιάγαστε Ναός, τῆς
Τριάδος γέγονας, καὶ τὸν Ναὸν
τὸν πανάγιον, ἐν ᾧ τὸ σῶμά σου,
εὐσεβῶς ἐτέθη, ποταμὸν ἐνέδειξας,
ἀπείρων ἰαμάτων πανόλθιε· διὸ
ἰκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυρο-
θεοτοκίον· (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Καὶ ἡ λιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία
Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ τῷ Μαρτυρικῶν τοῦ ἐνδιατάκτου
ἦχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ἔ. Μνήμη τοῦ ἁγίου

ὁσιομάρτυρος Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Κόνων ὁ Ναζωραῖος
καὶ κηπουρὸς τῆς Καρμῆλου πόλεως,
ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη ἐν ἔτει 251.

Ὁ ὁσιος Μάρκος ὁ ἀσκητὴς καὶ θαυ-
ματοργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Εὐλόγιος καὶ Εὐ-
λάμπιος, οἱ ἐκ Παλαιστίνης, Ἀρχέλαος
καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἑκατὸν τεσσαράκοντα
δύο Μάρτυρες, ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ Βούλ-
γαρος, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυ-
ρήσας, ἐν ἔτει 1784 ζῆφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἦχου.

Εἰς τὸν Στιχόν, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡ-
μέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἢ Σταυρο-
θεοτοκίον· (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Αἱ μετάνοιαι ὡς σύνηθες, ἢ α'. ὄρχ.
καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ς'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα
δύο Μαρτύρων τῶν ἐν τῷ Ἀ-
μορίῳ, Θεοδώρου, Κωνσταντίνου,
Καλλίστου, Θεοφίλου, Βα-
σώῃ, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τρία Στιχηρὰ προσόμοια, τῶν Μαρτύ-
ρων, ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἀναφα-
νέντες, Καλλίνικοι Μάρτυρες, ἀ-
στέρεις αὐτοὶ, ἐν τῷ σептῷ στε-
ρεώματι, τῆς Ἐκκλησίας, ἄλλων
λαμπρότησιν ἐφωτίσατε, πλά-
νης τὸ σκότος πανεύφημοι, καὶ
νῦν πρὸς φέγγος, τὸ αἰωνίζον με-
τεβι-

τεβιάσθητε· ὅθεν ἐν πίστει τὴν φωσφόρον τε, καὶ ἱερὰν ὑμῶν ἀλλήλων, ἐκτελοῦμεν προστάτας, ἀγαθοὺς ἡμῶν πλουτήσαντες.

Απαγωγῇ Χριστομάρτυρες βιαίᾳ, δέσμοι γεγόνατε καὶ ἀπέτέλητε, ἐν φυλακῇ ἐπὶ μήριστον, ἅπαντες χρόνον, θεῖοι τῆς πίστεως ὄντως φύλακες· ἐντεῦθεν μαινόμενος θῆρ ὁ δυσώνυμος, ξίσει ὑμᾶς ἐθανάτωσε, μὴ βουληθέντας, εἴξει τοῖς τούτου δεινοῖς προστάγμασι· καὶ νῦν τὰ ἄνω ἐκλήρωσασθε, γαρμονικῶς τεσσαράκοντα, πρὸς δυοῖς πεφυκότες, πανασίδιμοι, Βασίλεια.

Σὺν Κωνσταντίνῳ, Βασσῶν καὶ Καλλίστῳ, Θεόφιλον ἅπαντες, καὶ τὸν Θεόδωρον, καὶ τὸν λοιπὸν θεῖον ὄμιλον, τῶν ἀθλοφόρων, μεγαλοφώνως ἀνευφημήσωμεν· θανεῖν γὰρ προεῖλοντο ὑπὲρ τῆς πάντων ζωῆς, σαχαρισθέντες γηθόμενοι· καὶ νῦν ἐν πολει, Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἐπαναπαύονται, καὶ ἐξαιτοῦνται τοῦ εὐρεῖν ἡμᾶς, ἀμαρτημάτων τὴν ἄφεσιν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, καὶ τελείαν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον· (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Σαββάτῳ, λέγε, τὰ ἐξῆς ἰδιόμελα. Δόξα, ἦχος β'.

Η Ἐκκλησία σήμερον πανηγυρίζει μυστικῶς, νέαν στολὴν ἐνδυσάμενη, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον, τὰ αἵματα τῶν νέων Ἀθλοφόρων· τούτους γὰρ ἐν εὐσεβείᾳ ἐκθρεψάμενη, θυσιάν ἁμωμον, δεκτὴν καὶ εὐάρεστον, Χριστῷ προσήγαγε. Διὸ νικητὰς ὁ τούτους τῶν παρανόμων ἀναδείξας, καὶ

στεφανώσας καὶ δοξάσας, καὶ ἡμῖν κατάπεμψον, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πάντα ἐλπίδα μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα, Δόξα, ἦχος πλ. β'. Συκεώτου.

Φάλαγγα θεοστεφῆ, ἀρτιφανῶν Μαρτύρων σφάγιον ἁμωμον, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθέντων προθύμως, τὸν ἀγιόλεκτον συνασπισμὸν τῶν τεσσαράκοντα δύο, φιλομάρτυρες δευτε τιμήσωμεν· καὶ πανίερον μνήμην πνευματικῶς τελέσαντες, βοήσωμεν πρὸς αὐτούς· Θραύσατε θράσος Ἀγαρηνῶν τῶν ἀθέων, καὶ ῥύσασθε λαὸν εὐσεβόφρονα, εὐχαῖς ὑμῶν, πάσης περιστάσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων Ἀγνή, Παρθένε Μήτηρ μόνη Θεοῦ, ἡξιώλης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ὀρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάλος ἐπονείδιστον; Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

— ο —

Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ παρὸν Κοντάκιον, εἰ δὲ μὴ, τὸ ἐντῷ τριωδίῳ Μαρτυρικόν τοῦ ἦχου.

Κοντάκιον ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς νεοφανεῖς ὀπλίτας τῆς πίστε-

Πίσεως, ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως, ἐναθλήσαντας, ἐγκωμίων στέμμασιν ἐπαξίως πάντες στεφανώσωμεν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας Χριστῷ, ὡς πύργους καὶ φύλακας τῆς Ῥωμαίων Ἀρχῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί Γ'. μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμαρίῳ ἀθλησάντων Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασίως καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ὁ ὄσιος Ἀρχάδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὄσιος Ἰσίδωρος, ἡ Κλαυδιουπολίτης καὶ θαυματοργὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος ὀσιομάρτυς Μάξιμος λιθοληθεὶς τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἰουλιανὸς καὶ Εὐθύβολος ζήφει τελειοῦνται.

Ἡ εὕρεσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ τῶν τιμίων ἡλῶν, ὅτε εὗρέθησαν ὑπὸ τῆς μακαρίας Ἐλένης τῆς βασιλίσσης, ἐπὶ Μακαρίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ Ἐξαποστειλάριον· εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ τυχόντος ἡχου.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τετραδεκάριθμος χορὸς, σὺν δυσὶν ὁμοφύγοις, ἐνήθλησε στερρότατα, μέχρι τέλους καὶ πάσας, τὰς μηχανὰς κατέβαλε, τοῦ ἐχθροῦ καὶ πέφυκε, πρὸς οὐρανίους σκηνώσεις, τὸ δὲ στέφος τῆς νίκης, ἐκομίσατο φαιδρὸν, ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Θεοτακίον.

Ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθές, καὶ τὸ ἔλεος μέγα, ἐπίβλεψον πανύμνητε, Θεοτόκε Παρθένε, εἰς τὴν ἐμὴν ταπεινώσιν, καὶ παθῶν τὸν

θόρυβον, καὶ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου, διασκεδάσον Κόρη, καὶ πύρρος τῆς γεέννης, ῥυσαί με σαῖς πρεσβείαις.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, ψάλλομεν τὸ ἐν τῷ τριῳδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ λοιπά. Αἱ συνήθεις μετάνοιαι, ἡ ἀ. Ὡρα, ὡς ἡ συνήθεια, καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπίσκοπησάντων, Ἐφραίμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Καπίτωνος, Αἰθερίου, καὶ Ἐλπιδίου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων.

Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Μάρτυρες ἀήττητοι, καὶ Ἱεράρχαι πανεύφημοι καὶ φωστῆρες παγκόσμιοι, στύλοι ἀπερίτρεπτοι θείας ἐκκλησίας, καὶ βάσις δογμάτων, καὶ ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, καὶ καθαιρέται πλάνης γεγόνατε, Πατέρες Οὐρανόφρονες, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλοι, τῆς Τριάδος ὑπέρομαχοι.

Ἐφραίμ ὁ ἀοίδιμος, καὶ Βασιλεὺς ὁ θεόσοφος, καὶ Καπίτων ὁ μέγιστος, θεὸς Ἀγαθόδωρος, σὺν τῷ Ἐλπιδίῳ, καὶ τῷ Αἰθερίῳ, καὶ Εὐγενίῳ τῷ κλεινῷ, λόγοις ἐνέλοις μακαριζέσθωσαν· ὁσίων γὰρ βιώσαντες, καὶ ἱερῶς ἐναθλήσαντες, Βασιλείας ἐδείχθησαν, οὐρανοῦ οἰκήτορες.

Νεκρῶ-

Νεκρώσας τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἀγωνίσμασι, Βασιλεὺς ὁ αἰοίδιμος, νεκροὺς ἐξανέστησεν, ἐπικλήσει θεία. Καπίτων δὲ πάλιν, ὁ ἱερώτατος ποιμὴν, φλογὸς ἐν μέσῳ ἐστὼς γηθόμενος, ὠράθη ἀκατάφλεκτος· αὐτῶν πρεσβείαις φιλάνθρωπε, ἰλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, καὶ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυχόντος ἤχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Ζ΄. μνήμη τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Ἐφραίμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Ἀγαθοδώρου, Ἐλπιδίου, Καπίτωνος καὶ Αἰθερίου.

Οἱ ἅγιοι ἐπίσκοποι Τριμυθούτου τῆς Κύπρου, Ἀρκάδιος καὶ Νέστωρ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ὁσιος Παῦλος ὁ Ἀπλοῦς προσαγορευθεὶς ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ὁ ἅγιος Ἐφραίμ ὁ Ἀμιδηνὸς καὶ Πατριάρχης Ἀντιοχείας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, κατὰ τὸ 527 ἔτος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ἡ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Θεοφυλάκτε Θεοῦ, φυλακαῖς φρουρούμενος, διεφυλάχθης ἀλώθητος, καὶ πύργος ἀσειστός, Ἐκκλησίας ὠφθης, πειρασμοῖς ἀκλόνητος, τοῖς τῶν αἰρετικῶν μηχανήμασι· καὶ νῦν ἰκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφυλάκτε τῆς γῆς, μεταστάς ἀνέδροαμες, πρὸς οὐρανὸν καὶ οὐράνια, οἰκεῖν σκηνώματα, ἡξιώθης μάκαρ, ἐξορίας ἐνεκεν, ἦν διὰ τὸν Χριστὸν ἐκαρτέρησας· καὶ νῦν ἰκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφυλάκτε Θεόν, νῦν ὄρων μακάριτε, ὡς ἐφικτὸν καὶ ὀρώμενος, ἐνώσει κρεῖττονι, ἀπολαύων τούτου, καὶ θετῶς θεοῦμενος, τὸ μόνον ὄρεκτόν καὶ μακάριον, χαίρων ἀπέβαλες, Ἱεράρχα παμμακάριστε, τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ ἐν τῷ τριωδίῳ Ἰδιόμελον, καὶ τὰ λοιπά.

Ἀπολυτίκιον λεγόμενον, εἰ οὐκ ἐστὶ τεσσαρακοστή.

—ο—

Τῷ πρωτῷ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ἡ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου, ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Ὁ ὁσιος Παῦλος, ὁ Πλωσίας λεγόμενος, καὶ διὰ τὰς ἁγίας εἰκόνας ὁμολογητῆς, ἐν ἐξορίᾳ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Ἐρμῆς, καὶ Δομέτιος ὁ ὁσιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Δίων, ἐν μαχαίρα
τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶν, τὸ ἐν τῷ
Τριῳδίῳ ἰδιόμελον καὶ τὰ ἐπόμενα
τούτω.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου
καὶ ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Ἀγίων τεσ-
σαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν
Σεβαστείᾳ τῇ πολει μαρτυρη-
σάντων.

Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ,
γίνεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων, καὶ
τῆς ἡμέρας. Ὅμοίως ἐάν τύχη τῇ γ'.
Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ψάλ-
λεται ἡ Ἀκολουθία πᾶσα ἢ Ἀναστάσι-
μος, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῶν Ἀγίων, ἀπο-
στολοευάγγελα δύο, καὶ κοινωνικὰ
ὡσαύτως. (Εἰ μὲν ἐστὶ ἅ. Σάββατον
ἢ ἅ. Κυριακῇ τῆς μ'. ποιεῖ ὡς ἐση-
μειώθη ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ Προδρόμου)
εἰ δὲ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς ἀκαθίστου,
εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στί-
χους ἑ. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις,
τῆς Ἑορτῆς εἰς ἑ. καὶ τῶν ἁγίων γ'.
Δόξα, καὶ νῦν τῆς Ἀκαθίστου καὶ ἡ
Προηγιασμένη τὰ τετραῦδια τῆς ἡμέ-
ρας ψάλλονται ἐν τῷ Νάρθηκι ἀντὶ τοῦ
νεκρωσίου Κανόνος μετὰ τῶν νεκρω-
σίων ἐκτενῶν. Ἐν τῷ ὄρθρῳ, τροπάρ-
ιον τῆς Ἑορτῆς δις. Δόξα τῶν Ἀγίων,
καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἡ συνήθης στιχο-
λογία μετὰ τὸ ἅ. Κάθισμα ψάλλομεν
τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ λέγομεν οἴκους ς'.
καὶ πάλιν τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ἀνάγνω-
σις. Ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ β'. Κάθισμα.
Ὁ Ν. οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῶν
εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τῶν ἁγίων εἰς ς'. Κα-

ταβασ. τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. ῥῥῃς. Τῇ
ὑπερμάχῳ, καὶ οἴκους ς'. εἶτα τὸ Κον-
τάκιον τῶν ἁγίων, καὶ τὸν Οἶκον, καὶ
Κάθισμα. Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς,
καὶ ἀνάγνωσις. Ἀφ' ἑ'. Τῇ ὑπερμάχῳ,
καὶ οἴκους ς'. καὶ πάλιν τῇ ὑπερμάχῳ,
καὶ τὸν ἅ. Οἶκον, ἐν ᾧ καθήμεθα, καὶ
Ἀνάγνωσις τῶν ἁγίων, Ἐν τῇ θ'. ἢ
Τιμιωτέρα, Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγί-
ων καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους,
γ'. τῆς Ἑορτῆς, καὶ γ'. τῶν Ἀγίων.
Δόξα καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Δοξολογία
μεγάλῃ μετὰ τὸ Τρισάγιον. Τροπάριον
τῶν Ἀγίων. Δόξα καὶ νῦν τῆς Ἑορ-
τῆς, Ἡ ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις, καὶ ἡ ἅ.
ῥῥα. Εἰς τὴν λειτουργίαν Τυπικῆ, ἢ γ'.
ῥῥῃ τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἡ ς'. τῶν ἁγίων.
Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων
καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Ἀποστολοευάγ-
γελον καὶ Κοινωνικόν, ἅ. τῆς Ἑορτῆς
εἶτα τῶν ἁγίων. Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ
Ἑσπέρας εἰς τὸ Λυχνικόν, προηγεῖται
τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρ-
τυρικόν, εἰδ' οὕτως, τὰ προσόμοια τοῦ
Τριῳδίου, εἶτα τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα
τῶν Ἀγίων, ἡχ. β'. Ἰωάν. Μοναχοῦ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἀπερισκέπτως σημειοῦται ἐν τῷ
Τυπικῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ὅτι ἐάν τύ-
χη ἡ Ἑορτὴ τῆς τῶν μ'. Μαρτύρων τῷ
Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, μετατίθεται,
κτλ. πᾶρμα, ὅπερ οὐ δύναται συμβῆ-
ναι, εἰμὴ ἐάν τὸ Πάσχα ὀψιμίση ἕως
Μαΐου δ.

Τῆ θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων μεγάλων Τεσ-
σαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν
τῇ λίμνῃ Σεβαστείας μαρτυρη-
σάντων.

Ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα τὰ γ'. προσήμοια τοῦ τριωδίου· εἰθ' οὕτω τῶν Ἁγίων τὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπίζομένοις, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ γὰρ ἱμάτιον ἀποδυόμεθα· ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνωρπον ἀποτιθέμεθα. Δριμύς ὁ χειμῶν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος· ἀλγεινὴ ἢ πῆξις, ἀλλ' ἡδεῖα ἢ ἀπόλαυσις. Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὡ συστρατιῶται· μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ρίπτοντες περιβολαία πάντα, βαίνοντες ἀτρόμως εἰς λίμνην, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Διὰ Παράδεισον, ὃν ἀπωλέσαμεν, ἱμάτιον φθαρτὸν σήμερον μὴ ἀμπισχώμεθα· δι' ὅφιν ποτὲ φθοροποιὸν ἐνδυσάμενοι, ἐκδυσώμεθα νῦν διὰ τὴν πάντων ἀνάστασιν· καταφρονήσωμεν κρούου λυομένου, καὶ σάρκα μισήσωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδυσώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Βλέποντες ὡς τρουφὰς τὰς βασάνους, τρέχοντες πρὸς λίμνην κρουῶδη, ὡς πρὸς θάλψιν, ἔλεγον

οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ ὑποπτῆξωμεν ὥραν χειμέριον, ἵνα τὴν φοβερὰν γέενναν τοῦ πυρός φύγωμεν· καυθήτω ὁ ποῦς, ἵνα χορεύῃ αἰώνια· ἡ δὲ χεὶρ βυεῖτω, ἵνα ὑψοῦται πρὸς Κύριον· καὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως θνησκούσης· ἐλώμεθα θάνατον, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, τὸ πρῶτον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Εργοῖς, σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς, ὅλον ἀπημαύρωσα κάλλος, τὸ τοῦ Βαπτίσματος, βέλων ὁ πανάθλιος, καὶ περιβέβλημαι, στολισμὸν κατακρίσεως, καὶ σκότους· διό σου, δέομαι Πανάμωμε· Τῆς δυναστείας σου, ῥῆξον τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς ἀφθαρσίας με χλαῖναν, ἐνδυσον γυμνώττοντα καὶ σῶσόν με.

Κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν, Δόξα ἤχος πλ. β'. Ἐν ᾧ δαῖς ἀσμάτων· ὅρα εἰς τὸν Στίχον. Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἴσοδος, κτλ. καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία.

Μὴ τελουμένης δὲ Λειτουργίας,

Εἰς τὸν Στίχον ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα,

Δόξα, τῶν Ἁγίων, ἤχος πλ. β'.

Εν ᾧ δαῖς ἀσμάτων εὐφημήσωμεν πιστοὶ, τοὺς ἀθλοφόρους τεσσαράκοντα Μάρτυρας, καὶ πρὸς αὐτοὺς μελωδικῶς ἐκβοήσωμεν, λέγοντες· Χαίρετε Ἄθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, Ἡσύχιε, Μελίτων, Ἡράκλειε, Σμάρραδε καὶ Δόμνε, Ἐῖνοι·

Ευνοϊκὲ, Οὐάλη καὶ Βιβιανὲ, Κλαύ-
 διε καὶ Πρίσκει. Χαίρετε Θεόδου-
 λε, Εὐτύχιε καὶ Ἰωάννη, Ξανθία
 Ἑλιανὲ, Σισίνιε, Κυρίων, Ἀγγία,
 Ἀέτιε καὶ Φλάβιε. Χαίρετε, Ἀ-
 κάκιε, Ἐκδίκιε, Λυσίμαχε, Ἀλέ-
 ξανδρε, Ἡλία καὶ Γοργόνιε, Θεό-
 φιλε, Δομετιανὲ, καὶ θεὲ Γάτιε καὶ
 Γοργόνιε. Χαίρετε Εὐτυχῆς καὶ
 Ἀθανάσιε, Κύριλλε καὶ Σακερδῶν,
 Νικόλαε καὶ Οὐαλέριε, Φιλόκτη-
 μον, Σεβεριανὲ, Χουδίων καὶ Ἀ-
 γλάιε. Ὡς ἔχοντες παρρησίαν
 πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
 Μάρτυρες παναοίδιμοι, αὐτὸν ἐκ-
 τενωῶς πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι
 τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν
 πανσέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἰπέρλαμπροι ὀπλίται οὐρανό-
 ου Παντάνακτος, οἱ τὰς σάρκας
 τῷ κρῦει γενναίως διαλύσαντες
 ἐνθεοί, καὶ δόξῃ στεφάνοις πρὸς
 Χριστοῦ, ἀξίως στεφθέντες δυσω-
 πῶ, εἰς αἰῶνας τὴν πόλιν ταύτην
 ἀσφαλῆ περισώζετε· πλουτου-
 σαν τὰ λείψανα ὑμῶν, καὶ μνήμην
 τελοῦσαν ἐν χαρᾷ, καὶ ἀπλήστῳ
 προθυμίᾳ, ὧ τεσσαράκοντα Μάρ-
 τυρες. Ἐτερον, ὁ αὐτός.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων,
 ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι
 Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδύ-
 νας, ἴαται φιλόανθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ τὸ, Θεοτόκε Παρθένε. κτλ.

Αἱ γ'· μεγάλαι μετάνοιαι,
 καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
 ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸ σεπτὸν στερέωμα, τῆς Ἐκ-
 κλησίας, ὡς ἀστέρες μέγιστοι,
 καταλαμπρύνετε αἶε, καὶ τοὺς
 Πιστοὺς καταυγάζετε, Μάρτυρες
 θεοί, Χριστοῦ τεσσαράκοντα.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ
 Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν
 προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ δια-
 λίπῃ πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱὸν
 σου σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν Κάθισμα,

ἦχος δ΄. Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ανδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπελ-
 θόντες, τὴν μαρτυρίαν θαυμαστοί
 Ἀθλοφόροι, διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος
 διήλθετε, καὶ διεβιβάσθητε, σωτη-
 ρίας πρὸς πλάτος, κληροῦν κομι-
 σάμενοι, οὐρανῶν βασιλείαν· ἐν ἣ
 ποιήσθε τὰς ὑπὲρ ἡμῶν, θείας
 δεήσεις, σοφοὶ Τεσσαράκοντα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ
 καρδίας, καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενωῶς
 Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη δώρησαι τοῖς
 δούλοις σου, κράζουσι καὶ λέγουσι.
 Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ
 λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων,
 καὶ ὄρατων καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ
 γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τὸ ἐγ-
 καλλώπισμα, ἢ θεόστεπτος αὐτῆ
 καὶ θεοσύλληκτος, τῶν Τεσσαρά-
 κοντα πληθὺς, ἀνευφημείσθωσαν
 νῦν· διὰ κρυμοῦ γὰρ καὶ πυρὸς,
 δοχι·

σέντες, ἀνέμελλον ὕμνον, Θεῷ
χαριστήριον.

Αγαλλιῶμενοι, οἱ τεσσαρά-
κοντα Χριστοῦ Μάρτυρες, τὴν ἀλ-
γεινὴν ὑπέμειναν πῆξιν, ἐν λίμνῃ
ἐστῶτες, ἐλπίδι τῶν θείων στερά-
νων νευρούμενοι.

Γέλως προτίθεται, τοῖς τεσ-
σαράκοντα Χριστοῦ Μάρτυσιν, ἀ-
ποπνιγείς ὁ πρὶν ἐμφωλεύων, τοῖς
ὑδασιν ὄφει· τὴν ὀλεθροτόκον, ἰ-
σχὺν γὰρ ἀφήρηται.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ Τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν
τοῦ παντός Δημιουργὸν κράζο-
μεν· Χαῖρε Ἀγνή· χαῖρε ἡ τὸ φῶς
ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρή-
σασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ὡδὴ τ'. ὁ Εἰρμός.

«**Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυ-
κλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς
εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄ-
βυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
ἀνάγαγε.»

Γεγηθῶς ὁ ἀρχέκακος ἤρπα-
σεν, ὡς τῆς δωδεκάδος Ἰούδαν
τὸν δειλαιὸν, καὶ τῆς Ἑδέμ τὸν
ἄνθρωπον, τῆς τεσσαρακοντάδος
τὸν ἐκπτωτον.

Αναιδῆς ὢν εἰκαίως φουάτ-
τεται· οἶα γὰρ Ληστή, καὶ Ματ-
θία τὸ πρότερον, οὕτω καὶ νῦν ὁ
Τύραννος, τοῦ φρουροῦντος τῇ
κλήσει εὐθύνεται.

Ματαιόφρων καὶ θρήνων ἐπά-
ξις, ὅστις τῶν ζωῶν ἀμφοτέρων
διήμαρτε· διὰ πυρὸς γὰρ λέλυται,
καὶ πρὸς πῦρ ἐξεδήμησεν ἄσβεστον.

Θεοτοκίον.

Απειράνδρος Παρλένε ἐκύη-

σας, καὶ διαιωνίζεις Παρλένος ἐμ-
φαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος,
τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμ-
βολα.

Κοντάκιον ἤχος πλ. ε'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ Κόσμου
καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δε-
σπότη προσεκολλήθητε, Ἀβλο-
φόροι Κυρίου τεσσαράκοντα· διὰ
πυρὸς γὰρ καὶ ὑδατος, διελθόντες
μακάριοι, ἐπαξίως ἐχομίσασθε,
δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στε-
φάνων πληθύν.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ ἐν θρόνῳ ἀτέκτω ἐποχου-
μένῳ, τῷ ἐκτείναντι τὸν οὐρανὸν
καθάπερ δέβρον, τῷ τὴν γῆν ἐδρά-
σαντι, καὶ συνάξαντι τὰ ὑδατα εἰς
τάς συναγωγὰς αὐτῶν, τῷ πάντα
ἐκ μὴ ὄντων ποιήσαντι ὑπάρχειν,
καὶ πᾶσι χορηγοῦντι ζωὴν, τῷ
προσδεχομένῳ τῶν Ἀρχαγγέλων
τὸν ὕμνον, καὶ ὑπ' Ἀγγέλων δοξα-
ζομένῳ, καὶ ὑπὸ πάντων προσκυ-
νουμένῳ, Χριστῷ τῷ Παντοκρά-
τορι, τῷ Πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν,
προσπίπτω ὁ ἀνάξις, προσάγων
μου τὴν δέησιν, λόγου χάριν αἰ-
τῶν, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ὑμνήσαι
καθὼς τοὺς Ἁγίους, οὓς αὐτὸς ἔ-
δειξας νικητὰς, δωρησάμενος αὐ-
τοῖς δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ
στεφάνων πληθύν.

Τῷ αὐτῷ μηνί θ'. μνήμη τῶν ἁγίων
μεγάλων μ'. Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβα-
στείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Οὐρπασιανός, λαμ-
πάσι καιόμενος τελειοῦται, κατὰ τὸ
278 ἔτος.

Ὁ ἅγιος Καισάριος ὁ ἀδελφὸς τοῦ
ἁγίου

ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Πάππος, Μάμμη, Πατήρ, Μήτηρ, καὶ δύο τέκνα, ἕξει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ῥοδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Εἰκόνας** χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾷ λατρευομένης, οἱ τρεῖς Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἐψάλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Εξέστη ὄρων τοὺς ρεφάνους ὁ φρουρὸς τῶν τεσσαράκοντα, καὶ παρωσάμενος, τὸ φιλόζωνον, ἀνεπτερώθη τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπιφανείσης σου δόξης, καὶ σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἐψάλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λουτρῶ προσδραμῶν, ψυχοφθῶρῳ θανατοῦται ὁ φιλόζωος· ὁ δὲ φιλόχριστος ἄρπαξ, ἄριστος τῶν θεαλέντων γενόμενος, ὡσπερ ἐν λουτρῶ ἀφθαρσίας, σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἐψάλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρὸς νοσητοῦ, ἀναφθέντος ἐν φρεσὶ τῶν τεσσαράκοντα, ἡ πολυμήχανος κατεφλέγετο, τῶν ἀσεβούντων ἀπόνοια, ὡσπερ τις κηρὸς τηχομένη, σοὶ δὲ Χριστέ ἀνεμέλπετο· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως λίαν φαιδρὰ, εὐπρεπῆς τοῦ σταυροῦ Χριστέ ἡ δύναμις, δι' ἐναντίων στέφη πλέκουσα, τοῖς τεσσαράκοντα Μάρτυσιν· ὕδωρ γὰρ καὶ πῦρ διελθόντες, ἐν ἀφθαρσίᾳ

κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρπολουμένην, Ἄγνη προσθεῶρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄσπεκτον, αἰγλήν τῆς ἀρρήτου οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, Ἁγίων ὑποστάσεων.

Ῥοδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

«**Τὸν** ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς ὄροσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Μανιωδῶς τοῖς Ἀθληταῖς, ἐποτρύνας ὁ ἐχθρὸς ἀπασαν κτίσιν, διὰ πάσης ἠσχύνθη. οἱ τεσσαράκοντα γὰρ, ἀπαύστως ὑμνεῖτε κραυγάζουσι, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανηλεῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, τὰ τοῦ σώματος ὑμῶν μέλη θλασθέντες, ὀλοκαύτωμα θεῖον προσενεχθέντες Θεῷ, Ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλεσθε, Μάρτυρες ὑμνοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρωμαλεότητι φρενῶν, ὃν ἐκύησεν ἐπ' ὤμων ἀραμένη ἡ φιλόθεος Μήτηρ, τῆς εὐσεβείας καρπὸν, προσάγει σὺν μάρτυσι Μάρτυρα, τὴν ἱερουργίαν Ἀβραάμ μιμουμένη.

Τὴν πρὸς τὴν ἄληκτον ζωὴν, εὐθυδρόμω, ὡς υἱέ, στέλλου πορείαν, ἡ φιλόχριστος μήτηρ, τῷ φιλοχριστῷ παιδί ἐβόα· οὐ φέ-

ρω

ρω σε δεύτερον, τῷ ἀγωνοθέτῃ, Θεῷ ἐμφανισθῆναι.

Τριαδικόν.

Τὴν ὡς ἡλίους ἐν τρισίν, ἐνιαίαν εὐσεβῶς φύσιν νοοῦντες, ἐχομένοις ἀλλήλων, τὸ τρισυπόστατον Φῶς, ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον δεήσεων ἡμῶν, τῶν σῶν δούλων ἀγαθῇ Θεοκυήτορ, καὶ δεινῶν τὰς ἐφόδους, καὶ πειρασμῶν προσβολὰς, ταχέως κατὰ παυσον Δέσποινα· ἵνα σε τιμῶμεν, ὑπερευλογημένη.

Ῥδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

« Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσει, φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν. »

Ἵπὲρ Χριστοῦ γυμνωθέντες, καὶ τοῖς λίθοις βληθέντες, ἀέρος ὑπεμείνατε κρυμὸν, ὕδατος πῆξιν, καὶ θλάσιν μελῶν, καὶ πυρὶ φλογισθέντες, ἐν ποταμῷ λάμπετε ῥοί, τηλαυγεῖς ὡς φωστῆρες, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Ράβδον δυνάμειος θείας, τὸν Σταυρὸν κεκτημένοι, ἐβόων τῷ Χριστῷ οἱ Ἀθληταί, οἱ τεσσαράκοντα Δέσποτα, πανσθενεῖ τροπαιούχῳ, τῇ σῇ στεφανωθείημεν χειρὶ· ἵνα πάντες σε ὕμνοις, ἀπαύτως μεγαλύνωμεν.

Ὡς ἀλγεινὴ μὲν ἡ πῆξις, ὡς δελίαν ἐκτόπως, ὀρμύς ὃν ὑπε-

μείνατε κρυμὸν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδειτος· Ἀβραὰμ γὰρ οἱ κόλποι, τοῦ Πατριάρχου θάλπουσιν ὑμᾶς, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Νενικηκότες τοῖς ἄλλοις, καὶ τῇ τρισυποστάτῳ, Τριάδι παρεστῶτες, Ἀθληταί, νῦν δωρηθῆναι πρεσβεύσατε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ ἀφθαρσίας· χαῖρε κόρη νεφέλη, χαῖρε τερπνὴ Παράδεισε Θεοῦ· χαῖρε πηγὴ ἰαμάτων ψυχῶν· χαῖρε ἅγιον ὄρος, ὃ εἶδεν ὁ Προφήτης Δαυὶδ· χαῖρε Μητέρα Παρθένε· χαῖρε ἡ πάντων Ἄνασσα.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορὸς τετραδεκάριθμος, Μαρτύρων τεσσαράκοντα, τῆς ὑπερθέου Τριάδος, τῶν ἀρετῶν τετρακτύϊ, πυρὸς, ἀέρος, ὕδατος, καὶ γῆς, στοιχείων τετράδος, ἄσμασι βείαις ὑμνεῖσθω, ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς ἀθλήσας, τοῦ τῶν ἀπάντων Δεσπότητου.

Θεοτοκίον.

Δεσπότην πάσης Κτίσεως, τεκοῦσα Μητροπάρθενε, καὶ πάντων ὡς οὔσα σκέπη, ὦ Δέσποινα Θεοτόκε, παλῶν τῶν τυραννούντων με, ἐξάρπασον καὶ ἔλχυσον, πρὸς συμπαθείας ἔλλαμψιν, καὶ ὑπεκόσμιον Πάσχα, τοῦ ἀναστάντος Υἱοῦ σου.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας ἱστώμεν Στίχους δ'.

Εἰ

Εἰ βούλει δέ, ψάλε τὰ ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων, καὶ ποιήσον στίχους ἕξ.

Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις Ἀσκατικῶν.

Δεῦτε μαρτυρικὴν ἀδελφοί, μετ' ἐγκωμίων ἀνομνήσωμεν φάλαγγα, τῷ κρῦει πυρποληθεῖσαν, καὶ τὸν τῆς πλάνης κρυμὸν, διαπύρῳ ζήλῳ πυρπολήσασαν, στρατὸν γενναϊότατον, ἱερώτατον σύνταγμα, συνασπισμὸν τε, ἀρραγῆ καὶ ἀνίκητον· τοὺς τῆς πίστεως, περιβόλους καὶ φύλακας· Μάρτυρας τεσσαράκοντα, χορείαν τὴν ἐνέειον· τῆς ἐκκλησίας τοὺς πρέσβεις, τοὺς δυνατῶς ἱκετεύοντας, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις συναγωγῇ κραταῖα, καὶ ἱερά καὶ τροπαιοῦχος παράταξις· οἱ πύργοι τῆς εὐσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ στεῆροὶ ὀπλιταὶ καὶ ἀήττητοι, τὸν νοὺν εὐτονώτατοι, καὶ ψυχὴν ἀνδρείοτατοι, τῷ ὄντι θεοὶ, καὶ Θεῷ ποθεινότατοι· χορὸς Ἁγίος, καὶ Θεόλεκτον σύστημα· Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, οἱ ἴσοι τὴν ἀθλήσιν, ἴσοι τὴν γνώμην καὶ ἴσους, καὶ τοὺς στεφάνους δεξάμενοι, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις τροπαιοφόρος πληθὺς, ἢ ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀριστεύσασα· ἀστέρες οἱ διελθόντες, διὰ πυρὸς καὶ κρυμοῦ, καὶ ὑδάτων πῆξιν διαλύσαντες· οἱ γῆν οὐρανῶσαντες, καὶ τὰ πάντα φωτίσαντες· οἱ ἐν τοῖς κόλποις, Ἀβραάμ νύβηλαζόμενοι, οἱ χορεύοντες, σὺν

(ΤΟΜ. Γ')

Ἀγγέλων στρατεύμασι· Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν εὐωδίαν τῆς ὄντως, πνευματικῆς διαδόσεως, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰδιόμελον. Ἦχος α'.

Χορὸς τετραδεκαπύρρευτος, στρατὸς ὅλος θεοσύλλεκτος, συνεξέλαμψε τῇ νηστεία ἄθλοισι σεπτοῖς, ἀγιάζων καὶ φωτίων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον. Ἦχος β'.

Τὴν τετραδεκαριθμὸν χορείαν τῶν Μαρτύρων, τίς μὴ ἀνομνήσει; τῷ γὰρ ὕδατι τῆς λίμνης εἰσήλθον θαρσαλέως· καὶ τῷ κρῦει σφιγγόμενοι, τὴν ᾠδὴν ἀνέμελλον τῷ Κυρίῳ· Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς ἡμῖν Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς ἡμῖν φιλόανθρωπε· ἐλάφρυνον τὸ βᾶρος, καὶ τὴν πικρότητα τοῦ αἵματος· τῷ οἰκίῳ γὰρ αἵματι, ἐβάβησαν ἡμῶν οἱ πόδες· καὶ εἰσήγαγες ἡμᾶς ὁ Θεὸς, εἰς τὰς αἰωνίους σου σκηνάς, ἵνα ὁ κόλπος ἡμᾶς ὀάλψῃ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ.

Ἔτερον ὁ αὐτός.

Ἀληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων, τῷ πυρὶ τῶν βασιάνων, καὶ τῇ τοῦ ὕδατος πῆξει· τοῖς πιστοῖς κατήρδευσαν· τετραριθμῶ γὰρ ἄδοντες δεκάδι τῷ Σωτήρι, εἷς μὲν ὄντες τοῖς πνεύμασιν, ἐν σώμασι δὲ πλείους, προσηνήχθησαν Χριστῷ· καὶ θεόνυμφος Μήτηρ τῷ φιλοχρίστῳ παιδί, ἐπ' ὤμων ἀραμένη, ἔλεγε· Δεῦρο Ἀθλητά, καὶ συναγωνίζου τοῖς προλοίοις.

7 Δόξα,

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Αθλοφόροι Χριστοῦ, τὴν πάνσεπτον Νηστείαν φαιδρότεραν ἀπειργάσασθε, τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου ὑμῶν ἀθλήσεως· Τεσσαράκοντα γὰρ ὄντες, τὴν τεσσαρακονθήμερον ἀγιαῖετε, τὸ σωτήριον πάθος μιμησάμενοι, διὰ τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑμῶν ἀθλήσεως. Διὸ ἔχοντες παρρησίαν πρεσβεύσατε, ἐν εἰρήνῃ καταντήσι ἡμᾶς, εἰς τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτήρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀβραγῆ προστασίαν, τὴν καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Ἡ πρώτη Ὡρα, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐρεξῆς, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτικίον καὶ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, ποιῶντες καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας Μετανοίας.

Ἐάν δε μὴ ψάλλῃται Δοξολογία.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ μαρτυρικόν.

Δόξα τῶν Ἁγίων, Ἦχος β΄.

Τὴν λίμνην ὡς Παράδεισον, καὶ τὸ κρύος ὡς καύσωνα, οἱ Μάρτυρες ἠγγήσαντο, Χριστέ ὁ Θεός· οὐκ ἔπηξαν τὸν λογισμὸν αἱ τῶν Τυράννων ἀπειλαί· οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι τῶν βατάνων τὰς προσβολὰς, ὄπλον θεῖον κεκτημένοι τὸν Σταυρόν· δι' αὐτοῦ γὰρ τὸν ἐχθρόν, ὡς κραταιοὶ ἐτροπώ-

σαντο· ὅθεν καὶ τὸν στέφανον ἐκομίσαντο τῆς χάριτος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον

Αδιοδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, αἱ γ'· μεγάλαί μετανοιαί, καὶ ἡ α΄. Ὡρα, καὶ Ἀπολυτικί.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν,

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμενον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικόν, τὴ γ'· Προσόμια τοῦ Τριωδίου, καὶ τῶν Ἀγίων δ'.

Ἦχος β΄.

Ἰερόντες τὰ παρόντα γενναίως.

Ζήτει αὐτὰ τῇ ἐχθρῆς εἰς τὸν Ἐσπερίον· καὶ τὰ ἕτερα β'· δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα, Ἦχος β΄. Κυπριανοῦ Μοναχοῦ.

Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαυὶδ ἐν ψαλμοῖς· Διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν· ὑμεῖς δὲ Μάρτυρες Χριστοῦ, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων τὸ λόγιον πληροῦντες, διήλθετε διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος, καὶ εἰσήλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Διὸ πρεσβεύσατε, τεσσαράκοντα ὄντες Ἀθληταί, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθωμι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἐύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἶσο-

Εἶσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Τὸ Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τὸ Κατευθυνθῆτω.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς,

Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιτολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος Μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντι τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε Σταυρὸν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθησεν. Ἀναλογίσασθε οὖν τὸν ταιαύτην ὑπομεινυκῶτα ὑπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμψετε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. Οὐπω γὰρ μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνταγωνίζομενοι, καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἣτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται. «Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγγόμενος. Ὅν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱόν, ὃν παραδέχεται.» Εἰ παιδείαν ὑπομείνετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γὰρ ἐστὶν υἱός, ὃν οὐ παιδεύει Πατήρ; Εἰ δὲ χωρὶς ἐστέ παιδείας, ἥς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἅρα νόθοι ἐστέ, καὶ οὐχ υἱοί. Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχονμεν παιδεύτας, καὶ ἐντροπέμεθα· οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν Πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ

πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαίδευον, ὃ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

Ἄλληλούια, Ἦχος β΄.

Διήλομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη.

Τέλος.

Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν προηγουμένων.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰς δὲ τὴν Τράπεζαν ἐσθίωμεν ἔλαιον καὶ οἶνον.

Εἰ δὲ ἐν τῇ Α΄. Ἑβδομάδι τύχοι, οἶνον μόνον.

Τῆ Ι΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέλευσα, φάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Κοδράτε πανάριστε ζωῆς, Οεῖας ἐφιέμενος, ζωῆς φαρτῆς κατεφρόνησας· τῆς τῶν ρεόντων γὰρ προτιμήσας ὕλης, τὴν αἴθρον ὑπαρξίν, τὴν ἀληκτον ἐκτίσω ἀπόλαυσιν· διὰ θανάτου γὰρ, πρὸς ἀθάνατον μετέβης τρυφήν, καὶ πρὸς δόξαν, τὴν μὴ διαπίπτουσαν.

Κοδράτε Θεοληπτε ὁδόν, Μαρτυρίου ἑδραμες, ἀνεπιστράφῳ προ-

7* γήμα-

νήματι τὰ διαβήματα, ἐπλατύνθη γάρ σου, τῆς ψυχῆς καὶ ἔχνη σου, οὐδόλως τῆς ἀνδρίας ἠσθένησαν· ἐν οἷς γενόμενος, ὁδηγὸς τῶν συν-αθλούντων σοι, πρὸς τὴν ἄνω, μητρόπολιν ἔφθασας.

Κοδράτε καλλίνικε σταυρὸν, εἰς Θεοῦ παράταξιν, νεανικῶς ἀριθμούμενον, συνεπαγόμενος, τῶν σῶν συμμαρτύρων, Στρατηγὸς ὡς ἄριστος, κατὰ τῶν ἀντιθέων ἠρίστευτας· καὶ νίκης τρόπαια, εἰληφῶς ἐν μυριάσι Χριστῶ, στεφηφόρος, σὺν αὐτοῖς παρέστηκας.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον,

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία, ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωί, Τὸ Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί ἰ. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀνέκτου, Παύλου Διονυσίου, Κυπριανοῦ καὶ Κρίσκεντος.

Ἡ ὁσία Ἀναστασία ἢ Πατρικία, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Μαρκιανὸς θλασθεῖς, τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Μιχαὴλ Μαυροδῆς, ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1544, πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσβεβαίαις.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας σὺν τῷ Μαρτυρικῷ, καὶ Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον. Αἰ μετάνοιαι, ἢ ἄ. ὦρα ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Εἰς ΤΟΝ ἙΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, φάλλομεν τοῦ ἁγίου Στιχηρὰ προσόμοια, ἤχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Σωφροσύνης ἐπάνυμος, ἐξ ἐνθέου προγνώσεως, προσκληθεῖς Σωφρόνιε σώφρων γέγονας, ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ δίκαιος, ἀνδρεῖος καὶ φρόνιμος, ἀρεταῖς ταῖς γενικαῖς, γενικῶς στεφανούμενος, καὶ διένειμας, προσηφῶς ἐκατέρω τῆ ψυχῆ τε, καὶ τῷ σώματι καθάπερ, διαιτητῆς ἀκριβέστατος.

Θεολόγου ἐκ στόματος, θείου λόγου ἐβρόντησας, διδαχαῖς Σωφρόνιε παμμακάριστε, θεολογήσας τρανότητα, Πατέρα τὸν ἀναρχον, καὶ συνάναρχον, Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, συναίδιον, ἐν Μονάδι Τριάδα καὶ Μονάδα, ἐν Τριάδι Θεὸν ἕνα, τῆ οὐσιώδει ταυτότητι.

Τῆ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθέντα τὸν ἀταρχον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον Λόγον Πάνσοφε, δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς ἐδογματίσας, ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς θεωρεῖται εἰς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῶ ὄντι, τοῦτο κακεῖνο νοούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ

Τῷ πρώτῳ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ια'. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Πόνιος, πρεσβύτερος τῆς ἐν Σμύρῃ ἐκκλησίας, πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Γεώργιος ὁ νεοφανὴς καὶ θαυματουργὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Γεώργιος ὁ Σιναΐτης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Τρόφιμος, καὶ Θαλλὸς, οἱ ἀπὸ τῆς Στρατονίκης τῆς Καρίας ὄντες σταυρωθέντες, τελειοῦνται κατὰ τὸ 298 ἔτος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφάνους τῆς Σιγριανῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὀσίου γ'.

ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Θεόφανες, θεοφανείας Χριστοῦ, κεκλημένος ἐπάνυμος, ζωηφόροις ἴχνεσι, τοῖς αὐτοῦ ἠκολούθησας, καὶ τὰ τερπνά τοῦ βίου κατέλιπες, ἐνατενίζων τῷ ποθουμένῳ σοι, κάλλει πανάριστε, καὶ ταῖς θείαις νεύσεσι ταῖς πρὸς αὐτόν, ἀριστα θεοόμενος, καὶ τελειώτατα.

Πάτερ θεόφρον Θεόφανες, ὑπερορίας πικρᾶς, ἀσθενῶς διακεί-

μενος, καρτερῶς ὑπήνεγκας, ἀφειδήσας τοῦ σώματος, ὑπὲρ σεπτῶν εἰκόνων πανεύρημε, Συμῶλεόντων ἐξοριζόμενος· ὦν κατορχούμενος, τὰς βουλάς ἐμώρυνας, καὶ λογισμούς, ὄντας ματαιόφρονας, καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Οντως ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου τῶν ἀγαθῶν ὁ δοτὴρ, δαφιλῶς σοι δεδώρηται, ἀπελευθεῖν δαιμονίας, θεραπεῦειν νοσήματα, παρεσχηκῶς τρισμάκαρ τὴν δύναμιν, καταξιώσας σε τῆς ἀφράστου χαρᾶς, ἐνθα χορεύουσι, τῶν Ἀγγέλων τάγματα διὰ παντός, πρόσωπον θεώμενον τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον· (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἐσπερινοῦ ἀκολουθία. Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, ἐξηλθες σπουδῇ ἐκ μέτου τῶν θερύθων, καὶ μονάσας Ὅσιε, ἐνεργείας θαυμάτων εἰληφας, καὶ προφητείας χάρισμα, συμβίου καὶ πλοῦτου σερούμενος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ'. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος Πάπας Ῥώμης.
Ὁ ἅγιοι ἐννέα μάρτυρες, πυρὶ τελειοῦνται.

Ὁ Δίκαιος Φινὲς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Συμεὼν ὁ νέος Θεολόγος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Τὸ

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, τὸ ἰδιό-
μελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αἰ μετάνοιαι, καὶ ἡ ἀ. Ὥρα,
καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ Λει-
ψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Αόγω τὰ πάθη πανολβιε, κα-
θυποτάξας σαφῶς, τὴν ψυχὴν κα-
τελάμπρυνας, ἀρετῶν ἐν χρώμα-
σι, καὶ δογμάτων ὀρθότητι, τὸν
τῆς σοφίας πλοῦτον ὀρεψάμενος,
καὶ διανείμας τοῖς σοὶ προστρέ-
χουσι. λύχνος πολυφωτος, γεγο-
νῶς τῇ χάριτι, Θεοπρεπῶς, ὄντως
ἐγκαλλώπισμα, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χρι-
στοῦ.

Νίκη κατ' ἐχθρῶν ἀράμενος,
δικαιοσύνης λαμπρῶ, νῦν στεφά-
νω κεκόσμησαι, Νικηφόρε πάνσο-
τε, τῆς ἀγνεΐας διδάσκαλε, τῆς
θεοσεβείας στύλος ἀκράδαντος, τῆς
Ἐκκλησίας ἀκαταμάχητος, πύρ-
ργος γενόμενος, τῶν ἀφρόνων ἁ-
πασαν αἰρετικῶν, σάλαγγα κα-
τέστρεψας, θεόφρον Ὅσιε.

Εἰδὼν τῶν ἀρρήτων πέφηνας,
εἰς οὐρανοὺς ἀναβάς, ἀρετῶν ἐ-
ποχοῦμενος, θεορρήμων ἄρμασι,
διφρηλάτης αἰθέριος, ὡς ὁ Θεοσί-

της νῦν ἀνυψούμενος· οὗ καὶ τὸν
ζῆλον ἐκμιμησάμενος, ξίφει τοῦ
Πνεύματος, τῆς αἰσχύνης ἅπαν-
τας, τοὺς ἱερεῖς, ἀριστα κατέσφα-
ξας, μακαριώτατε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον,

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἐσπερινοῦ ἀκολου-
θίας κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μνηι γ'. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ
Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν.
Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντι-
νουπόλεως.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Πούπλιος, ἐπί-
σκοπος Ἀθηνῶν, καὶ διάδοχος τοῦ Ἀ-
ρεοπαγίτου Διονυσίου, ἀθλήσας τελει-
οῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἄβιβας, ὁ ἐξ Ἐρ-
μουπόλεως, ἐν ποταμῷ βληθεὶς τελει-
οῦται.

Ἡ ἅγια μάρτυς Χριστίνα, ἡ ἐκ Περ-
σίας μαστιζομένη τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Πούπλιος, Τερέν-
τιος καὶ Ἀφρικανὸς, ἀθλήσαντες τε-
λειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ ἰδιόμελον σὺν
τῷ Μαρτυρικῷ.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία
κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Βενεδίκτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τοῦ Ὁσίου Στιχηρὰ προσόμοια τρία.

Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Νεύσει καὶ ἀγάπη ἀληθεῖ, κό-

σμον

σμον ἀρνησάμενος Πάτερ, ἐκ βρέφους Ὅσιε, χαίρων ἠκολούθησας τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ· καὶ πολλοῖς ἀγωνίσμασι, τὴν σάρκα νεκρώσας, χάριν τῶν ἰάσεων πλουσίως ἔλαβες, παύειν ἀσθενείας ποικίλης, καὶ τῆς πονηρίας διώκειν, πνεύματα μεγάλως θαυμαζόμενος.

Κόσμος, γεγονώς τῶν Μοναστῶν, ἤθροισας ἀνείκαστον πληθος, ὑμνεῖν τὸν Κύριον, Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν, καὶ πρὸς οὐράνιον, πάντας τρίβον ὠδήγησας, καλῶς ἐπομένους, θείοις σου διδάγμασι, καὶ μιμουμένους σου, βίον τὸν ἐνάρετον μάκαρ· οὗς καὶ πάλιν ἄμα συνήξας, ἐν τῇ μεταστάσει σου Βενέδικτε.

Πάλαι, ὡς Ἠλίας υἱετούς, Πάτερ οὐρανόθεν ἐντεύξει, θεία κατήγαγες· βλύζειν δὲ τὸ ἔλαιον ἄγχοις ἐποίησας, καὶ νεκρὸν ἐξανέστησας, καὶ ἄλλα μυρία, θαύματα ἐτέλεσας, εἰς δόξαν Ὅσιε πάντων τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος· ὅθεν σου τὴν ἐνθεον μνήμην, ποθῶ ἐορτάζομεν Βενέδικτε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ ἰδιόμελον, τὸ Μαρτυρικόν, τὸ Θεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία, ὡς σύνθετος, καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῃ, τὸ Μαρτυρικόν τοῦ ἡγου.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ιδ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀλέξανδρος, ὁ ἐν Πίδνῃ ζῆφει τελειοῦται.

Ὁ Ὅσιος Εὐσχημος ὁ ὁμολογητὴς,

καὶ ἐπίσκοπος Λαμφάκου, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Φωταγωγικόν, τὸ ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς ΤΟΝ ἙΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν προσόμοια στιχηρά. Ἦχος πλ. δ'.

ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Μάρτυρες Χριστοῦ ἐπτάρημοι, τῶν διωκτῶν τὰς ὀρμάς, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, εἰς οὐδὲν ἠγγήτασθε, ἀλλ' ἐτοίμως ἐσπεύσατε, ἀνδρειοφρόνως πρὸς τὰ παλαιίσματα, καὶ νίκης στέφος ἀναδησάμενοι, συνηριθμήθητε, τοῖς δικαίοις ἄπασι μεθ' ὧν ὑμᾶς, πάντοτε γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἀγάπιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ἀγαπήσας ἐσπευσας, καὶ πιεῖν τὸ ποτήριον, τοῦ μαρτυρίου ἐπικαλούμενος, Θεοῦ τοῦ ζῶντος τὸ θεῖον ὄνομα· ὦ τῆς ἀνδρίας σου! ὦ τῆς καρτερίας σου! ὦ τῆς τυχεῖν, δόξης καὶ λαμπρότητος σαρῶς ἠξίωσαι.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, εἰθε. λουσίῳ σφαγῇ, ἑαυτοὺς ἐξεδώκατε, καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασι, τοῖς ὑμῶν ἠγιάσατε, καὶ τὸν αἰθέρα κατελαμπρύνετε, τῇ διαβάσει, καὶ νῦν οἰκίζεσθε, εἰς τὰ οὐράνια, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον ὑπὲρ ἡμῶν, πάντο-

πάντοτε δεόμενοι Θεοειδέστατοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἐσπερινοῦ ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ πρώτῳ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί ἰε'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Πουπλίου, Ρωμύλου, Τιμολάου, Ἀλεξάνδρων δύο, καὶ δύο Διονυσίων.

Ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Ἀριστόβουλος, ἐπίσκοπος Βρετανίας, ἀδελφὸς Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Νίκανδρος ὁ Αἰγύπτιος, τὸ ἐν δέριμα ἐκδαρθεὶς, τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἐμμανουὴλ ὁ Κρής, ἐν Χίῳ μαρτυρήσας, κατὰ τὸ 1792 ἔτος ζῆρει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Φωταγωγικόν, τὸ ἰδιόμελον, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου κατὰ τὴν τάξιν.

Τῆς Ιε' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου· καὶ ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Χριστοδοῦλου, τοῦ τῆς ἐν Πάτρῳ Μονῆς.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος.
Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ τὸ ἀσθενές τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἐπιστάμενος φύσεως, ζῶσον ἐν καιρῷ τῆς νηστείας, ἰσχὺν ἡμῶν καὶ κραταίωσον, κατὰ παθῶν καὶ ἐχθρῶν, νοουμένων ὡς

εὐσπλαγχνος, ἀπαθεία ψυχῆς τειχίσας, τοῦ δοξάζειν σου τὸ ἔλεος.

Κύριε, σὺ τὸν Ἀθλοφόρον ἐκ σκότους, πρὸς φῶς τῆς θείας σκηνώσεως, τῆ τοῦ Παρακλήτου ἐμπνεύσει, ὡς ἀγαθὸς μετεποίησας, καὶ κραταῖον κατ' ἐχθρῶν, ἀνέδειξες ὀπλίτην σου· διὰ τοῦτο ἀριστεύων, ἐδόξασέ σε φιλόανθρωπε.

Κύριε, σὺ ταῖς τῶν Μαρτύρων πρεσβείαις, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, φύλαξον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ, τῶν νοουμένων πτερύγων σου, καὶ καθαρῶς καὶ ἀγνώως, ἀξίωσον θεάσασθαι, τὴν τριήμερόν σου Λόγε, ἐξανάστειν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἔτερα προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν ἀστέρα πολύφωτον, Θεοφόρε Χριστόδουλε, οἰκουμένην ἀπασαν καταλάμποντα· σέ ἐγνωκότες γεραίρομεν, ἐν ὕμνοις τὴν μνήμην σου, καὶ τὴν λάρνακα τὴν σὴν, εὐλαβῶς προσπτυσσόμενοι· ἐκβοῶμέν σοι· μὴ ἐλλίπης Παμμάκαρ τὸν Δεσπότην, εἰς Θεὸν ἡμῶν πρεσβεύειν, τοῦ οἰκτιρῆσαι, τοὺς δούλους σου.

Τοὺς γενναίους ἀγωνιάς σου, καὶ ἀγγέλων ἐθαύμασεν, ἡ πληθὺς μακάριε, καθορώσά σου, τὰ τῆς νηστείας ἀνένδοτα· τὴν στάσιν τὴν πάννουχον, προσευχὴν διηνεκῆ· καὶ δακρῶν τὴν ἄμετρον, ὄθεν αἰτησαι, παρρησίαν ὡς ἔχων ταῖς σοῖς τέχναις· ἰλασμόν τε τῶν πταισμάτων, καὶ παραδείσου τὴν οἰκῆσιν.

Ἐγκρατείας τὸ σύντονον, προσευχὴν ἀδιάλειπτον, ἀγρυπνίαν πάννουχον ἐκαρτέρησας, καὶ τοὺς πεινῶν-

πεινῶντας διέθρεψας· πτωχοὺς δὲ αἰτοῦσιν ἐν ταῖς κόλποις Ἀβραάμ, ὁ Χριστὸς κατεσκήνωσεν· ὃν ἰκέτευε, Θεοφόρε τρισμάκαρ, λυτρωθῆναι, ὄρατῶν καὶ ἀοράτων, τὴν θείαν ποιμήνην σου Ὅσιε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθίας. Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωῒ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιζ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ ἐξ Ἐρμούπολεως τῆς Αἰγύπτου.

Ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Χριστόδουλος ὁ κτίτωρ τῆς ἐν Πάτρῳ Μονῆς.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Πάπας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ ἐν Ῥουφιαναῖς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἰουλιανὸς ἐν θαλάσῃ ῥιφθεὶς τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι δέκα Μάρτυρες, οἱ ἐν Φοινίκη ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἀλεξανδρίων, Πάπας Ῥώμης, ξίφει τελειοῦται.

Ὁ Ὅσιος Ἀνίας ὁ θαυματοεργός, ὁ παρὰ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβείαις.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.

ἤχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀνθρώπῳ σε ἐγνωμεν Θεοῦ, κλήσει τε καὶ πράγματι· ταῖς ἀρεταῖς γὰρ διέλαμψας, πτωχεῖαν ἄμετρον, καὶ στενοχωρίαν, ἐπιγῆς κτησάμενος, καὶ θαύμασι πιστοῦς πιστωτάμενος· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐρωτι δροσίζουσι σαρκὸς, ἔρωτας φλογίζοντας, ἐναποσβέσας Ἀλέξιε, θαλάμου θάλαμον, εὐσεβῶς ἠλλάξω, ἡδονῆς τε σώματος, καὶ θείαν τῶν Ἀγγέλων ὁμοίωσιν· μεθ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μένεις ἀγνοούμενος σοφῆ, πρὸ πυλῶν Ολιβόμενος, τῶν ἱερῶν γεννητόρων σου, ἐμπαροινούντων σοι, τῶν οἰκείων παίδων, ἐπὶ χρόνον μήκιστον· θανῶν δὲ φανεροῦσαι τοῖς θαύμασιν, οἷς ἐπετέλεσας, Θεραπεύων τὰ νοσήματα, καὶ διώκων ἀκάθαρτα πνεύματα.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ ὡς σύνθετος, καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ Πρωῒ Κοντακίον.

ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀλεξίου σήμερον τοῦ πανολβίου, ἑορτὴν τὴν πάνσεπτον ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, αὐτὸν ὑμνήσωμεν λέγοντες, Χαίροις ὁσίων τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιζ'. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Ὁ

Ὁ ἅγιος ὁσιομάρτυς Παῦλος ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Θεοστήρικτος ὁ ὁμολογητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Μαρῖνος, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ω θαῦμα! πῶς ἐν πυλῶσι, τῶν γεννητόρων χρονίως, ὡς τις ἀδάμας ὑπέτης, φύσεως βία μὴ καμφθεις, γονέων τε καὶ συζύγου, Ἀλέξιε πικροῖς ὀρήνοις.

Θεοτοκίον ὄμιον.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνθηες, ἡ α'. ὥρα, καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν τρία προσόμια Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ως ἀστὴρ ἀνατέτακας, καὶ πιστοὺς κατεφώτισας, ἱεραῖς δογμάτων σου ταῖς λαμπρότησι, καὶ τὰς αἰρέσεις ἐσκότασας, καὶ τέλειον ἔτρεψας, καὶ ὡς δαῦλος τὸ δοθὲν, πλεονάσας σου τάλαντον, εὐηρέστησας, τῷ Δεσπότη Θεόφρον, οὐ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Κύριλλε.

Τῆ σοφία τῶν λόγων σου, καὶ τῷ φέγγει τοῦ βίου σου, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος ἀξιάγαστε, μέσον Συνόδου διέλαμψας, Πατέρων τὸν ἄθεον Μακεδόσιον νευραῖς,

ἀποπνίξας τῆς χάριτος, εἰς τὸ Ἅγιον, καὶ ζωῶσαν τὰ πάντα θεῖον Πνεῦμα, βλασφημήσαντα ἀφρόνως, καὶ προφανῶς ἀιομήσαντα.

Νοῦν ἀλάστορα ἤσχυνας, τοῦ παράρρονος Μάνεντος, στηλιτεύσας κάλλιστα καὶ σοφώτατα, τὰ βορβορώδη διδάγματα, τῆς τούτου σκαλιότητος, διδασκάλων ἀρχηγέ, ἱερέων εὐπρέπεια, θεῖε πρόμαχε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας· διὰ τοῦτο, τὴν ἁγίαν γεγηθότες, ἐπιτελοῦμέν σου κοίμησιν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον· (εἰς τὸ τέλος.)

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῃ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡγου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Τρόφιμος, καὶ Εὐκαρπος, ἐν Νικομηδείᾳ ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμια. Ἦχος δ'.

Ἐδάκας σημειώσιν.

Θείας ἐπιγνώσεως, εἰσδεδεγμένος τὴν ἔλλαμψιν, ἐφωτίσθης τὰ ὄμματα σοφῆ τῆς καρδίας σου, καὶ τῆς πλάνης ζόφον, ἔλιπες ἐμφρόνως, καὶ ὠμολόγησας Χριστόν

στὸν, σάρκα λαβόντα τὸν πάντων Κύριον· ἐντεῦθεν δυναμούμενος, δυνάμει Πνεύματος Χρύσανθε, τῶν βασάνων ἀνώτερος ἀνεδείχθης πανεύφημε.

Εχθροῦ δελεάσματα, καὶ ἡδονῆς ὑπεκκαύματα, ὡς ἀράχην λελόγισαι, ζοφώδη δὲ κάθειρξιν, ὑποστάς ἐνλέω, φέγγει κατηρυγασίης, καὶ εὐωδίας νοητῆς, ἀπεπληρώθης μέσον ἰστάμενος, βορβόρου καὶ προσήγαγες, ὡς Νυμφοστόλος πανάριστος, τῷ Χριστῷ νύμφην ἄμωμον, τὴν μωμησαί σε σπύσασαν.

Ετρώθης τῷ ἔρωτι, τῷ γλυκυτάτῳ τοῦ χτίσαντος, καὶ τῆς πλάνης τὸ ἄθεον, τέλεον ἐξέκλινας, καὶ νυμφῶνος θείου, ἐχώρησας ἐνδον, νενυμφευμένη τῷ Χριστῷ, διὰ βασάνων πολλῶν τοῦ σώματος, Δαρεία μεγαλῶνυμε, Θεῖον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, καὶ παρθένων ἀγλαΐσμα.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.
Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἰθ'· μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Κλαύδιος ὁ Τριβούνιος, Ἰλαρία ἡ γυνὴ αὐτοῦ, Μαῦρος καὶ Ἰάσων, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Παγχάριος, ξίφει τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Διόδωρος ὁ πρεσ-

βύτερος, καὶ Μαρκιανὸς ὁ Διάκονος, ἐν σπηλαίῳ κλεισθέντες τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Δημήτριος ἐν ἔτει 1564 μαρτυρήσας, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ὁσίων, ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν,

Εφειτῶν τὸ ἀκρότατον, ὀλικῶς ἀγαπήσαντες, τὰ τοῦ βίου Ὁσίοι ὡσπερ σκύβαλα, τερπνὰ ἠγήγησθε ἅπαντα, καὶ μόνον τὰ μένοντα, ἀγρυπνία καὶ εὐχῆ, νιφετῶ τε καὶ καύσωνι, ἐποθήσατε, σπηλοδίαιτοι ἅμα γεγονότες, συμπολιταὶ τῶν Ἁγγέλων, ἀναδειχθέντες ἐν χάριτι.

Καὶ ροπάλοις τυπτόμενοι, καὶ τοῖς λίθοις βαλλόμενοι, καὶ πυγμαῖς κοπτόμενοι τὴν ὁμόνοιαν, οὐ διελύσατε Μάρτυρες, ἀγάπη συνδούμενοι, καὶ σοργῆ ἀδελφικῆ· ἀλλ' ὑφ' ἐν θανατούμενοι, καὶ τερνόμενοι, μεληθὸν Ἀθλοφόροι τῆ τραπέζῃ, προσηγήθητε τῇ Θεῷ, ὡς ἱερεῖα ἀμώμητα.

Καὶ πνιγμῷ συγκλειόμενοι, καὶ πυρὶ δαπανώμενοι, τὰς ψυχὰς παρέθεσθε ὡς ἀμώμητα, Μάρτυρες ἐνδοξοὶ θύματα, χειρὶ τοῦ Παντάνακτος,

νακτος, και συνήφθητε χοροῖς,
ἀσωμάτων Δυνάμεων, αἰωνίζου-
σαν, κληρωτάμενοι δόξαν ἧς με-
θέξειν, τοὺς ὑμᾶς ἀνευφημοῦντας,
ἀδιαλείπτως προσθεύσατε.

Δόξα, και νῦν Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.

—ο—

Τῷ πρωί, τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί κ'. Μνήμη τῶν ἀ-
γίων Ἀββᾶδων, τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ
αἰγίου Σάββα ἀναρρεθέντων.

Αἱ ἄγιοι ἐπὶ γυναῖκες, Ἀλεξάνδρα,
Κλαυδία, Εὐφροσύνη, Ματρώνη, Ἰου-
λιανή, Εὐφρομία και Θεοδώρα, αἱ ἐν
Ἀμνισσῇ μαρτυρήσασαι και ἀθλήσασαι
τελειοῦνται.

Ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν και Ὁμολο-
γητῆς Νικήτας, ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἀνα-
τολῇ Ἀπολλωνιάδος, ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦται.

Οἱ ἄγιοι Μάρτυρες Ῥοδιανός, Ἀκύλ-
λας ὁ ἑπαρχος, και Ἐμμανουὴλ, ξίφει
τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Λαλίων πυγμαῖς βαλλό-
μενος, τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Μάρων ὁ Κρής,
ἐν Κρήτῃ μαρτυρήσας τῷ 1792 ἔτει,
ἀγχόνη τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡ-
μέρας, και τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, και νῦν Θεοτοκίον, ἢ Σταυρο-
θεοτοκίον (ἴρα εἰς τὸ τέλος.)

Αἱ μετάνοιαι ὡς σύνηθες, ἢ ἀ. ὠρ. και ἀπόλυσις.

τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προ-
σόμοια ἤχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξόλου σε.

Κόσμου τοὺς ὀρούθους ἐκφυ-
γῶν, ἐν ἀταραξίᾳ παμμάκαρ τὸν
νοῦν ἐρύλαξας, μὴ περιπλανώμε-
νον, μηδὲ βεμβόμενον, ταῖς τοῦ
βίου συγχύσεσι, και ταῖς τρικυμί-
αις, ἀλλ' ἀνατεινόμενον, και ἄνω
βλέποντα, πόθῳ πρὸς τὸν ἄνω
Δεσπότην, πρὸς τὸν εὐεργέτην
τῶν ὄλων, ἀξιομακάριζε Ἰάκωβε.

Εξω τῆς τοῦ κόσμου παρα-
χῆς, Πάτερ διεξάγων τὸν βίον,
παθῶν ἐλεύθερος, γεγονός τῇ χά-
ριτι, περιφρουρούμενος και δαι-
μόνων τὰς φάλαγγας, ἀσκήσει
συντόνῳ, και θεαῖς ἀστράψει,
καταστρεψάμενος, χαίρων σὺν
Ἀγγέλοις χορευεῖς, ὧν τὴν πολι-
τείαν ἐκτίσω, περὶ τὸν Παντάνα-
κτα και Κύριον.

Εξῆς ἔξω κόσμου και σαρκός,
ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα πάντα, ὡς τὴν
ἀόρατον, δόξαν ἐνδυσμούμενος, και
φανταζόμενος, τῆς σκηνῆς τὴν
εὐπρέπειαν, τῆς ἐπουρανοῦ, και
τὴν ὠραιότητα τὴν ἀκατάληπτον·
ἧς νῦν ἐμφορούμενος, σῶσαι τοὺς
πιστῶς τιμώντάς σε Πάτερ, τὸν
Χριστὸν δυσώπησον Ἰάκωβε.

Δόξα, και νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

(ἴρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Και ἀπόλυσις.

—ο—

Τῆς ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἰακώβου Ἐπισκόπου,

Τὸ

Τῷ πρώτῳ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυ-
χόντος ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ καὶ Μνήμη τοῦ ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ ὁμολο-
γητοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Θωμᾶς Πα-
τριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Φιλήμων καὶ Δο-
μνῖνος, οἱ Ῥωμαῖοι, ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Κύριλλος, ἐπί-
σκοπος Κατάνης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Σεραπίων, ὁ Σιδώνιος, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος
Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς
Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν
Στιχηρὰ προτόμοια τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ἱερωσύνης στολαῖς ἠγλαῖσμέ-
νος, Θεῷ ἐλειτούργησας, καθάπερ
Ἄγγελος, τῷ δι' ἡμᾶς ὕλη σώμα-
τος, ἐπιφανέντι, θύων Βασίλειε
μεγαλάνυμε· ἐντεῦθεν ὡς τέλειον
πρόσβατον τέθυσται, καὶ καθαρὸν
ὄμμα γέγονας, καὶ προσηρέχθης,
νῦν εἰς τὸ ἄνω θυσιαστήριον· ὅθεν
φωναῖς σε μακαρίζομεν, χαρμο-
νικῶς καὶ βοῶμέν σοι· ἰκετεύων
μὴ παύσῃ τοῦ σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Ἀφαιρεθεὶς τὴν δорάν κρίσει
ἀδίκῳ, τοὺς πόνους ὑπήνεγκας ἀ-

ποσκοπούμενος, λήξιν τὴν ἀπο-
νον ἐνδοξε, καὶ τὰ βραβεῖα, τοῖς
ἐναθλήσασιν ἀποκείμενα· πυρὶ δὲ
στομοῦμενος, οἰά περ σιδήρος,
οὐρανογάλκευτον γέγονας, παμ-
μάκαρ ζήφος, πάσας συγκόπτων
ἐχθροῦ τὰς φάλαγγας· ὅθεν τιμᾶ
σε πᾶσα σήμερον, τῶν εὐσεβῶν
γλῶσσα χαίρουσα, καὶ αἰτεῖ, δυ-
σωπεῖ σε, τὸν Θεόν ὑπὲρ τῆς
ποιμνῆς σου.

Ἐραϊτμένους τοῖς στίγμασι τοῖς
θείοις, εἰς πόλιν ἐκ πόλεως δέ-
σμιος ἔτρεχες, καταδεδεσμένων τὸν
τύραννον, καὶ τὰς πορείας, τῶν
σῶν βημάτων κατευθυνόμενος· καὶ
δὴ πρὸς Καισάρειαν πόλιν γενό-
μενος, ἐντεῦθεν τέλος μακάριον,
καλυπεδέξω, καὶ πρὸς Πόλιν τὴν
ἐπουράνιον, στεφανηφόρος ἀνελή-
λυθας, καὶ Θεῷ Βασιλεῖ νῦν πα-
ρίστασαι, ὃν ἰκέτευε σῶσαι καὶ
φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξῃ, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία,
καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐν-
διατάκτου ἤχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κβ'. Μνήμη τοῦ ἁ-
γίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, πρεσβυ-
τέρου τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Ἐκκλησίας.

Αἱ ἅγιοι μάρτυρες Καλλινίκη, Βασι-
λισσα καὶ ἡ ἀγία μάρτυς Δροσία, ἡ θυ-
γάτηρ Τραϊανοῦ Βασιλέως, ἐν Ῥώμῃ
ἀθλήσασαι τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νέος Ὁσιομάρτυς Εὐθύμιος,
ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας ἐν
ἔτει 1814, ζῆφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Τὸ

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, τὸ ἰδιό-
μελον τῆς ἡμέρας.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Νίκωνος, καὶ τῶν αὐτοῦ Μαθη-
τῶν ἑκατὸν ἑννεήκοντα ἑννέα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἦδονάς τὰς τοῦ σώματος, καὶ
σαρκὸς τὸ δυσήνιον, τῷ κημῷ μα-
κάριε καλυπέταξας, τῆς ἐγκρα-
τείας ἐν χάριτι νικήσας ὡς ἀρι-
στος, πανοπλίαν τοῦ ἐχθροῦ, τῇ
δυνάμει τοῦ Πνεύματος ὅθεν γέ-
γονας, ποδηγὸς μοναζόντων ἐπο-
μένων, τῷ πανσόφῳ σου καὶ βίῳ,
Νίκων κηρύγματι πάντοτε.

Αναλάμφας ὡς ἥλιος, ἐξ ἑώ-
ας πανόλβιε, σίκουμένην ἅπασαν
κατεφώτισας, τῇ τῶν θαυμάτων
λαμπρότητι, χορὸν ἐπαγόμενος,
ὡς ἀστέρων φαινῶν, ὀπαδῶν μεθ'
ῶν ἤθλησας, καρτερώτατα, διὰ
ξίφους τμηθέντες, καὶ εἰς χεῖρας,
τοῦ παντάνακτος Δεσπότη, ὑμῶν
τὰ πνεύματα θέμενοι.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ
γυμνότης οὐ μάστιγες, οὐχ ὁ βι-
αιότατος ὄντως θάνατος, ὑμᾶς ἀ-
γάπῃς ἐχώρισε, Χριστοῦ ἀξιάγα-
στοι· ἀλλ' ὡς ἄρνες εἰς σφαγὴν,
τῷ ποιμένι ἐπόμενοι, ἐκ τῆς οὐ-
σεως, πρὸς ἀνέσπερον λῆξιν οὐ-

ρανίου, Βασιλείας Ἀθλοφόροι,
στεφανηφόροι ἐφθάσατε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυρο-
θεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωὶ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κγ' μνήμη τοῦ Ὁ-
σίου πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος, καὶ τῶν
αὐτοῦ μαθητῶν, ἑκατὸν ἑννεήκοντα
ἑννέα Μαρτύρων.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Δομέτιος, ξίφει τε-
λειοῦται.

Ὁ ἅγιος νέος ὁσιομάρτυς Λουκάς ἐν
Μετῶν μαρτυρήσας, κατὰ τὸ 1792
ἔτος, δι' ἀγχόνης τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία.
Καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς
ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν σί-
χους ἰ. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον
τῆς ἡμέρας δις· καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ
τὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς
Ἑορτῆς δ'. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Κεκρυμμένον μυστήριον, καὶ
Ἄγγελος ἀγνώριστος, Γαβριήλ
πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος καὶ ἐπὶ
σὲ νῦν ἐλεύσεται, τὴν μόνην ἀκή-
ρατον, καὶ καλὴν περιστεράν, καὶ
τοῦ γένους ἀνάκλησιν, καὶ βοήσει
σοι· Παναγία τὸ χαῖρε ἐτοιμάζου·
διὰ

διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, σοῦ ταῖς
λαγόνιν εἰσδέξασθαι. Δίς.

Φωτοφόρον Παλάτιον, ἤτοι-
μάσθη σοι Δέσποτα, ἡ νηδὺς ἡ ἄ-
φθορος τῆς Θεόπαιδος· δεῦρο πρὸς
τοῦτο κατὰβηθι, οἰκτείρας τὸ πλά-
σμα σου φλονερώς πολεμηθὲν, καὶ
δουλεία κρατούμενον τοῦ Ἄλά-
στορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶην
ἀπολέσαν, καὶ τὴν σὴν σωτηριώ-
δη, προσαναμένον κατὰβασιν.

Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ
σὲ Παναμώμητε, ἐμφανῶς ἐλεύ-
σεται καὶ βοήσει σοί· Χαῖρε κατὰ
ρας λυτήριον, πεσόντων ἀνθρώω-
σις, Χαῖρε μόνη ἐκλεκτή, τῷ Θεῷ
χρηματίσασα, Χαῖρε ἐμψυχε, τοῦ
Ἡλίου νεφέλη ὑποδέχου, τὸν ἀ-
σώματον ἐν μήτρα τῇ σὴ οἰκῆσαι
Θελήσαντα.

Δόξα καὶ νῦν ἤχος β'.

Ευαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, τῇ
κεχαριτωμένη σήμερον, χαῖρε ἀ-
νύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε
μὴ καταπλαγῆς τῇ ξένη μου μορ-
φῇ, μηδὲ δειλιάσης, Ἀρχάγγελος
εἰμί· ὅρις ἐξηπάτησεν Εὐὰν ποτέ·
νῦν εὐαγγελίζομαι σοὶ τὴν χαρὰν,
καὶ μενεῖς ἀφθορος, καὶ τέξεις τὸν
Κύριον Ἀχραντε.

Εἰσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα, καὶ ἡ
λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Εἰ δὲ μὴ τελεῖται Λειτουργία, ψάλ-
λομεν εἰς τὸν Στίχον τὸ Ἰδιόμελον τῆς
ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν τῆς Ἐορτῆς, οἶον βούλει.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, ἤχος δ'.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χα-
ρᾶς τὰ προοίμια, τὴν προεόρτιον,
ᾄσαι προτρέπεται· ἰδοὺ γὰρ Γα-

βριήλ παραγίνεται, τῇ Παρθένω
κομίζων τὰ εὐαγγέλια, καὶ πρὸς
αὐτὴν ἐκβοήσεται· Χαῖρε κεχαρι-
τωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τὸ Θεοτόκε Παρθένε, καὶ αἱ γ'· μεγά-
λαι μετάνοιαι.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Οἱ Κανόνες· ὁ Προεόρτιος, καὶ τοῦ
Τριψιδίου εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Προεόρτιος Κανὼν, εἰς τ'.

Ποίημα Γεωργίου· οἱ δὲ, Θεοφάνους.

Ὠδὴ Α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέ-
λαγος, ἀβρόχοις ἴχθεσιν, ὁ πα-
λαιὸς πεξεύσας Ἰσραήλ, σταυρο-
τύποις Μωτέως χερσὶ, τοῦ Ἀμα-
λήχ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐ-
τροπώτατο.

«**Ὁ** κόσμος περιχαρῶς εὐφράν-
θητι, ὡσπερ αἰσθόμενος τὴν τοῦ
Κυρίου κάθοδον ἐν σοί· διὰ σπλάγ-
χνα ἐλέους γὰρ, ἐξ οὐρανοῦ κα-
τέρχεται, γαστρί Παρθένου σωμα-
τούμενος.

Ἰδοὺ σοὶ τῇ Βασιλίδι στέλλε-
ται, θεὸς Ἀρχάγγελος, τοῦ Βα-
σιλέως πάντων καὶ Θεοῦ προμη-
νύσαι τὴν ἔλευσιν, καὶ προσφωνή-
σει Χαῖρέ σοι, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ
Προπάτορος.

Ἡ στάλμος ἡ φωταυγῆς καὶ
πάγγχυσος, διευτρεπίσθητι, πρὸς
εἰσδοχὴν τοῦ μάννα τῆς ζωῆς·
ἐπὶ σὲ γὰρ ἐλεύσεται, διὰ φωνῆς
Ἀγγέλου σοὶ, ὑπερφωῶς εἰσοικι-
ζόμενος.

Λαγόνι σοῦ τῆς Ἁγνῆς οἰκί-
ζεσθαι, μέλλει ὁ Κύριος, ὁ κατοι-
κῶν αἰεὶ τοὺς οὐρανοὺς· οὐρανῶ-
σαι

σαι γὰρ ἔρχεται, τῶν γηγενῶν τὸ φύραμα, τοῦτο σαφῶς ἐπενδυσάμενος.

Ῥδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Οὐκ** ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἅγιος, πληρὴν σου φιλάνθρωπε.»

Ἦ τὰς ἀκάνθας, τῶν παθῶν λυπηρῶς ἢ βλαστήσασα, σκίρτα χόρευε· ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς ὁ ἀθάνατος, κατάρως ἐξαίρων σε, νῦν ἐπελεύσεται.

Ο θεὸς πόκος ἐτοιμάζου Παρθένε ἀμόλυντε· ἐπὶ σὲ γὰρ ὁ Θεὸς, ὡς ὑπέτος καταβήσεται, ξηράνας τὰ ρεύματα, τῆς παραβάσεως.

Ἔτος ὁ θεὸς, εὐτρεπίζου Πατρὸς τῷ δακτύλῳ γὰρ, ἐγγραφίσεται ἐν σοὶ, ὁ θεὸς Λόγος σαρκούμενος, τὴν ἐξ ἀλογίας μου λύων παράβασιν.

Χρυσὴ λυχνία, ὑποδέλου τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ἀναλάμπων διὰ σοῦ, καὶ τὸ φῶς τῷ κόσμῳ δωρούμενον· δι' οὗ τῶν κακῶν ἡμῶν, ἀκότος λυθήσεται.

Κάθισμα, ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Σήμερον ἅπαντα, κτίσις ἀγάλλεται, ὅτι τὸ Χαῖρέ σοι, φάσκει ὁ Ἄγγελος· εὐλογημένη σὺ Ἄγνη, τοῦ Χριστοῦ Μητέρα Ἀχραντε· Σήμερον τοῦ ὄψεως, ἀκαυροῦται τὸ φύραγμα· ἀρὰς γὰρ διαλέλυται ὁ δεσμὸς τοῦ Προπάτορος· Διὸ σοὶ καὶ ἡμεῖς ἐκβῶμεν· Χαῖρε ἢ κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Ῥδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ἐ**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἢ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

Τὸ Μυστήριον τὸ πάλαι πρὸ τῶν αἰῶνων, προορισθὲν φανέρωσιν, ἄρχεται λαμβάνειν· γῆ καὶ τὰ οὐράνια, συμφώνως εὐφράνθητε, καὶ χαρμονικῶς ἀλαλάξατε.

Τὸ Παλάτιον τὸ μέγα τοῦ Βασιλέως, τῶν ἀκοῶν διάνοιξον τὰς Θείας εἰσόδους· ἤδη γὰρ ἐλεύσεται, Χριστὸς ἢ ἀλήθεια, καὶ κατασκηνώσει ἐν μέτῳ σου.

Ἦς Προμήτορος τὸν ὄλισθον ἀνορθῶτων, ὁ λυτρωτῆς ὀφθήσεται, ἐν ἀπειρογάμῳ, μήτρα· οἰκίζόμενος· Αὐτῷ μελωδήσωμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀβραχόμ σε προηγόρευσε· Πάλαι Ὄρος, ταῖς ἀρεταῖς κατάσκιον ἐξ οὗ φανεροῦσθαι, μέλλει ὁ Θεὸς ἡμῶν, Παρθένε πανάμωμε, μόνη τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ῥδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

«**Σὺ** Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἄσπιλε ἀμνάς, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν μήτραν σου ὑπεισδύνα, κατεπίεγεται αἵρων, ἡμῶν τὰ ἁμαρτήματα.

Ράβδος ἢ μυστικὴ, μετ' ὀλίγον ἀνθήσειεν, ὡς γέγραπται, θεῖον ἄνθος, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ρίζης, ἡμῶν ἐμφανιζόμενον.

Αγγέλου τῆ φωνῆ, πιανθεῖσα ὡς

ὡς ἄμπελος, πρὸς βλάστησιν ἐτοιμάζου, τοῦ πεπειροῦ Παρθένε, καὶ ἀκηράτου βότρυος.

Μέγιστε Προφητῶν, Ἥσαϊα εὐφράνθητι. Παρθένος γὰρ ἦν προέφησ, γαστρί συλλαμβάνει, βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

«Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησίαι βοᾶ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῶ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου βρέυσαντι αἵματι.»

Χαῖρέ σοι, Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος φθέγγεται τὴν γὰρ χαρὰν ἐν γαστρί σου, συλλαμβάνειν μέλλεις ἀνερμηνεύτως, ἦν ἡ Εὐα, παραβάσει Παρθένε ἀπέλεσεν.

Οὐ φλέξει, μὴ δειλιάσης ὄλωσ, τὴν μήτραν σου, πῦρ τῆς Θεοσητος Κόρη· ἡ γὰρ βάτος πάλασ ἀπροετύπου, καιομένη, οὐδαμῶς φλεγομένη δὲ Πάναγιε.

Τὸ Ὄρος, Δανιήλ ὁ προεῖπεν ἐν Πνεύματι, χαῖρε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ, ὁ νοητὸς λίθος ἀποτμηθήσεται, καὶ συντρίψει, τῶν Δαιμόνων τὰ ἄψυχα ξόανα.

Εἰρήνης, ὁ Βασιλεὺς ἐν σοὶ ἐπελεύσεται, τοῦ διὰ σοῦ εἰρηνεύσαι, τοὺς πολεμηθέντας καὶ ἠττηθέντας, Θεομητορ, πονηρᾶ συμβουλία τοῦ ὄφεως.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σὺνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῆ, τοῦ Ἀρχαγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ, Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις.

(ΤΟΜ. Γ')

Τῆ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτέμονος, Ἐπισκόπου Σελουκείας τῆς Πισιδείας.

Ὁ ἅγιος Ἰερομάρτυς Ἀρτέμων, πρεσβύτερος τῆς ἐν Λαυδικείᾳ ἐκκλησίας ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Ζαχαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀββᾶ Καριώνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Μαρτίνος ὁ Οὐγγαίος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι ἄκτιοὶ μάρτυρες, οἱ ἐν Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελὼν, οἷς ἀδίκως δικάτους ἐνήδρευσαν· ὑπερβύνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.»

Κιβωτὸς ἡ λογικῆ, ἦν ὁ ἀληθὴς Νομοθέτης, ἡγαπηκῶς τὴν ἐπὶ σοὶ, κατασκήνωσιν μέλλει ποιήσασθαι, θυμηδίας ἐμπλήσθητι· διὰ σοῦ γὰρ τοὺς φθαρέντας ἀνακαινίσει.

Προφητικὸς Θεὸς χορὸς, ὡσπερ ἐπαισθόμενος Κόρη, τὴν ἐπὶ σοὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, εἰρηναίαν ἐπέλευσιν κράζει σοι. Χαῖρε πάντων ἡ λύτρωσις· χαῖρε μόνῃ τῶν ἀνθρώπων ἡ σωτηρία.

Μὴ δειλιάσης τὴν φωνήν, μὴ καταπλαγῆς τὸν λαλοῦντα· Θεοῦ διάκονός ἐστι· φανερωσαί σοι ἔχει Μυστήριον, τὸ Ἀγγέλοις ἀπόρρητον, ἀπειρόγαμε Μαρία εὐλογημένη.

8 Ὁρᾶς

Ὁρᾶς τὴν κτίσιν τῷ ἐχθρῷ, πᾶσαν δουλωθεῖσαν Παρθένη· κατελεῖσθαι δὲ αὐτήν, διὰ σπλάγγνα ἐλεύους βουλόμενον, διὰ σοῦ τὸν φιλάγαθον· μὴ οὖν λόγοις τοῦ Ἀγγέλου προσαπιστήσης.

Ῥδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

«Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογοεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.»

Ἡ κούφη νεφέλη τοῦ φωτός, ἡ ἀπειρογάμος, διευτρεπίσθητι· ἰδοὺ ὁ Ἥλιος ἄνωθεν, ἐπιλάμψε· σοὶ ὁ ἄδυτος, πρὸς μὲν ὀλίγον ἐπὶ σοὶ κατακρυπτόμενος, τῷ δὲ κόσμῳ, φαίνων καὶ λῶων κακίας τὴν ζόφωσιν.

Ἀγγέλων ὁ πρῶτος λειτουργός, προσεπαφίτησι, ζωνὴν χαρμόσυνον, καταμηνύων σοὶ Ἀχραντε, τὸν μεγάλης βουλῆς Ἀγγέλον, σαρκωθῆσόμενον ἐκ σοῦ δι' ἀγαθότητα· ὧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡς ῥόδον κοιλάδων καθαρὸν, ὡς κρίνον εὐοσμῶν, κατανοήσας σε, ὁ πλαστοουργός ἡμῶν Κύριος, νῦν ἠράσθη σου τοῦ κάλλους Ἀγνή, καὶ σαρκωθῆναι ἐκ τῶν σῶν, αἱμάτων βούλεται, τὸ δυσῶδες, ὅπως διώξη τῆς πλάνης χρηστότητι.

Πατρός δεξιόθεν οὐκ ἕκαστάς, ἐν σοὶ τὴν οἰκισιν, μέλλει ποιήσασθαι, ὁ ὑπερούσιος Ἀχραντε, ὅπως στήσῃ δεξιᾷ αὐτοῦ, σὲ τὴν πλησίον καὶ καλλήν, οἷα Βασιλο-

σαν, δεξιάν τε, πᾶσι προτείνῃ πασοῦσι, καὶ σῶσῃ ἡμᾶς.

Ῥδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

«Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένη Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογία ἐξήθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.»

Εὐὰ μὲν ἐπύργησε καρπὸν, τὸν θάνατον, γεωργοῦντα τὸν ὀλέθριον· σοῦ δὲ ἐν μέσῳ ἐκβλαστήσει, καρπὸς ἀθανασίας ὁ πρόξενος, Χριστός, ὁ γλυκασμός ἡμῶν Δέσποινα· ὃν ἀνυμνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Κλίνας οὐρανοὺς νῦν πρὸς ἡμᾶς κατέβηθι· Ὁρόνος ἤδη ἤτοιμάσθη σοὶ, Λόγε, ἡ μήτρα τῆς Παρθένου· ἐν ᾧ ὡς Βασιλεὺς ὠραιότατος, καθήσεις ἐξεγειραὶ τοῦ πτώματος, τῆς δεξιᾶς σου τὸ πλαστούργημα.

Ἠράσθη τοῦ κάλλους σου Χριστός, Πανάμωμε, καὶ τὴν μήτραν σου κατήκησεν, ὅπως παλῶν ἐξ ἀμορφίας, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων λυτρώσῃται, καὶ κάλλος τὸ ἀρχαῖον δωρήσῃται· ὃν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Ἡ χώρα ἡ ἄσπορος Ἀγνή ὑπόδεξαι, διὰ λόγου τὸν οὐράνιον, Λόγον ὡς σίτον καρποφόρον, βλαστάνοντα ἐκ σοῦ καὶ τὰ σπέρματα, ἐκτρέφοντα τῷ ἄρτῳ τῆς γνώσεως· ὃν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουσίθητε.

Ὡς δῶρα προσέφτια, προσεφρομέν

ρομέν σοι Πάναγνε, φιλοπτωχείας τὸν πλοῦτον, ἀγείαν καὶ σωφροσύνην, ὕμνους, εὐχὰς καὶ δάκρυα, νηστείαν καὶ ταπεινώσιν, ἐφ' οἷς συμπράττοις Δέσποινα, καὶ ἀπαντας ἐποπτεύεις, εὐσπλάγγως, ὦ Θεομήτορ.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτήν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοᾶμέν σοι· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον, καὶ αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι, κατὰ τὴν τάξιν.

Περὶ δὲ τρίτην Ὥραν τῆς ἡμέρας, συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ψάλλομεν, κατὰ τὴν συνήθειαν, τὴν γ'. Ὥραν, καὶ τὴν ε'. καὶ μικρὴν παρατηρήσαντες, συνάπτομεν καὶ τὴν θ'. καὶ μετὰ τοῦτο, ὁ Ἑσπερινὸς ταχύτερον, διὰ τὸν κοπον τῆς Ἀγρυπνίας.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

Εἰ τύχοι ὁ Εὐαγγελισμὸς ἐν Κυριακῇ.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὕψιστου κληθεῖς.

Κατοικητήρησας τὸ ποίημα ὁ

Ἠλάστης, σπλάγγνοις τοῖς οἰκείοις τε κατακλιμπτόμενος, Κόρη ἐν μήτρᾳ Θεοπαίδος, οἰκῆσαι σπεύδει, πρὸς ἣν ὁ μέγας ἦλθεν Ἀρχάγγελος, Χαῖρε προσφθεγγόμενος, Θεοχαρίτωτε· νῦν μετὰ σοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν· μὴ πτοηθῆς με τοῦ Βασιλέως τὸν Ἀρχιστράτηγον· εὔρες γὰρ χάριν, ἣν ἀπώλεσεν, Εὖα τὸ πρὶν ἡ Προμήτωρ σου, καὶ συλλήψῃ καὶ τέξῃ, τοῦ Πατρὸς τὸν ὁμοούσιον.

Ἔένος ἐστὶ σοῦ ὁ λόγος καὶ ἡ θέα, ξένα σου τὰ ῥήματα καὶ τὰ μηνύματα, ἡ Μαριάμ πρὸς τὸν Ἀγγελὸν μὴ με πλανήσῃς, Κόρη ὑπάρχω γάμου ἀμύητος· λέγεις ὡς συλλήψομαι τὸν ἀπερίληπτον καὶ πῶς χωρήσει ἡ μήτρα μου, ὅν τὰ μεγέθη, τῶν οὐρανῶν χωρῆσαι οὐ δύνανται; Τοῦ Ἀβραάμ σε διδαξάτω πρὶν, ἡ καλύβη, Θεὸν ἡ χωρήσασα, προτυπούσα Παρθένε, τὴν Θεόδεκτον γαστέρα σου.

Εἰς Ναζαρέτ νῦν τὴν Πόλιν ἐπιβύσας, Πόλιν σε τὴν ἐμφυχὸν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ὁ Γαβριὴλ κατασπάζεται, βοῶν σοι· Χαῖρε, εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε· ἐξεις ἐν νηδύϊ σου Θεὸν σαρκούμενον, καὶ διὰ σοῦ τὸ ἀνθρώπινον, πρὸς τὸ ἀρχαῖον, δι' εὐσπλαγγίαν ἀνακαλούμενον, Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, θεῖος καρπὸς ὁ ἀθάνατος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α'.

Τῷ ἕκτῳ μηνί, ὁ Ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη πρὸς σέ τὴν Παρ-

8* ὄνον

Θέον· καὶ Ἀγνήν, μνηύσαι σοὶ τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ καλέσται σε· χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· τέξῃ Υἱὸν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, καὶ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Εἰς τὸν Στίχον στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αρχῶν τῶν αἰῶν δυνάμεων, ὁ Γαβριήλ καταπτὰς, τὴν Παρθένον ἀσπάζεται, χαῖρε λέγων ὄχημα, καθαρὸν τῆς Θεότητος· σὲ ἐξ αἰῶνος Θεὸς ἠγάπησεν, εἰς κατοικίαν τε ἠρετίσατο· δούλος Δεσπότου σου, παρουσίαν πάρεμι ἀναβοῶν· τέξῃ οὖν τὸν Κύριον, ἀφθορος μένουςα.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν.

Τί σου τὸ εἶδος τὸ πύρινον; τῷ Γαβριήλ ἡ σεμνή, μετ' ἐκπλήξεως ἔφησε· τί σου τὸ ἀξίωμα, καὶ τῶν λόγων ἡ δύναμις; παιδοποιίαν προσεπαγγέλλῃ μοι, ἐγὼ δὲ πείραν, ἀνδρὸς οὐ κέκτημαι· ἀπίθι πάρρωθεν, μὴ πλανήτης ἄνθρωπε, ὡς περ τὸ ποῖν, Εὐὰν τὴν Προμητήτορα, ὄφρις ὁ δόλιος.

Στίχ. Ἀσάτε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πνεῦμα Θεοῦ τὸ πανάγιον, ἤξει ἀγνή ἐπὶ σέ, Θεοχώρητε Δέσποινα, καὶ ἐπισκιάσει σοι, τοῦ Ὑψίστου ἡ δύναμις, καὶ τέξῃ παιδα διατηροῦντά σου, τὴν παρθενίαν ἀπαρασάλευτον· οὗτος Υἱὸς ἐστίν, ἀγενεαλόγητος· οὗτος ὀρθεῖς, σώπει τὸν λαὸν αὐτοῦ, καθὼς ἠδεδόκησε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Τῷ ἔκτω μηνί, ἀπεστάλη ὁ

Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνήν· καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπὼν, εὐηγγελίσαστο ἐξ αὐτῆς τὸν λυτρωτὴν προσελθεῖν. Ὅθεν δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπήσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

ΤΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Α΄. Ἐὰν τύχῃ τῇ Γ΄. Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὰ δ΄. Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου, καὶ Προεόρτια δ΄. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα καὶ νῦν, ἦχος β΄. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἰσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ καθέξης ἡ θεια Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ, μετὰ τοὺς Κανόνας, τὴν Στιχολαγίαν τῆς Τιμιωτέρας, τὸ Προεόρτιον Ἑξαποσειλάριον, δις. Αἶνοι, καὶ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ, κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Κοντάκιον, Μακάριοι υἱοὶ ἐξελεξώ, κτλ.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιτικόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ΄. τοῦ Σταυροῦ γ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ΄. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν,

νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Τρισάγιον, καὶ τροπάριον τῆς Ἑορτῆς — Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀναστάσιμα δύο, καὶ ἓν τῆς Ἑορτῆς. Ὡσαύτως καὶ μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς. Ἡ Ἰπακοή, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. χῦμα. Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν τὸ αὐτό. Τὸ ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς, Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπ' ἑκτῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασία τοῦ Τριωδίου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, φάλλεται ἡ Θ'. ὠδὴ τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστελλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰῶνας, Ἀναστάσιμα β'. τοῦ Σταυροῦ γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς γ'. Δόξα καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ ἡ τάξις περὶ τῆς Εἰσόδου καὶ Προσκυνήσεως τοῦ Σταυροῦ ὡς σίνηθε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, εἰπέ τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίσεθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, κτλ. Σῶσον ἡμᾶς, . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Τροπάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνούμεν, Δέσποτα. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρισστοστόμου. Εἰς τὸ, Ἐξαμέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χα-

ρὰν μεγάλην. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς. Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος Προκείμενον, Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, ἤχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Δόξα καὶ νῦν, Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ τρίτου, καὶ ἀπόλυσις καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἑορτή.

Β'. Ἐάν τύχη ἡμέρα Ε' τῆς Ἑβδομάδος.

Τῇ Τετάρτῃ πρώτῃ εἰς τὰς Ὠρας λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον Προεόρτιον. Μετὰ δὲ τὴν ε'. Ὠραν, γίνεται Ἀπόλυσις, μὴ τελουμένης προηγιασμένης. Τὸ δὲ ἑσπέρας, φάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς κατὰ τὴν τάξιν, ὡσαύτως καὶ τῇ Πέμπτῃ πρώτῃ, ἅπαντα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία.

Τῇ αὐτῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον. καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, τὸ, φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, Ἀρχῶν τῶν ἀνω δυνάμεων. (Ἰρα ταῦτα εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινόν) Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἐκ τρίτου. Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις.

Γ'. Ἐάν τύχη τῇ Παρασκευῇ τῆς τρίτης, ἢ τετάρτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, φάλλεται ὁ Μέ-

γας Ἐσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν ὡσαύτως καὶ τῆ Παρασκευῆ πρωί, ἅπαντα αὐτῆς ἡ Ἀκολουθία.

Τῆ αὐτῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον, Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ—Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἄρχων τῶν ἄνω δυνάμεων. (Ὡρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἐσπερινῷ) Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί Νῦν ἀπολύεις, καὶ εὐθὺς, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκονται οἱ Οἴκοι τῆς Θεοτόκου. Εἶτα πάλιν τὸ, Τῆ ὑπερμάχῳ. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ δευτέρου, καὶ Ἀπολύσις.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωί, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς ὁ Ν. ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου, Κατακασίαι, Ἀναίξω τὸ στόμα μου Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάρια, καὶ Αἶνοι τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος πλ. δ'. Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοί. (Ὡρα τοῦτο μετὰ τοὺς Αἶνους) Δοξολογία Μεγάλη—Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων Ὡδὴ γ' καὶ Ἐκτῆ, κτλ. Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀρχαγγέλου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστι. Κοινωνικὸν τοῦ Ἀρχαγγέλου, κτλ.

Δ'. Ἐὰν τύχη τῆ Δ'. ἢ τῆ Ε'.

Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν.

Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶ Κυριακαῖς ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, καὶ ἡ τῆς Ἑορτῆς, τὰ δὲ τοῦ Τριωδίου καταλιμπάνονται. Εὐαγγέλιον δὲ τοῦ Ὁσθρου λέγεται τῆς Ἑορτῆς—Τῆ δὲ Κυριακῆ ἑσπέρας γίνεται ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ψαλλομένων ὧν διατάχθησαν Ἀθροφ Α'. §. 6. καὶ ὅρα ἐκεῖθε.

Ε'. Ἐὰν τύχη τῆ Ε'. τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ὁ μέγας Κανὼν ψάλλεται τῆ τρίτῃ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἑσπέρας.

ς'. Ἐὰν τύχη τῆ Παρασκευῆ τῆς Πέμπτης Ἑβδομάδος.

Τῆ τετάρτῃ πρωί τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, ἐν τῇ προηγουμένη, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ις'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαστορικὸν ἐκ δὲ τῶν κατὰ Ἀλφάβητον Στιχηρῶν Προσομῶν, Ἄπας ὁ βίος μου μετὰ πονῶν δέκα, κατὰ σειράν' εἶτα Προεόρτια γ'. Κεκοιμημένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ· καὶ καθέξῃς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγουμένων.

Τῆ αὐτῆς Τετάρτῃ ἑσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρὸν. Μετὰ δὲ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, τὸ, Πιστεύω, καὶ τὸ, Ἄξιόν ἐστι, ψάλλομεν τὸν Μέγαν Κανόνα, ὡς συνήθως.

Τῆ Πέμπτῃ πρωί, προηγουμένη οὐ γίνεται. Τὸ δὲ ἑσπέρας αὐτῆς, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς ὡσαύτως καὶ τῆ Παρασκευῆ πρωί, ἅπαντα αὐτῆς ἡ Ἀκολουθία.

Τῆ αὐτῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ—Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἄρχων τῶν ἄνω δυνάμεων. (Ὡρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἐσπερινῷ) Νῦν Ἀπολύεις, Τρισάγιον, καὶ εὐθὺς, Τὸ πρῶτον ταχθὲν μυστικῶς, ἐκ γ'. καὶ ἀναγινώσκεται ἡ ἁ. στάσις τῶν Οἴκων. Εἶτα, ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου εἰς ς'. Ἀπό γ'. Ὡδὴ, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκου-

ται ἡ β'. στάσις. Εἶτα ψάλλεται τοῦ Κανόνος ἡ δ'. ε. καὶ ζ'. ᾠδή· καὶ πάλιν τὸ, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ'. στάσις. Μετὰ ταῦτα, ἡ ζ'. ἡ καὶ θ'. ᾠδή· καὶ μετ' αὐτήν, Τῆ ὑπερμάχῳ καὶ ἡ δ'. στάσις τῶν Οἴκων. Εἶτα τὸ, Τῆ ὑπερμάχῳ συντόμως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωῖ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Καταβασίαι, Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου. Ἐξαποστειλάριον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον, δις. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια, Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος δ'. Γλώσσαν ἦν οὐκ ἔγνω. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου ᾠδή γ'. καὶ ζ'. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου (τῆς Ἀκαθίστου). Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ἄσπας γηγενῆς. Κοινωνικόν, Πατήριον σωτηρίου λήψομαι—Εἶδομεν τὸ φῶς, κτλ.

Ζ'. Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.

Τῆ Παρασκευῇ πρωῖ, Προηγιασμένη οὐ γίνεται τὸ δὲ ἑσπέρας αὐτῆς, ψάλλεται κατὰ τάξιν ὁ ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ Σαββάτῳ πρωῖ νυκτόθεν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, ὡς σύνθηες, καὶ πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν, Ἐξάψαλμος, Στιχολογία Πολυέλεος, Καθίσματα, Ἀναβαθμοὶ, Εὐαγγέλιον, καθὼς εὐρισκονται τετυπωμένα. Μετὰ δὲ τὸ, ἔλκει καὶ οἰκτιρμοῖς, εὐθὺς τὸ Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α. στάσις τῶν Οἴκων. Μετὰ τὸ τέλος ταύτης, πάλιν τὸ, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β'. στάσις. Εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς εἰς ζ'. Καταβασίαι Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου. Μετὰ τὴν γ'. ᾠ-

δήν, τὸ, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ'. στάσις. Μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς, Συναπτὴ· καὶ μετ' αὐτήν τὸ, Καθίσμα, Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Εἶτα ψάλλεται ἡ δ'. ε. καὶ ζ'. ᾠδή. Μετὰ δὲ τὴν Καταβασίαν, Ἐβόητε προτυπῶν, τὸ, Τῆ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ'. στάσις. Συναπτὴ, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ τοῦ Κανόνος, καὶ πάντα τὰ τῆς Ἑορτῆς, μέχρι τέλους τῆς Λειτουργίας, ὡς σύνθηες.

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσημακὸν καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπετάλη ἐξ οὐρανοῦ. Καὶ νῦν τὸ α. τοῦ ἤχου — Εἰς τὸν Στίχον τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῆς Ὁσίας, Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἤχος πλ. δ'. Εὐφρανέσθησαν οἱ οὐρανοί. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἑορτῆς, ἐκ β'. καὶ ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῆ Κυριακῇ πρωῖ, μετὰ τὸν Τριδικὸν Κανόνα, τὸ, Ἀξιόν ἐστι, κτλ. Τροπάριον τῆς Ὁσίας, Ἐν σοὶ Μῆτερ— Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Παλιτηρίου καὶ τοῦ Ἀμώμου, Καθίσματα, τὰ Ἀναστάσιμα μόνον κατὰ σειράν. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ἰπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ ἤχου, κτλ. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Καθίσμα τῆς Ὁσίας. Δόξα, καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Καταβασίαι, Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ὁ Ν. Δόξα, τῆς μετανοίας ἀνοιξὼ μοι, καὶ τὸ λοιπὸν. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποστει-

ποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δύο. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ'· μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Ἔως ἄδὲ τὰ τῆς Ἑορτῆς, καὶ παύουσι πλέον. Δόξα, τοῦ Τριφιδίου, ἤχος α'. Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη· καὶ καθ' ἑξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Π'. Ἐὰν τύχη τῇ Δευτέρᾳ τῶν Βαίων.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ'. Προεόρτια γ'· καὶ ἐκ τοῦ Τριφιδίου τῆς Ὁσίας γ'. Δόξα, ἤχος δ'. Γλώσσαν ἦν οὐκ ἔγνω. Καὶ νῦν τὸ α'. τοῦ Ἦχου— Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τῆς Ὁσίας, ἤχος θ'. Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ὁσίας, Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ, ἡ συνήθης Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῆς Ὁσίας, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'· καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα τοῦ Τριφιδίου, ἤχος α'. Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Καὶ καθ' ἑξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς κατὰ τάξιν. Ὡσαύτως καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρώτῃ, μὴ τῆς Ἑορτῆς ἡ Ἀκολουθία.

Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ Προκείμενον τῆς ἡμέρας --- Εἰς τὸν Στίχον, Στιχη-

ρὰ προσόμοια, Ἄρχων τῶν ἄνω Δυνάμεων, (ἴρα εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινόν). Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἑορτή.

Θ'. Ἐὰν τύχη τῇ Παρασκευῇ τοῦ Λαζάρου.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρώτῃ, ψάλλεται ἅπασα ἡ τῆς Ἑορτῆς ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν.

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὴν θ'. ὦραν, καὶ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στιχους ι'. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες· καὶ τοῦ Λαζάρου ἰδιόμελα δ'. Δόξα, ἤχος πλ. δ'. Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες. Καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Φῶς ἰλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἄρχων τῶν ἄνω Δυνάμεων (ἴρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ). Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος δ'. Τῷ ἕκτῳ μηνί. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. ἀπόλυσις, καὶ ἀπόδοσις. Ὁ δὲ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, Ὡδὴν ἐπινίκιον, ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Ι'. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας Ἀποδείπνον μικρόν. Μετὰ δὲ τὸ, ἅξιόν ἐστιν, ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, Ὡδὴν ἐπινίκιον. Μετὰ τὴν θ'. ὥδην, ὁ Εἰρμὸς Τρισάγιον. Κοντάκιον, ἢ πάντων χαρὰ. Κύριε ἐλέησον μ'. καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Παρασκευῇ πρώτῃ, μετὰ τὴν γ'. ὦραν, ἀπόλυσις, ἐπειδὴ Προηγιασμένη οὐ γίνεται.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὴν θ'. ὦραν, καὶ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ

προσό-

προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιωνίαν καὶ τοῦ Λαζάρου ἰδιόμελα κατὰ σειρὰν, δ'. Δόξα, ἤχος πλ. δ'. Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες . . . βοήσωμεν. Καὶ νῦν, Ἀπεστᾶλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Φῶς ἰλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ ἰδιόμελα στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ β'. Καὶ νῦν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῷ Σαββάτῳ πρώτῃ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, κτλ. Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα, τὰ δύο τοῦ Λαζάρου, καὶ τὰ δ' τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον, Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν. χῦμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ ἰδιόμελον, ἤχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς εἰς Γ'. καὶ τοῦ Λαζάρου εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Καθίσμα τοῦ Λαζάρου, Συμπαρέστησαν Χριστῷ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστᾶλη Γαβριήλ. Ἀπ' ἑκτῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ θ'. ᾠδὴ. Ἐξαποστειλᾶριον, τῆς Ἑορτῆς ἐν, καὶ τοῦ Λαζάρου δύο. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Λαζάρου γ'. Δόξα, τοῦ Λαζάρου, ἤχος β'. Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς, Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας . . . Σῶσον ἡμᾶς . . .

ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Λαζάρου. Κοντάκιον, τῆς Ἑορτῆς. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικόν, Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών. Μετ' αὐτὸ, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ἐν τῇ θ'. ὥρᾳ, λέγομεν ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ οὕτως ἀποδίδεται.

ΙΑ'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων.

Τῇ Παρασκευῇ πρώτῃ, εἰς τὸν Ἐσπερινόν, ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου θ'. καὶ Προσόρτια γ'. Δόξα, ἤχος πλ. δ'. Τὴν ψυχωφελῆ πληρῶσ... βοήσωμεν. Καὶ νῦν, ἤχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἰσόδος, καὶ καθεστῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρὸν, καὶ ψάλλομεν συνήθως τὸν Κανόνα τοῦ Λαζάρου.

Τῷ Σαββάτῳ πρώτῃ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἀπολυτίκιον τοῦ Λαζάρου. Τὴν Κοινὴν Ἀνάστασιν, ἐκ γ'. καὶ ἑφεστῆς τὰ λοιπὰ, καθὼς διατέτακται ἐν τῷ Τριψύδιῳ. Κανόνες τοῦ Τριψύδιου καὶ ὁ Προσόρτιος. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Καθίσμα τοῦ Λαζάρου, καὶ Προσόρτιον. Ἀπ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Λαζάρου. Καταβασίαι, Ἰγρὰν διδοεύσας. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ θ'. ᾠδὴ. Ἅγιος Κύριος... Ἐξαποστειλᾶρια τοῦ Λαζάρου δύο, καὶ τὸ Προσόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ'. καὶ Προσόρτια δ'. Κεκρομμένον μυστήριον. Δόξα, ἤχος β'. Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Ἀκολουθιῶν. Ἀντὶ τοῦ Τρισημίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, τὴν ἀγνὴν ἐνδοξῶς τιμῆσωμεν. Μετὰ τὸ Κοινωνικὸν, τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον καὶ τῶν Βαίων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τὰ α' τῆς Ἑορτῆς, καὶ δύο τοῦ Τρισημίου—Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς Δόξα, ἤχος πλ. β'. Σήμερον ἡ χάρις. Καὶ νῦν, ἤχος δ'. Σήμερον χάρις εὐαγγέλια. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Τρισημίου. Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος. Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς δύο. Καὶ νῦν, Μετὰ κλάδων νοητῶς. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τῶν Βαίων, Αἰνέσατε συμφώνως. Δόξα, ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Οἱ Ἀναβαθμοί. Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν'. Δόξα, ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον, ἤχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Οἱ Κανόνες, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς γ'. καὶ τῶν Βαίων εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ὠδή, ἡ Ἰπακοὴ τῶν Βαίων. Ἀφ' ἑκτῆς,

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς, Καταβασίαι τοῦ Τρισημίου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ θ'. ὠδή. Ἐξαποστελάρικ, τὰ δύο τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Βαίων γ'. Δόξα, ἤχος πλ. β'. Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα. Καὶ νῦν, ἤχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλῃ. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Τρισημίου. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σώσον ἡμᾶς... ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς. Ἀπολυτικά, Σήμερον τῆς σωτηρίας... καὶ, τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Κοντάκιον, τῆ ὑπερμάχῳ. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῶν Βαίων. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς καὶ μετ' αὐτὸ, τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. κτλ.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προομιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαίων γ'. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, κτλ. καὶ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος... Προκείμενον τῆς ἡμέρας—Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαίων. Δόξα, ἤχος Βαρύς. Συναγωγὴ πονηρά. Καὶ νῦν, ἤχος δ'. Σήμερον χάρις εὐαγγέλια τὸ, Νῦν ἀπολύεις καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Τρισημίου τὰς γ'. ὠδὰς. Μετὰ τὸν Εἰρμὸν τῆς β'. Τρισημίου, τὸ, ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. ἀπολύεις, καὶ ἀπόδοσις.

ΙΒ'. Ἐὰν τύχη τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἔσθωμεν Στίχους β'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον καὶ Ἰδιόμελα τοῦ Τρισημίου γ'. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου,

κτλ. Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, (ὄρα ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Βαΐων, τροπάριον β'.) Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαΐων, Ἐκ Βαΐων καὶ κλάδων, κτλ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ γ'. καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ πρώτ', ἅπαντα τῆς ἑορτῆς, κατὰ τάξιν.

Τῇ αὐτῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰδὲ βούλει, τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ προσόμοια, Ἀρχῶν τῶν ἁγίων Δυνάμεων. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'. Τῷ ἔκτῳ μῆνι. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ γ'. ἀπόλυσις, καὶ ἀπόδοσις.

ΙΓ'. Ἐάν τύχη τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ, ἢ τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰς τὸν Ὄρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, ψάλλονται πάντα τὰ τῆς ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν — Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τῇ αὐτῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ, ἢ Τετάρτῃ, ἑσπέρας, γίνεται ἡ ἀπόδοσις, ψαλλομένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν προσομοίων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἀπαρallάκτως, καθὼς διευτυπώθη ἀνωτέρω (Ἀρθρῶ ΙΒ'. §. 3).

ΙΔ'. Ἐάν τύχη τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ πρώτ', ποιοῦμεν

μικρὸν Ἑσπερινόν, ἐν ᾧ ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου, ἦχος ε'. Συντρέχει λοιπὸν, καὶ ἐφεξῆς τὰ λοιπὰ τρία. (ὄρα ταῦτα εἰς τοὺς Αἴνους τῆς Μεγάλης Πέμπτης) Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. ε'. Γέννημα ἐχιδνῶν (εἰς τὸν Ἑσπερινόν τῆς Μεγάλης Πέμπτης). Εἰσοδος μετὰ τοῦ εὐαγγελίου, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνήτω, τὸ εὐαγγέλιον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ἑσπέρας, Μέγας Ἑσπερινός. Μετὰ τὸν Προομιαικόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς, Βουλὴν προαιώνιον, δευτεροῦντες αὐτά. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, τὸ Δοξαστικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ πρώτ', ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ γ'. Τὰ Καθίσματα, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Ἄντιφωνον τοῦ δ'. Ἦχος. Προκείμενον, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό καὶ τὸ Ἰδιόμελον, εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ε'. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς, Κάθισμα τοῦ Τριωδίου, Ὁ λίννας καὶ πηγὰς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀρ' ἔκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς. Συναξάριον, πρώτον τοῦ Μηναίου, εἶτα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι, Ἀντίξω τὸ στόμα μου. Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ β'. ὠδῆ. Ἐξαποστειλάσιον.

λάριον, Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, ἄπαξ·
καὶ τὰ δύο τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰ-
νους, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλο-
μεν ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου, ἦχος πλ.
δ'. Μηδεὶς, ὦ πιστοί, τοῦ δεσποτικοῦ
Δείπνου ἀμύητος, ἐκ δευτέρου. (βρα-
τοῦτο ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τῶν Αἰνῶν)
καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια δ'. Δόξα,
τοῦ Τριωδίου, ἦχος πλ. ἁ. Μυσταγωγῶν
σου Κύριε τοὺς Μαθητάς. Καὶ νῦν τῆς
Ἑορτῆς, ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυσ-
τήριον. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα
τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε
ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ
δὲ ἡμᾶς σαρκωθεὶς... Ἀπολυτικίον καὶ
Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολος
τῆς Ἑορτῆς Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας,
καὶ καθέξῃς, ἡ θεία Λειτουργία τοῦ
Χρυσοστόμου. Ἀντὶ τοῦ Χερουβικού,
τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ. Εἰς τὸ,
Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χάραν με-
γάλην. Κοινωνικόν τῆς Ἑορτῆς καὶ
μετ' αὐτὸ, Μνήσθητι εὐπλάγη καὶ
ἡμῶν, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῇ
τραπέζῃ, Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τῇ μεγάλῃ Πέμπτῃ ἑσπέρας, ψάλλ-
λεται ὁ Ἑσπερινὸς ἀπαρallάκτως, κα-
θὼς ἀνωτέρω διετυπώθη (Ἄρθρον ΙΒ.
§. 3.), καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἑορτή.

Τὰ δὲ 16'. Εὐαγγέλια ἀναγινώσκον-
ται ἐν τῷ καιρῷ αὐτῶν, κατὰ τάξιν,
μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἁγίων
Παθῶν.

ΙΕ'. Ἐάν ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγε-
λισμοῦ τόχῃ τῇ Ἁγίᾳ καὶ Με-
γάλῃ Παρασκευῇ, ἢ τῷ Μεγάλῳ
Σαββάτῳ, μετατίθεται ἡ Ἑορ-
τὴ αὕτη, καὶ ψάλλεται κατ'
αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Περὶ τῶν αἰτιῶν, δι' ἃς μετατίθεται ἡ
Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκ-
κλησία, πρὸ ἐνὸς αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν,
παρὰ Πατριαρχῶν ἀρχαίων καὶ Ἀρχιε-
ρέων, ὡς περιελάβομεν, κατιδοῦσα τὴν
διαφωνίαν καὶ σύγχυσιν, τὴν συμβαί-
νουσαν ἀνὰ πάσας τὰς ἐν ταῖς πόλεσι
καὶ κώμαις Ἐκκλησίας, μέριμναν καὶ
περὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πανηγυρι-
κωτάτης Ἑορτῆς ἀνελάβετο. Καὶ δὴ,
πρὸς παῦσιν τῆς δοκούσης ἀνωμαλίας,
μάλιστα ἐν ταῖς τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ ἀκο-
αῖς, τοῦ μὴ κατὰ βάθος τὰ τοῦ Πνεύ-
ματος ἐννοοῦντος, διετάξαντο τὴν τῆς
Ἑορτῆς μεταθέσιν, ἐάν τύχη ἐν ταῖς
δυσὶν ἡμέραις ταῖς πενήτημοις ταύταις,
εἰς τὴν κυριώνημον τοῦ Πάσχα ἡμέραν
ἵνα τὰ χαρμόσυνα τοῖς χαρμοσύνης
συνάδωνται καὶ συμμελωδῶνται, οἰκο-
νομικῶς ἀποκλείουσα τὴν ἀνάμιξιν τῶν
φαιδρῶν μετὰ τῶν πενήτημων καὶ ἵνα
μὴ ἀσυμφωνία δεικνύηται μετὰ τοῦ,
Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ζύλου μετὰ τοῦ,
Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια καὶ τοῦ,
Δακρυρρόδους θρήνου, ἐπὶ σὲ ἡ Ἁγνή·
μετὰ τοῦ, Ὁ Γαβριὴλ κομιζεὶ τῇ Κό-
ρη τὰ Εὐαγγέλια. Ταῦτα δὲ, ὡς εἰρηται,
διὰ τὰς ἐν πόλεσι μόνον καὶ κώμαις
Ἐκκλησίας, τῶν μοναστηριακῶν Τυ-
πικῶν ἀμεταβλήτων, ἀνεπάφων, καὶ
ἀμετακινήτων διαμενόντων, διὰ τε τὸ
πρὸς τοὺς ἀρχαίους ἐκείνους Πατέρας
σέβας, καὶ διὰ τὸ διάφορον τοῦ μονα-
χικοῦ πολιτεύματος, καὶ τῆς ὑψηλοτέ-
ρας διαγωγῆς.

Ις'. Ἐάν τόχῃ τῇ Ἁγίᾳ καὶ Με-
γάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, εἰς
τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα
γ'. τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα γ'. καὶ τῆς
Ἑορτῆς.

Ἐορτῆς προσόμοια δ'. Βουλὴν προαιώνιον, κτλ. δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, ἦχος πλ. β'. Τὴν σήμερον μυστικῶς. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀπεστάλη εἰς οὐρανοῦ. Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἰλαρόν· καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Τοῦ Τριωδίου, Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός.

Τῆς Ἐορτῆς, Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος.

Τοῦ Τριωδίου, Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωάνν τὸν τοῦ Ἀραβί.

Τὸ τελευταῖον τοῦ Τριωδίου, Ἔτους ὀκτωκαίδεκάτου Ναβουχοδανόσου ὀβασιλεύς.

Τὰ δὲ λοιπὰ Ἀναγνώσματα ἀναγινώσκονται πρὸ τοῦ Εὐλογητοῦ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τελευταίου ἀναγνώσματος, ψάλλουσιν ἀμφότεροι οἱ χοροὶ, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, κτλ. ἕως ἂν πληρωθῶσιν ἀπαντες οἱ Στίχοι. Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ καὶ μετ' αὐτὴν, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ὁ Ἀπόστολος τοῦ Τριωδίου, Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν. Μετὰ δὲ τὴν τούτου συμπλήρωσιν, ἀντὶ τοῦ, Ἀληθεία, ψάλλομεν τὸ, Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, κτλ. καὶ ἀρχεται μὲν τούτου ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς ὥραιας πύλης πρῶτον, εἶτα καὶ οἱ Χοροὶ· καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον, Ὁφεί Σαββάτων· καὶ καθέτης ἡ θεία Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, ψάλλομεν, Σιγησάτω πάντα σὰρξ, Κοινωνικόν, Ἐξηγήθη ὡς ὁ ὑπῶν Κύριος. Ἀντὶ τοῦ, Εἶδομεν τὸ φῶς, τὸ μνησθητὶ εὐσπλαγγχε καὶ ἡμῶν, κτλ. καὶ ἀπόλυσις.

Περὶ δὲ δ'. Ὅραν τῆς νυκτός, τῇ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, μετὰ τὸν Εὐλογητόν, Βασιλεῦ οὐράνιε, Τρισάγιον, δεῦτε προσκυνήσωμεν, ὁ Ν'

καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, Κύματι θαλάσσης. Μετὰ δὲ τὴν θ'. ὠδὴν, ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος οἱ τε Διάκονοι καὶ Ἱερεῖς, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἐὰν ὑπάρχη, ψάλλοντες πρῶτον τὸ Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην· εἶτα τὸ, Τὴν Ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ· καὶ τούτο ἐπαναλαμβάνεται, ἕως οὗ φθάσωμεν εἰς τὸν διωρισμένον τόπον· καὶ εὐθὺς τὸ, Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, Ὁφεί Σαββάτων, τῇ ἐπιρωστικῶσι. Εἶτα, Δόξα τῇ Ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίου, κτλ. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ· καὶ τέλος, ἀπαὺ τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἐορτῆς, Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Μετὰ δὲ τὴν Συναπτὴν, ὁ Κανὼν τῆς Ἀναστάσεως εἰς δ'. καὶ τῆς Ἐορτῆς εἰς δ'. Καταλασίαι ὁμοῦ· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ Αἰτήσις, κατὰ τὸ σήνηθες, εἰς ἐκάστην ὠδὴν· Ἀπὸ γ'. ὠδῆς ἡ Ἰπακοή, Προλαβούσαι τὸν Ὁρθρον· Εἶτα, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Πάσχα. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἐορτῆς· καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν εἰς ἡμέρας, ... Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τῆς Ἐορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀντὶ δὲ τοῦ, Ἐλεῆμων ἐλέησόν με ὁ Θεός, λέγομεν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν εἰς ἡμέρας, εἰς ἦχον ε'. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς Ἐορτῆς, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον ε'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμούς. Εἶτα ψάλλομεν τὰς λοιπὰς τῶν Κανόνων ὠδὰς· εἰς δὲ τὴν θ'. καὶ τὰ Μεγαλυνάρια, ἀνα δ'. εἰς ἐκατέρας Ἐορτῆς. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα, τῆς Ἐορτῆς Ἀγγελικῶν δυνάμεων, καὶ πάλιν τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἐορτῆς δ'. Εἶτα, Πάσχα Ἱερὸν, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Δόξα,

Δέξα, ἤχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Καὶ νῦν Ἀναστάσιος ἡμέρα, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Τὸ Χριστὸς ἀνέστη — Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν — Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον. Κοντάμιον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ — Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Πάσχα. Κοινωνικὸν ὁμοίως τοῦ Πάσχα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Ἡ Κατήχησις Χρυσοστόμου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΖ'. Ἐάν τύχη τῆ β'. ἢ γ'. ἢ δ'. τῆς Διακαινησίμου.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ θυμιάσαι τὸν ἱερέα, καὶ εἰπεῖν τὸ, Δέξα τῆ Ἁγία, καὶ ὁμοουσίῳ, κτλ. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, κατὰ τὸ ἔθος· ἐπὶ τέλους δὲ ἅπαξ καὶ τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δι' καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ. Δέξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τὸ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῆς ἡμέρας, καὶ, εἰ βούλει, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶν ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, λέγεται εὐθὺς, κατὰ τὸ ἔθος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ, Οὐσὴς ὀψίας· εἰ δὲ μή, Ἡ Ἐκτενής, τὸ, Πληρώσωμεν, καὶ τὰ λοιπὰ—Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, εἶτα τὸ Πάσχα ἱερόν, κτλ. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δέξα ἤχος δ', Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Καὶ νῦν, Ἀναστάσιος ἡμέρα· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, δις· καὶ τὸ Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς, ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὸν ὄρθρον καὶ εἰς τὴν Λει-

τουργίαν, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ἀπαρallάκτως, καθὼς διευτυπώθη ἀνωτέρω (Ἄρθρον ιτ'. §. 2).

Τῆ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Εἰς ΤΟΝ ἙΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἀρχόμεθα τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ, ἀνευ μετανοιῶν καὶ Στιχολογίας.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος, καὶ φλεγγόμενος· Χαῖρε γῆ ἄσπορη· χαῖρε βάτε ἀφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον· χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἢ μεταγούσα· καὶ κλίμαξ ἢ μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακώβ εὐεάσατο· χαῖρε θεία στάμνε τοῦ Μάννα· χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς· χαῖρε Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φλέγη ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον; μετ' ἐμοῦ ἔρης γὰρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ μου· καὶ πῶς γεννήσομαι, λέγε μοι, χωρὶον εὐρύχωρον. καὶ τόπος ἀγιάσματος, τοῦ τοῖς χειρουβὶμ ἐπιβαίνοντος; Μὴ με δελεάσης, ἀπάτη· οὐ γὰρ ἔγιων ἠδονήν· γὰρ

μου

μου ὑπάρχω ἀμήτοσ· πῶσ οὖν
παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾷται
φύσεως τάξις, φησὶν ὁ Ἀσώμα-
τος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον δια-
πράττεται. Τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀ-
ληθεῖσι ῥήμασι, Παναγία ὑπερά-
μωμε. Ἡ δὲ ἐβόησε· Γένοιτό μοι
νῦν ὡς τὸ ῥήμά σου, καὶ τέξομαι
τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δα-
νεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ, τὸν
ἄνθρωπον, ὡς μόνος δυνατός, εἰς
τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγ-
κράσεως.

Δόξα. καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.
Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβρι-
ῆλ ὁ Ἀρχάγγελος, εὐαγγελίσα-
σθαι τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν·
καὶ ἔλθων εἰς Ναζαρέτ, ελογιζέτο
ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληρτόμε-
νος· ὅτι, πῶσ ὁ ἐν ὑφίστοις ἀκα-
τάληπτος ὢν, ἐκ Παρθένου τί-
κτεται! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν,
καὶ ὑποπόδιον τῆν γῆν, ἐν μή-
τρα χωρεῖται γυναικός! ὦ τὰ Ἐ-
ξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα, ἀτε-
νίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ
ταύτης σαρκωθῆναι ἠδὲ δόξῃσε. Θε-
οῦ ἐστὶ Λόγος ὁ παρών. Ἦ οὖν
ἵσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ;
Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος
μετὰ σοῦ· χαῖρε ἀγνή Παρθένε·
χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε
Μήτηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ
καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Εἰσοδός, τὸ, φῶσ Ἰλαρόν, τὸ Προ-
κείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέ-

ατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς
Χαρρᾶν. Καὶ ἀπήντησε τόπω, καὶ
ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδω γὰρ ὁ ἥλιος·
καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τό-
που, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλὴν αὐ-
τοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐ-
κείνῳ, καὶ ἐνουπνιάσθη. Καὶ ἰδοῦ,
κλίμαξ ἐστρηγμένη ἐν τῇ γῆ, ἣς
ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρα-
νόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀ-
νέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐ-
τήν. Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο
ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι
ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ Πατρός σου,
καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, μὴ φοβοῦ· ἡ
γῆ, ἐφ' ἣς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς,
σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρμα-
τί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου
ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυ-
θήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ λίβα,
καὶ βορρᾶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς·
καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι
αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρ-
ματί σου. Καὶ ἰδοῦ ἐγὼ εἰμι μετὰ
σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ
πάσῃ, οὗ ἐὰν πορεύῃς· καὶ ἐπι-
στρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην·
ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως
τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλη-
σά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ
τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι
ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ,
ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη,
καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος
οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἴ-
κος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ
οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς
ἀγάθης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν
οἱ

οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ δλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πόλης τῶν Ἀγίων τῆς ἐξωτερικῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πόλις αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἠγούμενος οὗτος κἀθήται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πόλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πόλης τῶν Ἀγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Η σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῆς οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στύλους ἐπία. Ἔσφαξε τὰ ἐχυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ὡς ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἐλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεέρακα ὑμῖν ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώ-

σει. Ὁ παιδεύων κακοὺς λήφεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμῆσεται ἑαυτόν· (οἱ γὰρ ἐλεγχοὶ τῷ ἀσεβεῖ, μῶλωπος αὐτῷ) Μὴ ἐλεγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἐλεγχε σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γινώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλή Ἀγίων, σύνεσις· (τὸ γὰρ γινῶναι Νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς) Τοῦτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολλὸν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελα Στιχηρά.

Ἦχος α'. Βῤζαντος.

Τῷ ἕκτῳ μηνί, ὁ Ἀρχιστρατήγος ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνήν, μηνύσαι σοὶ τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· τέξῃ Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, καὶ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Ὁ αὐτός· Ἀνατολίου.

Ἐν τῷ μηνί τῷ ἕκτῳ, ἀπεστάλη οὐρανόθεν Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐν πόλει τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, κομίσει τῇ Κόρῃ γαμῶν εὐαγγέλια· καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτήν, ἐβόησε λέγων· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε δοχείον τῆς ἀχωρήτου φύσεως· ὃν γὰρ οὐρανοὶ οὐκ ἐχώρησαν, ἢ νηδὺς σου κεχώρηκεν εὐλογημένη. Χαῖρε σεμνή, τοῦ Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις, καὶ τῆς Ἐύας

ἢ λύτρωσις, καὶ χαρὰ τοῦ κόσμου,
καὶ ἀγαλλίασις τοῦ γένους ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἀπεστάλη ἄγγελος Γαβριήλ, οὐρανόθεν ἐκ Θεοῦ, πρὸς Παρθένον ἀμόλυτον, εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, εὐαγγελίσασθαι αὐτῇ τοῦ ξένου τρόπου τὴν σύλληψιν. Ἀπεστάλη δούλος ἀσώματος, πρὸς ἔμψυχον πόλιν καὶ πόλιν νοερὰν, μηνύσαι Δεσποτικῆς παρουσίας τὴν συγκατάβασιν. Ἀπεστάλη στρατιώτης οὐράνιος, πρὸς τὸ ἔμψυχον τῆς δόξης Παλάτιον, προετοιμάσαι τῷ Κτίστῃ κατοικίαν ἀληκτον· καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτὴν ἐκραύγαζε· Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τῶν τετραμορφῶν ὑπερενδοξότερα· Χαῖρε καλέδρα Βασιλικῆ οὐράνιε· Χαῖρε Ὁρος ἀλατόμητον, δοχεῖον πανέντιμον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τὸ πλήρωμα κατώκητε, τῆς Θεότητος σωματικῶς, εὐδοκία Πατρὸς αἰδίου, καὶ συνεργεῖα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ἦχος β'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κορη καὶ ἀπειρόγαμη· μὴ καταπλαγῆς τῇ ξένη μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσης· Ἀρχάγγελός εἰμι· ὅφρι ἐξηπάτησεν Εὐαν ποτέ· νῦν εὐαγγελίζομαι σοὶ τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἀρθορος, καὶ τέξῃ τὸν Κύριον ἄχραντε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

(ΓΟΜ. Γ')

Ἦχος δ'.

Τῷ ἕκτῳ μηνί, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνήν· καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπὼν, εὐηγγελίσασθαι αὐτῇ τὸν Λυτρωτὴν προσελθεῖν. Ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκίησαντα ἐνανθρωπήσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἰλῶταν ἦν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἢ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοᾶδρῆσαι· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καλόν.

Ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις νῦν ἐπέφανε ἡμῖν· ὑπὲρ λόγον ὁ Θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦται· Ἀρχαγγέλου τῇ φωνῇ ἢ πλάνῃ ἐκμειοῦται· ἢ Παρθένος γὰρ δέχεται τὴν χαρὰν· τὰ ἐπίγεια γέγονεν οὐρανόσ· ὁ κόσμος λέλυται τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, καὶ φωναῖς ἀνυμνεῖτω· Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον χαρὰς Εὐαγγέλια· παρθενικῆ πανήγυρις· τὰ κάτω τοῖς ἀνω συνάπτεται· ὁ Ἄδάμ· και-

9) νουργεί-

νουργείται· ἡ Εὐα τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται· καὶ ἡ σκηνὴ τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας, τῇ θεώσει τοῦ προσληφθέντος φυράματος, ναὸς Θεοῦ κεχηρημάτικεν. Ὡ Μυστήριον! ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἄγνωστος, ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως ἄφραστος. Ἄγγελος λειτουργεῖ τῷ θαύματι· παρθενικὴ γαστήρ τὸν Υἱὸν ὑποδέχεται· Πνεῦμα Ἅγιον καταπέμπεται· Πατὴρ ἄνωθεν εὐδοκεῖ, καὶ τὸ συνάλλαγμα, κατὰ κοινὴν πραγματεύεται βούλησιν· ἐν ᾧ, καὶ δι' οὗ σωθέντες, συνωδᾷ τῷ Γαβριήλ, πρὸς τὴν Παρθένον βοήσωμεν·

Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν, πρὸς ἑαυτὸν ἐπανήγαγεν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον,
Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριήλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῷ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυτις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὅ μὲχρις Στρατηγός, τῶν ἀύλων ταγμάτων, εἰς Πόλιν Ναζαρέτ, ἐπιστὰς Βασιλεὺς, μνηύει σοι

Ἄχραντε, τῶν αἰῶνων καὶ Κύριον, Χαῖρε, λέγων σοι, εὐλογημένη Μαρία, ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον θαῦμα, βροτῶν ἡ ἀνάκλησις.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα

Σήμερον ἅπαντα κρίσις ἀγάλλεται, ὅτι τὸ χαῖρέ σοι φωνεῖ Ἄρχάγγελος· εὐλογημένη σὺ Σεμνή, καὶ Ἄχραντε πανάμωμε. Σήμερον τοῦ ὄρθρου ἀμαυροῦται τὸ φρούγμα· ἄρας γὰρ διαλέλυται τοῦ Προπάτορος σύνδεσμος· Διὸ καὶ κατὰ πάντα βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γαβριήλ ἐξ οὐρανοῦ, τὸ Χαῖρε κράζει τῇ Σεμνῇ, ὅτι συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν Μαριάμ ἀπεφθέγγετο· Ἄνανδρός εἰμι, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τίς ἐώρακε; Καὶ ἐρμηνεύων ἔλεγεν ὁ Ἄγγελος τῇ Θεοτόκῳ καὶ Παρθένῳ· Ἐλεύσεται σοι, Ἅγιον Πνεῦμα, καὶ δύναμις Ἑψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ἀπεστάλη Γαβριήλ, πρὸς τὴν παρθένον καὶ ἀγνήν, καὶ ἐμήνυσεν αὐτῇ, τὴν ἀνεκλάλητον χαρὰν, ὅτι ἀσπόρως συλλήψῃ, καὶ οὐ φθάρησῃ· τέξῃ γὰρ Υἱόν, τὸν πρὸ αἰῶνων Θεόν, καὶ σώσει τὸν λαόν, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν· καὶ μαρτυρεῖ ὁ πέμψας με εἰπεῖν σοι, εὐλογημένη τὸ χαῖρε. Παρθένος τί-

κτεις,

κτεις, και μετα τόκον, πάλιν μένεις Παρθένος.

Οί Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου. Προκειμένον ἤχος δ΄.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ τὸ, πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστάσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν Ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσχίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ. Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναῖκι, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἰδοὺ γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτιά μου, ἐσχίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις ἀπὸ τῆ παρα Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνευμά μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτηρὶ μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσαί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ

μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ Ν΄. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν τὸ αὐτό. Εἶτα,

Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ἦχος β΄.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ.

Ζῆτει τοῦτο εἰς τὴν Λιτὴν.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὤδῃ Α. Ἦχος δ΄ Ὁ Εἰρμός.

«**Α**νοῖξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ δεθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Σύλληψιν.»

Δέτω σοι Δέσποινα, κινῶν τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, Δαυὶδ ὁ Προπάτωρ σου· Ἀκουσον θύγατερ, τὴν χαρμῶσυνον, φωνὴν τὴν τοῦ Ἀγγέλου· χαρὰν γὰρ μνηύει σοι, τὴν ἀνεκλάλητον.

Ὁ Ἀγγελος.

Βοῶ σοι γηθόμενος· κλίνον τὸ οὖς σου καὶ πρόσχευ μοι, Θεοῦ καταγγέλλοντι σύλληψιν ἄσπορον· εὖρες χάριν γὰρ, ἐνώπιον Κυρίου, ἦν εὖρεν οὐδέ ποτε, ἄλλη τις Πάναγνε.

Ἡ Θεοτόκος.

Γνωσθήτω μοι Ἀγγελε, τῶν σῶν ῥημάτων ἡ δύναμις· πῶς ἔσται ὁ εἶρηκας· λέγε σαφέστατα, πῶς συλλήψομαι, Παρθένος οὐσα Κόρη; πῶς δὲ καὶ γενήσομαι, Μητὴρ τοῦ Κτίστου μου;

Ὁ Ἀγγελος.

Δολίως με φλέγγεσθαι, διαλογίζῃ ὡς ἔοικε· καὶ χαίρω θεώμενος τὴν σὴν ἀσφάλειαν· θάρσει

9* Δέσποι-

Δέσποινα. Θεοῦ γὰρ βουλομένου, βραδίως περαίνεται, καὶ τὰ παράδοξα.

Καταβασία. Ἄνοιξω τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ Γ'. ὁ Εἰρμός.

«**Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους θεοτόκε, ἢ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγῆ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν, στερέωσον· κὰν τῆ σεπτῆ Συλλήψει σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.»

Ἡ Θεοτόκος.

Εξέλιπεν Ἄρχων ἐξ Ἰούδα, ὁ χρόνος ἐπέστη δὲ λοιπὸν, καθ' ὃν ἀναφανήσεται, ἢ τῶν Ἑλλήνων ἐλπὶς ὁ Χριστός· σὺ δὲ, πῶς τοῦτον τέξομαι, Παρθένος οὔσα, σαφήνισον.

Ὁ Ἄγγελος

Ζητεῖς παρ' ἐμοῦ γινῶναι Παρθένη, τὸν τρόπον συλλήψεως τῆς σῆς, ἀλλ' οὗτος ἀνερμήνευτος· τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, δημιουργῶ δύναμι σου, ἐπισκιάσαν ἐργάσεται.

Ἡ Θεοτόκος.

Ἡ ἐμὴ Προμήτωρ δεξαμένη, τὴν γνώμην τοῦ ὄφραως, τρυφῆς τῆς θείας ἐξωστράκισται· διὸ περ κἀγὼ δέδοικα, τὸν ἀσπασμὸν τὸν ξένον σου, εὐλαβουμένη τὸν ὄλισθον.

Ὁ Ἄγγελος.

Θεοῦ παραστάτης ἀπεστάλην, τὴν θείαν μηνύσων σοι βουλήν· τί με φοβῆ Πανάμωμε, τὸν μᾶλλον σε φοβούμενον; τί εὐλαβῆ με Δέσποινα, τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβοῦμενον;

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κέλισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀλλῶν ποιμενικῶν.

Ὁ Λόγος Θεοῦ, ἐπὶ γῆς νῦν κατήλθεν· ὁ Ἄγγελος βοῶν, τῆ Παρθένω ἐπέστη· Χαίρε εὐλόγημένη, ἢ τὴν σφραγίδα μόνη φυλάξασα, ἐν μήτρα δεξαμένη τὸν πρόαιώνων Λόγον καὶ Κύριον, ἵνα ἐκ πλάνης σῶσῃ ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ὁ** κατήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ ὄρου Θεοτότος, ἐν νεφέλῃ κούφη, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῆ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῆ δυνάμει σου.

Ἡ Θεοτόκος

Ἰεράν τινα Παρθένον, τεξομένην ἀκήκοα, τοῦ Προφήτου πάλαι τὸν Ἐμμανουὴλ προθεσπίσαντος· ἐπιποθῶ δὲ τοῦ γινῶναι, πῶς Θεοτότος, τὴν ἀνάκρασιν, φύσις βροτῶν ὑποστήσεται;

Ὁ Ἄγγελος

Κατεμήνυσεν ἢ βράτος, ἀκατάφλεκτος μείνασα, δεξαμένη φλόγα, κεχαριτωμένη ἀνύμφευτε, τοῦ κατὰ σὲ Μυστηρίου τὸ ἀπορρήτον· μετὰ τόχον γὰρ, μενεῖς Ἄγνη ἀειπαρθένος.

Ἡ Θεοτόκος.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος, ἀληθείας κήρυξ, λέγε, Γαβριήλ, ἀληθέστατα· πῶς ἀκηράτου μενούσης τῆς ἀγνείας μου, Λόγον τέξομαι, μετὰ σαρκὸς τὸν ἀσώματον;

Ὁ Ἄγγελος.

Μετὰ δέους σοι ὡς δούλος,

τῆ

τῇ Κυρία παρίσταμι· μετὰ φό-
βου Κόρη, νῦν κατανοεῖν εὐλαβοῦ-
μαί σε· ὡς ὑετός ἐπὶ πόκον κατα-
θήσεται, ἐπὶ σέ Λόγος, ὁ τοῦ Πα-
τρὸς ὡς ἠδδόχησε.

Καταβασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ῥδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

« Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ
τῇ Θεῖα δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρό-
γαμε Παρθένη, ἔσχες ἐν μήτρα
τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας
ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί
σε, σωτηρίαν βραβεύοντα. »

Ἡ Θεοτόκος.

Νοεῖν σου οὐ δύναμι, τῶν λό-
γων τὴν ἀκρίβειαν· θαύματα γὰρ
γέγονε πολλάκις, θεῖα δυνάμει
τερατουργούμενα, σύμβολα καὶ
τύποι νομικοὶ, τέτοκε παρθένος
δὲ, ἀπειράνδρως οὐδέποτε.

Ὁ Ἄγγελος.

Ξενίξῃ πανάμωμει· καὶ ξένον
γὰρ τὸ θαῦμά σου· μόνη γὰρ τὸν
πάντων Βασιλέα, δέξῃ ἐν μήτρα
σαρκιωθησόμενον, καὶ σὲ προτυποῦ-
σι Προφητῶν, ῥήσεις καὶ αἰνίγ-
ματα, καὶ τοῦ νόμου τὰ σύμβολα.

Ἡ Θεοτόκος.

Ὁ πᾶσιν ἀχώρητος, καὶ πᾶσιν
ἀθεώρητος, πῶς οὗτος δυνήσεται
Παρθένου, μήτραν οἰκήσαι, ἦν αὐ-
τός ἐπλασε; πῶς δὲ καὶ συλλή-
φθαι Θεόν, Λόγον τὸν συνάναρ-
χον, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι;

Ὁ Ἄγγελος.

Πρὸς τὸν σὸν Προπάτορα, Δα-
βὶδ ἐπαγγελιάμενος, ὀήτειν ἐκ
καρποῦ τοῦ τῆς κοιλίας, ἐπὶ τὸν
Θρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τὴν
τοῦ Ἰακώβ σέ καλλονὴν, μόνην

ἐξελέξατο, λογικὸν ἐνδιαίτημα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥδὴ Σ'. Ὁ Εἰρμός.

« Ἐδόθησε προτυπῶν τὴν ταφὴν
τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰω-
νάς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ
φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ
τῶν δυνάμεων. »

Ἡ Θεοτόκος.

Ῥημάτων σου, τὴν φωνὴν Γα-
βριήλ, τὴν χαρμόσυνον, δεξαμέ-
νη, εὐφροσύνης ἐνθέου πεπλήρω-
μαι· χαρὰν γὰρ μηνύεις, καὶ χα-
ρὰν καταγγέλλεις τὴν ἄληκτον.

Ὁ Ἄγγελος.

Σοὶ δέδοται, ἡ χαρὰ Θεομητορ
ἢ ἐνθεος· σοὶ τὸ Χαῖρε, πᾶτα κτί-
σις κραυγάζει Θεόνυμφε· σὺ γὰρ
μόνη Μήτηρ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ
προωρίσθης Ἀγνή.

Ἡ Θεοτόκος.

Ἐὶς Εὐδας νῦν, δι' ἐμοῦ καταρ-
γεῖσθω κατάκριμα· ἀποδότω, δι'
ἐμοῦ τὸ ὀφείλημα σήμερον· δι' ἐ-
μοῦ τὸ χρέος, τὸ ἀρχαῖον δοθήτω
πληρέστατον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ῥπέσχετο, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ
τῷ Προπάτορι, εὐλογεῖσθαι, ἐν τῷ
σπέρματι τούτου τὰ Ἑθνη Ἀγνή·
δια σοῦ δὲ πέρας, ἡ ὑπόσχεσις
δέχεται σήμερον.

Καταβασία. Ἐδόθησε, προτυπῶν.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Ἐπὶ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ
νικητήρια, ὡς λυτρῶ' εἶσα τῶν δει-
νῶν εὐχαριτήρια, ἀναγράφω σοὶ ἡ
Πολις σου Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἐ-
χουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθε-
ρωσον,

ρωσον, ἵνα κράζω σοι. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόνθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν, Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἵστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει·
χαῖρε δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρῦνών τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις·
χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ἱεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

Ἐγγεῖλεν Τῶν Ἄγγελος τῇ Παρθένῳ, Πατρός μεγίστης Ἄγγελον βουλῆς μέγαν.

Γήθεο τῇ Μαρῇ ἔφατ' Ἄγγελος ἱκαδὶ πέμπτη.

Αὐτῷ ἡ δοῦσα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὦδὴ Ζ'. ὁ Εἰρμός.

«Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἐψάλλον Ἱερεῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.»

Ἡ Θεοτόκος.

Φῶς τὸ αὐλον, μηνύων ὕλη σώματος, ἐνωθησόμενον, δι' ἐσπλαγγίαν πολλήν, παιδρὸν Εὐαγγέλιον, θεῖα κηρύγματα, νῦν κραυγάζεις μοι· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὁ Ἄγγελος.

Χαῖρε Δέσποινα, Παρθένε χαῖρε πάναγνε· χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ· χαῖρε λυχνία φωτός· Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· Εὐας ἡ λύτρωσις· ὄρος ἅγιον, περιφανὲς ἀγίασμα, καὶ νυμφῶν ἀθυνασίας.

Ἡ Θεοτόκος.

Ψυχὴν ἤγειρε, καὶ σῶμα καθήγησε, ναὸν εἰργάσατο, χωρητικὸν με Θεοῦ, σκητὴν θεοκόσμητον, ἐμφυχον τέμενος, ἡ ἐπέλευσις, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ ζωῆς ἀγνῆν Μητέρα.

Ὁ Ἄγγελος,

Ὡς πολύφωτον, λαμπάδα καὶ θεότευκτον, παστάδα βλέπω σε· νῦν ὡς χρυσὴ κιβωτός, τοῦ Νόμου τὸν πάροχον δεῖχου Πανάμωμε, εὐδοκῆσαντα, τὴν τῶν ἀνθρώπων ρύσασθαι, διὰ σοῦ φαρτῆν οὐσίαν.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἰστέον, ὅτι αὐταὶ αἱ θ'. ὡδαὶ περιέχουσιν Ἀκροστιχίδα τὴν κατὰ ἀλφάβητον, ἡ μὲν ἡ. ὁρθῶς· ἡ δὲ θ'. ἀντιστρόφως.

Ὦδὴ

ῥῶδῃ ἢ. ὁ Εἰρμός.

Ὁ Ἄγγελος.

«**Α**κουε Κόρη Παρθένε ἀγνή· εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριήλ βουλήν ὑψίστου ἀρχαίαν ἀληθινήν. Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοιμὴ Θεοῦ· Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς ἀναστραφήσεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.»

Ἡ Θεοτόκος.

Εννοια πᾶσα ἠττάται βροτῶν, ἀντέφησεν ἡ Παρθένος, ζητοῦσα ἅπερ μοι φθέγγη παράδοξα· ἤσῃν σου τοῖς λόγοις, ἀλλὰ δέδοικα, θαμβηθεῖσα μὴ ἀπάτη με, ὡς Εὐαν πόρρω πέμψης Θεοῦ· ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾶς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ιδε σοι τὸ ἄπορον λέλυται, φησὶ πρὸς ταῦτα ὁ Γαβριήλ· Καλῶς γὰρ ἔφης τὸ πρᾶγμα δυστέκμαρτον· Λόγοις σῶν χειλέων πειθαρχοῦσα λοιπὸν, μὴ ἀμφίβαλλε ὡς πλάσματι, ὡς πράγματι δὲ πίστευε· ἐγὼ γὰρ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Νόμος οὗτος θεόθεν βροτοῖς, ἡ ἀμεμπτος αὐδὺς φησι, ξυνοῦ ἐξ ἔρωτος τόχον προέρχεσθαι· Οὐκ οἶδα συζύγου παντελῶς ἡδονήν· Πῶς οὖν λέγεις ὅτι τέξομαι; φοβοῦμαι μὴ ἀπάτη λαλήσῃ· ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾶς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ρήματα ἅπερ μοι φθέγγη σε-

μνή, ὁ Ἄγγελος πάλιν βοᾶ, συνήθους πέλει λοχείας ἀνθρώπων θνητῶν. Τὸν ὄντως Θεόν σοι ἐπαγγέλλομαι, ὑπὲρ λόγον τε καὶ ἐννοϊαν, σαρκούμενον ὡς οἶδεν ἐκ σοῦ· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Φαίνη μοι ἀληθείας ῥήτωρ, κατέλετο ἡ Παρθένος· χαρὰς κοινῆς γὰρ ἐλήλυθας Ἄγγελος· Ψυχὴν οὖν ἐπεὶ καθήγγισμαι Πνεύματι. Ὡς τὸ ῥήμά σου γενέσθω μοι· σκηνοῦτω ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, πρὸς ὃν βοῶ μετὰ σοῦ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία. Ἄκουε Κόρη.

ῥῶδῃ Θ'.

Μεγαλυνάριον.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ἀλφάβητος ἀντιστρόφος. Ὁ Εἰρμός.

«**Ω**ς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ, ψανέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων· χεῖλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἄγγελου ἀναμέλλοντα, ἐν ἀγαλλιᾷσει βοάτω· χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.»

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Υπὲρ ἐννοϊαν συλλαβοῦσα Θεόν, τῆς φύσεως ἰσομοῦς ἔλαθες Κόρη· σὺ γὰρ ἐν τῷ τίκτειν τὰ μητέρων διέδρας, βρευστὴ φύσις περ καθεστηκυῖα· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Πῶς πηγάζεις γάλα Παρθένε ἀγνή;

ἀγνή; οὐ φέρεται ῥέξειπειν γλῶσσα βροτεία· ξένον γὰρ φύσεως ἐπιδείκνυσαι πρᾶγμα, νομίμου γονῆς ὄρους· ὑπερβαῖνον· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Μυστικῶς ταῖς ἱεροτεύκτοις Γραφαῖς, λαλεῖται περὶ σοῦ, Μητέρα Υψίστου, κλίμακα γὰρ πάλαι Ἰακώβ· σε προτυποῦσαν, ἰδῶν ἔφη· βάσις Θεοῦ αὐτῆ· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Θαυμαστὸν τῷ ἱεροδάντῃ Μωσεί, ἡ βίατος καὶ τὸ πῦρ ἔδειξε τέρας· ζητῶν δὲ τὸ πέρας εἰς διάβασιν χρόνου, ἐν Κόρη ἀγνή, ἔφη, κατοπτεύσω· ἧ ὡς Θεοτόκῃ λεχθεῖ· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Δανιὴλ· σε ὄρος καλεῖ νοητόν· Γενήτριαν Θεοῦ ὁ Ἡσαίας· βλέπει δὲ ὡς πέκον Γεδεών· ὁ Δαυὶδ δὲ, ἀγίασμα φάσκει· πύλην δὲ σε ἄλλος· ὁ δὲ Γαβριὴλ σοι κραυγάζει· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Καταβασία. Ὡς ἐμφύχω Θεοῦ.

Ἐξαποστειλάριον.

Ταῖς Μαθηταῖς συνῆλθωμεν.

Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, στρατηγὸς ἀπεστάλη, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, πρὸς Ἀγνήν καὶ Παρθένον, εὐαγγελίσασθαι ξένον, καὶ ἀπορρήτον θαῦμα· ὅτι Θεός ὡς ἄνθρωπος ἐξ αὐτῆς βρεφουργεῖται, ἀνευ σποράς, ἀναπλάττων

βρότειον ἅταν γένος· Λαοὶ εὐαγγελίζεσθε, τὴν ἀνάπλασιν κόσμου.

Ὁμοιον.

Χαῖρε κατάρας λύτρωσις, τοῦ Ἀδάμ Θεοτόκε· χαῖρε σεμνή Μητρόθεε· χαῖρε ἐμφύχω βάτε· χαῖρε λαμπάς· χαῖρε ὀρόνε· χαῖρε κλίμαξ καὶ πύλη· χαῖρε τὸ λείον ὄχημα· χαῖρε κόρυς νεφέλη· χαῖρε ναε· χαῖρε στάμνε πάγχρυσε· χαῖρε ὄρος· χαῖρε σκηνὴ καὶ τράπεζα· χαῖρε ἑὸς ἡ λύσις.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἱστῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ὁ Γαβριὴλ καταπτὰς, εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψῃ γιόν, τοῦ Ἀδάμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν ἀπάντων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βοώντων σοι τὸ Χαῖρε Ἀγνή.

Δίς.

Ὁ Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψῃ ἐν γαστρὶ σου τὸν σοὶ χωρητόν, καὶ τῷ κόσμῳ ἀχώρητον, καὶ κωφόρος ὀφθήσῃ τοῦ ἐκ Πατρὸς, πρὸ ἑωσφόρου ἀνατείλαντος.

Ὁ συναϊδὸς Λόγος τοῦ προανάρχου Πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, γῶν ἐπέστη τοῖς κάτω, δι' ἄκραν εὐσπλαγγίαν οἶκτον λαβῶν, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος· καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν πτωχεῖαν ἀναλαβῶν, ἐμορρωθῆ τὸ ἀλλότριον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Θεοφάνους.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀ-

νακα-

νακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χεῖρονος μεταλάβων, μεταδῶ μοι τοῦ βελτίονος. Ἐψεύσθη πάλαι Ἀδὰμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσῃται. Εὐφραίνεσθαι ἢ κτίσις, χορευέτω ἢ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρλένω μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικῶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος Ὁδὴ Γ'. καὶ Τ'. Εἰ δὲ βούλει, λέγε τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ

πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἢ πτάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς . . .

Στίχ. β'. ἤγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ περρασιωπήσεται. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ'. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλήθος εἰρήνης.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος . . .

Ἀντίφωνον γ'.

Στίχ. α'. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Στίχ. β'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν Ἐθαυμάσια μόνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς.

Ἀπολυτίκιον. Σήμερον τῆς σωτηρίας.

Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον Ἰηχος δ'.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν, στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιτολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοὶ ὁ ἀγιαζῶν καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες. Δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαίσχυν-

ἐπαισχύνεται, ἀδελφούς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγεῶ τὸ ὄνομάσου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιοῦς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν, Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινωνήκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλήσιως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τούτέστι τὸν διάβολον καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντός τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ πτέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ἔπειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὴν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάττεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δυναταί τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλοῦια ἡχ. ἀ. Καταβήσεται ὡς ὑετός ἐπὶ πόκαν, στίχ. Ἔσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου, καὶ περιέκρυθεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Κοινωνικόν. Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἤρετίστατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Ἀλληλοῦια.

Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Στιχηρὸν ἰδιόμελον, ψαλλόμενον, ἦταν Τυπικὴ διάταξις ἀπαιτήτη αὐτό.

Ἦχος πλ. δ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοί,

καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· ὁ γὰρ τοῦ Πατρὸς συναΐδιος, καὶ συνάναρχος καὶ σύνθρονος, οἰκτον λαβῶν καὶ φιλόανθρωπον ἔλεον, ἔκυτον καθῆκεν εἰς κένωσιν, κατ' εὐδοκίαν καὶ βούλησιν Πατρικὴν, καὶ μήτραν ὤκησε Παρθενικὴν, προαγνισθεῖσαν τῷ Πνεύματι· Ὁ τοῦ θαύματος! ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, ὁ ἀχώρητος ἐν μήτρα ὁ ἄχρονος ἐν χρόνῳ καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι καὶ ἡ σύλληψις ἄσπορος, καὶ ἡ κένωσις ἄφραστος, καὶ τὸ μυστήριον ὅσον! ὁ Θεὸς γὰρ κενοῦται, καὶ σαρκοῦται, καὶ πλάττεται, Ἀγγέλου πρὸς τὴν Ἀγνήν, τὴν σύλληψιν λέξαντος· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆ Κς'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Γαβριήλ.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ δύο. Εἶτα, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος ἀ.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριήλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς ὁ θεοειδέστατος, ὁ φωταυγῆς καὶ οὐράνιος, φῶς τὸ τρισήλιον, καθορῶν καὶ βλέπων, σὺν ταῖς ἄνω τάξεσι, τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μυστήριον, εὐηγγελίστατο, τῇ Παρθένῳ ἀρκεόμενος, καὶ πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρῖν, τοῖς Ἀγγέλοις ἄγνωστον, καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, μόνος πεπίστευσαι, Γαβριήλ καὶ τοῦτο, τῇ μόνη τεθαύρηκας, Ἀγνή εἰς Ναζαρέτ ἀφικόμενος· μεθ' ἧς ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Φωτὸς ὧν ἀνάπλεως αἰεὶ, καὶ ποιῶν τὸ θέλημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τοῦ Παντοκράτορος, ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, Γαβριήλ πανάριστε, τοῦ πάβω σε τιμῶντας περισώζε, αἰεὶ αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ ὦν, ἤχος πλ. β'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριήλ, ὁ Ἀρχάγγελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρέτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· ὅτι πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὧν, ἐκ Παρθένου τίκτεται! ὁ ἔχων Ὀρόνον οὐρανόν, καὶ ὑπόποδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρα χωρεῖται γυναικός! ὦ τὰ Ἐξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι ἠυδόκησαι! Θεοῦ ἐστὶ Λόγος ὁ παρῶν. Τί οὐκ ἴσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρη; Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σου· χαῖρε Ἀγνή Παρθένε· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Εἰσοδος, τὸ, φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Εἰσήλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ. Ὄφθη δὲ αὐτῷ Ἀγγελος Κυρίου, ἐν φλογὶ πυρός ἐκ τῆς βάτου, καὶ ὄρα, ὅτι ἡ βάτος καίεται πυρὶ, ἡ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο. Εἶπε δὲ Μωσῆς· Παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο, τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάτος. Ὡς δὲ εἶδε Κύριος, ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν Κύριος ἐκ τῆς βάτου, λέγων· Μωσῆ, Μωσῆ. Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστὶ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ ἐγγίσῃς ὧδε· λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἐστῆκας, γῆ ἁγία ἐστὶ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ Πατρὸς σου, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ. Ἀπέστρεψε δὲ Μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἠύλαβεῖτο γὰρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν· Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν. Οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν, καὶ κατέβην τοῦ ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν βέουσαν γάλα καὶ μέλι.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Κύριος ἐκτίσέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ

τοῦ

τοῦ προσελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾷ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἡνίκα ἠποίημαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ ὄρον ἐπ' ἀνέμων, ἠνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἀνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθη πηγὰς ὑδάτων τῆς ὑπ' οὐρανόν ἐν τῷ τιθέσθαι τῇ θαλάσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα, ἃ τὸ παρελεύσεται στόματος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἡμῖν παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἡμῖν, ἣ προσέχαιρε καθ' ἡμέραν δὲ ἠψφραϊνάμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν παντί καιρῷ.

Εἰς τὸν Σάχον, ψάλλομεν τὰ ὑπὸ τῆς τυπικῆς διατάξεως διοριζόμενα, καὶ ὅρα ἐκεῖ, καθ' ἣν ἂν ἡμέραν τύχη ἡ Ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, κτλ.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχαγγέλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ὡς καμμέγιστον τὸν Γαβριὴλ αἰνέσω
Ἰωσήφ.

Ὡδὴ Ἀ. Ἦχος δ'. Ἀνοιξὲ τὸ στόμα μου.

Ὡς φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, ἀύλοις μεθέξεισιν θεῖον καὶ αὐλον, ἔκετεύω σε, Ἀρχάγγελε Κυρίου, φώτισον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στηπώμεθα σήμερον, χοροὺς ἐνθέους γηθόμενοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες τῶν Ἀσωμάτων Νοῶν τὸν τὴν ἄβρῆτον, χαρὰν μεμνη-

κότα, ἐν κόσμῳ φοιτήσαντι δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀντιλήπτορα, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα Γαβριὴλ ἔχοντες, οἱ ποθοῦντές σε, ρυόμεθα κινδύνων, καὶ βλάβης τοῦ ὄφους ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Ἀγγὴν σε πανάμωμον, ὁ Γαβριὴλ ὡς ἐώρακε, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα λαμπρῶς ἐβόησεν, ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἡ σωτηρία, Ἀγγέλων τὸ καύχημα καὶ σεμνολόγημα.

Ὡδὴ Γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Με' ἐξεί φωτὸς ἀύλοτάτου, ὡς αὐλὸς ὄντως Γαβριὴλ, ἀύλως φωτιζόμενος, φῶς καλωράθης· δεύτερον, τοὺς ὑλικοὺς ἐκάσπε, βροτῶν φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Μεγίστης εὐκλείας ἠξιώθης, τὸ μέγα μυστήριον ἡμῖν, ἀνακαλύψας μέγιστε Ἀγγέλων, δι' οὗ ἠρθημεν, οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον ὕψος, μεγάλως τιμῶντές σε.

Ἐπίφανον πᾶσιν οὐρανόθεν, τοῖς πόθῳ ζητοῦσί σε αἰεὶ, καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον, τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ Ολίψεων, ὦ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Γνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον, Μυστήριον Κόρη σοί ποτε, ὁ Γαβριὴλ ἐκραύγαζε· Χαῖρε Θεοῦ πλάκιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας, βροτοὺς θεώσει, ὡς εὐσπλαγχνος. Κάλισμα ἦχος α'. Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Γαβριὴλ, Ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων, δεικνύμενος αἰεὶ, σὺν

σὺν αὐτοῖς ἀνακράξει, τὸ θεῖον μελῶδημα τῆ Τριάδι γηθόμενος. Τοῦτον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυμνήσωμεν, καὶ καθαρῶς διανοίᾳ, αἰσίως δοξάσωμεν.

Ἐτερον, ἦχος δ'.

Τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν ὡς πρωτεύων τὸ πρὸ αἰῶνων ὄντισθὲν φρικτὸν ὄντως, σὺ Γαβριήλ πεπίστευσαι Μυστήριον, τόκον τὸν ἀπόρρητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χαῖρε προσφωνῶν αὐτῇ, ἡ κεχαριτωμένη· χρεωστικῶς σε ὄθεν οἱ πιστοί, ἐν εὐφροσύνῃ αἰεὶ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ιστάτο μεθέξεισι (εσαρχικαῖς, πάλαι Γαβριήλ ἐξιάγαστε, καταφαιδρύνων, τὸν Προφήτην Δανιήλ, καὶ ἐντιθεῖς τὴν δόξασιν, τῶν ἀγνωστούμενων ἐν πνεύματι.

Στόμασι πηλίνοις σε χαρμονικῶς, πύρινον τῆ φύσει ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν· ἐξελοῦ ἡμᾶς πυρός, διηγεκῶς φλογίζοντος, θείαις Γαβριήλ μεσιτείαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν ἥλιον θεῖαν εὐλογίαν, δόξην ἀπορρήτω ἀστράπτουσαν, ἡμφιασμένως, Στρατηγῆ τῶν Λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Ολὴν σε τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριήλ, περιηγητισμένην Πανάμωμε, κατανοήσας, ἐκβοᾷ σοι ἐμφανῶς· Χαῖρε ἄρας ἡ λύτρωσις, καὶ τῶν Προπατόρων ἀνάκλησις.

ᾠδὴ β'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοὸς κατὰ μέλειν, τοῦ πρώτου φωτιζόμενος, δεύτερον ὠρά-

σης φῶς κραυγάζων, σὺν ταῖς ἀπείροις Ἀγγέλων τάξεσιν· Ἁγιος Θεός, ὁ παντουργός, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

Τὸ εἶδος σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερθαύμαστον, ἅπασαν διανοίαν ἐκπλήττον· μέγα τὸ κλέος, Γαβριήλ μέγιστε, θείων Ἀσωμάτων ἀρχηγέ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Θεῖος ὡς εἶδες σε, καιρῷ τοῦ θυμιάματος, πάλαι συνεστώτα Ζαχαρίας, μένει κωφεῶν· οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοῦ τῆ ἀγγελία τῆ φρικτῆ, ἣν περ ἐξεφώνησας, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Ναὶς ἀγιάσματος, ὑπάρχουσα Πανάμωμε, φωνῇ Γαβριήλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον, τέτοκας πανάγιον Θεόν, πάντας ἀγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

ᾠδὴ γ'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Γεώδεις γλωσσῆσαι γεραίρειν σε, τὸν νοῦν τὸν φωταυγῆ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξισχύουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, θείαις λαμπρότησιν.

Ακτίς Ἡλίου πολύφωτε, πυρίνων Λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ταῖς σελασφόραις σου, πρὸς τὸν Δεσπότην δεήσῃσι, τοὺς ὑμνητάς σου σκότους παθῶν ἐξάρπασον.

Βουλὰς ἐθνῶν διασκεδάσον, τὴν πίστιν τὴν ὀρθοδοξὸν κράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχάγγελε, ταῖς πρὸς τὸν

τὸν Κτίστην πάντων, σοῦ παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων θείων ὑπήκοος, Ἀγνή τοῦ Γαβριὴλ ἐχηρημάτισας, καὶ τὸν προάναρχον, Λόγον σαρκὶ ἀπεκύησας, τῆς ἀλογίας κόσμον ἀπολυτρούμενον.

Ἐὰν τύχη ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, λέγε τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κς' μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ τοῦ ὑπηρετήσαντος τὸ μυστήριον τῆς τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων εἰκοσιν ἕξ μαρτύρων, Βαθουσίου, καὶ Οὐρίκου Ἰερέων, καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτῶν, καὶ τριῶν θυγατέρων, καὶ λοιπῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων.

Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κουδράτου, Θεοδοσίου, Ἐμμανουὴλ, καὶ ἑτέρων τεσσαράκοντα, τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἕξιφι ἀθλησάντων.

Ὁ ὁσιος πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁμολογητῆς Στέφανος ὁ ἠγούμενος, τῆς Τριγυλίας, ἐν εἰρήνῃ τελευτῶται ἐν ἔτει 815.

Τοῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις.

ᾠδὴ Ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ιωάννου τόκον ἐνδοξε ἐμήνυσας, τῷ Ζαχαρίᾳ ποτέ, ἔνδον τοῦ λείου Ναοῦ, ἐστῶτι καὶ ψάλλοντι, τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η περιδοξος, τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια, περιφανῶς Γαβριὴλ, καθαγιαῖζει ψυχάς, πιστῶν καὶ προτρέπεται, μεγαλοσῶνως βοᾷν. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιστράτηγε, πρῶτος φωτὸς μυ-

στικῶς, δεύτερον φῶς ἀληθῶς, ὠράθης τοὺς μέλλοντας, φωτίζων πάντοτε. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Απεστάλη Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, χαρὰν μηνύων σοι, Παρθενομήτορ Ἀγνή δι' ἧς λύπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπεστείρωται, καὶ εὐλογία ἠνθήσῃ, τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ιερολογίαις ἱεραῖς σε, λαὸς ἱερός ὑμνεῖ γηθόμενος· σὺ γὰρ τὸν παναίτιον, Λόγον σωματούμενον, τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελε, τῇ ἐξ ἡμῶν προφωνεῖς, Παρθένω ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον· ὄθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοὶ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ, ἀύλως Ἀρχάγγελε ἐνούμενος, στόματι πυρίνῳ σου, μέλπεις τὸ μελώδημα, τὸ σεβερὸν, ὃ μέλπουσι, πάντων Ἀγγέλων χοροί· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερφυοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐκλείαις σαφῶς πεποικιλμένος, ταῖς ἰαίαις διέρχη, τὰ οὐράνια, εἶτα τὰ ἐπίγεια, ἀποπεραιούμενος, τὰ ἱερά θελήματα, Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, Ἀγγέλων Γαβριὴλ Ἀρχηγέτα, κλέος τῶν ἐν πίστει, αἰεὶ σε εὐφημοῦντων.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προτομιλῆσαι προελλόμενος, ἔσχε σε προτρέχοντα, καὶ προετοιμάζοντα, τὸ ἱερόν πα-

λάτιον

λάτιον, ὡς ἱερὲ Γαβριήλ, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερφουτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ως θρόνον τερπνὸν τοῦ Βασιλέως, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, ὡς τὸν ὑπερούσιον, μόνην οὐσιώσασαν, τὸν τοὺς βροτοὺς θεώσαντα, ἐνώσει κρείττονι, γεννήσεως ἀρρήτου καὶ ξένης, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Ῥδὴ Θ'. Ἄπας γηγενής.

Ιστασαι φρικτῶς, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος διακονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωτοχυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἱερῶς θεούμενος, καὶ φῶς ὀρώμενος, καὶ φωτίζων, πίπτει τοὺς τιμῶντάς σε, ἱερὲ Γαβριήλ μεσιτείας σου.

Ωσπερ οὐρανός, δρᾶσαι κατὰσπερος, θεαίαις λαμπρότησιν ὡσπερ Στρατηγέτης δὲ, χερσὶ κατέχεις σκήπτρον ὑπέρλαμπρον, καὶ διαθέεις ἅπασαν τὴν γῆν, τὸ βούλημα, τοῦ Δεσπότη, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Στήσον τὸ δεινὸν, βαρβάρων κλυδώνιον ἐπεχειρόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου, τῆς Ἐκκλησίας παῦσον τὰ σχίσματα, τοῖς ὑμνηταῖς σου βράβευσον πταισμάτων λύτρωσιν. Βασιλεῖ τε, δώρησαι τὰ τρόπαια, Γαβριήλ τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Η περικαλλῆς, δυὰς καὶ περιδοξος Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς θείας δόξης, πᾶσιν αἰτήσαθε, ἁμαρτιῶν συγ-

χώρησιν, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, ὡς προστάται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότη ἐν πᾶσι μιμούμενοι.

Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὄλεσε, Θεογενῆτορ Πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύστοις φωναῖς εὐφημούντων σε.

Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, λέγε τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς καὶ εἰς τοὺς Αἶνους, ἐκ τῶν Προσομοίων τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ ἡ ἀ. Ἦρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΥ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ματρῶνης, τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'.

Ὡς γεναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ιουδαίων φρυάγματι, καὶ θρασεῖα ὠμότητι, λογισμὸν ἀντέθηκας ἀνδρειόφρονα, τὴν τῶν μελλόντων προβλέπουσα, λεόφρον ἀπόλαυσιν, διαμένουσαν αἰεὶ, δι' αἰῶνος ἀσάλευτον. ἧς ἐπέτυχες, ἀπὸ γῆς μετastάσα πρὸς νυμφῶνας, οὐρανίους καὶ χορείαν, τὴν ἀκατάλυτον ἔνδοξε.

Βασιλείας εὐπρέπειαν, καὶ τερπνὴν ὠραιότητα, κατιδεῖν ἤξιώσαι τοῦ Νυμφίου σου, ὠραισμέ-

γη

νη τοῖς στίγμασι, στερῆρας ἀθλήσεως, καὶ πηγῇ τῶν ἀγχιῶν, ἐπαξίως προσήγγισας, τῆς ἐπέκεινα θεϊκῆς εὐφροσύνης μετουσίαν, καρπουμένη μακαρία, καὶ τὴν ἀθάνατον εὐκλειαν.

Οὐ ζυγὸς τῆς δουλείας σε, οὐ τὸ γαῦνον τοῦ θήλεος, οὐ λιμὸς οὐ μᾶστιγες ἐνεπόδισαν, τὴν τῶν Μαρτύρων στερρότητα, μιμῆσθαι πανένδοξε· προθυμία γὰρ ψυχῆς τὰς βασάνους ὑπέμεινας· ὅθεν ἔτυχες, οὐρανίων θαλάμων, καὶ στεφάνῳ, τῶν χαρίτων ἔχοσμηθης, παρισταμένη τῷ Κτίστη σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρῶτῳ τῷ Μαρτυρικῶν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μῆνι κζ'. τῆς ἁγίας Μαρτῶνης, τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Κήρυκος, ὁ ἐν Ἄφρῳ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Φιλητὸς ὁ συγκλητικὸς, καὶ Λυδία ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, Θεοπρέπιος, Μακεδὼν, Ἀμφιλόγιος Δουξ, Κρονίδης, Κομενταρήσιος, ἀλλήσαντες τελειοῦνται κατὰ τὸ 125 ἔτος.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἰωνᾶς καὶ Βαράχηςιος ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Παῦλος, ὁ ἐπίσκοπος Κορίνθου, καὶ ἀδελφὸς τοῦ ἁγίου Πέτρου, ἐπισκόπου Ἀργούς καὶ ὁ ὅσιος Εὐτόχιος, καὶ ὁ Προφήτης Ἀνανί, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Σειχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'.

Ἐδοκας σημειώσιν.

Βῖον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα, καὶ ἀγάπην ἀνόβευτον, ἐγκράτειαν ἀμετρον, παννύχιον στάσιμ, κατάνυξιν θεϊάν, πίστιν, ἐλπίδα ἀσφαλῆ, ἐν συμπαθείᾳ. Πάτερ κτησάμενος, ὡς Ἄγγελος ἐβίωσας ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ σώματος, Ἰλαρίων μακάριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ἐχρημάτισας Ὁσίε, πηγῇ κατανύξεως, συμπαθείας βεῖθρον, πέλαγος λαυμάτων, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, ἐλαία ὄντως Θεοῦ κατάκαρπος, ἐλαίῳ τῶν καρμάτων σου, καθιλαρύνων τὰ πρόσωπα, τῶν πιστῶς εὐσημούντων σε, Ἰλαρίων μακάριε.

Ὁ νοῦς σου λαμπόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐπιγνώσεσι, τῶν τοῦ σώματος ὑπερθεν, παθῶν ἐχρημάτισεν, ἀμιγῆς τῶν κάτω, φέρων χαρακτῆρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ, τὸ εἶδον ἀλλῶς καὶ γνωρίζόμενος ὀλως θεοειδέστατος, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἰλαρίων Πατὴρ ἡμῶν, μοναζόντων ἀγλάισμα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθίας κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ

Τῷ πρώτῳ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κή. μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ νέου, ἠγουμένου μονῆς τῆς Πελεκητῆς τῆς κειμένης εἰς τὴν Προῦσαν, πόλιν τῆς Βιθυνίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἀπόστολος Ἑρωδίων, ἐπίσκοπος τῶν νέων Πατρῶν, συλληφθεὶς ὑπὸ τε τῶν εἰδωλολατρῶν καὶ Ἰουδαίων, ζήφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσευχαίαις.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία ὡς σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΘ'. ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Μάρκου Ἐπισκόπου Ἀρεβουσίων, Κυρίλλου Διακόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ἰωνᾶ, Βαραχῆσιου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου, ἤχος α'.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐν κρανίῳ.

Ἐνθάσει γενναῖα Ἱεράρχα, κατέβαλες ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις, καὶ λαοὺς ἐκ τῆς πλάνης τῶν θλίψεων ἐρρύσω.

Ἐκτάσει χειρῶν σου Ἱεράρχα, κρατύνας τοὺς συνάθλους σου ἐν πόνοις, ὡς ἀνίσχυρον ἐχθροῦ ἀνέδειξας τὸ κράτος.

Ὡς Μύστης καὶ Μάρτυς τοῦ Δεσπότη, καὶ διδάσκαλος σοφῆς τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεράρχα δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως.

Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Μαρτύρων, ἤχος α'.

(ΤΟΜ. Γ')

Πανεύρημοι Μάρτυρες.

Μάρτυς Βαραχῆσις πολλῶν, πόνων ἐπίδοσεσι, φωταεῖδῃς ἐχρημάτισας· πυρὸς νικήσας γάρ, τὴν φλογώδη φύσιν, τῇ θερμῇ πρὸς Κύριον, ἀγάπῃ, ἐκρεμάσθη μετέωρος, καὶ πιεζόμενος, τὰ ὀσᾶ πάντα συντέτριψεν· διὰ τοῦτο, πιστεῖ σε γεραίρομεν.

Ἰωνᾶ (εσπέσιε δεθείς, ραβδισμοὺς ὑπήνεγκας, καὶ τῶν δακτύλων ἀφαίρεσιν, γλωσσοτομούμενος, καὶ βραχούση πίσση, συγκατακαϊόμενος, πριστήρσι τε δεινῶς μεριζόμενος· διὸ ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰωνᾶ Βαραχῆσιον πιστοί, Λάζαρον καὶ Ἀβιβον, καὶ Ἰωνᾶν εὐφρημήσωμεν, Ναρσῆν Ἰλλίαν τε, Μάρην Σηβεθήτην, Μαρουθᾶν τὸν ἐνδοξον, καὶ Σάββαν Ζανιθὴν τε, αἰτούμενοι, τούτων δεήσεσι, τῶν κακῶν λαβεῖν συγχώρησιν, καὶ εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθετοκίον.

(Ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κθ'. Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μάρκου, ἐπισκόπου Ἀρεβουσίων, Κυρίλλου διακόνου, καὶ ἐτέρων πολλῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἰωνᾶς καὶ Βαραχῆσιος, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς, Ζανιθᾶς, Λάζαρος, Μαρουθᾶς, Ναρσῆς, Ἰλλίας, Μάρης, Ἀβιβος, Σηβεθήτης,

10 καὶ

καὶ Σάββας, οἱ ἐκ Περσίας ὀρμώμενοι,
ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Ὁ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁμολογη-
τῆς Εὐστάθιος ἐπίσκοπος Βιθυνίας, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.
Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Φωταγωγικόν, τὸ
Ἰδιόμελον καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία.
Καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Λ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἰωάννου τοῦ συγγραφέως
τῆς Κλίμακος.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ
προσόμοια. Ἦγος πλ. δ΄.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἠάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διὰ παν-
τὸς ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λά-
ρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες, μελε-
τῶν πρακτικώτατα, τὰ Θεόπνευ-
στα, λόγια πάνσοφε· καὶ τὴν ἐ-
κεῖθεν ἀναπηγάουσαν, χάριν ἐ-
πλούτησας, γεγονῶς μακάριος,
τῶν ἀπεθῶν, πάντων τὰ βουλευ-
ματα καταστρεφόμενος.

Ἠάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, ταῖς
τῶν δακρύων πηγαῖς, τὴν ψυχὴν
καθαίρομενος, καὶ παννύχιος στά-
σεισι, τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος, ἀνε-
πετερώθης πρὸς τὴν ἀγάπην, τὴν
τούτου μάκαρ καὶ ὠραιότητα ἧς
ἐπαξίως νῦν, ἀπολαύεις ἄληκτα,
χαρμονικῶς, μετὰ τῶν συνάθλων
σου, θεόφρον Ὅσιε.

Ἠάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, ἀνα-
πετερώσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ
πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐ-

βδελύξω τὸ ἄτατον, καὶ τὸν Σταυ-
ρόν σου ἀναλαβόμενος, τῷ παν-
τεπόπτῃ κατηκολούθησας, σῶμα
δυσήγιον ἀγωγαῖς ἀσκήσεως τῷ
λογισμῷ, σθένη δουλωσάμενος,
τοῦ Θεοῦ Πνεύματος.

Δοῦσα, καὶ νῦν. Θεοδοκίον,
ἢ Σταυροθεοδοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκο-
λουθίας. Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, τὸ Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μνητῆρὶ μνήμη τοῦ ὄσιου
πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγρα-
φέως τῆς Κλίμακος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Προφήτης Ἰωὰδ,
ἢ Ἰωὴλ, ὁ ἐκ Σαμαρείας, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης, Πατριάρχης Ἱε-
ροσολύμων, καὶ ἡ ἁγία Εὐβούλη ἡ μή-
τηρ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, ἐν εἰρή-
νῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νέος Ἱερομάρτυρ Ζαχαρίας,
ὁ ἐν Κορίνθῳ μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1684,
ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡ-
μέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δοῦσα, καὶ νῦν Θεοδοκίον, ἢ Σταυρο-
θεοδοκίον· (ἴρα εἰς τὸ τέλος.)

Δι' ἐμετάνοιαν ὡς σύνθητες, ἢ ἀ. ὠρχ.
καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
καὶ Θαυματουργοῦ Ἰππατίου
Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τρία

τρία προσόμοια Στιχηρά του Ἱερομάρ-
τυρος. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Ὑπάτιε, ἐν
ἐγκρατεία καλῶς, ἐκτραφεὶς εἰς
περίδοξον, ἀρετῶν ἐπιδύξασας, ὕ-
ψος ἀνατεινόμενος, πρὸς θεωρίαν
μυστικωτάτην σαφῶς, Χριστοῦ τὸ
κάλλος κατοπτριζόμενος· οὐ ταῖς
ἐλλάμψεσι, νοῦν τε καὶ διάνοιαν
καταυγασθεὶς, πᾶσιν ἐναπήστρα-
ψας, τὰς τῶν θαυμάτων αὐγάς.

Πάτερ Πατέρων Ὑπάτιε, ὁρ-
θοδοξίας φωτὶ, ἀπαστράψας κα-
τηύγασας, διανοίας ὅσιε, τῶν πι-
στῶς προστρεχόντων σοι, καὶ τὰς
Ἀρείου κόρας ἠμαύρωσας, ἀποκη-
ρύξας τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ·
ὅθεν φωστήρὰ σε, κεκτημένοι ἀ-
παντες τὴν ἱεράν, μνήμη σου γε-
ραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Πάτερ ἱερὲ Ὑπάτιε, τὸν Βα-
σιλέα Χριστὸν, ὃν τρανῶς ἀνεκή-
ρυξας, Πατρὶ ὁμοούσιον, ἔχων ἐν
τῇ καρδίᾳ σου, τὰς τῶν θαυμάτων
ἀκτίνας ἔλαμψας, φωταγωγῆσας
πᾶσαν ὑψηλίον, δράκοντα ἐκτεινας,
καὶ θερμῶν ἀνάβλυσιν σαῖς προ-
σευχαῖς, ὑδάτων ἐξέβλυσας, εἰς
ἰατρειάν ψυχῶν.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ
ὡς συνήθεις, καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί. α. μνήμη τοῦ ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου τοῦ ἐπισκόπου
Γαγγρῶν.

Ὁ ἅγιος Ἀκάκιος ἐπίσκοπος Μελιτι-

νῆς ὁ ὁμολογητὴς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται,
κατὰ τὸ 251 ἔτος.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Μένανδρος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι τριάκοντα ὀκτὼ μάρτυρες,
ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Στέφανος ὁ θαυματουργός,
καὶ ὁ ὅσιος Βλάσιος ὁ ἐκ πόλεως Ἀρω-
ρίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀέδας, ἐπίσκοπος
Περτίας, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἑνέα Μάρτυ-
ρες διὰ ποικίλων βασάνων βασανισθέν-
τες, τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαῖαις.

Εἰς τὸν Στιχόν, τὸ Φωταγωγικόν, τὸ
ἰδιόμελον, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ
κατὰ τὴν τάξιν,
καὶ ἀπόλυσις.

ΜΗΝ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ

τ ρ ι ἄ κ ο ν τ α

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13, καὶ ἡ νύξ
ὥρας 11.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρός ἡμῶν
Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν
Στιχεὺς σ΄. καὶ ψάλλομεν τοῦ Τριψύδιου
γ΄. καὶ τῆς Ἁγίας προσόμοια γ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σε-
πτῶν ἐποπτείας, μολυσμῶν τῶν
πρότερον, τὸ ἐπιτυρόμενον μίαν-
τήριον· ἡ δὲ σὴ αἴσθησις, καὶ τῶν

10* σοὶ

σοὶ Θεόφρον, πεπραγμένων ἢ συνειδήσεις, τὴν πρὸς τὰ κρείττονα, σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνεργάσατο· εἰκόνι γὰρ προβλέψασα, τῆς εὐλογημένης Θεόπαιδος, πάντων καταγνοῦσα, πταισμάτων σου πανεύφημε τῶν πρὶν, ἐν παρρησίᾳ τὸ τίμιον, εὐλὸν προσεκύνησας.

Τόπους προσκυνήσασα, περιχαρῶς τοὺς ἁγίους, ἀρετῆς ἐφόδιον, σωτηριωδέστατον ἔνθεν εἰλησας, καὶ φαιδρῶς ἔδραμες, τὴν καλὴν πορείαν· καὶ τὸ ρεῖθρον ἐκπεράσασα, τὸ Ἰορδάνειον, τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα, προθύμως κατεσχήνωσας, καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα, διὰ πολιτείας, ἡμαύρωσας λεπτόνασθ σαρκός, δι' ἐγκρατείας ἀείμνηστε, **Μ**ῆτερ τὰ οἰδήματα.

Ερημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰκόνας, εὐσεβῶς ἀπῆλειψας, τὸ θεοειδέστατον ἐξεικόνισμα, ἐν ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν ιδέαις· καὶ τοσοῦτον ὑπερέλαμψας, ὡς καὶ τοῖς ὕδασι, κούφως ἐπιβαίνειν τοῖς ἴχνεσι, καὶ γῆθεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐντεύξεσι· καὶ νῦν παρρησίᾳ, πανένδοξε Μαρία τῷ Χριστῷ, παρισταμένη δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο γάμος ἠντρέπισται, τοῦ οὐρανίου Νυμφίου, οἱ κήρυκες κράζουσι· τί βραδύνεις μέλαινα, ἐκουσίως ψυχὴ; ῥυπαρὰ πάντα σου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ἀσελγείας τὰ ἱμάτια· καὶ πῶς ταλαίπωρε, μέλεις εἰσελθεῖν; δεῦρο πρόσπεσον,

πρὸ τέλους ἐκ καρδίας σου, τῇ ἀειπαρτένω κραυγάζουσα. Ὑσώπω πρεσβείας, ραντίσασα καθάρισον Ἀγνῆ, καὶ τοῦ νυμφῶνος ἀξίωσον, ὅπως μεγαλύνω σε.

Ἡ Σταυροβετοκίον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον κρίθηται, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτὴν σε στήσαντες, ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροὺς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ. καὶ Πιλάτῳ παριστάσῃ σε, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης, φεῦ! οἱ παράνομοι· καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομαι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τοῦ ζῆν· ἐν στεναγμοῖς, ἢ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνε πολυέλεε.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ ἐξῆς ἰδιόμελον.

Δόξα ἤχος β΄.

Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας ἔτεμες, τὰ τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα, τῇ σιγῇ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας, καὶ ρεῖθροις τῶν δακρύων σου, τὴν ἔρημον ἀπαταν κατήρδευσας, καὶ ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπούς· διὸ σου τὴν μνήμην Ὅσια ἐορτάζομεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πάταν ἐλπίδα μου.

Ἀπολυτίκιον ἤχος πλ. δ΄.

Ἐν σοὶ **Μ**ῆτερ ἀκριβῶς.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ πορνίαῖς πρότερον, μεμεστωμένη παντοίας, Χριστοῦ νύμ-

φη

φη σήμερον τῇ μετανοία ἐδείχθης, Ἀγγέλων, τὴν πολιτείαν ἐπιποθοῦσα, δαίμονας, Σταυροῦ τῷ ὀπλῷ καταπατοῦσα, διὰ τοῦτο βασιλείας, ἐφάνης νύμφη, Μαρία πάνσεμνε.

Τὸ παρὸν Κοντάκιον τῆς Ἁγίας, εἰ τύχοι ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ, οὐ λέγεται εἰμὴ ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ· εἰδ' οὖν τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυχόντος ἡχοῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ α'. μνήμη τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Μακάριος ὁ ὁμολογητὴς, ἠγουμένος τῆς μονῆς τῶν Μουντανῶν, Πελεκητῆς λεγομένης, ἐξορισθεὶς διὰ τὰς ἁγίας εἰκόνας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται κατὰ τὸ 893 ἔτος.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Βερόντιος καὶ Βασιλείδης, ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος καὶ δίκαιος Ἀχαζ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Εξέφυγες τὸ πέλαγος, τῆς δεινῆς ἁμαρτίας, τὴν ἄβυσσον κατέλαβες οἰκτιρῶν τῶν πλουσιῶν, Μαρία ὑπερθάυμαστε, τῶν ὁσίων σύσκηγε, καὶ νόων τῶν οὐρανίων, τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας τῶν παλῶν τῆς ἀτιμίας, λύτρωσαι σαῖς πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Τίτου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ ἁγίου τρία.

Ἠχ. πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίτε θεόφρον πατὴρ ἡμῶν, τὸν σὸν βαστάτης Σταυρὸν, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, καὶ τὰ πάθη ἅπαντα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας· ἐντεῦθεν χάριν ἐξ ὕψους ἔλαβες, ἰᾶσθαι πάθη τῶν προστρεχόντων σοι, παύειν νοσήματα, καὶ διώκειν πνεύματα· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην ἑορτάζομεν, πανηγυρίζοντες.

Τίτε παμμακάρο πατὴρ ἡμῶν, ἀσκητικῶς ἀγωγαῖς, ἱερῶς καθαιρόμενος, καὶ τὸν νοῦν μεθέξεις, λεικαῖς φωτιζόμενος, ἱερωσύνης χρίσμα πανάγιον, τῇ ἐπινεύσει τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ὄντως εἰσδέδεξαι, λειτουργήσας ἄριστα, ἐπὶ τῆς γῆς, τῷ Θεῷ καὶ Κτίστῃ σου, καθάπερ Ἀγγελος.

Οσαί τίτε θεόπνευστε, Ὁρθοδοξίας φωτὶ, τὴν ψυχὴν λαμπρυνόμενος, σκοτεινῆς αἱρέσεως, τὴν ἀγλὴν ἀπεμείωσας, καὶ ἀνατείλας ὡς φαινότατος, ἀστὴρ φωτίζεις κόσμου τὰ πέρατα, θαυματουργίαις σου, σελασφόροις πάντοτε ὅθεν πιστῶς, πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μαχαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχοῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ β'. μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τίτου τοῦ θαυματουργοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες, καὶ ἀδελφοί, Ἀμφιανός, καὶ Αἰδέσιος, οἱ Λύδιοι, ἐν θαλάσῃ τελειοῦνται, ἐν ἔτει 295.

Ἡ ἁγία παθονομάτος Θεοδώρα, ἢ

Ἐκ

ἐκ Τύρου ἐν θαλάσῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Πολύκαρπος, ζῆφι τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Γρηγόριος, ὁ ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Νικομηδείας ἀσκήσας, ἐν ἔτει 1240, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἀπόλουςις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Νικήτα, ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Μηδικίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στιχους Γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου Γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου προσόμοια Γ'.

Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Λόγῳ, κυβερνώμενος ψυχῶν, θεῖος οἰκονόμος ἐδείχθης, μυσταγωγός τε πιστῶν, σπέρματα σωτήρια, καταβαλλόμενος, καὶ θερίζων τὸν ἀπταχυν, πολύχουν Θεόφρον, τοῦτον τῷ Δεσπότη σου, φέρεις γηθόμενος· ὦ νῦν παριστάμενος Μάκαρ, μέμνησο τῆς ποιμένης σου ταύτης, τῆς αἰετιμώσης σε θεόπνευστα.

Ἦρῶς, περικῶς καὶ προσηνῆς, τῆς ἁρθοδοξίας τῶν ξύλων, ὠρθῆς μαχομένος. Ἦστιν γὰρ ὡς ὠρανα περιβαλλόμενος, καὶ ὡς δόρυ ἐγκράτειαν, Νικήτα Θεόφρον, ἀπασαν τὴν βλάστημον, αἵρεσιν ἠμεγξας, θείαν, τοῦ Σωτήρος εἰκόνα, σέβων καὶ τιμῶν θεοφόρε, ἁ-

ροις πατρικοῖς σαφῶς ἐπόμενος.

Ὅτε, ἐξορίας σε πικραῖς, καὶ σκοτεινοτάτοις ἐν τόποις ὁ σκοτεινότητος, τύραννος κατέκλεισε θηρῶν ὠμότητι, Παραδείσου τὴν οἴκησιν, ἐν νῶ περιφέρων, γαίρων τε τῷ πνεύματι, Πάτερ ὑπέμεινας· οὐ νῦν, τὴν εὐπρέπειαν βλέπειν, ὄντως κατηξίωσαι μάκαρ, τὰ τῶν πόνων ἐπαθλα δρεπόμενος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον,

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀπόλουςις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, τῷ Μαρτυρικῷ τοῦ ἡγου.

Τῷ αὐτῷ Μηνί γ'. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Νικήτα, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρῃ ὁ ὁσιος Ἰωσήφ, ὁ ἕμνογράφος, ὁ Σικελιώτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 832.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἐλπιδοφόρος, ζῆφι τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Δίος, τὴν κεφαλὴν συντριβείς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Βυθόνιος ἐν θαλάσῃ βληθείς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Γάλικος ὑπὸ θηρῶν δηχθείς τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Ἰλλυρικὸς, ὁ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Μυρσιωνῶ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Παῦλος ὁ Ῥώσσης, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1683 ζῆφι τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλουςις.

ΤΗ

ΤΗ Δ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλακίῳ
(ἢ Μαλεφ.)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰτῶμεν
Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σόμια τοῦ Τριωδίου γ. καὶ τοῦ Ὁσίου
τρία. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅλος ἀνακείμενος θερμῶς, ὅ-
λη τῇ ψυχῇ συνημμένος, τῷ παν-
τεπότῃ Θεῷ, θεῖους ἐγεώργησας
καρποὺς τοῦ Πνεύματος, ἡτυχίαν
ἐγκράτειαν, ἀγάπην, ἐλπίδα, τὴν
μακροθυμίαν τε, καὶ τὴν πραότη-
τα, δρόμον, πρὸς τὴν ἀνω πορείαν,
πίστιν καὶ χρηστότητα Πάτερ,
μεγαλοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος.

Χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος ἐν σοί,
ὡς καθαρῶτάτῳ καὶ πράῳ, κατα-
σκηνώσασα, πᾶσι κατεκόσμησεν
ἀρετῆς εἶδеси, καὶ ποικίλους χαρί-
σμασιν, ἐλάμπρυνε Πάτερ· ὅθεν
καὶ γεώργιον Χριστοῦ φερώνυμον,
ὠφθης, γεωργήσας ἐμφρόνως,
αὐλακας τῆς σῆς δικαιοῦς, ἀξιο-
μακάριστε Γεώργιε.

Χαίρων, τῶν μελλόντων ἀγα-
θῶν, Πάτερ τῇ ἐλπίδι τοὺς πό-
νους, ῥᾶον ὑπήνεγκας, πρόθυμος
τοῖς ἐμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος,
τῶν ὀπίσω δὲ πᾶνσοφε, ποιούμε-
νος λήθην, ἕως τὸ μακάριον τέ-
λος κατέλαβες, πλήρης, ἀρετῶν
ἔργασιας, καὶ μακαριότητος θεί-
ας, Ὅσιε Γεώργιε τετύχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον,

ἢ Σταυροθετοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία,
καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡγου.

Τῷ αὐτῷ μὲν δ' ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου
πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν Μαλακίῳ
τῷ ὄρει τῆς Λακωνίας ἀπέθαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες
Θεόδουλος, καὶ Ἀγαθόπουλος ἐν θαλάσῃ
τελειοῦνται.

Ἡ ἅγια μάρτυς Φεβροῦθη καὶ ἡ παι-
δίσκη αὐτῆς καὶ ἡ συνοδία αὐτῶν ἐν
Περσίδι πριονισθεῖται, τελειοῦνται, ἐν
ἔτει 330.

Ὁ ἅγιος Πούπλιος, Θεωνᾶς, Συμεῶν,
καὶ Ζωσιμᾶς, ὁ κηδεύσας τὴν ὁσίαν Μα-
ριάν τὴν Αἴγυπτίαν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦν-
ται.

Ὁ ἅγιος Πλάτων, ἡγούμενος τῆς μο-
νῆς τῶν Στουδίτων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Θεωνᾶς ἐπίσκοπος Θεσσα-
λονίκης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκο-
λουθία τοῦ Ὁρθρου ὡς συνήθης καὶ ἀπό-
λυσις.

ΤΗ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐίκτο-
ρος, Οὐίκτορίνου, Παππίου,
Νικηφόρου, καὶ Σεραπίωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰτῶμεν
Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σόμια τοῦ Τριωδίου τρία, καὶ τῶν Ἁ-
γίων τρία. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι, καὶ
δακτύλους κοπτόμενοι, καὶ πλευ-
ρὰς ξεόμενοι καὶ κρεμάμενοι, καὶ

τὰ

τὰ ὀστᾶ συντριβόμενοι, καὶ ξίφει
τεμνόμενοι, μεληθδὸν καὶ κεφαλὴν,
τοῦ δολίου συντρίψαντες, οὐκ ἤρ-
νήσασθε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὄλων·
οὐ ξοάνοις, ἐπεθύσατε ἀλόγως,
Μεγαλομάρτυρες ἑνδοξοί.

Σὺν Κλαυδίῳ τιμήσωμεν, Νι-
κηφόρον τὸν ἑνδοξόν, τὸν σεπτὸν
Διοδώρον καὶ Οὐίκτορα, Οὐίκτο-
ρίνον, Παππίαν τε, καὶ τὸν Σερα-
πίωνα, τὸν ἐπτάριθμον χορὸν, τὸ
πανάγιον ἄθροισμα, τὴν ὀλόκλη-
ρον, ἐκκλησίαν τὸν δῆμον τὸν ἀπά-
σας, τῶν δαιμόνων μυριάδας, ξίφει
ἀνδρείως συγκόψαντα.

Οἱ τὸ πάθος τοῦ ἁγίου, τοῦ Χρι-
στοῦ μιμησάμενοι, καὶ τῇ θεῖᾳ χά-
ριτι φυγαδεύοντες, πάθη ψυχῆς τε
καὶ σώματος, οἱ στύλοι οἱ ἄσειτοι
οἱ φωστῆρες τῶν πιστῶν, οἱ τὸν
δολίον κτείναντες, οἱ πανεύδιοι,
τῶν ἐν ζάλῃ λιμένες, οἱ τὰ ἄνω,
κατοικοῦντες ἐπαξίως, μεγαλυ-
νέσθωσαν Μάρτυρες.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοδοκίῳ.

Ἡ Σταυροθεοδοκίῳ.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία,
καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί ἐ. μνήμη τῶν ἁγίων
μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐί-
κτορος, Οὐίκτορίνου, Παππίου, Σερα-
πίωνος, καὶ Νικηφόρου, τῶν πολυειδῶς
ἀθλησάντων.

Ἡ βαίᾳ Θεοδώρα, ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ
θεαρέστως ἀτήσασα, ἐν εἰρήνῃ ἐκοι-
μήθη.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Θεοδώρα καὶ Δί-
δυμος, πυρὶ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Θεόπομπος, καὶ
Ζήνων, πυρὶ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Πομπήϊος, Μάξι-
μος, καὶ Τερέντιος, ξίφει τελειοῦνται.

Αἱ ἅγιοι δύο Μάρτυρες, Κυρία καὶ
Δούλη ξίφει τελειοῦνται.

Αἱ ἅγιοι πάντε Νεάνιδες αἱ ἐν Λέσ-
βου ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Γεώργιος, ἀθλή-
σας ἐν Ἐφέσῳ, κατὰ τὸ 1801 ἔτος,
ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον,
καὶ ἡ Α. Ὥρα, ὡς σύνθετος
καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ς'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡ-
μῶν Εὐτυχίου, Πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ
προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ
ἁγίου γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ ἐν τῷ λειμῶνι τῆς
θείας, τρυφῆς Εὐτύχιον ἤλυθας,
νάμασι τῆς σῆς τε σοφίας, τοῦτον
ἐνθέως κατήρδευσας, καὶ διὰ τοῦ-
το καρποῦς, ἐξήλυθες τῆς γνώσε-
ως, εὐσεβεῖα κατευφραίνων, τοὺς
πιστῶς σε μεγαλύνοντας.

Κύριε, σὺ ὁ ἐμβατεύων καρ-
δίας, καὶ προγιώσκων τὰ κρύφια,
σκεῦος προῖδῶν ἐκλογῆς σου, τὸν
Ἱεράρχην Εὐτύχιον, τῆς Ἐκκλη-
σίας τῆς σῆς, ποιμένα ἐγκατέ-
στησας· διὰ τοῦτο εὐσεβεῖας, ἐπὶ
γλόρῃ ταύτην ἔθυσες.

Κύριε, σὺ ὁ τὸν σαφὸν Ἱεράρ-
χην, κατακοσμήσας τῇ χάριτι, καὶ

Ἱεραρ-

Ἱεραρχίας ποδήρει, καταφαιδρύναντας ὡς εὐσπλαγχνος, ἐν ἀρεταῖς καὶ ἡμᾶς, εὐχαῖς αὐτοῦ καταύγασον, τοῦ ὑμνεῖν σε ὀρθοδόξως, ἐν ἀγνείᾳ καὶ σεμνότητι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοδοκίον, ἢ Σταυροθεοδοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡγου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ζ'. μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Οἱ ἅγιοι ἑκατὸν εἴκοσι μάρτυρες οἱ ἐν Περσίδι, πυρὶ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι δύο μάρτυρες, οἱ ἐν Ἀσκάλωνι, εἰς γῆν χωσθέντες, τελειοῦνται.

Ὁ ὁσιος πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος ὁ Σιμαίτης, καὶ ἡ ὁσία Πλατωνίς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ ἀσκήσας ἐν τοῖς ὄρεις τῆς Ἁγίας Λαύρας τοῦ Ἄθωνος, ἐν ἔτει 1300 ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαῖς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιπίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριφιδίου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος πλ δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Μάρτυς ἀθλοφόρε ἐνδοξε, διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν, πολυώδυνα βιάσανα, καὶ στρεβλώσεις σώματος, ὑπομείνας στερρότατα, τὸν σὸν ἀ-

γῶνα χαίρων διήνυσας, καὶ τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἔτυχες, πᾶσιν αἰτούμενος, ἱλασμὸν καὶ ἔλεος, τοῖς εὐσεβῶς, πίστει ἑορτάζουσι, τὴν βίαν μνήμην σου.

Μάρτυς ἀθλητὰ πανθαύμασε, ὑπὲρ Χριστοῦ σταυρωθεὶς, τοῦ Σταυρὸν ὑπομείναντος, οὐρανόθεν ἤκουσας, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, φωνῆς τιμίας προσκαλουμένης σε, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονὰς ἀοίδιμε· ἐν αἷς γενόμενος, τῶν βραβείων ἔτυχες, ὡς νικητῆς ὄθεν εὐφρημοῦμέν σε, καὶ μακαρίζομεν.

Θεῖα ἀγάπη πυρούμενος, τὸ προσαγόμενον πῦρ, τῷ ἁγίῳ σου σώματι, δροσισμῶ τοῦ Πνεύματος, ἀθλητὰ ἐκαρτέρησας· ἐντεῦθεν ὤρθης, λαμπρὰς πολύφωτος, πημπρῶσα πᾶσαν, πλάνην πολυθεον· ὄθεν τὴν μνήμην σου, τὴν ἁγίαν σήμερον, χρεωτικῶς, πάντες ἑορτάζομεν, σὲ μακαρίζοντες.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοδοκίον.

Ἡ Σταυροθεοδοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ πρωτῷ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡγου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ζ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλιπίου.

Ὁ ἅγιος Γεώργιος, ἐπίσκοπος Μιτυλήνης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ἁγία μάρτυς Ἀκυλίνα, τὴν κοιλίαν φλεχθεῖσα, τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ῥουφίνος διάκονος, καὶ ἕτεροι διακόνισσι, ἐν Σινώπῃ ἀλλήσαντες, ζῆφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαῖς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Μητροπολίτου Μιτυλήνης. Ψάλλεται δὲ ἡ τοῦτου ἀκολουθία, ὑπόταν βούληται ὁ προστάς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Γεώργιε Χριστοῦ, τὴν σεπτὴν καὶ ἄχραντον, τιμητικῶς προσεκύνησας, εἰκόνα πάνσοφε, θεομάχον Ὁράσας, μηδαμῶς πτοούμενος, δυνάμει τῇ αὐτοῦ δυνάμει δυνάμει· ὃν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εὐρίηνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γεώργιε θυμὸν, ἀσεβῶν ὑπήνεγκας, θρασυνομένων ἀλόγιστα, οὓς καὶ τεθέασαι, ὑπερυψωθέντας, δυσσεβεῖ φρυγίγματι, καὶ πάλιν συντριβέντας δεινότερον, διαφανέστατα, τῆς προνοίας πρὸς τὴν αἰώναν, τῶν ἀφρόνων, κινουμένης ἐνδοξε.

Πάτερ Γεώργιε Θεῶ, συνεργὸς γενόμενος, ὡς ἱερεὺς καὶ γεώργιον, ἑκατοστεύοντα, καρπὸν τῷ Δεσπότη, τὰς ψυχὰς προσήνεγκας, τὰς τῶν διασωθέντων τῷ λόγῳ σου· καὶ νῦν δυσώπησον, στηριχθῆναι τὴν Ὁρθόδοξον, Ἐκκλησίαν, ἀληθείας δόγμασι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνθεσις.
καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῆ ἡ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγαθού, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος, καὶ Ἑρμοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ΄. καὶ τῶν Ἀποστόλων γ΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αετοὶ ὡς ὑπόπτεροι, πᾶσαν γῆν διεδράματε, τὰ σεπτὰ διδάγματα, κατασπείραντες, καὶ τὰ ζιζάνια τέμνοντες, τῆς πλάνης ἐν χάριτι, καὶ πολύχουν τὸν καρπὸν, γεωργοῦντες πανεύφημοι, ὃν κατέχουσι, νοηταὶ ἀποθήκαι, εἰς αἰῶνας, Γεωργῶ τῷ ἀθανάτῳ, περιφανῶς συντηρούμενον.

Ἡρωδίωνα Ἀγαθόν, καὶ Ἀσυγκρίτον Ρούφον τε, καὶ Ἑρμῆν καὶ Φλέγοντα, μακαρίσωμεν, τὰ τῆς ἀμπέλου τυγχάνοντα, κατὰ καρπα κλήματα, ἀποστάζοντα ἡμῖν, γλυκασμὸν τὸν σωτήριον, τὸν εὐφραίνοντα, τὰς διψῶσας καρδίας τῶν ἐν πίστει, ἀληθεῖ τούτων τὴν μνήμην, ἐπιτελούντων τὴν εὐσημον.

Οὐρανοὶ χρηματίσαντες, ὑψηλοὶ τὴν δίκνοιαν, δόξαν ἀναγγέλλοντες τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ σαρκώεντος θελήματι, θεόπται ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, ἐκκλησίας θεμέλιοι, πύργοι ἀσειστοί, εὐσεβείας λιμένες ἀπορρήτων, μυστηρίων ὑπηρεταί, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα,

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθετοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία
ὡς σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

— ο —

Τῷ πρώτῳ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί ἡ. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα, Ἑρωδίου, Ἀγάθου, Ρούφου, Φλέγοντος, Ἐρμού καὶ Ἀσυγκρίτου.

Ὁ ἅγιος Κελεστίνος Πάπας Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 415.

Ὁ ἅγιος Πανσίλυπος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ Ναύκληρος, ἐν Κῷ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1639, πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Θ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Εὐψυχίου τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τρία Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Ὁ πάνσοφος Εὐψύχιος καταπαρόμενον ἀλαζονείᾳ, τὸν ματαιόφρονα, πληγῆς τῷ ἕξει, αἰσχύνῃς ἐπλησε πολλῆς, καὶ συνηριθμήθη τοῖς στρατεύμασι, τοῖς ἐπουρανίοις ἀγαλλόμενος αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι πᾶσι Σῶτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐψύχιος ὁ ἐνδοξος, στύλος γεγένηται τῆς Ἐκκλησίας, καὶ πύργος ἀσειστος τῆς εὐσεβείας, καὶ καθαιρέτης τοῦ ἐχθροῦ, πᾶσι

τοῖς νοσοῦσι καὶ προστρέχουσι βλύζων ὡς ἐκ κρήνης τὰ ἰάματα αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, εὐπληγῆνε πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡς κρίνον εὐωδίαςας, πᾶσαν διάνοιαν, ταῖς ἡδοναίοις, ὀσμάς τῶν ἄλλων σου, γενναῖε Μάρτυς, καὶ ἀπεμείωσας σοφῆ, πλάνης τὸ δυσῶδες καὶ ἀνέλαμψας, Ἥλιος καθάπερ ἐν τοῖς πέρασιν, πρεσβέων δωρηθῆναι, ἅπασιν σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθετοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία ὡς σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

— ο —

Τῷ πρώτῳ τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί θ. μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Εὐψυχίου τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Ὁ ἅγιος ὀσιομάρτυς Βάδικος ὁ Ἀρχιμανδρίτης, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἑπτὰ Πέρσαι μαθηταὶ ἕξει τελειοῦνται, παρὰ Σαβιθρίου ἐν ἔτει 360.

Οἱ ἐν Περσίᾳ τετρακόσιοι μάρτυρες, οἱ διὰ Χριστὸν ἀθλήσαντες, τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Ι΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Μακαρίου, Ἀφρικανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυώνυμον σύνταγμα, πολυποίκιλα βόσκανα, ἀθλητῶν ὑπέμει-

νε,

νε, καρτερώτατα, καὶ πρὸς τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν, μετέστη γηθόμενον, μυριάσιν ἱερῶν, Ἀσωμάτων ἀγάλλεσθαι, ὡς τοῦ δράκοντος, τὰς πολλὰς μυριάδας ἐνικῆταν, τῇ ἐνστάσει τῇ γενναίᾳ, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Ο περιδοξος Μάξιμος, καὶ ὁ μέγας Τερεντίος, ὁ κλεινὸς Πομπήσιος, καὶ Μακάριος, Ἀφρικανὸς ὁ θεϊστάτος, τιμᾶσθωσαν ἄτμισι, σὺν αὐτοῖς καὶ ὁ λοιπὸς, τῶν Μαρτύρων κατάλογος, οἱ τῷ αἵματι, τῷ οἰκείῳ τὴν ἄνω βασιλείαν, ὠνησάμενοι καὶ δόξης, ἀδιεδόχου πληρούμενοι.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζῶη οὐδὲ θάνατος, τῆς ἀγάπης ἐνδοξοὶ τοῦ ποιήσαντος, ὑμᾶς χωρίζεται κατίσχυσαν· διὸ ἐκκληρώσαθε, βασιλείαν οὐρανῶν, καὶ τρυφὴν ἀδαπάνητον, καὶ μὴ λήγουσαν, μηδαιῶς εὐφροσύνην. Ἄλλ' αἰτεῖσθε, καὶ ἡμῖν ἀγαλοδότως, τὸν ἱλασμόν κτὶ τὸ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον,

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες,
καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ἰ. Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Μαξίμου, Πομπηίου καὶ ἐτέρων τριάκοντα ἑξ.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἰάκωβος καὶ Ἀζᾶς ὁ διάκονος, οἱ Πέρσαι, ζῆφει τελειοῦνται ἐν ἔτει 332.

Ἡ ἅγια Προφήτις Ὀλδὰ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Δῆμος, ὁ μαρ-

τυρήσας ἐν Σμύρνη, ἐν ἔτει 1363· ζῆφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαίαις.
Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγᾶμου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. ἤχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Χάριν, ἀπαντλήσας δαψιλῶς, γνώσεως Χριστοῦ Ἱεράρχα, ἐξ ἀκενώτου πηγῆς, τοῦ ἐπιστηθίου τε καὶ Θεοῦ Κήρυκος, ταύτης πασι μετέδωκας, ἀνθρώποις ἀφθόνως, δρόμον ἰταπόστολον ἀνύων Ὅσιε, ὄθεν, σὺν αὐτῷ παρῤῥησίαν, ἔχων πρὸς Θεὸν ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ εὐφημούντων κατικέτευε.

Βίον διανύσας εὐκλεῆ, καὶ τῶν ἀρετῶν συναθροίσας, τὸν πλοῦτον ὄσιε· πλήρης δι' ἀθλήσεως, καλῶν πρὸς Κύριον, ὡς ὁ πρὶν ἐξεδήμησας, Ἀβραάμ Ἀντίπα· ὄθεν, καὶ τῆς κρείττονος δόξης ἠξίωσαι, χαίρων, τοῦ Χριστοῦ σὺν τοῖς μύσταις, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύων, τῶν πιστῶς τιμώντων σου τὴν ἀθλήσειν.

Εχων ἐξ ἀφρόνων δωρεῶν, σὺ τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν, τὴν τῶν ἰάσεων, πάθη τὰ τοῦ σώματος, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἐπισκέψαι σου ἴασαι, ὀδύνας κοιμίζων, πόνους παύων ἅπαντας, καὶ ἐκλυτρούμενος, πάντας συμφορῶν καὶ κινδύνων, τοὺς τῇ σῇ Ἀντίπα τι-

μῶντας,

μῶντας, μνήμην καὶ δοξάζοντας
τὸν Κύριον.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινῶ ἀκολουθία
ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ια'. Μνήμη τοῦ ἁ-
γίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, ἐπισκόπου
Περγᾶμου.

Ἡ ἅγια Τρυφαίνη, ἡ ἐν Κυζίκῳ, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὄσιος Φαρμουθίος, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ὡς
σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡ-
μῶν Βασιλείου Ἐπισκόπου
Παρέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια, ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημειῶσιν.

Ηλίου φαιδρότερον, λελαμ-
πρυσμένη ἡ μνήμη σου, τοῖς πι-
στοῖς ἐξανέτειλε, τὴν κτίσιν φω-
τίζουσα, λείαις φρικτωρίαις, Βα-
σίλειε μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν
ἀχλὺν, καὶ τῶν δαιμόνων σκότος
διώκουσα· διό σε μακαρίζομεν,
καὶ ἐπαινοῦμεν γεραίρομεν, τὴν ἁ-
γίαν σου κοίμησιν, τὸν Σωτῆρα
δοξάζοντες.

Βέλει τῷ τῶν λόγων σου, πα-
ρανομούντων συστήματα, παμ-
μακάριστε ἔτρωσας· φωνὴν ὄλεν
ἔδωκαν, οὐρανῶν γεφέλαι· χοροὶ

Ἀσωμάτων, συνεπεκρότησαν χα-
ρᾶ, τῶν σῶν ἀγῶνων τὴν καρτε-
ρότητα· διό ἐπαγαλλόμενοι, πίτσι
σὺν τούτοις τιμῶμέν σε, ὡς φω-
στῆρα παγκόσμιον, πρεσβευτὴν
ὡς θερμότατον.

Σοφῶς ἀντικτώμενος, τῶν ἐπι-
γῆς τὰ οὐράνια, καὶ βεόντων τὰ
ἄρρευστα, φθαρτῆς τε τὴν ἀθαρ-
τον, ἀντηλλάξω δόξαν· καὶ ἀντ'
ἐξορίας, καὶ πολυτρόπων πειρασ-
μῶν, τὰ ὑπὲρ λόγον Θεοῦ βασί-
λεια· ἐν οἷς καὶ ἀγαλλόμενος, σὺν
Ἀσωμάτοις Βασιλείε, ὑπὲρ πάν-
των ἰκέτευε, τῶν πιστῶς εὐφη-
μούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον,

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινῶ,
καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, τὸ Κοντάκιον, ἢ τὸ Μαρ-
τυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ'. μνήμη τοῦ ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀνεκομισθῆ ἡ τιμία
Ζώνη τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Δήμητ, Πρωτίων,
καὶ ὁ Ἱερομάρτυς Ἀρτέμιος, ξίφει τε-
λειοῦνται.

Ὁ ὄσιος Ἀκάκιος ὁ Καστοκαλυβί-
της, ὁ ἐν ἔτει 1730 ἀσκήσας, ἐν εἰρή-
νῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡ-
μῶν Μαρτίνου, Πάπα Ῥώμης.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. δ΄.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἄγιοι;

Τί σε νῦν Μαρτίνε προσφθέγξωμαι; ὀρθοδόξων διδαχῶν, καθηγητὴν πανευκλεῆ, κορυφαῖον ἱερὸν, δογμάτων θείων ἀψευδῶς· τοῦ ψεύδους, ἀληθέστατον κατήγορον· τοῦ λόγου, γενναϊότατον συνήγορον· ἱερουργὸν ἱερώτατον, θαυματουργὸν τιμιώτατον· ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Μαρτίνε καλέσωμεν; ποταμῶν πνευματικῶν, ναμάτων ἔμπλεων αἰεί, καταρδεύοντα ψυχὰς, πρὸς εὐκαρπίαν νοητὴν· λυχνίαν; εὐσεβείας φῶς ἐλάμπουσαν· σταλάζον ὄρος, θείαν ἀγαλλίασιν, θείων λογίων ἐκράντορα, πάτης αἰρέσεως ἐλεγχον· ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Μαρτίνε προσεῖπωμεν! τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθοῦς, ἱερουργὸν πανευσεβῆ, μεσιτεύοντα Θεῷ, καὶ πλάσμασι θεοπρεπῶς, κρατῆρα, πόμα λεῖτον ἀναβλύζοντα, φωστῆρα ζωῆς λόγον ὡς ἐπέχοντα. Δύσεως μὲν ἐξορμώμενον, Ἀνατολῆ δὲ φαινόμενον· ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτακίον,
ἢ Σταυροθεοτακίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἐσπερινοῦ ἀκολουθία
ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ Κοντάκιον, ἢ τὸ Μαρτυρικὸν
τοῦ ἡγου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιγ΄. μνήμη τοῦ ἐν
ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου Πάπα
Ῥώμης.

Οἱ ἄγιοι Μάρτυρες Κοντυλιανὸς, Μάξιμος, καὶ Δάδας, ζῆρει τελειοῦνται.

Οἱ ἄγιοι Μάρτυρες Ἐλευθέριος ὁ Πέρσης, καὶ Θεοδοσίος, ζῆρει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Χιόλιος ὁ Ῥωμαῖος, κρεμασθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Δημήτριος ὁ Πελοποννήσιος, ὁ ἐν Τριπάλει ἀθλήσας ἐν ἔτει 1803, τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβεΐαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθοῦ ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΔ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων
ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ἀριστάρχου, Πούδης, καὶ
Τροφίμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α΄.

Πανευφρημι Μάρτυρες.

Λόγω θείας γνώσεως λαοὺς, ἀγνωσίας πάνσοφοι, ὀλοτελοῦς ἐλυτρώσασθε, καὶ προσηγάγετε, σεσωσμένους τούτους, Λόγω τῷ ἐλάμπαντι, Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου Ἀπόστολοι. Αὐτῷ προσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πούδην καὶ Ἀρίσταρχον σοφόν, καὶ τὸν λεῖτον Τρόφιμον, τοὺς ἀληθεῖς χριστοκλήρικας, ἀνευφημήσωμεν· πλάνης γὰρ χειμῶνα, ἐρμῆ θείας χάριτος, διέλυσαν, καὶ νῦν πρὸς τὸ ἄδυτον, φέγγος ἐσκήνωσαν, ἀμοιβὰς πόνων δρεψόμενοι, καὶ μεθέξει, ἀρρήτῳ θεοούμενοι.

Παύλῳ

Παύλῳ ἐρεπόμενοι κλεινῶ, Διδασκάλῳ ἐνδοξοί, πολλοὺς κινδύνους υπέστητε, εἰρκτῆ κλειόμενοι, ὀμιλοῦντες πόνοις· ξίφει ἐπὶ τέλει δὲ, τμηρέντες κεφαλᾶς, ἐνηθλήσατε. Χριστῶ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ
καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, τὸ Μαρτυρικόν, ἢ τὸ
Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνί ιδ'. μνήμη τῶν ἁγίων
ἀποστόλων, ἐκ τῶν 70. Ἀριστάρχου,
Πούδη, καὶ Τροφίμου.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀδαλίων ὁ Μίμος
πυρὶ τελειοῦται.

Ἡ ἁγία μάρτυς Θωμᾶς, ξίφει τε-
λειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Κρήσκεντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, πρὸς
πολύπλοκα θήρατρα, πρὸς δεινὰ
παλαίσματα, Κρήσκη πάνσοφε,
γενναιοφρόνως ἐχώρησας, σαρκὸς
μὴ φεισάμενος, ἀλλ' ἐλόμενος
θανεῖν, διὰ πόθον τὸν ἔνθεον· ὅθεν
πάσα σε, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία
μακαρίζει, ἐκτελοῦσά σου τὴν μνή-

μην, Μεγαλομάρτυς πανένδοξε.

Ωμοτάτως ξεόμενος, καὶ πλευ-
ρὰς ὀρυττόμενος, καὶ μαστίγων
πλήθεσι, δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρ-
νήσω, τὸ ὄνομα, Χριστοῦ τὸ σε-
βάσιμον, Ἄθλοσφόρων καλλογή,
Ἐκκλησίας εὐπρέπεια· διὰ ταῦτά
σε, ἐν αἰνέσει τιμῶμεν, τὴν ἁγίαν,
ἐορτάζοντές σου μνήμην, καὶ προσ-
κυνοῦντες τὰ λείψανα.

Περὶ πυρπολούμενος, τῇ ἀγά-
πῃ τοῦ Κτίσαντος, Κρήσκη πανα-
οἶδιμε, μέτον ἴστασο, πυρὸς μη-
δὸλως φλεγόμενος, εἰς χεῖρας δὲ
πάνσοφε, ἐναπέθου τοῦ Θεοῦ, τὸ
μακάριον Πνεῦμά σου· ὅθεν εἰλη-
φας, τοὺς στεράνους τῆς πίστεως,
ἵκετεύων, Ἰλασμοὺν ἀμαρτημάτων,
λαβεῖν τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.

—ο—

Τῷ πρώτῳ τὸ Μαρτυρικόν ἢ τὸ
Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνί ιε'. μνήμη τοῦ ἁγίου
μάρτυρος Κρήσκεντος.

Αἱ ἁγίαι μάρτυρες Γυναῖκες Ἀνα-
στασία, καὶ Βασίλισσα αἱ Ῥωμαῖαι, ξί-
φει τελειοῦνται, ἐπὶ Νέρωνος, ἐν ἔτει 56.

Ὁ ἅγιος Λεωνίδας, ἐπίσκοπος Ἀθη-
νῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, Θεόδωρος ὁ πρεσ-
βύτερος, καὶ Πανσολύπιος, ξίφει τε-
λειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
γυναικῶν Ἀγάπης, Εἰρήνης
καὶ

καὶ Χιονίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια, ἤχος α΄.
Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένοι νεάνιδες σεπτῶν, ἀ-
ρετῶν ἐπάνυμοι, καὶ ἀρεταῖς ἐκ-
τρεφόμεναι, πρὸς τὸν ἀκρότατον,
εὐσεβείας ὄρον, ἀνδρικῶς ἐφθάσα-
τε· καὶ νῦν πρὸς οὐρανὸν ἀνεδρά-
μετε, Χριστῷ πρεσβεύουσαι, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθένοι νεάνιδες σαφῶς,
Εὐας τῆς προμήτορος, ἐπιτηδεί-
ως κομίζεσθε, πόθον θεώσεως, ἀ-
νευδότην νεύσει, πρὸς Θεὸν θεού-
μεναι, καὶ θείας θεωρίας πληρού-
μεναι· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γενναίῳ φρονήματι Χριστὸν,
ὡς ἐνστερνισάμεναι, τὸν ἰσχυρὸν
κατεπάτησαν, αἱ γενναῖοφρονες,
τὸν τὴν Εὐάν παλαι, δόλω ἀπα-
τήσαντα· καὶ τοῦτον κατὰ κράτος
νίκησασαι, Χριστῷ πρεσβεύουσι,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος,

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ,
Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, τὸ Μαρτυρικὸν, ἢ τὸ
Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μνηίς· μνήμη τῶν ἁγίων
μαρτύρων γυναικῶν Ἀγάπης, Εἰρήνης
καὶ Χιονίας.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Πήλιξ ἐπίσκοπος,
Ἰανουάριος πρεσβύτερος Φουρτουναῖος

καὶ Σεπτέμιμος, ζῆφει τελειοῦνται, ἐπὶ
Διοκλητιανοῦ, ἐν ἔτει 294.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Λεωνίδας, Χαριέ-
σης, Νίκη, Γαλήνη, Καλὴς, Νουνεχία,
Βασιλίτσα καὶ Θεοδώρα, οἱ ἐκ τῆς Ἑλ-
λάδος ὄντες ἐν θαλάσῃ τῆς Κορίνθου
τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Εἰρήνη κατὰ τὴν
ἡμέραν τοῦ Πάσχα ζῆφει τὴν κεφαλὴν
ἀποτέμνεται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς, Μιχαὴλ ὁ Βουρ-
λιώτης, ἐν Σμύρῃ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει
1772 ζῆφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Συμεῶν τοῦ ἐν Περσίδι, καὶ
τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν,
Στιχηρὰ προσόμοια, ἤχος δ΄.

Ἐδοκτικὸν σημείωσιν.

Ηστραφεν ὡς ἥλιος, ἡ θεῖα
μνήμη σου σήμερον, τοὺς πιστοὺς
καταυγάζουσα, τὴν κτίσιν φωτί-
ζουσα, θείαις φρυκτωρίαῖς, Συμε-
ῶν παμμακάρι, καὶ παθημάτων
τὴν ἀχλὺν, καὶ τῶν δαιμόνων
σχότος διώκουσα· διό σε μακαρί-
ζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν,
ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, πρεσ-
βευτὴν ὡς θερμότατον.

Σοφῶς ἀντικτώμενος, τῶν ἐπὶ
γῆς τὰ οὐράνια, καὶ βεόντων τὰ
ἄρρευστα, φθαρτῆς δόξης ἀφθαρ-
τον, ἀντημεΐψω χαίρων, βασιάνων
τε νέφους, καὶ αἰκισμῶν καρτε-
ρικῶς, τὰ ὑπὲρ λόγον Θεοῦ βασι-
λεῖα.

λεια· ἐν οἷς καὶ ἀγαλλόμενος, σὺν τοῖς συνάλοις σου ἐνδοξε, ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Βέλει τῷ τῶν λόγων σου, παρανομούντων συστήματα, Συμεῶν Μάρτυς ἔπρωσας· φωνὴν ὅθεν ἔδωκαν, Οὐρανῶν νεφέλαι· χοροὶ τῶν Ἀγγέλων, συνεπεκρότησαν λοιπόν, τῶν σῶν ἀγώνων τὴν καρτερότητα· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, πάντες πιστῶς ἑορτάζομεν, τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθίας κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ τῷ Μαρτυρικῶν ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μνηΐζ· μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν, ἐπισκόπου Περσίδας καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀβδελῶν πρεσβυτέρου, Γοσθαζάτ, Φουστία καὶ ἑτέρων χιλίων ἑκατὸν πενήκοντα μαρτύρων.

Ὁ ἅγιος Ἀδριανὸς ὁ νέος πρὸς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος πατὴρ ἡμῶν Ἀγαπίτος, πάπας Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβίαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῆς ΙΗ΄. ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλοντες Στιχηρὰ Προσόμοια.

(ΤΟΜ. Γ΄.)

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Θρῆξ τὰς τοῦ σώματος, καὶ τὴν πικρὰν τυραννίδα, τῶν παθῶν ἐξέκλινας, θείῳ φόβῳ Ὅσιε, κυβερνώμενος· καὶ Θεὸν γυφρανας, ἀρετῶν κάλλεσιν, ὠραίας τῆν καρδίαν σου· καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἐνθα τῶν Ὁσίων τὰ τάγματα, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ πόθου σου, Πάτερ εὐρηκῶς τὴν κατάπαυσιν· ἐνθα μνημονεύειν, ἡμῶν μὴ διαλίπῃς τῶν πιστῶς, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου, Ἰωάννη Ὅσιε.

Θεὸν ἐξεζήτησας, ἀνεπιτρόφῳ καρδίᾳ, μελέταις πτερούμενος, ἱεραῖς θεοπνευστε, καὶ ταῖς νεύσει, πρὸς αὐτὸν πάντοτε, ὀλικῶς κείμενος· πρὸς δὲ τοῦτο ἐπαλείφοντα, καὶ παρορμῶντά σε, ἔσχεσ τὸν ἐν κλήσει καὶ πράξει, Γρηγορίου τὸν θαύμασι, καὶ τερατουργίαις ἐκλάμψαντα· οὐ ταῖς φρικτωρίαις, λιμπόμενος διήλθε· ἀβλαβῶς, τοῦ ταπεινοῦ τούτου σώματος, μίκρον τὸ κλυδώνιον.

Θσίως ἐβίωσας, μὴ ἐσχηκῶς τὰς φροντίδας, τοῦ βίου ταῖς κρείττοσιν, ἐργασίαις Ὅσιε καλλυνόμενος· ἀλλὰ πῦρ αὐλόν, ἐν καρδίᾳ φέρων, ἡσυχίαν ἐκαρτέρησας, παννύχοις στάσει, καὶ ταῖς ἀγροπνίαις προσκειμένος, εὐτασιῶς καθαιρόμενος, καὶ θεοσιδῆς ἐνδαικνόμενος· ὅθεν μετὰ πόνους, τὴν ἀπονὸν ἀπέληφας τρυφήν, τοῖς σὲ τιμᾶσιν αἰτούμενος, λείαν ἀγαλλίαισιν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθε, καὶ ἀπόλυσις.

11 Τῷ

Τῷ πρωτῷ τὸ Μαρτυρικόν, ἢ τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ τῆ. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Σάββας ὁ Στρατηλάτης ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος πατὴρ ἡμῶν Κοσμάς, ὁ ὁμολογητὴς, καὶ ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ἁγία Ἀθανασία ἡ Αἰγινίτισσα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ ἐξ Ἰωνίνων ζῖφει τελειοῦται, ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὸ 1526 ἔτος.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ Κολικᾶς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 1564.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνθετος καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ 10'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς ἀσεβείας κατέϊλες τὰ ὀχυρώματα, ἐν τῇ ὑπομονῇ σου, Ἀλοφόρε Κυρίου, καὶ νίκην οὐρανόθεν, ἐδέξω σοφέ· μὴ οὖν παύσῃ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμῶντων τὴν ἱεράν, καὶ σεβάσμιόν σου ἀθλήσιν.

Τοὺς ἱερούς σου ἀγῶνας πιστῶς γεραίρομεν, ἀθλητικούς καμάτων, οὓς διήνυσας χαίρων, Παφνούτιε τρισμάκαρ, ὑπὲρ Χριστοῦ, τὸν Σταυρὸν ὑπομείναντος· καὶ τὴν ἁγίαν σου μνήμην περι-

χαρῶς, ἐορτάζομεν ἐν ἄσμασιν.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, ὡς ποταμὸς ἐκβλύζει, τῶν ἰάσεων βεῖθρα, καὶ πάντων καταρδεύει τῶν εὐσεβῶν, τὰς καρδίας Παφνούτιε, τῶν προσφοιτῶντων ἐκάστοτε ἐν αὐτῇ, καὶ ὑμνούντων τοὺς ἀγῶνάς σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον,

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ 10'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου τοῦ Ἱεροσολυμίτου, καὶ δύο στρατιωτῶν Διονυσίου καὶ Σωκράτους.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ὁ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας σταυρωθεὶς, τελειοῦται, ἐν ἔτει 140.

Ἡ ἁγία Φιλίππα ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ζῖφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Τρύφων Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐκβλήθεις τοῦ θρόνου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Πισιδίας, ἐξωρισθεὶς ὑπὸ τῶν εἰκονομάχων, ἐν Κυρίῳ ἐκοιμήθη.

Ὁ ὁσιος Συμεὼν, ὁ ἠγούμενος τῆς ἐν Ἄθῳ μονῆς τοῦ Φιλοθέου, καὶ κτίτωρ τῆς ἐν Ζαγορᾷ μονῆς τῆς ἁγίας Τριάδος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεοσιομάρτυς Ἀγαθάγγελος ἐν Σμύρνῃ ἀθλήσας ζῖφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις,

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνθετος καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια, ἤχος πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὅσι Πάτερ Θεόδωρε, δῶρον
Θεοῦ ἐκλεκτὸν, σεαυτὸν προσενή-
νοχας, ἀγρυπνίαν πάννουχον, καὶ
ἀγάπην κτησάμενος, μελέτην θεί-
αν, ἄκραν ταπείνωσιν, ἐλπίδα, πί-
στιν, καὶ καθαρότητα, ἄκραν συμ-
πάθειαν, ἀληθῆ ἐγκράτειαν, καὶ
προσευχὴν, στύλον σε δεικνύου-
σαν, φωτοειδέστατον.

Πάτερ θεόρρον Θεόδωρε, κα-
ταστολήν ἀληθῆ, καὶ σωτήριον
ἐνδύμα, εὐσεβεῖ φρονήματι, ἐκζη-
τῶν ἐπενδύσασθαι, τῷ ἐκ τριχίνων
ρακίῳ πάντοτε, σοῦ τὸ σπρχίον,
σκέπειν οὐκ ἔλιπες, καὶ ἀπεγύ-
μνωσας, τοῦ ἡμᾶς γυμνώσαντος,
τὰς μηχανὰς, σθένει δυναμούμε-
νος, τοῦ θεοῦ Πνεύματος.

Τῷ σαρκωθέντι Θεῷ ἡμῶν, ἐκ
παναμώμου Μητρός, δι' ἡμᾶς τε
πτωχεύσαντι, ὡς πτωχὸν τῷ πνεύ-
ματι, σεαυτὸν προσενήνοχας, θυ-
σίαν ζῶσαν, καὶ ὀλοκαρπωμα, σε-
πτὸν παμμάκαρ, καὶ δῶρον τίμιον-
ἔθεν καὶ ἔλαβες, οὐρανῶν ἀπόλαυ-
σιν· πρὸς ὃν αἰεὶ πρέσβευε, δεόμεθα,
τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνθηδες,
καὶ ἀπολυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνί κ'. Μνήμη τοῦ ὁσίου
πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

Ὁ ὅσιος Ἀθανάσιος, ὁ κτίσας τὴν

Μονὴν τῶν Μετεώρων, ἐν εἰρήνῃ ἐκοι-
μήθη.

Ὁ ὅσιος καὶ συνασκητὴς τοῦ ἁγίου
Ἀθανασίου, ὁ ἅγιος Ἰωάσαφ, ὅστις καὶ
Βασιλεὺς τῆς Τρίκκης ὀνομάζεται, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Βίκτωρ, Ζωτικὸς,
Ζήνων, Ἀκίνδυνος, Καισάριος, Σεβηρια-
νὸς, Χριστοφόρος, Θεωνᾶς, καὶ Αντωνί-
νος ἑσθέντες καὶ πυρὶ βληθέντες, τε-
λειοῦνται.

Ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Πα-
λαιολαυρίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀναστάσιος, ἐ-
πίσκοπος Ἀντιοχείας ἔφηρ τελειοῦται.

Ὁ Ἀπόστολος Ζαχαρίας, ὁ διεξάμε-
νος τὸν Χριστὸν εἰς τὸν οἶκόν του, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβίαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνθηδες καὶ ἀπολυσις.

Τῆ ΚΑ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυ-
ρος Ἰανουαρίου καὶ τῶν
σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια, ἤχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἰερεὺς ἐννομώτατος, ἀλληλῆς
ἱερώτατος, ὦ Ἰανουάριε, ἐχρη-
μάτισας· οὐκ ἀλλοστρίψ ἐν αἵματι,
οἰκείῳ δὲ μάλιστα, εἰς αὐτὸν τὸν
Οὐρανὸν, εἰσελθὼν ἔνθα πρόσδρο-
μος, πάντων πέφυκεν, Ἰησοῦς ἀ-
εννάως, τοῦτον Πάτερ, ὀπτανόμε-
νος καὶ βλέπων, ἄπερ οἱ ἄγγελοι
βλέπουσι.

Καὶ δорὰν ἀφαιρούμενος, καὶ
πυρὶ προσριπτούμενος, καὶ Θηρᾶ

11* διδό-

διδόμενος ἀξιάγαστε, καὶ φυλακαῖς συγκλειόμενος, ἡμέραις ἐν πλείοσιν, ἀταπείνωτος τὸν νοῦν, ῥώμῃ (εἰς) διέμεινας, καὶ ἐτέλεσας, τὸν ἀγῶνα νομίμως ἐναθλήσας, ἱερὲ (αυματοφόρε, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλε.

Δισιδέριον, Πρόκουλον, Σώσσον, Φαῦσον, Εὐτύχιον, καὶ Ἰανουάριον, τὸν αἰδιμον, καὶ τὸν σοφὸν Ἀκουτίωνα, συμφώνως τιμήσωμεν, ὡς σοφοὺς ἱεουργοὺς, στεφηρόρους ὡς Μάρτυρας, ὡς τῆς Πόλεως, τῆς ἀγίας πολίτας, πρεσβευτάς τε, τῶν αὐτοῦ μακαριζόντων, ἀληθεστάτους ὑπάρχοντας.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες,
καὶ ἀπόλυσις,

—ο—

Τῷ πρώτῳ τῷ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ καὶ Μνήμῃ τοῦ ἀγίου Ἱερομάτυρος Ἰανουαρίου ἐπισκόπου, Προκούλου, Σώσσου, καὶ Φαύστου διακόνου, Δισιδερίου ἀναγνώστου, Εὐτυχίου, καὶ Ἀκουτίωνος.

Ἡ ἀγία Ἀλεξάνδρα ἡ βασίλισσα καὶ οἱ αὐτῆς θεράποντες Ἀπολλῶς, Ἰσαάκιος, καὶ Κοδράτος λιμῶ ἢ ξίφει τελειωθέντες πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ῥωμαῖος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 415.

Ὁ ὅσιος Ἀναστάσιος ὁ Σιναΐτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου,
καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς
Μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἱερομύστης τοῦ Λόγου Πάτερ γενόμενος, καὶ ἀρεταῖς ἐκλάμπας, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ, Θεόδωρε τρισμακάρε, παρέχεις ἡμῖν, ἱαμάτων χαρίσματα, τοῖς ἐν τῇ μνήμῃ σου ταύτῃ τῇ ἱερᾷ, προσιοῦσι καὶ τιμῶσι σε.

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτίσι περιλαμπόμενος τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχεις, τοῖς πιστεῖ σε αἰτοῦσι, καὶ εὐσεβῶς, ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, θεομακάριστε Πάτερ (αυματοουργέ, ἀξιάγαστε Θεόδωρε.

Τοῦ ἀμπελώνος ἐργάτης, διὰ τῆς πράξεως, τῶν ἐντολῶν ἐδειχθης, τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε· διὸ τῆς βασιλείας τῆς ἄνω λαβῶν, μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Θεόδωρε.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες,
καὶ ἀπόλυσις.

—οοο—

Τῷ πρώτῳ Κοντάκιον.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὡς πυρίπνῳ ἄρματι, ταῖς ἀρεταῖς θεοφόρε, ἐπιβάς ἀνέδραμες, εἰς οὐρανίους οἰκήσεις, Ἄγγελος μετὰ ἀνθρώπων συμβιοτεύων, ἀνθρώπος σὺν τοῖς Ἄγγελοις περιχορευῶν διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης,
Θαυμά-

Καυμάτων θεῖον δοχεῖον Θεοδώρε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κβ'. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Νέαρχος, πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Ναθαναήλ, ὅστις καὶ Σίμων Ζηλωτῆς καλεῖται, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβήαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Εἰ τύχοι τῇ ἑβδομαδί τῆς Διακαινησίμου. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α. τοῦ ἤχου, Εἰσοδος, Φωσίλαρον, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ Αναγνώσματα τοῦ Ἁγίου, Ἀπόστιχα, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν εἶτα Ἀναστήτω ὁ Θεός. Πάσχα ἱερὸν καὶ τὰ λοιπά. Δόξα, τοῦ Ἁγίου καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα. Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Δόξα, καὶ ἀπόλυσις. Ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῷ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων, Δόξα, ὡς τῶν αἰχμαλώτων, καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁ Πολυέλεος, εἰδὲ βούλει καταλειψαὶ αὐτὸν, λέγε μετὰ τὸ Θεοτοκίον τὸ α. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον, πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ἐκ γ'. ἄνευ τοῦ Ν'. Δόξα, ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στιχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος, τὸ ἰδιόμελον, ἤχος πλ. β'. Σήμερον ἡ οἰκουμένη ὁ ἱερεὺς, Σῶσον ὁ Θεὸς τὴν λαὸν σου. Κύριε ἐλέησον ιβ'. Ἐλεῖε καὶ οἰκτιρισθεὶς, οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα, μετὰ τῶν εἰρ-

μῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς τ'. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Κοντάκιον τοῦ Πάσχα καὶ ὁ Οἶκος, εἶτα τὰ Καθίσματα, ἀφ' ε'. ᾠδῆς Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ ὁ Οἶκος, ἡ Τιμιωτέρα αὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἡ Θ'. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἶνους ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ'. τοῦ Ἁγίου δ'. εἶτα, Ἀναστήτω ὁ Θεός. Πάσχα ἱερὸν κτλ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ'. Αἱ ὥραι ὡς συνετέθησαν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, ἀντί δὲ τοῦ Τρισαγίου Ὅσοι εἰς Χριστόν. Προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος. Ἀλληλουῖα. Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἁγίου. (Εἰ δὲ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, μετὰ τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, ὅλον τὸ καθίσμα. Ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰ. τῆς Ἑορτῆς τ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ Κυριακῇ Ἀναστάσιμα δ'. τῆς Ἑορτῆς γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.) Εἰδ' ἄλλη ἡμέρᾳ τύχοι, μετὰ τὸ, Μακάριος Ἀνὴρ, τῆς Ἑορτῆς δ'. καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἁγίου.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προσμητικόν, καὶ τὴν ἀστάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ὁς γενναῖον ἐν μάρτυσιν, Ἀθλοφόρε Γεώργιε, συνελθόντες σήμερον, εὐφημοῦμέν σε, ὅτι τὸν

δρόμον

δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τε-
τήρηκας, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν
τῆς νίκης σου στέφανον, ὃν ἰκέ-
τευς, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυ-
τρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦν-
τας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ρωμαλέω φρονήματι, πεποι-
θῶς ἠτομολήσας, ὡσπερ λέων
ἐνδοξε, πρὸς τὴν ἀβλήσιν, ὑπερο-
ρῶν μὲν τοῦ σώματος, ὡς φθείρε-
σθαι μέλλοντος, τῆς ἀφάρτου δὲ
ψυχῆς, σοφῶς ἐπιμελούμενος· καὶ
κολάσεων, πολυτρόποις ἰδέαις ἐ-
πυρῶτης, ὡς χρυσὸς κεκα'αρμέ-
νος, ἑπταπλασίως Γεώργιε.

Τῷ Σωτῆρι συνέπαθες, καὶ θά-
νάτῳ τὸν θάνατον, ἐκουσίως ἐνδο-
ξε μιμησάμενος, συμβασιλεύεις
λαμπρότατα, πορφύραν ἐξ αἵμα-
τος, ἐνδυσάμενος φαιδρᾶν, καὶ τῷ
σκήπτρῳ τῶν ἄλλων σου, ἐγκοσ-
μούμενος, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης
διαπρέπων, ἀπεράντου· εἰς αἰῶ-
νας Μεγαλομάρτυς Γεώργιε.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ
ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυροῦ
τῷ δόρατι, συμφραξάμενος, τοῖς
ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώρ-
γιε· καὶ ὡς λείος ἀριστεύς τῶν
δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπω-
σάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις·
τοὺς πιστοὺς δὲ, περιέπων ἀγιά-
ζεις, καὶ διασώζεις καλούμενος.

Ω· ἀστέρα πολύφωτον, ὡσπερ
ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώ-
ματι, σὲ γινώσκομεν. **Ω**· μαργα-
ρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον ἀυγά-
ζοντα, ὡς ἡμέρας σε υἱόν, ὡς γεν-
ναῖον ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὑπέρμαχον,
τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις εὐφημοῦ·

μεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην,
τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Εν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν
ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύ-
δοντα, περιφρούρησον· ἐπαγρυ-
πνοῦντα διάσωσον, παμμακάρε Γε-
ώργιε· καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ
Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὐροίμι,
ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ,
πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὃ
προσδραμῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Αξίως τοῦ ὀνόματος ἐπολι-
τεύσω στρατιῶτα Γεώργιε· τὸν
Σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ ἐπ' ὤ-
μων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς
πλάνης χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλ-
λιέργησας, καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησ-
κεῖαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς
ὀρθοδόξου πίστεως κληῖμα, κατε-
φύτευσας· ὅθεν βλυστάνεις ἰάμα-
τα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ
πιστοῖς καὶ Τριάδος γεωργός, δί-
καιος ἀνεδείχθης· πρέσβευε δεό-
μεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ Κόσμου,
καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς τυχούσης ἑορτῆς.

Εἰσοδος, τὸ φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκεί-
μενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώ-
σματα.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Γὰδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ
ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συνα-
χθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς
ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ
ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει
ἡμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυ-
ρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν, καὶ
εἰπάτωσαν ἀληθῆ· γίνεσθέ μοι
μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος

ὁ Θεὸς καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γινώτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνήτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων· ἐγὼ ἀνήγγειλα, καὶ ἔσωσα, ὠνειδίσα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψῃται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγη παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέραςεν αὐτούς, καὶ εὖρεν αὐτούς ἀξίους ἐκτουτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλᾷ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποισμένοι ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πεισοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις

αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῆ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ ὑψίστου· διὰ τοῦτο λήφονται τὸ Βασιλεῖον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῆ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὅξυνει δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεχπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβολου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται γάλαζαι· Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως, ἀντιστήσεται αὐτοῖς Πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει ὀρθοῦς δυναστῶν· Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλῆθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου.

Εἰς

Εἰς τὴν Λιτὴν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄. Ἀνατολίου.

Ο λαμπρὸς ἀριστεὺς Γεώργιος, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὰς ἄνω Δυνάμεις εὐφραίνει· καὶ σὺν αὐτοῖς ἀγαλλόμενος νῦν, ἐπίγειον τοῖς πιστοῖς πανήγυριν ἤγειρε, καὶ συνορτάζειν ἡμῖν τοῖς δι' αὐτὸν ἠθροισμένοις, ὡς Χριστοῦ δοῦλος παραγέγονε. Διόπερ αὐτὸν ἀξίως τιμήσωμεν, ἀπαύτως πρεσβεύοντα τῷ τῶν ὁλῶν Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ἀριστείας ἄθλων γεωργῶν τὰ κρείττανα, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου, τῷ Χριστῷ προσήνεγκας, παμμακάριστε Μάρτυς Γεωργιε· πιστεὶ πόθον ἐνίστησάμενος, ἐλπίδι φάρον ἀπώσάμενος, ἀγάπῃ ἐκτίσω τὰ οὐράνια πανεύφρηνε. Παρρησίαν οὖν ἔχων, εὐπροσδέκτοις δεήσεσιν, αἰτησάτωις ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, Ἰλασμῶν τε ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Τοῦ μεγάλου Βασιλέως στρατιῶτα Γεώργιε, χαῖρε καὶ εὐφραίνου· Θεῷ γὰρ εὐηρέστησας· πάντων καταφρονήσας, ζῶν τὴν αἰώνιον εὐρεσ ἐν οὐρανοῖς· τὸ γὰρ σῶμά σου πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνει· Χριστὸς γὰρ ὄν ἐπόθησας, αὐτὸς σε δοξάζει μακάριε.

Ἦχος δ΄.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ἄσματι κῆν ὕμνωδιαν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου Χριστῷ προσάξωμεν. Σή-

μερον γὰρ ἔαρ νοητὸν ἀνέτειλεν ἡμῖν, περὶ κάξου ἄνθη τὰ λογικά, ἡ παγκόσμιος μνήμη, Γεωργίου τοῦ σοφοῦ Μεγαλομάρτυρος· οὐ τις τὰ στίγματα ἀνανεοῦντες, κομιζόμεθα ἰαμάτων πηγὰς. Αὐτὸν καὶ νῦν ἱκετεύσωμεν, τοῦ πρεσβεύειν ἀπαύστως τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, εἰρήνην τῇ οἰκουμένη δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός Ἀνατολίου.

Πάντα τὰ ξθνη κροτήσατε χειρας· ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτηρῆμῶν· ὅτι ἐν ξύλῳ ὑψωθείς, καὶ ἐν τάφῳ κατελιθῶν, τὸν ἄδην ἐσκύλευσε, καὶ νεκροὺς συνήγειρε, βοῶντας αὐτῷ· Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Ὁ αὐτός.

Στέφανον δόξης ἐπὶ κεφαλῆς σου ἀνεόδησω, στεφανηφόρε Γεώργιε· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρὸν, ὡς ὁ Παῦλος ἐκβοᾷ, ὄρων ἐκαρτέρησας, νικητὴς γενόμενος τῆς πλάνης αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Χριστῷ τῷ ἀναστάντι.

Ὁ αὐτός.

Ἄσμα ἄσμάτων χορεύοντες ἄμα, προσενέγκωμεν τῷ Χριστῷ φιλομάρτυρες· ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρὸν, ὁ γενναῖος Ἀθλητὴς, πτερινίσας κατέβαλε· διὸ πάντες ἄσωμεν ἀπαύστοις φωναῖς· Δόξα Σῶτερ τῇ φρικτῇ σου ἀναστάσει, δι' ἧς ἔσωσας τὸν κόσμον.

Δόξα, Ἦχος ε΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Νευέτω δίκαια, ἔφησεν ὁ Σολομῶν,

λομῶν, τοῖς βροτοῖς τὰ βλέφαρα· ἐλεηθήσεται γὰρ παρά Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ὁ βλέπων λεία, προηγόρευεν. Εὐμαρῶς δὲ ταῦτα ἐνωτισθεῖς, ὦ πολύτλα Γεώργιε, τοῦ Δεσπότης ταῖς διδαχαῖς ἠκολούθησας· καὶ ἀνόμοις ἐκδοθεῖς ἐκαρτέρησας, τῆς πλάνης τὰ ὄργια καταπτύσας ὡς βέβηλα· καὶ σῶμα τὸ σὸν, ὑπὲρ ἀγάπης τοῦ πλάσαντος, ὅλον μεληδὸν κατετέμνετο· καὶ ὁ Βελίχρ μᾶλλον, ὅλος αἰσχυνθεὶς ἐπιτρώσκετο, στεφανόρον σε ὄρων ἀκραιότατον. Ὅθεν ἐν αὐλαῖς οἰκῶν τοῦ Κυρίου σου, σὺν ταῖς ἀνω Δυναμίεσι, πρέσβευε ἀθλοφόρε Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ἀνευφημοῦσι λαοὶ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, σοῦ τὴν παναοίδιμον, μνήμην Γεώργιε· ὡς εὐπρεπῆς γὰρ ἐξέλαμψε, καὶ φωτοφόρος, πεποικιλμένη δοξὴ καὶ χάριτι· ὅθεν καὶ σκιρτῶσι νῦν, Ἀγγέλων τάγματα· ἐπιχροτοῦσι δὲ Μάρτυρες, σὺν Ἀποστόλοις, τῶν σῶν ἀγώνων Μάρτυς τὰ ἐπαθλα, καὶ ἀνυμνοῦσι, τὸν δοξάσαντα, σὲ Σωτῆρα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοινῆ ἀνθήσει.

Ἐνδεδυμένος Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν, εὐρέθης Γεώργιε, τοῖς μὴ ζητοῦσί σε, ὑπὲρ Χριστοῦ πυρπολούμενος, καὶ μυκτηρίζων, θεῶν ματαίων πλάνην ψυχολεθρον· τότε

καὶ, Στρατεύομαι, τῷ Βασιλεῖμου Χριστῷ, τοῖς παρανόμοις ἐκραύγαζες· οὐδὲ γὰρ θῆρες, οὐδὲ τροχοὶ, οὐ πῦρ, οὐδὲ μάχαιρα, ἐμέ χωρίσαι κατισχύσουσι, τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Καταφρονήσας ὀργάνων πολυμόρφων, ποικίλων βασάνων τε, καὶ καταπέλτου φρικτοῦ, στεφανόφορε Γεώργιε, τῆς εὐστεβείας, μαρτυρικῶς τὸν ὄρομον τετέλεκας· ὅθεν τὴν ὑπέρλαμπρον, μνήμην σου ἀνθεῖν, ἀσπματικοῖς περιστρέφομεν, καὶ τὰ σεπτὰ σου, πειπτυσσόμεθα πίστει λείψανα· ἀλλ' ὡς τῷ θρόνῳ παριστάμενος, λαμπροφόρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν αοίδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλλευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ ὁ πολὸς τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστήν, διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρὸς, βασιλέων

σιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἁγίων τὸ Θεοτόκε Παρθένε.

✠☩✠☩✠☩✠☩✠☩✠☩

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Ἄνετε· λεν ἰδοὺ, τὸ τῆς χάριτος ἔαρ, ἐπέλαμψε Χριστοῦ, ἡ Ἀνάστασις πᾶσι, καὶ ταύτῃ συνεκλάμπει νῦν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, ἡ πανέορτος, καὶ φωτοφόρος ἡμέρα· δευτε ἅπαντες, λαμπροσφορῶντες ἐνθέως, φαιδρῶς ἐορτάσωμεν.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Πόθῳ ζέοντι, τῷ τοῦ Δεσπότου, πυρπολούμενος, ἀνδρειοφρόνως, τὰ τῆς πλάνης ταμεῖα κατέβαλες, καὶ ἐν σταδίῳ Χριστὸν ὠμολόγησας, τροπαιοφόρε παμμάρκαρ Γεώργιε, Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγχθη Ἰωσήφ.

Ἐρωγγήσας ἐμμελῶς, σπόρον ὡς θεῶν ἐντολῶν, διεσχόρπισας πτωχοῖς, πάντα τὸν πλοῦτον εὐσεβῶς, ἀντικτησάμενος ἐνδοξε, Χριστοῦ τὴν δοξάν· ὅθεν πεποιθῶς, πρὸς ἀγῶνας χωρεῖς, καὶ πότους τοὺς μακροὺς, Μάρτυς

Γεώργιε· καὶ κοινωνῶς γενόμενος τοῦ πάθους, τοῦ ἀπαθούς καὶ ἐγέρσεως, τῆς Βασιλείας, αὐτοῦ μετέσχεις, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δεόμενος.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον ἤχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Περυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐκυτοῦ Μαθηταῖς, Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ Βασιλεῖς καὶ Ἡγεμόνας, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. Ἀποθήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν· ἣ οὐ δυνήσονται ἀντιπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν. Καὶ ἔσσεσθε μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. Καὶ θριξὲν ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ἦχος πλ, β'.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου ἀυγάζεται ἀκτίσι, καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τοῖς ἀνθεσιν ὠραιζομένη, Γε-

ώργιε

ώργιε βοᾷ σοι, Θεράπον Χριστοῦ,
καὶ προστάτα θερμότετε, μὴ ἐλ-
λίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς
Κύριον.

Εἶθ' οὕτω, Σῶσον, ὁ Θεὸς, τὸν λαόν
σου· τὸ, Κύριε ἐλέησον ἰβ'. Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς. Καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα,
καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἰμῶν σε Γεώργιε Δαβὶδ ἐκ πόθου·

δεῖ γὰρ δὴ.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος β'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ἰπὲρ ἥλιον ἐξήστραψεν ἡμνή-
μησου νῦν, Μάρτυς Χριστοῦ ὀπλι-
τα· ὡς γὰρ ἀκτῖνας παμφαιῆς,
τῶν θαυμάτων τὰς αὐγάς, εἰς
πᾶσαν τὴν γῆν, λαμπρῶς ἐξεδί-
σκευσε, φωτοφόρε Γεώργιε.

Μονομάχε μυριόνικε Χριστοῦ
Ἀθλητὰ, δός μοι τοὺς ἄθλους
μέλψαι, καὶ ἀγωνίσματα τὰ σά,
ἄπερ ἔτλης ἀνδρικῶς τῷ πόθῳ
Χριστοῦ, σοφὲ ἐκपुरούμενος, ὃ
καὶ ἐξῆς γηθόμενος.

Νέος ὠρθῆς ἐν πολέμοις ἰκα-
νὸς τῇ χειρὶ, ἄλλος Δαβὶδ ἄν-
δρεῖος· ὡς γὰρ αὐτὸς τὸν Γολιάθ,
τὸν ἀντίπαλον καὶ σὺ, ἤττας κα-
θελὼν, βολαῖς ταῖς τῶν λόγων
σου, στεφανίτα Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνεκφραττος ὠραῖος, φρι-
καλέος ὁ σὸς, ξένος ὁ τόκος Κό-
ρη· ὡς ὑπομάζιον καὶ γὰρ, τὸν
παντέλειον Θεόν, θηλάζεις σαρκί-
παράδοξον ἄκουσμα, βρεφοτρόφε
Μητράνανδρε.

Ἐτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου,

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

α Θερμὸς πέφυκας Μάρτυς ὄντως

προστάτης. ν Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Θερμοτάτη πίστει καὶ στοργῇ,
τοὺς προσκαλουμένους σε, Μάρ-
τυς Χριστοῦ στεφηφόρε Γεώργιε,
παρεστῶς ὀλόφωτος, σεπτῷ βή-
ματι τοῦ τῶν ὄλων δεσποζόντος,
σοῦ ταῖς ἰκεσίαις καὶ ταῖς προστα-
σίαις διαφύλαξον.

Εὐγενὲς γεώργιον Θεοῦ, γέγο-
νας Γεώργιε μαρτυρικαῖς γεωρ-
γούμενον πράξεσι καὶ ὡς πλοῦτον
ἐνδοξον, οὐρανόις σε θησαυροῖς
ἐναπέθετο, ὁ ἀγωνοθέτης, ὡς δια-
φερόντως ἀριστεύσαντα.

Ῥωμαλέως καὶ καρτερικῶς,
ὠρμησας αὐτόκλητος, πρὸς τοὺς
ἀγῶνας παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ
καταστρεψάμενος, τὴν ἀτίθασσον
τῶν Τυράννων παράταξιν, πρέσ-
βυς ὑπὲρ πάντων, τῶν προσκα-
λουμένων σε γεγένησαι.

Μακαρίας ἐνδόξε ζωῆς, νῦν
ἐπιλαβόμενος, τῆς ἐν Χριστῷ κρυ-
πτομένης Γεώργιε, ὑπὲρ ἧς ἠγῶ-
νισαι, μέχρις αἵματος, τοὺς ἐν
πίστει ὑμνοῦντάς σε, αἰτῆσαι σω-
θῆναι, πάσης Ἀθλοφόρε περιστά-
σεως. Θεοτοκίον

Οὐρανὸς ἐγένου λογικὸς, Λό-
γον τὸν Οὐράνιον, τῇ σῇ γαστρὶ
Θεομήτορ χωρήσασα, δι' οὗ πάν-
τα γέγονεν, οὐρανὸς τε καὶ γῆ,
καὶ τὰ τούτων ἐπέκεινα· ὅθεν παρ-
ρήσια, πρέσβευε σωθῆναι τοὺς ὑ-
μνοῦντάς σε.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ῥοδὴ Γ'. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Σύνδρομος ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἡ
πανέν.

πανένδοξος μνήμη ἢ τοῦ θεράποντος, τῇ Ἀναστάσει Χριστοῦ, ἐν ἣ συνελθόντες οἱ πιστοί, φαιδρῶς εὐορτάσωμεν.

Εὐφράνθητε γῆ καὶ οὐρανοί, τὰ σε ὄρη καὶ πάντες βουνοὶ σκιρτήσατε· βεῖθρα θαυμάτων καὶ γὰρ, ὑψόθεν ἡμῖν ἀμβροδλυτεῖ, ὁ Μάρτυς Γεώργιος.

Γῆ πάσα καὶ βρότειος φυλή, οὐρανός τε συγχαίρει, στρατός Ἀγγέλων τε· ὁ πρωτοστάτης γὰρ, Χριστοῦ νῦν Γεώργιος ἐκ γῆς, βραίνει πρὸς οὐράνια.

Θεοτοκίον.

Εὐφράνθητι, τέρπου Μαριάμ· εἰ καὶ γλῆς ὡς βουφαία γὰρ τὴν καρδίαν σου, ὁ τοῦ Υἱοῦ σου Σταυρὸς διήληθεν, ἀλλ' οὖν ὡς ἐκ παστοῦ, τοῦ τάρου ἀνέτειλεν.

Ἐτερος. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Στεφάνω τῆς ἀθλήσεως, διελάμπων ἐνδόξῃ, τοὺς εὐσεβῶς καλοῦντάς σε, λιτανεύων τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης Μάκαρ λύτρωσαι.

Πλουσίουσιν φωτιζόμενος, λαμπρόσι Πάνσοφε, τὴν ζοφεράν ἀπέλαστον, ἀθυμίαν καὶ τὴν ἀγλὴν τῷ παλῶν, ἀρ' ἡμῶν τῷ ἐν πίστει εὐφημούντων σε.

Ἐλπίδι στηριζόμενος, καὶ ἀγάπη πίστει τε, περιφραχθεὶς Γεώργιε, καὶ δυνάμει Χριστοῦ βωνύμενος, τῶν Εἰδώλων τὴν πλάνην καταβέβληκας.

Θεοτοκίον.

Φωτίζοντα τὰ πέρατα, Παναγία τέτοκας, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ πρὸ πάντων Πατρῶν

συνάνυρχον· Θεοτόκον δὲ σε, πιστεῖ σέβουμεν.

Καταβασία Δεῦτε πόμα πίωμεν.

Κάλισμα, ἦχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, ἀσεβείας τὴν πλάνην καταβαλῶν, Μάρτυς κατεπάτησας, τοῦ ἐχθροῦ τὰ φρούραγμα· τῷ γὰρ θείῳ ζήλω, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν Εἰδώλων ἐσθεςας, τὸ ἄλεον φρούραγμα· ὄλεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν βασάνων, ἐδέξω τὸν στέφανον, καὶ παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσιν, Ἀθλοφόρε Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ πταιμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα.

Τὸν ἐπίγειον πλοῦτον τὸν ἐπὶ γῆς, διανέμων τοῖς πᾶσι Μάρτυς σοφῆ, πλοῦτον τὸν Οὐράνιον, ἐκληρώσω τοῖς πόνοις σου· τὸν γὰρ Σταυρὸν τὸν ἄχραντον, ἐν σοὶ θεωράκισαι, καὶ ἐν τούτῳ ἤτχυνας, Τυράννων τὸ φρούραγμα· ὄλεν σὴ πρεσβεία, τοῖς αἰτούσί σε νέμοις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα, Ἀθλοφόρε Γεώργιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταιμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐορτάζουσι πόθω τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Ἦδὴ Δ'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ὡς ὑπερήλασε τὴν πρίν, Νότου βασιλίσσαν σοφῆ, νῦν ἡ βασιλῆς Ἀλεξάνδρα· εἰς τὴν σὴν γὰρ σύνεσιν, ἐκλαμβηθεῖσα ἔδρα-

μεν,

μεν ὄθεν σοι συμπαρίστυται Μάρ-
τυς, ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ὡς βα-
σίλισσα.

Ρημάτων σου οὐκ ἐνεγκῶν,
τοὺς ἐλεγμοὺς ὁ δυσσεβής, τύ-
πτεσθαι κελεύει τὸ στόμα, φεῦ!
τὸ σὸν Γεώργιε· τὸ δὲ καὶ τοι
κρουόμενον, κύμβαλον ὡς ἀντή-
χει, κραυγάζον· Μόνος Θεὸς ἀ-
φευδής, ὁ Χριστὸς ἐστίν.

Γνήσιε φίλε τοῦ Χριστοῦ, πρω-
ταθλητάρχα τε αὐτοῦ, πάμφωτε
λαμπτήρ οἰκουμένης, ἀστήρ φα-
εινότετε, λυχνία, τιμαλφέστατε,
ἀγρυπνε τῶν τιμῶντων σε φύλαξ,
φύλαττε ἡμᾶς, Μάρτυς Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ καὶ τέτοκας Ἀγνή, καὶ
παρθενεύεις ἐν ταῦτ᾽· θαῦμα πο-
λυθαύμαστον ὄντως, φοβερόν, ξε-
νήκουστον· Θεὸν γὰρ τὸν παντά-
νακτα, φέρουσα σαῖς ἀγκάλαις
θλαζέεις, τὸν τροφοδότην Χριστὸν
Κόρη γήπιον.

Ἔτερος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ἦμνοῦμέν σου, τοὺς ἀγῶνας
Παρμάρκα Γεώργιε, δι' ὧν κατα-
βέβληκας, τὰ τῶν εἰδώλων σε-
βάσματα, πᾶσαν δὲ κατήργησας,
τὴν τῶν δαιμόνων ἀπάτην πανασί-
διμε.

Κατεύνατον, πειρασμῶν καὶ
κινδύνων τὸν τάραχον, καὶ πᾶσαν
ἐπήρειαν, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπέ-
λασον, ἀπὸ τῶν ἡμνοῦντων σε, ὡς
τοῦ Χριστοῦ Στρατιώτην ἀξιό-
γαστε.

Ανέτειλας, ὡς ἀστήρ ἑωσφό-
ρος Γεώργιε, ψυχῆς γενναιότητι,
καὶ στριγγμῶ τῶ τῆς Πίστεως,

πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, ἀποδιώ-
κων καὶ σώζων τοὺς ἡμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίαν, οὐσιώδη Παρθένη
γεγέννηκας, πλουσία χρηστότητι,
καὶ φυσικῇ ἀγαθότητι, σώζουσαν
τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὴν φάρεϊταν
εἰκόνα ἀναπλάττουσαν.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ῥοδὴ Ἐ. Ὁρθησωμεν ὄφλιου βαθέου.

Ἐσθριον κρότει σκιρτώσα ἡ
Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν Ἀνάστα-
σιν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν νῦν με-
τάθεσιν, τοῦ Ἀθλοφόρου ψάλλου-
σα· δύο τὰ κολὰ γὰρ συνέδραμον.

Δοξάζει σου τέρας τὸ ξένον
Θαυματοβροῦτα, ὁ καλὸς Γλυ-
κέριος, τὸν βοῦν οὐ περ Θαυμα-
στῶς ἐξώωσας, αὐτὸν δὲ τῶ Κυ-
ρίῳ σου, ζῶσαν θυσίαν προσή-
νεγκας.

Αινέσεως ὅπως τὴν δόξαν τὴν
σὴν ἡμνήσω, πλήρωσον τὸ στόμα
μου χαριτώσας, καὶ τὸν νοῦν Γε-
ώργιε· καὶ γὰρ ἀγαλλιᾷσεται, ὅ-
ταν σοι ψάλλῃ τὸ πνευμά μου.

Θεοτοκίον.

Ἦπέραγιε, πῶς ὑπὲρ λόγον
γαλακτοτρόφος, καὶ Παρθένος πέ-
φυκας; ἀπορῶ σου, τὸ φρικτὸν
μυστήριον! Τιμῶν λοιπὸν τὸν τό-
κον σου, σὲ προσκυνῶ Παναγία
μου.

Ἔτερος. Ὁ φωτισμός.

Μαρτυρικὴν, παρθήριαν ὡς
ἔχων πρὸς τὸν Δεσπότην, αἰτήσαι
προθύμως τὴν σωτηρίαν, τοῖς σὲ
ἡμνοῦσι ψυχικῶν νοσημάτων, ἀ-
παλλάτων ταῖς σαῖς δεήσεσι· Μάρ-
τυς Ἀθλοφόρος, Παρμάρκα Γεώργιε.

Ἄγγε-

Αγγελικαῖς, συγχορευαῖν ὡς Μάρτυς χοροστασίαις, καὶ τῆς ἀθανάτου καὶ μακαρίας, στεφανηφόρε ἐμφορούμενος δόξης, τοὺς τῆ σκέπη τῆ σῆ προστρέχοντας πάσης τριχυμίας, καὶ ζάλης ἐξάρπασον.

Ρῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ὡς ἐλεήμων τὸν τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν κινδύνων, ἐξαφανίζων πολυποίκιλον κλόνον, Γεωργίου τοῦ σοῦ θεράποντος, τὰς ἐκτετηρίας Χριστὲ προσδεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὀφειλὴν τῆς προμήτορος Εὐσας σὺ Θεομήτορ, ἀπέτισας σάρκα ἡμφιασμένον, ἐκ σοῦ τεχθέντα, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου· ὅθεν πάντες σὲ μακαρίζομεν, Κεχαριτωμένη, Παρθένε Πανάμωμε.

Καταβασία. Ὁρῆσάμεν ὄρθρου βαθείας. Ῥδὴ Γ'. Κατῆλλες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Ἰδοὺ σοὶ καὶ μία τερπνὴ χειλιδῶν, Θεοσύλληκτε λαέ, τὴν τοῦ ἔαρος χάριν, ἀναπληροῖ θαυμαστώσ, ὁ Γεώργιος· καὶ συγχάρητε λοιπόν, τῇ χαρᾷ τούτου πάντες.

Δριμείας βασάνου, δεινῶν ἐνεγκῶν, ὡς τρυφὰς ταύτας ἡγοῦ, ὑπομένων Κυρίῳ καὶ ψάλλων ἐνδοξέ· ἢ φωνὴ δέ σου, τῆς βροντῆς ἐν τῷ τροχῷ, τῶν εὐχῶν ἐξηχεῖτο.

Εὐφραίνου καὶ σίριτα χορὸς Ἀθλητῶν, πανηγύρεως καὶ νῦν, εὐρηκότες ἐξάρχοντα τὸν Γεώργιον, καὶ ἀγάλλεσθε, σὺν αὐτῷ Δαβιτικῶς· ἡμέρα γὰρ Κυρίου.

Θεοτοκίον.

Καὶ τίχτεις, καὶ πάλιν ἀγενεῖς ὡς πρὶν· φοβερός ὁ τοκετός,

μητρανύμφευτε Κόρη καὶ ἀνεκλάλητος· τὸν ὑπέρχρονον, βρεφωθέντα καθ' ἡμᾶς, ὑπὲρ ἐννοίαν τίχτεις.

Ἔτερος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἦπερ φύσιν καὶ λόγον καὶ ἐννοίαν, τὴ τῆς ἀριστείας σου ἀνδραγαθήματα, διηνεκῶς ἀδόμενα, παμμακάριστε Μάρτυς Γεώργιε.

Στρατίας Οὐρανοῦ συνόμιλος, Μάκαρ γεγονώς, καὶ τὴν θεῖαν ἐμφάνειαν, ὡς ἐφικτὸν θεώμενος, τοὺς τιμῶντάς σε πίστει διάσωσον.

Ολοτρόπως Θεῷ ἀνακείμενος, καὶ τὰς ἀστράπας τῶν θαυμάτων δεχόμενος, τὰς δωρεὰς τοῖς χηρῶσι, διανέμεις παμμακάκαρ Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Νῦν πρὸς σὲ καταφεύγω Πανάχραντε, σῶτόν με πρεσβείαις σου καὶ διαφύλαξον· ὅσα γὰρ θέλεις δύναισαι, οἷα Μήτηρ τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Καταβασία. Κατῆλλες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον ἤχος δ'.

Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυτιν, εὐφροσύνην θερίζεις· ἀολήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω, καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἁγίαις σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ὑπὲρ κόσμου τῆς ζωῆς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θέντα, Χριστὸν τὸν

τὸν Βασιλέα, ποθῶν ὁ στρατιώτης, ὁ μέγας Γεώργιος, σπεύδει θανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ· ζῆλον γὰρ θεῖον ἐν καρδίᾳ ἐσχηκώς, αὐτὸς ἐαυτὸν προσήγαγε. Τοῦτον οὖν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνήσωμεν πίστει, ὡς θερμὸν προστάτην ἡμῶν, ὡς ἐνδοξον ὄντα Χριστοῦ δοῦλον, μιμούμενον σαφῶς τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ αἰτοῦντα αὐτὸν, πᾶσι παρέχειν πταισμάτων συγχώρησιν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κγ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοπόρου.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ διὰ τοῦ ἁγίου Γεωργίου μαρτυρήσαντες, Ανατολίος καὶ Πρωτολέων οἱ στρατηλάται, Ἀθανάσιος ὁ μέγας, Γλυκερίος ὁ γεωργός, Οὐαλέριος Δονάτος καὶ Θερινὸς ζήσκει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Γεώργιος, ὁ ἐν πόλει Πτολεμαίδος μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1752· μαχαίρα κατακοπεῖς, τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Λάζαρος ὁ βούλγαρις, ὁ ἐν ἔτει 1802· ἀθλήσας τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαίαις.

Ῥδὴ Ζ'. Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου.

Ποθῶ σου ἐξυμνεῖν τὰ θαυμάσια, καὶ πάλιν συστέλλομαι· ὅταν γὰρ αὐτὰ ἐξαριθμηθῶσι βουληθῶ, ὑπὲρ ἄμμον εὐρίσκονται πληθυνόμενα· καὶ δέξαι μου τὸ λοιπὸν Ἀθλητὰ, τὸ βραχὺ τοῦτο ἐφύμνιον.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲ γῆ οὐδὲ θάλασσα, οὐ πόλις, οὐκ ἔρημος, ἐνθα ἀληθῶς, τῶν σῶν θαυμάτων οἱ κρουνοὶ, πελαγίζοντες Μάρτυς οὐχ ὑπερβλύζουσι· τὸ σὸν γὰρ

θαυμαστὸν, ἐν πάσῃ τῇ γῆ ἄδεται ὄνομα.

Θαμβεῖταί σου στρατάρχα τὴν ἄλλησιν, Ἀγγέλων τὸ στρατεύμα· σὲ δ' ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεὺς καταπλαγεῖς, ἐπεθύμησε Μάρτυς τοῦ κάλλους σου· διό περ καὶ σὺν αὐτῷ, βασιλεύειν αἰεὶ σε κατηξίωσε.

Θεοτοκίον.

Ολόφωτε σκηνὴ Θεοδόμητε, λυχνία κατάχρυσε, εἰμίνε, κίβωτέ, Θεοκατοίκητε ναε, ξενობλάστητε ῥάβδε, Μητράνανδρε, τοὺς σοὺς ἰκέτας ἡμᾶς, πολυώνυμε Κόρη διαφυλάττε.

Ἔτερος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Τὸν σὸν ἐκμιμούμενος Μάρτυς Δεσπότην ἐκὼν ἠτύτομόλησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐνδόξε καὶ νίκην ἀράμενος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, φύλαξ ἐχρημάτισας αὐτήν, αἰεὶ φυλάττων ταῖς προστασίαις σου.

Ως Μάρτυς ἀήττητος, ὡς Ἀλλοφόρος, ὡς ἀκαταγώνιστος, τῆς πίστεως ὑπέρμαχος, νῦν πύργος ἀκράδαντος, τοῖς εὐφημοῦσί σε, πάντοσε Γεώργιε γενοῦ, περιτειχίζων ταῖς ἰκεσίαις σου.

Σοφῶς ἐγεώργησας τὸν θεῖον σπῆρον, καὶ τοῦτον ἐπλήθυνας, αἱμάτων σου τοῖς ρεύμασιν, ἀρδεύων Μακάριε, καὶ τῇ τῶν πόων σπουδῇ, καὶ τοῖς ἐπαλλήλοις αἰκισμοῖς, δι' ὧν Τυράννων τὸ θράσος, ἐσθεσας.

Θεοτοκίον.

Παρλένος διέμεινας καὶ μετὰ τόκον· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας τὸν πάντας

πάντας διατρέφοντα, δι' ἄφατον ἔλεος, καὶ εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ἄνθρωπον γενόμενον Ἄγνη, ὃν νῦν δυσώπει, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Καταβασία. Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου.

ᾠδὴ Π. Αὕτη ἡ κλητή.

ῤῥύτους ὡς εὐώδη συλλέξαντες ἄνθη, ἄλλου Παραδείσου, τοῦ θεοπνεύστου Ψαλτῆρος, δεῦτε στέφος λαμπρὸν, ἀσματόπλοκον τῷ Μάρτυρι πλέξωμεν· ἥριστευσε γάρ, καθελὼν σατὰν τὸ κράτος.

Δεῦρο Μελουργέ, προφητὸ πρωτε φράσον. Ὁ δίκαιος ἐκεῖνος, ὁ ἐξανθήσας ὡς φοῖνιξ, τίς καὶ ποῖός ἐστιν; Ὁ μέγалаυχος ὑπάρχει Γεώργιος, γλυκύκαρπον ὄντως, φυτὸν καρδιοτρόφον.

Ἐρχου ἐπιφάνημι, τάχυνον φλόσον, ἡμᾶς τὴν νοσησίαν σου, ὡς ἀετὸς χρυσοπτέρυξ, περιθάλπων αἰεὶ, καθυπόδεξαι, δεῖς τὰς πτέρυγας σου· σκίαν ὑπὸ σὴν γάρ, καλὸν ἀναπεπαῦσαι.

Θεοτοκίον.

Ἰδε ἦν προσέφης, Προφήτα Παρθένον, συνέλαβεν ἀσπόρως ἡ Βασιλῆς καὶ Κυρία, καὶ ὡς Μητέρα γεννᾷ, τὸν Παντάνακτα, πανάφθορος μέϊνασα. Μυστήριον ξένον, ὁ τοκετός σου Κόρη!

Ἐτερος. Κάμινός ποτε πυρός.

ῤῥύμην τῶν δεινῶν, παθῶν τε καὶ κινδύνων, καὶ ταραχώδους περιστάσεως, καὶ νόσων συμπτώματα, καὶ δαιμόνων μηχανήματα, καὶ δυσμενῶν ὀρμήματα, παῦσον ταῖς σαῖς προσβείαις, στεφανηφόρε Γεώργιε.

Ὁλω τῷ φωτὶ, παρμάκαρ τῆς Τριάδος, εἰλικρινῶς καταλαμπόμενος, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, εὐσεβείας ὡς ὑπέρμαχος, ὡς νικητῆς λεόστεπτος, σῶσον οὐρανοφοῖτα, τοὺς σέ τιμώντας προσβείαις σου.

Στέφει νοητῷ, ποικίλως διαπρέπων, καὶ βασιλείας διαδήματι, καὶ σκήπτρῳ κοσμούμενος, καὶ πορφύραν περιθέμενος, σῶ φοινχθεῖσαν αἵματι, μάκαρ συμβασιλεύεις, τῷ βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀχρόνως γεννηθέντα, καὶ πρὸ αἰῶνων ἀναλάμπαντα, τὸν πάντα ποιήσαντα, ὄρατά τε καὶ ἀόρατα, Παρθενομήτορ τέτοκας· ὅθεν σε Θεοτόκον, πάντα τὰ Ἔθνη δοξάζομεν.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητή.

ᾠδὴ Θ'. Φωτίζου, φωτίζου.

Γλυκύτατον ὄρῶσον, ὄρη σταλάξατε· καὶ σὺ, κατ' ἐξαιρετον σκίρτα, τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον· χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου φαιδρῶς· εὔρες καὶ γάρ, κράτιστον τὸν μέγαν, Γεώργιον ὀροφύλακα.

Αἰνοῦσιν αἰσύμπασαι, νῦν πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, εὐλογοῦσιν, ὑμνοῦσι, καὶ συμφῶνως κράζουσι· Χαῖρε Σωτήρ, τῶν πιστῶν ἡ χαρά· χαίροις καὶ σὺ, εὐχος Ἄβλοφόρων, Γεώργιε ὑπερθαύμαστε.

ῤαβδίσματα, ξέσεις, καὶ τῶν βουνηύρων τοὺς θαρμούς, τὰς κρηπίδας, τὸν λάκκον τῆς ἀσβέστου σέβομαι, τᾶλλά τε ὅσα ὑπέστης ἀθλῶν, Μάρτυς Χριστοῦ, πάντα

μακα-

μακαρίζω, καὶ τὸν τροχὸν κατασπάζομαι.

Δημήτριε Μάρτυς, σὺν Γεωργίῳ τῷ κλεινῷ, ἀγαθοὶ γὰρ οἱ δύο, μηδαμῶς ἐλλίπητε, τόνδε τὸν χῶρον φρουροῦντες αἰεὶ, καὶ πειρασμῶν ὄλας μυριάδας, μετακινουῦντες ἀμφοτέροι.

Θεοτοκίον.

Η δόξα τὸ κάλλος, ἡ ὠραϊότης τῶν πιστῶν, ἡ τρυφή τῶν Ἀγγέλων, κόσμου τὸ διάπωμα, πάναγνε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοὺς εἰς τὴν σὴν, σκέπην προσδραμόντας, συντήρησον Παναγία μου.

Ἐτερος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Απαύστως τὸν Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῶν ὑμνούντων σε Μάκαρ· ὡς Χριστομάρτυρα, ὡς νενικηχότα Τυράννους, ὡς πονηρῶν, πνευμάτων διώκτην, ὡς ἀγρυπνον φύλακα, ὡς προστατὴν ἀκαταίσχυντον.

Τῶν ἀθλῶν τὰ ἐπαθλα, πλουσίως σοι δεδώρηται, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης ὃ παριστάμενος, μετὰ παβήρησις, τρισμάκαρ, μαρτυρικῆς, καὶ μετ' εὐφροσύνης τοὺς προσκαλουμένους σε, περιέπων διαφύλαττε.

Η γῆ σε κατέκρυψε, καὶ οὐρανὸς ἐδέξατο, καὶ ἠνοίγη σοι πύλη τοῦ Παραδείσου σαφῶς, ὃν περιχαρῶς Ἀθλοφόρε χοροβατῶν, καὶ περιπολεῶν, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε, σαῖς πρεσβείαις περιφρούρησον.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴ προετύπου σε, τοῦ μαρ-
(ΤΟΜ. Γ')

τυρίου Πάναγνε, ἐν ἧ πλάκες καὶ στάμνος, καὶ ἡ χρυσῆ Κιβωτός· ὡσπερ γὰρ ἐκείνη ἐκεῖνα, οὕτω καὶ σὺ τὸν ἀναρχον Λόγον, ἐν γαστρὶ ἐχώρησας, Θεοτόκε σωματούμενον.

Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλωμεν.

Εὰρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν, ἡ λαμπρὰ τοῦ Δεσπότη, καὶ θεῖα ἐξανάστασις, πρὸς οὐράνιον Πάσχα, ἐκ γῆς ἡμῶς παραπέμπων ταύτη δὲ συνεχλάμπει, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, Γεωργίου ἡ μνήμη, ἡ φωταυγής· ἦν φαιδρῶς τελέσωμεν, ἵνα θείας ἀξιωθῶμεν χάριτος, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ζύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τὴν πανέορτον φαιδρὰν, ἐνδοξον Ἀνάστασιν πάντες, πανηγυρίζαντες, πάλιν ἑορτάσωμεν, φαιδρὰν πανήγυριν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, καὶ στέψωμεν τοῦτον, ἐαρινοῖς ἀνθεσίν, ὄντα ἀήτητον ὅπως, ταῖς αὐτοῦ ἱεσείαις, λάδωμεν τῶν θλίψεων ἅμα, καὶ πλημμυλημάτων ἀπολύτρωσιν.

Ὁλον, προσεγήνοχας σαυτὸν, τῷ σοὶ δεδωκότι παμμάκαρ, ζῶν ὀλόκληρον, ὡσπερ ὀλοκάρπωσιν ζῶσαν καὶ ἐμφυχον, καὶ θυσίαν εὐπρόσδεκτον, καὶ καθαρωτάτην· ὅθεν ἐχρημάτισας, πρέσβυς ἱερμότατος, ζάλης, ἐξαιρούμενος πάντας, πίστει τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μάρτυς, καὶ προσκαλουμένους σε Γεώργιε.

12 Σπύρον,

Σπόρον, γεωργήσας ἐμμελῶς, τὸν καταβλήθέντα τοῦ λόγου, τῇ καθαρᾷ σου ψυχῇ, τοῦτον ἐπλεόνασας, πόνοις ἀθλήσεως, καὶ σωτῶς ἀποθέμενος, ἐν ἐπουρανίαις, θήκαις τὴν ἀκήρατον, εὔρες ἀπὸ λαυσιν ἤς νῦν, ἐμφορούμενος μάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Θεόν σου πρεσβείαις, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Μάρτυς, ἀλλοφῶρε τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἐν διαφόροις ἀνάγκαις, σῶζε πρεσβείαις σου, πάσης περιστάσεως, ἀπολυτρούμενος, καὶ διώκων ψυχόληθρον, δεινὴν ἀλυμίαν, χάριν δὲ καὶ ἔλεος, ἡμῖν αἰτούμενος· ὅπως, ταῖς λιταῖς σου σωθέντες, χαίροντες γεραίρωμεν πάντες, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου Γεώργιε.

Δόξα, ἦχος πλ. α. Θεοφάνους.

Ανέτειλε τὸ ἔαρ, δεῦτε εὐωχθῶμεν· ἐξέλαμψεν ἡ Ἀνάστασις Χριστοῦ, δεῦτε εὐφρανθῶμεν ἡ τοῦ Ἀλλοφῶρου μνήμη, τοὺς πιστοὺς φαιδρύνουσα ἀνεδείχθη διὸ φιλέορτοι, δεῦτε μυστικῶς αὐτὴν πανηγυρίζωμεν. Οὗτος γὰρ ὡς καλὸς στρατιώτης, ἠνδρίσατο κατὰ τῶν τυράννων, καὶ τούτους κατήσχυνε, μιμητὴς γενόμενος τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· οὐκ ἠλέησε τὸ σκεῦος, τὸ πῆλινον τὸ ἑαυτοῦ· ἀλλὰ γυμνὸν ἀνεχάλκευσε, ἐν βασάνοις αὐτὸ προσαιμιεῖόμενος. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ἀλλοφῶρε ἰκέτευσ, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Αναστάσεως ἡμέρα.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Δίδονται καὶ ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς κανθῆρας τοῦ ἁγίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί. Εἰ δὲ ἐστὶ Κυριακὴ, ἀπὸ τῶν Μακαρισμῶν τοῦ ἠχοῦ δ'. τῶν ἑορτῶν ἡ γ'. ὡδὴ εἰς δ'. καὶ τοῦ ἁγίου ἡ ζ'. εἰς δ'. ὁμοίως τὸ Ἀπολυτικίον καὶ Κοντάκιον.

Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Εὐφρανθήσεται δικαίος ἐν Κυρίῳ, εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ Βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀνέειλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον (ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων) ὃν καὶ πιάσας, ἔβητο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτὸν, βυλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ· Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἐμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνη ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μετὰ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσει διῶσι, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν, λέγων, Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπε τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὸν, Περιζῶσαι, καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ, Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκούσθη αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει

ὅτι

ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ Ἄγγελου, ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρὰν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτῃ ἠνοιχθῆ αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ Ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς, ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Ἀλληλουῖα, ἦχος δ'. Δίκαιος ὡς φοινὴ ἀνθήσει. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς. Καὶ τοῦ ἁγίου· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἑλισάβετ, τῆς θαυματουργοῦ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους Ιζ'. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῆς Ἁγίας γ'. ἦχος πλ. δ'.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Τοῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως ἐγκαρτηρήσασα, ἐδέξω χάριν, ψυχῶν νοσήματα καὶ τῶν σωμάτων, Μητέρα σεμνὴ ἀποσοβεῖν πνεύματα διώκειν θεῖω Πνεύματι πάντων τῶν ἐν ὀλίψει προϊστασθαι· διὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἰτησαι πᾶσι ῥῶσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Η χάρις τῶν λειψάνων σου, τυφλοῖς ἀνάβλεψιν ἀναπηγάξει, καὶ πᾶσαν ἴασιν τοῖς ἀσθενοῦσι, καὶ προσπελάζουσι πιστῶς, καὶ ἐξαιτουμένοις σε βοήθειαν, Μητέρα Ἑλισάβετ ἀξιόγαστε· διὰ ταῖς

σαῖς πρεσβείαις, αἰτησαι πᾶσι ῥῶσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Συμπάθειαν ἐξήκησας, πίστιν ὀρθόδοξον καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν πρὸς τὸν Κύριον καὶ τὸν πλησίον, θεομακρίστε σεμνὴ· ὄλεν θεία χάρις σοι τοῦ Πνεύματος, Μητέρα Ἑλισάβετ ἀνεπαύσατο· διὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, δίδου ἡμῖν εἰρήνην, ῥῶσιν καὶ ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθεῖ ὡς σύνθετος καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ καὶ μνήμη τῆς Ὁσίας μητρὸς ἡμῶν, Ἑλισάβετ τῆς θαυματουργοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Σάββας ὁ στρατηλάτης, ἐν ποταμῷ τελειοῦται, ἐν ἔτει 272. ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ Βασιλέως.

Οἱ διὰ τοῦ ἁγίου Σάββα πιστεύσαντες ἑβδομήκοντα στρατιῶται, ζῆραι τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι ὀκτὼ μάρτυρες Εὐσεβίαις, Νέων, Λεόντιος, Λογγίνος, καὶ ἕτεροι τέσσαρες, οἱ διὰ τοῦ ἁγίου Γεωργίου εἰς Χριστὸν πιστεύσαντες, ζῆραι τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Δούκας ὁ Λέσβιος ἐν Βυζαντίῳ ἀλλήσας τελειοῦται ἐν ἔτει 1776.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρῶ τῆς Ἑορτῆς ἢ ἄ. Ὡρα καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ
Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Ἀργία καὶ ἰγθύος κατάλυσις.
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰτῶμεν
Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ διπλᾶ
προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, εἰ βούλει·
εἰδ' οὖν, εἰπέ γ'. τῆς Ἑορτῆς, καὶ γ'. τοῦ
Ἀποστόλου.

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν θεηγόρων λογίων, τὸν
συγγραφέα πιστοί, καὶ τῆς Αἰγύ-
πτου μέγαν, πολιούχον ἀξίως, ὑ-
μνήσωμεν βοῶντες· Μάρκε σοφὲ,
διδασκαίς καὶ πρεσβείαις σου, πρὸς
τὸν ἀκύμονα βίον πάντας ἡμᾶς,
ὡς Ἀπόστολος ὁδήγησον.

Συνοδοιπόρος ἐγένου, τοῦ σκεύ-
ους τῆς ἐκλογῆς, καὶ σὺν αὐτῷ
διήλθες, ὅλην Μακεδονίαν· ἐν Ῥώ-
μῃ δὲ φοιτήσας, τοῦ Πέτρου ἡ-
δύς, ἐρμηνεὺς ἀναδέδειξαι· καὶ ἀ-
νεπαύσω ἀθλήσας θεοπρεπῶς, ἐν
Αἰγύπτῳ Μάρκε πάνσοφε.

Τὰς κεκαυμένας καὶ χέρσους,
ψυχὰς ἐζώσας, ταῖς φαιναῖς
νιφάσι, ταῖς τοῦ Εὐαγγελίου· διό
σου θεε Μάρκε, φαιδρῶς σὺν ἡ-
μῖν, Ἀλεξάνδρεια σήμερον, πα-
νηγυρίζει τὴν μνήμην καὶ εὐφη-
μεῖ, προσκυνουσά σου τὰ λείψανα.

Ἔτερα προσόμοια, ἦχος ὁ αὐτός.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρκε παμμακάριστε τρυφῆς,
τὸν χειμάρρουν ἔπιες, ὡς ἐξ Ἐδέμ
θεεζώρησας, περιφανέστατος, πο-
ταμὸς εἰρήνης, περικλύζων γάμα-

σι, τοῦ εὐαγγελικοῦ σου κηρύγ-
ματος, τῆς γῆς τὸ πρόσωπον, Ἐκ-
κλησίας τὰ στηρίγματα, καταρ-
δεύων, θεοπνεύστοις δόγμασι.

Μάρκε παναοίδιμε Μωσῆς,
Αἰγυπτίους πρῶην μὲν, ἐν τῇ θα-
λάσῃ ἐβύβισεν· ἀλλὰ σὺ πάνσοφε,
ἐκ θαλάσσης τούτους, τῆς πλάνης
ἀνείλκυσας, δυνάμει τῇ αὐτῇ
μετὰ σώματος, ἐπιδημήσαντος,
καὶ τὰ τούτων χειροποίητα, κα-
θελόντος, ὑψηλῶ βραχίονι.

Ὁ Μάρκε πανίερε φωτὶ, ὀμιλῶν
τοῦ Πνεύματος, πνευματικὸς ὅλος
γέγονας, καὶ νῦν πανόλβιε, ταῖς
πρὸς τὸν Δεσπότην, ἀνενδότοις
νεύσεσι, καὶ μακαριωτάταις ἐλ-
λάμψεσι, θέσει θεούμενος, Μυστη-
ρίου τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ τέλος,
εὗρες τὸ πολύευκτον.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Σοῦ ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσι,
Μάρκε Ἀπόστολε, καὶ γέγονας
ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλη-
σίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβα-
τα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ἁμοσύ-
σιον ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια
τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ὁ Μάρκε θεόσοφε σοφοῦ, γραμ-
ματέως κάλαμος, καὶ ὀξυγράφου
γεγέννησαι, Χριστοῦ τὴν Σάρκωσιν,
θεοπνεύστως γράφων, καὶ τρανῶς
φβεγγόμενος, ζωῆς ἀτελευτήτου
τὰ ῥήματα, ἐν ἧ δυσώπησον, ἐγ-
γραφῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ
τιμῶντας, τὴν ἐνδοξὴν μνήμην σου.

Εἰς

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Ω Μάρκε πανεύφημε Χριστὸν, εὐαγγελιζόμενος, τὴν Οἰκουμένην διέδραμες, καθάπερ ἥλιος, ἀφανίζων πᾶσαν, ταῖς αὐγαῖς τῆς πίστεως, τὴν τῆς πολυθείας σκοτῶσαι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Ω Μάρκε Ἀπόστολε ἐν οἷς, τὸ πρὶν ἐπλεόνασε, τῆς ἀσεβείας ἢ ἄνοια, αὐτὸς ἐκήρυξας· Αἰγυπτίων σκοτὸς φωτισμῶ τῶν λόγων σου, διώκων Θεοκῆρυξ πανόλβιε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἤχος πλ. δ.

Δεῦτε τῆς Οὐρανίου μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου, ψαλμοῖς καὶ ὕμνο· δαίαις Μάρκον πάντες εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, τὰς φυγικὰς ἀρούρας τοῖς Οὐρανόις ὄμβροισ ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους δεικνύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, ἰλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος γ'.

Ἀπόστολε Ἄγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε. Δόξα καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ζ'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ζ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ῥδὴ Α'. ἤχος α'.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιᾶ.

Μάρκον τὸν Θεόπτην εὐφημῶν, ἐπικαλοῦμαι τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ὅπως μοι ἐμπνεύσασα, φωτιστικῶς ἀπελάσῃ τὴν ἄγνοιαν καὶ τὸν θεῖον πλοῦτον, τὸν τῆς σοφίας δωρήσῃται.

Σοῦ τὸν Θεηγόρον φωτισμῶ, καταλαμπρύνας Σωτῆρ τῷ τῆς χάριτος, Κόσμῳ ἐξαπέστειλας, Λόγε Θεοῦ τῶν ἀγαθῶν ὡς αἴτιος, σοῦ τὴν παρουσίαν, ἡμῖν εὐαγγελιζόμενον.

Πέτρῳ τῷ σοφῷ μαθητευθείς, καὶ τὴν ἐκείνου πλουτήσας υἰότητα, Μάρκε πανασίδιμε, μυσταγωγὸς ἐδείχθης Μυστηρίων Χριστοῦ καὶ συγκληρονόμος, αὐτοῦ τῆς δόξης γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Ο τοὺς Αἰγυπτίους ἐν βυθῷ, καταποντίσας Νεφέλῃ καθήμενος, οὗτος ἐπεδήμησε, παρθενικῇ, τοῖς Αἰγυπτίοις ὕστερον, καὶ διὰ τοῦ Μάρκου, αὐτοὺς τῆς πλάνης ἐρύσατο.

Ῥδὴ Γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς

Σὲ τὴν ἐνυπόστατον Χριστέ, σοφίαν ἀνεκήρυξε, μαρμαρυγαῖς ταῖς σαῖς αὐγαζόμενος, παντὶ τῷ Κόσμῳ φανεῖσαν Δέσποτα, καὶ ζωὴν παρέχουσαν, καὶ βροτοὺς φωτίζουσαν, ὁ θεράπων σου Μάρκος φιλόνηρωπε.

Τὸ ρεῖθρον δεξιόμενος Χριστέ, σοφίας τὸ ἀεῖρρυτον, ὡς ποταμὸς ροιζῶν γῆς ἐπέκλυσε, θεογνωσίας φωτὶ τὰ πέρατα, σοῦ δεικνύς ὑπάρχουσαν, ἀληθῆ τὴν προῤῥῆσιν, ὁ αὐτό-

αυτόπτηςσου Μάρκος φιλόανθρωπε.

Τῷ Πέτρῳ ἐπόμενος σοφῆ, σαφῶς τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς μαθητῆς αὐτοῦ διετύπωσας, Θεολογίας τὸ φῶς δρεψάμενος, παρ' αὐτοῦ Ἀπόστολε, καὶ Θεοῦ τὴν ἐνσαρκον, παρουσίαν μὴύσας τρανότατα.

Θεοτοκίον.

Αἰγύπτου τὸ πρὶν παρθενικαῖς ἀγκάλαις ἐποχοῦμενος, δαιμονικοὺς βωμοὺς σὺ κατέσεισας, καὶ ταύτη πάλιν τὸν Μάρκον ἐπεμψας, συνετίθειν ἅπαντας, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν, καὶ τὸ εἶδον Χριστέ σου Μυστήριον.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, ἤχος α'.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εἰς ὄψος ἐλλίων, ἀρετῶν λείπεις Μάρκε, ἐβρόντησας ἡμῖν, σωτηρίων δογμάτων, μεγάλα μυστήρια, θεῖος κήρυξ γενόμενος· ὅθεν πίστει σε, ἐκδυσωποῦμεν παμμάκαρ, πάσης ὀλίψεως, ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων, ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Δόξα, ἕτερον, ἤχος δ'.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη ἐνδοξε, τῶν διδασμάτων σου βολαῖς, φαιδρυνάμενη κρυψάξει σοι· Χαίροις παμμάκαρ, Κυρίου Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ Δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Εἰς πᾶσαν ὀφθόγγος σου, τὴν γῆν ἐξελέηλυθε, καὶ εἰς τὰ πέρατα σοφῆ, τῆς οἰκουμένης σου τρανώς, ῥημάτων ἢ δύναμις, θαυτικῶς διαπρυζίως κηρύττουσα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἐρανε Σωτήρ, ὡς ἀστραπὴ ὁ Ἀπόστολος, τῇ οἰκουμένῃ ὁ σοφός, τῆς ἀληθείας τὴν χαρὰν, εὐαγγελιζόμενος, Θεολαμπὴ φωταγυσία πυρσοῦμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς ὠραιώθησαν τὴν ὑπὲρ λόγον γὰρ ἡμῖν, εὐηγγελίσω προφανῶς, εἰρήνην θεολήπτε, διὰ σαρκὸς ἐμφανισθεῖσαν ταῖς πέρασιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Θεοτοκίον.

Νεφέλη ὁ Λόγος, παρθενικῇ ἐποχοῦμενος, τῶν Αἰγυπτίων τὰς βουλὰς καὶ θεομάχους λογισμοὺς, μωράνας διέλυσε, ταῖς διδασκαῖς τοῦ θεοῦ Μάρκου ὡς εὐσπλαγγνος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

ᾠδὴ Ε'. Ὁ φωτίσας τῆ ἐλλάμψει.

Ἐστάλαξας γλυκασμόν, εὐσεβείας τῷ λόγῳ σου, θεῖον ὄρος πανταχόθεν ἀκτίσι λαμπόμενον, ἐκφανθεῖς τῇ χάριτι, σαφῶς τοῦ νοητοῦ ἡλίου, Μάρκε παμμάκαρ θεολήπτε.

Ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, πηγὴ ἐξελέηλυθας, καὶ ποτίζεις τὰς χερσῶδεις καρδίας τοῖς ρεύμασι, θαυτικῶς τοῦ Πνεύματος, καρπὸν ἀντὶ τῆς καρδίας, φέρειν διδασκῶν Ἀπόστολε.

Σὺ τοῦ Πέτρου τοῦ μεγάλου, υἱὸς ἐχρημάτισας, καὶ ταῖς τούτου διδασκαῖς, φωτιζόμενος πάντοτε, τὰς ψυχὰς ἐλάμπρυνας, τῶν σοὶ θερμῶς προσομιλούντων, Μάρκε Κυρίου Ἀπόστολε.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Ωs ἄνθρωπος ἐκ Παρθένου τε-
χθεὶς Αἴγυπτιοῖς Χριστέ, ἐπεφά-
νης ἐκ Πατρὸς, προεκλάμψας πρὸ
κτίσεως, οἷς τὸν Μάρκον ἔχρισας,
σαφῶς αὐτοῦς μυσταγωγούντα,
θεογνωσίας μυστήρια.

ᾠδὴ Γ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Κατέβαλες ὄφρυν ἀνόμων Κύ-
ριε, καὶ ὕβριν ὑπερήφανον, ἐταπει-
νώσας, Ἀπόστολον τὸν σὸν, δεί-
ξας τροπαιοῦχον τῇ δυνάμει σου·
σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων
καὶ ἐπανόρθωσις.

Τὸν στέφανον τὸν τῆς ἐλπίδος
ἐνδοξε, δι' οὗ νῦν στεφανούμεθα,
ἐν τοῖς λόγοις σου, ἐκήρυξας σο-
φῆ, τὸν Δημιουργὸν Μάρκε τῆς
Κτίσεως· τὸν εἰς ἡμῶν δόξαν
πλασθέντα φύσει τοῦ σώματος.

Ο Πέτρος σε ὁ κορυφαῖος ἐν-
δοξε, σαφῶς ἐμυσταγώγησεν,
Εὐαγγέλιον συγγράφαι τὸ σεπτὸν
δείξας, ὑπηρέτην σε τῆς χάριτος·
σὺ γὰρ ἡμῖν, θεογνωσίας τὸ φῶς
ἐξήπλωσας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Αἴγυπτον τὴν πρὶν ἐν
σκότει Κύριε, Παρθένου Θεομήτο-
ρος, κατελάμπρυνας ὡς Κρέφος
προελθὼν, ταύτης θριαμβεύσας
τὰ σεβάσματα, ταῖς διδαχαῖς τοῦ
Θεηγόρου Μάρκου φιλόφρονε.

Καντάκιον ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν,

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν
τὴν τοῦ Πνεύματος, ρητόρων πλο-
κάς, διέλυσας Ἀπόστολε· καὶ τὰ
Ἔθνη ἅπαντα σαγηνεύσας Μάρκε
αἰοῖδιμε, τῷ Δεσπότη προσήγαγες,
τὸ βεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστό-
λων μαθητῆς χρηματίσας, καὶ σὺν
αὐτῷ τὸν Χριστὸν Υἱὸν Θεοῦ κη-
ρύξας, ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀλη-
θείας ἐστερέωσας τοὺς πλάνη σα-
λευομένους· ἐν ἧ καμὲ στερεώ-
σας, ψυχῆς μου κατεύθυνον τὰ
διαβήματα, ὅπως τοῦ ἐχθροῦ τῶν
παγίδων λυτρούμενος, ἀνεμποδί-
στως δοξάζω σε· σὺ γὰρ πάντας
ἐφώτισας, Μάρκε σοφῆ, τὸ θεῖον
κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κε. Μνήμη τοῦ ἁγίου
Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μακεδόνιος
Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ἁγία μάρτυς Νίκη, καὶ ὀκτὼ ἄλ-
λοι ὁσιομάρτυρες, ζῆφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβήαις.

ᾠδὴ Ζ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Ταῖς θεϊκαῖς ἀστραπαῖς πυρού-
μενος, ἀντανακλάσεις μυστικῶς,
ἀντιπέμπεις ἀγιοειδεῖς, Μάρκε
παμμακάριστε· Λόγον γὰρ ἐκή-
ρυξας, σεταρχωμένον τὸν ἄσαρ-
κον, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων,
Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Θεουργικαῖς, παντουργῆ, δυνά-
μεσι, τὸν θεηγόρον Μαθητὴν, κα-
θοπλίσας θαυματουργόν, τοῦτον
ἀπετέλεσας· νόσους γὰρ ἀπῆλασε,
καὶ μαλακίς ἴσατο, τὸν αἰνετὸν
σε κηρύττων, Θεὸν καὶ ὑπερέν-
δοξον.

Τῶν Μαθητῶν, τοῦ χοροῦ τὸν
ἐξαρχον, καθηγεμόνα ἐσχηκῶς,
θεῖον Πέτρον, ἐκμητηῆς, τούτου
ἀναδέδειξαι· ἅπαν γὰρ ἐφῄμι-
σας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρω-
μα,

μα, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων,
Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Θεοτοκίον.

Στήλην αὐτὸς, ἐν Αἰγύπτῳ ἔ-
στησας, Εὐαγγελίου σου γραφήν,
τῷ τεχθέντι ἄνευ σποράς, ἐκ τῆς
Θεομήτορος, ῥήσασιν ἐπόμενος,
τοῦ Ἰησοῦ πανεύφημε, τὸν αἰνε-
τὸν καταγγέλλων, Θεὸν τὸν ὑ-
περένδοξον.

ᾠδὴ Η'. Ἐν καμίνῳ Παιδες

Τὸν τεχθέντα Λόγον ἐκ Πα-
τρὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων,
τῆν φύσιν τῆν τῶν ἀνθρώπων, ἐν-
δυσάμενος Χριστὸν, ἐκήρυξας ἐν-
δοξε, καὶ ἐβόας. Πάντα τὰ ἔργα,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν διδόντα λύτρον ἑαυτὸν,
ἡμῶν τῆς ἁμαρτίας, καὶ πάθει
τοὺς πεπτωκότας, ἀναστήσαντα
Χριστὸν, ἐδόξασας εἰδοξε, καὶ
ἐβόας, Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πán-
τας τοὺς αἰῶνας.

Τῆ τοῦ Πέτρου Μάρκε πειθαργ-
χῶν, σοφὴ διδασκαλία, πανσόφως
διὰ γραμμάτων, ἀνετύπωσας πι-
στοῖς, σεπτὸν Εὐαγγέλιον, τοῖς
βοῶσι Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πán-
τας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένοσ τὸν Ἐμμανουήλ,
βασιάζουσα ὡς βρέφος, ἐπέστη
τοῖς Αἰγυπτίοις, οἷς ὡς ἔκλαμ-
προς ἀστήρ, ὁ Μάρκος ἀπέσταλ-
ται ἀνακράων. Πάντα τὰ ἔργα
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Φθάσας τὴν πηγὴν τὴν ἀφθα-
στον, τῆς τρισηλίου θεοφάντορ
ἐλλάμψεως, καθαρώτερον, κατα-
τρυφᾶς καὶ τρανώτερον, τῆς θεώ-
σεως τῆς ὑπὲρ ἔννοϊαν, Ἀγγέλοις
συγχορεύων, ἀκαταπαύστως ἱε-
ρώτατε.

Πέτρου κοινωνὸς γενόμενος,
διδασκαλίας, καὶ τοῦ Θεοῦ κηρύγ-
ματος, τὰ οὐράνια περιπολεύεις
σκηνώματα, σὺν αὐτῷ θεορρήμον
μακάριε· μεθ' οὗ καὶ συμπρεσβεύ-
εις, ὑπὲρ ἡμῶν Μάρκε Ἀπόστολε.

Φάος τὸ τρισσῶς ἐνούμενον,
μοναδικῶς τε πάλιν ξένως τρισ-
σοῦμενον, ἀνεκήρυξας πανευσεβῶς
Μάρκε πάνσοφε, φωτιζόμενος αἰ-
γλη τῆς χάριτος· διό σε δυσωποῦ-
μεν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἰκέτευε.

Θεοτοκίον.

Μάρκος ὁ σεπτὸς Ἀπόστολος,
τοῖς Αἰγυπτίοις ἱεράρχης δεδώ-
ρηται· οἷς ὡς νήπιος σωματωθεὶς
ἐπεδήμησεν, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς
Θεομήτορος, ὁ Κύριος τῆς δοξῆς·
ὄν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Φῶς ἀναλλοιώτων Λόγε.

Σὺ τὴν υἰότητα Πέτρου, τοῦ
Ἀποστόλου πλουτήσας, τοῖς Αἰ-
γυπτίοις ἐντεύθεν, διατυποῖς πρῶ-
τος πάντων, τὸ Εὐαγγέλιον Μάρ-
κε, δι' οὗ τὸν κόσμον φωτίζεις.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τοὺς Αἰῶνας ἱστώμεν Στίχους δ'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ
Ἀποστόλου γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Αἰγύπτου φωστήρ ὁ φαεινός,

Μάρκος

Μάρκος ὁ πανάριστος, κήρυξ τοῦ Λόγου ὁ πάνσοφος, Εὐαγγελίου τε συγγραφεὺς ὁ θεῖος, εὐφημείσθω ἄσμασι, καὶ βίαις παρ' ἡμῶν μελωδήμασι. Χριστῷ προσβύει γάρ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δογμάτων τῶν θεῶν συγγραφεὺς, τοῦ Χριστοῦ γενόμενος, πᾶσαν τὴν γῆν κατεφώτισας, αὐτοῦ τὴν σάρκωσιν, καὶ τὰ θεῖα πάθη, τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν πρὸς τὸν Πατέρα ἀνάβασιν, κηρύξας πάνσοφε, καὶ τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, ἐλύσας Ἀπόστολε.

Τοῦ Πέτρου τοῦ θεοῦ ὀπαδός, εὐπειθής γενόμενος, Μάρκε Κυρίου Ἀπόστολε, ταῖς τούτου πάνσοφε, διδαχαῖς πειθήσας, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῇ χάριτι λαοὺς κατεφώτισας, τῶν Αἰγυπτίων τε, καταυγάσας τὴν διάνοιαν, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν κατεχόσμησας.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Σοῦ ἐξεχύθη χάρις.

(Ζῆτει τοῦτο εἰς τὸν Ἑσπερινόν.)

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος.

Οἱ οὐρανοὶ διαγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς ἁ. Ἐπιστολῆς Πέτρου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς. Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρροίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν. Νήψατε, γρηγορήσατε, ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν

διάβολος, ὡς λέων ὠρυόμενος, περιπατεῖ, ζητῶν τίνα καταπιῇ, ὃ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς καταρτίζεται ὑμᾶς, στηρίζαι, σθενῶσαι, θεμελιῶσαι. Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **Διὰ Σουλουανοῦ ἡμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογιζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἣν ἐστήκατε. Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ καὶ Μάρκος ὁ υἱός μου. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.**

Ἀλληλούϊα ἦχος ἁ. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ἀποστέλλειν τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῆς Κς'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμυσειᾶς.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐλέησόν με, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια γ'. ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Κατὰ πάντων μακάριε, τῶν παθῶν ἐβασίλευσας, νόμῳ βίῳ μέγιστε, κρατυνόμενος, καὶ λογισμῶν αυτοκράτορα, σαφῶς ποιησάμενος καὶ γενόμενος Θεοῦ, παραστάτης ἐπάξιως, χρίσμα ἅγιον, ὑπεδέξω καὶ ποιμήνης προηγῆσω,
λογικῆς

λογικῆς Ἀρχιερέων, καὶ ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ως κριὸν ἐκ ποιμνίουσε, Βασιλεῦ παμμακάριστε, Βασιλεὺς παράνομος, διεχώρισε· καὶ Βασιλέα κηρύττοντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν τυθέντα ὡς ἀμνὸν, καὶ βροτοὺς διασώσαντα, θεασάμενος, κατασφάττει ἀδίκως, προξενῶν σοι, οὐρανῶν τὴν Βασιλείαν, καὶ αἰωνίζουσιν εὐχλειαν.

Εφ' ὑδάτων τὰς τρίβους σου, παραδόξως πεποιήσαι, Βασιλεῦ αἰοῖμμε· μετὰ τέλος γάρ, ἀπορρίφεις ὡς προέφησας, συντόνως ὑπέπλευσας, καὶ τῇ πόλει σου σαυτὸν, Ἀμασεῖα ἀπέδωκας, φόρτον τίμιον, ἀκαταίσχυτον πρέσβυν, ἰαμάτων, ποταμὸν καὶ νοσημάτων, παντοδαπῶν καθαρτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ πρώτῳ, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κς'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, ἐπισκόπου Ἀμασείας.

Ἡ ἁγία Γλαφύρα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σὺνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ ἁγίου γ'. ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Ιερεὺς ἱερώτατος, ἀθλητῆς ἐνομώτατος, συγγενῆς τοῦ κτίσαντος, ἀληθέστατος, θαυματουργὸς ὑπερθαύμαστος, φωστὴρ διαυγέστατος, πλανωμένων ὁδηγός, Συμεῶν ἀναδέδειξαι, στύλος ἀειστος, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἁγῆς βασιλείας κληρονόμος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἰσότιμος.

Μετὰ πόνους τοῦ σώματος, πολυτρόπους θαυμάσιε, μετὰ πάσαν βάσανον, πολυώδυνον, μετὰ μυρία παλαίσματα, Σταυρῷ προσωμίλησας, ἐκμιμούμενος Χριστὸν, σταυρωθέντα θελήματι ὁθεν σήμερον, Συμεῶν σου τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον, ἐκτελοῦντες τὰς αἰσθήσεις, τὰς ψυχικὰς φωτιζόμεθα.

Εἰς ναὸν ἐπουράνιον, ἱερῶς προσεχώρησας, ἱερῶ σταζόμενος, μάκαρ αἵματι, καὶ τῇ Τριάδι παρίστασαι, πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς, πηγαζούσαις πανόλθιε· ὄθεν χαίροντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην ἐκτελοῦμεν, Συμεῶν ταῖς σαῖς πρεσβείαις, λύσιν πταισμάτων λαμβάνοντες.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον ἤχος α'.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, Συμεῶν Ἱεράρχα, καὶ μάρτυρα στερέβον, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην ὀλέ.

δλέσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα. ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις.

Τῶ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν,
Τοῦ Μαλαξοῦ.

Τῆς ἄνω Σιών, πολίτης γενόμενος, τῆς κάτω Σιών, τὸν θρόνον ἐγκεχειρήσαι· καὶ καλῶς τὸ ποιμνιον, ὀδηγήσας πρὸς μάνδραν οὐράνιον, ἐσταυρώθης Χριστῶ Συμεῶν, τὸ θεῖον πάθος αὐτοῦ μιμησάμενος.

Τῶ αὐτῶ Μηνὶ κζ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Συμεῶν ἐπισκόπου ἱεροσολύμων συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Ὁ ὅσιος Ἰωάννης ὁ ὁμολογητὴς καὶ ἠγούμενος τῆς μονῆς τῶν Καθαρῶν λεγομένης, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη κατὰ τὸ 780 ἔτος.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Πουπλιῶν καὶ Λολλιῶν οἱ νέοι ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Εὐλόγιος ὁ ξενοδόχος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς συνήθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Ἦχος πλ δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Μάρτυρες Χριστοῦ πανεύφημοι, κατακρατούσης ποτὲ τῆς Ἑλληνικῆς σκαιοτήτος, καὶ ὠθούσης ἅπαντας, πρὸς ἀέμιτα βάραθρα, ὁδὸν εὐθείαν οὐ κατελίπατε, καὶ ἀεὶ οὐ προσετέθητε· ἀλλ' ἐνηθλήσατε, γνώμης ἀνδρείότητι, καὶ τὴν ζωὴν, ξίφει θανατούμενοι κατεκληρώσασθε.

Θεόγιν, Ρούφον, Ἀντίπατρον, Θεοστίχον, Ἀρτεμᾶν, Μάγνον πάντες Θεοδοτον, τὸν κλεινὸν Θαυμάσιον, καὶ τὸν θεῖον Φιλήμονα, τοὺς ἐν ἀθλήσει, φαιδρῶς ἐκλάμψαντας, καὶ τοὺς ἐν σκότει φωταγωγήσαντας, πίστει τιμήσωμεν, ὕμνοις μακαρίσωμεν, τὴν ἱεράν τούτων ἐορτάζοντες, μνήμην γηθόμενοι.

Ἀνθὴ Μαρτύρων τερπνότατα, παρεμβολὴ ἱερά, θεοσύλλεκτον ἄθροισμα, ἐκκλησία ἄριστος, συνοδία λεόλεκτος, χορὸς Ἁγίων δῆμος μακάριος, ὑπὲρ Τριάδος ἀγωνισάμενοι· ταύτην αἰτήσασθε, δοῦναι ἡμῖν ἄρεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰρήνην ἅπασι, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Ὁμοίως καὶ Ἀπολυτικίον, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῶ πρώτῃ, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῶ αὐτῶ μηνὶ κη'. Μνήμη τῶν ἁγίων ἐννέα μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ μαρτυρησάντων Θεόγινδος, Ρούφου Ἀντιπάτρου, Θεοστίχου, Ἀρτεμᾶ, Μάγνου, Θεοδοτου, Θαυμασιου καὶ Φιλήμονος.

Ὁ ὅσιος Μέμων ὁ θαυματουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.
Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.
Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.
Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων
Ἰάσωνος, καὶ Σωσιπάρχου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ
τῶν Ἀποστόλων γ'. ἤχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάντα κατελίπατε τερπνά,
Χριστὸν ἀγαπήσαντες, οὐ τὰς
ψυχὰς ἐκολλήθητε, ὀπίσω ἐνδο-
ξοὶ ἴγνεσί τε τούτου, πίστει προ-
σηνέχθητε, Ἰάσον καὶ Σωσιπά-
τρε πάνσοφοι, ᾧ καὶ πρεσβεύετε,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰάσον, Σωσιπάτρε ψυχὴν, τὴν
ἐμὴν φωτίσατε, ἐσκοτισμένην τοῖς
πάθεσιν, οἱ τὸν περίγειον, διδα-
χαῖς ἐνθέοις, κόσμον καταλάμ-
ψαντες, καὶ σκότος τῶν εἰδώλων
μειώσαντες, καὶ προσενέγκαντες,
γένος ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, σεσω-
σμένον, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑμᾶς σοφοί,
Ἰάσον, Σωσιπάτρε, τοὺς πλανω-
μένους ἀπέστειλεν, ἀνακαλέσα-
σθαι· καὶ πρὸς σωτηρίαν, πάντα
καθωδήγησεν, ὑμῶν τοῖς θεοσό-
φοις διδάγμασιν· ᾧ νῦν πρεσβεύ-
σατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔ-
λεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς,
Εἰς τὸν Στιχὸν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι ἅγιοι.
Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τοῖς δόγμασι τοῦ Παύλου κα-
ταυγασθέντες, γεγονάτε φωστή-
ρες τῆς οἰκουμένης, τρισμακάριοι·
καταυγάζετε γὰρ αἰεὶ κόσμον θαύ-
μασιν, Ἰάσον, ἡ πηγὴ τῶν ἰαμά-
των, Σωσιπάτρε, Χριστοῦ, Μαρ-
τύρων κλέος, Ἀπόστολοι θεοφό-
ροι, προστάται τῶν ἐν ἀνάγκαις,
καθικετεύσατε Θεῷ, τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κθ'. Μνήμη τῶν ἁ-
γίων Ἀποστόλων, ἐκ τῶν ἐβδομήκαν-
τα, Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάρχου.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, Εὐσέβιος, Ζή-
νων, Βιτάλιος καὶ Νέων, πυρὶ τελειοῦν-
ται.

Οἱ ἅγιοι ἑπτὰ Μάρτυρες, οἱ πρῶν
λχσταί, οἱ διὰ τοῦ ἁγίου Ἰάσωνος πι-
στεύσαντες εἰς Χριστὸν, ἐν λέβητι βλη-
θέντες τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Κερκύρα, θυγάτηρ Κερκυλ-
λίνου βασιλέως, βέλεσι τρωθεῖσα, τελει-
οῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἡ παμφαῆς καὶ θεία, τῶν Ἀ-
ποστόλων ἑορτῆ, τῶν Κερκυραίων
τὰ πλήθη, πρὸς εὐωχίαν συγκα-
λεῖ· Δεῦτε κορέσθητε πάντες, πνευ-
ματικῆς εὐφροσύνης.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῆ

ΤΗ Δ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου
Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου
τοῦ Θεολόγου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν,
Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς γ΄
καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄ ἤχος πλ. δ΄.

Ὡ τῷ παραδόξῳ θαύματι.

Μάκαρ θεόπτα Ἰάκωβε, σὺ τὴν
τοῦ Λόγου φωνήν, παρατύχῃ δε-
ξάμενος, πατρικῆς ἠλόγησας, θε-
ραπείας καὶ σχέσεως, καταλιπὼν
γὰρ, βίου τὸν τάραχον, εἰς νοη-
τὴν δὲ μεταβὰς θάλασσαν, ταύτην
ἐτάραξας, εὐσεβείας δόγμασι, καὶ
ταῖς βρονταῖς, ταῖς ὑπερκοσμίοις
σου, Θεομακάριστε.

Λόγον παμμάκαρ Ἰάκωβε, τὸν
ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, καὶ αἰῶνος
τοῦ μέλλοντος, θεραπέων πρά-
ξειςιν, Ἰσραὴλ τὸν παμβέβηλον,
πρωτοτοκίων, ὄντως ἐστέρησας,
ὡς τὴν κοιλίαν, θεὸν ἠγοῦμενον
ὄν καὶ ἐξήλεγξας, καὶ γυμνὸν ἐπέ-
ειξας, τῆς πυτρικῆς, σκέπης εὐ-
λογίας τε, καὶ κλήρου ἁμοιρον.

Ἀρχῶν κατεστάθης ἐνδοξε, **νῦν**
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, περὶ σοῦ
ὡσπερ γέγραπται, μαθητῆς γενό-
μενος, τοῦ τὰ πάντα ποιήσαντος·
καὶ διὰ ζῆλον σοῦ τὸν θερμότα-
τον, ὑπὸ ἀνόμων μαχαίρα πάνσα-
φε, φόνον ὑπέμεινας, τῆς σεπτῆς
τῶν δώδεκα, συμμαθητῶν, μάκαρ
ὀμηγήρεως, προαναιρούμενος.

Δοξα ἤχος πλ. δ΄.

Πρῶτος πανεύφημε τῆς θεολέ-

κτου δωδεκάδος, θάνατον ἐν μα-
χαίρα ὑπὸ Ἡρώδου, διὰ τὸν δι-
δάσκαλον ὑπέμεινας· πρῶτος τὸ
ποτήριον αὐτοῦ ὡς ὑπέσχου ἐπιε-
σθεν τῆς βασιλείας σε συγκληρο-
νόμον προσήκατο ὁ φιλόανθρωπος,
σὺν τῷ συγγόνῳ πρεσβεύοντας,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Δόξα, τοῦ Ἀποστόλου, ἤχος α΄.

Ἀπόστολε, καὶ **Μάρτυς** Ἰά-
κωβε, τοῦ καλοῦ ποιμένος τὸ θεό-
λεκτον πρόβατον· τῷ Ὁμαίμονι
ἐν ὑψίστοις συναγαλλόμενος, αἴ-
τησαι τοῖς εορτάζουσι τὸ σεπτὸν
σου μνημοσυνον, ἀρεσὶν ἁμαρτιῶν,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτικίον ἤχος γ΄.

Ἀπόστολε ἅγιε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς καὶ ἀπόλυτις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ
Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸν βροντῆς Ἰακώβου εὐφρονα παι-
δα γεραίρω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ Δ. ἤχος πλ. δ΄.

Λοματηλάτην Φαραώ.

Τῷ σῷ δικτύῳ, ἄλιεὺς ὡς ἐμ-
πειρος, τοῦ τῶν πταισμάτων βυ-
θοῦ, ἀναγαγὼν μάκαρ, τὴν ψυχὴν
μου φώτισον, ταῖς φωτοβόλοις
λάμψαι, καὶ ὑμνεῖν σου ἀξίως,
ὦ Θεοφάντορ Ἰάκωβε, μνήμην
τὴν ἁγίαν εὐδωσον.

Ὁ πρὸ αἰῶνων, τῷ Πατρὶ συ-
νάναρχον, ὑπερτελῆς τε Θεὸς, σω-
ματωθεὶς ὄρθη, ἐπὶ γῆς ὡς ἄν-
θρωπος,

ὄρωπος, καὶ συνεργὸν τῆς χάριτος, ἀναδείκνυσι μάκαρ, καὶ ὑπέρβητην σε πάντοφον, ῥώμη τῆ αὐτοῦ δυναμούμενον.

Νενοηκῶς σου, τὴν ψυχῆς εὐγένειαν, σὲ ὁ προγνώστης Θεός, καὶ τὸν στερέβρον μύστα, καὶ ἀκαταμάχητον, τῆς διανοίας ἐνδοξε, τοῖς αὐτοῦ ὑπηρεταῖς, προκεκριμένως ἐνέταξεν, ἔννεσιν αὐτὸν καταγγέλλοντα.

Βουλῆς μεγάλης τοῦ Πατρὸς ὁ Ἄγγελος, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, ἐπιφανεῖς κόσμῳ, σάρκα προσελάβετο· ὃς ἀρεταῖς κοσμούμενον, μαθητὴν σε δεικνύει, καὶ θεηγόρον Ἰάκωβε, λόγους τοῦς αὐτοῦ ῥητορεύοντα.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληγται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ῥδὴ Γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Η ἐκ τοῦ ὕψους σε πνοή, βιαία τοῦ παρακλήτου, ἐκπυρώσασα σοφὸν θεηγόρον, ῥητορεύοντα σαφῶς, τὰ μεγαλεῖα δείκνυσι, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου, οὗ καὶ αὐτόπτης γεγένησαι.

Σὲ ὡς περ βέλος ἐκλεκτὸν, ὁ Λόγος ἠκονημένον, ἐν καρδίαις τῶν ἐχθρῶν ἐμπηγνύει, διαρρήσσοντα ψυχὰς τῶν ἐναντίων πάνσοφε, καὶ προνομούοντά σε, τούτων τὰ σκῦλα Ἰάκωβε.

Γερωμένους σου σοφὲ ὁ τόκος καὶ φωτοφόρος, τοῦ Θεοῦ τῆ συγ-

γενεῖα παμμάκαρ, φαίδρυνόμενος τρανώς, ἐν συναφείᾳ δείκνυται ἐξ ἀπαλῶν γὰρ ὠφθης, τῷ Λόγῳ συνδιαιτώμενος.

Ακηλιδῶτου σου ψυχῆς, τὸ ἱλαρὸν τῷ Δεσπότη, ὄραβέν καὶ πρὸ τῆς κλήσεως μάκαρ, ἀξιόληπτος αὐτῷ ἐφάνης ὡ Ἰάκωβε, καὶ τῆς οἰκονομίας, μύστης τῆς τούτου γεγένησαι. Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν ἐν σῆ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Κάθισμα, ἤχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστῷ μαλητευεῖς, καὶ πῶν τὸ ἐκείνου, ποτήριον, σοφῆ, ὡς περ ἔφη σοι μάκαρ, μαχαίρα Ἰάκωβε, ἀπεκτάνθης Ἀπόστολε· ὅθεν ἀπασα, ἢ Ἐκκλησία χορεύει, ἐορτάζουσα, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐν ἣ εὐφρημοῦμέν σε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ῥδὴ Δ΄. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Κήρυξ Χριστοῦ, γέγονας θεὸς Ἰάκωβε· σὺ κληθεῖς γὰρ, (ἄττον ἠκολούθησας, τὴν πατρικὴν, σχέσιν παριδῶν, καὶ τῶν ἐπιγεῖων, τὰ μένοντα ἀμειψάμενος· διὸ καὶ τῆς ἀφράστου, οὐρανῶν κληρουχίας, κατηξίωσαι μάκαρ αἰοδίμει.

Ω τοῦ θερμοῦ, πόλου σου πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν! σὺ γὰρ τοῦτον, σφόδρα ἐπεπόθησας, τῷ φωτισμῷ, τούτῳ, λαμπρυνθεῖς, καὶ μορφώεις τούτῳ, ἐφάνης πᾶσι φῶς δεύτερον, τοῦ πρώτου ταῖς ἀκτίσι,

λαμπρυν-

λαμπρυνθείς καὶ τῇ δόξῃ πανσεβάσμιε μάκαρ Ἰάκωβε.

Βίον σεπτὸν, ἔσχηκας καὶ ὑπερθαύμαστον· τῷ γὰρ πόθῳ, πόθον ἀκατάσχετον, προσειληφώς, τὴν τῶν ὀρεκτῶν, τῆς ἀγαθαρχίας, ἐσχάτην μακαριότητα, κατέλαβες, θεόφρον, ἀσωμάτοις συμπάλλων. Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Θλον σαυτὸν, νεύμασιν ἐμπαρεχόμενος, τοῦ Δεσπότης μύστα θεοδίδαχτε, τῶν ἀρετῶν, ἡρθης ἐμφανῶς, πρὸς ὑψηλοτάτην, καὶ θειάν οἷτως ἀκώρειαν· κάκειθεν ἰαμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοῖς τὴν μνήμην σου μάκαρ δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε· σὺ προστάτης, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεύχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Ἦδὴ Ε΄. Ἰνα τί με ἀπότω.

Νέος ὡσπερ Ἡλίας, ζήλω πυρακτούμενος, τοὺς ἀπειθήσαντας, τῷ κηρύγματί σου, καταφλέξει ἡλέλησας ἐνδοξε· ἀλλ' ἐκώλυσέ σε, ὁ θελητῆς τῆς εὐσπλαγχνίας, ἐκδιδάσκων τὸ πρᾶον τῆς χάριτος.

Επιβάς ἀκροτάτης, ἀρετῆς πτερούμενος, δι' ἀγαπήσεως, τῶν ἐγκρίτων θρόνων, τοῦ Δεσπότης ἐπόθησας ἐνδοξε, τὰ πρωτεῖα φέρειν, οὐχ ὡς ἐρῶν δόξης ματαίως, ἀλλὰ βλέπειν ἀμέσως, ὃν ἔστερξας.

Υπερέβη τοὺς ὄρους, Σῶτερ ὁ Ἰάκωβος, τῆς ἀνθρωπότητος· τὴν γὰρ δυνάμιν σου, ὡς ἰμάτιον περιζωτάμενος, ἰαμάτων βρῦει, τοὺς ποταμοὺς καὶ τῶν θαυμάτων, καὶ φωτίζει τῇ πίστει τὰ πέρατα.

Φωτεινὴ σε νεφέλην, Λόγον ἀπαστράπτοντα, δόξῃ θεώμενον, ἐν θαθῶρ τῷ ὄρει, ἐπεσκίασε μάκαρ Ἰάκωβε· καὶ φωνῆς ἀκουσαι, τῆς πατρικῆς κατηξιώθης, βεβαιούσης αὐτοῦ τὴν υἰότητα.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένην, Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ἦδὴ ς'. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ρεύματα ὡς ἐκ πηγῆς, ἰαμάτων ἀεννάως παρέχων, καὶ φωτισμὸν δογμάτων, εὐσεβῶν βλύζων ἐνδοξε, τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβεῖ, πολῶ Ἰάκωβε, προσιόντων, καταλαμπρύνεις παμμακάριστε.

Οργανον χωρητικόν, ὁ Δεσπότης εὐρηκῶς σε παμμακάκαρ, τῆς ἑαυτοῦ πλουσίας, καὶ σεπτῆς διαδόσεως, ἐμφορεῖ τῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ ἐννοιαν, μυστηρίων, Ἱεροουργε τῆς αἰδίου ζωῆς.

Δόξαν τὴν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκζητήσας τῷ Χριστῷ παρασχεῖν σοι, ὡς Βασιλεῖ γῆνιῳ, βασιλείας ἐπέτυχες, οὐ τῆς κάτω καὶ φαρτῆς, μάκαρ Ἰάκωβε, ἀλλ' ἀφάρτου, ἣν δι' ἀθλήσεως ἀπέλαβες.

Νέκρωσιν ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ Δεσπότης

πότης ὑπελθεῖν εὐδοκήσας, τὴν τοῖς νεκροῖς αἰτίαν, ἀληθοῦς ἀναστάσεως, ὡς αὐτοῦ μυσταγωγόν, μάκαρ σε εἴλετο, συνεργάτην, ἐν τῇ νυκτὶ ἧ παρεδίδετο.

Θεοτοκίον.

Αβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν, ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε Παρθένε, τῶν λυπηρῶν τοῦ βίου, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον, καὶ χαρὰς πνευματικῆς, θύραν μοι ἀνοῖξον· σοὶ γὰρ Κόρη, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Κοντάκιον, ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωνῆς θεικῆς, ἀκούσας προσκαλοῦσης σε, ἀγάπην πατρός, παρεῖδες καὶ προσέδραμες, τῷ Χριστῷ Ἰακώβε, μετὰ καὶ τοῦ συγγόνου σου ἐνδοξε· μεθ' οὗ καὶ ἠξιώθης ἰδεῖν, Κυρίου τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ Οἶκος.

Ως ἄλιεὺς λογικῶν ἐχθρῶν, τῷ δικτύῳ τρισμακάρο τῶν σεπτῶν εὐχῶν, βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, τὴν πάλαι ὑφ' ἡδονῶν, θηρευθεῖσαν τῶν τοῦ βίου· ἵνα ἀκλινῶς διελθῶν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον μου, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου, καὶ δοξάσω τὸν βίον τὸν ἀμεμπτον, ὃν ἐκτελέσας ἐπὶ τῆς γῆς, ἠξιώθης ἐπ' ὄρους θεάσασθαι, Κυρίου τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ὁ ἅγιος Κλήμης ὁ ποιητὴς τῶν κανόνων, καὶ ὁ ἅγιος Δονάτος ἐπίσκοπος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ἡ ἅγια Νεομάρτυς Ἀργυρῆ, ἡ κατὰ

τὸ 1725 ἔτος ἀθλήσασα ἐν Βυζαντίῳ, τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσθεταῖς.

Ῥοδὴ Ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις.

Ποτήριον ἐπιεῖς, καθὼς ὑπέσχου, τὸ τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, καὶ τὸ βάπτισμα τούτου, σὺ ἐβάπτισω θεομακάριστε, ὧν νῦν προθύμως κραυγάζεις γηθόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ακτίσι λαμπόμενος, τῆς θεοπτίας ὤφθης Ἰακώβε· διὰ τοῦτό σε στέφει, τῆ βασιλείας Χριστοῦ ὁ Κύριος, καταγλαΐζει Ἀγγέλοις συμπάλλοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ιδοῦ σοι πεπλήρωκε, τὰς ὑποσχέσεις ὁ μεγαλόδωρος, πρὸς αὐτὸν ἀνυψώσας, τῇ ἐκμιμήσει τῶν παθημάτων αὐτοῦ· ᾧ παρεστῶς νῦν κραυγάζεις γηθόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Δυάδα τῶν φύσεων, ἀλλ' οὐ προσώπων Κόρη κηρύττομεν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὃν κατὰ σάρκα ἐξεικονίζομεν, καὶ προσκυνούμεν μορφῆς τὸ ὁμοίωμα, οἱ διὰ σοῦ τῷ Θεῷ καταλλαγέντες ἀγνή.

Ῥοδὴ Η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Αβραμιαῖαν πρόθεσιν, σὺ θεόπτα κτησάμενος τῷ προσκαλούμένῳ, σέ Χριστῷ ἐπόμενος, ἐγένου θεόσοφος, καὶ λειτουργὸς ὑπῆρξας αὐτῷ, ὡς Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνακράζων· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπεριψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γεγω-

Γεγωνοτέρα δέδεικται, τῆς βροντῆς σου ἢ πρόοδος, τῆς τῶν νομικῶν, τυπωτικῆς ἠγήσεως· Χριστὸν γὰρ ἐβρόντησας, τῇ οἰκουμένην πάσῃ Θεόν, ὡς Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀναμέλπων. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θθαυμαστώλης ἐνδοξε, μαρτυρίας φαιδρότητι, καὶ θεοσεβείας ἀληθοῦς λαμπρότητι, καὶ ἄρχων Ἀπόστολε, κατασταθεὶς ἀπάσης τῆς γῆς, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόας, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρητορευόντων γλῶσσαι σε, ἀνυμνήσαι οὐ σθένουσιν, ὦ Θεογεννήτορ, Μαρίμ θεόνυμφε Χριστὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη Θεόν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν, ὃ βωῶμεν. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥῆθ' Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Αγίως σου τὸν δρόμον διηγουκῶς, ἐν Ἀγίων σηνώμασιν ἐδοξε, νῦν γεγηθῶς, αἰγλήν κατοπτεύεις τὴν τριφεγγῆ, ἧς ἀπολαύων πάνσοφε, πλήρεις εὐφροσύνης τοὺς ὑμνητάς, τοὺς σοὺς καὶ χαρμοσύνης, ἀνάδειξον παμμακάρε, ταῖς ἱεσάις σου Ἰάκωβε.

Ιδεῖν σε οἱ κακοῦργοι καὶ φονευταί, ὡς τὸν σὸν ἔμπρην Δεσπότην μὴ φέροντες· τὰς γὰρ αὐτῶν, πράξεις ἐκφραυλίζων σῆς ἀγωγῆς, τῆ

παραθέσει ἠλεγκας· κτείνουσι μαχαίρα τὸν μιμητὴν, Χριστοῦ τοῦ σταυρωθέντος, σαρκὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὃ θεορρήμον παμμακάριστε.

Ρομφαία οὐρανίῳ τιμωρηθεῖς, ταῖς πληγαῖς ὁ Ἐρώδης ἀπώλετο, ὅτι τοὺς σοὺς, Λόγε διακόνους καὶ μαθητάς, οὗς Ἀποστόλους ἐρησας, κτείνων οὐκ ἐνάρχησεν ὁ δεινός· διό σου τὴν δικαίαν, πρόνοιαν εὐεργέτη, καταπλαγέντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ωρθῆς ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Ἀλόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστελλάριον.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῷ σαρκωθέντι Λόγω δι' εὐσπλαγγίαν, μαθητευθεῖς Ἰάκωβε τῆς χορείας, ὠφθης Κορυφαίων συναρίθμιος· μεθ' ὧν Χριστῷ δυσώπησον, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμῶντων, τὴν παναγίαν σου μνήμην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, ἤχος δ'.

ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῷ καλάμῳ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τοὺς βροτοὺς ἀνείλχυσας, ἀξιάγαστε, τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπέικων Ἰάκωβε, τοῦ φωτίσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγόρον σε

13 παμμα-

(TOM. Γ΄.)

παρμάκαρ, ἀναδείξαντος τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου Θεότητος.

Δίς.

Η τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σέ καταβέβηκε, τοῦ πυρός ἐν εἶδει, καὶ σέ μακάριε, θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόνως ἐλαύνοντα, ἀείλας τὴν ἀγλύν, καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων, μυστολέκτα, Ἀποσόλων ἢ ἀκρότης, Χριστοῦ αὐτόπτα Ἰάκωβε.

Αστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, ἀγνωσίας ἐνδοξε ὦ Ἰάκωβε, καταφωτίσας ἀνέδειξας, υἱούς διὰ πίστεως, τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ, οὗ τὸ πάθος ἐξήλωσας, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δοξῆς ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφός, ὡς θεηγόρος, ὡς μαθητὴς ἀληθέστατος.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε τῆς οὐρανοῦ μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου, ψαλμικαῖς ὑμνωδαῖς, Ἰάκωβον εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, τὰς ψυχικὰς ἀρούρας, τοῖς οὐρανοῖς ὄμβροισ ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους δεικνύων Χριστῶ τῷ Θεῶ, τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, ἰλασμόν καὶ φωτισμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης. Φύλλα 178.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΜΗΝ

ΜΑΙΟΣ.

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ

τριάκοντα μία ν.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14, καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

Τῆ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰερεμίου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ πρὸ τοῦ πλασθῆναι προέγνως, Ἰερεμίαν τὸν ἐνδοξόν, καὶ πρὸ τοῦ τεχθῆναι ἐκ μήτρας, ὑποφήτην καθηγιάσας, ὡς προειδὼς ἀληθῶς, τῆς γνώμης τὸ ἐλευθερον· οὗ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν βορβόρῳ ἐβλήθη, Ἰερεμίας ὁ ἐνδοξός, ἀλλὰ τῆς τερπνῆς εὐωδίας, νοητῶς ἀντελαμβάνετο, ἐν Παραδείσου σκηναῖς, οἷά περ αὐλιζόμενος·

οὗ

οὐ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Κύριε, εἰ καὶ θρηνηθῆσαι ἐλά-
λει, Ἱερεμίας ὁ δοῦλός σου, ἀλλὰ
τὴν πρὸς σέ εὐφροσύνην, ὡς Προ-
φήτης οὐκ ἠμαύρωσε· τὴν γὰρ
ψυχὴν σοι Χριστέ, τῷ πόθῳ συ-
νηρμόσατο, καὶ θυμηθῆσαι τῆς ἀ-
νεκφράστου, διὰ παντός ἐνεπιμ-
πλατο.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτικὸν ὁμοίως, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωί, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί α'. Μνήμη τοῦ ἁγίου
Προφήτου Ἱερεμίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς
Βατᾶς ὁ Πέρσης, ζῆσει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀλεξάνδρος, ζῆσει
τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Σάββας κρεμασθεὶς
τελειοῦται.

Ἡ ὁσία Ἰσιδώρα, ἐνεῖρήνη τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ ἀκολουθία ὡς
σύνηθε καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Β'. ΤΟΙ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λει-
ψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου,
Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Ἄρτια καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν τύχη ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀ-
θανασίου ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἢ ἐν ἄλ-
λῃ τοῦ Πεντηκοσταρίου Ἑορτῇ, ὄρα
ἐμπροσθεν, εἰς τὴν Η'. τοῦ παρόντος μη-

νός, τὴν διατύπωσιν περὶ τοῦ πῶς δεῖ
ψάλλεσθαι τὴν ἀκολουθίαν αὐτοῦ. Ψάλ-
λεται δὲ ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ τύχη.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προ-
σόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ ἁγίου
γ'. Προσόμοια τοῦ ἁγίου.

Ἦχος δ'.

Ὡς γεναῖον ἐν Μάρτυσι.

Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ
κινδύνους ὑπέμεινας, θεοβόημον
Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἕως τὴν πλάνην
ἐξώρισας, Ἀρείου τὴν ἄθεον, καὶ
τὴν ποιμένην τῆς αὐτοῦ, ἀσθεῖας
διέσωσας, ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ
δογματίσας τὸν Υἱὸν τε, καὶ τὸ
Πνεῦμα ὀρθοδόξως, ἱεουργεῖ ἱε-
ρώτατε.

Αστραπαῖς τοῦ κηρύγματος,
τοὺς ἐν σκότει ἐφώτισας, καὶ τὴν
πλάνην ἄπασαν, ἀπεδίωξας, προ-
κινδυνεύω τῆς πίστεως, στερεῖ
Ἀθανάσιε, ὡς ποιμὴν ἀληθινός,
ὡς ἐδραῖωμα ἀτρεστον, παναοί-
διμε, τῆς Χριστοῦ ἐκκλησίας· διὰ
τοῦτο, συνελθόντες σε τιμῶμεν,
μελωδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Αρετὴν πᾶσαν ἤσκησας, ἐπι-
μόνως θεόπνευστε, καὶ χρισθεὶς
τῷ Πνεύματι χρίσμα ἅγιον, ἱε-
ρουργὸς ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρη-
μάτισας, καὶ ποιμὴν ἀληθινός, καὶ
τῆς πίστεως πρόμαχος· ὅθεν ἄ-
πασα, Ἐκκλησία δοξάζει σου τὴν
μνήμην, ἱερώς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν
Σωτῆρα δοξάζουσα.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην, ὑμνή-
σωμεν ἅπαντες Ἀθανάσιον· ὅτι
Ἀρείου τὰ διδάγματα πάντα κα-
τήργησε, καὶ τῆς ἁγίας Τριάδος

τὸ κράτος, εἰς πάντα τὸν κόσμον, τρανῶς καταγγέλλει, ἕνα Θεὸν ἐν τρισὶ προσώποις ἀμέριστον· ᾧ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Δόξα, ἦχος γ'.
Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Η μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγξ, ὁ πολυάθλος Ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον συγκαλεῖται τὴν οἰκουμένην φαιδρῶς. Πάντες πιστοί, πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν τοῦ καλοῦ ποιμένου, ὕμνοις γεραίροντες τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ πόνους, ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου. ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τῶν ἀρετῶν ὁ κανὼν, ὁ ὑπὲρ πίστεως ἀθλήσας στερρότατα, καὶ λύσας τὴν τοῦ Ἀρείου, καχοδοξίαν νευραῖς, τῶν σεπτῶν σου λόγων Ἀθανάσιε, τρανῶς ἐκδιδάσκων, μίαν Θεότητος δύναμιν ὀριζομένην, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι· παρ' ἧς ἅπαντα, νοητὰ καὶ φαινόμενα, μόνην δι' ἀγαθότητα, παρήχθη πρὸς γένεσιν, καὶ σαφηνίζων τῆς θείας, δημιουργίας τὰ δύσληπτα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις Πατριαρχῶν ἡ κρηπίς, σάλπιγξ ἡ εὐήχος, ὁ νοῦς ὁ

περίβλεπτος, ἡ γλῶσσα ἡ ὀξευτάτη, ὁ διαυγῆς ὀφθαλμὸς, τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἡ σαφήνεια, Ποιμὴν ἀληθέστατος, ὁ λαμπτῆρ ὁ φανότατος, πέλεκυς κόπτων, ὕλην πᾶσαν αἰρέσεων, καταφλέγων τε, τῷ πυρὶ τῷ τοῦ πνεύματος, στύλος ὁ ἀπερίτρεπτος, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος, ὁ τῆς Τριάδος κηρύξας, τὴν ὑπερούσιον δύναμιν, τρανῶς ἦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἰερεῖς τοῦ Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις ἀτελευτήτου ζωῆς, ἐπωνυμία, ἀληθῶς διαλάμπουσα· τρυγῶν τε ὠραιότατη, σὺν νεοττοῖς ἱεροῖς, καὶ τῷ ὁμοζύγῳ ἐκπετάσασα, ἐκ γῆς πρὸς οὐράνια, ἔνθα νέφος εὐφραίνεται, σεπτῶν Μαρτύρων· ἔνθα φῶς τὸ ἀνέσπερον· ὅπου ἄπαυστος, εὐφροσύνη γνωρίζεται, τάγματα ἐπουράνια, Ἀγίων λαμπρότητες· ὅπου ὁ ἦχος ὁ θεῖος, ἑορταζόντων ἀκούεται· Χριστὸς ἔνθα πέλει, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορρόας Νεῖλος, καὶ τῆς ἀθανασίας ἐπωνυμος, διὰ τῆς ἐτησίου μνήμης ἐπιδημῶν, ταῖς καλαῖς ἀναβάσεις, πλημμυρεῖ τὰ χρυσορροῖθρα τῆς ἀθανασίας χεύματα· καὶ τροφήν ἀμβροσίας καρποδοτῶν, διὰ τῆς ὑψηλῆς Θεολογίας, Τριάδος ἀδιαίρετον, κράτος διδάσκειν προσκυνεῖν· καὶ πελαγίζων τὰ θεῖα διδάγματα, τῶν πιστῶν κατάρδει τὰς διανοίας καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

Στύλος γέγονας ὀρθοδοξίας, θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεράρχα Ἀθανάσιε· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας κατήχυνας Ἀρείου· Πάτερ Ὅσιε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν σφῶρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασιν ὀρθοδοξίας, Πάτερ, ὠπλισας, τὴν Ἐκκλησίαν ταῖς διδασκαίαις σου τὰς αἰρέσεις ἐξετάμεν· τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον τετέλεκας, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν πίστιν τετήρηκας· λοιπὸν ἀπόκειται, καὶ σοὶ πανασίδιμε, ὁ δίκαιος τῶν πόνων σου στέφανος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὅσπερ ἄστρον ἄδυτον, καὶ μετὰ πότιμον, σὼν δόγμάτων λάμψεται, φωταγωγεῖς διὰ παντός, τῶν ὀρθοδόξων τὸ πλήρωμα, ἱερομύστα σοφῆ Ἀθανάσιε.

Δόξα καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Οἱ Κανόνες τοῦ Πάτχα καὶ τοῦ Ἁγίου.

Καταβασία τοῦ Πάτχα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ Α'. ἦχος γ'. Ἄσπωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὅς ἀθάνατον ἐν Ἐκκλησίᾳ, κεκτημένον εὐκλειαν, ἐν θεοπνεύστοις λόγοις, πάντες Ἀθανάσιον τιμήσωμεν ἀξίως, ὃν περ καὶ μετὰ

θάνατον, ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεός, ὡς οἰκεῖον θεράποντα.

Εἰς θεωρίας βάθος, ἐκταθεῖς τὰς φρένας, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἱερομύστα Πάτερ, τὸν πλοῦτον ἀνίχνευσας τῶν θείων λογίων, καὶ τὸν κόσμον ἐπλούτισας.

Τοὺς ἐν πελάγει πλάνης, χειμαζομένους Πάτερ, ὡς πυρσὸς μετάρσιος ἐνθέων διδασμάτων, ἰθύνεις ἐκάστοτε τῇ γαλήνῃ τῶν λόγων σου, πρὸς λιμένα τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Παρθένε, Θεοτόκε ἁγνή, χειρουβικὸν ὄχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐτέχθη· σὺ γὰρ μόνη γέγονας πηγὴ ἀφθαρσίας, πηγάζουσα πᾶσι ζωὴν, ἀφ' ἧς ἀρῦμενοι, ἰάματα λαμβάνομεν.

ᾠδὴ Γ'. Ἐπτερεώθη ἡ καρδιά μου.

Ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου Ἱεράρχα, τὴν τυφλὴν ἡμαύρωσας τοῦ Ἀρείου διδασκαλίαν, γενόμενος ὀφθαλμὸς τῶν πιστῶν.

Εξυφανθέντα πόνοις σου καὶ ἰδρωσίν, ἐνεδύσω Ὅσιε τὸν ποδηρή, τῆς ἀληθείας ἐν χάριτι, ἱερούργησας Χριστῷ.

Ὅς ταξιάρχης παραστάσεως θεολέκτου, συνασπισμὸν διέκοψας θεομάχων, τῇ μαχαίρᾳ τοῦ Πνεύματος ὀπλισάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τοῦτον σεσαρκωμένον, καὶ ἀνθρώπους τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξαντα, Θεοτόκε ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἶτα,

Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου,
Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν τῶν αἱρέσεων, πλάνην
διήλεγξας, καὶ τὴν ὀρθόδοξον, πί-
στιν ἐκήρυξας, ὡς θεηγόρος εὐ-
σεβῶς, ἐτράνωσας Ἱεράρχα· τρεῖς
τὰς ιδιότητας, καὶ μονάδα Θεότη-
τος, φύσει ὁμοούσιον, καὶ προσώ-
ποις ἀσύγχυτον· διὸ καὶ συνελ-
θόντες ἐν πίστει, Ἀθανάσιε Πά-
τερ, τελοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν τῆς Ἐορτῆς.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πᾶσαν ἠροδευσας τὴν οἰκουμέ-
νην, Ὅσιε Πάτερ, τὴν πηγὴν ἐν
τῇ καρδίᾳ σου, τῆς ζωῆς κεκτη-
μένος.

Ἀνεπλήρωσας ἐν τῇ σαρκί σου,
Ὅσιε Πάτερ, τοῦ Κυρίου τὰ πα-
θήματα, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας
αὐτοῦ.

Διωκόμενος ὑπὸ ἀθέων, Ὅσιε
Πάτερ, ἀπεδιώξας τῆς ποιμένης
σου, ἀρειόφρονα πλάνην.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ ἄχραντε εὐλογημένη,
ἀγνή Παρθένη, τοὺς ὑμνοῦντάς σε
περισώζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

Ῥδὴ ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Δικαιοσύνην μάλετε οἱ ἐνοι-
κοῦντες τὴν γῆν, Ἀθανασίου τοῖς
λόγοις παιδευόμενοι· στόμα γάρ
τοῦ Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, ἀνε-
δείχθη διὰ πίστεως.

Πύργος φανείς μακάριε ἀκατά-
βλητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πάσης τοῦ Ἀρείου,
μηχανουργίας διεσάθρωσας.

Ταῖς ἰκεσίαις Κύριε τοῦ Ἱεράρ-
χου σου, τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν

ἀντικατάπεμψον, καὶ τῆς βασι-
λείας σου, ἀξίους ποιήσον ὡς εὐ-
σπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐκ Δαυὶδ βλαστήσασαν
ἀνυμνήσωμεν, ὡς τὸν Υἱὸν τοῦ
Θεοῦ συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, καὶ
σαρκὶ τεκοῦσαν, καὶ μείναςαν Παρ-
θένον μετὰ τόκον ἀγνήν.

Ῥδὴ ε'. Ἐβόησα ἐν στεναγμαῖς.

Παράδεισον ἀληθῶς ἀπειργά-
σω, μάκαρ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ
Χριστοῦ, κατασπείρας ἐν αὐτῇ τὸν
λόγον τὸν εὐσεβῆ, καὶ τῶν αἱρέ-
σεων, ἐκταμῶν τὰς ἀκάνθας.

Τῆς χάριτος ποταμὸς θεοφόρε,
Νεῖλος ἐδείχθης νοητὸς, καρπο-
δότης εὐσεβῶν διδαγμάτων τοῖς
πιστοῖς, ποτίζων ἅπαντας, καὶ τὰ
πέρατα τρέφων.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντον ἀνυμνοῦμεν Μη-
τέρα, τὴν μετὰ τόκον Παρθένον,
τὴν χωρήσασαν γαστρὶ τὸν ἀχώ-
ρητον παντὶ, τὸν συναίδιον τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι Λόγον.

Κοντάκιον Ἦχος β'.

Ταῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὀρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγ-
ματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτα-
μες, καὶ τὸν τῆς πίστεως σπόρον
ἐπλήθυνας, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνευ-
ματος Ὅσιε· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν
μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Ἀθανασίου, τὴν πανέορτον μνή-
μην, ἐν ὧδαῖς οἱ πιστοὶ ἀνευφη-
μήσωμεν σήμερον· οὗτος γάρ Ἀ-
ρειον τὸν πλάνον, καὶ Εὐνόμιον
ἅμα σὺν Σαβελλίῳ, τοῖς τῆς ἀ-
ληθείας

ληθείας κατέβαλε δόγμασι, πυρὶ τῷ αἰωνίῳ παραδοὺς αὐτοὺς κατακαίεσθαι, ὡς βλασφημήσαντας ἄδικα κατὰ τῆς Σωτῆρος σαρκώσεως, ἦν πάντες Προφῆται κατήγγειλαν· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ β'. Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἐσπερος, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν Κυριακὸς καὶ Θεόδουλος, δούλοι ὄντες τινὸς ἄρχοντος, εἰς κάμινον βληθέντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Ο Ὅσιος Ἰορδάνης ὁ θαυματουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ῥδὴ Ζ'. Τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ως σίμβλον τὴν καρδίαν τῶν καλῶν ἐργασάμενος, ἀναβλύζεις γλυκασμὸν ὀρθοδοξίας ἡμῖν, ἐν τρυγῶντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αθῶν δυναστεία, οὐ κατέπτηξας Ὅσιε, εὐσεβοὺς δὲ παρρησίας ἐμπιπλάμενος, πνεύματι ἀνεβόας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Πνεύματος ὑπάρχων, ἀδιαίρετος Ὅσιε, διετήρησας ἀμεριστον τὸ κήρυγμα, τῆς Τριάδος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ετέχθης ἐκ Παρθένου, ὡς ἡυδόκησας Κύριε, καὶ ἐβρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν· διὰ τοῦτο βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ Η'. Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς.

Καὶ τοῖς πράγμασι σαφῶς, ἀνεδείχθης Ἀθανάσιος, τῇ οἰκουμένη τῆς ἀθανασίας δόγματα φθεγξάμενος· διὸ Χριστὸν σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Τριάδα εὐσεβῶς, δογματίσας ὁμοούσιον, σὺν τῷ Ἀρείῳ καὶ τῇ Σαβελλίου ἡλεγχξας κακόνοϊαν· διὸ φυγόντες τὴν αὐτῶν ἐναντίαν συμπλοκὴν, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐνοικήσαντα πιστοί, ἐν κοιλίᾳ τῆς Παρθένου Μητρὸς, καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς ἀφράστως, καὶ πάλιν μετὰ γέννησιν, Παρθένον φυλάξαντα, ὡς Θεὸν ἀληθινόν, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Σὲ τὴν ἀκατάπλεκτον βάτον.

Εσοπτρον Θεοῦ τὴν ψυχὴν σου, ἀκηλίδωτον δεῖξας, πρακτικῶς καὶ λογικῶς, τῇ οἰκουμένη ἀστράπτεις, τὰς θείας ἐμφάσεις παμμακάριστε.

Σὺ λπιγὲ γνωστικῆς εὐφωνίας, ἀνεδείχθης Θεόφρον, τὰ φρονήματα ἡμῶν ἀνδρίας λόγοις, κατὰ τῶν θεομάχων ἀνδρῶν διεγείρουσα.

Σὲ τὸν ἀληθῶς δεδειγμένον, τῆς σοφίας κρατῆρα, καὶ ποτίζοντα ἡμᾶς, τῆς εὐσεβείας τὸ νηφάλιον πόμα, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Σε τὴν ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν, τὸν ἀχώρητον Λόγον, καὶ τεκοῦσαν ἐν σαρκὶ ἀνερμηνεύτως, Θεοτόκε ἀγνή, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἀρχιερέων τὸ κλέος, καὶ τῆς Αἰγύπτου τὸ θρέμμα, ἀθανασίας τὸ κῆδος, ὑμνήσωμεν ἐν αἰνέσει, ὡς καθαιρέτην Ἀρείου, καὶ τῶν πιστῶν ὡς προστάτην

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἰρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται, ὕλη Πάνσοφε, τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στρατευμα, ἀπειθούτων δυσσεβῶν, Ἀθανάσιε Ὅσιε, τοῖς ἐν δόγμασι καλῶπιζεται Μάκαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε. Δίς.

Τῇ τῶν λόγων λαμπρότητι, τῶν ἐνθέων σου Ὅσιε, Ἐκκλησία ἅπασα ὠραίζεται, καὶ εὐσεβῶς καλῶπιζεται, ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ χρεωστικῶς, τὴν πανέορτον μνήμην σου, Ἀθανάσιε, Ἱερέων τὸ κλέος, εὐσεβείας, ὃ λαμπρὸς καὶ μέγας κήρυξ, ὃ τῆς τριάδος ὑπέρμαχος.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους Πάνσοφε, Ἐκκλησίας ἀκήπωνι τῶν δογμάτων σου καὶ ταύτην κήλῳ ἐτείχισας, λόγων

ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῆ καὶ ἀλώβητον, ὃν ἔκτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δοῦξα ἤχος γ'.

Τὸ μέγα κλέος τῶν Ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν ἀήττητον ἀριστεά, ἱεροπρεπῶς εὐφημήσωμεν, οὗτος γὰρ τῶν αἰρέσεων συγκόφας τὰς ἐπάλαγγας τῆ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς ὀρθοδοξίας τρόπαια ἀνεστήσατο καθ' ὅλης τῆς Οἰκουμένης· ἀριθμῶν εὐσεβῶς τὸ τῆς Τριάδος Μυστήριον διὰ τὴν τῶν προσώπων ιδιότητα, καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἓν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα, καὶ χερουβικῶς Θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς Ὠδὴ γ'. καὶ ἐκ τοῦ Ἁγίου Ὠδὴ ε'. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Ἁγίου.

Τῆ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων τρία, ἤχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὸ ζευγὸς τὸ ἅγιον Χριστοῦ, ξυνωρίς ἡ ἐνθεος, τὸ τῶν Μαρτύρων

ρων καλλώπισμα, μέγιστοι Μάρτυρες, οί τήν θείαν ζεύγλην, ἐν βασάνοις στέργαντες, καί μάστιγας τυράννων μὴ πτήξαντες, καί νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τήν εἰρήνην καί τὸ μέγα ἔλεος.

Μορφῇ ἀστραπούση ὠσεμνή, Μαύρα παμμακάριστε, καί τῷ φωτί τῆς σῆς χάριτος, ὄψεις ἡμαύρωσας, τοῦ δεινοῦ Τυράννου, καί σπασμοῖς τριχῶν τῶν σῶν, Θεῷ ἀναφανδόν προσωμίλησας· ἐντεῦθεν ἐφλεξας, τῶν λεβήτων ἐν τοῖς βράσμασι, τοῦ Βελίαρ τήν κάραν τήν ἄδικον.

Ἰσχύϊ Τιμόθεε ψυχῆς, καί καρδίας ὅλης σου, Θεὸν τιμῶν τὸν ὑπέριτον, πυρὶ φλεγόμενος, καί τοῖς ὀβελίσκοις, εἴληφας φωνῆς Θεοῦ, καρδίας ἐν ὧσί τήν τερπνότητα, καί ἐν κρεμάσματι, ἀντιστρόφῳ πρὸς οὐράνιον δρόμον τρέχων, τὸ στέφος εἰσδέδεξαι.

Αὐξά, Καί νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτικίον, ὁμοίως. Καί Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί γ'. τῶν ἁγίων μαρτύρων καί συζύγων Τιμοθέου καί Μαύρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες Διόδωρος καί Ροδοπιανὸς λιθοβοληθέντες τελειοῦνται.

Ὁ ὁσιος Πέτρος ὁ θαυματουργός, ἐπίσκοπος Ἀργους, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία ὡς σύνθετος καί ἀπόλυσις.

Τῆ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καί τῆς Ἁγίας γ'. Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημειώσιν.

Βάπτισμα τὸ πάνσεπτον, καί ἱερόν καί σωτήριο, Πελαγία ποθήσασα, σπουδῆ ἐπεζήτησας· καί εὐρούσα Μάρτυς, τὸν μυσταγωγούντα, μετ' εὐφροσύνης καί χαρᾶς, τῷ ποθουμένῳ θάττον προσέδραμες, καί ξένων κατηξίωσαι, θεωριῶν ἀξιάγαστε· ὡς νεάνις ὀπίσω δέ, τοῦ νυμφίου σου ἔδραμες.

Κόσμον τὸν ἐπίγειον, καταλιπούσα ὡς πρόσκαιρον, καί φαρτὸν καί εὐμάραντον, τήν θείαν εὐπρέπειαν, ὡς αἰεὶ ἐστῶσαν, καί ὡς κεκτημένην, διηνεκῆ τήν χαρμονήν, καί θυμηδιαν καί καθαρότητα, συντόνως κατεδίωξας, καί παρθενία προτείλησας, τῶν Μαρτύρων τήν εὐκλειαν, δι' ἀμφοῖν ἀναλάμψασα.

Ἀπειρον καί ἄφραστον, τῶν σῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος, Πελαγία πανεύφημε· Χριστὸν γὰρ ποθήσασα, καθαρᾷ καρδίᾳ, καί τελειοτάτῃ, τῶν αἰχισμῶν καί τοῦ πυρός, καί τῶν βασάνων καταπεφρόνηκας· διὸ σε καρτερόψυχε, θαλαμηπόλον οὐράνιον, ὁ νυμφίος εἰργά-

ειργάσατο, ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ Κοντάκιον. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί δ'. μνήμη τῆς ἁγίας
μάρτυρος Πελαγίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν
Ἰλαρίων ὁ θαυματουργός, καὶ Νικήτας
ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Μηκιδίου, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ὁσιος Νικηφόρος ὁ ἀσκήσας εἰς τὰ
ὄρη τοῦ Ἄθωνος, καὶ Ἀθανάσιος ἐπί-
σκοπος Κορίνθου, ὁ ἐν ἔτει 957 ἀκμά-
σας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Πατέρες ἡμῶν Ἀφροδίσιος,
Λεόντιος, Ἀντωνίνος, Μέλος, Οὐαλλε-
ριανός καὶ Μακρόβιος καὶ τὸ σὺν
αὐτοῖς πλῆθος ἐν Σκυθοπόλει μαρτυρή-
σαντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου ὡς
σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῆς Ἑορτῆς τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου
Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσάμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ
τῆς ἁγίας γ'. Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Προφύραν ἐξ αἵματος λαμ-
πρὰν, τοῦ οικείου πάνσεμνε, περιθε-
μένη ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθη-
σας, Βασιλέα Κτίστην, τοῦ παν-
τός καὶ Κύριον· πρὸς τούτου τε

τῆς νίκης τὸν στέφανον, ὄντως ἀ-
πείληπας, σὺν αὐτῷ νῦν βασιλεύ-
ουσα, ὡς παρθένος καὶ Μάρτυς
πολύαθλος.

Πυρὸς καταπλέγοντος ὄρμη-
ν, ἠνεγκας πανεύφημε, ξέσεις τε πά-
σας τοῦ σώματος, ἐνατενίζουσα,
πρὸς τὰς ἀντιδόσεις, πὰς ἐκέισε
πάνσεμνε, ἅς μόνοις Ἰησοῦς προ-
ητοίμασε, τοῖς ἀγαπήσασιν καὶ
θερμῶς αὐτὸν ποθήσασιν ὡς νυμ-
φίον ψυχῶν ὠραιότατον.

Ἐθέλχθης τῷ ἔρωτι Χριστοῦ,
καὶ Θεοῦς ἐμίσησας, ἐθνῶν καὶ ἄ-
ψυχα ἕξανα, Εἰρήνῃ ἐνδοξε, καὶ
θεογνωσίας, στήλῃν ἐμφανεστάτα,
σαυτὴν τοῖς καλῶσι ἀνέστησας,
ὡς ἐναβλήσασα, καὶ τὸν δρόμον
τελειώσασα, καὶ τὴν πίστιν ἀμω-
μον τηρήσασα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ἡ Ἄμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ ΠΡΩΤῳ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ,

Τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς ἁγίας,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι πεποικιλ-
μένη Παρθένε, καὶ Μαρτύρων
στέμμασι, στεφανωθείσα Εἰρήνῃ,
αἵματι τοῦ μαρτυρίου ἐβραντισμέ-
νη, θαύμασι καταστραφείσα τῶν
ιαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω,
βραβεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Τῷ αὐτῷ μηνί ε'. μνήμη τῆς ἁγίας
μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες
Νεο-

Νεόφυτος, Γάιος, καὶ Γαϊανός, ἀθλήσαν-
τες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πρωθεῖσα καλλιπάρθενε, σταυρῶ τῷ
τοῦ Κυρίου σου, Τυράννων ἔλυσας θρά-
σος, ἀθλοῦσα μάρτυς γενναίως· καὶ πρὸς
Χριστοῦ ἀπειλήφας, βραβεῖα νίκης πάν-
σοφε, Εἰρήνην μεγαλώνουμε, ὑπὲρ ἡμῶν
δυσωποῦσα, τῶν σὲ τιμῶντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἶνους ψάλλομεν τὰ ἐσπέ-
ρια. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ς. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου Ἰώβ.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ
τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ἐδωκας ὑπόδειγμα, ὑπομονῆς
ὑπεράγαθε, καὶ ἀνδρίας τὸν δί-
καιον, Ἰώβ τὸν πολὺθλον, ἀρε-
ταῖς καὶ λόγοις, καὶ τοῖς θεοῖς
ἔργοις, καὶ σωφρονίζεις ἀληθῶς,
τοὺς μετεώρους τοῖς ἀτυχήμασι
διό σου τὴν ἀνείκαστον, οἰκονο-
μίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύ-
ναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δίκαιος καὶ ἄκακος, ἀληθινός
τε καὶ ἀμεμπτος, καὶ πιστὸς ἀπε-
χόμενος, Ἰώβ κακοῦ πράγματος,
ἐγνωρίσθης μάκαρ κατηγήλαισμέ-
νος, ταῖς ἀρεταῖς ὡς ἀληθῶς, καὶ
εὐσεβεῖα καταλαμπόμενος· διό σε
μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου
σήμερον, καὶ σεπτὴν ἑορτάζομεν,
γεγηθότες πανήγυριν.

Πλοῦτον τὴν εὐσεβειαν καὶ ὡς
πορφύραν πολύτιμον, στολιζόμε-
νος ἀμεμπτε, Ἰώβ τὴν συμπάθειαν,
τὴν δικαιοσύνην, ὡσπερ θεῖον ζέ-
φος, περιβαλλόμενος παθῶν, τῶν
τυραννούντων σὺ ἐβασίλευσας· διό
πρὸς τὰ βασίλεια, τὰ νοητὰ ἀνα-
βέβηκας, Βασιλεῖ τε αἰοῖδιμε, αἰω-
νίῳ παρίστασαι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐν ἀκριβείᾳ τὸν βίον τηρήσας
τῶν ἐν νόμῳ οὐ διήμαρτες· τῇ
γὰρ ἐκ Θεοῦ ἐπαινετὴν εὐφημίαν
σύμμαχον ἔχων, ὡς στρατιώτης
καρτερώτατος, πρὸς τὸ γυμνάσιον
τῆς ἀρετῆς ἐξεδύσω καὶ ἀφορή-
τοις μάλωψι, τῶν ἰχώρων κατα-
παλαίσας, τὸν ἀμετρα καυχώμε-
νον κατέβαλες· ἐνεῦθεν τὸ νίκης
βραβεῖον, παρὰ Χριστοῦ ἀναδησά-
μενος, αὐτὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος β'.

Τοῦ Δικαίου σου Ἰώβ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ἀληθῆς καὶ δίκαιος, θεοσε-
βῆς καὶ ἀμεμπτος, ἡγιασμένος τε
ᾧρθως πανένδοξε, Θεοῦ θεράπον
γνήσιε· καὶ ἐδίδαξας κόσμον, ἐν
τῇ σῇ καρτερίᾳ Ἰώβ πολυάθλε-
σθεν πάντες τιμῶντες, ὑμνοῦμέν
σου τὸ μνημόσυνον.

Τῷ αὐτῷ μηνί ς'. μνήμη τοῦ ἁγίου
καὶ δικαίου καὶ πολυάθλου Ἰώβ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Μάμος, Πα-
χώμιος,

χώμιος καὶ Ἰλαρίων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Δονάτος τοξευθεὶς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὡρα τρίτῃ τῆς ἡμέρας, ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως, υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ γ'. ἤχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Σήμερον χαίρει πιστῶν πληθὺς ἡ βεΐα· φαίνει γὰρ οὐράνιος Σταυρὸς ἐν πέρασι· λάμπει αἰθῆρ ὥς ἀπρόσιτον· ἀὴρ αὐγάζει, καὶ γῆς τὸ πρόσωπον ὠραίζεται· μέλπει βεΐοις ἄσμασιν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ· σέβει τιμῶσα τὸν ἄνωθεν, αὐτὴν φρουροῦντα, Σταυρὸν τὸν θεῖον καὶ ὑπερθαύμαστον· οὗ τῆ δυνάμει κραταιούμενοι, τῷ Δεσπότη προσέλθωμεν κράζοντες, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τιμιωτάτῃ ὡς κλίμαξ καθωράθη, σήμερον ὁ πάντιμος Σταυρὸς καὶ ἐνδοξος, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐράνια, μετὰ γων πίστει, τοὺς ἀδιστάκτω τοῦτον γεραίροντας. Χαίρει ἐθνη ἅπαντα, θερμῶς προστρέχοντα, τῷ βαπτισμῷ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἐκκλησίας, νυμ-

φοστολεῖται μορφή ἢ ἐνθεος· ὃν γὰρ συγκρῦπτειν ἐγκατέσπευδον, Ἰουδαῖοι ἐξ ὑφους αἰ' ἔριος, καταυγάζει καὶ σώζει, τοὺς πιστῶς αὐτῷ προστρέχοντας.

Ἀγαλλιᾶσθω ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω· σήμερον γὰρ ἤσραψε Σταυρὸς ἐν πέρασι, ἐξ οὐρανοῦ τὰ ἐπίγεια, καταφωτίζων καὶ συνημμένα δεικνύς τὰ ἀμικτα. Σήμερον συγκαίρουσι χοροῖς Ἀγγέλων βροτοί· τὸ γὰρ διεῖργον μεσότοιχον, Σταυρῷ ἡρμένον, εἰς ἐν τὰ πάντα σαφῶς συνήγαγεν· ὅθεν προλάμπων ὑπὲρ ἥλιον, πᾶσαν κτίσιν φαιδρύνει τῇ χάριτι, καὶ λαμπρύνει καὶ σώζει, τοὺς πιστῶς αὐτὸν γεραίροντας.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγέγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δόξαν σου Κύριε, τὸ φοβερὸν τοῦ Σταυροῦ σου σημεῖον, καὶ ἡ γῆ ἅπαντα μετὰ φόβου προσεκύνησεν· ἡμεῖς δὲ δοξολογοῦντες, εὐχαρίστως σοι βοῶμεν· Θεὸς ὢν ἀπαλής, σαρκὶ παθεῖν δι' ἡμᾶς, ἐκουσίως κατεδέξω· διὸ σῶσον λαόν, ὃν περιεποιήσω οἰκειῶ αἵματι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος α'.

Τοῦ Σταυροῦ σου ὁ τύπος νῦν ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὃν περ ἐξ ὄρους ἁγίου, τόπῳ Κρανίου ἐσῆπλωσας, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ σου Σῶτερ ἰσχύν ἐτράνωσας, διὰ τοῦτου κρατύνας καὶ τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν· οὗς καὶ περίσωζε διὰ παντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς

Θεο-

Θεοτόκου Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τὰ λοιπὰ ὡς σύνθηες καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῶ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος πλ. δ΄.

☩ τρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ πατισθάμιε, σὲ ἀνυμνῶν καὶ προσκυνῶν νῦν ἀγιαζόμεαι, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀνυψούμενος κόσμον ἔσωσεν· ἀλλὰ πρόφθασον καὶ σῶσον τῇ δυνάμει σου, καὶ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι. Χαῖρε Εὐλὸν μακάριον.

Τῷ αὐτῷ μηνί ζ΄. ἑορτάζομεν τὴν ἀνάμνησιν τοῦ ἐν οὐρανῷ φανεύοντος σημείου τοῦ τιμίου σταυροῦ, ἐπὶ Κωνσταντίνου βασιλέως, υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἐν ἔτει 340.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κοδράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ὁ ἄγιος μάρτυς Μάζιμος, λιθοβοληθεὶς τελειούται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Σταυρὸς, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς, βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς, πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς, Ἁγγελῶν ἡ δόξα, καὶ τῶν Δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς,

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, ζῆτει τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ιδ΄. Σεπτεμβρίου, ἡγουν Ἀπόστολον. Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν σταυρώσιμον.

—οοο—

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Δεῖ γιγνώσκειν ἐν πρώτοις, ὅτι ἐν οἷα ἡμέρᾳ τύχη ἡ Ἑορτὴ τοῦ Θεολόγου, ψάλλεται ἀπαραιτήτως. Ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου καταλιμπάνεται, ἐν πάσαις ταῖς ἐφεξῆς σημειούμεναις Δεσποτικαῖς Ἑορταῖς.

Α΄. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παραλύτου, ἢ τοῦ Τυφλοῦ.

Ἐσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ΄. τῆς Κυριακῆς β΄. καὶ τοῦ Ἁγίου δ΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, ἦχος β΄. Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς. Καὶ νῦν τῆς Κυριακῆς. Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν. Προκείμεον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Στιχηρὸν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὸ, Πάσχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα· ἐν δὲ τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον. Ἀπολυτίκια, ἐν μὲν τῇ τῶν Μυροφόρων, ὅτε κατῆλθες, Ὁ εὐτχήμων. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ταῖς Μυροφόροις. Ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς, Τὸ Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν, Πάντα ὑπὲρ ἔννοϊαν, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς Κυριακῆς. Τὸ Ἄξιόν ἐστίν, κτλ. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἀπολυτίκια, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Φαλτηρίου, ὁ Πολύελεος, καὶ Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τοῦ Ἁγίου, Τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡγουν. Προκείμενον, ὁμοίως. Οἱ Κανόνες τοῦ

Πάσχα

Πάσχα μετὰ τῶν Θεοτοκίων, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Κυριακῆς. Ἀφ' ἑκτῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς. Καταβασίαι, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Πάσα πνοή, Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν, Ἀνάστασιν Χριστοῦ κτλ. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. τοῦ Ἁγίου γ'. καὶ τὸ Πάσχα ἱερόν. Δόξα. τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, κτλ. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Β'. Ἐὰν τύχη τῇ Δ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἐσπέρας. Στιχολογεῖται ἡ πρώτη στάσις τοῦ Μακάριος ἀνθρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς β'. καὶ τοῦ Ἁγίου ἐν—Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς. Δόξα τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Ἀπολυτίκιον, τοῦ αὐτοῦ—Μετὰ τὴν Στιχολογίαν καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα τοῦ Ἁγίου. Δόξα. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀναβαθμοί, τὰ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἡγου. Προκείμενον τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τοῦ αὐτοῦ. κτλ. Κανόνες τῆς Ἑορτῆς ὁ δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Θάλασσαν ἐπέψας. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ

τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κοινωνικόν τῆς Ἑορτῆς.

Γ'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.

Καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος τῆς Ὀκτωήχου, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τοῦ Θεολόγου ἀπαρράλλκτως, ὡς καὶ ἐν ταῖς προλαβούσαις Κυριακαῖς τῶν Μυροφόρων, καὶ τῶν λοιπῶν.

Δ'. Ἐὰν τύχη τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

Ἡ μὲν Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυρλοῦ, μετὰ τῶν Ἀναστασίμων τοῦ πλ. α. Ἡγου, προαποδίδονται κατὰ τὴν Τρίτην. Τῇ δὲ Τρίτῃ ταύτῃ ἐσπέρας ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ Θεολόγου, ἀπαρράλλκτως, καθὼς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅταν τύχη ἐν τῇ Ἐβδομάδι τῆς Διακαινησίμου. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν Ὄρθρον καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, καὶ ὄρα τὴν ἐκεῖθι διάταξιν. Ψάλλομεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, κατὰ τὴν νεωστὶ διατύπωσιν τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, Ἀναστάσιμα τοῦ α. Ἡγου. Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς εἰς τε τὸν Ἑσπερινόν καὶ τῷ πρωὶ εἰς τοὺς Αἶνους.

Ε'. Ἐὰν τύχη τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.

Ἐν ταύτῃ τῇ Ἑορτῇ στιχολογία τοῦ, Μακάριος ἀνθρ, οὐ γίνεσθαι. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Θεολόγου.

λόγου Προσόμοια δ΄. Δόξα, τοῦ Θεολόγου. καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος, τὸ φῶς Ἰακρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀναγνώσματα, δύο τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἐν τοῦ Θεολόγου. — Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Θεολόγου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Θεολόγου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Θεολόγου. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτικά, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἐνδιάτακτος Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου. Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς. Ἀγγέλων θαυμαζόντων. Δόξα, τοῦ Θεολόγου. Ἀναπεσῶν ἐν τῷ στήθει. Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Ὁ προαιώνιος Θεός. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Θεολόγου. Τὴν μνήμην τιμῶμεν. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Κατελθὼν οὐρανόθεν. Ἀναβαθμοί, τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἠχοῦ. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν΄. Δόξα, ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ Στιχηρὸν τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον ἐν οὐρανοῖς κτλ. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Θεολόγου. Καταβασίαι τῆς Ἑορτῆς. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποσταλάριον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Θεολόγου, καὶ πάλιν τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Θεολόγου γ΄. Δόξα, καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς, Ἐτέχθη ὡς αὐτὸς ἠθέλησας. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ. Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Θεολόγου, Κοντάκιον, Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. Τριτάκιον. Ἀπόστολος τοῦ Θεολόγου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

ς΄. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν Πατέρων.

Καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος, τοῦ Θεολόγου, καὶ τῶν Πατέρων, ὡς καὶ ἐν ταῖς ἀνωτέρω Κυριακαῖς. Ἐν ταύτῃ δὲ, ἐν μὲν τοῖς Ἀναγνώσμασι λέγομεν δύο τοῦ Θεολόγου, καὶ ἐν τῶν Πατέρων. Λέγομεν προσέτι ἐπὶ τέλος τῶν Ἀπολυτικίων καὶ τὸ τῆς Ἀναλήψεως—Ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ, ψάλλομεν Τυπικά, καὶ Μακαρισμούς, Ἀναστάσιμα δ΄. τοῦ Θεολόγου δ΄. καὶ τῶν Πατέρων δ΄. Μετὰ δὲ τὰ Ἀπολυτικά, λέγομεν Κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως. Ἀπόστολον τοῦ Θεολόγου. Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων. Κοινωνικόν, Δίναίτε τὸν Κύριον.

Ζ΄. Ἐὰν τύχη ἐν ἄλλῃ ὁποῖα δῆποτε ἡμέρα, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω σεσημειωμένων Κυριακῶν καὶ Ἑορτῶν.

Μετὰ τὸν Προοιμιакὸν, καὶ τὴν ἀστάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Θεολόγου μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου, καθὼς εὐρίσκονται ἐφεξῆς τετυπωμένοι, λέγοντες μόνον, καὶ νῦν, ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου, κατὰ τὴν τυχεύσαν Ἑορτήν. Κανόνα δὲ λέγομεν τοῦ Πάτχα, ἢ τῆς Ἀναλήψεως, ὅπως ἂν τύχη ὁμοίως καὶ Καταβασίας—Εἰς τὴν λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμούς, τὴν γ΄ καὶ ς΄. Ὡδὴν τῶν Ἁγίων. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν τοῦ Θεολόγου.

Τῆ Η΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Καὶ

Καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρ-
σενίου τοῦ Μεγάλου.

Ἄργια καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογείται ἡ α'. στάσις τοῦ, Μα-
κάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκρα-
ξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ
Ἀποστόλου. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο βασιλεὺς τῶν ἀρρήτων Ἀπο-
καλύψεων, καὶ Ἑρμηνεύς τῶν ἁ-
νω, τοῦ Θεοῦ Μυστηρίων, ὁ παῖς
τοῦ Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ
Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, βεβηλοῦσθαι
τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ
Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Η Θεοκίνητος λύρα, τῶν οὐρα-
νίων ᾠδῶν, ὁ Μυστογράφος οὗτος
τὸ Θεόπνευστον στόμα, τὸ ἄσμα
τῶν ἀσμάτων ἄδει τερπνῶς, τὰ μὲν
χείλη κινῶν ὡς νευράς, ὡσπερ δὲ
πλήκτρον τὴν γλῶτταν ἀνακινῶν,
καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆ βροντοφῶνῳ σου γλώττει
ἀναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ
Σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον Λόγον,
Θεῷ ἠγαπημένε, κράζεις ἀεὶ, ἀνα-
πύσσων τὰ χεῖλη πυκνῶς, τὸ Ἐν
ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ δαδουχεῖς,
πάντα ἀνθρωπὸν πρὸς γνῶσιν
Θεοῦ.

Ἔτερα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάτερ θεοφρον Ἀρσένιε, ταῖς
τῶν δακρῶν πηγαῖς, λαμπρυν-
θεὶς τὴν διάνοιαν, τῷ Θεῷ ὠμί-
λησας, ἀνευδότης καθάρσασαι καὶ
τῇ ἐλλάμψει, στύλος ὀλόφωτος,
θεοσεβείας πυρσῶ λαμπόμενος,
ὠφθης μακάριε, μοναστῶν τὸ

καύχημα· καὶ νῦν ἡμᾶς, πάντας
περιφρούρησον, ταῖς ἱεσείαις σου.

Οσιε Πάτερ Ἀρσένιε, σὺ τὸν
Θεὸν ἐκζητῶν, καὶ ταῖς τούτου
ἐλλάμπεσθαι, φωτοβολοῖς λάμ-
φειν, εὐσεβῶς ἐφιέμενος, περιφα-
νεῖας πᾶσαν λαμπρότητα, καὶ βα-
σιλείους αὐτὰς κατέλιπες, καὶ τὴν
ἀθάνατον, κληρουχίαν εἴληφας,
μετὰ Χριστοῦ, νῦν συναυλιζόμε-
νος, θεομακάριστε.

Λόγου καὶ γνώσεως ἐμπλεως,
εἰ πέρ τις ἄλλος ὀφθεις, ἀρεταῖς
τε κατάκοσμος, πίστεως δόξης γέ-
γονας, τῆς ἐντεῦθεν ἀνάπλευς·
ἀλλὰ τῷ θεῷ ζῆλῳ πυρούμενος,
καὶ τῶν ἀρρήτων καταγλιχόμε-
νος, φεύγεις εἰς Αἴγυπτον, ἐνθα
βίον ἐξήσας ἀσκητικόν, βάρος δό-
ξης ἀρρήτων, ἀνταλλαττόμενος.

Δόξα ἤχος β' Γεομανοῦ.

Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν θε-
μέλιον τῶν θείων λόγων, τὸν ἀρ-
χηγόν τῆς Θεολογίας, καὶ Κήρυκα
πρώτιστον, τῆς ἀληθοῦς δογμα-
των Θεοῦ Σοφίας, τὸν ἠγαπημένον
Ἰωάννην καὶ Παρθένον, μερόπων
γένος κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν.
Οὗτος γὰρ ἀληκτον ἔχων τὸ Θεῖ-
ον ἐν ἑαυτῷ, τὸ Ἐν ἀρχῇ μὲν ἔ-
φησε τοῦ Λόγου, αὐθις τε τὸ πρὸς
τὸν Πατέρα ἀχώριστον, καὶ τὸ
ἴσον μετὰ ταῦτα τῆς τοῦ Πατρὸς
Οὐσίας, δεικνύων ἡμῖν δι' αὐτοῦ,
τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς ἁγίας Τριά-
δος. Δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ
Πατρὶ ζῶν φέροντα, καὶ ὡς
ἀληθινόν, τὸν αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν,
ὠθαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγ-
ματος σοφιστικοῦ· ὅτι πλήρης ὢν
τῆς

τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε καὶ τῆς Θεολογίας· δόξη καὶ τιμῇ καὶ πίστει, βέμεθλος ὑπάρχων, τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν Πίστεως· δι' ἧς τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰσόδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς ἀ. ἐπιστολῆς.

Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδιά ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, παρῆρσίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν· Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔδωκεν ἡμῖν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ Πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ Πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν Κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσχετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν Πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν. Καὶ πᾶν Πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστίν· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν

(TOM. Γ΄.)

τῷ Κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτοὺς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ Κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ Κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ Κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ Κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὁ δὲ οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς ἀ. ἐπιστολῆς.

Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφειλομένον ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε θεόβηται. Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς θεοάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου. Ὅς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστευκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς ἀ. ἐπιστολῆς.

Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαπητοί, ἐὰν τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν. Ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃν εἶρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐκ

14 εἶρακε,

εώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾶ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται. Καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾶ καὶ τὸν γεγέννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν, καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖται οὐκ εἰσίν. Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν Κόσμον. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη, ἡ νικήσασα τὸν Κόσμον, ἡ Πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν Κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος ἀ Γερμανοῦ.

Ποταμοὶ θεολογίας, ἐκ τοῦ τῆς μίμου σου στόματος ἀνέβλυσαν Ἀπόστολε· ἐξ ὧν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀρδευομένη, προσκυνεῖ ὀρθοδόξως Τριάδα ὁμοούσιον ἦν καὶ νῦν αἰτῆσαι, Ἰωάννη θεολόγε, στηριχθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ ὁ αὐτός.

Τὸ φυτὸν τῆς ἀγνείας, τὸ μύρον τῆς εὐωδίας, πάλιν ἀνέτειλεν ἡμῖν, εἰς τὴν παροῦσαν ἑορτὴν, βοῆσαι πρὸς αὐτόν. Ὁ ἀναπεσὼν ἐπὶ τὸ στήθος τὸ δεσποτικόν, καὶ ἐπομβρίσας τῷ κόσμῳ τὸν λόγον, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ὁ τὴν Παρθένον φυλάξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ,

αἰτῆσαι ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ αὐτοῦ, ὁ αὐτός.

Ως τῶν ἀπορρήτων μυστηρίων αὐτόπτης, ἐκέκραγες βοῶν, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν ἀρχῇ ὑπάρχειν πρὸς Θεόν, καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν Θεόν, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ἐπιστήθιε Χριστοῦ, καὶ φίλε γνήσιε, καὶ τῆς Τριάδος τὸ ἡδυσμα, τῆς Ἐξέσου καὶ Πάτρου τὸ στήριγμα τὸ ἄσειστον, ἡμῶν δὲ βοήθεια. Πρέσβευε, Θεολόγε παμμακάριστε, ἐκ δυσσεβῶν ἐχθρῶν, αἰσθητῶν καὶ νοητῶν, λυτρωθῆναι λαόν, τὸν τὴν μνήμην σου ἀεὶ ἐκτελοῦντα πιστῶς.

Ἦχος β΄.

Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, τῆς θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸν πνευματικὸν στρατηγόν, τὸν τὴν οἰκουμένην Θεῷ καθυποτάξαντα, δεῦτε οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν, Ἰωάννην τὸν αἰοίδιμον, ἐκ γῆς μεθιστάμενον, καὶ γῆς οὐκ ἀφιστάμενον, ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα, τὴν φοβεράν τοῦ Δεσπότητος δεοτέρα ἐλευσίν· εἰς τὴν ἀκατακρίτως ὑπαντῆσαι ἡμᾶς, αἰτῆσαι φίλε μυστικέ, Χριστοῦ ἐπιστήθιε, τοὺς ἐκ πόθου τελούντας τὴν μνήμην σου.

Τοῦ ὁσίου, Ἦχος πλ. β΄.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φλόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὠλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας

ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξήλωσας. Παῖρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, αἰτῆσαι εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Αναπεσῶν ἐν τῷ στήθει τοῦ διδασκάλου Χριστοῦ, ἐν τῷ δείπνῳ Κυρίου, ἡγαπημένε μαθητά, ἐκείθεν ἐγνώσας τὰ ἀρρήτα, καὶ τὴν οὐράνιον πᾶσιν ἐβρόντησας φωνήν. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον, εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενον, Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμια.

Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, καὶ τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων, τὸν συγγραφέα πιστοί, ὑμῖνοι στεφανώσωμεν ἐνθέοις σήμερον, Ἰωάννην τὸν ἐνδοξόν, καὶ ἡγαπημένον· οὗτος γὰρ ἐβρόντησεν, Ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, Ὅθεν, βροντοφῶνος ἐδείχθη, ὡς τὸ Εὐαγγέλιον κόσμῳ, γράψας πολυσόφως ὁ ἀοίδιμος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ὅντως, σὺ ἐφάνης ἀληθῶς, φίλος ἐπιστήμιος μέγας, τῷ διδασκάλῳ Χριστῷ· στήθει γὰρ ἀνέπεσας, ὅθεν ἐξήντησας, τῆς σοφίας τὰ δόγματα, ἐν οἷς καὶ πλουτίζεις, πᾶσαν τὴν περίγειον, ὡς θεηγόρος Θεοῦ· ὅθεν, καὶ κατέχουσα ταῦτα, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκ-

κλησία, νῦν εὐφραينوμένη ἐπαγάλλεται.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Χαίροις, Θεολόγε ἀληθῶς· χαίροις τῆς μητρὸς τοῦ Κυρίου, υἱὸς παμποθητός· σὺ γὰρ παριστάμενος, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐνθέου ἀκήκοας, φωνῆς τοῦ Δεσπότου, Ἴδε νῦν ἡ Μήτηρ σου, πρὸς σέ βοήσαντος· ὅθεν, ἐπαξίως σε πάντες, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολον θεῖον, καὶ ἡγαπημένον μακαρίζομεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β.. Λέοντος Μαΐσορος.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, τῶν ἀπορρήτων μύστης γενόμενος, τῆς σοφίας τὰ ἀπορρήτα ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα, τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἦν τρανώσας τοῖς πιστοῖς, καὶ τὸ, Οὐκ ἦν ἀποβελών, τῶν αἰρετιζόντων ἀπεκρούσω τοὺς λόγους, ἐπιστήμιος φανεῖς, καὶ φίλος ἡγαπημένος, ὡς Ἡσαίας ὁ μεγαλοφωνότατος, καὶ Μωσῆς ὁ θεόπτης. Παῖρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Ἀπόστολε Χριστοῦ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεται σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπετόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε, Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπολυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς τυχούσης 'Εορτῆς· μετὰ δὲ τὴν Β'. στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ 'Αγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Αναπεσῶν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρρησίας τυγχάνων ὡς μαθητῆς, ἠρώτησας· Τίς ἐστὶν ὁ προδότης σου Κύριε; καὶ ὡς ἡγαπημένῳ, ὑπάρχοντι ἐνδοξε, διὰ τοῦ ἄρτου οὗτος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι· ὅθεν καὶ ὡς μύστης, γεγονῶς τῶν ἀβρήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα, Θεολόγε Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι ποθῶ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς 'Εορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε·

Τὴν μνήμην τιμῶμεν, τοῦ Ἀποστόλου πιστοί· ἐπέστη γὰρ σήμερον, πᾶσι τοῖς πέρασι, φωτίζουσα ἅπαντας. Οὗτος γὰρ τοῦ Κυρίου, ἀληθῆς Θεολόγος, καὶ ἐν Εὐαγγελίῳ, ἀναδέδεικται φίλος· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτόν, βρῦει ἰάματα.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς 'Εορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφ. τοῦ δ'. Ἦχου.

Προκείμενον Ἦχος δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Τὸ. Πᾶσα κνοή.

Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν ἱά.

Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Στιχηρὸν.

Ἦχος β'. Τῆντων Ἀποστόλων ἀκρότητα. Ζῆτει εἰς τὴν Λιτήν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἱε'. καὶ οἱ Κανόνες. Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, Ποίημα Θεοφάνους· οἱ δὲ Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἰδιὴ Ἄ. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ως καθαρὸς ἡγαπημένος γέγονας, τῷ ἀκροτάτῳ φωτὶ, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις, ἐπαναπαυσάμενος, πεπαρρησιασμένη ψυχῇ, ἐξ ἀβύσσου σοφίας, τὸ φῶς τῆς γνώσεως εἴλκυσας, μάκαρ Ἰωάννη Ἀπόστολε.

Ἦπερφυῶς θεολογῶν ἐβρόντησας, ἡγαπημένε Χριστῷ ἦν ἐν ἀρχῇ Λόγος, ζῶν καὶ ἐνουπόστατος, πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, καὶ σὰρξ ὁ Λόγος ἐγένετο, καὶ Θεὸς διέμεινεν ἄτρεπτος.

Θεοτοκίον.

Ἦπὸ τὴν σκέπην σου αἰεὶ προσφεύγοντες, ἀποτρεπόμεθα, τῶν πειρασμῶν πᾶσαν καταγίδα ἄχραντε· διὸ καὶ νῦν αἰτούμεθα, πεπτωκότας εἰς βάθος, πλημμυλημάτων ἀνάγαγε, θείαις σου Ἀγνῇ παρακλήσει.

Τοῦ ὁσίου ὁ αὐτός.

Τῷ τοῦ Δεσπότης πειθαρχῶν Ἀρσένιε, θείῳ προστάγματι, βασιλικοῦ πλοῦτου, δόξαν καταλέλοιπας, ὡσπερ ὁ νομοθέτης Μωσῆς, καὶ φυγῶν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλοις γέγονας σύσκηνος, ἅμα σὺν αὐτοῖς εὐφραίνόμενος.

Σὺ τοὺς θορύβους ἐκφυγῶν Ἀρσέ-

Ἄρσένιε, ὡς ἀμαρτίας πηγὰς, τῇ σιωπῇ γλῶσσαν, ἐχαλιναγώγησας· ὄθεν ἐν ἀταράχῃ τὸν νοῦν, ἡσυχία τηρήσας, τοῦ θείου Πνεύματος γέγονας, ἀξιοπρεπὲς ἐνδαιτίημα.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία, Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ῥδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἐξ ἀλιέων ἀλιεύς, ἀνθρώπων καὶ θεολόγος, ἐχρημάτισας σοφὴ Ἰωάννη, ἀφειδήσας πατρικῆς, καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, καὶ τῷ Δεσπότη Λόγῳ, ἔρωτι θεῖῳ ἐπόμενος.

Κεκαθαρμένος τῆς ψυχῆς, τὸ ὄμμα ὡς θεολόγε, ἐθεάσω τὴν ἀπόρρητον δόξαν, ἐκ Πατρὸς μονογενοῦς, τοῦ Λόγου καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ σαφῶς τὰ πάντα, θεῖῳ γεγένηται Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τὴν σὴν προσπεφευγῶς, Θεοκουήτορ Παρθένε, προστασίαν, ἀπαλλάττομαι πάσης, ἐπηρείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σώζομαι πρὸςθεῖαις σου· ἀλλὰ καὶ τῆς μελλούσης, ἀγνῆ ῥυσθείην κολάσεως.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Πάτερ Ἄρσένιε τῆς σῆς, χριστομιμήτου πτωχείας, τὸ τραχὺ καὶ εὐτελέστατον ῥάκος, τὸ περιδοξον τῆς πρὶν, ἐσθλήτος κατεκά-

λυπτε, τὴν τῆς ἀφράστου δόξης, στολὴν σοὶ περιποιούμενος.

Τὰς προσβολὰς τῶν δυσμενῶν, καὶ ἀκαθάρτων πνευμάτων, ἐκ Θεοῦ συντετριμμένη καρδίᾳ, δεδεγμένος ἀρωγὴν, Ἄρσένιε κατέβραξας, τροπαιοφόρος Πάτερ, τῇ ταπεινώσει γεγόμενος.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλότερα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀγνῆ μακαρίζομεν.

Καταβασία.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσῶν, καὶ τὴν γινῶσιν τῶν ὄντων καταμαθῶν, ἐνθέως ἐβρόντησας, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καλλιγραφῆσας πρῶτος, τὴν ἀναρχον γέννησιν, καὶ δογματίσας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· ὄθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγγνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασιν, Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Τοῦ Ὁσίου ὁμοιον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου ἀποφυγῶν, καὶ ἡσύχως τὸν βίον διατελῶν, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ στόλος, πυρὸς ἐχρημάτισας, καὶ φωστῆρ ἀπάντων, πιστῶν

στῶν τῶν τιμῶντων σε· ὄμβροισι δὲ δακρῶν, πλαινόμος ὠρθῆς, ὡς δένδρον κατάκαρπον· ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Θεοφόρε Ἀρσένιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόλῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ῥδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Σὲ τῆς βροντῆς, γόνον ὁ Κύριος ἔφησε, Σὲ βροντῆσαι, πνεύματι ἠξίωσε, τῆς ἑαυτοῦ, θείας ἐκ Πατρὸς, καὶ ἀκυταλήπτου, γεννήσεως τὸ ἀπόρρητον· διό σου Θεολόγε, τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ὡδαῖς ἐπαξίως δοξάζομεν.

Σὺ ἀρετῶν, ἤρθης πρὸς ὕψος Ἀπόστολε· σὺ κατειδὼς, δόξῃ ἀπαστράπτοντα, μονογενῆ, Λόγον ἐν σαρκί, τὸν ἐν τοῖς Πατρώοις, ἀνάρχως κόλποις καθήμενον, φωνῆς τε ἐπακοῦσαι, πατρικῆς ἠξιώθης, μαρτυρούσης αὐτῷ τὴν Υἱότητα.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τὴν σὴν, νῦν καταρεύγων ἀντιλήψιν, ὁ ἀχρεῖος, δοῦλός σου Πανάμωμε, μὴ αἰσχυρθῶ· σὲ γὰρ πρὸς Θεόν, ἔχω προστασίαν, καὶ τείχος ἀκαταμάχητον· ἐν σοὶ καὶ τῆς μελλούσης, ἀπολαύσω γαλήνης, καὶ τῆς θείας ζωῆς ἐπιτεύξομαι.

Τῷ Ὁπίου, ὁ αὐτός.

Σὺ βιασῆς, φύσεως ὠρθῆς Ἀρσένιε, σὺ τὰ πάθη, Πάτερ καθυπέταξας, τῷ νοερῷ ἡγεμονικῶς, καθάπερ οἰκέτῃ, τῷ ὑπνῷ ἐγκλεινόμενος· διό καὶ ἐν πανγύχοις,

ἀγρυπνίαις ἐβόας· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόφρωπε.

Σὺ τὸν Θεόν, Ὅσιε πόθῳ ἐζήτησας, σὺ φανέντα, πλεῖον ἐπεπόθησας, καὶ τῇ καθάρσει θεοειδῆς, ὄλος χρηματίσας, τῷ ποθουμένῳ ὠμίλησας, καὶ ἔγνωσ τῇ ἐνώσει, τὸν ὑπέρτερον πάσης, καταλήψεως Πάτερ Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τείχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώξεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ῥδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Ἐν τῷ σκότει τοῦ κόσμου, λάμψαν θεασάμενος τὸ φῶς τὸ ἀχραντόν, καὶ κραθεὶς τῷ πόθῳ, καὶ φωστῆρ εὐσεβείας γενόμενος, τὰ τῶν πολυσπόρων, γένῃ ἐθνῶν θεολογίας, Ἰωάννη φωτὶ κατελάμπρυνας.

Ἐπιγνοῦς, ὡς ὁ νόμος, διὰ Μωυσέως ὁ σκιάδης δέδοται, ἡ δὲ θεία χάρις, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν γέγονε, θεολόγῳ γλώττῃ, γόνε βροντῆς ἡγαπημένε, εὐηγγελίσω αὐτοῦ τὴν θεότητα.

Θεοτοκίον.

Σὺ μου σκέπη καὶ κράτος, Πάναγε καὶ στήριγμα, καὶ τείχος ἀρρηκτόν, καὶ σὲ προσκαλοῦμαι· Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα με φρούρησον, ἐκ παντοίας βλάβης, ἐπερχομέ-

χομένης τοῦ Βελίαρ, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τὸν μεσίτην τῆς πρώτης, Πάτερ παραβάσεως τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, εὐσεβῶς ἀπώσω, τοῦ ἐχθροῦ εὖ εἰδῶς τὰ σοφίσματα· διὸ ἐν ἀχράντῳ, χοροβατῶν τρυφῆς λειμῶνι, διὸ Δεσπότην Χριστὸν καθικέτευε.

Σεαυτὸν ἀπηρνήσω, πᾶσαν ἠδυπάθειαν ἀπαρνησάμενος, καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸν Σταυρόν σου βαστάσας Ἀρσένιε, καὶ Χριστὸν ποθήσας, ἐν οὐρανοῖς συγκληρονόμος, ἐπαξίω; αὐτοῦ ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένην Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σε καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Καταβασία. Ὁρβρίσωμεν ὄρθρου.

Ῥδὴ 5'. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ανύρακα θείου πυρός, προκατεῖδε τυπικῶς Ἡσαίας· ὧ προκαθαρθεῖς τὰ χεῖλη, προφητείας ἤξιωται· σαρκωθέντος δὲ Θεοῦ Λόγου μακάριε, Ἰωάννη, σὺ ἀνεδείχθης ἐπιστήθιος.

Λόγος, ὁ Μονογενής, ὁ ἐν κόλπῳ τοῦ Πατρὸς ἰδρυμένος, σωματωθεὶς ὠράλη, Ἰωάννη μακάριε, καὶ ὡς μύστη προσφιλεῖ, σοὶ ἐξητήσατο, ἀσωμάτως, Θεὸν οὐδένα ἰδεῖν πώποτε.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν μου τὴν ψυχὴν, ἡ

τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθένε, Θεοτόκε πανύμνητε· τὴν σὴν γὰρ οἱ ἀληθεῖς, χάριν κατέχοντες, θιασῶνται, τὰς γλωσσαλγίας ἀπεκρούσαντο.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Φρόνημα τὸ τῆς σαρκός, εὐσεβῶς δι' ἀπαθείας νεκρώσας, οὐχ ἡρετίσω κληρον, τὸν ἐπίγειον Ὁσίε τῆς Χριστοῦ ἐπιποθῶν, Πάτερ Ἀρσένιε, ἐν ὑψίστοις, κληροδοσίας τὴν ἀπόλαυσιν.

Ηλιος ἐπιφανεῖς, τὴν ὀλόνοκτόν σου ἔλυσε στάσιν, τοῦ νοητοῦ, ἡλίου, τὴν ἀσύγκριτον ἔλλαμψιν, μετὰ τοὺς ἐν τῇ νυκτὶ, βίου καμάτου σου, προμηνύων, περιαιυγᾶσιν σοὶ Ἀρσένιε. Θεοτοκ.

Εχουσα τὸ συμπάλές ἡ τεκοῦσα τὸν φιλάγαθον Λόγον, σῶσον ἡμᾶς βιαίας, καὶ δεινῆς περιστάσεως· σὲ γὰρ μόνην οἱ πιστοὶ, πάναγνε Δέσποινα, προστασίαν, ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα.

Καταβασία.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον αὐτόμελον, ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου παρθένε τίς διηγῆσεται; βρῦεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Υψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον· ὡς περ δὲ ἄστρα ἐξερθιμῆσαι, καὶ παράλιον ψάμμον, οὐκ ἔστιν ὅλως, οὕτως οὐδὲ τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν

πεῖν ἱκανόν· τοσοῦτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστὸς, ὃν ἠγάπησεν, ἔρρεψεν· οὐ ἐν τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μουσικῷ δειπνῶ συνειστιάθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἢ Μνήμη, τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἦτοι ἡ σύναξις τῆς ἁγίας Κόνεως τῆς ἐκ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐκπεμπομένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἀρσένιος ὁ μέγας ἐν Ρώμῃ γεννηθεὶς ἐχρημάτισε διδάσκαλος Ὀνωρίου καὶ Ἀρχαδίου τῶν Βασιλέων ἀναχωρήσας δὲ ἐκείθεν, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη ἐν ἔτει 379.

Ὁ ὅσιος Μήλης ὁ ὕμνωδός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ῥδὴ Ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασις.

Προθύμως ἐκβέβηκας, δεσμοῦ τῆς ὕλης ὧ παμμακάριστε, ὡς Θεοῦ παραστάτης, καὶ Θεοπνεύτου γεγονώς Ἄγγελος, Θεολογίας βοᾶν ἐξεπαίδευσας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐς χόρτον λελόγισαι, χρυσὸν καὶ πλοῦτον ὧ παμμακάριστε· καὶ ὁ χόρτος χρυσὸς σοι, δι' ἐνεργείας θείας γεγένηται Θεολογοῦντι τὸν Κτίστην καὶ ψάλλοντι, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Πατὴρ ἀνάρχου ἐκπορευόμενον, καὶ ἐκ σοῦ ἀμερίστως, λαμβάνον Λόγον μονογενὲς τοῦ Θεοῦ, τοῖς Ἀποστόλοις κραυγάζειν ἀνήγγειλεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀρρήτῳ κυήσει σου, φρικτῶν ἀρρήτων ἡμᾶς ἠξίωσας, Θεοτόκε πραγμάτων· διὸ φρικτῆς με βῦσαι κολάσεως, καὶ τῆς ἀρρήτου χαρᾶς καταξίωσον, ἵνα ὑμῶ σε αἰετὴν πολυῦμνητον.

Τοῦ ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τὴν λύμην ἰώμενος, τῶν πάλαι μύρων Πάτερ Ἀρσένιε, δυσωδίας ἠνέσχου· καὶ εὐωδίας μύρον Χριστοῦ γεγονώς, τῇ μετουσίᾳ τῆς χάριτος ἔλεγες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν Θεῖον ἐν σώματι, ὑπέδυσ γνόφον Πάτερ Ἀρσένιε· ἐν Χριστῷ μνηθεὶς δὲ, Πατὴρ ἀνάρχου γνῶσιν καὶ Πνεύματος, τὴν ἐν Τριάδι μονάδα ἀνύμνησας, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τριαδικόν.

Ἀπάντων μὲν Κύριον, ἐνός δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθόδοξως Πατέρα, Θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδότες σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς συμφυὲς καὶ συναίδιον.

Καταβασία.

Ὁ Παιδᾶς ἐκ καμίνου βυτάμενος.

Ῥδὴ ἦ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐς εὐπρεπῆς καὶ εὐτημος, ἡ πανένδοξος μνήμη σου, Εὐαγγελιστᾶ τῆς Ἰησοῦ θεότητος, ἐνθέως μυρίζουσα, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐλαμψεν· ὅθεν γεγηθότες, οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Θεολόγον ἔχοντες, τῆς
χαρεῖ-

χορείας ταξίαρχον, σὲ τὸν ὑπ' αὐτοῦ, Χριστὲ θεολογούμενον, Θεὸν καταγγέλλομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, καὶ χαρμονικῶς, ὑμνολογοῦντες βοῶμεν. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα τέτοκας, Θεὸν Λόγον πανάμωμε· τοῦτον ἐκδυσώπει, τοῦ πυρός με ρύσασθαι· ἰδοὺ γὰρ ὁ βίος μου, ὅλος ἐκδεδαπάνηται, ὅλος ταῖς δειναῖς, ἐκδουλωθεὶς ἀμαρτίαις· διὸ πρὸς σὲ Παρθένε, καταφεύγω ὁ τάλας, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι, τὴν κεχαριτωμένην.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τῶν ἡδονῶν Ἀρσένιε, τὴν ψυχόλεθρον πύρωσιν, τὴν κολαστικήν τε, τῆς γεέννης ἔκκασιν, εὐτόνως κατέσβεσας, τοῖς τῶν δακρύων ρεύμασιν, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, ἐξ ἀμφοτέρων ρύσθησαι, μὴ παύσῃ ἱκετεῦων, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, Χριστὸν ὃν εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επταπλασίως Ὁσίε, κατανύξεως κάμινον, τῆς Βαβυλωνίας, σεαυτῷ ἐξέκαυσας, ἐν ᾗ ὄρουσιζόμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόας, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῆ Θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τριαυποστάτου φύσεως, Γεννῆτορα

ἀναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρὸς, καὶ συμβασιλευόν, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητή.

Ῥοδὴ Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Σταυρῷ τῷ τοῦ Δεσπότου παρεστηκῶς, τὴν Παρθένον τε καὶ Θεοτόκον Ἀγνήν, τῶν Μαθητῶν, ὁ ἡγαπημένος τὸ καθαρὸν, θεολογίας ὄργανον, οἷά περ Παρθένος ἐγγχειρισθεὶς, καὶ φύλαξ τῆς ἀμέμπτου, ὑπάρξας Θεοτόκου, νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Αξίως ἀγαπήσας ὁ καθαρὸς, τὸν σεμνὸν καὶ ἀκίβδηλον βίον σου, Ἀγγελικῶς πεπολιτευμένον ἐπὶ τῆς γῆς, σὲ ἀδελφὸν προσήκατο, μάκαρ Ἰωάννη τῆς ἑαυτοῦ, υἱὸν σε καταγγείλας, Μητρὸς τῆς Θεοτόκου· μεθ' ἧς σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος Ἀγνή, τῶν Δαιμόνων ἀπειργωντὰς φάλαγγας, καὶ πειρασμῶν ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβῶν, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἐφοδον, πόρρω ἀπελαύνων καὶ καθαρὰν, διδούς ἐλευθερίαν, καὶ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφρονίαν μοι παρέχουσα.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Μωσῆς ἐθαυμαστώθη ἀξιωθείς, κατιθεὶν τῆς Παρθένου τὴν κύησιν, συμβολικῶς, βᾶτω τυπωμένην φλογοειδεῖ· σὺ δὲ τῷ θείῳ Πνεύματι, ὅλος δι' ἐκστάσεως συγκραθεὶς, πυρίμορφος ὠράθης·
διὸ

διό και ἐπαξίως, σὲ μακαρίζομεν Ἄρσένιε.

Ανέτειλε Χριστός σοι ἄδυτον ρῶς, εὐφροσύνη δέ σε ὑπεδέξατο, ἐν οὐρανοῖς, μνήμη γὰρ θανάτου διηνεκεῖ, τὸν σεαυτοῦ προσήγαγες, βίον ἀκηλίδωτον ἐμμελῶς· διό και ἐπαξίως, ἀπέιληφας τῶν πόνων, ἐπιχαρπίας παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Βράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατήρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν και τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ και τὸ σῶμα περιέβληται.

Καταβασία· Φωτίζου φωτίζου.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β΄. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεολογῶν ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, και πρὸς Θεόν ὁ Λόγος ἦν, και Θεός ἦν ὁ Λόγος, Ἄποστολε Ἰωάννη· τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῷ στήθει, ἐπιπεσῶν κἀκεῖθεν δέ, πλήρες θεολογίας, βρεῖθρον ζωῆς, μάκαρ ἀρυσάμενος Θεολόγε, τὴν κτίσιν ἄρδεις ἅπασαν, ἧτις σε και γεραίρει.

Τοῦ Ὁσίου Ὁμοιον.

Τῷ τοῦ Δεσπότηου Ὁσιε, πειθαρχῶν θείῳ, νόμῳ, πάντα τὸν κόσμον ἔλιπες, και λαβῶν τὸν σταυρόν σου, Πάτερ Ἄρσένιε χαίρων, ἠκολούθησας τούτῳ, νηστεύεις και σοῖς δάκρυσι, θεοσφύρε σχολάζων, και προσευχῇ, στάσει τε παννύχῳ και ἡσυχίᾳ, δι' ἧς ἐκράθης πάνσοφε, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι.

Και τῆς Ἐορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία θερμῆς, πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, πλέον πάντων πέφηνας, μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ παντεπόπτη Λόγῳ και κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, και ἀγνείας κάλλεσι καταυγασθεῖς, σῶμα και διάνοιαν, Θεομακάριστε.

Τὸ παρθενίας ἀπάνισμα, τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον, στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας, τὸ φαινότατον, ὄμμα τὸ πάνσεπτον, Ἰωάννην ἄσμασι, πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπρέτην Χριστοῦ.

Θεολογίας τὰνάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσῶν, τῆς σοφίας ἐξήντησας, και τὸν κόσμον ἠρδευσας, Ἰωάννη μακάριε, τῇ τῆς Τριάδος, γνώσει τὴν θάλασσαν, κταξήρνας τῆς ἀθεότητος, στύλος γενόμενος, και νεφέλη ἐμφυχος, καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον, κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου, Ὁμοιον.

Πάτερ θεόφρον Ἄρσένιε, τῆς κοσμικῆς σεαυτὸν ἀποστήσας συγχύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ἀνηνέχθης ἀκρότητα αὐτὴν ποθήσας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, αὐτὸ τὸ ὄντως, ἐφετὸν ἐφθασας· οὐ ταῖς ἐλλάμψεσι, μάκαρ πυρ-

σευό-

σευόμενος, ἀμαρτιῶν, ζόφου ταῖς
πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, ἰσχύ-
γελε παρθένε, Θεολόγε Θεοδίδα-
κτε, ὀρλοδόξως τῷ κόσμῳ, τὴν ἄ
χραντον πλευράν, τὸ αἷμα καὶ τὸ
ὕδωρ, βλύζουσαν ἐκήρυξας· ἐν ᾧ
τὴν αἰώνιον ζωὴν πορίζομεθα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ
τοῦ Κανόνος Ῥῶδῆ γ'. καὶ ζ'.

Προκειμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόγ-
γος αὐτοῦ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰωάννου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Θεὸν οὐδεὶς πώποτε θεάταται· ἐάν
ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν
μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη
ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν,
ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡ-
μῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδω-
κεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρ-
τυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν
Υἱὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου. Ὃς ἂν ὁμο-
λογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐ-
τὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν
καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει
ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ,
καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ
μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ
τετελειώται ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μετ'
ἡμῶν, ἵνα παρῶσιν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῆς Κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνος
ἐστὶ, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ Κόσμῳ
τούτῳ· φόβος οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγάπῃ,
ἀλλ' ἡ τελεῖα ἀγάπη, ἔξω βάλλει τὸν
φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ
φοβούμενος, οὐ τετελειώται ἐν τῇ ἀγά-

πῇ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς
πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

Τῆ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου

Ἡσαίου, καὶ τοῦ Ἁγίου

Μάρτυρος Χριστοφόρου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχ. ζ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἀμφο-
τέρων ἀνά γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἀνθρακι θεότητος, τοῦ σαρ-
κωέντος ρυπτόμενος, προφητεῖαν
πιστεύεται, ὁ μέγας καὶ ἐνδοξος,
καὶ τὴν θεῖαν δόξαν βλέπει Ἡσα-
ίας, διὰ πολλὴν τῆς ἀρετῆς, πε-
ριουσίαν καὶ καθαρότητα, καὶ κή-
ρυξ προχειρίζεται, καὶ προμηνύει
τὴν μέλλουσαν, σωτηρίαν τοῖς
ἔθνεσι, καὶ τὴν θεῖαν ἐμφάνειαν.

Νοῦν τε καὶ διάνοιαν, ἐκκα-
θαρθεὶς ἀξιάγαστε, Ἡσαῖα τοῦ
Πνεύματος, εὐάρμοστον ὄργανον,
ἐνεργείαις τούτου, καὶ ταῖς ἐπι-
πνοίαις, ἀναχρουόμενον αἰεὶ, καὶ
θεοφρόνως μεθαρμολόμενον, ἐγέ-
νου παναοίδιμε, τὸν ἐπὶ Ὀρόνου
καθήμενον, ἐπηρμένου θεώμενος,
καὶ τὰ θεῖα μουόμενος.

Μίαν κυριότητα, τρισυποστά-
του Θεότητος, τρισαγίῳ φωνήματι
ἀπαύστως δοξάζοντα, Σεραφίμ τὰ
θεῖα, μάκαρ θεωρήσας, καὶ μυη-
θεὶς προφητικῆν, ἐνεπιστεύθης χά-
ριν θαυμάσιε, διό σου τὸ πανέρονον,
ἐπιτελοῦντες μνημόσυνον, τῷ Χρι-
στῷ σε προσάγομεν, πρεσβευτῆν
δυνατώτατον.

Ἦτερα

Ἔτερα στιχηρά τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοῦ Χριστοφόρου τοὺς ἄλλους, δεῦτε τιμήσωμεν, δι' ὧν ἡμῖν πηγάζει, ἡ ἀένναος χάρις, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου· καὶ γὰρ κραταιῶς, τοὺς ἐχθροὺς τροπώσάμενος, κατὰ παθῶν καὶ δαιμόνων καὶ ὀδυνῶν, τὴν ἐξουσίαν ἐκομίσατο.

Η τῶν λειψάνων σου κόνις, θαυμάτων βλύζει πηγὰς· τῶν κεραιῶν τὴν λύσιν, καὶ λοιμῶν καὶ κινδύνων, τὴν λύτρωσιν παρέχει· διὸ σε καὶ νῦν, Χριστοφόρε πολυάθλε, ὁ σὸς λαὸς ἱκετεύει, ὅπως αἰεὶ, διασώζηται τῆς βλάβης αὐτῶν.

Σοῦ τὸ μνημόσυνον Μάρτυς, εὐωδιάζει τρανῶς, ἐαρινὰ ὡς ῥόδα, τὰ πολυάθλα πάθη, τῶν σῶν ἀγωνισμάτων· δι' ὧν ἀσθενεῖς, ἐμπαθεῖς τε καὶ ἀρρώστοι, τὴν εὐρωστίαν πλουτοῦντες, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, ἀνυμνοῦσι τὸν δοτῆρα Χριστόν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Κογγύλη αἵματος τοῦ μαρτυρίου σου, κοσμηθεῖσα ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει, Χριστοφόρε πολυάθλε. Τῷ γὰρ σταυρῷ καθοπλίσας σεαυτὸν, καὶ τὸ θανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἐλόμενος, γενναίως πρὸς παράταξιν τοῦ ἀλλοτρίου ἀντικατέστης· καὶ κατασχύνας πάσας τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, νικητὴς στρατιώτης ὤρθης τοῦ Χριστοῦ. Διὸ δυσωποῦμέν σε, ὡς παρρησίαν ἔχων, Μαρτύρων ἐγκαλ-

λώπισμα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Δεῦτε τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὸν ἀλλοφόρον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Χριστοφόρον τὸν ἐνδοξον. Σήμερον γὰρ ὡς ἑωσφόρος ἀνέτειλε, καὶ καταφωτίζει τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν σεβάσιμον.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἠσαίου, τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, ὠραϊζόμενος, Κυρίῳ παρίστασαι, τῷ Βασιλεῖ οὐρανῶν, Χριστοφόρε ἀοίδιμε· ὅθεν σὺν ἀσωμάτων, καὶ Μαρτύρων χορείαις, ἄδεις τῇ τρισαγίῳ, καὶ φρικτῇ μελωδίᾳ· διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, σῶζε τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Τῆς προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος, προφητομάρτυς Ἠσαία θεοκλήρυξ, πᾶσαν ἐτράνωσας τοῖς

τοῖς ὑφ' ἡλίον, τὴν τοῦ Θεοῦ φωνήσας, μεγαλοφώνως σάρκωσιν. Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἐν γαστρὶ λήψεται.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ θ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Ἠσαΐου.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Χριστόφορος, ὁ πρότερον καλούμενος ῥέπρεβε, ξίφει τελειοῦται, ἐπὶ Δεκίου βασιλέως, ἐν ἔτει 256.

Αἱ ἅγιοι Μάρτυρες γυναῖκες, αἱ διὰ τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου, καὶ ἕτεροι διάκόσιοι στρατιῶται, πιστεύσαντες εἰς Χριστὸν, ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ὁσιομάρτυς Νικόλαος ὁ νέος, ἐν Βουνένη τῆς Θεσσαλίας, ξίφει τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἐπίμαχος καὶ Γορδιανός, οἱ Ῥωμαῖοι, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς συνήθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Ι΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'. ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημειώσιν.

Σίμων ὁ θαυμασίος, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, ὡς βολίς ἐξαστράπτουσα, διήλθε τὰ πέρατα, ἐκδιώκων ζόφον, τῆς πολυθείας, σωτηριώδεσιν αὐτοῦ, καὶ φωτοβόλοις βείοις διδάγμασι, καὶ πάντας κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν

Θεότητα, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον, ἄτμητον.

Σίμων ὁ θεόπνευστος, ὁ παμφαῆς καὶ ὑπέρτιμος, τῶν ἐθνῶν ὁ διδάσκαλος· σαγήνη ἡ ἔνθεος, ἐκ τῆς ἀπωλείας, τοῦ βυθοῦ ζωγραύσα θεολογίας ὑψηλῆς, ὁ ἀληθέστατος κήρυξ ἅπαντας, Χριστοῦ πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν, νῦν δεξιῶς εἰστιάσῃτο, τὰ αὐτοῦ κατορθώματα, προτιθεὶς πανδαισίαν τερπνὴν.

Σίμων ὁ μακάριος, διαδραμῶν εἰς τὰ πέρατα, ὡς τροχὸς κυλιόμενος, πᾶσαν γῆν κατέφλεξεν, εἰδωλομανοῦσαν, καὶ τῇ εὐσεβείᾳ, καταपुरσεύσας τηλαυγεῖς, πυρσοὺς ἀνῆψε πιστοῖς ἐν χάριτι· πάντας γὰρ κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν Θεότητα, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον, ἄτμητον.

Δόξα, ἤχος β'.

Ζήλου ἐπώνυμος κληθεὶς, Σίμων ἀξιάγαστε, ζηλῶν ἐζήλωσας Θεῷ τῷ παντοκράτορι, καὶ εἷων σε θαυμάτων ἐμπλεῶν ἀνέδειξε· ξένον γὰρ τὸν ζῆλον ἔχων, φερωνύμω Ζηλωτῆς μακάριε ἐκλήθης, καὶ τῷ τρόπῳ τὴν κλήσιν σύμφωνον ἐκτήσω. Διὸ ὑψηλὸς ὑπάρχων, ἐν μεταρσίοις χοροῖς σκηνοῦμενος, πρέσβευε βεοπτα τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σίμων πανασίδιμε τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν ἐπιεῖς, καὶ βεοφρόνως ἐπότισας, Θεοῦ ἐπίγνωσιν, τοὺς Βερμῶς

θερμῶς ποδοῦντας, τὸν Χριστὸν μιμούμενος· ᾧ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας, δόξαν θεώμενος, τῆς Ἰριάδος τὴν ὑπέρφωτον, καὶ εἰρήνην, τὴν ἀπειροδύναμον.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Σίμων ὑπερθαύμαστε Θεὸν, καθορῶν τερπνότατα, ὡς ἐφικτὸν καὶ ὀρώμενος, ἐνώσει κρείττονι, ἀπολαύων τούτου, καὶ θετῶς θεοούμενος, τὸν μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων ἀπέλαβες, χριστοκήρυξ πανασίδιμε τοῖς Ἄγγελοις, νῦν συναυλιζόμενος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.

Σίμων παμμακάριστε Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων δέδειξαι, πιστὸς μεσίτης, γενόμενος· καὶ νῦν εὐέλαιον, εὐπαρρησιάστοις, προσευχαῖς τιθεῖς ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλίπης τὸν Κύριον, πρεσβεύων πάντοτε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν κτίσιν ὡς ἀετὸς ὑψιπέτης διήλθες, Σίμων ἱερώτατε, μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Ἀπόστολε· καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, τοῖς πυριθόγγοις σου δόγμασιν, ὡς ὕλην πᾶσαν καταφλέξας, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν γνῶσιν μετήγαγες. Καὶ νῦν πρέσβευε Χριστῷ, ὅπως ἴλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε Ἄγιε Σίμων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυτις.

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβοῦντων θέμενον, ἐν αἰνέσει μακχρίσωμεν, τὸν θεηγόρον πάντες Σίμονα· τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης νῦν παρίσταται, καὶ σὺν τοῖς ἀσωμάτοις ἐπαγάλλεται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ἰ. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες καὶ ἀδελφοί, Ἄλφειός Φιλάδελφος, καὶ Κύριλλος ἕξει τελειοῦνται.

Ὁ Ὄσιος Ἡσύχιος ὁ ὁμολογητής, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Ὄσιος Λαυρέντιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουσίσθητε.

Αὐτόπτα καὶ Ἀπόστολε, Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, εἰρήνην αἰτῆσαι πάσῃ, τῇ οἰκουμένη καὶ νίκας, τῷ φιλοχρίστῳ Ἀνακτι, ἡμῖν πταισμάτων ἄρεσιν, καὶ σωτηρίαν ἅπασι, τοῖς εὐφημοῦσί σε, Σίμων, ὡς μαθητὴν θεηγόρον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ'. δευτεροῦντες τὸ α'. Ἦχος δ'.

Ὁ, γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῷ καλῷ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαόρητος, τοὺς βροτοὺς ἀνεῖλκυσας, Σίμων ἔδοξε, τοῦ διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπέικων μακάριε, τοῦ φωτίσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγόρον καὶ φωσφό-

φωσφόρον, ἀναδείξαντα τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου θεότητος.

Η τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σέ καταβέβηκε, τοῦ πυρός ἐν εἶδει, καὶ σέ μακάριε, θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόνως ἐλαύνοντα, ἀθείας τὴν ἀχλὺν, καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων, μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἢ ἀκρότης, Σίμων θεόφρον πανόλβιε.

Αστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, ἀγνωσίας ἐνδοξε, κατεφώτισας ἀναγεννήσας θεσπέσιε, υἱοὺς διὰ πίστεως, τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ, οὗ ζηλώσας τὸ πάθος τε, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφὸς καὶ θεηγόρος, καὶ μαθητῆς ἀληθέστατος.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.

Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Ἀπόστολε, Σίμων Ζηλωτὰ πανένδοξε, ἡμῶν δὲ πολιοῦχε, καὶ τῆς οἰκουμένης κήρυξ διαπρύσιε, πρέσβευε ἐκτενῶς, ρυθῆναι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἀνάμνησις τῶν γενεθλίων, ἡ τοῦ τῶν ἐγκαινίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονεν Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς γ΄ καὶ τῶν Ἐγκαινίων μετὰ τοῦ Ἱερομάρτυρος γ΄ ἠχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι

Η τῶν πόλεων Ἀνασσα, τῇ Κυρία τῆς κτίσεως, τὴν αὐτῆς νῦν σύστασιν ἀνατίθεται· ἐν γὰρ αὐτῇ καὶ κρατύνεται, καὶ φῦλα πολέμια, καὶ ὑψαύχυνα ἐχθρῶν, τοῖς ποσὶν ὑποτίθησι, τῶν πιστῶν αὐτῆς, Βασιλέων βοῶσα. Ἡ Παρθένος, καὶ τοῦ στέφους καὶ τῶν σκήπτρων, καὶ τῶν ἀνάκτων κραταίωμα.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Φωταυγῆς ὡς περ ἥλιος, ἐκ δυσμῶν ἀνατέταλκας, καταυγάζων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον, ταῖς ἀστραπαῖς τῆς ἀθλήσεως, θεόφρον πανόλβιε, ἀθλητῶν ἢ καλλονῆ, ἱερῶν εὐπρέπεια, ἰσοστάσιε, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, ὁ τῆς πλάνης, τὴν ἰσχὺν ἐξαφανίσας, Θεομακάριστε Μώκιε.

Εὐσεβεῖα πυρούμενος, καὶ ἀθλήσει στομούμενος, καὶ ἀνδρῖα Μώκιε λιπαινόμενος, οὐρανοχάλκευτος γέγονας, αἰοῖμιε μάχαιρα, παρατάξεις δυσμενῶν, παντελῶς ἀφανίζουσα· ὅθεν σήμερον, τὴν φωσφόρον ἐκ πόθου καὶ ἁγίαν, ἑορτάζομέν σου μνήμην, κλέος Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς,

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον τῶν Γενεθλίων. ἦχος δ΄.

Τῆς Θεοτόκου ἢ πόλις, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, τὴν ἐαυτῆς ἀνατίθεται σύστασιν· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐστήρικται διαμένειν, καὶ δι' αὐτῆς περισώζεται καὶ κραταιοῦται, βοῶσα πρὸς αὐτὴν· Χαῖρε ἢ ἐλπίς πάντων

πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.
Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί ἰα'. Ἐορτάζομεν τὰ γενέθλια τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἣν τινα ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀφιέρωσεν εἰς τὴν Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Διάσκουρος, ὁ Συμωναῖος, ζῆσει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀργυρὸς ὁ Θεσσαλονικεὺς, ἐν ἔτει 1801 ἀθλήσας τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κύπρου, καὶ Γερμανοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων ἀνά γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νόμος ὁ ἐν γράμματι, παιδαγωγός σοι γεγένηται, εἰς Χριστὸν Ἐπιφάνιε, δεικνύς τὴν ἀστράψασαν τοῦ Σωτῆρος χάριν, τῆς θεογνωσίας προγραφομένην μυστικῶς καὶ τυπομένην διαφανέστατα· ἦν περ καὶ ἐφανέρωσας, ταῖς διδασκαλαῖς σου πανεύφημε, τῆλαυγῶς ἐκτιθέμενος, τὰ θεόπνευστα δόγματα.

Νόμου τοῦ τῆς χάριτος, καταγγελεύς ἐχρημάτισας, θεοφάντορ μακάριε, φωτίζων τὰ πέρατα, ταῖς τῶν σῶν δογμάτων, θείαις δαδουχίαις· καὶ τῶν αἰρέσεων θερμῶς, τὰς γλωσσαλγίας καταστρεφάμενος, πανσόφως ἐστηλίτευσας διδασκαλίαις πανόσιε, καὶ τὸ κάλλος τὸ ἀχραντον, τὸ τῆς πίστεως ἐδειξας.

Ὁ βίος ὁ ἐνθεος, τῷ ὀρθοδόξῳ φρονήματι, συνδραμῶν παρεσκευάσας, τελεῖν τὰ θαυμάσια, καὶ δαιμόνων θράσος, Πάτερ ἀπελαύνειν, καὶ νοσημάτων χαλεπῶν, τὰς ἀλγυθόνας, παύειν ἐντεύξεσι καὶ χάριτι κοσμούμενον, ἱεραρχίας σε ἐδειξεν, Ἰησοῦς ὁ φιλόθρωπος, καὶ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ ἁγίου Γερμανοῦ.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μεόντιον φρόνημα στεβρῶς, Γερμανὲ κατέβαλες, τὸ δυσσεβείας ἀνάμεστον· τὴν γὰρ προσκύνησιν, τῶν σεπτῶν εἰκόνων, τοῦ Χριστοῦ ὁ δαίλαιος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἠρνήσατο· ἀλλὰ τοῖς λόγοις σου, θεοφάντορ ἐξελέγηλεχται, καὶ ὡς ἄνους, ἀνόητος ἔμεινεν.

Ὁ λέων ὁ ἄλεος ὁ θῆρ, ὁ Θεῷ μισούμενος, τοῦ Ἀντιχρίστου ὁ πρόδρομος, ὁ τὴν προσκύνησιν, τῆς Χριστοῦ εἰκόνας, ἀθετήσας Ὅσιε, τοῦ κλήρου τῶν πιστῶν ἐξωστράκισται· διὸ αἰτιοῦμέν σε. Ὡς ἐκεῖνον ταῖς πρεσβείαις σου τὸν παρόντα, κατεύνασον τάραχον.

Ἐρέσεως ἔτυχες τῆς σοί, θεοφάντορ πόρρωθεν, πεποθημένης σαφέστατα· τῷ γὰρ Δεσπότῃ σου,

μετὰ

μετὰ παρρησίας, Γερμανέ μακάριε, νῦν ἱεροπρεπῶς προσεχώρησας· ὅ παριστάμενος, ἀπολαύεις τῆς θεώσεως, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ αἰτούμενος.

Δόξα. Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου.

Ἦχος β'.

Εἰ καὶ μωσαϊκοῖς νόμοις ὑπέκουφας, τῆς ἰουδαϊκῆς λατρείας ὑπάρχων βλάστημα, ἀλλ' ἡ χάρις Πατέρ ἢ τοῦ Χριστοῦ, ἐν σοὶ ἐπιλάμψασα, μαθητὴν τῆς εἰρήνης τοῦ Εὐαγγελίου σαφῶς ἀπειργάσατο· ἐντεῦθεν ὡς ἀγγίχους, τὴν ἀμφοῖν διαθηκῶν, κατὰ νοῦν εἰληφῶς ἔκβασιν, ἀπὸ δουλείας, εἰς ἐλευθερίαν μεταβέβηκας. Διὸ ἰκέτευε ὑπὲρ ἡμῶν, λυτρωθῆναι τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Δόξα, τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου. Ἦχος πλ. α'.

Τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, διὰ τὴν πνευματικὴν σοφίαν, διδάσκαλος ὤφθης, Ἐπιφάνιε μακάριε, καὶ Χριστὸν εὐρῶν ποδηγέτην, τὰς βουλὰς τῶν κακοδόξων αἰρετικῶν διεσκέδασας. Διὸ αἰτούμέν σε Ἄγιε, πρεσβεῦειν ἄχρι τέλους, τὴν ὑπὸ σοῦ βεβαιωθεῖσαν ὀρθὴν πίστιν, ἀσάλευτον φυλαχθῆναι ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος παρ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος τῶν ὄλων, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἱεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ κατὰ χρέος, σὺν Γερμανῷ τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον· οὗτοι γὰρ κατέφλεξαν, τῶν ἀθέων τὰς γλώσσας, δόγματα σοφώτατα, διαθέμενοι πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν αἰ, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος Κύπρου, ὁ ἐξ Ἐλευθερουπόλεως τῆς Φοινίκης καταγόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη ἐν ἔτει 402.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ Βλάχος, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1662 ἀγγλῶν τελευτᾷται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουσίσθητε

Δεῦτε πιστοὶ τιμήσωμεν, τὴν θεῖαν καὶ πανίερον, Ἱεραρχῶν ξυνωρίδα, ἐν ὑμνωδαῖς ἁσμάτων τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον, καὶ Γερμανὸν τοὺς λύσαντας, αἰρέσεων σκοτόμαιναν, καὶ εὐσεβείας ἀκτίσι, φωτίσαντας πᾶσαν κτίσιν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰώνων, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, τοῦ ἁγίου Γερμανοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ μελέτῃ τῶν θείων Γραφῶν σεαυτὸν παρασχόμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτίσι τὸν νοῦν καταυγασθεὶς, τῆς ἱερωτάτης Ἱεραρχίας

15 σκευός

—o—
(TOM. Γ')

σκευος καθαρόν, και φωτός εμπλεων ανεδείχθης, Γερμανέ Πατήρ ημών. Ὅθεν και ταῖς σοφαῖς σου διδασκαλίαις, τὸ τοῦ Χριστοῦ ποιμνιον, εἰς νομάς ζωηφόρους ὁδηγήσας, και γραφικαῖς ἀποδείξεις, τὴν τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν στηλιτεύσας, τῆς Ὁρθοδόξου Πίστewος πρόμαχος ἐγένου, και φυλακαῖς και θλίψεσι προσεπάλαισας· και νῦν παριστάμενος Χριστῷ, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ηῶν.

Και νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας,
και ἀπόλυσις.

ΤΗ Η΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Γλυκερίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. και
τῆς Ἁγίας γ΄. Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Διὰ πόνων ἀθλήσεως, τὸν Δεσπότην νενύμφευσαι, παρθενίας κάλλεσι διαλάμπουσα· και ὡσπερ προῖκα προσήγαγες, αὐτῷ παναοίδιμε, τῶν μελῶν τὴν ἐκκοπήν, και τὸν βίαιον θάνατον· ὅθεν ἔτυχες, οὐρανίων θαλάμων Γλυκερία, δυσωποῦσα τοῦ σωθῆναι, τοὺς σὲ πιστῶς μακαρίζοντας.

Ἄνδρεῖον τὸ φρόνημα, και γενναῖα ἢ ἐνστασις, τῆς ψυχῆς σου ἐνδοξε ἐναπέφηνεν· ἐν ἀσθενείᾳ γὰρ σώματος, προσύμω δὲ πνεύματι, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν,

κατεπάτησας λέγουσα· σὺ εἶ Κύριε, ἢ ἰσχύς και τὸ κλέος τῶν σῶν δούλων, ὁ δυνάμει ἀητήτην, τὸν ἰσχυρόν τροπωσάμενος.

Οὐ λιμός οὐδὲ κίνδυνος, ἀλγεινῶν τε ἢ ἐπίτασις, τῆς ἀγάπης ἐνδοξε οὐ κατίσχυσαν, Χριστοῦ χωρῖσαι ἀοίδιμε, οὐ κάθειρξες βίαιος, οὐδὲ κάμινος πυρός, οὐ τῶν λίθων κατάστρωσις· ὅθεν δέδεξαι, ἐκ Θεοῦ θείαν ὁρόσον Γλυκερία, και ἐκ γῆς και τῶν γηλίνων, πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέθησας.

Δόξα, και νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στιχὸν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτικίον, ὁμοίως. και Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιγ΄. μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Λαοδικεῖος ὁ δεσμοφύλαξ, ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Σέργιος ὁ ὁμολογητὴς ἐξορισθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Πασάμιος ἐπίσκοπος Συννάδων, ὁ καταγόμενος ἀπὸ τῆς Ἀπαμείας τῆς μαύρης θαλάσσης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 585.

Ὁ ὅσιος Εὐθύμιος, ὁ κτίτωρ τῆν ἐν τῷ Ἄθῳ μονῆς τῶν Ἰβήρων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ὅσιοι μάρτυρες Ἰβηρίται μοναχοί, οἱ ἐλέγξαντες τὸν Λατινόφρονα Βασιλέα Μιχαὴλ και Πατριάρχην Βέκκον, ἐν θαλάσῃ βληθέντες, τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Νικηφόρος ὁ Πρεσβύτερος τῆς μονῆς τῆς Ἐφάψεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαῖαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνθεσις και ἀπόλυσις.

ΤΗ

ΤΗ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Μάρτυρος τρία, ἦχος δ'.

Ἐδώκας σημείωσιν.

Ζήλω πυρπολούμενος, τῆς εὐσεβείας Ἰσιδώρε, ὑπεισῆλθες τὸ στάδιον, θερμῶς τῆς ἀθλήσεως, καὶ βραβεῖον νίκης, Μάρτυς ἀπηνέγκω, κατὰ τῆς πλάνης διδασχάλς, θεοπειθέσιν ὠραϊζόμενος. Σταυροῦ δὲ κρατυνόμενος, τῆ πανοπλίας κατέβαλες, τὸν ἀλάστορα τύραννον, νικηφόρος δεικνύμενος.

Μάστιγι ξασόμενος, τῆς δερματίνης νεκρώσεως, τοῦ χιτῶνας ἐκδέδυσαι· στολὴν ἀφθαρσίας δὲ καὶ λαμπρὰν ἐσθῆτα, περιβεβλημένος, θάττον τῷ ξύλῳ τῆς ζωῆς ἀποκατέστης ζωὴν δρεψάμενος, τὴν ὄντως ἀκατάλυτον, καὶ ἀτελεύτητον ἐνδόξε· ἦς περ νῦν ἐμφορούμενος, τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὐφρανον.

Οντως ὑπερβέβηκε τὰ τῶν Μαρτύρων παλαίσματα, τῶν ἐπαίων τὴν σύνθεσιν, καὶ λόγων καὶ ἐνοιῶν· οἱ στερεοὶ γὰρ πύργοι, τῆς θεοσεβείας, σῶμα θνητὸν καὶ παθητὸν, ὡς τὸ ἡμέτερον περικείμενοι, πυρὸς τε κατετόλμησαν, καὶ τῶν πληγῶν κατεφρόνησαν, ὡς ἐν σώματι πάσχοντες, ἀλλοτρίῳ οἱ ἐνδοξοί.

Δόξα καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς·
Καὶ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιδ'. μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν Χίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Θεράπων, ἐπίσκοπος Κύπρου, ἀθλήσας τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι τρεῖς Μάρτυρες Ἀλεξάνδρος, Βάρθολομαῖος καὶ Ἀπόλλουθος, ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Λεόντιος πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἀγκύρας ἐν ἔτει 1175 ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Μάρκος ὁ Κρής, ὁ ἐν Σμύρῃ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1643 ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βούλγαρις, ἀθλήσας τελειοῦται, ἐν ἔτει 1802.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβείαις.

Τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

ἦχος πλ. β'. Ὄλην ἀποθέμενοι.

Ὀλην σου τὴν ἔρεσιν, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνατείνας, κοσμικὴν τερπνότητα, ὡς μὴ διαμένουσαν καταλείποις, καὶ Χριστῷ πάνσοφε, σεαυτὸν ἀνέθου, ὀλοτρόπως δι' ἀσκήσεως, ἐκκαθαίρομενος, καὶ καρτερικὴν ἐνδεικνύμενος, τὴν ἐν-

15* στασιν

στασιν Παχώμιε, πρὸς τὰ τῶν παθῶν ὑπεκκάματα· καὶ τῇ συνειδήσει, μαρτύριον θεόφρον ὑποστάς, ὡς νικηφόρος ἀπειλήφας, στέφος τὸ ἀμάραντον.

Σοὶ νῦν ἐξεγένετο, ἐκ πρακτικῆς θεωρίας, διασχόντι σώματος, τὸ παχὺ προκάλυμμα καὶ προσπάθειαν, τῆς σαρκὸς ῥήξαντι, τῷ Θεῷ κραθῆναι, ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπτόμενον, αὐγαῖς καὶ χάρισι, καὶ θεουργικοῖς ἀμαρύγμασι, καὶ νεύσει θεούμενον, καὶ τοῖς πρὸς τὸ κρεῖττον ὑψώμασι· καὶ νῦν θεοφόρε, μακάριος γενόμενος Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπασαντὴν αἰσθησιν, ὑπεραρθεῖς τῷ Δεσπότη, καθαρῶς ὠμίλησας, τῆς σαρκὸς γενόμενος ἔξω πάντιμῃ, λογισμῷ κρεῖττονι, τῶν παθῶν κρατήσας, καὶ δαιμόνων τὰ φρυάγματα καταστρεψάμενος, καὶ καταπατήσας Παχώμιε· καὶ νῦν ἐνδιαιτώμενος, τοῖς ἐπουρανοῖς σκηνώμασι, πάντων τῶν τιμώντων, τὴν μνήμην σου μνημόνευε, Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πανόλθιε, Πάτερ παριστάμενος.

Δόξα ἤχος. δ'.

Ἐρίνον σε ἔρημος ἐξήνθησε Πάτερ, ἅπαντας εὐωδιάζον, ἐξ ἀρετῶν τῆς πράξεως, καὶ τερπνόν, ἐκ σοφίας τῆς ἐκ θεωρίας, ὡς ἐπαμφοτεροδέξιον· καὶ τῇ τοῦ τελείου εὐδοκίμῃσει, ἀπολαβῶν τὴν κρεῖττονα ψῆφον, ἔχτε τοῦ λόγου καὶ τοῦ βίου σου, ἔχτε τῶν ἔργων καὶ τῆς πίστεως, εὐηρέστησας Χριστῷ τῷ Θεῷ. Αὐτὸν καθικέ-

τευε Παχώμιε θεόληπτε, καὶ ἡμᾶς εὐαρεστεῖν αὐτῷ, καὶ σὺν σοὶ τυχεῖν τῆς ἄνω κληρουχίας.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, ἤχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγῆτὴν σε τιμῶμεν Παχώμιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐδοσίαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συγκόμιλε, Ὀσίων συμμετοχε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, ἤχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀγγελάρχης ἐδείχθης τοῦ ἀρχιποίμενος, μοναστῶν τὰς ἀγέλας Πάτερ Παχώμιε, πρὸς τὴν μάνδραν ὁδηγῶν τὴν ἐπουράνιον, καὶ τὸ πρέπον ἀσκηταῖς, ἐκεῖθεν σχῆμα μυθελίς, καὶ τοῦτο πάλιν μυήσας· νῦν δὲ σὺν τούτοις ἀγάλλῃ, καὶ συγχορεύεις ἐν οὐρανίαις σκηναῖς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν,

Φωστὴρ φαινὸς, ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασι· τὴν ἔρημον δὲ, ἐπόλισας τοῖς πλήθεσι· σεαυτὸν ἐσταύρωσας, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, καὶ ἀσκήσει τὸ σῶμα κατέτηξας, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μνήμῃ. ἐ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου

ου Πατρός ἡμῶν Παχωμίου τοῦ μεγάλου, ὅς περ ἀσκήσας ἐν ἔτει 323 ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Πατρός ἡμῶν Ἀχιλλίου ἀρχιεπισκόπου Ἀρισσιῆς, τοῦ θαυματουργοῦ.

Ὁ Ὅσιος Πατήρ Βάρβαρος ὁ μυροβλύτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἀγγελικὸν τὸν βίον, ποθῶν ἐμάκρυνας σαυτὸν, ἐν ταῖς ἐρήμοις· καὶ πάθη, καθυποτάξας τῆς σαρκός, Ἰσάγγελος ἀνεδείχθης, Παχώμιε Θεοφόρε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἠλοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Ις'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἁγιασμένου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου προσόμοια γ'. ἤχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νέπει τὴν ἐπιθασιν, αὐτοῦ τιθεὶς ὡς Δεσπότης, ἐν νεφέλῃ κούφῃ πρὶν καταβᾶς εἰς Αἴγυπτον τοὺς ἐκλάμπαντας, ἐκλεκτοὺς προώρισε, τοὺς ἀρπαζομένους, ἐν νεφέλαις ὡς θεόπρονας· μεθ' ὧν Θεόδωρος, ὁ ἡγιασμένος Πατήρ ἡμῶν ὁ πύργος ὁ ἀκράδαντος, ὁ τὴν ἀρετὴν περιβόητος, ὁ φαεινοτάταις, ἐκλάμψεσιν ἐκλάμπων τοῦ Χριστοῦ, καὶ παρῆρησία δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἴγυπτος ἢ πρότερον, δαιμο-

νικαῖς μαινομένη, τελεταῖς καὶ πάθεσιν, Ἀσκητῶν νῦν τάγμασιν ὠραίζεται, καὶ ποικίλοις κάλλεσιν, ἀρετῆς ἐνθέου, κοσμουμένη διαδείκνυται ἐν ἧ διελαμψε, θείων δωρεῶν ὁ ἐπάνυμος, Θεόδωρος ὁ Ὁσιος, ὁ θεοειδὴς καὶ θεόληπτος, ὁ τὴν θαυμασίαν, ταπεινώσιν μιμούμενος Χριστοῦ, καὶ παρῆρησία δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀσκησιν, ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν, καρτερίαν, ἀποχὴν κακότητος, ἀρετῆς περίληψιν ἐκ νεότητος, ὁ σοφὸς Θεόδωρος, Ἀσκητῶν ὁ μέγας, ὁ θεόφρων ἐπεδείξατο, θερμὸς γενόμενος, θείας ἐραστῆς ἀγαπήσεως· καὶ πάντα τὰ ὀρώμενα, χαίρων ὑπερβάς, ὁ θαυμάσιος, διὰ θεωρίας, ὑψούμενος ὠμίλει τῷ Θεῷ· καὶ παρῆρησία πρεσβεύει νῦν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτικίον ἤχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης κτλ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

—οοο—

Τῷ ΠΡΩΙ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἤχος β'. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Εἰν οἴκῳ Θεοῦ, ὡς φοινῖξ σὺ ἐξήνησας, καρπούς τε αὐτῶ, ἀρετῶν προσεήνοχας, διὰ τῆς ἀσκήσεως, τῆς ἀρίστης Πάτερ Θεόδωρε· ὅθεν καὶ μακαρίζη νῦν, ὡς τῶν ἀσωμάτων ἰσοστάσιος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ Ις'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀλέξανδρος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ

Οἱ ἅγιοι Ἱερομάρτυρες Αὐδίητου, ἐπίσκοπος Περσίας, Αὐδᾶς, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς τριάκοντα ὀκτώ, ἐξ ὧν πρεσβύτεροι δεκαεξί, διάκονοι ἑννέα, μοναχοὶ ἕξ, καὶ παρθένοι ἑπτὰ, ἅπαντες Πέρσαι, ζήφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἰσαάκιος, Συμεὼν, καὶ Βαχθισῶης, πυρὶ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Ἀββαδες, οἱ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα, ὑπὸ τῶν Βλεμμύων, καὶ ὁ Μάρτυς Παπιλίνος, ζήφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Πέτρος, ὁ ἐν Βλαχέρναις, τυφθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Νικόλαος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Νικόλαος ὁ ἐκ Μετσόβου τῆς Θεσσαλίας, καὶ ἐν Τρίκλῃ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1617 πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθεῖ ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίου καὶ Ἰουνίας.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἀποστόλων γ'. ἤχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Λόγω τὴν ἄλογον ἔπαυσας, τῆς ἀθείας φλορὰν, ὡς τοῦ Λόγου ὑπήκοος, καὶ κλεινὸς διάκονος, καὶ φωστὴρ διαυγέστατος, τῆς οἰκουμένης, θεομακάριστε· διό σε λόγοις, λείεις δοξάζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου μνήμην ἑορτάζομεν,

περιχαρῶς, ἀνεσιν προσάγοντες, τῷ Παντοκράτορι.

Παῦλος ὁ θεὸς Ἀπόστολος, θείοις ἐπαίνοις ὑμᾶς, ἐκθειάζων λαμπρότατα, τοῖς πιστοῖς παρίστησι, τὴν ὑμῶν γενναϊότητα, πρὸ τούτου λέγων, ἀποδειχθῆναι ὑμᾶς, Θεοῦ τοῦ Λόγου, μαθητὰς πάνσοφοι, καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ, Ἰουνία πάνσοφε, ὡς ἀληθῶς, μάκαρ τε Ἀνδρόνικε, Θεοῦ θεράποντες.

Ἦσαν ἱερῶ κηρύγματι, φωταγωγοῦντες τὴν γῆν, τὴν ἀγλὺν ἀπηλάσατε, τὴν τῆς ματαιότητος, καὶ πρὸς φῶς ὠδήγησατε, Θεογνωσίας, τοὺς ἐνυπάρχοντας, ἐν σκότει πάλαι, τῆς ἀθεότητος, θεοὶ Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ σωτήριοι, καὶ πρεσβευταί, πάντων τῶν πιστῶς ὑμᾶς, τιμῶντων πάντοτε.

Δοῦα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος γ'.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι πρεσβεύτατε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιζ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρονίου καὶ Ἰουνίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Σολόμων, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Παμφαῆς, καὶ Παμφυλῶν, οἱ Αἰγύπτιοι ἀθλήσαντες τελειοῦνται, ἐν ἔτει 298.

Ὁ ὅσιος Νεκτᾶριος καὶ Θεοφάνης, οἱ κτίτορες τῆς ἐν Μεταῶροις μονῆς τῆς Θεσσαλίας, Βαρλαάμ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΣΗΜΕΙ-

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἐπειδή, ὅτε τὸ Πάσχα γίνεται πρωϊμώτατον, συμβαίνει παύεσθαι μὲν τὸ Πεντηκοστάριον κατὰ τὴν ἰ'. τοῦ παρόντος Μαΐου μηνός, ἄρχεσθαι δὲ ἀπὸ τῆς ιη'. αὐτοῦ τὴν νηστείαν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν ἧ, μετὰ τὰ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ Προσόμοια τοῦ καθ' ἡμέραν Ἁγίου, ἀπαιτοῦνται Θεοτοκία ἢ Σταυροθεοτοκία, ὅμοια ἐκείνοις, διὰ τοῦτο ἐτέθησαν ἐκ τῶν χειρογράφων, ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος μηνός, τοιαῦτα Θεοτία καὶ Σταυροθεοτοκία· ὡσαύτως καὶ ἕτερα, μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὧδης· ἵνα ἔχῃ ἕκαστος τὰ πάντα ἐκ τοῦ προχείρου, ὅταν ἡ χρεία ἀπαιτήσῃ αὐτά.

Τῆ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου, καὶ Βενεδήμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ'. Ἐδοκας σημεῖωσιν.

Ἄϊγλη φωτιζόμενοι, τῆς τρισηλίου Θεότητος, σκοτασμὸν παρεδράμετε, βασάνων καὶ ὠφθητε, φωτεινοὶ ἀστέρες, τὸ τῆς Ἐκκλησίας, θεῖον στερέωμα ἀεὶ, φωταγωγοῦντες Ἁγιοὶ Μάρτυρες· διὸ τὴν φωταυγὴ ὑμῶν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν, προσκυνοῦντες τὰ λείψνα, καὶ τὴν κόριν τοῦ σώματος.

Πέτρον, Διονύσιον, Παῦλον, Ἀνδρέαν, Βενεδῆμον, τοὺς γενναίους ἀδάμαντας, Χριστίαν, Ἡρακλεῖον, καὶ Παυλῖνον πάντες, ἐν

ἀγαλλιάσει, νῦν μακαρίσωμεν πιστοί, ὑπὲρ Τριάδος στεφρῶς ἀλήσαντας, καὶ πάσας τὰς τοῦ δράκοντος, μηχανουργίας πατήσαντας, καὶ τὸ σκότος μειώσαντας, τῶν εἰδώλων ἐν χάριτι.

Αἵματι ὠνήσασθε, τὴν Βασιλείαν μακάριοι, τοῦ Θεοῦ τὴν ἀσάλευτον, καὶ ὄρμους ἐφθάσατε, τοὺς γαληνοτάτους, πᾶσαν τρικυμίαν, ὑπενεγκόντες τῶν δεινῶν, γνώμης ἀνδρία θεομακάριστοι· ἐντεῦθεν μακαρίζεσθε· νῦν ἱκετεύοντες πάντοτε, τοῦ εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτικίον ὁμοίως, καὶ Ἀπόλυσις,

—ο—

Τῷ πρωϊ, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί ιη'. Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης τῆς παρθένου, Ἀνδρέου, Παυλίνου, Βενεδήμου καὶ Ἡρακλείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ αἱ ἅγιοι ἑπτὰ Παρθενομάρτυρες γυναῖκες, αἱ εἰς Ἀγκύρας καταγόμεναι, Τεκούση, Ἀλεξάνδρα, Κλαυδία, Φαινή, Εὐφρασία, Ματρώνη, καὶ Θεοδότη, ἐν Λίμνῃ βληθεῖσαι τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Θεόδωρος Πάπα Ῥώμης, ξεόμενος τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Μαρτιανός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς συνήθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ

Τῆ ἰθ' τοῦ αὐτοῦ μηνος.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
πατριᾶς Προκοπίου Ἐπισκόπου Πρού-
σης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀχα-
κίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαί-
νου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προ-
σόμοια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἁγίων
γ'. Προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Θεῖα, τετρακτὸς Ἱεραρχῶν,
δέδεικται πληθὺς ὡσπερ στύλων
ἀμεταθέτων Χριστοῦ, ὧν τῇ ἐδραι-
ότητι σοφία οἶκον ὑψοῖ, τῶν δογ-
μάτων τὰ θαύματα, προτίθησι πᾶ-
σιν, οἷσιν τὸν εὐφρόσυνον, κινᾶ
κρατῆρι σεπτῶ, νέμει, τὴν τρυφὴν
καὶ τὴν χάριν, τοῖς πιστῶς τελου-
σι τὴν μνήμην, τῶν Ἱεραρχῶν καὶ
Ἀθλοφόρων Χριστοῦ.

Μύσται, καὶ θεράποντες Χρι-
στοῦ, καὶ Ἱερομάρτυρες θεῖοι, κό-
σμον φρουρήσατε, μέγιστε Πατρί-
κιε σὺν Ἀχακίῳ ὁμοῦ, Ἱερώτατε
Μένανδρε, Πολύαινε μάκαρ, στί-
φος ἰσοστάσιον, τῶν τετραμόρφων
γοῶν, θεῖαν, ὡς τελοῦντες χορεῖ-
αν, καὶ Θεοῦ παρόντες τῷ θρόνῳ,
συντηρεῖτε πίστει τοὺς τιμῶντας
ὕμᾱς.

Ὅντως, ὦ Πατρίκιε ποθῶν, ἐπὶ
θαλασσῶν τὸν ἀφράστως, θεμελι-
ώσαντα γῆν, καὶ τὸν ποταμοῖς
αὐτὴν προετοιμάσαντα, σοῦ τοῖς
θεοῖς προσήμασι, διδάσκεις ὑ-
δάτων, τῶν θερμῶν μυστήριον τὸ
ὑπερθαύμαστον· οὐ περ, παροχαῖς

νῦν ἐνθέοις, δίδου καὶ ἡμῖν σαῖς
προσβείαις, λαμάτων ἀνωθεν τὰ
νάματα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον ὁμοίως, καὶ ἀπόλυσις.

— ο —

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ,

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἱερόν κειμήλιον, τοῦ Ἱη-
σοῦ Πατρίκιε, ἡ Ἐκκλησία, λα-
βοῦσα τὸ σῶμά σου, ἀγαλλομένη
κράζει σοι: Διὰ σοῦ ἅπας κόσμος,
ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα διαφυλάττεται,
ἐξ αἰρέσεως πάσης, ἀλώβητος καὶ
ἀήττητος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἰθ'. Μνήμη τοῦ ἁγί-
ου Πατρὸς ἡμῶν Πατρικίου, Ἐπισκόπου
Προύσης, καὶ τῷ σὺν αὐτῷ Ἀχακίου,
Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μένων ὁ
θαυματουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀκόλουθος ὁ Αἰ-
γύπτιος, καὶ ἡ ἁγία Κυριακὴ, πυρὶ
τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Θεοτίμη, ζῆφει
τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν Στιχηρὰ
τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνος.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος
Θαλλελαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ
τοῦ Ἁγίου γ'. Ἦχος δ'.

Ἐδωκας

Ἐδωκας σημείωσιν.

Θυμροὶ τῶν αἱμάτων σου, μεγαλομάρτυς Θαλλέλαιε, ἀθείας τὴν κάμινον, ἐνθέως κατέσβεσας· νῦν δὲ τῶν θαυμάτων, ρεῖθροὶς ἀπελαύνεις, πάθη ποικίλα καὶ πιστοῖς, ῥῶσιν παρέχεις ἐν θεῖα χάριτι· διὸ τὴν θεῖαν μνήμην σου, περιχαρῶς ἐορτάζομεν, καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος, ἱερῶς προσπτυσσόμεθα.

Θαλλόν σε κατάκαρπον, θείας ἐλαίας γνωρίσαντες, ἀθλοφόρε Θαλλέλαιε, ἐλαίῳ τῶν πόνων σου, καὶ τῶν ὑπὲρ φύσιν, θαυματουργημάτων, ἱλαρυνόμεθα σαφῶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν δοξάζοντες, μεγάλως σε δοξάσαντα, ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς ἀθλήσαντα, καὶ τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, παντελῶς ἀφανίσαντα.

Ἡελάγει ριπτούμενος, καὶ ταῖς σανίσιν εἰλούμενος, καὶ εὐτόνως ξεόμενος, μένεις ἀταπεινώτος, τοῦ Χριστοῦ σε μάκαρ, ἐπενδυναμοῦντος, ἀνδρειοτάτῳ λογιμῶ, πονηροτάτῳ φθόνῳ μαχόμενος, Θαλλέλαιε μακάριε, τῶν ἀσωμάτων ὁμότιμε, ἀθλοφόρων συνόμιλε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων σύναθλος, ἀναδειχθεὶς καὶ ὀπλίτης, στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γέγονας· διὰ βασάνων καὶ τιμω-

ρίας, ἔπαρσιν εἰδωλοκατρῶν καταπατήσας· διὰ τοῦτο τὴν σεπτὴν σου, ὑμνοῦμεν μνήμην· σοφὲ Θαλλέλαιε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κ'. ἐορτάζομεν τὴν μετακόμισιν τοῦ ἀγίου Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Θαλλέλαιος, ὁ ἐκ Φοινίκης τῆς Ἀσίας καταγόμενος.

Οἱ ἅγιοι δύο Μάρτυρες Ἀλέξανδρος καὶ Ἀστέριος οἱ διὰ τοῦ ἀγίου Θαλλελαίου πιστεύσαντες, ζῆσει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀσκληῆς, ἐν ποταμῶν τελειοῦται.

Οἱ ὅσοι τρεῖς Πατέρες ἡμῶν Νικήτας, Ἰωάννης καὶ Ἰωσήφ, οἱ κτίτορες τῆς ἐν Χίῳ Μονῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Οἱ ὅσοι Πατέρες ἡμῶν Θαλάστος καὶ Μάρκος ὁ Ἐρημίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.
Ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία ὡς σύνθηες, καὶ ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἀγίου
Κωνσταντίνου.

—ο—

Α'. Ἐὰν τύχη τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἢ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τῆς Σαμαρείτιδος, τοῦ Τυφλοῦ, ἢ τῶν Πατέρων· ἢ ἐν τῇ ἀποδόσει τοῦ Πάσχα, ἢ τῇ Ἡέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, ζῆτει τὰ ἀπορούμενα εἰς τὴν Η'. τοῦ παρόντος Μηνός, ἐν τῇ Ἑορτῇ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Β'.

Β'. Ἐὰν τύχη τῇ Παρασκευῇ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς, ἦτοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Ἀναλήψεως.

Ἐσπέρας, στιχολογείται ἡ ἀ. στάσις τοῦ Μακάριου ἀνῆρ. Ἡ δὲ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου συμπάλλονται, ὡς καὶ ἐν τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.

Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὰ Καθίσματα τοῦ Πολυελέου, καὶ τοὺς Ἀναβαθμούς, Προκείμενον τοῦ Ἁγίου, Ἰψώσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, κτλ. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Δόξα. Ταῖς τῶν Θεοστέπων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα, τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου, Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντινίου. κτλ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἀναλήψεως.

Γ'. Ἐὰν τύχη τῷ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Ἡ μὲν Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντινίου μετατίθεται εἰς τὴν Παρασκευὴν, καὶ συμπάλλεται ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀναλήψεως, ὡς ἀνωτέρω. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν γίνεται κατὰ τὴν τάξιν, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωτῆ, μὴ μετατιθεμένη διὰ τὸ πένθιμον.

Δ'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Στιχολογία Ψαλτηρίου οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς ζ'. δύο πρώτους, καὶ τέσσαρας δευτέρους, καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσόδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Αναγνώσματα, δύο τῆς Ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. ἦχος πλ. δ'. Σέλας φαινότατον. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός. Γλῶσσαι ποτε συνεχύθησαν. Ἀ-

πολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἡ ἐνδιάτακτος Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου. Καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα, τὸ πρῶτον τῆς Ἑορτῆς δις, τὴν μετέωρον πιστοί. Εἶτα Καθίσμα τοῦ Ἁγίου, Ἡ εὐσημος μνήμη σου. Δόξα, καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς, Ἡ τοῦ Πνεύματος πηγὴ. Τελευταῖον, τὸ τρίτον Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς δις, Μετὰ τὴν ἔγερσιν Χριστέ. Οἱ Ἀναβαθμοί. Προκείμενον τοῦ Ἁγίου. Ἰψώσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Θεοστέπων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου, καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου. Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντινίου ἡ μνήμη. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μόνον. Ἀπὸ γ'. Ὁδὴς, Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Αἱ Καταβασαὶ διπλαῖ. Ἡ θ'. τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάρια τῆς Ἑορτῆς, δις τὸ ἀ. καὶ ἄπαξ τὸ ἕτερον. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Βασιλεῦ οὐράνιε. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Ἰψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου. Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς μόνον. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸ Κοινωνικόν, Εἶδομεν τὸ φῶς.

Ε'. Ἐὰν τύχη τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν. Μετὰ τὴν Λειτουργίαν ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς, γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Βασιλεῦ οὐράνιε καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς Γονυκλισίας. Τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἁγίου.

Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Δεῦτε λαοί. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου, καὶ πάλιν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.— Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

ς'. Ἐὰν τύχητῆ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων.

Ἐσπέρας. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ'. τῶν Ἁγίων Πάντων δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τῶν Ἁγίων Πάντων. Καὶ νῦν, τῆς Οκτωήχου. Ἀναγνώσματα, τῶν Ἁγίων Πάντων δύο, καὶ τοῦ Ἁγίου ἓν—Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τῶν Ἁγίων Πάντων. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. τῶν Ἁγίων Πάντων. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ ἀμφοτέρων τῶν Ἑορτῶν. Δόξα, τῶν Ἁγίων Πάντων. Καὶ νῦν, Ναὸς καὶ πόλις. Εἶτα τὸ, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Οκτωήχου. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ταῦ Ἁγίου, Νέος γέγονας. Δόξα, Ἡ εὐσμος μνήμη σου, Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν, κτλ. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων, κτλ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ'. τῶν Ἁγίων Πάντων γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου β'. μετὰ

τῶν στίχων αὐτοῦ, Ἰψώσα ἔλλατὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου καὶ, Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Ἐπερευλογημένη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικὰ, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν. Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων Πάντων. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Κοινωνικόν, Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Ζ'. Ἐὰν τύχη ἐντὸς τῆς Νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἐσπέρας. Μετὰ τὸν Προοιμιικόν, καὶ τὴν ἀ. στάσιμ τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου καθαρά, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη λέγομεν δὲ τότε, μετὰ τὰ Δοξαστικά τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκία τῆς Οκτωήχου Ὁμοίως καὶ μετὰ τὰ Καθίσματα, καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον, ἅπερ ὄρα ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος μηνός.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, μεγάλων, θεοστέπτων καὶ ἱσαποστόλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης.

Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Στιχολογοῦμεν τὴν ἀ. στάσιμ τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ὅπλον κραταιότατον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δέδωκας, τὸν Σταυρὸν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ἐβασίλευσεν, ἐπὶ γῆς δικαίως, λάμψας εὐσεβεῖα, καὶ Βασιλείας οὐρανῶν, κατηξιώθη τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μεθ'

μεθ' οὗ σου τὴν φιλόνηρον, οικονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εδώκας φιλόνηρον, τῷ εὐσεβεῖ σου Βεράποντι, Σολομώντος τὴν φρόνησιν, Δαβὶδ τὴν πραότητα, καὶ τῶν Ἀποστόλων, τὴν ὀδοδοξίαν, ὡς Βασιλέων Βασιλεῦς, κυριευόντων τε πάντων Κύριος· διό σου τὴν φιλόνηρον, οικονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πρῶτος καθυπέταξας, τὴν ἀλουργίδα ἀείμησθε, Βασιλεῦ ἐκουσίως Χριστῷ, αὐτὸν ἐπιγνοῦς Θεόν, καὶ Παμβασιλέα, πάντων εὐεργέτην, νικοποιὸν πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας τὸν ὑπερκείμενον· ἐντεθῆεν σοὶ φιλόχριστε, τὴν Βασιλείαν κατηύθυνεν, Ἰησοῦς ὁ φιλόνηρος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἤχος β' Βυζαντίου.

Πλουσίαν δωρεῶν τὰ κρείττονα, εὐχεσθῶς παρὰ Θεοῦ, ἀναξκράτιστε, Κωνσταντίνε μέγιστε, καλῶς ἐν τούτοις διέπρεψας· κατὰ γὰρ ἀκτίσι τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ὑπὸ Συλβέστρου Ἱερέως, διὰ τοῦ Βαπτίσματος, ἐν Βασιλευσίν ὠφθης ἀήτητος, τὴν οἰκουμένην ὡς προῖκα προικοδοτήσας τῷ Κτίστη σου, καὶ πόλιν βασιλεύουσαν θεοσεβῆ· διό ἰκετέων μὴ παύσῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι ἅπασι, τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου, ὡς παρβήσιαν ἔχων, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰσόδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλείων γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εστὴ Σολομῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ (υ)σιασθηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρχέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ἐκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δούλος σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σὲ σήμερον, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἀνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπας ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δούλος σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ὅσα ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἴλεως ἔσῃ αὐτοῖς.

Προφητείας Ἡαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης. Ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με

κόσμῳ

κόσμῳ. Καὶ ὡς γῆ αὐξοῦσα τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἐκφύει. οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Διὰ Σιών οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλήμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπρὰς καυθήσεται. Καὶ ὀφονται τὰ ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό· καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ δίδαγμα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου. Καὶ οὐκ ἔτι κληθήσῃ καταλειμμένη· καὶ ἡ γῆ σου οὐκ ἔτι κληθήσεται Ἐρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται, Θέλημα ἐμόν· καὶ τῆ γῆ σου. Οἰκουμένη· ὅτι εὐδοκήσει Κύριος ἐν σοί, καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται. Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοὶ σου· καὶ ἔσται ὁν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Φωτίζου, φωτίζου, Ἱερουσαλήμ· ἦκει γὰρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνατέταλκεν. Ἰδοὺ σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπὶ ἔθνη, ἐπὶ σέ δὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σέ ὀφθήσεται. Καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου. Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἶδε συ-

νηγμένα τὰ τέκνα σου· ἦκασι πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν, καὶ αἰσυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται. Τότε ὀφει, καὶ χαρήσῃ, καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σέ πλοῦτος θαλάσσης, καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν. Καὶ ἤξουσί σοι ἀγέλαι καμήλων, καὶ καλύψουσί σε κάμηλοι· Μαδιὰμ καὶ Γεφάρ. Πάντες ἐκ Σαβᾶ ἤξουσι, φέροντες χρυσίον, καὶ λίθον τίμιον, καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται. Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδάρ συναχθήσονται, καὶ κριοὶ Ναβαιῶθ ἤξουσί σοι, καὶ ἀνενεχθήσονται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται. Τίνες οἶδε ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περιστέραὶ σὺν νεοσσοῖς; Ἐμὲ νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα θαρσεῖς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν μετ' αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐνδοξον εἶναι. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἄλλογενεῖς τὰ τεῖχῃ σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοὶ· διὰ γὰρ ὀργὴν μου ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἐλεός μου ἠγάπησά σε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ παντός, ἡμέρας καὶ νυκτός οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σέ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύσουσί σοι, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημῖα ἐρημωθήσονται. Καὶ

ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σέ ἤξει, ἐνκυπαρίσσω καὶ πεύκη καὶ κέδρω ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἁγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύονται πρὸς σέ δεδοικότες υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε, καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξυναντές σε· καὶ κληθήσῃ Πόλις Κυρίου. Σιών τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην καὶ οὐκ ἦν ὁ βοθηῶν σοι. Καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγῃσαι καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε καὶ ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν Αἰτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος α΄.

Χρῆστικῶς ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, Κωνσταντίνε Ἰσαπόστολε, πάντων ἀνάκτων βᾶσις καὶ καύχημα· φωτισθεὶς γὰρ ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν ἐφείδρυνας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τὰ συστήματα τῶν πιστῶν πανταχόθεν συνάξας, ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει Νικαέων, ἐνθα τῶν ἀσεβῶν ἐσθέσθη τὸ φρύαγμα, καὶ αἰρετικῶν ἠσθένησαν γλῶσσαι, καὶ ἐμωράνθησαν τῶν δὲ ὀρθοδόξων ὑψώθη τὸ εἶρος, φανερωθείσης τῆς πίστεως. "Ὅθεν ὑπ' αὐτῶν ἐδοξάσθης ὀρθοδόξοτατος, καὶ πάντων βασιλέων ἐκρηύχθης πατὴρ, ὡς πρῶτος τὴν ἀλουργίδα παρὰ Θεοῦ κομισάμενος. διὸ αἰτοῦμέν σε, οἱ

τελοῦντες τὴν μνήμην σου πισῶς, αἰτῆσαι ἱλασμόν ἁμαρτιῶν ταῖς ψυχᾶς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων τὴν κλησιν ἔλαβες, ἀλλ' ὡς ὁ Θεσπέσιος Παῦλος, ἔτχες δὲ μᾶλλον ἐνδοξε ταύτην ἐξ ὕψους, Κωνσταντίνε Ἀπόστολε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· τὸ γὰρ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ἐν οὐρανῶ θεασάμενος, καὶ δι' αὐτοῦ ἀγρευθεὶς, ὡς κάλλι στον θήραμα, ἐν τούτῳ καὶ νικητῆς κατὰ ὀρωμένων καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν ἀπεφάνθης ἀήττητος· ὅθεν δυσωποῦμέν σε ὡς πρέσβυν θερμότατον, οἱ γηγενεῖς ἐπαξίως τὴν μνήμην σου σέβοντες, ἐν παρρησία αἰτήσασθαι ἡμῖν, φωτισμόν, ἱλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β΄. Βύζαντος.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον ἀνέτειλε· Χριστὸν γὰρ ποιήσας, εἰδώλων κατεφρόνησε, ναδ' ἐγείρας ἐπὶ γῆς, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς· ἐν οὐρανοῖς δὲ ἀπέλαβε, τὸν τῆς ἐλπίδος στέφανον.

Ἦχος γ΄.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡσπερ ὁ Θεσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων ἐδέξω τὸ λείον χάρισμα, καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ θράση, τῇ πνοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες, ἀνάκτων τὸ καύχημα. Κωνσταντίνε Ἰσαποστολε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Αἶνος τῷ Θεῷ, ἐκ χοϊκῶν χειλέων

λέων πρόσδεταί, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Κωνσταντίνε πανεύφημε. Σὺ γὰρ ὠφθῆς ἀκραίφνης στρατιώτης τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι, τῶν εἰδώλων τὰς μορφάς· καὶ νῦν προσηρείσθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων ἡμῶν, τὰς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου.

Δόξα ἤχος πλ. α΄.

Η Ἐκκλησία σήμερον στολισαμένη, τῷ κράτει σου Ἄναξ, μυστικῶς εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφῆμως γεραίρει κραυγάζουσα, Χαίροις ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου· Χαίροις Ἄνακτων πανάριστε, καὶ Ἀποστόλων ισότιμε. Χαίροις πιστῶν τὸ στήριγμα, καὶ Βασιλέων τὸ προπύργιον, Κωνσταντίνε μακάριε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, μὴ διαλίπης πρεσβεύων, ὡς παρρησίαν ἔχων, Βασιλέων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πρῶτος, Βασιλεὺς Χριστιανῶν, παρὰ τοῦ Θεοῦ Κωνσταντίνε, τὸ σκῆπτρον ἔλαβες· σοὶ γὰρ πεφανέρωται, ἐν γῆ κρυπτόμενον, τὸ σωτήριον σύμβολον, δι' οὗ καὶ τὰ ἔθνη, πάντα καθυπέταξας, τοῖς τῶν Ῥωμαίων ποσίν, ὄπλον ἀπροσμάχητον ἔχων, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν μάκαρ, δι' οὗ καὶ προσήχθης τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Ὑψῶσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

Οντως, μακαρία ἡ γαστήρ, καὶ ἡγιασμένη κοιλία, ἡ σὲ βαστάσασα, μέδων κοσμοποίητε, Χριστιανῶν ἡ χαρὰ, Κωνσταντίνε θεόστεπτε, Ῥωμαίων ἡ δόξα, πλουτοῦ καὶ ὑπέρμαχος τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν, σκέπη ταπεινῶν καὶ ἀπόρων, θλίψεων ἀνόρθωσις ὄντως, καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἡ ἀνάρρησις.

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου.

Πόθῳ καὶ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, κατεπειγομένη ἡ Μήτηρ, τοῦ γλυκυτάτου βλαστοῦ, σπεύδουσα ἀφίκετο ἐν τῇ ἀγίᾳ Σιών, εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον, ἐν ᾧ ἐσταυρώθη, θέλων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς· ἐνθα, τὸν Σταυρὸν ἀραμένη, χαίρουσα ἐκραυγάζε. Δόξα, τῷ δωρησαμένῳ μοι ὄν ἡλπιζον.

Δοξα, ἤχος πλ. δ΄.

Σέλας φαεινότατον, κομήτης ἐσπερώτατος, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν θεότητος παροχευθεὶς, ἤχθης ἀγιάσαι λαὸν καὶ πόλιν· καὶ τύπον Σταυροῦ ἐν οὐρανῷ κατοπτεύσας, ἤκουσας ἐκεῖθεν. Ἐν τούτῳ νίκα τοὺς ἐχθρούς σου. Ὅθεν δεξάμενος τὴν γυνῶσιν τοῦ Πνεύματος, Ἱερεὺς τε χρισθεὶς καὶ Βασιλεὺς ελαίῳ, ἐστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ὀρθοδόξων Βασιλέων πατὴρ, οὗ καὶ ἡ λάρναξ ἰάσεις βρύσι. Κωνσταντίνε ἱσαπόστολε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Ἄπολυ-

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλευσιν Ἀπόστολός σου Κύριε, Βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρὶ σου παρέθετο· ἦν περίσωζε διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας, Δαβὶδ τοῖς τρόποις, γέρας ἄνωθεν, εἰσέδεγμένος, τῆς βασιλείας τῆ κορυφῆ σου τὸ ἔλαιον· σὲ γὰρ τῷ Πνεύματι ἔχρισεν ἔνδοξε, ὁ ὑπερούσιος Λόγος καὶ Κύριος· ὄθεν ἔλαβες, καὶ σκῆπτρον σοφῆ βασιλείου, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχος. πλ. β'.

Ελκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ, ὁ Ποιητῆς τοῦ ἡλίου τῆς κτίσεως, σὲ ὡς ἀστέρα φαεινόν, ἐξ οὐρανοῦ δι' ἀστέρων ἐφειλκύσατο, ᾧ καὶ κράτος πρώτως τὸ βασιλείου ἐπέθηκε· διό σε ἀνευφημοῦμεν, Κωνσταντίνε Βασιλεῦ εὐσεβέστατε, σὺν Ἐλένῃ μητρὶ τῇ Θεόφρονι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς,

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα, ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Η εὐσημος μνήμη σου, ἐπιφανεῖσα ἡμῖν, ἀυγάζει τὰ πέρατα, Θεογνωσίας φωτὶ, Κωνσταντίνε

θεόπνευστε· σὺ γὰρ ἐν Βασιλευσιν, εὐσεβῆς ἀνεδείχθης, νόμους ἐπουρανοῦ, Βασιλέως τηρήσας· διό ταῖς ἱκεσίαις ταῖς ταῖς, ῥύσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβυθαῖ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἦχος. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Ἰψῶσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὗρον Δαβὶδ τὸν δούλον μου, ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως.

Ἡᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα, δι' ἐμοῦ εἰάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει· ὁ κλέπτῃς οὐκ ἔρχεται, εἰμὴ ἵνα κλέψῃ, καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὐ οὐκ εἰσι τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφήσκει τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπιίζει τὰ πρόβατα· ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώκει με ὁ Πατήρ, καὶ γὼ γινώσκω τὸν Πατέρα καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ

οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐτῆς ταύτης· κακέινά με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποιμνὴ, εἰς ποιμὴν.

Ὁ Ν. Δόξα, Ταῖς τῶν Θεοστέπτων.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἤχος β'.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου.

Ζῆτει τοῦτο εἰς τὴν Λιτὴν.

Σῶτον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον β'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ῥδὴ Α. ἤχος πλ. δ'.

Ἰγρὰν διαδεύσας.

Μόνε ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τῆς βασιλευούσης, ἀμαρτίας νῦν ἐπ' ἐμοί, τῶν σῶν θεραπόντων ἰκεσίαις, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐλευθέρωσον.

Τῆς ἀνω γεγόμενος ἐραστής, μάκαρ Κωνσταντίνε, βασιλείας τῷ Βασιλεῖ, πάντων καὶ Δεσπότην διανοίᾳ, καθαρωτάτῃ πιστεύσας ἐλάτρευσας.

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖσα θεαρχικῶ σκότος ἀγνωσίας, καταλέλοιπας ἀληθῶς, θεόφρον Ἐλένη καὶ γνησίως, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἐδούλευσας.

Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἀνοιξόν μοι πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν τῆς θανατηφόρου ἀμαρτίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥύσαι με Δέσποινα.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Αμοιβῶν οὐρανίων, ἐπιτυχεῖν ἐσπεύσας· ὅθεν τῷ καλοῦντι Θεόφρον ἐπηκολούθησας, καὶ σκότος ἔλιπες, πατροπαράδοτον πλάνην,

(ΤΟΜ. Γ')

καὶ φωστήρ ἐν Πνεύματι θείῳ γενήσῃ.

Τῷ Χριστῷ κολληθεῖσα, καὶ ἐπ' αὐτῷ πάνσεμνε, ἅπασαν θεμένη ἐλπίδα, τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ, τόπους κατέλαβες, ἐν οἷς τὰ ἄχραντα Πάθη, σαρκωθεὶς ὑπέμεινεν ὁ ὑπεράγαθος.

Τὸ σωτήριον ὄπλον, τὸ ἀβράγες τρόπαιον, τῶν Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα Σταυρὸν τὸν τίμιον, φόβῳ κρυπτόμενον, σὺ ἐφανέρωσας θείῳ, φλεγομένη ἔρωτι θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ιερᾶς πολιτείας, ἀποπεσῶν Ἀχραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι καὶ κατ' ἰκρίτος, ὄλος γεγένημαι· ἢ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης κατακρίσεως ῥύσαι καὶ σῶσόν με.

Κάθισμα ἤχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς Οὐρανὸν, καὶ τῶν ἀστρῶν μανθάνων τὴν καλλονὴν, ἐκ τούτων μεμύησαι, τὸν τῶν ἀπάντων Κύριον· τοῦ σταυροῦ δὲ τὸ ὄπλον, ἐν μέσῳ ἀνέλαμψε, διαγράφον ἐν τούτῳ, νικᾶν καὶ κρατύνεσθαι· ὅθεν τῆς ψυχῆς σου, ἐπανοίξας τὸ ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωσας, καὶ τὸν τρόπον μεμάθησας, Κωνσταντίνε πανσέβαστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήχοα Κύριε.

Οὐρανόθεν ὡς Παυλὸν σε, πάλαι σαγήνευε Χριστὸς ὁ Κύριος,

16 Κωνσταν-

Κωνσταντῖνε ἐκδιδάσκον σε, βασι-
λέα τοῦτον μόνον σέβεσθαι.

Υπερλάμπρω σημείω σε, μά-
καρ δι' ἀστέρων Χριστὸς ὁ ἥλιος,
καταυγάζει καὶ φωστῆρά σε, τῶν
ἐσκοτισμένων ἀναδείκνυσι.

Καὶ τοῖς τρόποις φιλόθεος,
καὶ ταῖς θείαις πράξεσιν ἀξιάγα-
στος, μακαρία ἐχρημάτισας· διὰ
τοῦτο πίστει σε δοξάζομεν.

Φανεροῖς τὸ κρυπτόμενον,
χρόνοις ἐπὶ πλείστοις νῦν θεῖον
τρόπαιον, τοῦ Σταυροῦ, δι' οὗ σε-
σώσμεθα, καὶ δαιμόνων πλάνης
ἐλυτρώθημεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου καταύγασον,
τὴν ἐσκοτισμένην τοῖς πλημμε-
λήμασιν, ἢ τὸν Ἥλιον κηύσασα,
τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθεγε.

Ῥδὴ εἰ. Ὁρβρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ορθρίσας πρὸς τὸν ἄδυτον Ἥ-
λιον καὶ Δεσπότην, Βασιλεῦ θεό-
σοφε, σωτὸς ἀνάπλευς γέγονας.

Αγάπην καὶ τελείαν συμπά-
θειαν, ὡς πορφύραν, φοροῦσα κα-
τόκησας, νῦν εἰς τὰ ἄνω βασιλεῖα.

Συνήρθης Ἀσωμάτων Ἑλένη,
χοροστασίαις, Θεὸν θεραπεύσασα,
ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσι.

Θεοτοκίον.

Παρθένε τὴν ψυχὴν μου καθά-
ρισον, μολυνθεῖσαν, ἡδοναῖς τοῦ
σώματος, τῇ ἐπηρείᾳ τοῦ ὄφους.

Ῥδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Συνήθοισας θεοφόρων Πατέ-
ρων, τὸν μακάριον χορὸν παραδό-
ξως, καὶ δι' αὐτῶν, Κωνσταντῖνε
τάς πάντων, κυμαινομένης καρ-
δίας ἐστήριξας, ὁμότιμον δοξολο-

γεῖν, τῷ τεκόντι τὸν Λόγον καὶ
σύνθρονον.

Πιστεύσασα ἐπὶ Κύριον ζῶντα,
τὸν τὸ εἶναι παρεχόμενον πᾶσι,
τῶν βδελυκτῶν καὶ ματαίων εἰ-
δώλων, νεκροποιᾷ ἀπεβάλου θρη-
σκευήματα, καὶ εἴληφας περιχαρῶς,
βασιλείαν Ἑλένη οὐράνιον.

Παλάμη σου κυβερνώμενοι Λό-
γε, ἀγνωσίας τὸ βαθύτατον σκό-
τος, καὶ τῆς δεινῆς, ἀθείας τὸν
σάλον, οἱ διὰ σοῦ βασιλεύοντες
ἔλιπον, καὶ ἤχθησαν πρὸς γαλη-
νοὺς, εὐσεβείας λιμένας γηθόμενοι.

Θεοτοκίον.

Πάτρευσον ἀνιάτως νοσοῦσαν,
καὶ τῷ δείγματι δεινῶς πληγωθεῖ-
σαν, τοῦ πονηροῦ, τὴν καρδίαν
μου Κόρη, καὶ τῆς ἐν σοὶ θερα-
πείας ἀξίωτον, καὶ σῶτόν με τὸν
ἐπὶ σοί, πεποιοῦτα πρεσβείαις σου
ἄχραντε.

Κοντάκιον ἤχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν
τῇ μητρὶ τῇ Ἑλένῃ, τὸν Σταυρὸν
ἐκφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύ-
λον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων
αἰσχύνην ὄντα, ὄπλον δὲ πιστῶν
Ἀνάκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς
γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ
ἐν πολέμοις φρικτόν.

Ὁ Οἶκος.

Κωνσταντῖνον πιστοί, σὺν τῇ
μητρὶ τιμήσωμεν· τοῦ Προφήτου
γὰρ αὐτοὶ λόγους ἀκροασάμενοι,
ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσ-
σω, τὸν τρισύνθετον Σταυρὸν κα-
τενόησαν, δι' οὗ τὸ σωτήριο πά-
θος ἐξηκολούθησε· καὶ πάντας πα-
ρέστησαν τοὺς Ἰουδαίους παρα-
σκευά

σκειυά

σκευάζεσθαι, δείξαι τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα, τὸ κεκρυμμένον διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασκανίαν τὴν αὐτῶν· καὶ τοῦτο εὐρόντες ἀνεδείξαν αὐτοί. Διὰ τοῦτο τοῖς πᾶσι νικηφόροι ἀνεδείχθησαν, ὄπλον φέροντες ἀπροσμάχητον, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ καὶ. Μνήμη τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ ἰσαποστόλων μεγάλων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ῥδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Σοῦ τὰ προστάγματα φυλάττων, ὑπεκλίθη σου τῷ νόμῳ Κωνσταντίνος· ἀνομοούντων διό, καθεῖλε παρατάξεις, ἀναβοῶν σοι Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔβλον τὸ πάντα ἀνεκλύσαν, ἀξιάγαστε ἐκ λάκκου ἀπωλείας, συγχωσθὲν φθονερῶς, ἡμῖν ἀνακαλύπτεις, καταχωννύων δαίμονας, ὀλεθρίους εἰς αἰῶνας.

Πράξεις θείαις ἐδομήσω, τὴν καρδίαν σου Ναὸν Θεοῦ Ἑλένη, καὶ Ναοὺς ἱεροῦς, αὐτῷ ἀνωκοδομείς, ἐνθα σαρκὶ τὰ ἄχραντα, δι' ἡμᾶς ὑπέστη πάθη.

Θεοτοκίον.

Γνώμη οἰκεία ἁμαρτάνων, καὶ δουλούμενος ἀτόποις συνηθείαις, τῇ συνήθει σου νῦν, προστρέχω συμπαιδείᾳ· ἀπεγνωσμένον σῶσόν με, Παναγία Θεοτόκε.

Ῥδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὡς πορφυρίδα ἐνδοξε, στολισθεῖς τὴν εὐμένειαν, καὶ ὡσπερ χλαμύδα, τὴν καλὴν συμπάθειαν, στεφάνῳ κεκόσμησαι τῶν ἀρετῶν,

τελείῳ νοί· καὶ μετατεθεῖς ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω, βασιλεία κραυγάζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐύφραινομένην βλέποντες, σὺν υἱῷ σε θεόφρονι, ἐνδοξε Ἑλένη, εἰς Θεοῦ βασιλεία, Χριστὸν μεγαλύνομεν, τὸν τὴν ὑμῶν σεπτὴν ἑορτὴν, δείξαντα ἡμῖν ὑπὲρ ἀκτίνας ἡλίου, ἡμᾶς φωταγωγοῦσαν, τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς θαυμαστός ὁ πόθος σου, καὶ ὁ τρόπος σου ἐνθεος, ἐνδοξε Ἑλένη, γυναικῶν τὸ καύχημα· τοὺς τόπους γὰρ φθάσασα, τοὺς τὰ σεπτὰ παθήματα, ὑποδεξαμένους τοῦ Δεσπότη τοῦ ὄλων, ναοὺς περικαλλέσι, κατεκόσμησεν βόῶσα· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὰ τῆς ψυχῆς μου ὄμματα, ταῖς πολλαῖς παραβάσεσιν, ἀποτυφλωθέντα, Θεοτόκε φώτισον, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, καὶ τὴν καρδίαν δέομαι, ἐκταραττομένην, ἠδοναῖς πολυτρόποις καὶ σῶσόν με βόωντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ὡς τάφος ἐνθα κεῖται τὸ ἱερὸν, Κωνσταντίνε, καὶ τίμιον σῶμά σου, μαρμαρυγᾶς, θείας καὶ ἀκτῖνας φωτολαμπεῖς, τοῖς προσιοῦσι πάντοτε, βλύζει ἰαμάτων

παντοδαπῶν, τὸ σκότος ἀπελαύ-
νων, καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ, φωτα-
γωγῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Αγίως σου τελέσασα τὴν ζω-
ήν, σὺν Ἀγίοις νυνὶ κατεσκήνω-
σας, ἀγιασμοῦ, πλήρης γενομένη
καὶ φωτισμοῦ· τῶν ἱαμάτων πάν-
τοτε, ὅθεν ἀναβλύζεις τοὺς πο-
ταμούς, καὶ πάθη κατακλύζεις.
Ἐλένη μακαρία, καὶ καταρδεύεις
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προάναρχε ἀθάνατε Βασιλεῦ,
βασιλείας τῆς ἄνω ἡξίωσας, οὕς
εὐσεβῶς, πάλαι ἐδικαίωσας ἐπὶ
γῆς, τοῦ βασιλεύειν Κύριε, σὲ ἡ-
γαπηκότες εὐκρινῶς, Ἐλένην
τὴν Ἀγίαν, τὸν μέγαν Κωνσταν-
τῖνον· ὧν ταῖς πρεσβείαις πάντα
οἰκτερον.

Θεοτακίον.

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Ποι-
ητὴν, συλλαβοῦσα Παρθένε ἐλύθ-
σας· καὶ γῶν ἰδοῦ, οἷά περ Βασι-
λισσα δεξιᾷ, τούτου ἀγνὴ παρί-
στασαι· ὅθεν δυσωπῶ σε ἀριστε-
ρᾶς, μερίδος λύτρωσαί με ἐν ᾧρα
καταδίκης, καὶ δεξιοῖς προβάτοις
σύνταξον.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε, τὸ
βασιλείου κράτος, ἀλλ' ἐκ τῆς
θείας χάριτος, Κωνσταντῖνος ὁ
Μέγας, σὺν τῇ Μητρὶ οὐρανόθεν·
ἐξαστράπτων δὲ βλέπει, Σταυροῦ
τὸ θεῖον τρόπαιον, ὅθεν τούτω
ὄλεσας, τοὺς δυσμενεῖς, καὶ εἰ-
δώλων ἔλυσε τὴν ἀπάτην, ἐν Κόσ-
μῳ δὲ ἐκράτυνε, τὴν ὀρθόδοξον
πίστιν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους Στιχηρὰ προσόμοια,
ἦχος κλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Κωνσταντῖνε πάνσο-
φε, ὀρθοδοξίας πηγῇ, ἡ ποτίζου-
σα πάντοτε, τοῖς γλυκέσι νάμασι,
τὴν ὑψηλίον ἅπασαν. Χαίροις ἡ
ρίζα, ἐξ ἧς ἐβλάστησε, καρπὸς ὁ
τρέφων, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ.
Χαίροις τὸ καύχημα, τῶν περά-
των ἔνδοξε, Χριστιανῶν, βασιλέ-
ων πρώτιστε. Χαῖρε χαρὰ τῶν
πιστῶν.

Ο βασιλεύων τῆς κτίσεως, τὸ
εὐπειθές προσορῶν, τῆς καρδίας
σου πάνσοφε, λογικῶς θηρεύει σε,
ἀλογία κρατούμενον, καὶ καταυ-
γάσας τὴν σὴν διάνοιαν, τῆς εὐ-
σεβείας ταῖς ἐπιγνώσεσι, κόσμῳ
ἀνέδειξε, φωταυγῇ ὡς ἥλιον μαρ-
μαρυγᾶς, θείων ἀποπέμποντα,
πράξεων ἔνδοξε.

Τὰ τοῦ Κυρίου διδάγματα,
καθὰ περ γῆ ἐκλεκτῇ, δεξαμένη
πανεύφημε, ἐναρέτων πράξεων,
εὐκαρπῖαν ἐβλάστησας, τὰς δια-
νοίας, ἡμῶν ἐκτρέφουσα, τῇ ἐκμι-
μήσει, Ἐλένη πάνσοφε, τῆς πο-
λιτείας σου· ὅθεν ἑορτάζομεν,
περιχαρῶς, σήμερον τὴν μνήμην
σου πανηγυρίζοντες.

Ελαιον ἀγαλλιᾶσεως, τοὺς
σοὺς μετόχους Χριστέ, Κωνσταν-
τῖνον Ἐλένην τε, παραδόξως ἐχρι-
σας, τὴν ἀπάτην μισήσαντας, καὶ
σοῦ τὸ κάλλος, ἐπιποθήσαντας,
καὶ βασιλείας τῆς οὐρανοῦ σου,
τούτους ἡξίωσας, εὐσεβῶς τὸ πρό-

τερον,

τερον, ἐπὶ τῆς γῆς, Λόγε βασι-
λεύσαντας, τῇ ἐπινεύσει σου.

Δόξα ἡχος πλ. δ'.

Μεθοδίου Πατριάρχου.

Ο τῶν Ἀνάκτων Ἀναξ καὶ Θεός,
ὁ πλουσίαις δωρεαῖς κατακοσμῶν
τοὺς ἀξίους αὐτὸς οὐρανόθεν, ὡ-
περ Παῦλον τὸν κοιδίμον, διὰ ση-
μείου τοῦ Σταυροῦ, σὲ Κωνσταν-
τίνε ἐζώγησεν. Ἐν τούτῳ, φήσας,
νίκα τοὺς ἐχθρούς σου· ὃν ἀναζη-
τήσας σὺν μητρὶ θεόφρονι, καὶ
εὐρών ὡς ἐπόθεις, τούτους κατὰ
κράτος ἐτροπώσω. Σὺν αὐτῇ οὖν
ἰκέτευε, ὑπὲρ ὀρθοδόξων Βασιλέων,
καὶ τοῦ φιλοχρίστου Στρατοῦ, καὶ
πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τε-
λοῦντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλάν-
θρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ οἱ
Μακαρισμοί, ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ'· καὶ
ς· Ὡδή.

Προκείμενον ἡχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ

Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίπ-
πας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Παῦλον, ἔφη·
Ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν.
Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας
τὴν χεῖρα. Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς
τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπι-
τροπῆς τῆς παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, ἡμέ-
ρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, Βασι-
λεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα
τοῦ Ἡλίου περιλάμψαν με φῶς, καὶ τοὺς
σὺν ἐμοὶ πορευομένους· πάντων δὲ κα-
ταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα
φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με, καὶ λέγουσαν

τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ, Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί
με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα
λακτίζειν. Ἐγὼ δὲ εἶπον, Τίς εἶ Κύριε;
Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ
διώκεις. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στῆθι ἐπὶ
τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην
σοι, προχειρίζασθαί σε ὑπηρετήν, καὶ μάρ-
τυρα ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφθήσομαί σοι,
ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἔ-
θνῶν, εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω, ἀνοιξαι
ὀφθαλμούς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ
σκότους εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ
Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ κληρὸν ἐν τοῖς
ἡγιασμένοις, πίστει τῇ εἰς ἐμέ. Ὄθεν,
Βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπει-
θῆς τῇ οὐρανίῳ ὀκτασίᾳ, ἀλλὰ τοῖς ἐν
Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις,
εἰς πᾶσαν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας
καὶ τοῖς ἔθνεσιν, ἀπήγγελλον μετανα-
εῖν καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἀξια
τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῆ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος
Βασιλίσκου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'· καὶ
τοῦ Ἁγίου γ' ἡχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Βασιλείαν ἀσάλευτον, βασιλεύ-
σας ἀπειλησας, Βασιλίσκε ἐνδοξε,
καὶ παρίστασαι, τῷ βασιλεῖ τῶν
δυνάμεων, σὺν πάσαις γηθόμενος,
τῶν Ἀγγέλων στρατιαῖς, ἀνα-
μέλπεις τε πάντοτε, τὸ ἀένναον,
καὶ μακάριον ἄσμα, φρυκτωρίας,
κατὰ μέθεξιν ταῖς θείαις, περιφα-
νῶ· αὐγαζόμενος.

Τοὺς

Τοὺς σοὺς πόδας ὑπέδησαν, ταῖς κρηπίσιν ἠλώσαντες, ἐν τῷ σὲ πορεύεσθαι τρίβους χαίροντα, τοῦ μαρτυρίου αἰοῖδιμε, μεθ' ὧν κατεπάτησας, κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς, καὶ τελείως συνέτριψας, καὶ ἐβάδισας, εὐσταλῶς τὰς πορείας οὐρανοῦς, τῷ Δεσποτῇ νικηφόρος, ἐμφανιζόμενος ἐνδοξε.

Ἦροσευχῇ σου ἐβλάστησε, ξόλον ἀνικμον πρότερον, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε ζῶντος ὕδατος· τῇ δὲ ῥοῇ σου τοῦ αἵματος, ἡ γῆ καθηγάσται· ὁ ἀνὴρ δὲ τῆς ψυχῆς, τῇ ἀνόδῳ πανόλβιε· εἶθεν πίστει σου, τὴν ἀγίαν τιμῶμεν Βασιλίσκε, καὶ πανέορτον ἡμέραν, ἐν ἧ νομίμως ἠρίστευσας.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

—ο—

Τῷ πρώτῳ Κοντάκιον. Τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κβ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Μάρκελλος, μολιβδὸν κοχλάζοντα πατισθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Κόδρος, ὑπὸ ἵππων συρόμενος τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νέος Ἱερομάρτυς Ζαχαρίας, ὁ ἐκ Προύσης τῆς Ἀσίας ἐν ἔτει 1802 ἀθλήσας τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς ἐβδομῆς Συνόδου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία ὡς σὺνηθες καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῇ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ. Ἡ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Μιχαῆλ, Ἐπισκόπου Συννάδων.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς ἑορτῆς γ'· καὶ τοῦ ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Μιχαῆλ θεόπνευστε, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, διетήρησας ἀμειπτον, καὶ Χριστοῦ τὸν ἀχραντον, χαρακτήρα ἐτίμησας, καὶ διδασκαλίας σου, πᾶσαν κατέσβεσας, τὴν γλωσσαλγίαν, ψυχῆς στερβρότητι. Ὡ τῶν ἀγῶνιων σου, καρτερὰς ἐνστάσεως! δι' ἧς Χριστῷ, μάκαρ εὐηρέστησας τῷ παντοκράτορι.

Πάτερ Μιχαῆλ θεόληπτε, ἱερωσύνης στολήν, ἐνδυσάμενος ἔδραμες, τῶν μαρτύρων στάδιον, καὶ Χριστῷ προσενήνεξαι, διπλοῖς στεφάνοις, μάκαρ κοσμούμενος, ἀρχιερέων, τάξεις ὀψόμενος. Ὡ τῆς ἀφράστου σου, χαρμονῆς μακάριε, ἧς μετασχεῖν, ὄντως κατηξίωσαι θεομακάριστε.

Πάτερ Μιχαῆλ θεϊότατε, σὺ τῷ ποδήρει σεπτῶς, Ἄαρῶν ὡς περ δεύτερος καθωραϊζόμενος, τῶν ἁγίων τὰ ἁγία νῦν κατοπτεύεις, εἶδον γενόμενος καὶ τοῦ δευτέρου καταπετάσματος. Ὡ τῆς ἀχράντου σου, ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεως, ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἧς καὶ μετέσχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπο-

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

—ο—

Τῶ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς περ μέγας ἥλιος, ἐξανατείλας, καταυγάζεις ἅπαντας, τῶν ἀρετῶν σου τῷ φωτί, καὶ τῶν θαυμάτων ταῖς λάμπησι, θαυματοφόρε, Ἀγγέλων ὁμώνυμε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κγ'. Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συννάδων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀγία Μυροφόρος Μαρία ἡ τοῦ Κλοπᾶ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Σαλωνᾶς ὁ Ῥωμαῖος ἕξει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποσταeliάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΓΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στήλην γεγραμμένην ἔχουσαν τὰς γενικὰς ἀρετὰς, θεωρίας καὶ πράξεις, Συμεῶν πανοῦθιε, τὴν ψυχὴν ἀπετέλεσας· καὶ τὰ σαρκὸς νικήσας σκιρτήματα, καὶ ζωήρονον, ἀμφιεσάμενος, νέκρωσιν Ὁσίε, καὶ φωστῆρ γενόμενος, ἀειφανῆς, πάσης γῆς τοῖς πέρασιν, λάμπεις τῇ χάριτι.

Πρόσω τῷ θεῷ περούμενος, ἐτι τὴν σάρκα φορῶν, καὶ τὸν χοῦν περικείμενος, τοῖς Ἀγγέλοις γέγονας προφανῶς ὁμοδίαιτος, τῶν ἐπιγεῖων μὲν ἀφιστάμενος, πρὸς οὐρανοὺς δὲ, Πάτερ ὑψούμενος· ὅθεν ἐλήλυθας, ἐνθα φῶς τὸ ἄδυτον, διηνεκῶς, θείαις ἀναβάσεσιν, ἐπεκτεινόμενος.

Σάρκα λεπτύνας ἀσκήσεσιν, ἀνωφερῆ τὴν ψυχὴν, καὶ Θεῷ πλησιάσουςαν, Συμεῶν ἀπέδειξας, καὶ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ τῇ δυνάμει, τοῦτου τὰ θαύματα τὰ ὑπὲρ φύσιν, τελείν ἤξιώσαι· ἐνθα γὰρ πέφυκε, παντουργὸς ἐνέργεια, τὰ ὑπὲρ νοῦν, πάντα καὶ διάνοιαν, διαπεραίνεται.

Δόξα. Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν συμβολικῶς, τὸ θαυμαστὸν ἀνελθὼν, καὶ τὴν σεπτὴν Κιβωτὸν ὡς ἄδυτον ὑπελθὼν, πράξιν ἀρίστην, καὶ ἐπίθασιν θεωριῶν ἐπεδείξω· τῇ μὲν, τὸν βίον λαμπρύνας δεσμοῖς σιδηροῖς, ὡς ὀρμίσκοις χρυσοῖς κοσμούμενος· τῇ δὲ, Θεὸν ὄρων τε καὶ ὀρώμενος, καὶ μόνος μόνῳ προσλαλῶν· ὃν ἰκέτευε σεβάσμιε Συμεῶν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου. Ἦχος α'.

ὑπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας, τοὺς προπάτορας Ὁσίε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσιν, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν ἀσωμάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐν σώματι, Συμεῶν Πατῆρ ἡμῶν Ὁσίε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,

Θεῶ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΤΩ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος ε'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω με-
οιστάμενος, καὶ ἄλλον οὐρανὸν,
τὸν στύλον τεκτηνάμενος, δι' αὐ-
τοῦ ἀπήστραψας, τῶν θαυμάτων
τὴν αἴγλην Ὅσιε, καὶ Χριστὸν τὸν
πάντων Θεὸν πρεσβεύεις ἀπαύ-
στως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ μηνί κδ'. Μνήμη τοῦ Ὁ-
σίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ ἐν τῷ
Θαυμαστῷ ὄρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων
Μαρτύρων Μελετίου τοῦ Στρατηλάτου
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξακοστειλάριον.

Φῶς ἀναλλοίωτον λόγε.

Ἐκ τῆς ἐρήμου ἀστράψας, τὴν
οἰκουμένην φωτίζεις· τῶν μονα-
ζόντων τὰ πλήθη, ἀγάλλονται τῇ
σῇ μνήμῃ. ὦ Συμεῶν Θεοφόρε,
μὴ διαλίπης, ὑπὲρ τοῦ κόσμου
πρεσβεύων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου ἀκολουθία,
Καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς τρίτης φανερώσεως
τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἀ-
γίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προ-
δρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰω-
άννου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς παρουσίας ἑορτῆς
τοῦ Προδρόμου.

Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντη-
κοστῆς μετατίθεται εἰς τὴν Β'. τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, καὶ ψάλλεται ἡ
τούτου Ἀκολουθία, καθὼς καὶ ἡ τοῦ
Ἁγίου Κωνσταντίνου, καὶ ὅρα ὅσα διε-
τυπώθησαν ἐκεῖθι. — Ἐὰν δὲ τύχη ἐν
ἄλλῃ Κυριακῇ, ἢ ἐν ὁποιαδήποτε ἐπι-
σήμεν τοῦ Πεντηκοσταρίου ἡμέρᾳ, ζή-
τει τὰ ἀπορούμενα πάντα εἰς τὴν ΚΑ'.
τοῦ παρόντος Μηνός, καὶ εὐρίσκει
αὐτὰ ἐκεῖθι.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Μετὰ τὸν Προομιμακόν, στιχολογοῦ-
μεν τὴν ἀ. στάσιν τοῦ Μακαρίου ἀνῆρ.
Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ
Προδρόμου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη Πρόδρομε,
ὑπὲρ ἡλίου αὐγὰς ἀνατείλασα ἡ-
στραψεν, ἐκ τῆς γῆς ἡ Κάρα σου,
καὶ πιστοὺς κατελάμπρυνεν· ἦν
ὡσπερ θεῖον, θησαυρὸν ἔχοντες,
πλουσίαν χάριν, ἀπαρυόμεθα, ἀ-
γιαζόμενοι, καὶ ψυχὰς καὶ σώ-
ματα καὶ λογισμοὺς, καὶ πανη-
γυρίζοντες, σὲ μακαρίζομεν.

Χάριν ἀένναον βρούουσα, ἡ ἱερὰ
Κεφαλὴ, σοῦ μακάριε Πρόδρομε,
ἱερεῖ θεόφρονι, ἀγνοοῦντι μηνύε-
ται· ὅς ἐπισπεύσας, πίστει καὶ χά-
ριτι σαφῶς ποιεῖται ταύτης τὴν
εὔρεσιν, ἀγιαζόμενος, σὺν λαῷ
θεόφρονι· καὶ Βασιλεῖ, πίστιν τὴν
ὀρθόδοξον, θερμῶς κρατύνοντι.

Τρίτην τελοῦμεν φανέρωσιν,
σοῦ τῆς σεπτῆς Κεφαλῆς, ἣν
Τριάς ἐστεφάνωσεν, ἐκτμηθεῖσαν
ἐνδόξε, διὰ ζῆλον τὸν ἐνθεον· καὶ

τῇ

τῆ εὑρέσει ταύτης ἀγάλλονται, Ἄγγέλων τάξεις, Μαρτύρων σύλλογος, θεῖοι Ἀπόστολοι, καὶ Προφῆται ἅπαντες· μεθ' ὧν ἡμῶν, πάντοτε μνημόνευε, Κυρίου Πρόδρομε.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ Θεοφρούρητος Κάρα σου Πρόδρομε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν· ἦν ἡμεῖς πιστῶς ἀρυόμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ἐνδοξε, πλουτοῦμεν διὰ σοῦ, Χριστοῦ Βαπτιστά, θαυμάτων τὰ παράδοξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἶσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρῶν.

Δεῦτε τὴν τιμίαν Κεφαλὴν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῷ ξίφει, τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ πιστοί, σήμερον τιμήσωμεν ἐν τῇ εὑρέσει αὐτῆς, ὑπαντῶντες ἐν ἄσμασι, γεραίροντες πόθῳ, χάριτας προχέουσαν, τῶν ἰαμάτων ἡμῶν· ἦν περ, ὁ ληρώδης Ἡρώδης, πάλαι προσπέτεμεν οἴστρω, τῇ Ἡρωδιάδι συμπλεκόμενος.

Στίχ. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ.

Ὡς περ, ἐκ μετάλλων ὁ χρυσός, οὕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου, ἡ Κεφαλὴ δαδουχεῖ, στάμνῳ διαλάμπουσα, καὶ φθειγγόμενη τρανώς, τοῦ Ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αἴγλη δὲ φωτίζουσα τὰς διανοίας ἡμῶν·

ἦν περ, ἀσπαζόμενοι πίστει, σήμερον τιμήσωμεν ὕμνοις, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσαν.

Στίχος. Ἠτοίμασα λύχον τῷ χριστῷ μου.

Ἠάλοι, ὡς περ θεῖος θησαυρὸς, στάμνῳ κεχυρμένη ἡ Κάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ γῆ, σήμερον τοῖς πέρασιν ἀποκαλύπτεται, ὡς περ πλοῦτον προχέουσα, πηγὰς ἰαμάτων, νόστους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα· ὅθεν θυμηδίας ἀπάσης, χάριν ἀπολαύοντες πάντες, τοῦ Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον ὑμνήσωμεν.

Δόξα, ἦχος β'.

Ἡ τῶν θεῶν ἐννοιῶν, πανσεβασμιος θήκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανώς ἡ προσβλέψασα, τὸ μυστήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν τῆς γῆς ταμείων σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἀγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Ἀκολουτικίον, ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἐγκυρμμένον τῇ γῆ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν Κεφαλὴν σου ἡμῶν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε· πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει ἄσμασι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ταῖς ἰκεσίαις σου,

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ γῆς ἀνατείλασα, ἡ τοῦ
Προδρόμου Κεφαλῆ, ἀκτίνας ἀφί-
ησι, τῆς ἀφθαρσίας πιστοῖς τῶν
λάσεων· ἄνωθεν συναθροίζει τὴν
πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν
συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ
γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δό-
ξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ὕψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Αναδοθεῖσα ὡς χρυσοὺς ἐκ με-
τάλλων, ἡ ἱερά σου κεφαλὴ πα-
ραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων γῆς ἐ-
πλούτισε, Χριστοῦ Βαπτιστῆ, πάν-
τας τοὺς προστρέχοντας, ἐν τῇ
ταύτης εὐρέσει, ὕμνοις μεγαλύ-
νοντας, τὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην,
τὸν νέμοντα ἡμῖν διὰ σοῦ τὸ μέ-
γα ἔλεος. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,
ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεράνης σήμερον.

Ο Ἡρώδης Πρόδρομε, παρα-
νομήσας, γυναικί παρέσχετο, τὴν
κεφαλὴν σου τὴν σεπτὴν, ἧς τῇ
εὐρέσει βοῶμέν σοι· Αἰτησαι πᾶσι,
δωρήσασθαι ἔλεος. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α'. Ἀντίφωνον
τοῦ δ'. ἦχου. Προκειμενον.
Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβίδ.
Στίχ. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβίδ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ λόγος
οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ τοῦ Ἰη-
σοῦ. Ὁ Πεντηκοστός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

ἦχος β'. Ἡ τῶν θείων ἐνοιῶν.

Ζῆτει εἰς τὸν Στίχον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Προ-
δρόμου. Ποίημα Ταρραίου.

Ἦδη Α'. ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Φωνὴ τοῦ Λόγου γεγωνῶς
διάλυσον, τὴν ἀφωνίαν μου, ὡς
τοῦ Πατρὸς πάλαι, ἐν ἀγαλλιά-
σεως, φωνῇ ἀνευφημησαί σε, τῇ
παρούσῃ εὐρέσει, τῆς Κεφαλῆς
σου μακάριε, Πρόδρομε οὐράνιε
ἄνθρωπε.

Τὴν κεφαλὴν χειροθετήσας
Πρόδρομε, τῆς Ἐκκλησίας Χρι-
στὸν, σοῦ τὴν σεπτὴν Κάραν, τὴν
κατανοήσασαν, Τριάδος τὴν φανέ-
ρῳσιν, φανεροῖς τοῦτο τρίτον, πε-
ριφανῶς ἀγιάζουσιν τὰ τῶν ὀρ-
θοδόξων συστήματα.

Οὐκ ἐνεγκῶν ἐπὶ πολὺ συγ-
κρύπτεσθαι, Κυρίου Πρόδρομε,
οἰκονομεῖς πάλιν, φανεροῦσθαι σή-
μερον, οὐ στάμνω συγκλειόμενος,
ἀργυρέῳ δὲ σκευεῖ, ἐν ἱερῷ τόπῳ
κείμενος, καὶ ἱερουργῶ μνησόμε-
νος.

Θεοτοκίον.

Στερωτικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἐ-
βλάστησας, ἐτοιμαζόμενος, τῷ
Ποιητῇ Λόγῳ, τὰς ὁδοὺς πανεύ-
φημε, ἐκ Κόρης ἀνατείλαντι, πα-
ναγίας ἀφράστως, ἦν Θεοτόκον
γινώσκουσαι, πᾶσαι γενεαὶ μακα-
ρίζουσιν.

Ἦδη Γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Πορνικῶν ὀρχημάτων, ἡ ἱερά
Κάρα σου, ἐπαθλον γυναιῶ δοθεῖ-

σα,

σα, χερσίν ἐφέρετο· νυνὶ δὲ σώφρονος, ἱερουργοῦ ταῖς παλάμαις, ἱερῶς πρὸς ἅγιον ναὸν κομίζεται.

Εὐσεβῶς ἀπαντᾷ σοι, τὸ τῶν πιστῶν ἄθροισμα, σὺν ἱερουργῶ Βασιλεῖ τε, ἔνδοξε Πρόδρομε, ἄδον χαρμύσυνα, καὶ προηγεῖται σου πόθῳ, καθαγιαζόμενον τῇ παρουσίᾳ σου.

Ἰερῶν ἐξ ἀδύτων, ὡς φωταυγῆς ἥλιος ἡ ἱερωτάτη σου Κάρα, ἐξανατείλασα, πᾶσαν ἐφώτισε, τὴν οἰκουμένην Προφῆτα, τοῦ Χριστοῦ καὶ Πρόδρομε, θείαις λαμπρότησι.

Θεοτοκίον.

Στεριεούσης νηδύος, φωτοφανῆς ἔλαμψας, ἄστρον τοῦ Ἥλιου, τῆς δόξης, προπορευόμενον, τοῦ ἀνατείλαντος, Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης, Βαπτιστὰ καὶ λύσαντος, νύκτα πολύθεον.

Κάθισμα, ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεφάνη σήμερον, ἡ τοῦ Προδρόμου, Κεφαλὴ ἐκ κόλπων γῆς, ἀναδοθεῖσα τοῖς πιστοῖς, ἐκ τῶν μετάλλων καθὰ χρυσὸς, καὶ ἰκετεύει Χριστὸν, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Προφητῶν ὡς ὑπέρτερος, τὸν προφητευθέντα ἰδεῖν ἠξίωσαι, Ἥλιου προπορευόμενος, ἐν δυνάμει τούτου μάκαρ Πρόδρομε.

Τὴν αἰοίδιμον Κάραν σου, μύρα ἱαμάτων ἀναπηγάζουσαν, τρίτον ἤδη ἐφάνέρωσας, τὰ δυσώδη πάθη ἀπελκύνουσαν.

Συνελθόντες ἀρύσασθε, ἅπαντες ἱάματα μὴ κενούμενα, ἐκ πη-

γῆς ἀναδιδόμενα, τῆς τιμίας Κάρας τοῦ Προδρόμου Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σώσόν με, τὸν ὑψηλοφρόνως πολιτευόμενον, ἡ τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα, τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν Πάναγνε.

Ῥδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ὡς μεσίτης τῆς νέας, καὶ τῆς παλαιᾶς γεγονῶς ἱερώτατε, Διαθήκης θείας, τὴν ἡμῶν παλαιότητα καίνισον, καινισμόν τελούντων, τῆς νεωστὶ ἀναφανείσης, Κεφαλῆς σου μακάριε Πρόδρομε.

Ἐκ Κομάνων κομῶσαν, χάριν ἱαμάτων τὴν Κάραν σου Πρόδρομε, πρὸς τὴν βασιλίδα, εἰσοικίζεις τῶν πόλεων σήμερον, ἧς τῇ ἐπανόδῳ ἐπικροτεῖ πιστῶν τὰ πλήθη, φωτισμοῦ ἀκηράτου πληρούμενα.

Βασιλεὺς ἀλουργίδος, πλέον τῇ εισόδῳ τῆς Κάρας σου γάννυται· ἱερεὺς δὲ θεῖος θεοφόρου ἐπώνυμος Πρόδρομε, ταῖς παλάμαις ταύτην, περικρατῶν συνευλογεῖται, εὐλογῶν τοὺς πιστοὺς τελεώτατα.

Θεοτοκίον.

Τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, ὠφθῆς ὑπερτέρα τῶν ἄνω Δυνάμεων, καὶ βροτῶν τὴν φύσιν, ἐθεούργησας Κορὴ πανάμωμε· Θεοτόκον ὄθεν, παναληθῆ ψυχῇ καὶ γλώσση, οἱ πιστοὶ σε Παρθένε δοξάζομεν.

Ῥδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς, ἡ Κεφαλὴ ἀνατείλασα, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Χριστέ, τὸ ψεῦδος ἀπήλασεν, αἰρέσεων ἔλυσε, τὸν πικρὸν χειμῶνα,

να, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Αντλήσατε φωτισμὸν, καὶ χάριν Θεοῦ καὶ ἔλεος, καὶ κεφαλὴν καὶ ψυχὴν, πιστῶς ἀγιάσθητε, κεφαλῇ προσψαύοντες, τοῦ τῆς θείας Κάρας, ἀψαμένου ἐν τοῖς ὅδοις.

Τὰς κεφαλὰς τῶν ἐχθρῶν, ὑπὸ τοὺς πόδας συντρίβεισθαι, τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, ἰκέτευε Πρόδρομε, πόθῳ τὴν τιμίαν σου, Κεφαλὴν τιμῶντος, τὴν Ἑρῴδην στηλιτεύσασαν.

Θεοτοκίον.

Τοῖς ἐν τῷ ἄδῃ τὸ φῶς, ἐκήρυξας ἐλευσόμενον, αἱμάτων παρθενικῶν, σάρκα περικείμενον, γενόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσία, τῶν ἀνθρώπων μάκαρ Πρόδρομε.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο φωτοφανὴς καὶ θεὸς ἐν κόσμῳ στύλος, ὁ τοῦ νοητοῦ Ἡλίου Πρόδρομος λύχνος, Κεφαλὴν τὴν φωσφόρον καὶ θεῖαν αὐτοῦ, ἀναδείξας ἐν τοῖς πέρασιν, ἀγιάζει τοὺς πιστῶς αὐτὴν, προσκυνοῦντας καὶ κραυγάζοντας. Χριστοῦ σοφῆ Βαπτιστὰ, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Απὸ γῆς, καθὼς πηγὴ τοῦ Παραδείσου, Κεφαλὴ Θεοφιλῆς ἡ τοῦ Προδρόμου, ρεῖθρα βλύζει χάριτος, καὶ θαυμάτων τὰνάματα νέμει πᾶσι τοῖς χρήζουσι. Προσέλθωμεν οὖν πάντες, καὶ ἀντλήσωμεν προθύμως ἐκ ταύτης τῶν ἰαμάτων τοὺς θείους κρουνοὺς· ἀρδεύει γὰρ ψυχὰς ἐν δωρεαῖς ἀ-

εννάοις, καὶ κατακλύζει σωματῶν πόνους, καὶ πᾶσαν νόσον εὐθέτως αἶρει. Ταύτην οὖν πόθῳ μέλψωμεν, καὶ πίστει ἀσπασώμεθα, σεμνῶς περιπτυσσόμενοι, καὶ ἄσματος ὡς στέμμασι στέψωμεν ταύτην πιστοί. Προκαθάρωμεν ἡμῶν κηλίδας νοητὰς, καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς κοσμήσωμεν ψυχὰς, καὶ βοήσωμεν στερέφως Χριστοῦ σοφῆ Βαπτιστὰ, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κέ. ἡ τρίτη εὐρεσις τῆς κεφαλῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Κελεστίνος, σιδήρῳ τελειοῦται.

Ὁ Οἶκος Ὀλβιανός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ῥοὴ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, φαινότατος λύχνος, γέγονας Πρόδρομε, τὸ νέφος ἐκδιώκων, τῆς πλάνης καὶ φωτίζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εορτὴν ἐτησίαν, ἡ σепτῆ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ταύτην Πρόδρομε, λαμπρῶς ἐπιτελεῖ σοι, τὴν Κάραν σου τιμῶσα, καὶ συνήθως κραυγάζουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Προμηνύσας τοῦ Λόγου, τὴν φρικτὴν παρουσίαν, θείοις σκιρτήμασι, μηνύεις σου τῆς Κάρας, τὴν εὐρεσιν Προφήτα, ἀψευδοῦς διὰ στόματος, τῷ σὲ ποθοῦντι θερμῶς, ἱερούργῳ ποιμένι.

Θεοτοκίον.

Παρθενία καὶ τόκος, ὑπὲρ φύ-

σι.

σιν καὶ λόγον, ἐν σοὶ συνέδραμον· Θεὸν γὰρ σαρκωθέντα, ἐκύησας ἀφράστως, Θεοτόκε, ἢ ψάλλομεν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ Η'. Ἑπτακλασίως κάμινον.

Ο Βαπτιστὴς καὶ Πρόδρομος, ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, τῆς παρανομίας, ἀκριβῆς κατήγορος, Τριάδος φανέρωσιν, ἐν Ἰορδάνῃ πρὶν κατιδῶν, τρίτον φανερεῖ, τὴν Κεφαλὴν αὐτοῦ πᾶσι, τοῖς πῶθι μελωδοῦσιν. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προσυπαντᾶ προθύμως σοι, Βασιλεὺς ὁ πραότατος, ἅμα φιλοχρίστῳ, τῷ λαῷ πανεύφημε· ποιμένων δὲ πρόκριτος, προσεφαπλοῖ τὰς χεῖράς σοι, καὶ τῷ ἑαυτοῦ ἐνστερνισάμενος στήθει, σκιρτᾶ ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ βοᾷ εὐχαρίστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ χρυσὸν ἡ Κάρα σου, διαλάμπουσα Πρόδρομε, τεθησαυρισμένη, ἀργυρέοις σκεύεσιν, ὡς ὄλιθος πολύτιμος, τῇ βασιλίδι· δέδοται, ταύτην δωρεαῖς, καταπλουτίζουσα θεαῖς, προθύμως μελωδοῦσαν. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας·

Θεοτοκίον.

Εν τῇ γαστρὶ φερόμενον, τὸν τὰ σύμπαντα φέροντα, μάκαρ Ἰωάννη, χαίρων προσεκύνησας, νηδυῖ κρυπτόμενος, στερωτικῇ πανεύφημε· ὃν περ γεννηθέντα, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀμνὸν Θεοῦ κηρύττων, εὐσεβῶς ἀνεβόας· Λαὸς

ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Τῆς στεῖρας ὄσιος βλαστὸς, γεννητῶν ἐκ γυναικῶν ὁ ὑπέρτερος, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ὁ στρατιώτης ὁ μέγας Πρόδρομος, ὁ προκηρύξας τὸν ἀμνὸν, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα, τὸν ἀφαιρούμενον, εὐφημείσθαι ἱεροῖς μελωδήμασι.

Κρατῆρα πλήσας δαφιλῶς, συγκαλεῖς μεθ' ὑψηλοῦ τοῦ κηρύγματος, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τῇ ἀνευρέσει σῆς Κάρας Πρόδρομε, Δεῦτε, ἐμπλήσθητε βοῶν, τερπνῶν ὧν ἡτοίμασα, καὶ μεγαλύνατε, τὸν τὸ εἶναι τοῖς βροτοῖς παρεχόμενον.

Αναξ σε Ἄγγελε Θεοῦ, ἀγγελώνυμος εἰς τούτου βασιλεία, χαίρων εἰσδέχεται, καθουπουργοῦντος πρὸς τοῦτο κάλλιστα, τοῦ ποιμενάρχου εὐσεβῶς, καὶ κλῆσει καὶ χάριτι, σεμνυνομένου σαφῶς, θεοφόρου ἱεροῦ καὶ θεόφρονος.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου Σῶτερ ὁ τεχθεῖς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἀφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθήσης κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, ὁ εὐσυμπάθητος, ἐλεῆμον, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε.

Ἐξαποστειλᾶριον

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Εν τῇ εὐρέσει Πρόδρομε, τῆς τιμίας σου Κάρας, βασιλεὺς ὁ φιλόχριστος, πλέον γάννυται ἤπερ, τῇ ἑαυτοῦ πορφυρίδι· ὃν ἀμείβου

ταῖς

ταῖς νίκαις, ἐξ ὕψους δυναμούμενον· καὶ ἡμᾶς φρούρει, σκέπε, σοῦ ταῖς εὐχαῖς, Βαπτιστά, πανεύφημε Ἰωάννη, φαιδρῶς πανηγυρίζοντα, καὶ τιμῶντάς σε πόθῳ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ'. δευτεροῦντες τὸ α'. Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ ἱερὰ Κεφαλὴ, καὶ φωτοφόρος καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἴσχος διακόψασα· πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς καταρθεύουσα· ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος, πάλαι κατανοήσασα, πρὸς τοῦτον σκηνώσασαν· τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας ἡ μεσιτεύσασα χάριτος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Σκεύει τοῦ Βαπτιστοῦ ἀργυρῶ, ἐγχεκρυμμένη κεφαλὴ πεφανέρωται, λαγόνων ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμάτων ρεῖθρα ἀναβλύζουσα· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴν ἐναπέλουσε, τοῦ ὑπερῶα, νῦν στεγάζοντος ὕδασι, καὶ ὀμβρίζοντος τοῖς βροτοῖς θείαν ἄφεισιν. Ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως ἀοίδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωπούσης, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα ἡ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακρούξασα σαρκὶ φανερούμενον,

καὶ πᾶσι τῆς μετάνοίας, τὰς σωτήριους ὁδοὺς, θείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα, ἡ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος καὶ τὴν χρόνιον, ὑποστᾶσα κατὰ κρυψίν, ὡς περ φωτοφανῆς ἡμῖν, ἀνέτειλεν ἥλιος. Μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προστίθεσθε, ψυχῆς καταλύξει τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Τὴν πανσεβάσμιον κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβείαν φιλάνθρωπε, οἱ ἐπτακότες δοῦλοί σου προσάγομεν, αἰτούμενοι δι' αὐτῆς ἀπολαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἴλασμον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου Ὡδὴ Γ' καὶ ς'.

Προκείμενον, ἦχος βαρῦς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους.

Ἀδελφοὶ ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσποτικῷ.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ

ΤΗ Κς'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου
Κάρπου, ἑνὸς τῶν ἑβδομή-
κοντα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσ-
όμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀπο-
στόλου γ'. Προσόμοια τῶν Ἁγίων.
Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Δεκτὸν ἐπιλάμψεων τὸν νοῦν,
Θεικῶν ποιούμενος, κατε φωτίσθης
πανόλβιε, καὶ εἰς τὸ κήρυγμα, τοῦ
Χριστοῦ ἐξῆλθες, καὶ λαὸν ἐδίδα-
ξας, πιστεύειν εἰς αὐτὸν, ὡς φι-
λάνθρωπον· καὶ νῦν ἰκέτευε, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄστρον φαινότατον δειχθεὶς,
Θεαῖς ἐπιλάμψεσι, τῆς οἰκουμένης
τὰ πέρατα, φωτίζεις πάντοτε, δι-
δαχαῖς παμμάκαρ, καὶ σχεδάξεις
χάριτι, ἀγλὺν τῶν νοσημάτων ἐ-
κάστοτε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρη-
θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θυσίαν ἀναίμακτον Θεῷ, θύων
τελειώτατα, ὑπὲρ αὐτοῦ Μάρτυς
τέθυσαι, καὶ προσενήνεξαι, νοητῇ
τραπέζῃ, ὄσμα εὐωδέστατον, Ἀ-
πόστολε ὦ Κάρπε θεόληπτε· διὸ
ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς,

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον Ἦχος γ'. Απόστολε ἅγιε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κς'. Μνήμη τοῦ
ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἀπόστολος
Ἀλφαιὸς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ Ἀβέρκιος
καὶ Ἐλένη, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀλέξανδρος ἐν
Σμύρνῃ ἀθλήσας, ζῆφει τελειοῦται ἐν
ἔτει 1744.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσθεταῖς.

Ἐξακοστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰγῶν Στιχηρὰ
τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Ἑλλαδίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ
τοῦ Ἁγίου γ'. Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρον Ἑλλάδιε βαφαῖς, τοῦ
οἰκείου αἵματος, ἱερωσύνης ἐλάμ-
πρυνας, στολὴν τὴν ἔνθεον μεθ'
ἧς εἰς τὰ ἄνω, εἰσηλθες βασιλεία,
καὶ θρόνῳ τοῦ Δεσπότητος παρίστα-
σαι· δὴ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἑλλάδιε Χριστὸς,
ἐποφθεῖς σοὶ ἅπαντας, τοὺς ἐκ
μωλώπων ἰάσατο, ἰχῶρας χάριτι·
δι' αὐτὸν γὰρ πάσαν, ὑπομείνας
κάκωσιν, προείλου προφανῶς αἰ-
κιζόμενος· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεός

Θεόφρον Ἑλλάδιε πυρὸς, φύ-
σιν ἐχαλίνωσας, καὶ ἀδιάφλεκτος
ἔμεινας· ἡ δρόσος γὰρ Θεοῦ, σὲ
περικυκλοῦσα, ἀβλαβῆ ἐφύλαττεν,
ἐχθροὺς περιφανῶς καταισχύνου-
σα· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κζ'. μνήμη τοῦ ἁγίου
ιερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς
Θεράπων ὁ Σάρδιος ζῖφει τελειοῦται
ἐν Ἀγκύρᾳ.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Εὐσεβιώτης κυρὶ
τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀλύπιος λιθοβολη-
θεὶς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τὸ ἔξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνθηες, καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐ-
τυχοῦς, ἡ Εὐτυχίου, Ἐπι-
σκόπου Μελιτινῆς.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου
προσόμοια γ'. ἤχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρον Εὐτύχιε νευραῖς, τῶν
πανσόφων λόγων σου, ἐναποπνί-
ξας τοὺς ἀφρονάς, τέλος μακά-
ριον, πνιγμονῇ ὑδάτων, ὑπεδέξω
δράκοντα, ἐν τούτοις ἀποπνίγων

τὸν ἄσαρκον· διὸ ἰκέτευε, δωρη-
θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόσμος ὠραιότατος δειχθεὶς,
ἀθλητῶν ἐν χάριτι, μετεβιβάσθη
γηθόμενος, πρὸς ὑπερκόσμια, Βα-
σιλεὶ τῶν ὄλων, ἀληθῶς παρίστα-
σθαι, σὺν πάσαις ταῖς ἁγίαις Δυ-
νάμεσι μεθ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆ-
ναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
νην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μάρτυς ἀξιάγαστε τὰ σά,
λείψανα γηθόμενοι, περιφανῶς
ἀσπαζόμεθα· καὶ ἀρνούμενοι, χάριν
ἱαμάτων, πόθω σε γεραίρομεν, καὶ
πίστει ἐκτενῶς δυσωποῦμέν σε·
Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον ὁμοίως, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κη'. μνήμη τοῦ Ἁγί-
ου ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, ἐπισκόπου
Μελιτινῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία μάρτυς Ἐλι-
κωνίς ἡ ἐκ Θεσσαλονικῆς καταγομένη,
καὶ ἐν Κορίνθῳ ἀθλήσασα, ἐν ἔτει 238
ζῖφει τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Κρήσκεντος, Παῦ-
λος καὶ Διοσκορίδης οἱ Ῥωμαῖοι κυρὶ
τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἀνδρέας, ὁ διὰ Χριστὸν σα-
λὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΤΗ

ΤΗ ΚΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
Θεοδοσίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ
τῆς Ἀγίας γ΄. ἤχος πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἀἴγλη παρθενίας λάμπουσα,
Θεοδοσία σεμνή, καὶ πορφύραν δι'
αἵματος, μαρτυρίου πάνσοφε, βε-
βαμμένην λαμπρότατα, περιθεμέ-
νη καὶ ὑπερκόσμιον, Χριστοῦ νυμ-
φῶνα κατασκηνώσασα, κόρη πανά-
μωμε, συγχορεύεις τάξεσιν, ἀγ-
γελικαῖς, ὄντως ἀκατάλυτον, χο-
ρεῖαν ἔνδοξε.

Μάρτυς παρθένε πανεύφημε,
Θεοδοσία Χριστὸν, ὀλοκλήρως
ποθήσασα, τῶν βασάνων ἠνεγκας,
τὰς πληγὰς καρτερώτατα, αἰκιζο-
μένη διὰ τὸν σὸν ἔραστήν, καὶ
ξομένην πλευρὰς ταῖς μαστιξίν.
Ὡ τῶν ἀγῶνων σου, καρτερὰς ἐν-
στάσεως! δι' ἧς πρὸς γῆν, ὄντως
καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον.

Κάλλει ψυχῆς τε καὶ σώμα-
τος, κεκοσμημένην φαιδρῶς, τῷ
Χριστῷ προσενήνεξαι, τὸν τῆς δό-
ξης στέφανον, παρ' αὐτοῦ ἀναδή-
σασθαι, Θεοδοσία Μάρτυς πανέν-
δοξε, καὶ βασιλείας σαφῶς διάδη-
μα, ὄντως πολύτιμον, ἐπαξίως δε-
δεξαι, σῆ κορυφῇ, νύμφη παναμώ-
μητος, φανείσα πάνσοφε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτικίον ὁμοίως, καὶ ἀπόλυσις.

—οοο—

(TOM. Γ΄.)

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἤχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῖς πόνοις ζωῆν, τὴν ἀπονον
κεκλήρωσαι τοῖς αἵμασι δέ, Κο-
πρώνυμον ἀπέπνιξας, τὸν ἐχθρὸν
τὸν βέβηλον, Ἐκκλησίας Χριστοῦ
πανεύφημε· καὶ αὐτῷ συγχαίρου-
σα νῦν, δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μὴνι κθ΄. μνήμη τῆς Ἀ-
γίας παρθενομάρτυρος Θεοδοσίας.

Ἡ ἅγια ὀσιομάρτυς Θεοδοσία μα-
χαίρα τελειοῦται ἐν ἔτει 714.

Ὁ ἅγιος Ἀλέξανδρος, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ὀλβιανὸς ἐπί-
σκοπος Ἀνέου πόλεως, καὶ οἱ σὺν αὐ-
τῷ πυρὶ τελειοῦνται, ἐν ἔτει 301, ἐπὶ
Μαξιμιανῷ βασιλεῶς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁσβρου ἀκολουθία ὡς
σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἰσαακίου, Ἠγουμένου τῆς
Μονῆς τῶν Δαλματῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ
τοῦ Ἁγίου γ΄. ἤχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Ἐγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν
ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας, καὶ τὰς
τούτου φάλαγγας ἐξεπόρθησας·
διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα
μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κρα-
ταιῶς, σὲ Χριστοῦ ἐνισχύσαντος·
ὄν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύ-
νων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει

17 ἔχτε-

ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβάς παμμακάριστε, τὰ γεώδη ἅπαντα καὶ ἐπίχηρα, καὶ περιῶν ἐν τῷ σώματι, παρείδες, καὶ αὐλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω αἰοδιμε, θεῖω Πνεύματι, ὀδηγούμενος Πάτερ μοναζόντων, ὀδηγός κανῶν καὶ τύπος, ὠφθης καὶ πίστει περιδοξός.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι, παιδρυνθεὶς θεόπνευστε Ἰσαάκιε, φωστήρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, ὀδύνας κακώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παλῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου, καὶ ῥυόμενος, νοσημάτων παντοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτικίον ὁμοίως.

—ο—

Τῷ πρώτῳ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λ΄. μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἰσαακίου ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Νατάλιος ζῆρει τελειοῦται.

Ὁ ὀσιος Βαρλαάμ, ζῆρει τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ῥωμανὸς καὶ Τελέτιος ζῆρει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις

ΤΗ ΛΑ΄. ΤΟΓ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Ἑρμείου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἀγίου γ΄.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἡ ἀπροσμάχητος χάρις, τοῦ δυναμοῦντός σε, ἐν ἀσθενείᾳ Μάρτυς, σοῦ τῆς φύσεως πᾶσι, τὴν δύναμιν δεικνύει· διὸ καὶ θνητῶ, σὲ ἐνίσχυσε σώματι, καταπαλαῖσαι τὸν ἄσαρκον κραταιῶς καὶ λαβεῖν τὰ νικητήρια.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ρανίσι, τῆς ἀθείας τὸ πῦρ, μεγαλομάρτυς σβέσας, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, κατήρδευσας πλουσίως, καὶ τῶν πιστῶν, τὰς καρδίας ἐφώτισας τῶν εὐσεβῶς σου τιμώντων τὸ ἱερόν, καὶ σεβάσιμον μνημόσυνον.

Ὁ ἀκαθαίρετος πύργος, ταῖς προσβολαῖς τῶν ἐχθρῶν, οὐκ ἐσαλεύθησ ὄλωσ, τὰς αὐτῶν δὲ καρδίας, συντέεισας Ἑρμεία, καὶ τῷ μοχλῷ, τῶν γενναίων ἀγῶνων σου, ὡς εὐπερίτρεπτον τεῖχος πάντων αὐτῶν, τὰ φρονήματα κατέαξας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτικίον ὁμοίως, καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λα΄. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Εὐσέβιος καὶ Χαράλαμπος πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες,
καὶ ἀπόλυσις,

ΜΗΝ

ΜΗΝ
ΙΟΥΝΙΟΣ.

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ

τριακοντα.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15, καὶ ἡ νύξ
ὥρας 9.

Τῆς Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου, καὶ ἐτέρου Ἰουστίνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων γ΄.

Ἦχος β΄.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ζύλου σε νεκρὸν.

Ὅτε, ἀγνωσίας ὁ κρυμὸς, πᾶσαν ἐπεκράτει τὴν χτίσιν, ταῖς ἐπηρεαῖς ἐχθροῦ, καὶ ἐθεραπεύετο ἡ τῶν εἰδώλων πληθὺς, τότε ἔνδοξοι Μάρτυρες, προθύμω καρδία, ζήσει θείας πίστεως, τοῦτον ἐπαύσατε, πόθω ἐκκενοῦντες τὸ αἷμα, ὑπὲρ τοῦ τὸ ἴδιον αἷμα, ἐπὶ τὸν Σταυρὸν σαφῶς κενώσαντος.

Πέων, ὁ γενναῖος ἀθλητῆς, Βαλεριανὸς καὶ Χαρίτων καὶ Χαριτῶ σὺν αὐτῷ, Θεῖος Ἰουστίνος τε καὶ ὁ Εὐέλπιστος, καὶ Ἱεραξ ὁ ἔνδοξος, στολὴν ἐξ αἱμάτων, θεῖαν ἐπιχρῶσαντες, καὶ στολισάμενοι, ἅμα τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων, ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, τῷ παμβασιλεῖ Χριστῷ παρίστανται.

Ὅτε, ἐπινεύσει θεϊκῆ, πρὸς τοῦς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, προσεχωρή-

σατε, σῶμα τὸ φθειρόμενον ἀπαρνησάμενοι, τότε σθένει ρωννύμενοι τοῦ παντοδυναμοῦ, πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ ξίφει τέμνοντι· ὅθεν τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα, κλίναντες μακάριον τέλος, ἐν ἀγαλλιάσει ὑπεδέξασθε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ, τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἶ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν πιστῶν ἡ ἐλπίς, Δέσποινα πανάμωμος, καὶ προστασία ἡμῶν· καὶ πρὸς σέ καταφεύγοντες, ἐν πίστει βοῶμεν, ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, λύπης ψυχοφθόρου καὶ πάσης, ὀλίφεις ῥυσθείημεν πάντες, οἱ ἀνευφημοῦντές σε Θεόνημφε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα: Οἴμοι! τέκνον γλυκύτατον· ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντα θέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς; Ὅθεν παναγία Παρθένε, σέ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἴλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Τῷ πρωτῷ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνί Α΄. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἰουστος, καὶ Ἰουστίνος, Χαρίτων καὶ Χαριτῶ ἡ παρθένος, Εὐέλπιστος καὶ Πέων, Ἱεραξ, καὶ Βαλεριανὸς, οἱ ἐν Ῥώμῃ ἀθλήσαντες, ξίφει τελειοῦνται.

17* 50

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Νέων, ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεσπίσιος ὁ Καππαδόκης, ὁ ἐν ἔτει 222 ἀθλήσας, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.
Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Β΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Νικηφόρου Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
Ὁμολογητοῦ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου γ'.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αληθείας ἐδραῖωμα, καὶ τῆς
πίστεως ἔρεισμα, καὶ δογμάτων
πρόβολον σὲ γινώσκομεν, τῆς εὐ-
σεβείας συνήγορον, ἀγνείας τε
σκήνωμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτὸν,
εὐωδίας τοῦ Πνεύματος, καὶ παμ-
μέγιστον, θησαυρὸν διδαγμάτων
καὶ κρηπίδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς
Ἐκκλησίας ἱεροσφάντα θεόπνευστε.

Αποστόλων διάδοχον, Ἀθλο-
φόρων ὁμότροπον, Ἀσκητῶν ὁμό-
ζηλον εὐφημοῦμέν σε, καὶ διδασ-
κάλων ἐκσφράγισμα, καὶ θεῖον ἐκ-
τύπωμα, καὶ Χριστοῦ μυσταγω-
γὸν, Ἱεράρχα μακάριε, καὶ θεόρ-
φυτον, ποταμὸν ἰαμάτων τὰς ἀνό-
μους καὶ βλασφήμους διανοίας,
κατακαλύπτοντα πάνσοφε.

Τῆς σοφίας τὸ τάλαντον,
πλεονάσας πανόλβιε, τῆς χαρᾶς
ἤξιώσαι τοῦ Κυρίου σου, πεποι-

κιλμένος τῇ χάριτι, τῆς θείας ἐλ-
λάμφεως, καὶ τῇ αἰγλή νουτῶς,
ἀποστίλθων τοῦ Πνεύματος, νῦν
παρίσασαι, δεξιᾷ ζωηφόρῳ λαμπη-
δόσιν, οὐρανόις ἀενάως, κατα-
στραπτόμενος ἐνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως.

—ο—

Τῷ Πρωῖ Κοντακίον.

Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τῆς νίκης σέφανον, ὦ Νι-
κηφόρε, οὐρανόθεν σήμερον, ὡς
εἰληφῶς παρὰ Θεοῦ, σῶζε τοὺς
πίστει τιμῶντάς σε, ὡς Ἱεράρ-
χην ὁμοῦ καὶ Διδάσκαλον.

Τῷ αὐτῷ μηνί β'. μνήμη τοῦ ἐν ἀ-
γίοις πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου πατρι-
άρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμο-
λογητοῦ.

Οἱ ἅγιοι τριάκοντα ὀκτῶ Μάρτυρες
ἐν Λουτρῷ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἐρασμος καὶ οἱ δι' αὐτοῦ
εἰς τὸν Χριστὸν πιστεύσαντες εἰσοσα-
κισχίλιοι μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης ἀθλήσας
ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει 1442.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Δημήτριος, ὁ ἐν
Φιλαδελφείᾳ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1657
ἐν μαχαίρᾳ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία.
ὡς σύνθεσις καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Γ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Δουκιλλιανοῦ.

Εἰς

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ἤχ. α'.
Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τῶν κυριοκτόνων σε δεινοί,
παῖδες προδεδώκασι, φθόνῳ τηρό-
μενοι ἐνδοξε· καὶ ἀνδρισάμενος,
ἀκαταγωνίστως, Παραδείσου εἴ-
ληφας, ὦ Λουκιλλιανέ τὴν ἀπό-
λαυσιν· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παῖδες οἱ πανίεροι πατρὶ, ὡς
περ πειθαρχοῦντές σοι, σὺν σοὶ
ἀθλοῦσι στερρότατα, καὶ ἡ ἀσίδι-
μος, καὶ Ὁσία Παῦλα, Μάρτυς
ἀξιάγαστε· με' ὧν νῦν κατοικῶν
τὰ οὐράνια, Χριστὸν ἰκέτευε, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ίάσεων νάματα ἡ σὴ, θήκη τοῖς
προστρέχουσιν, ἀναπηγάζει ἐκά-
στοτε, Μάρτυς πολυάθλε, καὶ ἐκ-
πλύνει πάθη, καὶ βυθίζει φάλαγ-
γας, Δαιμόνων συνεργεία τοῦ
Πνεύματος· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆ-
ναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
νην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἄπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε·

—ο—

Τῷ πρωτῷ, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ γ'. μνήμη τοῦ ἁγίου
μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ, Παύλης, καὶ
τῶν σὺν αὐτοῖς νηπίων, Κλαυδίου, Ἰ-
πατίου, Διονυσίου καὶ Παύλου.

Ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ θαυματουργός
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ὁσία Ἱερὰ, καὶ ὁ ὁσιος Πάπας ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ ἀκολουθία ὡς
σύνθετος καὶ ἀπόλυτος.

Τῆ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡ-
μῶν Μητροφάνους Ἀρχιεπι-
σκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ
Μακάριου ἀνῆρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέ-
κραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ προσόμοια, ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆς Τριάδος τὸν πρόμαχον,
εὐσεβείας τὸν πρόβολον, ὄργανον
τῆς χάριτος τὸ θεόπνευστον, τῶν
Ἀποστόλων διάδοχον, Ἀγγέλων
συνόμιλον, Ἐκκλησίας τοῦ Χρι-
στοῦ, ἀκολούθως θεμελίον, ἀρρα-
γέστατον, Ἱεράρχην τὸν μέγαν
Μητροφάνην, ἱεραῖς ἐν ὑμνωδαῖς,
ἀνευφημήσωμεν σήμερον.

Ὅτε σκῆπτρα βασιλεία, ἡ τῶν
πόλεων ἀνασσα, κατ' ἀρχὰς καὶ
στέμματα ἀνεδέξατο, τότε σοῦ
πρώτου ἡμιοῖρησε, παμμάκαρ
Μητροφάνες, θείᾳ ψήφῳ τοῦ Χρι-
στοῦ, Ἱεράρχου θεοφρονος, προε-
ξάρχοντος τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας
καταλλήλως, τῇ ἐνθέῳ βιοτῇ σου,
ἀνυψωθέντος λαμπρότατα.

Ἦπερ ἥλιον ἐλαμψας, ταῖς ἀ-
κτίσι τῆς χάριτος, πάνσοφε Μη-
τρόφανες καὶ λαμπρότησι, τῶν
ἀρετῶν καὶ δογμάτων σου, τῶν
θείων καὶ ἀπαντας, κατεφώτισας
λαοὺς, ἐκδιδάσκων τρανότατα,
ὀρθῶς σέβεσθαι, ὁμοούσιον κράτος
τῆς Τριάδος, κατασχόνων τὰς
Ἀρείου, ἐρεσχελίας τοῦ ἄφρονος.

Ἔτερα

Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. β'.
Ὀλὴν ἀποθέμενοι.

Ολος ἱερώτατος, καὶ θεοφόρος
ἐδείχθης, χρίσμα θεῖον ἅγιον, ἐν
ἀγίῳ Πνεύματι περικείμενος, καὶ
φαιδρῶς πάντοτε, προσχωρῶν
"Οσσε τῶν Ἁγίων εἰς τὰ Ἁγία,
καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς θεαρ-
χικαῖς ἀστραπτόμενος, καὶ χάριτι
μουόμενος, τὰ σωτηριώδη μυστή-
ρια, ὡς ἱερομύστης, ὡς ὄντως Ἱε-
ράρχης εὐκλεῆς, καὶ παρρησία
δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ηστραφεν ὁ βίος σου, τῶν
ἀρετῶν λαμπρόσι, παμμάκαρ
Μητρόφανες, καὶ τῆς πλάνης ζό-
φωσιν διεσκέδασεν· ἀληθῶς ὤφθης
γάρ, φωταυγῆς ἥλιος, Ἱεράρχα
παμμακάριστε· καὶ νῦν ἐσκήνω-
σας, ἐνθα φῶς ὑπάρχει ἀνέσπερον,
υἱὸς ἡμέρας χάριτι, Πνεύματος
Ἁγίου γενόμενος· ὅθεν σου τὴν
μνήμην, τὴν θεῖαν καὶ φωσφόρον
καὶ σεπτὴν, ἐπιτελοῦντες Μητρό-
φανες, ποθῶ σε γεραίρομεν.

Ονοῦς σου ταῖς νεύσεσι, ταῖς
πρὸς τὸ Θεῖον θεόφρον, πίπτει καλ-
λυνόμενος, καὶ λαμπρῶς θεούμε-
νος παναοίδιμε, ἐν θνητῷ σώματι
καὶ φαρτῶ πάνσοφε, ἀφαρσίαν
ἐμελέτησε, καὶ προσεκτήσατο, τὴν
τῶν ἀσωμάτων λαμπρότητα, πα-
θῶν ἕξω γενόμενος, καὶ τῇ ἀπα-
θείᾳ κοσμούμενος, Πάτερ Ἱεράρ-
χα, Μητρόφανες λαμπρότατε φω-
στήρ, καὶ πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, τῶν μακαριζόντων σε.

Δόξα ἦχος β'.

Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσάγγελον βίον
σου, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἐθαύ-

μασαν, ἱερεῖς καὶ μονάζοντες ἠδ-
λαβήθησαν, βασιλεῖς τε καὶ ἀρ-
χοντες ἠδέσθησαν, Θεὸς δὲ ἐδό-
ξασεν, ὁ αὐτὸς ὑπὸ σοῦ δοξασθεῖς·
ὄν νῦν ἡμῖν ἐξιλέωσαι, Πάτερ
ἀγιώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου,
τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ
βάτος, οὐκ ἐκαίετο καταφλεγο-
μένη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ
παρθένος ἔμεινας. Ἄντι στόλου
πυρὸς, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἡ-
λιος, ἀντι Μωυσέως Χριστὸς, ἡ
σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια

ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μέγας ἀνεδείχθης ἀληθῶς,
σύ Ἀρχιερεὺς τοῦ Ὑψίστου, τῆς
Ἐκκλησίας φωστήρ, ἔρεισμα τῆς
πίστεως, καὶ πύργος ἀσειστος,
εὐσεβῶν περιτείχισμα, ἀκλόνητος
στόλος, κανὼν ἀκριβέστατος, ἀρ-
χιερέων Χριστοῦ· ὅθεν εὐσεβῶς σε
τιμῶμεν, καὶ τὴν σὴν πανίερον
μνήμην, ἱερῶς γεραίρομεν Μη-
τρόφανες.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Αγὴ κατὰ χρέος ἡ σεπτὴ,
Πάτερ Ἐκκλησία αἰσίως, πανευ-
κλεῆ ἑορτὴν, ἐν τῇ θεῖᾳ μνήμῃ
σου, πιστοὺς εὐφραίνουσαν, καὶ λα-
οὺς διεγείρουσαν, πρὸς δόξαν Κυ-
ρίου, καὶ ὕμνον καὶ αἴνεσιν τοῦ σέ
δοξάσαντος, Λόγου καὶ Θεοῦ, ὄν
δυσώπει, ἐκ παντὸς κινδύνου λυ-
τροῦσθαι, τοὺς αὐτὴν τελοῦντας
πανσεβάσμιε.

Στίχ

Ἔστιχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Ὁ ἄμην τοῦ Ἀρείου δυσσεβοῦς, πάνσοφε αἰρέσεως σβέσας, ὡς πῦρ παμφάγον τοῖς σοῖς, δόγμασι κατέκλυσας, καθάπερ ὕδασι, ποταμῶν ἀεὶ βρύουσι, τῆς σῆς ἐκ κοιτίας· οἷς περ δροσιζόμενοι πιστοὶ δοξάζομεν, ὕμνοις εὐσεβῶς τὴν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς θερμῶς ἠγωνίσω, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνθιστάμενος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ἱεράρχου ἢ σεβάσμιος πανήγυρις, ὡς ἔαρ ἠδύπνοον τοὺς πιστοὺς εὐωδιάζουσα, καὶ πάσας συγκαλοῦσα τὰς Ἐκκλησίας, πρὸς εὐφροσύνην μυστικὴν. Ἴδου γὰρ παραγίνεται, τῇ ἐτησίῳ μνήμῃ, χάριτας νέμων πνευματικῆς, ὁ μέγας φωστὴρ, χριστομύστης Μητροφάνης, ὁ λάμπας ἐν τῷ κόσμῳ εὐσεβείας ταῖς ἀκτίσι, καὶ τὸ σκότος διώξας τῆς Ἀρείου μανίας, ἐκ τοῦ ὕψους τῆς καθέδρας, ὡς ἀπὸ λυχνίας ὑψηλῆς, ἐν ἧ ἀξίως ἐτέθη, τῇ ἀνωθεν προμηθείᾳ, τὰς αὐγάς ἐξαστραπτῶν τῆς χάριτος· οὐ γὰρ ἔδει τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι. Διὸ πάντες αὐτὸν κατὰ χρέος ἀνυμνήσωμεν, ὡς κήρυκα τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ θρόνου κοσμητόρα, καὶ πρεσβεύοντα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὸ μέγα τῆς Τριάδος μυστήριον κηρύττων, τὴν ἐν Χριστῷ οικονομίαν διετράνωσας πᾶσιν, ὡς

ποιμνης ποιμὴν τῆς λογικῆς, διώξας λύκους τοὺς νοητοὺς, καὶ τὰ θρέμματα τῆς τούτων, φθοροποιοῦ λύμης σώσας βῶντα· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σὲ ὑψώσαντι· δόξα τῷ βεβαιούντι διὰ σοῦ, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φλεγξαμένου σοι.

Καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Δόγμα ἐνθεον ἐπικρατύνας, ἐπεστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν, ὡς Μητρόφανες καταισχύνας τὸν Ἀρειον· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας, Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς Θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετήσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου Μητρόφανες· ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου,

σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας σκηνή τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομήτορ, τῆ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ἐρρύπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνή τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,
ἦχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκὸς, Ἱεράρχης ἐχρίσθης θεοπρεπῶς· καὶ τὴν Βασιλεύουσαν, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελάσας θήρας, αἰρέσεων Ὅσιε, βακτηρίᾳ λόγων, τῶν θεῶν θεόπνευστε· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον χάριν, ἀξίως κεκλήρωσαι, Ἱεράρχα Μητρόφανες· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον Πύλην καὶ Κιβωτὸν, τὸ πανάγιον Ὄρος, τὴν φωτεινὴν, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, Βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τὴν τῆς Εὐχῆς ἀνάκλησιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα Κεῖμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πται-

σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἀχραντε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ἄ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη. Πᾶτα πνοή. Εὐαγγέλιον, εἰς Ἱεράρχας. Ὁ Ν'. Δόξα, ταῖς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, εἰς ἦχον β'. Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσάγγελον. Ζῆται εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τοῦ Ἁγίου, (ὄρα εἰς τὸ τέλος).

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ Μητροφάνην, τῆς Ἐκκλησίας τὸν φωσφόρον λαμπτήρα, τὸν ὁμοούσιον τὸν λόγον τῷ Πατρὶ, ἐν μέσῳ κηρύξαντα, θεοφόρων Πατέρων, καὶ ὀρόνων κοσμήσαντα, Βασιλίδος ἐν πρώτοις, καὶ προφητείας χάριν ἐκ Θεοῦ, σαφῶς λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ δ'. μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ ἁγία Σοφία, ἡ ἀπὸ τῆς Αἰνου τῆς Θράκης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ἁγία Μάρθα καὶ Μαρία, αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Λαζάρου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Φῶς ἀναλλοίωτον.

Φῶς τριλαμπέστατον μάκαρ, Μητρόφανες ἐν καρδίᾳ, δεξάμενος ἀνεδείχθης, μέγας φωστήρ Ἐκκλησίας, καταφωτίζων τοὺς πίσει τὸν ἐν Τριάδι, ἕνα Θεὸν προσκυνοῦντας.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον ἐδείχθης, φω-
τολαμπές Θεοτόκε· τὸ ἄχρονον
ἐκ γαστροῦ σου, φῶς γὰρ ἀνέτει-
λε κόσμῳ, καὶ κατεφώτισε πάντας
τοὺς ὀρθοδόξως, σὲ Θεοτόκον ὑ-
μνοῦντας.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους
δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Αναλαβὼν τοῦ Χριστοῦ τὴν
πανοπλίαν, καὶ περιζωσάμενος
τὴν σὴν ὀσφὺν κραταιῶς, ἐν ἀλη-
θείας εὐθύτητι, δικαιοσύνης· λειπὸν
δὲ θώρακα ἐνδυσάμενος, καὶ ὑπο-
δησάμενος ὠραίους πόδας σου,
Εὐαγγελίου τῆς χάριτος, ἐτοιμα-
σίᾳ· καὶ ἐπὶ πᾶσι θυρεὸν πίστεως,
καὶ τὴν τοῦ Πνεύματος θεῖαν μά-
χαιραν, ῥῆμα Θεοῦ ᾧ Μητρόφα-
νες, τοῦ ἐχθροῦ τὰ πυρφόρα, παν-
τελῶς βέλη κατέσβεσας.

Ενοπρεπῶς σου τὸν βίον δια-
νύσας, τὸν ξένον γενομένον, Χρι-
στὸν μιμούμενος, δι' εὐσπλαγ-
χνίαν ἀμέτρητον, ξένων χαρίτων,
κατηξιώθης Πάτερ Μητρόφανες,
ξένοις καὶ αὐτόχθοσι σαφῶς τὰ
μέλλοντα, προαγορεύων ὡς ἐν-
θεος, νέος Προφήτης, ἐν γηραλέῳ
ψυχῆς φρονήματι· ὅθεν τῆς κρείτ-
τονος θείας ἔτυχες, κατ' ἀξίαν
ξενίας ἀοίδιμε, ἱκετεύων σωθῆναι,
τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ο ἐπαξίως κομήτης Κωνσταν-
τίνος ὡσπερ ἐσπερώτατος προκλη-
θεῖς ἄνωθεν, τῶν χριστωνύμων ὁ
πρώτιστος, Ἄναξ ἀνάκτων, σὲ ἐξ
ἐφ' ἑξ ἀνατεῖλαντα, ἄλλον ὡς

πὲρ ἥλιον, εὐρῶν Μητρόφανες,
συναγαγὼν ὡς αἰείφωτον, χορὸν
ἀστέρων, θείων Πατέρων τὸ πρῶ-
τον ἄθροισμα, ἐν ὑψιβρόνῳ στε-
ρεώματι, Ἐκκλησίας Χριστοῦ ἐνε-
θρόνισε, καταυγάζειν ἀκτίσιν, εὐ-
σεβείας τὸ ἀνθρώπινον.

Υπερουράνιον ἄρτον προσκο-
μίζων, θυσίαν ἀναίμακτον τῷ παν-
τοκράτορι, σαυτὸν ὡς θῦμα εὐ-
πρόσδεκτον, ὡς Ἱεράρχης, μάκαρ
προσῆξας καὶ καλλιέρημα, ὅθεν
καὶ ὡσφράνθη σου ὡς θυμιάματος,
ὄσμὴν καὶ μύρον ἡδύπνοον, τὴν
εὐωδίαν, τῶν ἀρετῶν τε καὶ θείων
πράξεων καὶ νῦν τῷ θρόνῳ πα-
ριστάμενος, τοῦ Σωτῆρος θυσίαν
ἀναίμακτον, παρόρησιᾳ προσφέ-
ρεις, καὶ φωτίζεις τοὺς ὑμνοῦν-
τάς σε.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Μητρός παμφοῦς, ᾧ Μητρό-
φανες σοφῆ, τῆς Ἐκκλησίας Χρι-
στοῦ, Πατῆρ θεοπρόβλητος ἀνε-
δείχθης, καὶ νύμφης ἐκλεκτῆς τοῦ
Βασιλέως τῶν οὐρανῶν, νυμφίος
σεμνοπρεπῆς μυστικῶς ἐχρημάτι-
σας, υἱοῦς ἀπείρους προσάγων,
τῷ ἀοράτῳ Πατρὶ διὰ πίστεως,
πελύτεκνον τὴν κολυμβήθραν, ἐν
Πνεύματι Ἁγίῳ ἀπεργασάμενος.
Ὅθεν τὸ δοθέν σοι τάλαντον πολ-
λαπλασιάσας, χαίρων εἰσηλθεις
εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν οὐράνιον,
τῶν πρωτοτόκων ταῖς χορείαις
συνηδόμενος, καὶ πρεσβεῦων ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαρι-
τωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· καὶ
ἡμεῖς

ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ΄. ἤχος πλ. δ΄. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Πυξίον θεοῦ Πνεύματος, Θεομακάριστε ἐδείχθης πάτερ, τὰ θεία δόγματα ἐγγεγραμμένα, φέρων ἐν γνώσει θεϊκῆ· ὧν τῇ ἀναπτύξει κατεφώτισας, τοὺς τῇ ἀγνωσίᾳ κινδυνεύοντας· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἰτήσαι ἡμῖν πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Αἱμάτων θείους ρεύμασι, προσεπιχώσας σου ἱερωσύνης, στολὴν Δωρόθεε εἰσήλθες, χαίρων εἰς τὸν οὐράνιον ναόν, νῦν ἐφανισθῆναι τῷ θεῷ ἡμῶν, νέμοντι στεφάνους τῆς ἀθλήσεως, αὐτὸν καθικετεύων, ἅπασι δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ βίος σου ἰσαγγελος, ἡ μαρτυρία δὲ λελαμπρυσμένη, δι' ἧς ἠξιώσαι μετὰ Ἀγγέλων, περιχορεύειν ἐν χαρᾷ, θαύμασι τὴν γῆν Πάτερ Δωρόθεε, θείους καταυγάζων καὶ διδάγμασι· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἰτήσαι πᾶσι δοῦναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁρθοδόξοις δόγμασιν, Ἱερομάρτυς κηρύξας, δῶρον θεῖον ἄγιον, σαυτὸν προσήξας τῷ Κτίσῃ, πρότερον ἐν τῇ ἀσκήσει ἐνδιαπρέψας, ὕστερον τῷ μαρτυρίῳ στερῶς ἀθλήσας, καὶ νομίμως ὑπεδέξω, βραβεῖον νίκης, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τῷ αὐτῷ μνήμῃ Ε΄. Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι δέκα μάρτυρες, οἱ ἐν Αἰγύπτῳ μαρτυρήσαντες διὰ τὸν Χριστὸν, Μαρκιανὸς, Νικανδρὸς, Ἀπόλλων, Ὑπερέχιος, Λεωνίδας, Ἄρειος, Γοργίας, Σελληνιάς, Εἰρήνη καὶ Πάμβων, τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Χριστοφόρος ὁ Ῥωμαῖνος, ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Κόνων ὁ Ῥωμαῖος, ἐν θαλάσῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Μάρκος ὁ ἐν Χίῳ ἀθλήσας, ἐν ἔτει 1801 ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς συνήθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ς΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου γ΄.

Ἦχος δ΄.

Ἐδωκας σημειώσιν.

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα, καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἄμετρον, παννύχιον στάσιν, κατάνυξιν θείαν, πί-

στιν

στιν, ἐλπίδα ἀληθῆ, ἐν συμπαθείᾳ Πάτερ κτησάμενος, ὡς ἄγγελος ἐβίωσας, ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ σώματος, Ἰλαρίων μακάριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Επίγειος Ἄγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ἐχρημάτισας Ὅσιε, πηγὴ κατανύξεως, συμπαθείας ρεῖθρον, πέλαγος θαυμάτων, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, ἐλαίᾳ ὄντως Θεοῦ κατάκαρπος, ἐλαίῳ τῶν καμάτων σου, καθιλαρύνων τὰ πρόσωπα, Ἰλαρίων μακάριε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Ο νοῦς σου λαμπόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐπινεύσεις, τῶν τοῦ σώματος ὑπερθεν, παθῶν ἐχρημάτισεν, ἀμιγείς τῶν κάτω, φέρων χαρακτῆρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ, τὸ θεῖον κέλλος καὶ γνωριζόμενος, ὄλος φωτισιδέστατος, τῆ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἰλαρίων Πατὴρ ἡμῶν, μοναζόντων ἀγλαίσμα.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πυρὶ προσομιλῶν, οὐδαμῶς κατεφλέχθης, Ἰλάριε σοφὲ, ἀθλητὰ γενναίοφρον· τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο τοῦ Θεοῦ ἀναψύχουσαν· ὅθεν ἤνυσας τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος, μετὰ Ὅσιων Θεόφρον, μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ε'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἰλαρίωνος τοῦ νέου, ἡγουμένου τῶν Δαλματῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὁσιος Ἄτταλος ὁ θαυματουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Αἱ ἅγαι πέντε παρθένοι, Μάρθα καὶ Μαρία καὶ Βαλερία καὶ ἡ ἅγια Μαρκία, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ. ΤΟΥ Αὐτοῦ Μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδοῦτου Ἀρχύρας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ'.

ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αγαλλομένη καρδίᾳ, καὶ σταθερῷ λογισμῷ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας μάρτυς, ἠτομόλησας ὄντως, μὴ πτήξας τῶν βασάνων τὰ ἀλγεινὰ, οὐ τὸν βίαιον θάνατον· ὅθεν νομίμως ἀθλήσας περιφανῶς, ἐστεφάνωσαι Θεοδοτε.

Τοῖς σπαραγμοῖς τῆς σαρκὸς σου κατετραυμάτισας, τοὺς πολέμιους μάκαρ, καὶ κατέξανας τούτων, ἐλέγχους τὰς καρδίας, τοῖς δὲ κορυνοῖς, τῶν χυθέντων αἱμάτων σου, τὰς διεχύσεις ἐξήρανας παντελῶς, τῆς ἀθείας παμμαχάριστε.

Καρτερικῶς ταῖς λαμπάσι περικαιόμενος, καὶ ταῖς πληγαῖς τὸν νῶτον, συντριβόμενος μάρτυς, ὑπέμεινας κραυγάζων τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπήσεως ὅλως με, οὐδὲν χωρί-

χωρίσει οὐ θάνατος, οὐ ζωὴ, οὐδὲ
πᾶσα ἄλλη βάσανος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς
Ὀκτωήχου.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, Κοιτάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ζ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μάρτυς Ζη-
ναῖς, ἡ θαυματουργὸς, πολυειδῶς βα-
σανισθείσα, τελειοῦται.

Αἱ ἅγιαι γυναῖκες, Αἰσία καὶ Σωσάν-
να, αἱ μαθήτραι τοῦ ἁγίου Παγκρα-
τίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Ποταμιάνη ἡ Ἀλε-
ξανδριανή, ἐν μεσῷ λέσθητι πίστεως
βληθείσα, τελειοῦται ἐν ἔτει 304.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ταράσιος καὶ Ἰω-
άννης, ἕξει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι κατέρες ἡμῶν Στέφανος καὶ
Ἄνθιμος οἱ πρεσβύτεροι, καὶ ἡ Ὁσία
Σεβαστιανὴ ἡ θαυματουργὸς ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσθεῖαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς
σύνθετος καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ἡ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρ-
τυρος Θεοδώρου τοῦ Στρα-
τηλάτου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν
στίχους ζ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἀθλητὴς γενναϊότατος, στρα-
τιώτης ἀήττητος, ἐν ἀγίῳ Πνεύ-
ματι ἀναδέδειξαι, καταβαλῶν τὸν

πολέμιον, σοφία τῶν λόγων σου,
καὶ τῶν ἔργων σου σοφὴ, καρτε-
ραῖς ἐπιδείξουσιν· ὄλεν εἰληφας,
τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ ταῖς
ἀνω, δημηγύρεσι συνήφθης, Μεγα-
λομάρτυς Θεόδωρε.

Καὶ σταυρῷ ἀναρτώμενος, καὶ
τὰς σάρκας ξεόμενος, δευτά-
τοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, καὶ
ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, καὶ ἕξει
τεμνόμενος, καὶ παντοίαις μηχαν-
ναῖς, ἀλγηδόνων κυκλοῦμενος,
ἀπαράτρωτος, καὶ ἀήττητος ὡ-
φθης τῇ δυνάμει, τοῦ Σταυρῷ
προσηλωθέντος, κλέος Μαρτύρων
Θεόδωρε.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας, εὐσε-
βείας πανόλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλλ-
ματα βδελυξάμενος, καὶ ἱερεῖον
ὀλόκληρον, καὶ θῦμα εὐπρόσδε-
κτον, τῷ τυθέντι διὰ σέ, καθαρῶς
προσαγόμενος, τῷ δοξάσαντι, τὴν
ἁγίαν σου μνήμην καὶ θαυμάτων,
θησαυρόν σε τοῖς ἐν Κόσμῳ, δω-
ρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Ἀθλητικὸν συστησάμενος εἰ-
διον, κατὰ τῆς πλάνης ἠνδραγά-
θησας Θεόδωρε, τῇ πυριφθόγῳ
γλώττῃ σου, καταισχύνας Λυκι-
νίου τὸ ἀπάνθρωπον, διὸ καὶ σὺν
Ἀγγέλοις χορευῶν μακάριε, αἵ-
τησαι Χριστόν, ὅπως ἰλεως γένη-
ται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δε-
ήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρω-
σαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ
Ὀλίψεως.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια,

ἦχος

ἦχος πλ. α΄. Καίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ, ὁ τροπώσαμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὄπλῳ τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμὸς, ὁ πολλῶν βασάνων ὠνησάμενος, Θεοῦ τὴν οὐράνιον, βασιλείαν Θεόδωρε· ἐν ἧ χορευῶν, καὶ μεθέξει θεοῦ· μένος, καὶ λαμπόμενος, καθαραῖς διαδόσεις, μέμνησο τῶν τιμῶντων σου, τὴν μνήμην τὴν ἐνδοξον, καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν τῶν λειψάνων σου λάρνακα, ἀφ' ἧς ἀναβλύζεις, τοῖς αἰτοῦσιν εὐρωστίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός.

Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλῆ, τῶν ἀλλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον, ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ, δωρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπώνυμος· λαμπτήρ τὴν ὑψηλὸν καταυγάζων τοῖς θαύμασι· πύργος ὁ μέγας, διαμείνας ἀσάλευτος, ταῖς προσρήξεις, τῶν ἀπείρων κολλάσεων· λόγῃ τῆς καρτερίας σου, ὁ κτείνας τὸν δράκοντα· ὁ ἀριεύσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήτητος, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ.

Οπλῷ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδώλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαστίγων ὑπέστης πείραν, καὶ ἐπὶ ξύλου ταθεῖς, σπαραγμοὺς παμμάκῃ ἐκαρτέρησας, ὑφ' ὧν συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος, σταυρῷ ὑψώθης, τιτρωσκόμενος βέλεσι, καὶ τὰ ὄμματα, ἐπ' αὐτῶν ἐκτυφλούμε-

νος· ὅθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, καὶ οὐρανίων στεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε. Διὸ ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονόμου μακαριότητος, πάντες εὐφημήσωμεν πιστοὶ, καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον μεγαλομάρτυρα, τῆς Οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον· πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν· Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στρατολογία ἀληθεῖ Ἀλλοφόρε, τοῦ Οὐρανοῦ στρατηγός Βασιλέως, περικαλλῆς γεγένησαι Θεόδωρε· ὄπλοις γὰρ τῆς Πίστεως, παρετάξω ἐμπρόνως, καὶ κατεξολόρευσας, τῶν Δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὡφθης ἀθλητής· ὅθεν σε πίστει αἶε μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν,

Ανδρία ψυχῆς, τὴν πίστιν θωρακισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγῃν χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν

ὄρν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων μέγιστε Θεόδωρε· σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβέων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἡ. Ἐορτάζομεν τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Νίκανδρος καὶ Μαρκιανός, ζῆφι τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Καλλιόπη, ζῆφι τελειοῦται ἐν ἔτει 250.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω, Θεόδωρε μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίστου σου, ὡς μάρτυς τῆς ἀληθείας· διασώξεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, παγίδων τοῦ ἄλλοτρίου.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Γεραίρουσι τὸν τόκον σου, Ἀσωμάτων αἱ τάξεις· χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνη· διὰ σε τὴν πανάμωμον, οἱ πιστοὶ δοξάζοντες, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦμεν· φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατέλλων ὡς ὄρθρος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰ βούλει, εἰπὲ εἰς τοὺς Λίνους ἐκ τῶν Στιχηρῶν τοῦ Ἐσπερινοῦ· εἰδὲ μὴ, εἰς τὸν Στίχον τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἀγιοσύνης δωρεά, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ κόσμῳ Θεόδωρε· Χριστὸς γὰρ σου σοφὴ τὴν μνήμην ἐδόξασεν· ἐν ἡ

συμφώνως οἱ πιστοὶ, γεγηθότες ὑμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν ἄθλων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, καὶ

Ἀπόλυσις.

Τῆ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου γ'.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φρυκτωρίαις τοῦ πνεύματος, ἐλλαμφθεις τὴν διάνοιαν, φωτοβόλος ἥλιος ἐχρημάτισας, ὡς περ ἀκτῖνας τὰ δόγματα, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἐφαπλῶν καὶ τῶν πεισῶν καταυγάζων πληρώματα παμμακάριστε, καὶ διώκων τὸ σκότος Θεοφόρε, τῶν αἰρέσεων δυνάμει, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος.

Εὐφραδεία τῶν λόγων σου, Ἐρώτατε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἅπασα ὠραίζεται, καὶ εὐσεβῶς κληπιζεται, ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ σου ἱερώς, τὴν ἁγίαν μετὰστασιν, παναοίδιμε, Ἰερέων τὸ κλέος, τῶν Πατέρων, κορυφαῖε τῆς Συνόδου, τῆς παναγίας ὑπερμαχε.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἰρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται ὕλη πάνσοφε, τῶν νοσημάτων τοῖς βάθεσι· βυθίζεται στρατεύμα, ἀπειθοῦντων δυσσε-

βῶν,

θῶν, ἱερώτατε Κύριλλε τοῖς διδάγμασι, καλλωπίζεται Μάκαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησίᾳ, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον ἦχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Αβυσσον ἡμῖν δογμάτων θεολογίας, ἐβλυσας σαφῶς ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, τὰς αἱρέσεις κατακλύζουσαν μακάριε, καὶ τὸ ποιμνιον ἀλώβητον τρικυμίαις διασώζουσαν· τῶν περάτων γὰρ Ὁσιε, ὑπάρχεις καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ θ'. Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Πάπα Ἀλεξανδρείας.

Αἱ ἅγιοι πέντε Παρθένοι, Θεκλα, Μαριὰμ, Μάρθα, Μαρία καὶ Εὐναθᾶ. ἕξει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Προύτης, καὶ ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀνανίας ἕξει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Κύρος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Αἱ ἅγιοι τρεῖς παρθενομάρτυρες, αἱ ἐκ Χίου καταγόμεναι, ἕξει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσθείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προτόμοια τῶν Ἀγίων γ'.

Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν δυᾶς, ἀθλητῶν πλουτήσασα, ἀνδρειοτάτως ἐνήθλησε, θεὸς Ἀλέξανδρος, σὺν τῇ Ἀντωνίνῃ, βάσανα πολυπλοκα, ὁμοῦ διὰ Χριστὸν ὑπομείναντες· ᾧ νῦν πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Διπλοῦν στέφος εἴληφας σαφῶς, Ἀντωνίνα πάνσεμνε, ἀγνείας τε καὶ ἀθλήσεως, ἐχθροῦ νικήσασα, τὰς μηχανουργίας, καὶ πρὸ τῆς ἀθλήσεως, καὶ πάλιν ἐν καιρῷ τῶν ἀγῶνων σου. Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εν ζύλῳ ὑψούμενοι σοφοί, χειρὰς τε κοπτόμενοι, καὶ ταῖς λαμπάσι φλεγόμενοι καὶ σπαλιζόμενοι, καὶ ἐν κατωτάτῳ λάκκῳ συγχωννύμενοι, καὶ τέλος ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον, ὑποδεχόμενοι, ἀθλοφόροι ἀξιόγαστοι, τὸν τῶν ὄλων Θεὸν οὐκ ἠρνήσασθε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων ἔλαμψεν, ἡ ἀξιεπάινος μνήμη, ἣν πιστοὶ τελέσωμεν, καὶ ἀνυμνήσωμεν πικρῶς, ἐν ἐπιγνώσει κραυγάζοντες· Σὺ τῶν

τῶν Μαρτύρων Χριστὲ τὸ κρα-
ταίωμα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἰ. Μνήμη τῶν ἁγίων
Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνί-
νης.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Νεανίας ὁ σοφός,
ὁ καὶ Ἀλεξάνδρεος, ζῆφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Τιμόθεος ἐπί-
σκοπος, ἐν ἔτει 361 ἀθλήσας, ζῆφει
τελειοῦται ὑπὸ τοῦ παραβάτου Ἰου-
λιανοῦ.

Ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Κανίδης ὁ
Καππαδόκης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν
ἔτει 379.

Οἱ ὅσιοι Πατέρες ἡμῶν Θεοφάνης
καὶ Πανσέμνη οἱ Ἀντιοχείς, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.
Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία,
καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων
Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν σί-
χους σ΄· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σόμοια ἀμφοτέρων.

Τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυρι.

Τῆ σαγήνῃ τῆς γλώττης σου,
θεορρήμον Ἀπόστολε, ἐκ βυθοῦ
ἀνήγαγες ματαιότητος, καὶ χα-
λεπῆς ἀθεότητος, τοῦ κόσμου τὰ
πέρατα, καὶ προσήγαγες Χριστῷ
τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, τῷ τοιαύ-
την σοι, δεδωκότι τὴν χάριν, ὡς
ἐνθῶ μαθητῇ καὶ μυστολέκτῃ,
Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Ὁ τῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς
ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἀκτίνα ἐνδοξε

ἐξαπέστειλεν, εἰς τὰ τοῦ κόσμου
πληρώματα, συντόνως ἐλαύνου-
σαν, ἀθείας τὴν ἀγλὺν, καὶ φω-
τίζουσαν ἅπαντας, τοὺς καθεύ-
δοντας, ἐν νυκτὶ ἀγνωσίας, οὗς
εἰργάσω, τῆς ἡμέρας κληρονό-
μους Βαρθολομαῖε Θεόσοφε.

Καθυπεύκων τοῖς νεύμασιν, οὗ
τῷ νεύματι ἅπαντα, καθυπεύκει
τοῦτόν τε, ἐκμιμούμενος, ὡς ἀ-
ληθείας Διδάσκαλον, θανάτου πο-
τήριον, διὰ πάθους σταυρικοῦ, ἀ-
γαλλόμενος ἐπιεῖς, καὶ παρίστα-
σαι, ἐφετῶν ἀκροτάτῳ Ἀποστό-
λοις, καὶ Ἀγγέλοις συγχορευῶν,
Βαρθολομαῖε αἰοῖδιμε.

Τοῦ Ἁγίου Βαρνάβα.

Ἦχος οὗ αὐτός. Ἐδωκας σημειώσιν.

Εἰλήφας Ἀπόστολε, κατὰ
Δαιμόνων ἀήττητον, ἐξουσίαν καὶ
δύναμιν, Χριστοῦ ἐν ὀνόματι, τὰς
ἀρχὰς τοῦ σκότους, τούτων ἀπε-
λαύνειν καὶ διελέλυθας τὴν γῆν,
καταλαμπρύνων καθάπερ ἥλιος·
καὶ Ῥώμην τὴν αἰοῖδιμον, κατα-
λαβὼν πρῶτος ἐνδοξε, τοῦ Χρι-
στοῦ ἀνεκήρυξας, τὴν σωτήριον
ἐλευσιν.

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ φυ-
σικὴν καὶ ὑπέρθεον, πολιτείαν μι-
μούμενος, ἀνὴρ ἐχρημάτισας, ἀ-
γαθὸς, Βαρνάβα, κατὰ μετουσίαν,
καὶ παρακλήσεως Υἱὸς διαφερόν-
τως ὀνομαζόμενος, τῶν τρόπων
σου χρηστότητι, καὶ τῇ τοῦ νοῦ
καθαρότητι, τοὺς πιστοὺς παρε-
κάλεσας ἐπιμένειν τῇ χάριτι.

Ὁργανον εὐάρμοστον, τῇ θεϊ-
κῇ κυβερνώμενον, ἐνεργείᾳ τοῦ
Πνεύματος, Βαρνάβα, γενόμενος,
τῶν

τῶν ἔθνων τὴν κλησιν, σὺ κατεπιστεύθης, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, μεταρρυθμίζων λόγοις καὶ πράξεσι, καὶ πάντα κατεφώτισας, ὁμολογεῖν ἀληθέστατα, Ἰησοῦ τὴν θεότητα, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Θεοφάνους.

Τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀληθεῖς κήρυκας, καὶ παμφαεῖς τῆς Ἐκκλησίας ἀστέρας, ὕμνοις ἐγκωμίων τιμήσωμεν, Βαρθολομαῖον καὶ Βαρνάβαν, τοὺς τῶν πιστῶν διδασκάλους, καὶ μύστας τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Οὗτοι γὰρ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον σπειράντες, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, πᾶσι καρποφορίαν διένειμαν, καὶ πρεσβεύουσι Χριστῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτακίον.

Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομῆ, ἐγγίξει καὶ τὸ τέλος ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃς· τῇ Θεοτόκῃ δράμε πρόσπεσον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εἰς πᾶσαν ἐξέδραμε τὴν γῆν, ὑμῶν ὁ σωτήριος, φθόγγος θεόπται Ἀπόστολοι, καὶ κατεφώτισας, ψυχὰς πλανωμένας, καὶ Χριστῷ προσήγαγε, βροτοὺς πεφωτισμένους τῇ χάριτι· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι Χριστοῦ.
(ΤΟΜ. Γ΄.)

στοῦ, σκευὴ καθαρῶτατα, αἴγλην τοῦ Πνεύματος πάνσοφοι, πίστει χωρήσαντα, Ἐκκλησίας στύλοι, οὐρανοὶ περίδοξοι, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγούμενοι, αὐτῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στί. Οἱ οὐρανοὶ διηγόνται δόξαν.

Ἔθνη προσαγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ μακάριοι, λευτρωμένα τῷ αἵματι, τοῦ εὐδοκήσαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον, θελήσει ὑπομείναντος ἐνδοξοῦ· ὦ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἦν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σωτῆρος Μαθηταί, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ὡς ὕλην καταφλέξαντες τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν γνῶσιν, σαγηνεύσαντες ἐσώσατε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτικίον, ἦχος γ΄. Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεριτεύσαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐφθης μέγας ἥλιος, τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδαγμάτων λάμπει, καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ια΄. μνήμη τῶν ἁγίων

18 Ἀποστό-

Ἀποστόλων Βαρβολουμαίου καὶ Βαρνάβα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόπομπος μετὰ τεσσάρων ἄλλων μαρτύρων ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Βαρβολουμαῖος σήμερον, Βαρνάβας ὁ Θεοληπτος, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῶν μνήμῃ, νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ Μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἠύδοκῆσεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσχῆνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσας σοι Κόρη ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ κροσόμοιζ γ΄. δευτεροῦντες τὸ ἀ.

Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁ τῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοῦ κόσμου ἅπαντα τὰ πληρώματα, ὡς περ ἄκτινα πολύφωτον, Θεόφρον Ἀπόστολε, ἐπαφῆκε τὴν ἀγλὴν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν, καὶ φωτίζουσαν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνωσία καὶ παθῶν ἐπικρατεία, Βαρβολουμαῖε πανόλθιε.

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα, τῆς Τριάδος γεγένησαι, ἀρετῶν λαμπρότητι παιδρυνόμενος· καὶ ἐν καρδίᾳ δεχόμενος, Βαρνάβα τὴν ἐλ-

λαμψιν, παρ' αὐτῆς τὸν φωτισμόν, τοῦ ἡλίου φαιδρότερον, ἐν τοῖς πέρασι, τηλαυγῶς ἐπιπέμπεις καὶ φωτίζεις, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας θεόληπτε.

Ὡς νεφέλαι μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐρράνατε, τὸν οὐράνιον, καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θείᾳ χάριτι, ἀποπνίξαντες δεινὰ, ἀθείας ζιζάνια, καὶ τελέσαντες, τὰς ψυχὰς καρποφόρους τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Δόξα, ἦχος πλ. ἀ.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὐφωρα κλήματα, ὑμεῖς ἐστε πανεύφημοι Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες· ὃν οἱ πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπισιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφροσύνην, Βαρβολουμαῖε θεόληπτε, καὶ Βαρνάβα υἱὲ παρακλήσεως, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀβραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

—ο—

ΤΗ

Τῆ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ὁνουφρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου γ'.

ἤχος πλ. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ὁνούφριε, ἐν
ἐρημίᾳ με νῦν, τῶν παλῶν ἀλι-
ζόμενον, εἰς ὁδὸν εὐθειᾶν με, ἀρε-
τῶν χειραγώγησον, πρὸς μετα-
νοίας, τρίβον πρεσβείαις σου, πρὸς
θελημάτων, Θεοῦ ἐκπλήρωσιν,
πρὸς ἀδαπάνητον, τῶν καλῶν ἀ-
πόλαυσιν, ὅπως τὸ σὸν, χαίρων
πανασοῖδιμε, τελῶ μνημόσυνον.

Πάτερ θεόφρον Ὁνούφριε, τὸν
παγετὸν τῆς νυκτὸς, καὶ ἡμέρας
τὸν καύσωνα, τῇ ἐλπίδι Ὅσιε,
τῶν μελλόντων ὑπέμεινας, τὰ ἐπὶ
γῆς σου, μέλη νεκρώσας γὰρ τῆς
οὐρανοῦ, ζωῆς ἐπέτυχες, ἔνδον
γενόμενος, τῆς παστάδος Ἁγίε,
περιχαρῶς, κάλλος τὸ ἀμήχανον,
ὄρων τοῦ Κτίστου σου.

Πάτερ θεόφρον Ὁνούφριε, τῆς
κοσμικῆς σεαυτὸν, ἀποστήσας
συγχύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσ-
μιον, ἀνηρέχθης ἀκρότητα, αὐτὴν
ποθήσας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν,
αὐτὸ τὸ ὄντως, ἐφετὸν ἐφθασας·
οὐ ταῖς ἐλλάμψεσι, Μάκαρ πυρ-
σευόμενος ἀμαρτιῶν, ζόφου ταῖς
πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθω-
μάτων σου. Διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου.

Τῶν δαιμόνων ὄλεσας τὰς φά-
λαγγας, τῶν ἀγγέλων ἐφθασας
τὰ τάγματα ὧν τὸν βίον ἀμέμ-
πτως ἐζήλωσας, παβήσῃαν ἔχων
πρὸς Κύριον, ἐκτενωῶς ἰκέταυε
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια,
ἤχος δ'. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ
νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω θεσπέ-
σιε, τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν
πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημο-
σύνην, περιουσίαν ἀληθῆ, καὶ εὐ-
δοξίαν τὴν μετριότητα διὸ καὶ
τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην
ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς ἀλιζόμενος,
τῶν Ἁγίων Ὁνούφριε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπερι-
τρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πί-
στιν τετήρηκας· ἐντεῦθεν καὶ ζέ-
φανον, ἐχομίσω Πάτερ, τῆς δικαι-
οσύνης, ὃν σοὶ ἠτοίμασε Χριστὸς,
ὃ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἐπαθλα,
καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν
τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὃν καὶ νῦν
ἡμᾶς ρύσασθαι, ἐκ κινδύνων δυ-
σώπησον.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑποποιά-
ζων τὸ σῶμά σου, ἀπηνήρησω θεό-
σοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγ-
κρατείας πόνοις, καὶ σκληραγω-
γίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ
καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων· ἀνθ'
ἂν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάν-
εις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιά-
δοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

18* Δόξα,

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν Ὀνούφριε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐβείαν πορεύεσθαι ἐγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὀσίων συμμετοχε καὶ δικαίων· μετ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ.

Φῶς νοητὸν καὶ οὐράνιον, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τῆς ἀκηράτου Τριάδος δοχεῖον ὠφθης Ὀνούφριε· καὶ νῦν μετὰ Ἀγγέλων ἠρίθμησαι, κραυγάζων· Ἀλληλοῦτα.

Τῷ αὐτῷ μνηϊ ἰβ'. μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνούφριου τοῦ Αἰγυπτίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὁσίος πατὴρ ἡμῶν Πέτρος ὁ Ἀθωνίτης ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ὁ Ὅσιος Ἰουλιανός, ὁ ἐν τοῖς Δαγάζου, καὶ ὁ ὁσίος Ζήνων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ο ὑψηλὸς σου βίος τοῖς μονοτρόποις, κανὼν θεοσεβείας τελειότητης· σὺ γὰρ λογισμῷ ἐξυμωμένος, ἐν ζυγῷ διακρίσεως, ποιεῖς Ὀνούφριε τούτους, εὐπαρακλήτως ὁδεύειν.

Θεοτοκίον.

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραύσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἀγίου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'. ἦχ. πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, τοῦ Ἥλιου μιμητῆς, χρηματίσας ἐν Πνεύματι, μετανάστης γέγονας, τῆς τοῦ κόσμου συγχύσεως, σαρκὸς ὀρέξεις ἀπαρνησάμενος, καὶ ἐν ἐρήμῳ συναυλιζόμενος, χαίρων μακάριε, τὴν ψυχὴν ἐπτέρωσας, πρὸς οὐρανόν, ἔνθα τὸ πολίτευμα σαφῶς ἐκέκτησο.

Οσπε πάτερ Ὀνούφριε, ἱερωτέραν ψυχὴν, θεοφρόνως κτησάμενος, πειρασμοὺς ὑπήνεγκας, θεία πίστει ῥωννύμενος, καὶ δι' ἀγάπης Θεῷ ἐνούμενος, τῇ τῶν πράξεων γῆ κατεσχένησας, ὠραιζόμενος, ἀρετῶν λαμπρότησιν· ὅθεν τὴν σῆν, μνήμην εὐφραϊνόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Πάτερ παμμάκαρ Ὀνούφριε, τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεὰς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας, τοῖς ποθοῦσι τρισολβιε, τῆς σῆς ἀσκήσεως τὰ γνωρίσματα, εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας, ἔνδον γενόμενος, τοῦ νυμφῶνος ἔνθα νῦν, περιπολεῖς, θρόνῳ τοῦ παντάνακτος, ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα, ἦχος β'.

Εξήτησας θεοφόρε, τοῦ θεωρεῖν τοῦ Κυρίου τὴν τερπνότητα, καὶ

καὶ μόνος αὐτῷ μόνῳ, προσομι-
λεῖν ἐπεπόθησας. Ὅθεν κόσμον
κατέλιπες φυγαδεύων, καὶ διαιτώ-
μενος ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι· καὶ
τὸν Χριστὸν ἐνδυσάμενος, χιτῶ-
νος οὐκ ἐφρόντιζες, τῆς ἀφθαρσί-
ας χιτῶνα σεαυτῷ ἐμπορευόμενος·
μεθ' οὗ εἰσῆλθες εἰς τὸν οὐρανίον
νυμφῶνα, αἰωνίως ἀγαλλόμενος,
Ὁνοῦφριε Ὅσιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Ἀκυλίνης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας γ΄.

ἦχος δ΄.

Ἐδώκας σημείωσιν.

Νύμφην ἀδιάφθορον, καλλω-
πισθεῖσαν ἐν Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ
γινώσκοντες, τελούμεν τὴν μνή-
μην σου, τὴν φωτεινοτάτην, Μάρ-
τυς ἀθληφόρε, καὶ προσκυνούμεν
εὐσεβῶς, τὴν τῶν λειψάνων ἁγίαν
λάρνακα, τὴν βῶσιν ἀρνούμενοι,
τὴν τῶν παθῶν ἡμῶν πάντοτε,
Ἀκυλίνα πανεύφημε, οἱ πιστῶς
σε γεραίροντες.

Ἐρωτι πανεύφημε, κεκρατη-
μένη τοῦ Κτίστου σου, τὰ ἐκείνου
παθήματα, σαρκὶ ἐξεκόνισσας, πᾶ-
σαν τρικυμίαν, πόνων ἐνεγκοῦσα,
καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανοὺς, ἄ-
παναν δόξαν καὶ στέφος φέρουσα,

ἀμάραντον καὶ βλέπουσα, ἃ θεω-
ροῦσι γηθόμενα, τῶν Ἀγγέλων
τὰ τάγματα, Ἀκυλίνα θεόπνευσε.

Προῖκα προσενήνοχας, τῶν
σῶν μελῶν τὰ λακτίσματα, τῷ
νυμφίῳ σου πάνσεμνε· διὸ τῶν
θαυμάτων σε, τῶν φωτεινοτάτων,
αὐτὸς ἀξιώσας, καταλαμπρύνει τῷ
φωτὶ, τῆς θείας δόξης ὁ ὑπερού-
σιος· ᾧ παρεστῶσα χαίρουσα,
ὑπὲρ ἡμῶν καθικέτευε, τῶν πιστῶς
ἐκτελούντων σου, Ἀκυλίνα τὴν
μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένοσ σήμεραν.

Ραντισμοῖς αἱμάτων σου, κα-
θηγητισμένην παρθένε, καὶ μαρτύ-
ρων στέμμαι, σὲ Ἀκυλίνα στε-
φθεῖσαν, δέδωκε τοῖς ἐν ἀνάγκαις
τῶν νοσημάτων, ἴασιν καὶ σωτη-
ρίαν ὁ σὸς νυμφίος, τοῖς προσ-
τρέχουσιν ἐν πίστει, Χριστὸς ὁ
βρύων ζωὴν αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιγ΄. μνήμη τῆς ἁ-
γίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Ὅσια Ἄννα, καὶ ὁ
υἱὸς αὐτῆς Ἰωάννης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦν-
ται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Διόδωρος ὁ Ἐμέ-
σιος σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΔ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἐ-
λισσαίου· καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου Ἀρ-
χιεπι-

χιεπισκόπου Κωνσταντινουπό-
λεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν
Στιχηρὰς ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια ἀμφοτέρων.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου, ἦχος πλ. δ΄.
Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Ἐλισσαΐε πάνσοφε·
σὺ γὰρ καθάρας τὸν νοῦν, ἡδονῶν
τῶν τοῦ σώματος, ὑπεδέξω ἐνδο-
ξε, τὰς αὐγὰς τὰς τοῦ Πνεύμα-
τος, τοῖς ἐφεξῆς τε, πᾶσι μετέδω-
κας, καὶ ὅλος ὤφθη φωτοειδέ-
στατος· ὅθεν ἐσκήνωσας, πρὸς τὸ
φῶς τὸ ἄδυτον, ὑπὲρ ἡμῶν πάν-
τοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούν-
των σε.

Σὲ Ἐλισσαΐε μακάριε, ὁ ζη-
λωτῆς Ἡλιοῦ, ἐν διπλῷ τῷ χαρί-
σματι, καταλαμπρυνόμενος, κα-
ταλείψας αἰθέριος, ἀρματηλάτης
ὄντως ἐδείκνυτο· οὐ τῇ μιμήσει,
ῤεῖθρα ποτάμεια, χάριτι ἐστήσας,
καὶ δεηθεὶς ἐνδοξε, περιχαρῶς,
καταγλαϊζόμενος, καὶ μεγαλύνων
Χριστόν.

Πάλαι πιστῇ Σωμανίτιδι, παί-
δα χαρίζῃ εὐχῆς, ὃν θανόντα ἐξή-
γειρας, ὡς Προφήτης ἐνλεος, ἱε-
ρῶς θαυμαζόμενος· ἄλσι δὲ πάλιν,
ὑδάτα ἄγωνα, σαρκῶς μετάγεις εἰς
γονιμότητα· θαύματα ἄπειρα, ἐκ-
τελεῖς τῇ χάριτι, τοῦ παντουργοῦ,
Πνεύματος μακάριε· ὅθεν ὑμνοῦ-
μέν σε.

Στιχηρὰ τοῦ Ἱεράρχου, ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἀληθείας ἐδραΐωμα, καὶ τῆς
πίστεως ἔρεισμα, καὶ δογμάτων

πρόβολον σὲ γινώσκωμεν, τῆς εὐ-
σεβείας συνήγορον, ἀγνείας τε
σκήνωμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτὸν,
εὐωδίας τοῦ Πνεύματος, καὶ παμ-
μέγιστον, θησαυρὸν διδαγμάτων
καὶ κρηπίδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκ-
κλησίας, ἱεροφάντα Μεθόδιε.

Αὐτοκίνητον ὄργανον, ταῖς
πνοαῖς ὑπηχούμενον, τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος ἐχρημάτισας, τῇ πυ-
ρισθόγγῳ γὰρ γλώττῃ σου, τὰ
θεῖα ἐθρόντησας, καὶ κατέφλεξας
ἐχθρῶν, δυσσεβῶν τὰ ζιζάνια, τῶν
μὴ χρώμασι, ὑλικοῖς προσκυ-
νοῦντων τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ ἡ-
μῶν τὸ εἶδος, καὶ τῆς ἀχράντου
Μητρὸς αὐτοῦ.

Ἱερέων ἐντάγμασιν, Ἀσκητῶν
ὀμηγύρεσι, καὶ χοροῖς Μαρτύρων
σὺ καταλέλεξαι, ὑπὲρ Χριστοῦ μέ-
χρις αἵματος, στερεῶς ἀνθιστά-
μενος, παρανόμου δικαστοῦ, διε-
λέγγων ἀπόνοιαν, καὶ προστάγ-
ματι, ἀσεβοῦς βασιλέως ἐν μνη-
μείῳ, καθειρχθεὶς Πάτερ Θεόφρον,
διετηρήθης ἀλώβητος.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Προφήτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ
θρόνου τῆς μεγαλωσύνης, οὐδέ-
ποτε χωρίζῃ, καὶ ἐκάστῳ ἀσθε-
νοῦντι ἀεὶ παρίστασαι, ἐν τοῖς ὑ-
ψίστοις λειτουργῶν, τὴν Οἰκουμέ-
νην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζό-
μενος, αἰτῆσαι ἰλασμόν ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Δόξα ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν προφητῶν τοὺς ἀκρέμο-
νας,

νας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμῶμεν πιστοί, Ἡλίαν καὶ Ἐλισσαῖον, καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν μελωδικῶς Εὐσπλαγγχε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἰκεσίαις τῶν προφητῶν σου, ἀρεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο ἐνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἐνδοξος, ἀνωθεν καταπέμφας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς καθαρίζει διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρούει ἰάματα.

Δόξα, τοῦ Ἱεράρχου, ἦχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχου.

Διπλὴν τὴν χάριν εὐληθῶς παρὰ τοῦ Πνεύματος, Προφήτης ὠρθης θαυμαστός πᾶσι τοῖς πέρασιν, τοὺς ὑμνοῦντάς σε λυτρούμενος ἐκ κινδύνων, καὶ δωρούμενος τὴν χάριν τῶν θαυμάτων σου, τοῖς προστρέχουσιν ἐν ταύτῃ μετὰ πίστεως, καὶ βοῶσί σοι. Χαίροις Προφήτα θεσπέσιε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιδ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁμολογητὴς Μεθόδιος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ συστήσας τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων εἰκόνων, ἐν ἔτει 829· ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Κύριλλος ἐπίσκοπος Γορτύνης τῆς Κύπρου ζῆφει τελειοῦται.

Ἡ Ὁσία Ἰουλίττα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Ὅσιος Νήφων ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἄθωνι ἀσκήσας ἐν ἔτει 1330 ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Εξ ἀροτῆρος ὠρθης, προφήτης ὦ Ἐλισσαῖε, καὶ Ἡλιοῦ δεδεδυμένος, τὴν μηλωτὴν καὶ τὸ αὐτοῦ πνεῦμα δισπῶς ἐπεσπᾶσω, καὶ σὺν αὐτῷ σὲ τιμῶμεν.

Ἐτερον τοῦ Ἱεράρχου.

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ως ἥλιος ἀνίσχων ἐκ τῆς ἑφῆας, ἔδυσ εἰς τὰ ἐσπέρια τῆ ἀθλήσει· νῦν δὲ κατεφώτισας τὸν κόσμον, σοὶς πάνσοφε διδάγμασι, Πάτερ Μεθόδιε Θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σὲ ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραύσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοὶς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τὸν Στίχον τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Φωτίου Πατριάρχου.

Αστὴρ ἀνέτειλεν εὐσεβείας, ἀπὸ δυσμῶν ἡλίου τοῦ φαινομένου, ὁ μέγας ἐν Ἱεράρχαις Μεθόδιος· καὶ τὴν ἀχλὺν διατμήξας τῶν κακοδόξων, κατέπαυσεν εἰς τὴν ὄντως ἀνατολήν, τοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλίου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· κάκεισε ταῖς ἀσωμά-
τοῖς

τοῖς συναυλιζόμενος χορείαις, καὶ πρὸς τῷ θρόνῳ παρεστῶς τῆς Τριάδος, ὡς Ὁσίος, ὡς Μάρτυς, ὡς Ἱερεὺς, ὡς Πατριάρχης, πράξει καὶ θεωρία, ἡμῖν αἰτεῖται τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι, τὴν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς συνήθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Ιε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἀμώς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. τοῦ Προφήτου, ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ οὐλοῦ σε.

Ἐῤυρεν ἡ τοῦ Πνεύματος αὐγὴ, τῆς σῆς διανοίας Προφήτα, τὴν καθαρότητα, στίλβουσαν ὡς ἔσοπτρον, διαφανέστατον, καὶ τὸν Κόσμον κατηύγασε, τῆς Θεογνωσίας, φέγγος ἀπαστρέψασα, καὶ προτυπώσασα, Θεῶν μυστηρίων εἰκόνας, χάριν τε τὴν πᾶσιν ἀνθρώποις, μέλλουσαν δοθῆσασθαι Θεσπέσιε.

Στόμα χρηματίσας τοῦ Θεοῦ, τοὺς τῆς ἀσεβείας ἐργάτας, σαφῶς διήλεγξας, δίκην ἀναπόδραστον, αὐτοῖς τὴν ἄσφυκτον, ἀπαρτίσας πανόλβιε, τῆς δικαιοσύνης, δόγμασιν ἐπάμενος, καὶ θεοῖς κρίμασιν ὄθεν τῶν σαφῶν σου ῥημάτων, βλέποντες τὴν ἐκχασιν Μάκαρ, ὕμνοις ἐπαξίοις εὐφημοῦμέν σε.

Μύστης τῶν ἀρρήτων τοῦ Θεοῦ, γεγονόςς χρημάτων Προφήτα, Θεομακάριστε: Ἔθνη γὰρ ἐφώτισας, καὶ κατελάμπρυνας, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, Ἀμῶς θεηφόρε: ὄθεν σου τὴν ἔνδοξον, μνήμην γεραίρομεν: ῥῦσαι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης πάντας, τοὺς πιστῶς εὐφημοῦντας, καὶ πανηγυρίζοντάς σε ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Προφήτου σου Ἀμῶς.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνί ἰε' μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Ἀμῶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Αὐγουστῖνος, ὁ Καρθαγένιος καὶ ἐπίσκοπος Ἰππῶνος, πόλεως τῆς Ἀφρικῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Δουλᾶς ζῆφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος ἀπόστολος Στεφανᾶς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὀσίος Ὁρτέσιος καὶ Ἱερώνυμος καὶ ὁ ἅγιος μάρτυς Νερσῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Γραῦς ζῆφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσευχαίαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία,

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Ιε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Πατρός ἡμῶν Τύχωνος, Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου γ'.

ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Ἐχων πολιτείαν ἰσαγγελον,

ἀπο-

ἀποχὴν τῶν ἡδονῶν, σκευὸς ἐδείχθη τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτό σε σοφὴ, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ, τὸ Θεῖον, ἀρμοζόντως προχειρίζεται, καὶ στύλον καὶ ἐδραῖωμα τῆς Πίστεως, Τύχων δεικνύει θεόπνευστε, ὀρθοδοξίας ἐφ' ὕδατα, ποιμαίνοντα, σοῦ τὴν ποιμνὴν ἱερώτατε.

Θείας πεπλησμένοις συνέσεως, ποιμνῆς ὠφθῆς λογικῆς, ταύτην ἐκτρέφων λογικῶς, ἐπὶ χλόην ἀληθῶν, δογμάτων πάνσοφῃ ποιμνῆν· διό σου τὴν ἀγίαν νῦν πανήγυριν, τιμῶμεν τὸν δοξάσαντά σε Κύριον, μεγαλοφῶνως δοξάζοντες, Τύχων Θεοφρον πανόλθιε, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θαύμασι Θεὸς σὲ ἐδόξασεν, ὁ δοξάζων τοὺς αὐτὸν Πάτερ δοξάζοντας πιστῶς· ἐν καιρῷ γὰρ τῆς σεπτῆς, καὶ θείας μνήμης σου σοφῆ, ὁράται βότρυς πέπειρος γεόμενος, ὑμνούστων τῶν παρόντων τὰ παράδοξα· ἐξ οὗ οἱ πιστοὶ μετέχοντες, ἀγιασμὸν καὶ ὠφέλειαν, εἰσδέχονται, ἐπαξίως σὲ γεραίροντες.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Τῷ πρώτῳ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ις΄ μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Μάρκος ὁ ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες ἐν Νικομηδείᾳ ζῆσαι τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι τεσσαράκοντα μάρτυρες οἱ Ῥωμαῖοι περὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία ὡς σύνθηες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Ἑρμείου, Φήλικος καὶ Περεγρίνου· καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Μανουὴλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσομοία. Τοῦ ἁγίου Ἰσαύρου καὶ τῶν συν αὐτῷ. Ἦχος δ΄.

Ἐδώκας σημείωσιν.

Πόνοις συντριβόμενοι, καὶ κακουχίαις στενούμενοι, καὶ εἰρκτῇ συγκλειόμενοι, ζήφεισι κοπτόμενοι, καὶ βιαιοτάτῳ θνήσκοντες θανάτῳ, οὐκ ἀπρηνήσασθε Χριστὸν, οὐ τοῖς ξοάνοις σέβας ἐνείματε· διὸ καὶ ἤξιώθητε, τῆς οὐρανόθεν λαμπρότητος, ζωσωπῶντες τὸν Κύριον, ὑπὲρ πάντων μακάριοι.

Ἰσαυρος ὁ ἐνδοξος, καὶ ὁ σεβρὸς Ἰννοκέντιος, καὶ ὁ θεῖος Βασιλείος, Φήλιξ ὁ θαυμάσιος, ὁ κλεινὸς Ἑρμείας, καὶ ὁ Περεγρίνος, οἱ οὐρανῶσαντες τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων θεαῖς λαμπρότησι, πιστῶς μακαριζέσθωσαν, ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντες, καὶ τὰ πάθη διώκοντες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάντοτε.

Κρήνη ἀναβλύζουσα, τῶν ἰαμάτων

μάτων χαρίσματα, ἢ σορὸς ὑμῶν δέδεικται, ἐξ ἧς ἀρυόμεθα, τῶν παθῶν ὑγείαν, καὶ τῶν νοσημάτων, τὴν παντελῆ ἀπαλλαγὴν, ἀνευφημοῦντες, ὑμᾶς ἐκάστοτε, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἀσωμάτων ἐπάμιλλοι, τοῦ Κυρίου θεράποντες, πρεσβεύαται τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῶν ἁγίων Μανουὴλ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἦχος ὁ αὐτός ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ω: ἀστέρες πολύφωτοι, ἀθλοφόροι πανεύφημοι, θεϊκαῖς λαμπρότησι καταυγάζετε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, δαιμόνων σκοτόμαιναν, καὶ παθῶν φθοροποιῶν, καὶ κινδύνων ἐξαίροντες· ὅθεν σήμερον, τὴν φαιδρὰν καὶ φωσφόρον καὶ ἁγίαν, συνελθόντες ἐκτελοῦμεν, ὑμῶν πανήγυριν ἐνδοξοί.

Μανουὴλ ὁ θαυμασίος, καὶ Σαβὴλ ὁ μακάριος, Ἰσμαὴλ ὁ πάνσοφος, μελωδήμασιν, ἱερωτάτοις τιμάσθωσαν, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, ἱερώς προκηρύξαντες, καὶ πολύθεον, ἀποσβέσαντες πλάνην τῶν αἱμάτων, ταῖς προσχύσεσι καὶ δόξαν, ἀπειληφότες ἀμάραντον.

Βασιλέα παράνομον, παρανόμως προστάττοντα, ὑποκύπτειν σέβας τε, νέμειν ἄλογον, θεοῖς ἀψύχοις μακάριοι, ἐμφρόνως ἤσχύνατε, Μανουὴλ καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ Σαβὴλ μεγαλῶνομοι· καὶ ἀθλήσαντες, καρτερῶς καὶ νομίμως τοὺς στεφάνους, ἀνεπλέξασθε τῆς νίκης, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύοντες.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Εὐλικρινῶς πολήσαντές σε Λόγε Θεοῦ, οἱ ἐνδοξοὶ Μάρτυρες, τὸ πυρσολατρεῖν ἐάσαντες, λιπόντες καὶ τὴν τῶν Καλδαίων, χθόνα, τῷ φωτὶ κατηυγάσθησαν· θωρακισθέντες δὲ ὄπλοις τῆς πίστεως, ἤσχυναν Ἰουλιανὸν τὸν τύραννον, Μανουὴλ ὁ ἐνδοξος, καὶ Σαβὴλ ὁ αἰμνηστος, καὶ Ἰσμαὴλ ὁ τρισόβλιος, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ὑμνοῦντές σε, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον,

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

—ο—

Τῷ πρωτῷ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιζ'. Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μανουὴλ, Σαβὴλ καὶ Ἰσμαὴλ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰσαυρος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Βασίλειος, Ἰννοκέντιος, Φηλιξ, Ἐρμῆς, καὶ Περεγρίνος οἱ Ἀθηναῖοι ζῆφει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 284.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις. Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ ἀκολουθία ὡς σὺνήθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μάρτυρος γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν ἐνδοξε; τῆς Ἑλλάδος προσφοράν, ὡς ὠρμημένον ἀπ' αὐτῆς· τῆς Φοινίκης καθαρόν, ὡς τεθυμένον ἐν αὐτῇ·

φωστῆ·

φωστῆρα, ὡς ἐν σκότει ἐξαστράφσαντα· γενναῖον, ὡς ἀήττητον τοῖς πλῆττουσι. Πολύτροπός σου ἡ εὐκλεία, Λεόντιε παμμακάρισε. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ἀλλοφόρε προσεῖπωμεν; στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ, ὡς κα-
θαιρέτην τῶν ἐχθρῶν· βασιλέα τῶν παθῶν, ὡς εὐσεβείας ἀθλητήν· τροφέα, τῶν πεινῶντων ὡς φιλό-
πτωχον· δικαίων, ἑραστήν ὡς οὐ-
ρανόφρονα. Ποικίλα σου τὰ παθή-
ματα, λαμπρότερα τὰ παλαίσμα-
τα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Τίς σε οὐ θαυμάσει Λεόντιε; ὅτι ἐνοικον λαβῶν, τῆς ἀληθείας τὴν πηγὴν, ποταμούςς εὐεργεσίας, ἀναβλύζεις τοῖς πιστοῖς, καὶ πᾶ-
σιν, ἀναργύρως ἀνεπίφθονα, προσ-
φέρεις, τοῖς διψῶσι τὰ δωρήματα, εὐφραίνεις δὲ τοὺς μετέχοντας, ὑδάτων τῶν τῆς χρηστότητος· Ἰ-
κέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωή-
χου. Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

—ο—

ΤΩ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Τῶν τυράννων ἤλεγξας, τὰς
πονηρὰς ἐπινοίας, καὶ Ἑλλήνων
ἡσχυνας, τὴν ἀθεώτατον πλάνην·
ἠϋφρανας τὰς τῶν Ἀγγέλων χο-
ροστασίας· ἴασιν τῶν νοσημάτων
πιστοῖς παρέχεις· διὰ τοῦτό σου

τὴν μνήμην, τιμῶμεν πόθῳ, σοφῆ
Λεόντιε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου
μάρτυρος Λεοντίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
Ἰπατίου καὶ Θεοδούλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Αἰ-
θέριος ζῆχει τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι πατέρες ἡμῶν Λεόντιος ὁ
ποιμὴν, καὶ Ἐρασμος, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Λεόντιος, ὁ ἀκήσας εἰς τὴν
μονὴν τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἄθωνος,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 1230.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ὡς
σύνηθες καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου
Ἰούδα.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου τὰ
ἐξῆς γ'. ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἰούδα μακάριε Χριστοῦ, Μα-
θητῆς γεγένησαι, τοῦ σαρκωθέν-
τος Θεοῦ ἡμῶν, ὑπ' οὗ ὡς πρό-
βατον, μέσον λύκων ὄντως, ἀπε-
στάλης λόγῳ σου, τὴν τούτων
μεταπλάττων δυσσέβειαν, πρὸς
τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν ἐνθεον ἐπί-
γνωσιν, τῆς Τριάδος· ὅθεν εὐφη-
μοῦμέν σε.

Ἰούδα θαυμάσιε βολίς, ἀπεσά-
λης πλῆττουσα, καὶ παντελῶς ἀ-
φανίζουσα, Δαιμόνων φάλαγγας,
καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνων, πληγωθέν-
τας χάριτι, τοῦ μόνου θεραπεύων
Θεοῦ ἡμῶν· ὃν νῦν ἰκέτευε, δωρη-
θῆναι

θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ιουδα Θεόπνευστε ἀχτίς, τοῦ ἡλίου γέγονας, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος, καὶ κατεφώτισας, εὐσεβῶν καρδίας, καὶ τὸν ἐπικείμενον, τῇ κτίσει σκοτασμὸν ἀπεδίωξας· καὶ νῦν ἰκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ιουδα οἱ ἀδελφοί σου σέ ἐπαινέσουσιν, ἀδελφὸν φανέντα Λόγου τοῦ πρὸ αἰῶνων, ἐξ αἰδίου ἀναλάμψαντος τοῦ Γεννήτορος, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀφράστως σαρκωθέντος, ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντος· ὃν Ἀπόστολε ἐκτενῶς ἰκέτευσ, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, τῶν πταισμάτων ἴλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπαλυτικίον, ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἄγιε Ἰουδα.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εκ βίβλης εὐκλεοῦς, θεοδώρητον κλῆμα, ἀνέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, Ἀπόστολε Θεάδελφε, τοῦ Χριστοῦ κήρυξ πάνσοφε, τρέφων ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σου τῶν λόγων, τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν Κυρίου διδάσκων, ὡς μύστης τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ θ'. μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰουδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Ζώσιμος ὁ ἐξ Ἀπολλωνιάδος τῆς Θράκης ζῆφει τελειοῦται.

Οἱ ὅσοι πατέρες ἡμῶν Παῖσιος ὁ μέγας καὶ Ζήνων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀσύγκριτος ζῆφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς συνήθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου Ἐπισκόπου Πατάρων.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ'.

ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Μεθοδον ἡ μνήμη σου, ἡμῖν σωτήριοιον φέρουσα, Ἱεράρχα Μεθόδιε, λαμπρὸς ἐπεδήμησεν· ἐν αὐτῇ διό σε, ἀνυμνολογοῦμεν, ἀνακηρύττοντες τοὺς σοὺς, φαιδροὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα, δι' ὧν τὸν πολυμήχανον, καὶ πονηρὸν κατεπάλαισας, καὶ τῆς νίκης διάδημα ἀνεπλέξω γηθόμενος.

Λόγοις κατεφώτισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, θεοφάντορ Μεθόδιε· ἀθλῶν δὲ λαμπρότητι, τῆς πολυθείας ἐμείωσας ζόφον, καὶ μεταβέβηκας πρὸς φῶς, Ἱεροφάντα νῦν τὸ ἀνέσπερον· διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἑορτάζομεν σήμερον, εὐσεβεῖα λαμπόμενοι.

Αἵμασιν ἐπέχρωσας, τὴν ἱεράν διπλοῖδα σου, θεοφάντορ Μεθόδιε, μετ' ἧς εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων

ων

ων μάκαρ, ἐχώρησας χαίρων, καὶ
καποπτεύεις τηλαυγῶς, τὴν τῆς
Τριάδος θείαν λαμπρότητα, μου-
μένος τρανότερον, τὰ ὑπὲρ νοῦν
καὶ διάνοιαν, καὶ θεοῦμενος ἄρι-
στα, ἱεράρχα πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

—ο—

Τῷ πρώτῳ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου
πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου ἐπισκόπου Πα-
τάρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ κατάθεσις τῶν λει-
ψάνων τῶν ἁγίων ἀποστόλων, Λουκᾶ,
Ἀνδρέου καὶ Θωμᾶ, καὶ τοῦ ἁγίου προ-
φήτου Ἐλισσαίου, καὶ τοῦ ἁγίου Λαζά-
ρου, ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

Ὁ ὅσιος Κάλλιστος ὁ Βυζάντιος, καὶ
δύο ἕτεροι ἐρμηῖται ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΑ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰ-
ουλιανοῦ τοῦ Ταρσέως.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐλέησόν με, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μάρτυρος γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναίον ἐν Μάρτυσι.

Φωταυγὴ σε ὡς ἥλιον, τὰ τοῦ
κόσμου πληρώματα, νοηταῖς λαμ-
πρότησι καταυγάζοντα, καὶ ἀβεί-
ας ἐξάιροντα, τὴν νύκτα μακάριε,
Μάρτυς Ἰουλιανέ, ἐγνωκότες τὴν
μνήμην σου, ἐορτάζομεν, τὴν φω-
σφόρον καὶ θείαν· καὶ τὴν κόνιν,
τῶν λειψάνων προσκυνοῦμεν, ῥῶ-
σιν ψυχῶν ἀρῶμενοι.

Καὶ τυπτόμενος μάστιγι, καὶ
δεινῶς πτερνιζόμενος, καὶ φρουρᾷ
μακάριε καθειργνύμενος, τόπους
ἀμείβων θλιβόμενος, θηρσί συγ-
κλειόμενος, καὶ βυθῷ προσομιλῶν,
καὶ θαλάσῃ ποντούμενος, καὶ
δεξάμενος, τὸ μακάριον τέλος,
οὐκ ἤρνήσω, τὸν Δεσπότην τῶν
ἀπάντων, κλέος Μαρτύρων πα-
νόλβιε.

Θαλαττίων ἐκ κόλπων σε, πρὸς
τῇ χέρσῃ γεννώμενον, κυβερνήσει
Πνεύματος ὡς ἐώρακε, τὸ ἱερώ-
τατον γύναιον, πιστῶς ὑπεδέξατο,
Μάρτυς Ἰουλιανέ, καὶ ταφῇ πα-
ραδέδωκε, σοῦ τὸ ἄμωμον, καὶ
πολύαθλον σῶμα, τὸ νικήσαν, δια-
βόλου τυραννίδα, τῇ συνεργείᾳ
τῆς χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Ἀπολυτικίον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

—ο—

Τῷ πρώτῳ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κΑ. Μνήμη τοῦ ἁγίου
μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Ἰου-
λιανὸς ὁ Αἰγύπτιος καὶ ἡγούμενος δέ-
κα χιλιάδων καλογήρων Αἰγυπτίων,
ζῆφει τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀντώνιος ἱερεὺς,
Ἀναστάσιος Κέλσος, Βασιλίσα ἡ μή-
τηρ αὐτοῦ καὶ εἰκοσι δεσμοφύλακες,
ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀφροδίτιος ζῆφει
τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Τερέντιος ἐπί-
σκοπος Ἰκονίου ἀκάνθαις κεντηθεὶς τε-
λειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Νικήτας ὁ Νυ-
σίριος,

σίριος, ὁ ἐν Χίφ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1732 ζίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.
Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Εὐσεβίου, Ἐπισκόπου Σαμοσάτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν ἐνδοξε; Ἱε-
ράρχην ἀληθῆ, καὶ ἱερὸν δογμα-
τιστὴν ὀρθοδόξων στηριγμόν, καὶ
Ἐκκλησίας ὀφθαλμόν· φωστῆρα,
νοητὸν φῶς ἀπαστράπτοντα· Μαρ-
τύρων, εὐκληρίᾳ διαπρέποντα·
τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχον· μέγαν
τοῦ ψεύδους κατήγορον· Ἰκέτευε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ἱεράρχα προσφθέγξωμαι;
ποταμὸν τῆς νοητῆς, ἐκπορευό-
μενον Ἐδέμ, καταρδεύοντα τὴν
γῆν, ἐπιρροαῖς πνευματικαῖς κρα-
τῆρα, θεοῦ νόματος πληρούμε-
νον, Ἀρείου, τοὺς ὁμόφρονας βυ-
θίζοντα· στύλον πυρὸς προηγού-
μενον, νέου λαοῦ θεῖα χάριτι· Ἰκέ-
τευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν.

Τί σε ὀνομάσω Εὐσέβιε; εὐσε-
βείας ποριστὴν, καὶ ἀσεβείας μει-
ωτὴν· ἀβλοφόρων καλλονὴν, καὶ
ἱερέων χαρμονὴν· δρεπάνην, τὰ
ζιζάνια ἐκτέμνουσαν, τὸν σῖτον,
τὸν οὐράνιον συνάγουσαν· πηγὴν
θαυμάτων ἀέγναον, νόσων ἐξαι-

ρουσαν καύσωνα· Ἰκέτευε τοῦ σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθετοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχθου.

—ο—

Τῷ πρωτῷ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 16'. Μνήμη τοῦ ἁ-
γίου ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου ἐπισκόπου
Σαμοσάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες
Ζήνων καὶ Ζηναῆς, ζίφει τελειοῦνται, ἐν
ἔτει 303.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Πομπιανὸς καὶ Γα-
λακτιῶν ἐν θαλάσῃ τελειοῦνται.

Ἡ ἅγια μάρτυς Ἰουλιανὴ καὶ Σατου-
ρίνος ὁ υἱὸς αὐτῆς πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Ἀγριππίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ρώμη σε προβάλλεται, ὡς περ
λειμῶν ῥόδον εὐοσμῶν, Ἀγριππί-
να πολυάθλη, Πιστῶν τὴν διάνοι-
αν, κατευδιάζον, ὀδμαῖς ἐναρέ-
τοις, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν,
ἀποδιῶχον χάριτι πάντιμε, Μαρ-
τύρων ἐγκαλλώπισμα, καὶ τῶν
Παρλένων τὸ καύχημα, τῶν θαυ-
μάτων τὸ πέλαγος, Ἀγριππίνα
πολυάθλη.

Ὀλβον ὡς πολῦτιμον, τῇ Σι-
κελίᾳ σὲ δίδωσιν, ἐν τῇ Ῥώμῃ
ἀλλήλασαν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐνθα

ἐνθα γενομένη αἰοδιμε Μάρτυς, τὴν τῶν δαιμόνων πονηράν, πληθὺν διώκεις ἐπιστασία σου· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἐορτάζομεν Ἐθελσιν, Ἀγριππίνα πολυάθλε.

Ἐφερον ἐπ' ὤμων σε, Βάσσα καὶ Παῦλα προστάξεις, τοῦ τὰ σύμπαντα φέροντος, τόπους διαμείβουσαι, καὶ μακρὰ πελάγη, Μάρτυς Ἀγριππίνα, θαυματουργίας φοβεράς, ἐπιτελοῦσαν τῇ θεῖα χάριτι· κατέπαυσας ἐν τόπῳ δέ, ἐν ᾧ Θεὸς ὠκονόμησε, κεκμηκότων ἀνάπαυσις, γενομένη Πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κχ'. μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀγριππίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀριστοκλῆς πρεσβύτερος, Δημητριάδης, καὶ Ἀθανάσιος ἀναγνώστης ζῆφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσθείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ὡς σύνθεσις καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Γενεθλιῶν τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

—ο—

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἐορτῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

Α΄. Ἐὰν τύχη ἡ παρούσα Ἐορτὴ ἐν Κυριακῇ.

Τῷ Σαββάτῳ Ἐσπερας. Μετὰ τὸν Προομιμακὸν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμ δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου Γ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τὸ ἄ. τοῦ ἤχου. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Ἀγίου. Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Το ἄπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον· Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ λιτὴ τοῦ Ἀγίου, τὸ, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματ' Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ Ἀγίου, μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ἰπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ αὐτοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς, Καθίσμα τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Ἀφ' ἑκτῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Καταβασίαι. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν, κτλ. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Ἰπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ συνήθη. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Κοινωνικόν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Β΄. Ἐὰν τύχη ἐν ἄλλῃ ὁποιαδήποτε τῆς Ἐβδομάδος ἡμέρα.

Ψάλλεται ἅπασα ἡ τοῦ Ἀγίου Ἀκολουθία, καθὼς εὐρίσκεται τετυπωμένη καθεξῆς.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὴν ἁ. Στάσιον τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἡ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τὰ ἐξῆς, δευτεροῦντες τὸ ἁ.

Ἦχος δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν, γεννηθεὶς ὁ Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε, τὸν πατέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς, ἀλλ' ὡσπερ ἀπιστηθεῖσαν πρώην, τὴν γλῶτταν ἔδησεν, οὕτω φανερωθεῖσαν, δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν· ᾧ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Προδρόμος, πρεσβέων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀπιστίαν κρατουμένην, λύει τὴν πατρικὴν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει τὴν εὐτεκνίαν, δεσμὰ τῆς σειρώσεως λύουσα μητρικά· ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς προέρχεται, ἡ αὐγὴ τοῦ Ἥλιου τῆς Δικαιοσύνης, μηνύει τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνάπλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀνατολίου ὁ αὐτός.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος, ἐκ Παρθένου τίχθεσθαι, Ἄγγελος ἐκ στείρωτικῶν ὠδίνων προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ Προφήτου περισσότερος· εἶδει γὰρ θεῶν πραγμάτων, παραδόξους εἶναι τὰς ἀρχάς, παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἀνευ σπορᾶς σύλληψις· ὁ ποιῶν θαυμάσια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄνδρέου Κρήτης. Ὁ αὐτός.

Επέφανε σήμερον ὁ μέγας Προδρόμος, ἐξ ἀγόνων λαγόνων, τῆς Ἐλισάβετ προελθὼν ὁ μείζων πάντων τῶν Προφητῶν Προφήτης, καὶ ἕτερος οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἐγήγερται, ὅτι τῷ προδρόμῳ λύχνῳ, τὸ φῶς ἀκολουθεῖ τὸ ὑπέρλαμπρον, καὶ τῆ φωνῇ ὁ Λόγος, καὶ τῷ Νομφαγωγῷ ὁ Νομφίος, κατασκευάζων Κυρίῳ, λαὸν περιούσιον, καὶ προκαθαίρων ἐπὶ τὸ Πνεῦμα διὰ τοῦ ὕδατος, τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστὸς, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, τῆς μετανοίας ὁ Κήρυξ, ἡ κάθαρσις τῶν ἀμπλακημάτων, ὁ τοῖς ἐν Ἄδου εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβέων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Προφήτης καὶ Προδρόμος, ἀπὸ γαστρὸς ἀνεδείχθη τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη, σκιρτῶν καὶ ἀγαλλόμενος, ἐν τῇ νηδίῃ τῆς Μητρὸς, ὄρων τὴν Βασιλίδα, ἐλθοῦσαν πρὸς τὴν δούλην φέρουσαν τὸν ἄχρονον· καὶ ἐκ Πατρὸς Ἀμήτορα, πρὸς σὲ τὸν ἐκ τῆς στείρας καὶ τοῦ πρεσβύτου, κατ' ἐπαγγελίαν, ἀνατείλαντα· αὐτὸν ἰκέτευε ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου μὴ πεισθεὶς, λέγοντος· Ὅτι συλλήφεται ἡ Ἐλισάβετ, καὶ τέξεται υἱόν· ὁ λέγων· Πῶς αὕτη τέξεται; ὅτι καγὼ προέβην, κακείνης τὰ μέλη γενέχρωται· ὁ καταδικασθεὶς σιωπᾶν διὰ τὴν ἀπιστίαν, σήμερον

ὁρᾷ

δρᾶ τιχτόμενον τὸ ἐπαγγελθέν. καὶ σιωπῆς λυθείς, εὐφροσύνην εἰσοικίζει. Εὐλογητὸς βοῶν Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέφατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ οἰκουμένηκ' Ἀπόστολε, τὸ τοῦ Γαβριὴλ Εὐαγγέλιον, καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ γνήσιε φίλε τοῦ νομφίου Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Σήμερον τοῦ φωτός ὁ λύχνος, προοδοποιεῖται τὴν ἔλευσιν Θεοῦ τοῦ Λόγου, ὡς ἀστὴρ φαινός. Σήμερον Ζαχαρίας γλῶτταν ἐτράνωτε, σιωπὴν ἐξασκήσατε, Ἀγγέλου προστάξαντος· ἔπρεπε γὰρ οὕτω τὸν Πατέρα τῆς φωτῆς, μὴ σιωπὴν φυλάττειν, προσελθούσης ἐκ γαστρὸς στειωτικῆς, καὶ παντός τοῦ Κόσμου τὴν λύτρωσιν, εὐαγγελιζομένης ἐν παρρησίᾳ πολλῇ.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς Χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. Ἠσπᾶσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες καὶ τὸ βρέφος ἐσκήρτησεν· ἐνδοθεν γὰρ ὁ δούλος ἦναι τὸν Δεσπότην· θαυμάσασα ἡ Μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

(TOM. Γ΄.)

Εἰσόδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἀβραάμ· Σάρρα ἡ γυνὴ σου, οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρρα, ἀλλὰ Σάρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς. Εὐλόγησω δὲ αὐτήν, καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον· καὶ εὐλογήσω αὐτὸ καὶ ἔσται εἰς εὐνην, καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐγέλασε καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, λέγων· Εἰ τῷ ἑκατονταστῷ γενήσεται υἱός; καὶ εἰ ἡ Σάρρα ἐννενήκοντα ἐτῶν οὕτα τέξεται; Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· Ναί· ἰδοὺ Σάρρα ἡ γυνὴ σου τέξεται σοι υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ· καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον. Ἀβραάμ δὲ καὶ Σάρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν. Ἐγέλασε δὲ Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Οὐπω μὲν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν· ὁ δὲ Κύριός μου πρεσβύτερος. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· Τί ὅτι ἐγέλασε Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα. Ἄρα γε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα. Μὴ ἀδυνατήσῃ παρά τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα; Καὶ Κύριος ἐπεσκέφατο τὴν Σάρραν, καθὰ ἐλάλησε· καὶ συλλαβούσα ἔτεκε τῷ Ἀβραάμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος. Περιέτεμε δὲ αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῆ ἀγάθης, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός. Καὶ Ἀβραάμ ἦν ἐτῶν ἑκατὸν, ἡ-

19 νίκα

νίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Εἶπε δὲ Σάρρα. Γέλωτά μοι ἐποίησε Κύριος· ὅς γάρ ἂν ἀκούση, συγχαρεῖται μοι. Καὶ εἶπε· Τίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραάμ, ὅτι θηλάξει παιδίον Σάρρα, ὅτι ἔτεκον υἱὸν ἐν τῷ γήρα μου; Καὶ ἠυξήθη τὸ παιδίον, καὶ ἀπεγαλακτίσθη· καὶ ἐποίησεν Ἀβραάμ δοχὴν μεγάλην, ἣ ἡμέρα ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἀνὴρ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δάν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωὲ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ στείρα, καὶ οὐκ ἔτικτε. Καὶ ὤφθη Ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἰδοὺ σὺ στείρα, καὶ οὐ τέτοκας καὶ συλλήψῃ υἱόν. Καὶ νῦν φύλαξαι δὴ καὶ μὴ πῖης οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον. Ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἐξεῖς καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ σίδηρος οὐκ ἀναθήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὅτι Ναζηραῖον τῷ Θεῷ ἔσται τὸ παιδίον ἀπὸ τῆς γαστρὸς. Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, λέγουσα· ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθε πρὸς με, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ὡς ὄρασις Ἄγγελου τοῦ Θεοῦ, ἐπιφανῆς σφόδρα, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἐξεῖς καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ νῦν φύλαξαι, καὶ μὴ πῖης οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι Ναζηραῖον Θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρὸς ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. Καὶ ἐδέθη Μανωὲ τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπεν· Ἐνέμοι Κύριε ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀπέσει-

λας· ἐλθέτω δὴ, ἔτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ φωτισάτω ἡμᾶς, τί ποιήσωμεν τῷ παιδαρίῳ τῷ τικτομένῳ. Ἦλθε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς Μανωὲ, καὶ εἶπεν· Ἀπὸ πάντων ὧν εἶπον πρὸς τὴν γυναῖκά σου φυλαξάσθω. Ἀπὸ παντὸς δέκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου, οὐ φάγεται, καὶ οἶνον καὶ σίκερα μὴ πῖετω. Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν Ἄγγελον Κυρίου. Τί ὄνομά σοι; ἵνα ὅταν ἔλθῃ τὸ ῥῆμά σου δοξάσωμέν σε; Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Ἴνα τί ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτὸ ἔστι θαυμαστόν. Καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ Ἄγγελος Κυρίου ὁρῆσαι πρὸς Μανωὲ, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ Ἰσραεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ· παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινότης αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἁμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Πᾶτα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὕψωσον ἐν ἰσχύϊ τὴν φωνὴν σου, ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὕψωσατε, μὴ φοβείσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός·

ἐγὼ

ἐγὼ ἐπακούσομαι, ὁ Θεὸς Ἰσρα-
ήλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς.
Ἄλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὁρέων πο-
ταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πη-
γάς· ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἔλη,
καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγω-
γοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ Οὐρανὸς ἀ-
νωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι βανάτῳσαν
δικαιοσύνην· ἀνατειλάτω ἡ γῆ,
καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιο-
σύνην ἀνατειλάτω ἄμα. Φωνὴν
εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε ἕως ἐ-
σχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν
γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρ-
ρύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ
Ἰακώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐ-
ρήμου, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέ-
τρας. Εὐφρανθήτω στεῖρα ἢ οὐ τί-
κτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ
ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέχνα τῆς
ἐρήμου, μᾶλλον ἢ τῆς ἐχοῦσης
τὸν ἄνδρα.

Εἰς τὴν Λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Σταλάξατε τὰ ὄρη γλυκασμὸν,
καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀνία σκιρτήσατε
ὅτι ἐτέχθη ἐκ τῆς Ἐλισάβετ, ὁ
μέλλων ἐφ' ὑμᾶς ἀλλίεσθαι, ὁ τοῦ
Κυρίου Πρόδρομος, ὁ λύσας ἐν τῷ
τίχτεσθαι, τοῦ Πατρὸς τὴν ἀφω-
νίαν· διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ,
Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἡ θεοσήμαντος φωνὴ, τοῦ φω-
τὸς ὁ λόγος, ὁ τοῦ Κυρίου Πρό-
δρομος, ὁ Χριστομαρτύρητος πρῶ-
τος τῶν Προφητῶν, τὰς ὑπὲρ τοῦ
Κόσμου πρεσβείας ποιούμενος, ἐ-

ξαιρέτως τὴν ποιμνὴν σου, ἰκέτευσ,
τοῦ σώζεσθαι ἄτρωτον.

Ὁ αὐτός.

Κήρυξ γεγονός τοῦ Ἄμνου
τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, Ἰωάννη Προ-
φήτα καὶ Πρόδρομε, προφητεύεις
τὰ μέλλοντα, καὶ προλέγεις τοῖς
πέρασιν. Ἴδε ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ,
ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν,
καὶ παρέχων τοῖς πᾶσι τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα ἤχος πλ. α΄.

Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὸν ἐν Προφήταις ὄρον, καὶ
ἀρχὴν Ἀποστόλων, τὸν ἐπίγειον
Ἄγγελον, καὶ οὐράνιον ἄνθρωπον,
τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τὸν στρα-
τιώτην καὶ Πρόδρομον Χριστοῦ,
τὸν ἐξ ἐπαγγελίας προσκιρτήσαν-
τα, καὶ προκηρύξαντα πρωτότοκον
τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, σήμε-
ρον ἢ Ἐλισάβετ τίχτει καὶ χαίρει,
καὶ βαυμάζεται Ζαχαρίας παρὰ
τῆς γερουσίας, τὴν σιωπῆν ὡς
κλιοῖον ἀποθέμενος, καὶ ὡς γεννή-
τωρ τῆς φωνῆς προφητεύει σαφέ-
στατα. Σὺ γὰρ παιδίον, Προφήτης
Ἐπίστου κληθήσῃ, καὶ προπορεύ-
σῃ ὁδοῦς ἐτοιμάσαι αὐτῷ. Διὸ
Ἄγγελε, Προφήτα, Ἀπόστολε,
στρατιώτα, Πρόδρομε, Βαπτιστὰ,
καὶ κήρυξ τῆς μετανοίας, καὶ ὁδη-
γὲ τοῦ φωτός, ὡς φωνὴ τοῦ λόγου,
ἀπαύστως πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν,
τῶν πιεῶς σου τελοῦντων τὸ μνη-
μόσυνον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρ-
θένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ
κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀσει-

19* στον,

σπον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
ἦχος β΄.

Τὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς στειρίας τὸ βλάστημα· τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὑπὲρ ἀπαντας, τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, Ἰωάννην τὸν ἐνδοξόν, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτόν. Βαπτιστὰ τοῦ Σωτήρος καὶ Πρόδρομε, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐν τῇ σεπτῇ σου γενήσῃ, δυσώπησον Χριστόν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός.

Ἦλθεν ἡ φωνὴ τῆς χάριτος τοῦ Λόγου, ὁ τοῦ ἡλίου κήρυξ, γεννηθεὶς σήμερον, ἐκ στειρίας τῆς ἀγόνου ἐξ ἐπαγγελίας, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος· λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε. Ἦλθεν εὐτρεπίσαι τὴν ὁδὸν ἡμῖν τῆς σωτηρίας· ὃν καὶ σκιρτήσας προσεκύνησεν, ἐν τῇ νηδίῳ ὄντα τῆς μητρὸς, τὸν ἀμνὸν τὸν αἶροντα, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον, Προφήτης.

Ο ἐκ κοιλίας μητρὸς ἁγιασθεὶς, καὶ τῆς προφητείας δεξάμενος τὸ πλήρωμα, σήμερον ἐκ στειρίας γεγέννηται, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν κηρύττων τρανῶς. Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Δοξα, ἦχος κλ. δ΄. Κασσίας μοναχῆς.

Ἡσαίου νῦν τοῦ Προφήτου ἡ

φωνή, σήμερον ἐν τῇ τοῦ μείζονος Προφητῶν κηΐσει, Ἰωάννου πεπλήρωται· Ἰδοὺ γὰρ φησὶν ἀποστελῶ τὸν Ἀγγελὸν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου. Οὗτος οὖν ὁ τοῦ ἐπουρανοῦ Βασιλέως στρατιώτης προδραμῶν, ὡς ἀληθῶς εὐθείας ἐποίει, τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, Ἀγγελος δὲ τὸν βίον ὑπάρχων ἀγγελίαν γὰρ παντελεῖ, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος, εἶχε μὲν τὸ κατὰ φύσιν, ἔφυγε δὲ τὸ παρὰ φύσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενος. Αὐτὸν ἅπαντες πιστοὶ, ἐν ἀρεταῖς μιμούμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπήσωμεν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ διαλεγομένην. Τί παραγέγονας πρὸς με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ Βασιλέα βαστάζεις, καὶ γὰρ στρατιώτην· σὺ τὸν νομοδότην, καὶ γὰρ τὸν νομοθέτην· σὺ τὸν Λόγον, καὶ γὰρ τὴν φωνήν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἀπολυτίκιον ἦχος δ΄.

Προφήτα καὶ Πρόδρομε τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημήσαι σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στεῖρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατρὸς ἀρωνία, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ καὶ σεπτῇ σου γενήσῃ, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ κόσμῳ κηρύττεται.

Δοξα, καὶ νῦν.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστός, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἡ κρηπίς· ὅθεν τοῦ Χριστοῦ, εἰδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀφευδής, τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνευματικοῖς οὖν ἄσμασι, συμφώνως τῷ Βαπτιστῇ ἐκδοήσωμεν. Προφῆτα Κῆρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλαμβάνεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βᾶτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἰακώβ τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστρω σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε. Παρθένος τίχτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἡ ἀπαρχή, παραδόξως ἐτέχθης ὡς ἀληθῶς, Ἰωάννη πανεύφημε τῶν Προφητῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ὑπάρχων ἐκραύγαζες. Μετανοεῖτε, ἤγγικεν, οὐρανῶν τὸ Βασιλεῖον· ὅθεν ἐτοιμάσας, τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τῆς χάριτος Πρόδρομος, ἀνεδείχθης τοῖς πέρασιν, Βαπτιστὰ καὶ Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρῆσασθαι, τοῖς

εορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἀθλιός. Οἴμοι! Τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἤνικα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενεῖ, καὶ προστάτης θερμότητος· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλός σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Αγαλλιάσθω ὁ πατήρ, μήτηρ εὐφραίνου, ὅτι Προφῆτην ἐπὶ γῆς, ἔτεκες σήμερον, τὸν θεόκλητον Πρόδρομον ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ στείρα βρέφος θηλάζει τὸν Βαπτιστὴν, καὶ χαίρει ὁ Ζαχαρίας τῷ τοκετῷ, λέγων. Γλῶσσά μου λέλυται, τῇ σῇ προδῶ ἐν γῆ, λύχνη τοῦ μεγάλου φωτός. Ὀντως θαῦμα παράδοξον!

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβῶν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῆ ἐπέστη, ὁ ἀσώματος λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ. Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὁλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρα σου, λαβόντα δούλου μορφῆν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντιφωνν

τοῦ

τοῦ δ', ἤχου. Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Καὶ σὺ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Στιχηρὸν. Ἦχος β'.

Ὁ ἐκ κοιτίας μπρὸς ἀφιασθεῖς.

Ζῆτει εἰς τὸν Στίχον. Εἶτα οἱ Κανόνες.

Ὁ παρῶν ποιήμα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, φέρων Ἀκροστιχίδα.

Τῷ Προδρόμου γέγηθα νῦν γενεθλίω.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

« Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεῖς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερὲς, καταπόντισον δέομαι ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελώδημα. »

Ὡς ὀρθρος εὐπρεπῆς, τοῦ ἡλίου προτρέχων, στειρευούσης ὁ βλαστὸς, κηρύττει ἐμφανῶς, τῆς Παρθένου τὸ κῆμα, πάσῃ νῦν τῇ οἰκουμένῃ, ἀναλάμψειν τοῖς πέρασι, φωτισμὸν εὐσεβείας καὶ χάριτος.

Προφήτης ἀληθῶς, τοῦ Ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ Χριστοῦ, βοᾷ σοι τῷ υἱῷ Ἰωάννη πανεὐφήμῃ, Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας, παναγίῳ φερόμενος, τὴν ὁδὸν ἐτοιμάσαι τοῦ κτίσαντος.

Ῥημάτων Γαβριὴλ, Ζαχαρίας ἀκούσας, ἀγγελίας θεϊκῆς, ἐδείχθη ἀπειθής, καὶ σιγὴν κατακρίνε-

ται· λύεται δὲ ἄφνω ταύτης ἡ φωνὴ γὰρ γεγέννηται, Ἰωάννης τοῦ Λόγου ὁ Προδρόμος.

Θεοτοκίον.

Ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ παμβασιλέως, θεοδόχον εὐαγῆς, κειμήλιον σεπτὸν, Θεοτόκε πανάμωμε, φρούρησον τὴν κληρουχίαν, τὴν αἰὲ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

Ἔστρος Κανόν. Ἦχος ὁ αὐτός, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Κοιτῆς χαρᾶς Προδρόμονεὐφημῷ πόθῳ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Γεωργίου.

Ῥδὴ α'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Κοσμεῖται τὴν χάριν νῦν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Πνεύματος, καὶ καταφαιδρύνεται καὶ ὠραίζεται, τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Προδρόμου, εὐφροσύνης ἄγουσα καὶ ἀναμέλπουσα.

Ὁ Κήρυξ τῆς χάριτος, καὶ ἑωσφόρου φαιδρότερος, τῆς δοξῆς τὸν Ἥλιον, μηνύει σήμερον, καὶ τὴν ἔλλαμψιν, αὐτοῦ νῦν προκηρύττει, ἐν πᾶσι τοῖς πέρασι ἀυγάξειν μέλλουσαν.

Νύξ τῆς ἀθεότητος, ἐν τῇ γεννήσει σου Προδρόμε, ἐκ γῆς ἀπελαύνεται, καὶ αἰ τῆς χάριτος, ἐν τοῖς πέρασι ἀκτίνες ἐφαπλοῦνται· σὺ γὰρ τὸν ἀνέσπερον, μηνύεις Ἥλιον.

Θεοτοκίον.

Γνώσιν τῆς συλλήψεως, τῆς σῆς δεικνύει ἡ κύστις, τῆς στείρας Πανάχραντε, προκαταγγέλλουσα, καὶ μηνύουσα τὸν ἄσπορόν σου Τόκον καρπὸν ἐξ ἀκάρπου γάρνηδύος ἤνεγκε.

Κατα

Καταβασία. Ἀνοιξω τὰ στόμα μου.

Ῥδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

« **Οὐκ** ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γάρ ἐστιν Ἅγιος, πλὴν σου φιλόανθρωπε. »

Δεσποτική μὲν, ἐκ Παρθένου τελεῖται ἢ γέννησις· ἀλλ' οἰκέτου προσφιλοῦς, ἐκ γηραλέας καὶ στείρας μητρὸς· εἰκότως προτρέχει γάρ, θαῦμα τοῦ θαύματος.

Ρουσὴ καὶ στείρα, τὴν Παρθένον μητέρα ἀσπάζεται, ἐπιγνοῦσα ἀψευδῶς, τῷ ταύτης τόκῳ ὡς λέλυται, δεσμὰ τῆς στείρωσεως, θεῖω βουλήματι.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως, ἢ Θεὸν σαρκωθέντα κῆσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γάρ ἐστιν Ἄχραντε, πλὴν σου βοήθεια.

Ἔτερος. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Ἦχος τῆς ἐκ στείρας σου προόδου, δεσμὰ διαλύσας πατρικῆς φωνῆς κηρύττει ἐνδοξε, λαμπρῶς τῆς ὑπὲρ ἐννοίαν, Χριστοῦ συγκαταβάσεως, τὰ θεῖα νῦν προμηνύματα.

Στείρας ἐξ ἀκαρποῦ ἐκβλασῆσας, ὁ τῆς εὐκαρτίας μηνυτῆς, τῆς ἐν Χριστῷ ἐξέτεμε, τὴν ἀγονοὴν καὶ ἀκαρπον, ἀξίνην τοῦ κηρύγματος, ἀγνωμοσύνην Ἰουδαίων λαοῦ.

Χάριτος τῆς νέας αἱ ἀκτίνες, ἐξέλαμψαν σήμερον φαιδρῶς, τῇ σῇ γεννήσει Πρόδρομοι, καὶ παλαιὰ αἰνίγματα, καὶ οἱ σκιώδεις γράμ-

ματος, μεταχωρεῖν τύποι ἀπῆρξαντο.

Θεοτοκίον.

Ἐλυσεν ὁ Τόκος σου Παρθένη, δεσμὰ καταδίκης τῶν βροτῶν, καὶ ἑαυτῷ συνέδησεν, ἡμᾶς διὰ τῆς χάριτος, ἐπευλογῆσας ἅπαντας, τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

Καταβασία τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, ἦχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὡσπερ Ἥλιος φαιδρὸς, τῆς Ἐλισάβετ ἐκ γαστρὸς, ἐξανέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ υἱός, καὶ τοῦ πατρὸς διαλύει τὴν ἀφωρίαν, καὶ πᾶσι τοῖς λαοῖς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, εὐθύνετε βοᾶ, τὰς τοῦ Κυρίου ὁδοὺς· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐλεύσεται, καὶ σώσει τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐπιστρέφοντας· ὃν προκηρύξας ὁ Ἰωάννης, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες ἀγγέλων οἱ Χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ Προκιώνιος, καὶ γαλουχεῖται, σύμπασαν ὁ τρέφων πνοὴν ἀπάτῳ Χρηστότητι· καὶ σέως ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσιν.

Ῥδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

« **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς
κραυγά-

κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ
δυνάμει σου. »

Μυστηρίων ἀπορρήτων, προο-
δεύει μυστήριον, τῇ καινοτομίᾳ,
τῆς θεσμοδεσίας τῆς φύσεως· τῆς
ἀρρώστιας ἢ λύσις προμηνύουσα,
τὴν διόρθωσιν, ταύτης Χριστέ καὶ
τῇ θέωσιν.

Ο Ἥσας πατρόθεν, τῷ Υἱῷ
προεφήτευσεν σαρκωθῆσομένῳ Ἀγ-
γελον βροτὸν τὸν ἰσαγγελον. Ἰ-
δοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸ προσώ-
που σου, προκραυγάζοντα. Δόξα
Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Γπηρετῆσαι ὡς δοῦλος, τῷ
Δεσπότη γεγέννημαι εἰς αὐτὸ γὰρ
ἤκω, τούτου καταγγεῖλαι τὴν ἐ-
λευσιν, ὡς τῆς Παρθένου τὸν τό-
κον προπιστώσῃται, παραδόξως,
στειρεύουσα γραῦς ἐκπλαστήσασα.

Θεοτοκίον.

Η Ἁγία Θεοτόκος, ἦν οἰκῆσαι
ἠυδόκησεν, ὡς εὐώδη οἶκον, Λό-
γος τοῦ Πατρὸς ὁ ὑπέρθος, οὐ
διεφθάρη τὴν μήτραν, οὐκ ὠδίνησε·
καὶ γὰρ τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τὸν
Θεάνθρωπον.

Ἐτερος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ρεῖθρα ἐτοιμάζουσιν οἱ ποτα-
μοί, καὶ ὁ Ἰορδάνης τὰ νάματα,
προευντρεπίζει τῷ Δεσπότη ἑαυτοῦ,
τὸν βαπτιστὴν θεώμενος, τούτου
νῦν ἐκ στεῖρας τικτόμενον.

Αἰ τῆς ἀγαθότητος τοῦ Ποιη-
τοῦ, δωρεαὶ προκύπτουσιν ἄνωθεν,
τοῦ ἑωσφόρου, διανίσχοντος ἐν γῆ,
καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίλαμψιν, καὶ ἐπι-
δημίαν κηρύττοντος.

Σάλπιγγε μεγαλόφωνος ἐπὶ τῆς
γῆς, σήμερον ἐκ στεῖρας προέρχε-

ται ὁ Ἰωάννης, καὶ μηνύει τοῖς
βροτοῖς, τὸν Βασιλέα Κύριον ἐξ
Ἁγνῆς ἀφράστως τικτόμενον.

Θεοτοκίον.

Ως οὖσαν ἐκπλήρωμα τῶν ἐν
σκιᾷ, τύπων καὶ συμβόλων Πανά-
χραντε, πάντες Προφῆται, σὲ ἀνύ-
μνησαν φωναὶς προμηνυούσαις ἁ-
πασι, τὰ σὰ μεγαλεῖα καὶ θαύματα.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

ᾠδὴ Ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Νῦν ἀναστήσομαι, προφητικῶς
ἔφη ὁ Θεός· νῦν ὑψωθήσομαι, νῦν
δοξασθήσομαι, τὸν πεσόντα προσ-
λαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ πρὸς
φῶς τὸ θαυμαστόν, ἀνυψῶν τῆς
ἐμῆς Θεότητος. »

Γῆ ἐξανέτειλε, παναληθῆ κή-
ρυκx φωνῆν, πᾶσι κηρύττουσαν,
γλώσση τοῦ Πνεύματος, τῆς Παρ-
θένου τὸν Υἱόν, δικαιοσύνην οὐ-
ρανόθεν ἐφ' ἡμᾶς, διακύπτουσαν
ὑλὴ σώματος.

Εθετο Κύριος, παναληθῆ λύχ-
νον σε Χριστοῦ, πάντας φωτίζον-
τα· μόνους ἐνδύοντα, τοὺς ἐχθραί-
νοντας αὐτῷ ὡς διπλοῖδα, τὴν
αἰσχύνην· ἀψευδῶς, Θεοῦ Λόγον
Υἱόν κηρύττοντα.

Γῆθεται ἅπασα, κτίσις τῷ σῶ
τόκῳ θεϊκῶς· σὺ γὰρ ἐπίγειος,
ἄγγελος Πρόδρομε, καὶ οὐράνιος
βροτός ἀναδειχθήσῃ, τὸν οὐράνιον
Θεόν, προμηνύων ἡμῖν σαρκούμε-
νον.

Θεοτοκίον.

Σοὺ τὰ θαυμάσια, προφητικαὶ
ἔφησαν φωναὶ, ὄρος καλοῦντές σε,
καὶ πύλην ἄχραντε, καὶ λυχνίαν
φαινήν, ἐξ ἧς τὸ φέγγος ἀληθῶς

τὸ

τὸ θαύμαστὸν φρυκτωρεῖ, Ἄγνη κόσμον ἅπαντα.

Ἔτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ρώννυται ἢ πρότερον, φύσις ἐξασθενήσασα, πρὸς τὴν τῶν καλῶν καρπογονίαν, ἐκ τῆς ἀκάρπου μήτρας τεχθέντος σου, καὶ βροτοῖς κηρύττεται ζωὴ, ἐν τῇ ἀποτέξει σου, παναοίδιμε Πρόδρομε.

Ολύχνος ὁ ἄσβεστος, ἐκ στείρας προερχόμενος, μηνύει τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, ἐκ τῆς Παρθένου ἐξανατέλλοντα, πάντας τοὺς ἀνθρώπους τῷ φωτὶ τῆς συγκαταβάσεως, καταυγάζοντα χάριτι.

Δεσμῶνται πολύφθογγοι, γλώσσαι τῆς ἀθεότητος, καὶ χεῖλη πλατύνονται εἰς δόξαν τῆς παρουσίας τοῦ τῶν ἀπάντων Θεοῦ· τοῦ Προδρόμου ταύτην ἐν τῇ γῇ, σήμερον μηνύοντος, καὶ τρανῶς προκηρύττοντος.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι τὴν δόξαν σου, ἢ Ἐλισάβετ Ἀγναντε, τοῖς προφητικοῖς δοξολογοῦσα, τὰ μεγαλεῖα τοῦ θείου Τόκου σου, χαίρουσα ἐκήρυττε τρανῶς· σὺ ὑπάρχεις πάντων γὰρ, εὐφροσύνη καὶ καύχημα. Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

« Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόανθρωπος. »

Θεὸν Λόγον ἐγνώσας ὡς Προφήτης, ἐν μητρικῇ νηδαίῳ, καὶ τῇ ταύτης χρυσάμενος γλώττῃ, θεολογεῖς, σκοτεινῶ θεώμενος, ἐν θαλάμῳ φῶς ἀπρόσιτον.

Ασιγήτως ὡς φωνὴ βοῶντος, τὸν Αὐτρωτὴν τοῦ κόσμου Βαπτιστὰ, ἱκετεύων μὴ καύσῃ, τὴν ψυχικὴν διαλύσαι στείρωσιν, τῶν ὑμνούντων σου τὴν γέννησιν.

Θεοτοκίον.

Αστέχτου Θεότητος χωρίον, ἢ καθαρὰ νηδύς σου, ἀναδέδεικται ὡ Θεοτάκε, ἢ ἀδεῶς, οὐρανῶν τὰ τάγματα, ἀτενίζειν οὐ δεδύνηται.

Ἔτερος. Τὴν θείαν ταύτην.

Ρομφαίαν Πρόδρομε δίστομον, τὴν Γέννησιν τὴν σὴν ὁ πολέμιος, ἐχθρὸς ἐδέξατο· σὺ γὰρ τὴν τοῦτου ἀναίρεσιν, καὶ τὴν ἀνθρώπων ζώωσιν ἀνεκέρυξας.

Ο θεῖος πλοῦτος διέκυψεν, ἐξ ὕψους Θεικοῦ εἰς τὰ σύμπαντα, τῆς τῶν βροτῶν ἐμφανῶς, υἱοθεσίας καὶ χάριτος, τοῦ ταύτης τικτομένου σήμερον Κήρυκος.

Μύρα εὐώδη ἢ ἔρημος, ἐκβλύζει νοητῶς τὰ μηνύματα, ἐν τῇ γεννήσει σου, τῇ ἐκ τῆς στείρας πανεύφημε, τοῦ ἀκενώτου μύρου εἰσδεξιμένη Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Γνωρίσας μόνην σε Δέσποινα, Μητέρα τοῦ Θεοῦ προεσχίρησεν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐν τῇ μητρῴῃ νηδαίῳ Ἄγνη, καὶ τὰ σὰ μεγαλεῖα προανεκήρυξε.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ παρθένος.

Η πρὶν στεῖρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν πρόδρομον τίχτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, πάσης τῆς προφητείας· ὃν περ γὰρ προανεκήρυξαν οἱ Προφῆται, τοῦτον δὴ ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ

Λόγου,

Λόγου, Προφήτης κήρυξ, ὄμοῦ
καὶ Πρόδρομος.

Ὁ Οἶκος.

Εὐφημήσωμεν νῦν τὸν τοῦ
Κυρίου Πρόδρομον, ὃν περ τῷ ἱε-
ρεῖ ἢ Ἐλισάβετ ἔτεκεν, ἐκ μήτρας
ἀκάρπου, ἀλλ' οὐχὶ ἀσπόρου· Χρι-
στὸς γὰρ μόνος χώραν διώδευσεν
ἀδιόδευτον, ἀσπορον· τὸν Ἰωάν-
νην στείρα ἐγέννησεν, ἀνευ δὲ ἀν-
δρὸς τοῦτον οὐκ ἔτεκε· τὸν δὲ Ἰ-
ησοῦν ἐπισκιάσει Πατὴρ καὶ Πνεύ-
ματος θείου, Παρθένος ἔτεκεν ἀ-
γνή· ἀλλὰ τοῦ ἐξ ἀσπόρου ἀνε-
δείχθη ὁ ἐκ στείρας, Προφήτης
Κήρυξ ὄμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κδ'. Τὸ γενέθλιον τοῦ
τιμίου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάν-
νου.

Στίχ. Ζαχαρία χάρευε σὺν τῆσὺ ζύγω.
Οὐ πολλὰ μὲν τίκτοντες, ἐν δὲ καὶ
μέγα.

Πρόδρομον ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα
γεῖνατο μήτηρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Σύναξις τῶν δι-
καιῶν Ζαχαρίου καὶ Ἐλισάβετ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

ᾠδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Νέοι** τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρό-
σταγμα τυραννικόν, εἰς φλήγαφον
θέμενοι, ἐν μέσῳ πυρὸς ἀνεβόων·
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν.»

Ἰπῆρχε τὸ πρὶν ἐσκοτισμένη,
ἅπανα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις ὦ
Πρόδρομε, ἀλλ' ὄρθρος βοῶν, ἀ-
νεφάνης· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοσοῦσαν ἰάσατο τὴν φύσιν,
ἅπασαν ἡεὺκλής, ἐκ στείρας σου
γέννησις, διδάξασα Πρόδρομε μέλ-

πειν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γεγέννησαι Πρόδρομε ἐκ στεί-
ρας· ἦλθε γὰρ παναληθῶς, τοῦ νό-
μου στείρευαντος, ἡ χάρις Χριστῶ
μελωδοῦσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ο ποιῶν πάντα τῷ Πνεύματι
ὡς Κύριος, καὶ Ποιητὴς τοῦ παν-
τὸς, ἐκ στείρευούσης καρπὸν, πα-
ρήγαγε σήμερον, μήτηρ τὸν
Πρόδρομον, προμηνύοντα, καρπο-
φορεῖν τὴν ἄκαρπον, τῶν βροτῶν
φύσιν τὰ θεῖα.

Νεκρωθεῖσάν τὴν μητρώαν ὡς
ἐξώωσε, μήτραν τῷ τόκῳ σου, ὁ
ζωοδότης Χριστὸς, διὰ τοῦ κη-
ρύγματος τοῦ σοῦ ἀνέστησε, καὶ
ἀνέρρωσε, νεκρωμένας Πρόδρο-
με, τῶν βροτῶν τὰς προσδοκίας.

Ἰπὲρ ἥλιον ἡ ἔρημος φωστῆ-
ρά σε, θεῖον πανεύφημε, εἰσδεχο-
μένη τερπνῶς, διὰ σοῦ φαιδρύνε-
ται καὶ ὠραίζεται, καὶ σὺν ἅπα-
σιν, ὑμνολογεῖ τὸν Κύριον, καὶ
Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν ἄχραντε τὴν δόξαν σου οἱ
δίκαιοι, πάλαι ἐζήτησαν, ἦν καθο-
ρῶμεν ἡμεῖς, καὶ πιστῶς γεραί-
ρομεν σὲ καὶ κραυγάζομεν· Ὑπερ-
ἐνδοξε, εὐλογημένος, Δέσποινα, ὁ
καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

ᾠδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

«**Εὐεργέτα** Χριστέ παντοδύ-
ναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσε-
βήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας,
καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ

ἔργα

ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νομοθέτης οἰκέτης ὑπῆρχε Μωσῆς· Ἰησοῦς δὲ Θεὸς Διαθήκης καινῆς· νῦν δὲ ἀμφοῖν ὁ Πρόδρομος, μελωδεῖώς μεσίτης· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐξ ἐρήμου γαστρὸς τρυγῶν πάρεστιν, ἦν θεόφυτον νῦν ἄλσος ἤγαγε, τῇ Ἐκκλησίᾳ Πρόδρομος, τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπάδει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοφόρος λαὸς, ἔθνος ἅγιον, τὴν τρυγῶνα Χριστοῦ ἐκμιμήσασθε, καὶ μελιρρότως ἄσατε, σωφροσύνη συζῶντες· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐτερος. Παιδὰς εὐαγεῖς.

Φίλος καὶ Ἀπόστολος τοῦ κτίστου, καὶ κήρυξ καὶ Βαπτιστῆς καὶ θεὸς Πρόδρομος, Μάρτυς καὶ Διδάσκαλος, μεσίτης καὶ Ἄγγελος, καὶ λειτουργὸς καὶ πρεσβευτῆς ἡμῶν πανεύφημε, ὑπάρχων, ἐκ τῆς στεῖρας προήλθες, ταῦτα προμηνύων ἐν λόγοις τε καὶ ἔργοις.

Ἡνοικταί ταμεῖα τῶν χαρίτων, τῆς νέας τε Διαθήκης Χριστοῦ Πρόδρομε, καὶ θυσιαῶν ἔθιμα, ἐν τῇ ἀποτέξει σου, τῶν παλαιῶν ἐκλείσθησαν καὶ ἀπεσπᾶσθησαν, ὁ νέος δὲ λαὸς ἀναμέλπει, καὶ ὑπερυψοῖ τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἄνθη τερπνὰ τοῦ θεοῦ Λόγου, συμπλέξαντες ἐγκωμίων σοὶ τὸν στέφανον, σήμερον προσάγομεν, Πρόδρομε πανεύφημε, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν, τῷ στεφοδοτῇ

Χριστῷ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρώην δεσμὸς τῆς ἀφωνίας, ἐλύθη Παρθένε τῇ κυήσει σου, καὶ χεῖλη ἠνοίγησαν, εἰς αἶνον τοῦ τόκου σου, αὐτίκα τῶν ποθοῦντων σε, καὶ ἐκβοῶντων αὐτῷ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παιδὰς εὐαγεῖς.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Λόγου** Θεοῦ ἀφραστον ἐν σοὶ τελείται, ἐμφανῶς Μυστήριον, Παρθένε ἀχραντε· καὶ γὰρ Θεός, ἐκ σοῦ σεσωμάτωται δι' εὐσπλαγχνίαν· διὸ σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν. »

Ἰδοὺ φωνὴ πρόδρομος ταῖς στερινεύουσαι, καὶ ἐρήμοις πάρεσι καρδίαις μέλπουσα. Ὅδὸν Χριστοῦ νυνὶ ἐτοιμάσατε, ὅτι ἐν δόξῃ ἔρχεται· ᾧ πειθαρχοῦντες μεγαλύνομεν.

Ὡς πάλαι ἐν Πνεύματι τῷ παναγίῳ, ἐμφανῶς ἐκήρυξας τὸν Υἱὸν Πρόδρομε, ἀμνὸν Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν, τῇ ποιμνῇ σου τῶν πταισμάτων λύσιν αἴτησαι.

Ἐτερος. Ἄπας γηγενής.

Πύλαι τοῦ φωτός, τοῦ θεοῦ ἀνοίγεσθαι σήμερον ἄρχονται, καὶ ἐναποκλείεσθαι, ταμεῖα σκότους προκαταγγέλλεται· ὁ κήρυξ γὰρ καὶ Πρόδρομος Χριστοῦ εἰς φῶς προελθὼν, τὸ τοῦ βίου, ταῦτα ἀνεκήρυξε, καὶ πατρώα φωνῇ ἐβεβαίωσεν.

Ἄμβρος

Ομβρος νόητος, άνίκμου νεφέλης δε, βραγείς ο Πρόδρομος, ρείθρον τό ούράνιον, τοῦ τῆς εἰρήνης πᾶσιν ἐκήρυξε, ποταμοῦ παραγίγασθαι εἰς ἀνακαίνισιν, τῆς ἀνθρώπων, φύσεως ἐν Πνεύματι, τοὺς καρποὺς πληθυνούσης τῆς χάριτος.

Ὡσπερ οὐρανός, ἀστροῖς καταυγάζεται καὶ ὠραίζεται, τοῦ Προδρόμου σήμερον, ἡ Ἐκκλησία ταῖς θείαις χάρισι, καὶ εὐφημεί τὴν γέννησιν αὐτοῦ δοξάζουσα, καὶ αἰνοῦσα, τὸν τῶν ὄλων Κύριον, δωρεῶν τῶν κρειττόνων ὡς πρόξενον.

Θεοτοκίον.

Ἰδὼρ τῆς ζωῆς, ἐκ σοῦ Θεοσύμφευτε βλύσαν ὁ Κύριος, ἐπλυνεν, ἡγίασεν, ἡμᾶς τοὺς πιστεῖ εἰσδεξαμένους αὐτόν, καὶ κληρονόμους ἐδειξε τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀνυμνοῦντας, τὴν αὐτοῦ χρηστότητα, καὶ σὲ πόθῳ θερμῶς μεγαλύνοντας.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλίχιον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε,

Τὸ τοῦ Προδρόμου σήμερον, χαροποιὸν Γενέθλιον, τὸ σκυθρωπὸν διαλύει, τῆς τοῦ πατρὸς ἀφωγίας, καὶ τῆς τεκούσης στειρώσιν· μὴνύει δὲ τὴν παροῦσαν, χαρὰν καὶ ἀγαλλίαςιν· διὸ καὶ πᾶσα ἡ κτίσις, αὐτὸ παιδρῶς ἐορτάζει.

Θεοτοκίον.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, καὶ Μάρτυρες λεοφρόνως, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τρανώς καθωμολόγησαν, Θεόν τῶν

ὄλων πάναγιε· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, οἱ διὰ σοῦ λυτρωθέντες, τῆς παλαιᾶς καταδίκης.

Εἰς τοὺς αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐκ γηραλέας μητρός, Θεοῦ Λόγου προάγγελος, Ἰωάννης σήμερον, προσελθεῖν κατεπίγεται, τὴν δεσμευθεῖσαν γλῶσσαν τρανότατα, διὰ τοῦ τοκού εὐλαλον δείκνυσιν· ὦ τῆς ἀπάτου σου, προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, μητρικῆς στειρώσεως, διαλύει τὸ ἐγκλημα, ὁ ἐν πνεύματι, καὶ δυνάμει ἐλθὼν Ἡλιοῦ, ὁδὸν Κυρίου ἐτοιμαζόμενος· ὦ τῆς ἀφράστου σου, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ προκηρύξας Χριστοῦ, πρὸς ἀνθρώπους τὴν κένωσιν, ὑπεράνω δείκνυται, πάντων αὐτοῦ τῆ φωνῆ, καὶ τῆ τεκούσης λύει τὴν στειρώσιν, δυνάμει θείᾳ, καὶ Ζαχαρίου φωνῆ· ὦ τῶν μεγάλων σου, θαυμασίων Δέσποτα! δι' ὧν Χριστέ, σῶσον τοὺς τιμῶντάς σου, τὸν μέγαν Πρόδρομον.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ὑπεράνω δείκνυται, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, καὶ παρουσίας Χριστοῦ προάγγελος, ὁ

προσκιρ-

προσκιρτήσας ἐν τῇ νηδί Μητρός·
ὦ τῶν μεγίστων σου, δωρεῶν φι-
λάνθρωπε! δι' ὧν Χριστέ, σῶσον
τάς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς παντοδύνα-
μος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ἀστήρ ἀστέρων Πρόδρομος,
στερωτικῆς ἐκ νηδύς, ἐπὶ γῆς
τίκτεται σήμερον, Ἰωάννης ὁ θεο-
πόθητος, καὶ Χριστοῦ ἐπιφαίνει τὴν
αὐγὴν, ἀνατολὴν τὴν ἐξ ὕψους, εἰς
εὐθεῖαν πιστοῖς διάβασιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.
Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ
τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου ᾠδὴ γ'. καὶ
ς'.

Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον ἦχος βαρῦς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου. Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ
σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νῦν
προέκοψεν, ἢ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν ἀποθώ-
μεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐν-
δυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν
ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ
κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀ-
σελγείαις, μὴ ἐριδι καὶ ζήλῳ. Ἄλλ' ἐν-
δύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν,
καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιήσθε
εἰς ἐπιθυμίαν. Τὸν δὲ ἀσθενούντα τῇ πί-
στει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις
διαλογισμῶν. Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν
πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ
ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίωντα μὴ ἐξουθενεῖτω,
καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίωντα μὴ κρινέ-
τω. Ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο.
Σὺ τίς εἶ ὁ κρινῶν ἄλλοτριον οἰκέτην;
τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ ἐτήκει, ἢ πίπτει στα-

θῆσεται δέ· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς
στῆσαι αὐτόν.

Ἀλληλουία. ἦχος γ'. Εὐλογητὸς Κύ-
ριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Στίχ. Καὶ τὸ Παιδίον Προφήτης Ἰ-
ψίστου κληθήσεται.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνα-
τάξασθαι διήγησιν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ ΚΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Ἰσοιομάρτυ-
ρος Φεβρωνίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς
τοῦ Προδρόμου.

Ἐάν ἡ εἰκοστὴ πέμπτη τοῦ παρόν-
τος Μηνὸς τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαβ-
βάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στι-
χολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστά-
σιμα γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ
Ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ ἦχου.—Εἰς
τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ.
Δόξα, καὶ νῦν, Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ.
Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ
Ἁγίου. Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπάρυ-
φον καὶ Ἀπόλυσις. Καὶ οὕτως γίνεται ἡ
ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου—Τὸ
δὲ πρῶτ', ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος μό-
νη ἀκολουθία· τῆς δὲ Ἁγίας Φεβρωνίας
καταλιμπάνεται.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στί-
χους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιώ-
μελα τοῦ Προδρόμου γ'. ἦχος δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν.

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος. Φύλ. 288.

Καὶ τῆς Ἁγίας προσόμοια γ'.

ἦχος

Ἦχος δ'.

Ἐδοξας σημείωσιν.

Αθλήσιν ὑπέμεινας, τῇ σῇ παλαιστρᾷ κατάλληλον, Φεβρωνία πανεύφημε, ἰδρωσιν ἀσκήσεως, μαρτυρίου αἷμα, συγκερασαμένη· ὄθεν καὶ στέφανον διπλοῦν, ὁ εὐεργέτης σοι ἐχαρίσατο· πρὸς ὃν καὶ ἀνελήλυθας, πεποικιλμένη λαμπρότητι, ὡς Παρθένος πανάμωμος, καὶ ὡς Μάρτυς ἀήττητος.

Κάλλει τῷ τοῦ σώματος, ἡ ὠραιότης ἡ ἔνθεος, τῆς ψυχῆς σου συνέδραμεν· ὡς κρίνον γὰρ ἐλαμφας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἐκλελευκασμένη, καὶ ταῖς τοῦ αἵματος βροαῖς, πεφοινιγμένη, νύμφη πανάμωμο· διό σε καὶ οὐράνιος, τερπνὸς ἐδέξατο θάλαμος, καὶ πασᾶς ἀκατάλυτος, ὡς Παρθένον καὶ Μάρτυρα.

Κύκλω παρενέβαλε, σοῦ Φεβρωνία πανεύφημε, ὁ ρυόμενος Ἄγγελος· ἐχ βρέφους γὰρ Κύριον, φοβουμένη ὠφθης, καὶ ἀνακειμένη, ὡς περ ἀνάθημα τερπνόν, τετηρημένον τῷ παντοκράτορι· ἐντεῦθεν κατεπάτησας, τὴν τοῦ Σελήνου παράνοϊαν, καὶ στεφθεῖσα ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν τὸν νυμφίον σου.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Η Ἐλισάβητ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. Ἦσπασαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν· ἐνδοθεν γὰρ ὁ δούλος ἦναι τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν. Πόθεν μοι τοῦ-

το, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβητ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ διαλεγομένην. Τί παραγέγονας πρὸς με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ βασιλέα βαστάζεις, καὶ γὰρ στρατιώτην· σὺ τὸν νομοδότην, καὶ γὰρ τὸν νομοθέτην· σὺ τὸν λόγον, καὶ γὰρ τὴν φωνήν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Καὶ τῆς Ἀγίας.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

—ο—

Τῷ πρωτῷ Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κέ. μνήμη τῆς ἁγίας ὀσιομάρτυρος Φεβρωνίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ὁρέντιος καὶ αἱ ἐξ αὐτοῦ υἱοὶ Φαρνάκιος, Ἐρως, Φίρμος, Φιρμίνος, Κυριακὸς καὶ Λογγίνος, ἀθλήσαντες τελειοῦνται ἐν ἔτει 300.

Ὁ ὅσιος Συμεὼν καὶ ὁ ὅσιος Διονύσιος ὁ Κτίτωρ τῆς ἐν Ἄθῃ μονῆς τοῦ Προδρόμου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Δομέτιος ὁ συνασκητῆς τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Προκόπιος, ὁ ἐν ἔτει 1801· ἀθλήσας τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρόμου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Δόξα. Τοῦ Προδρόμου. Ἦχος πλ. δ'.

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἡ εὐωδία· πρέπει τῷ Βαπτιστῇ τῶν ἀσμάτων ἡ τερπνότης· οὗτος γὰρ ἐκήρυξε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὁ σκιρτῶν ἐν κοιλίᾳ, καὶ βοῶν ἐν ἐρήμῳ.

ἐρήμῳ. Μετανοεῖτε τοῦ Βασιλέως ὁ στρατιώτης, ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος, ὁ τὸν ἀμνὸν προμηνύων, καὶ τῷ Σωτῆρι πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Δέσποινα πρόσδεξαι.

ΤΗ Κς. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Δαυὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου γ'.

Ἦχος πλ δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Δαυὶδ παμμακάριστε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, λαμπρυνόμενος ἄριστα, πρὸς τὸ πρῶτον αἴτιον, καὶ καλῶν ἀνεπτέρωτας, καὶ στύλος ὠφθης, φωτισειδέστατος, φωτίζων πάντας, λόγοις καὶ θαύμασι, τοὺς προσιόντας σοι, διανοία πάντοτε θεοπρεπεῖ ὅθεν σε γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

Καθάπερ ὄρνις εὐκέλαδος, ἐν ἀναβάσει φυτοῦ, καλιάν Πάτερ ἐπηξας, τῷ κρῦει πηγγύμενος, καὶ τῷ βέρει φλεγόμενος· χρυσᾶς ἐντεῦθεν, ἔλαβες πτέρυγας, τῆς ἀπαθείας καὶ τελειότητος, καὶ πρὸς οὐράνιον, ὕψος κατεσκήνωσας, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Θεῖω ἀπαθείας ἀνθρακι, φλέξας σαρκὸς ἡδονάς, ἀκατάφλεκτος ἔμεινας, ἐν χερσὶ τοὺς ἀνθρακας, πρὸ προσώπου θεόπνευστε, τοῦ Βασιλέως κατέχων Ὁσίε, ἐκπλητ-

τομένου τὴν σὴν λαμπρότητα ὅθεν παρέσχε σοι, τὰς αἰτήσεις μέγιστον πρὸς τὸν Θεὸν, πρέσβυν σε μακάριε, πλουτήσας χάριτι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πάντοτε πράττων τὰ ἄτοπα, τὸν Ποιητὴν μου Θεὸν, παροργίζω ὁ ἄθλιος, καὶ πτοοῦμαι πάντα γνε, τὴν αἰώνιον κόλασιν, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν φλόγα τὴν ἀσβεστον, καὶ τῶν σκολήκων τὴν ἀγριότητα· ὦν με ἐξάρπασον, Δέσποινα πανύμνητε, τὸν σὸν Υἱόν, λόγοις τὸν φιλάνθρωπον, καθικετεύουσα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἔβλεψέ σε σταυρούμενον, ἐν τῷ Κρανίῳ Σωτῆρ, ἡλλοιοῦτο ἡ σύμπασα, κτίσις καὶ συνειχετο, δονουμένη μὴ φέρουσα, ἀδίκως πάσχοντα ὑπεράγαθε· ἡ δὲ Παρθένος, ἀγνή καὶ Μήτηρ σου. Οἱ μοι! ἐφθέγγετο, τέκνον μου γλυκύτατον, τί τὸ καινόν, τοῦτο καὶ παράδοξον, καὶ ξένον θέαμα;

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.
καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Φυτόν ἀειθαλές, ἀρετῶν καρπούς φέρων, ὠράθης ἐν φυτῷ, καὶ εὐκέλαδος ὄρνις· Παράδεισος δὲ μάλιστα, ζωῆς ἔξυλον τὸν Κύριον, ἐν καρδίᾳ σου, ὡς γεωργήσας θεόφρον, οὐ τρυφᾶν ἡμᾶς, ἀεὶ δυσώπει τὴν χάριν, Δαυὶδ παμμακάριστε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κς'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαπο-

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκούσθητε.

Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν, ὡς μοχθηρὰν ἐξέκλινας, καὶ ἀτροφία τὴν σάρκα, μαράνας ἀνεκαίνισας, ψυχῆς τὸν τόνον Ὅσιε, καὶ δόξαν κατεπλούτησας, οὐράνιον αἰοῖδιμε· διὸ πρεσβεῦων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον ὄντως ἐγένου, ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὃ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσας σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Τῆ ΚΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψῶν τοῦ Ἐσνοδόχου.

ΕἰΣ ΤΟΝ ἘΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου γ΄.

Ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ πανεύφημε σαρκὸς, τὰς ὁρμὰς ἀσκήσεως, καταμαράνας πυρσεύμασιν, ἔρημον ᾤκησας, ὡς Ἥλιος πάλαι τὸν νοῦν καθαιρόμενος, ἀπαύστοις πρὸς τὸ θεῖον συννεύσει· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόσοφε Σαμψῶν, ἀσκηταῖς ἠρίθμησαι, τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, καὶ κατεσκήνωσας, ἐν Μοναῖς ὁσίαις, ἐνθα φῶς τὸ ἀδυτον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ὅπου πέφυκε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι

ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόπνευστε Σαμψῶν, φωστήρ ἐχρημάτισας, φωταγωγῶν τὴν ὑψηλίον, θαυμάτων λάμψεσι· ψυχοφθόρων νόσων, ἀπελαύνεις ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκμειῶν ἀμαυρότητα· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῶ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς ἱατρὸν πανάριστον, καὶ λειτουργὸν εὐπρόσδεκτον, οἱ τῇ σοφῷ σου τῇ θεῖᾳ προστρέχοντες, Σαμψῶν θεόφρον Ὅσιε, συνελθόντες σε ὕμνοις, καὶ ψαλμοῖς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν δοξάζοντες, τὸν τοιαύτην σοι χάριν παρέχοντα τῶν ἰάσεων.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κζ΄. Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σαμψῶν τοῦ Ἐσνοδόχου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀνέκτης, ζῆρει τελειοῦται, ἐν ἔτει 298· ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως.

Ἡ ἁγία Ἰωάννα ἡ μυροφόρος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Ὁσίος Λουκάς ὁ Ἐρημίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Μάρκος καὶ Μαρκία, ζῆρει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον, τοῖς πένησι θεαρέστως, καὶ ὀλιχῶς ἀ-

γετέ-

νετέθης; ὦ Σαρμφὼν τῷ Κυρίῳ· ἐν ἐκδυσώπει ἀπαύστως, παλῶν ἡμᾶς ἐκλυτροῦσθαι.

Θεοτοκίον.

Τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἀγνὴ τοὺς σοὺς δούλους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς· σὲ γὰρ κεκτῆμεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν Λειψάνων τῶν Ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων γ'.

ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν, τῶν Μαρτύρων ἐν ἄσματι, τῆς Τριάδος ἔχουσας τὴν λαμπρότητα, τοὺς θεμελίους τῆς πίστεως, τὰ ἀνθὴ τὰ πνέοντα, τὴν ὁσμὴν τὴν ἀληθῆ, τῆς Θεοῦ ἐπιγνώσεως, Κύρον ἅπαντες, καὶ σὺν τούτῳ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλόφθωρον.

Διὰ βίου λαμπρότητος, καὶ ἀσκήσεως ἔλαμψας, καὶ ἀθλήσει ὑστερον κατεκόσμησας, τὴν σὴν ψυχὴν Κύριε ἐνδοξε· στρατείαν δὲ ἔλιπες, τὴν ἐπίγειον σοφέ, Ἰωάννη καὶ εὐρηκας, τὴν οὐράνιον. Ἰκετεύσατε ἅμφω τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ

(ΤΟΜ. Γ')

τῶν ἐπιτελούντων, ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι.

Ἱατροὶ ἀνεδείχθητε, ἀσθενούντων μακάριοι, καὶ φωστῆρες ἀδύτοι θείας πίστεως, ὁμολογίας συνήγοροι, Μαρτύρων συμμετοχοί, τοὺς στεφάνους ἀληθῶς, ἐκ Θεοῦ ἀνεδήσασθε. Κύριε ἐνδοξε, καὶ σοφὲ Ἰωάννη ἐν αἰνέσει, δυσωπαῖτε τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ τῶν πίστει δυνούντων ὑμᾶς.

Δόξα, ἤχος πλ. δ'.

Δυὰς Μαρτύρων σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, τὰς ψυχικὰς ἀληθῶνας ἡμῶν θεραπεύουσα, Κύρος καὶ Ἰωάννης οἱ θαυματουργοί· ὁ μὲν γὰρ ἰσάγγελον ἀσπασάμενος ἄμιλλαν, τῷ μονῆρει βίῳ, μέχρι τέλους ἐνδιαπρέψας, αἵματι τοῦ Μαρτυρίου οἰκειοῦται τῷ Χριστῷ· ὁ δὲ, στρατιωτικοῖς ἐνδιαπρέψας καταλόγοις, ταῖς οὐρανίαις στρατολογίαις συγκαταριθμεῖται. Διὰ ἰάσεις νέμουσι, τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι τὴν μνήμην αὐτῶν, πρεσβεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου. Δόξα, ἤχος β'. Ανατολίου.

Δεῦτε τῶν Πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον, ὑμνοῖς στέψωμεν, Κύρον σὺν τῷ Ἰωάννη, τοὺς ἀροτῆρας τῆς χάριτος, καὶ δοτῆρας τῶν αἰτούντων ἀφθονωτάτους· ποικιλοτρόπως γὰρ πᾶσιν, ἀνεδείχθησαν ἱατροὶ παμφαιεῖς· ὅθεν καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

20 Ἀπολυ-

Ἀπολυτίκιον ἤχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν Ἀγίων σου
Μαρτύρων, τείχος ἀκαταμάχητον
ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός,
ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν
διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ
σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος
ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἤχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δω-
ρεάν τῶν θαυμάτων, εὐληφότες ἅ-
γιοι, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ,
ἅπαντα, ἡμῶν τὰ πάθη τῆ χει-
ρουργείας, τέμνετε, τῇ ἀοράτῳ Κυ-
ρε θεόφρον, σὺν τῷ θεῷ Ἰωάννῃ.
Ὑμεῖς γὰρ (εἰοί, ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κθ'. Ἡ Ἀνακομιδὴ
τῶν Λειψάνων τῶν ἁγίων Ἀναργύρων
Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Παπ-
τίας, ζῆρει τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Ὁ ὁσῖος καὶ δίκαιος Σέργιος ὁ Μάγι-
στρος, ἀνεψῖός τῆς βασιλίσης Θεοδώ-
ρας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μακεδόνιος μελη-
δὸν ἐκκοπεῖς τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι παῖδες σταυρωθέντες τελει-
οῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Δόνατος, ὁ ἐπίσκο-
πος Λιβύης, πυρὶ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι τρεῖς Μάρτυρες οἱ ἐκ Γαλα-
τίας, ζῆρει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι ἐβδομηκοντα Μάρτυρες, οἱ
ἐκ Σκυθοπέλευς, ζῆρει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσθείας.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Θαυματοурγοὶ φωστῆρες, Κυ-

ρε σὺν τῷ Ἰωάννῃ, τὰς ψυχικὰς
ἡμῶν νότους, καὶ τῶν σωμάτων
ἱάσθε, παρὰ Κυρίου λαβόντες, τὴν
χάριν τῶν ἰαμάτων.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἐκ Θεοῦ τῷ κόσμῳ, γο-
ρηγηθέντων ἀγαθῶν, σὺ ἀφορμὴ
Θεοτόκε· ἀλλὰ καὶ νῦν ἐξελοῦ,
ὑπὲρ κοινῆς σωτηρίας, τὸν εὐδιάλ-
λακτον Θεόν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωῆχου.

Δόξα, τῶν ἁγίων, ἤχος δ'.

Αξιεπαίνοις ἅσμασι, πιστοὶ
μεγαλύνωμεν, Κύρον καὶ Ἰωάν-
νην, τοὺς ἐν πνεύματι ὁμαίμονας,
καὶ κατὰ σάρκα ἀδελφοφρονας·
σὺν αὐτοῖς καὶ τὴν γενναίαν Ἀ-
βανασίαν ἐγκωμιάζοντες, καὶ τὰ
βλασφήματα αὐτῆς, Θεοδότην, Εὐ-
δοξίαν καὶ Θεοκτίστην, τὰς ἀθλη-
φόρους καὶ καλλιπαρθένους· αἰ-
τούντας Χριστὸν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδοξῶν καὶ
πνευφύμων Ἀποστόλων καὶ
Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καὶ
Παύλου.

Ἄργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Κορυφαίων
Ἀποστόλων.

—ο—

Ἐάν

Ἐὰν τύχη ἡ παρούσα Ἐορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῇ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριου ἀνῆρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς'. καὶ τῶν Ἀποστόλων, δ'. Δόξα, τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, τὸ ἄ. τοῦ ἤχου. Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῶν Ἀποστόλων. καὶ νῦν, Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀποστόλων, καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ λιτὴ τῶν Ἀποστόλων, τὸ Ἀξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτικίον τῶν Ἀποστόλων. — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Πατρῆου καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ τελευταῖον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναθαμοί, καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ ἤχου. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Ἀποστόλων. Ἀπὸ γ'. Ὁδὴς, Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Ἀφ' ἑκτῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ ἤχου. Αἱ Καταβασαί. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν, κτλ. Εἰς τοὺς Αἶνους. Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Ἀποστόλων δ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Ὑπερυλογημένη. — Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Στιχολογοῦμεν τὴν ἄ. ςάσιν τοῦ Μακάριου ἀνῆρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς γ', ἰδιόμελα Στιχηρὰ δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος β'. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον;

τοὺς διηρημένους ταῖ; σώμασι, καὶ ἠνωμένους τῷ πνεύματι, τοὺς Θεοκλήρικῶν Πρωτοστάτας, τὸν μὲν, ὡς τῶν Ἀποστόλων προεξάρχοντα, τὸν δὲ, ὡς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους κοπιάσαντα; τούτους γὰρ ὄντως ἀξίως, ἀθανάτου δόξης, διαδήμασι στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀνυμνήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τῆς Θεογνωσίας τὰς πτέρυγας, τὰς διαπτάσας τὰ πέρατα, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνυψωθείσας, τὰς χεῖρας Εὐαγγελίου τοῦ τῆ; Χάριτος, τοῦ; πόδας τῆς ἀληθείας τοῦ κηρύγματος, τοὺς ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοῦ Σταυροῦ τὰ κέρατα; δι' ὧν δαιμόνων ὄφρυν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις πνευματικοῖς ἄσμασιν, ἐπιμνήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τὰ τὴν ἀθεότητα σφάττοντα, καὶ μὴ ἀμβλυνόμενα στόματα, τῆς οφικτῆς τοῦ Πνεύματος μαχαίρας; τὰ Ῥώμης περιφανῆ ἐγκαλλωπίσματα, τὰ πάσης τῆς Οἰκουμένης ἐντροφήματα, τὰς τῆς καινῆ; Διαθήκης, θεογράφους πλάκας, νοουμένας ἅ; ἐν Σιών, Χριστὸς ἐξεφώνησεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἤχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῷ τριτῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ Πέτρε φίλεῖς με, τὸ τριττὸν τῆς ἀρνήσεως ὁ Χριστὸς διωρθώσατο· διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώστην ὁ Σίμων. Κύριε, πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε· ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτὴρ, Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου; ποιμαίνε

ποίμανε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμανε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι περιποιήσαμην εἰς Σωτηρίαν· αὐτὸν ἰκέτευε, Θεομακάρισε Ἄποστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο διὰ σέ Θεοπάτωρ προφήτης Δαβὶδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειά σοι ποιήσαντι. Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σέ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάση εἰκόνα, φθαρείσαν τοῖς πάθεσι· καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρώων, πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγη, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμει, καὶ σῶσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς ἁ. Ἐπιστολῆς Πέτρου, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν· εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς, τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι

(εἰ δέον ἐστὶ) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς· ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως, πολὺ τιμώτερον χρυσοῦ τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὐρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅν οὐκ εἰδότες ἀγαπάτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες, πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῳ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

Καθολικῆς ἁ. Ἐπιστολῆς Πέτρου, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαπητοί, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελειῶ· ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέχνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ, κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ Ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, εἰδότες, ὅτι οὐ φαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαιᾶς ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου, Χριστοῦ.

Καθολικῆς ἁ. Ἐπιστολῆς Πέτρου, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαπητοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους,

ἀπέ-

ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλὴν· ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον· εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· εἴτε Ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιούντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ. Πάντας τιμῆσατε· τὴν ἀδελφότητα ἀγαπάτε· τὸν Θεὸν φοβείσθε· τὸν Βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκείται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σχολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσῃων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιούντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσῃτε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὔρεθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει· πά-

σχων οὐκ ἠπειλεῖ· παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως. Ὃς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος β'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου

Δεῦρο δὴ μοι σήμερον, τὸ τῶν πιστῶν εὐθύμως καλλιέργημα, χοροστατήσαντες ἅμα, τοὺς τῆς χάριτος ἐκλόγους ὑφάντας, Πέτρον καὶ Παῦλον, πρέπουσιν ἐγκωμίοις στεφανώσωμεν· ὅτι ἀφθόως πᾶσι τὸν λόγον κατασπείραντες, σὺν τούτοις καὶ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος κατεπλούτησαν· καὶ τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου ὑπάρχοντες κλήματα, βότρυον ἡμῖν πέπειρον ἐδομήσαντο, εὐφραίνοντα τὰς καρδίας ἡμῶν. Πρὸς οὖς βοήσωμεν, ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ, καὶ καθαρῷ συνειδῶτι, λέγοντες. Χαίρετε πορθμευταὶ τῶν ἀλόγων, καὶ ὑπουργοὶ τῶν ἐν λόγῳ. Χαίρετε τοῦ παντός ποιητοῦ καὶ κηδεμόνος ἐκλόγια τερπνά. Χαίρετε πρόξενοι τῶν ἀγαθῶν, καὶ διώκται τῶν δολερῶν. Οὕς ἱκετεύσωμεν πρεσβεύειν αἰεὶ, εἰρήνην σταθερὰν τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Διδάσκαλον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀρσενίου. Ὁ αὐτός.

Τοὺς Μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ θεμελίους τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς ἀληθεῖς στύλους καὶ βάσεις, καὶ σάλπιγγας ἐνθέους, τῶν τοῦ Χριστοῦ δογμάτων καὶ παθημάτων, τοὺς κορυφαίους Πέτρον καὶ Παῦλον,

λον, ἅπας ὁ κόσμος ὡς προσά-
τας εὐφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ δια-
δραμόντες τὸ κλίτος ὅλον τῆς
γῆς, ὡσπερ ἀρότρῳ ἔσπειραν τὴν
πίστιν, καὶ πᾶσι τὴν θεογνωσίαν
κατέβλυσαν, τῆς Τριάδος δεικνύ-
τες λόγον. Ὡ Πέτρε, πέτρα καὶ
κρηπίς, καὶ Παῦλε, σκευὸς ἐκλο-
γῆς· οἱ καὶ ζευκτοὶ βόες τοῦ Χρι-
στοῦ, πάντας εἴλκυσαν πρὸς τὴν
θεογνωσίαν, ἔβην πόλεις τε καὶ νή-
σους. Ἑβραίους δὲ πάλιν πρὸς τὸν
Χριστὸν ἐπανήγαγον, καὶ πρεσ-
βεύουσι τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Γερμανοῦ. Ὁ αὐτός.

Πέτρε, Κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων
Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς πίστε-
ως, καὶ Παῦλε Θεσπέσιε, τῶν Ἁ-
γίων Ἐκκλησιῶν ὁ ῥήτωρ καὶ φω-
στήρ, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμε-
νοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῶ πρεσβεύ-
σατε.

Ὁ αὐτός

Παῦλε, στόμα Κυρίου, ἡ κρη-
πίς τῶν δογμάτων, ὁ ποτέ μὲν
διώκτης Ἰησοῦ τοῦ Σωτῆρος, νῦν
δὲ καὶ πρωτόθρονος, τῶν Ἀποστό-
λων γενόμενος μακάριε· ὅθεν ἄρ-
ρήτα εἶδες σοφέ, ἕως τρίτου οὐρα-
νοῦ ἀναβάς, καὶ ἔκραζες. Δεῦτε
σὺν ἐμοί, καὶ τῶν ἀγαθῶν μὴ ὑσε-
ρηθῶμεν.

Ἦχος γ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ τῆς ἄνω Ἱερουσαλήμ πολί-
ται, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, ὁ ῥή-
τωρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ,
ἡ τῆς Τριάδος δυὰς, τοῦ κόσμου
οἱ σαγηνευταί, καταλιπόντες σή-
μερον τὰ ἐπὶ γῆς, ἐπορεύθησαν ἐν

ἀλλήσει πρὸς Θεὸν, καὶ πρεσβεύ-
ουσιν αὐτῶ ἐν παρρησίᾳ, τοῦ σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος κλ. ἁ Βυζαντιοῦ.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναί-
διος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν
Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὐφορα
κλήματα, ὑμεῖς ἐστε πανεύφημοι.
Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέ-
πειρον καὶ τερπνόν, ἐν τοῖς κλά-
δοις ὑμῶν φέροντες, ὃν οἱ Πιστοὶ
ἐσθίωντες, ἐπιστιχοῦμεν γεῦσιν
πρὸς εὐφρόσυνον. Πέτρε, ἡ πέτρα
τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε, καύχη-
μα τῆς οἰκουμένης, στηρίξατε
ποιμνὴν, ἣν ἐκτήσασθε διδαχαῖς
ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρ-
θένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ
κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀτει-
στον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν
ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυ-
γὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος ἁ. Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμά καὶ τὰς
θλίψεις σου, τίς διηγῆσεται, ἐνδο-
ξε Ἀπόστολε Παῦλε; ἢ τίς παρα-
στήσει τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς κό-
πους σου, οὓς ἐκοπίσας ἐν τῷ
Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πάν-
τας κερδήσῃς, καὶ Χριστῶ προσα-
γάγῃς τὴν Ἐκκλησίαν; Ἀλλὰ
ταύτην αἴτησαι, φυλάττειν τὴν
καλὴν σου ὁμολογίαν, μέχρι τε-
λευταίας ἀναπνοῆς, Παῦλε Ἀπό-
στολε, καὶ διδάσκαλε τῶν Ἐκ-
κλησιῶν.

Στίχ.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμά καὶ τὰς θλίψεις σου, τίς διηγῆσεται, ἐνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε; τοὺς κόπους, τοὺς μόχθους, τὰς ἀγρυπνίας, τὰς ἐν λιμῶ καὶ δίψει κακοπαθείας, τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι, τὴν σαργάνην, τοὺς βεδισμούς, τοὺς λιθασμούς, τὴν περιόδον, τὸν βυθόν, τὰ ναυάγια; Θέατρον ἐγένου καὶ Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Πάντα οὖν ὑπέμεινας ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, ἵνα κόσμον κερδήσῃς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ σου. Διὸ δυσωποῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, ἀδιαλείπτως ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν.

Τοὺς φωατήρας τοὺς μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρον καὶ Παῦλον εὐφημήσωμεν ὑπὲρ ἡλίον γὰρ ἔλαμψαν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, καὶ τὰ ἔθνη ταῖς ἀκτίσι τοῦ κηρύγματος, ἐκ τῆς ἀγνοίας ἐπανήγαγον. Ὁ μὲν τῷ σταυρῷ προσήλωθεις, πρὸς οὐρανὸν τὴν πορείαν ἐποίησας, ἐνθα τῆς βασιλείας, παρὰ Χριστοῦ τὰς κλεῖς ἐγκεχείριστο· ὁ δὲ τῷ ξίφει ἀπομηθεῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐκδημήσας, ἐπαξίως μακαρίζεται καὶ ἀμφοτέροι τὸν Ἰσραὴλ καταγγέλλουσιν, ὡς εἰς αὐτὸν τὸν Κύριον, γείρας ἀδίκως ἐκτείναντα. Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοὺς καθ' ἡμῶν κατάβαλε, καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν κράτησον, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα, ἤχος πλ. β'. Ἐρραῖμ Καρίας.

Εορτὴ χαρμόσυνος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ Κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου· διὸ καὶ Ῥώμη συγγαίρει χορεύουσα. Ἐν ὧδαῖς καὶ ὕμνοις εορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, τὴν πανσεβάσιμον ταύτην ἡμέραν, βοῶντες πρὸς αὐτούς· Χαῖρε, Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε, τοῦ σοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε Παῦλε παμφίλτατε, καὶ κήρυξ τῆς Πίστεως, καὶ Διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης. Ὡς ἔχον παρρησίαν, ζευγος ἀγιόλεκτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε τὸ εἶ ἡ ἄμπελος.

Τροπάριον, ἤχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρογοι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν,

Κάθισμα τοῦ Πέτρου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν βυθὸν τῆς ἀλείας καταλιπὼν, οὐρανὸθεν ἐδέξω παρὰ Πατρὸς, τὴν βίαν ἀποκάλυψιν, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως· καὶ παρρησία

ρηγία πᾶσιν, ἐβόας τῷ Κτίσῃ σου. Τοῦ Θεοῦ σε γινώσκω, Υἱὸν ὁμοούσιον. Ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ κλειδοῦχος τῆς χάριτος. Πέτρε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ενθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξέτασιν φρίττω τὴν φοβερὰν, τρέμω τὴν ἀπόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κολασιν, τὴν τοῦ πυρὸς οὐδύνην, τὸ σκότος, τὸν τάρταρον. Οἶμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται; Τότε Δέσποινα, βοήθειά μοι γενεῶ, καὶ προστάτης θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Παύλου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανὸθεν τὴν κλήσιν παρὰ Χριστοῦ, κομισάμενος ὠφθῆς κήρυξ φωτός, πᾶσι τοῖς τῆς χάριτος, καταλάμπας διδάγμασι τὴν γὰρ τοῦ νόμου ξέσας, λατρείαν τοῦ γράμματος, τοῖς πιστοῖς κατήστραψας, τὴν γινώσιν τοῦ Πνεύματος· ὅθεν καὶ εἰς τρίτον, οὐρανὸν ἐπαξίως, ἐπήρθης μετάρσιος, καὶ Παράδεισον ἐφθασας. Παῦλε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθῆς σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἶ με ἐξαιρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογιζούσης καμίνου, ρυσθῆς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου ἄχραντε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ἀμφοτέρων.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κορυφαίους ὀρθέντας τῶν Μαθητῶν, τοὺς μεγάλους φωστῆρας καὶ φαεινοῦς, Πέτρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Παῦλον· τῷ γὰρ πυρὶ τοῦ θείου, ἐκλάμπαντες Πνεύματος τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, κατέφλεξαν ἅπασαν· ὅθεν καὶ τῆς ἀνω, βασιλείας πολῖται, ἀξίως ἐδείχθησαν, καὶ τῆς χάριτος σύνθρονοι. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράτως Μητὲρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντα ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυ-

σωπῶ

ἑωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ρυθθῆναι πταισμάτων μου, διὰ μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον ἤχος δ'.

Εἰς πάντας τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.

Τὸ, πάντα πνοή.

Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν ια'. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ γυν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, ἤχος β'.

Πέτρα Κορυφαίε. Ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν.

Οἱ Κανόνες ἀμφότεροι. Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ἦδη Α'. ἤχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Οὐκ** ἔστι σοι ὁμοίος, δεδοξασμένη Κύριε· ἐν χειρὶ γὰρ κραταῖᾳ, ἐλυτρώσω τὸν λαόν, ὃν ἐκτίσω σιλάνθρωπε.»

Τὸν Κορυφαϊότατον, τῶν Ἀποστόλων σήμερον, ὡς πρωτόκλητον Χριστοῦ, Θεοπνεύστοις ἐν ψαλμοῖς, ἐπαξίως ὑμνήσωμεν.

Σὲ ὁ προαιώνιος, προεγνωκῶς προσώρισε, παμμακάριστε Πέτρε, ὡς προστάτην Ἐκκλησίας καὶ πρόεδρον.

Οὐ σὰρξ οὐδὲ αἷμά σοι, ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐνέπνευσε, τὸν Χριστὸν Θεολογεῖν, Υἱὸν Θεοῦ ἀληθινόν, τοῦ Ἑψίστου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὸ ὑπὲρ ἐνοικίαν ὄχημα, τὴν Μητέρα τοῦ (ΤΟΜ. Γ')

Θεοῦ, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, μετὰ τόκον ὑμνήσωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Ἦδη Α'. ἤχος πλ. δ'.

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Ὡς περ ὄντα καλῶν τὰ ἀνυπαρκτα, Χριστὸς τῇ θείᾳ γνώσει, Παῦλε παμμακάριστε, αὐτὸς ἐκ μητρικῆς, γαστρός σε ἐξελέξατο, βαστάσαι ἐναντίον τῶν Ἑθνῶν, αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τὴν ἐσομένην μηνύων σοι ἔλλαμψιν, τῆς εὐσεβείας Παῦλε, καὶ πλάνης τὴν καθαιρεῖσιν, Χριστὸς ἐπιφανείς, ἐν ὄρει ἀστραπόμορφος, τὸ ὄμμα μὲν σκοτιίζει τῆς σαρκός, τὴν ψυχὴν συνεντίζει δὲ, τῆς Τριάδος τῇ γνώσει· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Περιτομὴν μὲν τελῶν ὀκταήμερον, καὶ ζηλωτῆς πατρῶων Παῦλε παραδόσεων, Ἑβραίων ἐκ σποράς, φυλῆς Βενιαμίνδος, ἐν Νόμῳ Φαρισαῖός τε δειχθεὶς, ἠγγήσω πάντα σκύβαλα, καὶ Χριστὸν ἐκέρδησας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Αχραντε Μήτηρ Θεοῦ Παντοκράτορος, ἡ Βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν Θεὸν τὸν πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδύνων με διάσωσον, τῷ Υἱῷ σου ψάλλοντα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καταβασία. Ἀνοιξίω τὸ στόμα μου.

Ἦδη Γ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Οὐκ** ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει

21 καὶ

καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου φιλόνητος ».

Μακάριόν σε, τὸ γλυκύτατον στόμα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταμίαν ἀσφαλῆ τῆς Βασιλείας ἀνέδειξε· διὸ ἀνυμνοῦμέν σε Πέτρε Ἀπόστολε.

Ἐπὶ τὴν πέτραν, τῆς σῆς Θεολογίας ἐπήξατο, ὁ Δεσπότης Ἰησοῦς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀκλόνητον, ἐν ἧ σε Ἀπόστολε Πέτρε δοξάζομεν.

Ὡς ὑπέρτερος, τῶν Ἀγγέλων ὁ Πέτρος ἐν σώματι· ἐν γὰρ τῇ ἐπιφανεί, ἐλεύσει τοῦτον Χριστὸς ὁ Θεός, Κριτὴν τε καὶ συνέδρον ἔσεσθαι ἔφησε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κύησασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γὰρ ἔστιν Ἀχραντε, πλὴν σου βοήθεια.

Ἔτερος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σὺ λίθον θεμέλιον, ταῖς τῶν πιστῶν ψυχαῖς τέθεικας, πολυτελεῆ, ἀκρογωνιαῖον, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Πάντοτε τὴν νέκρωσιν, τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι, εἰλικρινῶς, Παῦλε, περιφέρων, ἠξιώθης τῆς ὀντως ζωῆς.

Παῦλε, παμμακάριστε, τῷ θεμελίῳ σου πρέσβευε, τῶν ἀρετῶν, ἐποικοδομεῖσθαι, εὐσεβῶν τὴν λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Σὲ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προε-

φήτευσας Πάναγνε, αἱ γενεαί, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ νῦν σωζόμεναι.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

ἢ Ἰπακοή· ἦχος πλ. δ'.

Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; ποία δὲ Ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γὰρ σε σκελισθέντα φωτί. Ῥώμη σου τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἡ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ πόσω τιμᾷ σου τὰ σπάργανα. Ἄλλ' ὦ Παῦλε Ἀπόστολε, τὸ καύχημα τῆς οἰκουμένης, προφθάσας ἡμᾶς στήριξον.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγεται Ἰπακοή, Κάβιμα οὐ λέγεται.

Ἦδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

«Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, καὶ τὴν φύσιν θεώτας, ἐν ὑμνοῦντες βοῶμεν. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

Βροτῶν ἀλιέα σε, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστὸς, ἀπειργάσατο θεῖον, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας, πρώτῳ ἐγχειρίσας τοὺς οἴκας.

Ἦρὸς σοῦ δυσωπούμενος, ὁ ζωοδότης Ἰησοῦς, ὁ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, δεδωκὼς σοι εὐθύνας, Πέτρε γεννηθήτω μοι ἴλωος.

Χριστοῦ τὰ βασίλεια, ἀνεωχθῆναι ἐκτενῶς, καθικέτευσον Πέτρε, τοῖς τὴν θείαν σου μνήμην, πίστει ἀδιστακτῶ γεραίρουσι.

Θεοτοκίον.

Κυρία πανόμνητε Θεοκυῆτορ, τοὺς ἐμοὺς λογισμοὺς, σαῖς πρεσβείαις ἐκκαθάρασα, δεῖξον εὐχαρπὸν με, Μήτηρ τοῦ πάντων Θεοῦ.

Ἔτε-

ἕτερος. Ἐπέθηκε ἐφ' ἵππους.

Επέθηκε ὡς λέων, ἀγριωπῶς λυμαινόμενος, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ὁ Σαυλὸς ποτε· τιθασσευθεὶς δὲ θεία φωνὴ τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ, ἦν ἐδίωκε ποιμνὴν, οἷά περ ποιμὴν ἐγχειρίζεται.

Ο μέλλων φωτίζειν, τὴν οἰκουμένην σκοτίζεται· Ἀνανίας δὲ τούτῳ ἀπέσταλται, τὸ τῆς ψυχῆς φέγγος διδοῦς καὶ τοῦ σώματος, ἐκ θείας ἐμφρανσίας, σκευὸς ἐκλογῆς διδάχθεις αὐτόν.

Τῷ Παύλῳ ἀξίως, ἡ Δαμασκὸς ἐναβρύνεται· ἐκ γὰρ ταύτης, οἷς ἐκ Παραδείσου ποτέ, ναμάτων θείων, αὐτὸς προῆλθε μεγίστη πηγῇ, καὶ ἐμέθυσε πᾶσαν, τῆ βεογνωσίᾳ ἀφθόνως τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Καθεῖλε δυνάστας, ἀπὸ τῶν θρόνων ὁ Κύριος, ἡ Παρθένος καὶ **Μ**ήτηρ ὡς ἐφῆσε, τοὺς δὲ πεινῶντας, θείων ἀγαθῶν ἐνέπληρσε, τοὺς πίστει μελωδοῦντας. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καταβασία, Τὴν ἀνεξιχνίατον.

ᾠδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός

« **Ο** κτησάμενος ἡμᾶς, περιούσιον λαόν, τῷ αἵματι σου Κύριε, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, ἐν ὁμονοίᾳ φυλάττων τὴν ποιμνὴν σου. »

Τὴν ἐκ πόθου εἰληφώς, παρρησίαν πρὸς Θεόν, ἀξίως ἐθαυμάζετο, ὁ ἀλιεὺς καὶ ἀγροίκος, τερατουργῶν παραδόξως τῆ χάριτι.

Οὐ χρυσίον διὰ σέ, οὐκ ἀργύριον Χριστέ, ὁ θεὸς σου Ἀπόστολος, ἀλλ' ἀρετὴν κτησάμενος, τὴν

τῶν θαυμάτων ἐπλούτησε δύναμιν.

Κατηρτίζοντο σφυρὰ, καὶ αἱ βάσεις τῶν χλωῶν, τῷ ἐνεργεῖ σου ῥήματι· διὰ γὰρ θείου Πνεύματος, ἀπετελεῖτο παράδοξα πράγματα.

Θεοτοκίον.

Σεσωμάτῳται Θεός, καθ' ὑπόστασιν Ἀγνή, ἐκ σου σαρχί ἐνούμενος, μεμενηκώς οὐκ ἔλαττον, κατὰ τὴν θείαν οὐσίαν ἀσώματος.

ἕτερος. Φώτισον ἡμᾶς.

Σὺ τὸ ἀληθές, ἐξελεξῶ Παῦλε καύχημα, τὸν Σταυρὸν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, αἰεὶ βρατάζων, ὡς περ τρόπαιον Ἀπόστολε.

Σοὶ τὸ ζῆν Χριστός, τὸ θανεῖν δὲ κέρδος ἄριστον· τῷ γὰρ πόθῳ συνεσταύρωσαι, τῷ σταυρωθέντι, δι' ἡμᾶς ὦ Παῦλε ἐνδοξε.

Χαίροις ἀληθῶς, ἐν Κυρίῳ Παῦλε τίμιε, ἐκδημήσας ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημήσας, πρὸς Χριστὸν τὸν ζωοδότην Θεόν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις ἀληθῶς, παρθενίας τὸ κειμήλιον, ἡ τῆς Προμήτορος ἀνάκλησις, καὶ τῆς κατάρτας, ἡ λύσις τοῦ Προπάτορος.

Καταβασία. Ἐξέτη τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ε**ν κῆτει Χριστέ τριήμερεύσας, Ἰωάνης προέγραψε, σέ τὸν ἀθάνατον ὡς νεκρὸν ἐκουσίως, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς τριήμερεύσαντα. »

Ω· πάλαι Χριστέ τῆ δεξιᾷ σου, ἐν ὕψει πεζεύοντα, **Π**έτρον διέσωσας, καμὲ βυθίζομενον, σάλπαι δεινῶν πειρασμῶν ὑπεξάγαγε.

Ασῆκας ὦ **Π**έτρε τὰ μὴ ὄντα καὶ

καὶ τὰ ὄντα ἔφθασας, ὡς περ τις ἔμπορος· καὶ σαφῶς ἠλίευσας, τὸν μαργαρίτην Χριστὸν τὸν πολυτιμον.

Πειράζειν ἀφρόνως οἰηθέντας, Πνεῦμα τὸ πανάγιον, Πέτρε ἐνέκρωσας, ὃ ἐθεολόγησας πρῶτος, τρανώσας Θεὸν παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάσης ἐπέκεινα οὐσίας, Λόγον Θεοῦ τέτοκας, σεσαρκωμένον ἡμῖν· διό σε Θεοτόκον, χεῖλεσί τε καὶ ψυχῇ καταγγέλλομεν.

Ἔτερος. Τὴν δέσπιν ἐκχεῶ.

Ἀπάντων περιφρονήσας τῶν τερπνῶν, βεβλημένος τοῦ Δεσπότη τοῦ τῷ φίλτρῳ, καὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας τῷ πόθῳ, διαμαρτεῖν αὐτοῦ αἰρετισάμενος, ὦ Παῦλε μακάριε καὶ νῦν, ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης ἰκέτευσε.

Ἀξίως σοι ἐδωρήσατο Χριστός, τὸ πολίτευμα Ἀπόστολε Παῦλε, ἐν οὐρανοῖς· μένουσαν γὰρ ἐνταῦθα, οὐκ ἐπεπόθησας πόλιν μακάριε, πιστὸς ὑπηρέτης γεγονώς, οἰκονόμος τε τῶν μυστηρίων αὐτοῦ.

Ὡς ἄριστος τοῦ Δεσπότη μισητής, καὶ αὐτὸν ἐνδεδυμένος ὁ Παῦλος, εἰλικρινῶς, πᾶσι γέγονε πάντα, ἵνα τοὺς πάντας κερδήσῃ καὶ σώσῃ λαούς· καὶ ἔσωσεν ὡς ἀληθῶς, τῷ Χριστῷ σαγηνεύσας τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ σοὶ ὁ Κύριος, τὴν ἐμὴν ἀνακαινίζων οὐσίαν, ὡς δυνατός, μεγαλεῖα ποιήσας, Θεογεννήτορ ὡς ἔφης πανάμωμος· καὶ

ἔσωσέ με διὰ σοῦ, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μου ὡς εὖσπλαγχνος.

Καταβασία. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρκωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου· πλάτυνόν μου τὸ στόμα· καὶ πληρώσας αὐτὸ, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἀδιδάσκω, ποιήσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας ἐστίν· ἐὰν γὰρ λέγω μὴ πράττων, ὡς χαλκὸς ἠχῶν λογισθήσομαι· Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δεόντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κθ'. Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἐνδόξων καὶ Πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ῥδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

« Ὁ ἐν ἀρχῇ ἀναρχὸς Λόγος, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, Υἱὸς μονογενὴς, εὐλογημένος εἰ καὶ ὑπερυψούμενος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν ».

Τὸ συμπαθὲς θεῖα προνοία, τοῦ Χριστοῦ παιδευόμενος, ἐκμιμῆσθαι συγχωρή, τὸ πρὸ τοῦ πάθους Πέτρε τῆς ἀρνήσεως, ὑποστήναι κλυδώνιον.

Σοὶ

Σοὶ ὁ Χριστὸς πρῶτῳ κληθέντι, καὶ σφοδρῶς ἀγαπήσαντι, ὡς προέδρω εὐκλεῶς, τῶν Ἀποστόλων πρῶτῳ ἐμφανίζεται, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος.

Σοῦ τὸ τρισσὸν τῆς πρὸ τοῦ πάθους, ἐξαλείφω ἀρνήσεως, ὁ Δεσπότης τῷ τρισσῷ τῆς θεοφθόγου ἐρωτήσεως, βεβαίῳ τὴν ἀγάπῃσιν.

Τῆς πρὸς Χριστὸν Πέτρε φιλίας, προετίθεσο μάρτυρα, τὸν τὰ πάντα ὡς Θεὸν εἰδότα Λόγον· ὅθεν καὶ τὸ φίλτατον, ἐγχειρίζει σοι ποίμνιον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν γαστρὶ τὸν πρὸ αἰῶνων, ἐκ Πατρὸς ἀνατειλαντα, Θεὸν Λόγον ἐν σαρκὶ συνειληφῆσαν, πάντες μακαρίσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Ἔτερος. Ἐν πεδίῳ Δεληῶ.

Ἐχρημάτισε Χριστέ, σφραγίς καὶ στέφανος τῶν Ἀποστόλων σου, ὁ ἐπ' ἐσχάτων κληθεὶς τῶν χρόνων, σπουδῆ πάντας ὑπερβάλλων δέ μεθ' οὗ ὁ λαὸς τῆς Ἐκκλησίας ψάλλει σοι. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἰ καὶ ἐδίωξε τὸ πρὶν, τὴν Ἐκκλησίαν σου Παῦλος ὁ δέσμιος, ἀλλ' ὑπερέβη τὴν πάλαι τόλμαν, τῷ σῷ ζήλῳ τῷ ἐπ' ἐσχάτων συνήγαγε γὰρ Χριστέ, τὰ ἔθνη κράζοντα. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὺ ἐξ Ἱερουσαλήμ κηρύξας, ἅπασιν τὸ Εὐαγγέλιον, περιλαβὼν δὲ ἐν κύκλῳ πᾶσαν τὴν γῆν, μέγροι τερμάτων Παῦλε τοῦ Ἰλλυρι-

κοῦ, διδάσκων ἀνεκραύγαζες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν ἐκστάσει ἐπαρθεὶς, τὸν τρίτον ἔφθασας πόλον πανόλβιε, καὶ ἐπακούσας ἀρρήτων λόγων βοᾶς. Δόξα τῷ ἀνωτάτῳ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ ἀπαυγάσματι συνθρόνῳ, τῷ ἐρευνῶντι σαζῶς, Πνεύματι Θεοῦ τὰ βάθη.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἐπὶ πόχον ὑετός, ἐν σοὶ κατέβη Παρθένε Χριστὸς ὁ Θεός· καὶ σαρχοφόρος ἐκ σοῦ προήλθεν, ἐνῶν τὰ πρὶν δισστηχότα, εἰρήνην ἐν γῆ, καὶ οὐρανῷ δωρούμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογημένος.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ῥδὴ ἢ. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ τὰ σύμπαντα φέρων, τῇ ἀπορρήτῳ σου δυνάμει Χριστέ, τοὺς ὀσίους σου Παῖδας, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσισας κράζοντα. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐκτενοῦσιν σου χεῖρας, καὶ σταυρῷ σε περιζώσουσιν, ὁ Δεσπότης προφητεύων, Πέτρε προστάττει ἐπεσθαι κράζοντα. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ τῆς χάριτος λόγῳ, τὸν μὲν Αἰνέαν παρειμένον δεινῶς, Ταθηθᾶν δὲ θανοῦσαν, τερατουργῶν ἀνέστησας κράζοντα. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ τῷ Πέτρῳ τὰ ἔθνη, κεκαθαρμένα ἀποφῆνας Χριστέ, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ, κάμου τὰς φρένας κάθαρρον κράζοντος. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτο-

Θεοτόκιον.

Εν μᾶ συσκηνοῦσα, τῶν ἑαυ-
τῆς ἁγίων ὑποστάσεων, ἢ Θεότης
Παρθένε, ὅλη μοι δλω ἦνεται ὄ-
θεν σε ὡς Μητέρα, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
μακαρίζομεν.

Ἐτερος. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίω.

Συνεγράθη τῷ πόθῳ σου ὁ Παῦ-
λος, τὴν καλὴν δὲ ἀλλοίωσιν ἐξέ-
στη οὐχ' ἑαυτῷ γὰρ ἔζη ὁ ἀοιδι-
μος, εἶχε δὲ οἰκτιρμον, ζῶντα ἐν
αὐτῷ σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ ἠρώσῃς ὡς νύμφην παρα-
στήται, τῷ νυμφίῳ Χριστῷ τὴν
Ἐκκλησίαν· νυμφαγωγὸς γὰρ ταύ-
της ἀναδέδειξαι, Παῦλε θεοφόρε
ἔθεν κατὰ χρέος, τὴν μήμηρην σου
γεραίρει.

Ηγωνίῳ τὸν κάλλιστον ἁγίω-
να, καὶ τελέσας τὸν ἀρόμον σου
νομίμως, Χριστῷ προσῆλθες χαί-
ρων παναβίδιμε ὄθεν τῶν στεφά-
νων, Παῦλε ἡξιώθης, τῶν τῆς δι-
καιοσύνης.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρί-
ου· χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε Παρθένε·
χαῖρε γεφέλη ἥλιον ἐκλάμψασα,
τῆς δικαιοσύνης· ὃν ὑπερυψοῦμεν,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παιδας εὐαγεῖς.

Ῥοδή Θ'. Ὁ Βίρμος.

Σὲ τὴν ὑπερένδοξον Νύμφην,
καὶ παναγίαν Θεοτόκον, τὴν τὸν
Κτίστην τεκοῦσαν, τῶν ὁρατῶν τε
πάντων καὶ ἀοράτων, ἐν ὕμνοις
μεγαλύνομεν. »

Σοῦ ἡ ὑπερβάλλουσα χάρις,
δημοσιεύεται ἀξίως, τῆς σκιάς
σου τὰ πάθη, τῶν ἀσθενούντων,

Πέτρε φυγαδευσούσης· διό' σε με-
γαλύνομεν.

Φάσμασι τὸν Σίμωνα μάγον,
τὸν θεομάχον ἐπαρθέντα, πρὸς
αἰθέριον ὕψος, καταβαλὼν ἀβρή-
τω θείᾳ δυνάμει, ὁ Πέτρος μακα-
ρίζεται.

Τῶν πλημμελημάτων τὴν λύ-
σιν, ταῖς ἱεσάις σου παράσχου,
φωτισμὸν τε καρδίας, καὶ εὐφρο-
σύνην πνεύματος τοῖς ὕμνοισι,
τὴν μήμηρην σου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα Παρλένε,
Κυριοτόκος ὀνομάζῃ· κατ' ἀξίαν
διό σε, οἱ πιστοὶ συμφώνως δοξο-
λογοῦντες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνο-
μεν.

Ἐτερος. Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως·

Σοῦ προσκυνοῦμεν τὴν ἄλυσιν,
ἢ ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς κακοῦργος ἐ-
φόρεσας, τὰ στήματά τε Παῦλε
περιπτυσσόμεθα, ἀ ἐν τῷ εὐκλεεῖ
σου, καὶ νικηφόρῳ φέρεις σώματι.

Νῦν ἀναλύσας Ἀπόστολε,
πρὸς τὸν ὑπὸ σοῦ ἀεννάως πο-
θούμενον, αὐτῷ τε ὡς θεράπων
συναυλιζόμενος, ἀπαύστοις ἱεσάι-
αις, τοὺς σοὺς ἱκέτας πρὸς σὲ ἐλ-
κυσον.

Νῦν οὐδαμῶς ἐν αἰνίγματι, οὐ-
δὲ ἐν ἐσόπτρῳ Χριστός σοι ὀπτά-
νεται, πρὸς πρόσωπον δὲ μᾶλλον
ὁράται, πρόσωπον, τελείαν σοι τὴν
γνώσιν, ἀποκαλύπτων τῆς Θεό-
τητος.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἀταρχόν,
φύσιν τὴν ἐμὴν ἀναπλάσαι βουλο-
μενον, καὶ τοῦτον σαρκωθέντ᾽

Παρθένε.

Παρθένε τέτοκας· διό σε Θεοτόκε,
ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουσίθητε.

Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες, τὴν
κορυφὴν ὑμνήσωμεν, Πέτρον καὶ
Παῦλον τοὺς θείους, τῆς οἰκου-
μένης φωστῆρας, τοὺς κήρυκας
τῆς Πίστεως, τὰς θεολόγους σάλ-
πιγγας, δογμάτων τοὺς ἐκράντο-
ρας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στυ-
λους, καὶ καθαιρέτας τῆς πλάνης.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα καὶ παράδοξον, τοῦ
τόκου σου μυστήριον, θεοχαρίτω-
τε Κόρη, καὶ Θεομήτορ Παρθένε,
Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστο-
λοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολό-
γησαν, Ἄγγελοι δὲ ἀνυμνοῦσι,
καὶ ἄνθρωποι προσκυνοῦσιν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὕψιστου κληθεῖς.

Οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμέ-
νος, ὅτε τὴν ἐρώτησιν, πρὸς τὸν
χορὸν ὁ Σωτῆρ, τὸν δωδεκάριθμον
ἔφησε, τῶν Ἀποστόλων. Τίνα με
λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε δὴ
ὁ πρόκριτας, Πέτρος Χριστοῦ Μα-
θητῶν, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρα-
νῶς βοήσας· Σὺ εἶ Χριστός, τοῦ
ζώντος Θεοῦ Υἱός· ὅθεν ἀξίως
μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὕψους λαβὼν
ἀποκάλυψιν, καὶ δεσμεῖν τε καὶ
λύειν, τὰς εὐθύνas κομισάμενος.

Ο ἐξ ὕψιστου κληθεῖς, οὐκ ἀπ'
ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον, σκότος
ἡμαῦρwas, τοὺς ὀφθαλμοὺς σοῦ
τοῦ σώματος, τῆς εὐσεβείας, δη-
μοσιεῖον τὴν σκυθρωπότητα, τότε

τὸ οὐράνιον, φῶς περιήστραψες,
σῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐ-
σεβείας, ἀνακαλύπτων τὴν ὠραι-
ότητα· ὅθεν ἐπέγνωσ τὸν ἐξάγον-
τα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ
φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγο-
ρεῦθης, ὅτε τὴν ἀκρίδαντον, πί-
στιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας
ἐκράτουνεν, ἀρχιποίμενα, τῶν λο-
γικῶν προβάτων κατέστησεν· ἐν-
τεῦθεν κλειδοῦχόν σε, τῶν οὐρα-
νίων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐνεχειρί-
σεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τοῖς μετὰ πί-
στεως προσεδρεύουσιν· ὅθεν ἀξίως
κατηξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς
ὁ Δεσπότης σου· ὃν ἰκέτευε σῶσαι,
καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Χριστοκῆρυξ Σταυροῦ καύ-
χημα φέρων, σὺ τὴν πολυέραστον
θεῖαν ἀγάπην, ὡς τοὺς ἐρώοντας
συνδέουσας, τῷ ποθουμένῳ, εἰλικρι-
νῶς ἀπάντων προέκρινας· ἐντεῦ-
θεν καὶ δέσμιος, προσηγορεῦθης
Χριστοῦ, τῶν πειρασμῶν τὴν δυσ-
χέριαν, ὡς γλυκυτέραν, τρυφῆς
ἀπάσης αἰρετισάμενος, καὶ τῆς τι-
μίας ἀναλύσεως, ἡξιώθης συνῶν
τῷ Δεσπότη σου· ὃν ἰκέτευε σῶσαι
καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστό-
λων, ἐπεδήμησεν ἑορτῇ, τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ Χριστοῦ, προξενούσα σω-
τηρίαν ἡμῖν· μυστικῶς οὖν κροτή-
σαντες, τούτοις προεῖπωμεν. Χαί-
ρετε φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ
ἡλίου ἀκτίνες ὑπάρχοντες. Χαί-
ρετε Πέτρε καὶ Παῦλε, δογμάτων

τῶν

τῶν θείων θεμέλιοι ἀρραγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκευὴ τίμια. Πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιούντες δωρεῶν ἀύλων, τοὺς τὴν ὑμῶν ἑορτὴν, εὐφημοῦντας ἄσμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ᾠδὴ γ. καὶ ζ'.

Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ εὐαγγέλιος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.

Πρὸς Κορινθίους β'. ἐπιστολῆς,

Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ καγὼ. Ἑβραῖοί εἰσι, καγὼ. Ἰσραηλίται εἰσι; καγὼ. Σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; καγὼ. Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; παραφρονῶν λαῶ, ὑπὲρ ἐγώ. Ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις. Ἰπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρά μιαν ἔλαβον. Τρίς ἐρραβδίσθη, ἅπαξ ἐλιθάσθη, τρίς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα. Ὀδοιπορίας πολλάκις, κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους ληστῶν, κινδύνους ἐκ γένους, κινδύνους ἐξ ἔθνων, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνους ἐν θαλάσῃ, κινδύνους ἐν ψευδαδέλφοις. Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστειαῖς πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι. Χωρὶς τῶν παρεκτός, ἡ ἐπισύστασις μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῶμαι.

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ἂν εὐλογητὴς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ Ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάται με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐγαλάσθη διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὲ οὐ συμφέρει μοι. Ἐλεύτομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας, καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἀνθρώπων ἐν Χριστῷ, πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, (εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν), ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἀνθρώπων, (εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν) ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ἰπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῶμαι. Ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχῶμαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων. Ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ, φείδομαι δὲ, μὴ τις εἰς ἐμὲ λογισθῆται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατάν, ἵνα με κολαρίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ἰπὲρ τούτου τρίς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ εἰρηκέ μοι. Ἄρχει σοι ἡ χάρις μου. ἢ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἡδίστα οὖν μάλλον καυχῶμαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ. Ἀλληλοῦσα ἦχος α'.

Ἐξομολογῶνται οἱ οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ εὐαγγέλιος αὐτῶν.

Στίχ.

Στιχηρά ἰδιόμελα τῶν Ἀποστόλων, ψαλλόμενα εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ Ἁγίου Ἐλαίου.

Ἦχος δ'.

Χριστὸς ἡ πέτρα, τῶν Ἀποστόλων πρόκριτε, διὰ σοῦ ἐν ἑαυτῷ τὴν Ἐκκλησίαν ἐθεμελίωσε, καὶ πύλαι Ἰδοῦ οὐ κατισχύουσιν, αἰρετικῶν γλωσσαλγίαι, οὐδ' οὐ μὴ πορθήσουσι βαρβάρων φρυάγματα. Ταύτην οὖν ῥύσαι πειρασμῶν καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἰκυσίαις παμμακάριστε.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Χριστὸς σὲ πρῶτον ἐν τῇ ἐκλογῇ, Πέτρε κρηπίδα τῆς πίστεως ἐστεφάνωσε· σοὶ ὁ τοῦ παντός Δεσπότης προέφησε· Μακάριος εἶ Σίμων Βᾶρ Ἰωανᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα, οὐδ' ἕτερον, ἰεροκλήρουκά μοι πεποίηκε σε, ἀλλ' ὁ ἐμὸς Πατήρ ὁ ἐν οὐρανοῖς. Αὐτὸν ἰκέτευε θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. β'. Θεοράνου.

Τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀληθεῖς κήρυκας, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὑπερραεῖς ἀστέρας, ὕμνοις ἐγκωμίων τιμῆσωμεν, Πέτρον τὴν πέτραν τῆς πίστεως, καὶ Παῦλον τὸν ἀληθῆ διδάσκαλον, καὶ μύτην τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, οὗτοι γὰρ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον σπειραντες, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, πᾶσι καρποφορίαν διένειμαν, καὶ πρεσβεύουσι Χριστῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Υδριστῆς καὶ διώκτης τῆς Ἐκκλησίας γέγονας, Παῦλε παμμα-

(ΤΟΜ. Γ')

κάριστε· οὐρανόθεν δὲ κληθεῖς, ὑπερήσπιας ταύτης παραδόξως· ἦν ἰκέτευε ῥυσῆσθαι ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ'.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν ΙΒ'.

Ἀποστόλων.

Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

—ο—

Εὰν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῶν Κορυφαίων γ. καὶ τῶν Δώδεκα γ'. Δόξα, Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, τὸ αὐτοῦ ἤχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, Ἑορτὴ χαρμότυνας. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου. Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Κορυφαίων, τῶν ιβ'. καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ τελευταῖον τῶν Κορυφαίων, μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ — Εἰς τοὺς Δίνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Ἀποστόλων τὰ δ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Ἰπερευλογημένη, κτλ. Ἀπόστιλος τῶν ιβ'. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προτόμοια τῶν Κορυφαίων γ'.

Ἦχος δ'.

22 Ἐδωκας

Ἐδωκας σημείωσιν,

Ἐδωκας καυχήματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ φιλόνητο, τοὺς σεπτοὺς Ἀποστόλους σου ἐν τῇ ὑπερλάμπουσι, νοητοὶ φωστῆρες, Πέτρος τε καὶ Παῦλος ὡς περ ἀστέρες λογικοί, τὴν οἰκουμένην περιελάττοντες, δι' ὧν ἐφωταγώγησας, τὴν θυτικὴν ἀμαυρότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμη, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐδωκας στηρίγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου Κύριε τὴν τοῦ Πέτρου στερέωσιν, καὶ Παύλου τὴν σύνεσιν, καὶ λαμπρὰν σοφίαν, καὶ τὴν ἐκατέρων, θεηγορίαν ἀληθῆ, τῆς ἀθείας πλάνην διώκουσαν· διὸ μυσταγωγούμενοι, παρ' ἀμφοτέρων ὑμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμη ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐδωκας ὑποδείγματα, ἐπιστροφῆς ἀμαρτάνουσι, τοὺς διττοὺς Ἀποστόλους σου, τὸν μὲν ἀρνησάμενον, ἐν κειρῷ τοῦ πάθους, καὶ μετεγνωκότα, τὸν δὲ κηρύγματι τῷ σῶ, ἀντιταξάμενον καὶ διώξαντα· καὶ ἀμφω τοῦ συστήματος, πρωτοστατοῦντας τῶν φίλων σου, Ἰησοῦ παντοδύναμη, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τῶν ιβ'. τὰ παρὶντα γ'.

ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ὡς αὐτόπται καὶ μάρτυρες, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, Μαθηταὶ πανόλβιοι μακαρίζεσθε· ὡς ἀστραπαὶ γὰρ ἐκλάμποντες, τῷ κόσμῳ ἐφάνατε· καὶ ὡς ὄρη νοητὰ, γλυκασμὸν ἐσταλάξατε· ὡς ἄενοι, ποταμοὶ Παραδείσου μερισθέντες, τῶς ἐθνῶν τὰς Ἐκκλη-

σίας, θεοῖσι ποτιζετε νάμασιν.

Ὡς βολίδες ἀστράπτουσαι, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα διεπέμφθητε, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν, ἀφθόνως παρέχοντες, λειτουργοὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ, μυστηρίων γινόμενοι, καὶ θεόγραφοι, θείας χάριτος πλάκες γεγραμμέναι, θεοδιδάκτον τὸν νόμον, ἱερομύσται πανόλβιοι.

Ἀλιέων ὁ κάλαμος, φιλοσόφων τὸ φρύαγμα, καὶ ρητόρων ρεύματα διετάραξε, θεοσοφίας διδάγματα, χαράτων καὶ δόγματα καὶ μυρίων ἀγαθῶν, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, εὐαγγέλιον καὶ τρυφῆς αἰδίου μετουσίαν, καὶ Ἀγγέλων ἀπολαύσεις, καὶ διαμένουσιν εὐκλειαν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, ἐπεδήμησεν ἑορτῇ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, προξενούσα σωτηρίαν ἡμῖν· μυστικῶς οὖν κροτήσαντες, τοῦτοις προσεῖπωμεν. Χαίrete φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες. Χαίrete Πέτρε καὶ Παῦλε, δογμάτων τῶν θείων θεμέλιοι ἀβραγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκεύη τιμῆ. Πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιούντες δωρεῶν ἀύλων, τοὺς τὴν ὑμῶν ἑορτῇ, εὐφημοῦντας ἄσμασι

Καὶ νῦν, Θεοτοκίην.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε, τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τοκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ

τῆς

τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράτως
παρκωθεῖς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων,
καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι'
ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων
πεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων
ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν
ικέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐ-
λεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ὁ οὐρανόθεν τὴν χάριν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν.

Σὺ ἐπαξίως πέτρα. Φύλλα 319.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἐρραὶμ Καρίας.

Εορτὴ χαρμόσυνος, ἐπέλαμψε
τοῖς πέρασι σήμερον, ἡ πάνσεπτος
μνήμη τῶν σοφωτάτων Ἀποστό-
λων, καὶ κορυφαίων Πέτρου καὶ
Παύλου· διὸ καὶ Ῥώμη συγχαίρει
χορεύουσα. Ἐν ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις
ἐορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί,
τὴν πανσεβάσμιον ταύτην ἡμέραν,
βοῶντες πρὸς αὐτούς. Χαίρε Πέ-
τρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε,
τοῦ σου Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν. Χαίρε, Παῦλε παμ-
φίλτατε, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως,
καὶ διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης· ὡς
ἔχον παρρησίαν, ζευγὸς ἀγιόλε-
κτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκε-
τεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι.

Δόξα, ἦχος γ'. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσαν.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρὸν.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
τῶν Κορυφαίων.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Κορυφαίους ὀρθέντας τῶν Μα-
θητῶν, τοὺς μεγάλους φωστῆρας
καὶ φαινοὺς, Πέτρον εὐφημήσω-
μεν, καὶ τὸν πάνσοφον Παῦλον·
τῷ γὰρ πυρὶ τοῦ θείου ἐκλάμψαν-
τες Πνεύματος, τὴν ἀγλὴν τῆς
πλάνης, κατέφλεξαν ἅπασαν· ὅθεν
καὶ τῆς ἀνω, βασιλείας πολιταί,
ἀξίως ἐδείχθησαν, καὶ τῆς χάριτος
σύμβρονοι. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν·
Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,
τῶν πταισμάτων ἄρεσιν αἰτήσα-
σθε, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀ-
γίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ
γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράτως
Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκήσας,
τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν
ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέ-
χοντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας,
τὸν πάντας ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυ-
σωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ρυ-
σθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν
μέλλω παρίσασθαι, πρὸ προσώπου
τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρ-
θένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε
μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα
βέλεις πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Κάθισμα κοινόν.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖαι σάλπιγγες τοῦ Παρα-
κλήτου, ἐνηχοῦμεναι πνοῇ τὸν
λόγον, τῆς σωτηρίας τῷ κόσμῳ
ἠχήσατε· καὶ τοὺς ἐν ζόφῳ τῆς
πλάνης καθεύδοντας, θεογνωσίας
πρὸς

πρὸς φῶς ἀναστήσαντες, προσηγάγετε, τῷ θείῳ φωτὶ Ἀπόστολοι, πρεσβεύοντες Χριστῷ ὑπὲρ τοῦ Κόσμου αἰεὶ.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, πᾶρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμνηνηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ Ν΄. Καὶ οἱ Κανόνες τῶν Κορυφαίων.

Κανὼν τῶν ΙΒ΄.

οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ γεραίρω τοὺς σοφοὺς

Ἀποστόλους. Θεοφάνους.

Ῥδὴ Α΄. Ἦχος δ΄.

Θαλάσσης τὸ εὐθραϊόν.

Χορεῖαν τῶν Ἀποστόλων μέλπειν μοι, προθυμουμένῳ Χριστῆ, ταῖς ἰκεσίαις τούτων ὡς Θεός, τὴν ἀκτίνα τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου δώρησαι, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου.

Ρωσιέντες ῥώμη τῇ σῇ καὶ χάριτι, Χριστῆ τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἐθράυσαν ἐχθρῶν, οἱ σεπτοὶ σου Ἀπόστολοι, ἰσαεῖδες γενόμενοι, ταῖς ἀνευδότοις πρὸς σέ νεύουσι.

Γάσεις ἐπιτελοῦντες Δέσποτα, τῷ σῷ ὀνόματι, τὰ τῶν ἐθνῶν συστήματα τῇ σῇ, ἐπιγνώσει ἐξώγησαν, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτὶ σου κατελάμπρυναν.

Θεοτοκίον.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου πάντα γνε, τὸν ἕνα τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς, εὐδοκία τοῦ

φύσαντος, καὶ συνεργεῖα Πνεύματος, τοῦ Παναγίου Μητροπάρθενι Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ῥδὴ γ΄. Εὐφραίνεσθαι ἐπὶ σοί.

Οὐράνια καὶ σεπτὰ, θεηγοροῦντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρὸς φλεγγόμενοι, κήρυκες Χριστοῦ παρεδώκατε.

ὑπέδειξας οὐρανοῦς, τοὺς μαθητάς σου λογικούς Δέσποτα, δόξαν τὴν σὴν ἅπασιν, ἐκδιηγουμένους τοῖς πέρασιν.

Τραφέντες ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεδειγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι, τοὺς νῦν ὑμᾶς πάνσοφοι, σέβοντας προθύμως φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοί, ὁ ἐν ὑψίσοις κατοικῶν Πάναγνε· ἄνευ σπαρᾶς σάρκα γὰρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν πεφανέρωται.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ Ἰψωθεῖς.

Κατοικισθέντες ἐν φωτὶ ἀπροσίτῳ, ὡς οἰκητήρια φωτὸς πεφυκότες, οἶκον ὑμῶν τὸν ἅγιον φωτίζετε αἰεὶ, θεαῖς προσφοιτήσεσιν ὅθεν πίστει βοῶμεν. Σκότους ἡμᾶς ῥύσασθε, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ χαλεπῶν ἐθνῶν ἐπιδρομῆς ἐκδυσωποῦντες τὸν Κτίστην Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς

γὰρ

γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ῥδὴ Δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ρημάτων θείων ὁ φόγγος τῶν Ἀποστόλων, πυρσοφανῶς διήλθε, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν, πλάνης μὲν τὴν ὕλην ἐμπιπρῶν, φωτίζων δὲ χάριτι, τὰ τῶν εὐσεβούντων συζηματα.

Αμαυρωθέντα τῷ ζῳφῷ τῆς ἀσεβείας, θεοφεγγεῖς φωστῆρες, οἱ μαθηταὶ φανέντες, κόσμον καταλάμπρυναν, ἀκτίσι τῆς χάριτος, μαρμαρυγαῖς τοῦ κηρύγματος.

Ιερωτάταις λαμπραῖς ἠγλαῖς μένοι, τοῦ νοητοῦ ἡλίου, ὡς ἀτέρες ἐν κόσμῳ, λάμπετε πανόλβιοι, φωτὶ τῆς Θεότητος, πλάνης τὴν ἀγλὺν ἐκδιώκοντες.

Θεοτοκίον.

Ωραισμένος ποικίλη φωτοχυσία, ὁ οὐρανὸς ὁ ἐμψυχος, σοῦ τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Χριστέ, Παρθένος ἡ ἀχραντος, νῦν ὡς Θεοτόκος δοξάζεται.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ῥδὴ Ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τοὺς θείους σου Χριστέ, καὶ πανσόφους θεράποντας, φῶς ἔδειξας ἐν τῷ κόσμῳ, σὲ τὸ ἄδυτον φέγγος, τοῖς πᾶσι καταγγέλλοντας.

Οἱ πᾶσαν ἀρετὴν, προφανῶς ἐξασκήσαντες, Ἀπόστολοι τῆς ποικίλης, τῶν δαιμόνων κακίας, τοὺς βρόχους διελύσατε.

Υπέφηναν ἡμῖν, τῆς Τριάδος τὴν ἠλαμψιν, Θεότητος ἐν μονάδι, οἱ πυρίναις ἐν γλώσσαις, φθειγόμενοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνομφε κεκτῆμεθα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥδὴ Σ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Στηρίξας τοὺς μαθητὰς σοφίᾳ καὶ χάριτι, δυνατωτέρους εἰργάσω τῆς Ἑλλήνων Σῶτερ ἐρεσχειλίας, καὶ τὰ τούτων, ἀπατηλά καθήρησας δόγματα.

Οἱ θεοὶ, ποταμοὶ τῆς σοφίας ἐπλήρωσαν, τῶν σωτηρίων ναμάτων, τὰς κοιλάδας πάσας τῆς Ἑκκλησίας, σωτηρίου, ἐκ τῶν πηγῶν τὰ ρεῖθρα πλουτήσαντες.

Φανέντες ζωτικοὶ ὡς ἀστέρες πανόλβιοι, διεσχεδάσατε πᾶσαν τὴν ζοφώδη πλάνην ταῖς φωτοβόλοις λαμπηδόσι, θεογονιαῖς φέγγος ἀστράπτοντες.

Θεοτοκίον.

Ολην σε, τὴν πλησίον καλῆν τε καὶ ἁμωμον, καὶ καθαρὸν εὐρῶν κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσε.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον ἤχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η Πέτρα Χριστὸς τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάζει φαίδρῶς τῶν Μαθητῶν τὸν πρόκριτον, καὶ σὺν Παύλῳ ἅπασαν δωδεκάριθμον φάλαγγα σήμερον, ἧν τὴν μνημην τελοῦντες πιστῶς, τὸν τοῦτους δοξάσαντα δοξάζομεν.

Τῷ αὐτῷ μνηί λ'. Ἐορτάζομεν τὴν σύναξιν τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφρή-

ευφήμων Θεοκηρύκων ΙΒ'. Αποστόλων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ῥοδὴ Ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ

Υποθετήσας, τοὺς Μαθητάς σου πρὶν ὁ φύσει Υἱός, θέσει κληρονόμους ἐδειξας πατρικῆς, κληρουχίας ὑπεράγαθε, καὶ συνεδρεύειν σοι, τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότῃ τῷ δόκῃσας.

Σοφίας χύμα, καρδίας πλάτος, γλῶσσαν εὐλαλον, Λόγε παρασχὼν τοῖς θείοις σου Μαθηταῖς, ἐξαπέστειλας κηρύττοντας, τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς βασιλείας πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Αναφανέντες, ὡς περ νεφέλαι πλήρεις θείου φωτός, πᾶσιν ἐπομβρίζουσιν ὕδωρ ζωοποιόν, οἱ Ἀπόστολοι κραυγάζοντες. Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη, τῇ θεῖα δόξῃ ὠφθης ἄχραντε, μόνη ἐξ αἰῶνος Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, δεξαμένη Μητροπάρθενε. Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ῥοδὴ Η'. Χείρας ἐκπετάσας.

Ο θεῖος καὶ πάνσοφος χορὸς, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, πυρὶ τοῦ Πνεύματος, ὡς ὕλην εὐπρηστον ἐφλέξε, τῶν δαιμόνων τὰ σεβάσματα, καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν ἐφωταγώνησε, τῶν βωόντων. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Συμφώνως τοὺς θείους Μαθητάς καὶ Ἀποστόλους Χριστοῦ, τοὺς τὰ οὐράνια, ἡμῖν βροντήσαν-

τας δόγματα, τοὺς λειμῶνας τοῦ τῆς Πίστεως, τοὺς εὐεργέτας τοὺς κοινούς τῆς ἀνθρωπότητος, τοὺς σωτήρας καὶ ὑπηρέτας τοῦ Λόγου τιμήσωμεν.

Τὰ πάνσεπτα καὶ χωρητικά, δοχεῖα τοῦ φωτός, τὰς τῶν βρωτῶν ἀπαρχάς, τὰς τοῦ κηρύγματος σάλπιγγας, τοὺς χειμάρρους τῆς ἀφθάρτου ζωῆς, τὰς λεοφόρους ἀστράπας, τὰς ἰαμάτων πηγὰς, τοὺς νοεροὺς πόδας, τοῦ Εὐαγγελίου δοξάσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κενοῦται δι' ἡμᾶς ἵνα πληρώσῃς, αὐτοῦ μετάσχωμεν, τὴν γὰρ πανάχραντον μήτραν σου ὑποδὺς ὁ ἀπερίληπτος, τῶν πατρικῶν οὐκ ἀποστάς, κόλπων σεσάρκωται· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ῥοδὴ Θ'. Λίθος ἀχειρότητος.

Λύειν τὰς σειράς τῶν πταισμάτων, τὴν ἐξουσίαν εὐληφότες, παρὰ τοῦ Δεσπότη τοῦ θεόπται, τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀνυμνοῦντων ὑμᾶς, συμπαθῶς ἐξαλείψατε, καὶ σωτηρίας ἀξιώσατε.

Ολην τὴν τοῦ Πνεύματος αἶγλην, οὐσιωδῶς ὑμῖν φανείσαν, πάντες ὑπεδέξασθε σοφοὶ ἐν ὑπερώῳ μυσταγωγούμενοι, τὰ ὑψηλά διδάγματα· καὶ νῦν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Υμῖν ὁ Χριστὸς νῦν τοῖς φίλοις, ἀναπαυσαμένοις βραβεύει, τοὺς ἀμαρτανίλους στεφάνους, καὶ θεωρίας θείας ἐμπύμπλησιν, ὃν περ

νῦν

νὸν δυσωπήσατε, τὰς Ἐκκλησίας
διασώσασθαι. Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπίδημησαι θελήσας, ὁ
διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ
κατεσκήνωσε μόνην, ἀγιωτέραν
πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον
ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Θεονύμφευτε.

Καταβατία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Τῶν μαθητῶν ἑρώτων σε.

Τῶν μαθητῶν τὴν πάντιμον
δωδεκάδα, χαρμονικῶς συνδράμω-
μεν εὐφημήσαι. Χαίρετε τὴν σύμ-
πασαν κυκλώσαντες, καὶ τῶν ἐθ-
νῶν ζωγρήσαντες, τὰς κακοπί-
στους ἀγέλας, μαθητευθέντων τὰ
θεῖα. Θεοτοκίον.

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θε-
οτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σε ἔχομεν
προστασίαν. Ἐκτεινον τὴν χεῖρά
σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραύσον τοὺς
ἐχθροὺς ἡμῶν· σοὶς ἐξαπόστειλον
δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἀγίου.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους
δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προτόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Η κορυφαία κρητὶς τῶν Ἀ-
ποστόλων, τὰ πάντα κατέλιπες
καὶ ἠκολούθησας, τῷ Διδασκάλῳ
βοῶν αὐτῷ. Σὺν σοὶ θανοῦμαι, ἵνα
καὶ ζήσω τὴν μακαρίαν ζωὴν.
Τῆς Ῥώμης δὲ γέγονας σὺ, πρω-
τεπίσκοπος, τῆς παμμεγίστης τῶν
πολεων, δόξα καὶ κλέος, καὶ Ἐκ-
κλησίας, Πέτρε ἐδραῖωμα, καὶ
πύλαι Ἄδου οὐ κτισχύσουσιν,
ὄντως ταύτης Χριστὸς ὡς προέ-
φησεν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φω-
τίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀφορι-

σμένος, ὑλώδους ἐμφάσεως, βάρ-
ρος ἀπάσης φυγῶν, ἀνεπετερώθης
τῷ ἔρωτι, ὄντως τῆς θείας, Παῦ-
λε ἀγάπης πρὸς ὕψος ἐνθεον· ἐν-
θα τὸν ὑπέρφωτον, γνόφον τοῦ θεί-
ου φωτὸς, ὑπείσελθῶν ὡς τις ἄσαρ-
κος, τὴν τῶν ἀβῆρων, κατεπλου-
τίστης, ῥημάτων μύησιν, καὶ ἀπε-
στάλης τοῖς ἐν σκότει, τὸ φῶς μη-
νύων Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν
ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ο φῶς ὑπάρχων πρὸ πάντων
τῶν αἰώνων, ὅτε κατηξίωσας πρὸς
με τὸν ἄνθρωπον, ἐπίδημησαι δι'
ἄφατον, φιλανθρωπίαν, καὶ σὰρξ
γενέσθαι δι' ἀγαθότητα, τότε φῶ-
τα δεύτερα τῆς σῆς λαμπρότητος
καὶ ἀστραπῆς ἀποστίλδοντα, τοὺς
Ἀποστόλους, καὶ μαθητὰς σου
Σῶτερ ἀνέδειξας· οἱ καὶ πεμφθέν-
τες, κτίσιν ἅπασαν, τῷ φωτί σου
τῷ θείῳ κατηύγασαν, δυσωποῦν-
τές σε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Πέτρε καὶ Παῦλε τοῦ Λόγου
ἀροτῆρες, Ἀνδρέι, Ἰάκωβε, καὶ
Ἰωάννη σοφέ, Βαρβολομαῖε καὶ
Φίλιππε, Θωμᾶ, Ματθαῖε, Σίμων,
Ἰούδα, θεῖε Ἰάκωβε, παγκόσμιε
πάντιμε, τῶν μαθητῶν δωδεκάς,
οἱ ἐν τῷ κόσμῳ κηρύξαντες, τὴν
παναγίαν Τριάδα φύσει Θεὸν αἰ-
διον, τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἀλάξευτοι
ὄντως πύργοι καὶ στύλοι ἀσάλευ-
τοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὀλων, ἰκε-
τεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα ἤχος πλ. δ'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ην διήλθετε κτίσιν φωτίσαν-
τες, οἱ τοῦ Σωτῆρος μαθηταί, τὴν
πλάνην

πλάνην τῶν εἰδώλων, ὡς ὕλην καταφλέξαντες τοῖς διδάγμασιν ὤμων, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν γνῶσιν, σατηνεύσαντες ἐσώσατε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε Χριστῷ ὅπως ἴλεως γενηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Κορυφαίων ᾠδὴ γ'. καὶ ἐκ τοῦ τῶν δώδεκα ᾠδῆ γ'.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΜΗΝ

ΙΟΥΛΙΟΣ.

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ

τριάκοντα μία ν.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14, καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰ βούλει ἐορτάσαι τοὺς Ἁγίους τούτους, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰπὲ τὴν ἄ. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους γ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων γ', δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Αυτόμελον.

Ὁλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς

τὴν ἐλπίδα, θησαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν· δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα· χρυσὸν ἢ ἀργυρον, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο· ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν· ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην οὐρανοπολίται δὲ, ἐν σαρκὶ ἰσάγγελοι ἐχρημάτισαν, ἡ ὁμόφρων σύσκηνος, ξυνωρίς ὁμότροπος, τῶν Ἁγίων καὶ ὁμόψυχος· διὸ τοῖς κάμνουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν, ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χρῆζουσιν. Οὕς ἐν ἔτησίσι, τιμῆσωμεν ἀξίως ἐορταῖς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁλην εἰσοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα, δυὰς ἡ αἰδέμιμος, Κοσμάς καὶ Δαμιανός οἱ θεόφρονες, ὡς χρονοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς νάματα, ζωηφόρου τῶν ἰάσεων ὧν καὶ τὰ λείψανα, πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσιν· καὶ μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι· πάντων τῶν προσφύγων σωτήριοι τελοῦντες, τῷ Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἁγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐχομίσαντο· ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν ὧν

καὶ

καὶ τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβούμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. Δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε. φύλλα 322.

Εἰσοδος· τὸ, φῶς ἰλαρόν· καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰ βούλει εἰπεῖν καὶ Ἀναγνώσματα, ζήτησον ταῦτα εἰς τὴν ΚΖ'. τοῦ παρόντος μηνός. Εἰς τὴν Λιγὴν Σιχηράϊδιόμελα, ἤχος β'.

Η πηγή τῶν ἰαμάτων, ἓνα καὶ μόνον ἐθεράπευσε τοῦ ἔτους· ἡ σκηνὴ τῶν Ἀναργύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσοῦντων· ἀνευθεὴς γὰρ ὑπάρχει, καὶ ἀδαπάνητος ὁ πλοῦτος τῶν Ἀγίων. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Πόσω θεῖω, καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρακτικῶς πολιτευσάμενοι, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς διηγήσασθε· ὅτι ἐν τῷ καθάρῳ τῆς ψυχῆς ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως ἀπέστητε. Πνεύματι δὲ θεῖω χρυσοθέντες, ἀχρῦσως τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι παρέχετε, δυὰς ἱερά, φωταυγῆς ξυνωρίς, πεφωτισμένον θεῖον ζεῦχος, Ἀναργύροι, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὰς νόσους ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Μεγάλων ἀξιοθέντες δωρεῶν πανεύφημοι, ἐν ταπεινότητι βίου ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύσασθε· καὶ δια-

(ΤΟΜ. Γ΄.)

χόμενοι πανταχοῦ, δωρεῶν τῶν νοσοῦντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὥφθητε Ἀγγέλων συνόμιλοι. Κοσμά σὺν Δαμιανῷ σὺ σοφῷ ἀδελφοί τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἴασασθε.

Ὁ αὐτός.

Αγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων εἰς αἰῶνας· βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. Ἐπὶ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐδίαν διέπνευσε. Δούλοι Χριστοῦ γεγόνασι, κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Ιατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτήριοι τῶν πιστῶν, Ἀναργύροι· πανευκλεεῖς τοὺς ἐν ἀνάγκαις κρᾶζοντας, καὶ ὀδυνομένους ἴασασθε, ἰκετεύοντες Θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

δόξα, ἤχος πλ. β'. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Φαιδρὰ καὶ ἐπίρωτος ἀνέτειλε σήμερον, ἡ μνήμη τῶν Ἀναργύρων Χριστοῦ, λαμπρῶς καταλάμπουσα ταῖς ἀκτίσι τῶν θαυμάτων. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι, πιστῶς πανηγυρίσωμεν· δεῦτε, τῇ σοφῇ τῶν Ἀγίων, προθύμως πάντες προσδράμωμεν, ὅπως τὴν ταχίστην ἴασιν ἀφρόνως παρ' αὐτῶν κομισώμεθα· ἀναργύρως γὰρ παρέχουσι πᾶσι, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἰκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν Ἀναργύ-

23 ρων,

ρων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλε-
ηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Ἀναργύρων τῇ μνήμῃ
πάντες συνδράμωμεν, ἐν καθαρᾷ
καρδίᾳ, καὶ ἀγνῶ συνειδότι, αὐτοῖς
συνεχκοῶντες. Χαίροις δυὰς, τῶν
ἀσθενούντων ἢ ἰασις· ὅτι ὑμεῖς ἀ-
πειλήφατε ἐκ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν
τῶν ἰάσεων.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου κα-
λῶς φυλάξαντες, φιλαργυρίας νό-
σον, ἐκτεμόντες πανσόφως, ἰάσε-
ἀναργύρως· ὅθεν ὑμῶν, τὴν παν-
σέβαστον κοίμησιν, ἀξιοχρέως τι-
μῶμεν θαυματουργοί. Ἰκετεύσατε
σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν.

Ως παρρησίαν λαβόντες παρὰ
τοῦ μόνου Θεοῦ, τοῦ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν, ἐκ ποικίλων κινδύνων, λυ-
τρώσασθε τοὺς πίστει ὑμνοῦντας
ὑμᾶς, θεοφόροι Ἀναργυροὶ, καὶ ἐκ
παθῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασ-
μῶν, ψυχῆς ἅμα καὶ τοῦ σώματος.

Δόξα, ἦχος πλ β'.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστόν, ἐ-
νεργοῦντα ἐν ὑμῖν, Ἁγιοὶ Ἀνά-
ργυροὶ, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ,
ἀσθενοῦντας θεραπεύετε· καὶ γὰρ
τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑπάρχει
ἀνεξάντλητος· ἀντλούμενη δὲ μάλ-
λον ὑπερεκβλύζει, καὶ χρομένη πε-
ρισσεύεται, καθ' ἑκάστην κενουμένη
καὶ πληθθυνομένη, πᾶσι χορηγοῦσα
καὶ μὴ λειπομένη· καὶ οἱ ἀρυσόμενοι
κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη δια-
μένει ἀδαπάνητος. Τί οὖν ὑμᾶς κα-

λέσωμεν; θεράποντας ἰατροῦς ψυ-
χῶν τε καὶ σωμάτων, ἰατῆρας πα-
θῶν ἀνιάτων, δωρεὰν ἰωμένους ἅ-
παντας, εἰληφότας χαρίσματα,
παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ
παρέχοντος ὑμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοδοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, φυγὴ
ἀμετανόητε. Τί βραδύνεις; τοῦ θα-
νάτου ἢ τομῆ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέ-
λος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃς· τῇ
Θεοτόκῳ δράμε, πρόσπεσον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'.

Αγιοὶ Ἀναργυροὶ καὶ θαυμα-
τουργοὶ, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθε-
νείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δω-
ρεὰν δότε ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοδοκίον,
καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν ἀ. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ουρανόθεν θαυμάτων τὴν δω-
ρεὰν παραδόξως λαβόντες παρὰ
Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε, ἀν-
νάως τὰ πάθη· ἐν ὑμῖν γὰρ ὤφθη,
ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐνεργοῦ-
σα θείων, ἰάσεων δυνάμιν· ὅθεν
καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν,
τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρω
φρονήματι, θεοφόροι Ἀναργυροὶ.
Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πτισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν
μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοδοκίον.

Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυ-
ναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν
σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ
τῶν

τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. Πρέσβευε τῷ σῶ Γίῳ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου ἀχραντε.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν φαίδραν πανήγυριν, τῶν Ἀναργύρων, οἱ πιστοὶ τελέσωμεν, καθικετεύοντες αὐτοὺς, ἵνα ἡμᾶς ἀπαλλάττωσι, παντοίων νόσων, ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμῇ ἀντίληψις, τῶν πεποιθῶτων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἢ πάντων βοήθεια.

Ὁ Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἀγίων. Ψάλλομεν δὲ καὶ Καταβασίας· Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, σὺ ἢ Ἀκροστιχίς.

Κλεινοὺς ἰατροὺς τῶν βροτῶν μέλπειν θέμις Ἰωσήφ.

Ἠδὴ α΄. ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Καταστραπτόμενοι δόξῃ τῇ θεϊκῇ, φωταυγεῖς Ἀναργυροὶ, καταυγάσατε ἡμῶν τὰς ψυχὰς, σχεδάζοντες παθῶν τὴν ἀχλὺν, ὅπως ὑμᾶς, πίστει γεραίρωμεν.

Λυμαντικῶν καθαρθέντες πρῶτην παθῶν, πόνων ἐπιδόσεσιν, ἐκκαθαίρετε ἡμῶν, χαλεπὰ νοσήμα-

τα σοφοί, καὶ τοὺς πόνους τῶν ψυχῶν ἐπικουρίζετε.

Ἐκ τοῦ τῶν ὄλων Δεσπότητος τὰς δωρεὰς, εἰληφότες Ἅγιοι, τῶν θαυμάτων δωρεάν, τὰ ἡμῶν ἰάσασθε πολλὰ, καὶ δυσίατα σαρκοῦς πάθη δεόμενα.

Θεοτοκίον.

Νόμου τῆς φύσεως δίχα τίχτεις Ἄγνη, τὸν τοῦ νόμου πάροχον, Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν· ὃν δυσώπει ρύτασθαι ἡμᾶς, Θεοτόκε, τῶν πολλῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Ἠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Ὁ κόσμος ἄδει τὰς ὑμῶν, Ἅγιοι καθ' ἑκάστην, πολλὰς εὐεργεσίας, καὶ θαυμάτων τὴν πληθὺν, θαυματουργοὶ ἰατροί, τῶν Ἀγγέλων, ὄντως ἰσοστάσιοι.

Ἑμᾶς τοὺς δύο φωταυγεῖς δυσωποῦμεν ἀστέρας, τοὺς ἐν ὕψει κειμένους, Ἐκκλησίας μυστικῶς, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανέ, τὰς καρδίας πάντων καταυγάσετε.

Ἰδοὺ συνήθροισται λαὸς, Ἅγιοι πανταχόθεν, τοῦ ὑμῶν ἀνυμνήσαι, τὰς μεγίστας δωρεὰς, ἐν τῷ τεμένει ὑμῶν· ἀλλὰ πάντων τὰς εὐχὰς πληρώσατε.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Δέσποινα ἄγνη, ὑπεράγιον Λόγον, σωματώσασα λόγῳ, τῶν ἀλόγων με παθῶν, ὑμνοῦντί σε εὐσεβῶς, θείοις λόγοις, λύτρωσαι πανάμωμε.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἰαμάτων δοτῆρες θαυματουργοὶ, καὶ θαυμάτων λαμπτήρες φωταγωγοὶ, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ

τοῦ Πνεύματος χάριτι· τῶν γὰρ παλῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλλετε· ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον Ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταρεύομεν, Θεοφόροι Ἀνάργυροι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὄρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ ὡς ἔχων ἀντίληψιν, καὶ σκέπη σε ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπάρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνοῦντων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου ἄχραντε.

Ἦδὴ δ΄. Χριστὸς μου δύναμις.

Τὰ θεῖα κλήματα, τὰ ὄντως εὐχαρτα, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας τὸν μυστικὸν, οἶνον ἀποστάζοντα, ἐν εὐφροσύνῃ τοὺς σοφοὺς, Ἀναργύρους εὐφημήσωμεν.

Ρομφαία ὠφθητε, κατατιτρώσκοντες, δυσμενεῖς ἀοράτους· ὦν καὶ ἡμᾶς, τῶν βελῶν λυτρώσασθε, περιποιοῦμενοι ἡμῶν, τὴν ζωὴν σοφοὶ Ἀνάργυροι.

Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὅστις οὐ κέκτηται, ἀγαθοὺς ὑμᾶς πρέσβεις πρὸς τὸν Χριστὸν, Ἅγιοι Ἀνά-

ργυροὶ· ἂν δυσωπήσατε πύρας, αἰετωνίου λυτρωθῆναί με.

Θεοτοκίον.

Σκηνώσας Κύριος, ἀγνή ἐν μέσῳ σου, τὴν σκηνὴν τὴν ἁγίαν πηγὴν πολλῶν, δείκνυσιν ἰάσεων, καὶ καθαρτῆριον παθῶν, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ἦδὴ Ε΄. Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθὴ.

Τὸν θεῖον εἴλκυσαν φωτισμὸν, τῶν ἀπαυγασμάτων τὴν πηγὴν, ὀλοκαρδῶς παθήσαντες, καὶ φωταγωγοῦσιν ἡμᾶς ἐκάστοτε, θαυμάτων δαδουχίαις οἰμεγαλώνυμοι.

Ωραῖον ζεῦχος ὄντες σοφοί, αὐλαχας ἐργάζεσθε ψυχῶν, θεοσημεῖαις ἐκάστοτε, τέμνοντες τὰ πάθη ὡς περ ζιζάνια, καὶ ῥώσεως τὸν στάχυν ἐκατοστεύοντες.

Νενεωρωμένοι σθένει Χριστοῦ, τοῦ ἐν τῇ κακίᾳ δυνατοῦ, πᾶσαν ἰσχὺν διωλέσατε. οὐ τῆς τυραννίδας ἡμᾶς λυτρώσασθε, ἀκοίμητοι προστάται ἡμῶν Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με Δέσποινα ἀγαθὴ, τῶν πειρατηρίων τοῦ ἐχθροῦ, τῆς ἐν γένεινῃ κολάσεως, καὶ τῆς συνεχούσης αἰχμαλωσίας με, καὶ μὴ με κατασχύνῃς ὑμνολογοῦντά σε,

Ἦδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οικοῦντες Ἀνάργυροι, ἐν χαρᾷ τοὺς οὐρανοὺς, ἐν τῷ σептῷ ναῷ ὑμῶν, παραγενέσθαι σπεύσατε καὶ ἡμῶν, τὰς νόσους τοῦ σώματος, καὶ καρδίας τὰ πάθη ἐξοικίσσατε.

Τὴν θεῖαν εὐπρέπειαν, στολιθέντες εὐπρεπῶς, ὡς διπλοῖδα Ἅγιοι, γυμνοὺς ἡμᾶς ὑπάρχον-
τας ἀρετῶν, ἐνθέως στολίσσατε, καὶ

παθῶν

παθῶν ἀτιμίας νῦν γυμνώσατε.

Ως κόσμον τὰ θαύματα, περι-
κείμενοι παντός, σωτῆρες κόσμου
ᾤφθητε τῆς κοσμικῆς οὖν βλά-
βης πάντας ἡμᾶς, λυτρώσαθε
Ἅγιοι, καὶ παθῶν ἀτιμίας καὶ κο-
λάσεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου,
πῦρ ὑπάρχων Ἰησοῦς, ἐκ σοῦ σαρ-
κὶ προέρχεται τοῦτον Ἄγνη δυ-
σώπησον τοῦ πυρός, καὶ πάσης κο-
λάσεως, λυτρωθῆναι τοὺς πιστεῖ
ἀνυμνοῦντάς σε.

Κοντάκιον ἤχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν
λαμάτων, ἐφαπλοῦσθε τὴν ῥῶσιν
τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἰατροὶ θαυμα-
τουργοὶ ἐνδοξοί. Ἀλλὰ τῇ ὑμῶν
ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ
θράση καταβάλλετε, τὸν κόσμον
ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας,
ὑπέρχεται ὁ λογος, τῶν σοφῶν
ιατρῶν, καὶ πᾶσι γινῶσιν παρέχου-
σι. Τοῦ γὰρ Ὑψίστου χάριν λα-
θόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δω-
ροῦνται πᾶσιν. Ὅθεν κάμοι διη-
γήσεως χάριν δεδώρηται, ὑμνη-
σαι ὡς Θεοφόρους, εὐαρέστους
Θεοῦ καὶ θεράποντας, ἰαμάτων
πλήθη παρέχοντας. Ἀλγηδόνων
γὰρ πάντας λυτροῦνται, τὸν κόσ-
μον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Τῇ ἁ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἐορτάζομεν
τὴν μνήμην τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ
Δαμιανῶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Πέτρος ὁ
Πατρίκιος καὶ ὁ ὅσιος Λέων, ἐν εἰρήνᾳ
τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι διτχίλιοι μάρτυρες ζῆσει
τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Μαυρίκιος ὑπὸ με-
λιστῶν καταβρωθείς, τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Βασίλειος ὁ συστησάμενος
τὴν μονὴν τοῦ Βαθέος ῥυακος, ἐν εἰρή-
νῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ῥδὴ Ζ'. Δροσοβόλον.

Επτερώσατε τὸν νοῦν πρὸς τὰ
οὐράνια, καλῶν ταῖς ἐπιδόσεις,
καὶ γενόμενοι, κοινωνοὶ τῶν θείων
δωρεῶν, ὑπόπτεροι ὄντες ἀετοί,
πάσαν διέρχεσθε τὴν γῆν, θαυμα-
τουργοῦντες αἰεὶ.

Δαμπρυνθέντες ὡς περ ὄβρυ-
ζον Ἀνάργυροι, χρυσίον, θεία χά-
ριτι, ἐπλουτήσατε, ἰαμάτων χά-
ριν ἀφιλῶς· διὸ οἰκτειρήσατε ἡ-
μᾶς, χεμμαζομένους χαλεπῶν, ἐ-
παγωγαῖς πειρασμῶν.

Παραθέμενοι Κυρίῳ καθαρὰ ὑ-
μῶν, τὰ πνεύματα Ἀνάργυροι, τὰ
ἀκάθαρτα, ἐκδιώκειν χάριν παρ'
αὐτοῦ, ἐδέξασθε πνεύματα αἰετῶν
τῆς κακίας τῆς πικρᾶς, ῥύσασθε
πάντας ἡμᾶς.

Εχοιμήθητε δικαίοις ὀφειλό-
μενον, ὑπνιον σοφοὶ Ἀνάργυροι,
καὶ ἀκοίμητοι πρεσβευταὶ ὑπάρ-
χετε πιστῶν· διὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν
αἰεὶ, καὶ τῶν σωμάτων τὰ δεινὰ
πάθη κοιμίσατε.

Θεοτοκίον.

Πικτεύουσα μὴ παύσῃ τὸν φι-
λάνθρωπον, Θεὸν ἡμῶν Πανάμω-
με, ὅπως λάβωμεν, παντελῆ συγ-
χώρησιν κακῶν, καὶ τύχωμεν τῶν

ἐν

ἐν οὐρανοῖς, ἤτοι μλσμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν.

Ῥδὴ Η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιος.

Νοσημάτων παντοίων ὄντες πολέμοι, συμμαχία τοῦ θεοῦ Πνεύματος Ἅγιοι, παύσατε ἡμῶν τῶν φυγῶν τὰ νοσήματα, καὶ τὰς τῶν σωματίων, κουφίσατε δύνας.

Θεωροὶ τοῦ Κυρίου νῦν τῆς τερπνότητος, χρηματίζοντες ὄντως προσεπισκέπτεσθε, τοῦτον τὸν τερπνόν, θεοφόροι ναὸν ὑμῶν, καὶ πηγὴν θαυμάτων, πολλῶν ἐπιτελεῖτε.

Εκπηγῆς Παραδείσου ἐκπορευόμενοι, ποταμοὶ ὡς περ δύο ἅπαν ἀρδεύετε, πρόσωπον τῆς γῆς ἰαμάτων τοῖς νόμασι, καὶ τῶν νοσημάτων, ξηραίνετε τοὺς ὄμβρους.

Μακαρίων ἐλπίδων ἐπιλαβόμενοι, ὑπὸ πάντων ἀξίως νῦν μακαρίζεσθε, ὡς ἐκπληρωταί, μακαρίου Θεοῦ ἡμῶν, θείων θελημάτων, Ἀνάργυροι δειχθέντες.

Γατροὶ ἀνιάτων παθῶν Ἀνάργυροι, τὰ ἀνιάτα πάθη ἡμῶν ἰάσασθε, καὶ τῶν πειρασμῶν, τὸν χειμῶνα πραύνατε, καὶ τῆς ἀθυμίας, σκεδάσατε τὰ νέφη.

Τριαδικόν.

Σὺν ἀγίοις Ἀγγέλοις ὑμνολογήσωμεν, τὸν Πατέρα καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, μίαν ἐν τρισί, χαρακτῆρσι Θεότητα, μίαν βασιλείαν, καὶ μίαν ἐξουσίαν.

Ῥδὴ Θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ιδοὺ ὁ οἶκος ὑμῶν τοῖς θαύμασι, πανευπρεπῶς, ὡς ἄστροις φωταυγέσι λαμπρύνεται, καὶ συμφῶνως ὑμᾶς ἀγαλλόμενος, πίν-

τοτε μακαρίζει, καὶ τὴν σεπτὴν ὑμῶν, μνήμην ἐορτάζει εὐσεβῶς, σεπτοὶ Ἀνάργυροι.

Ω: φῶς ὡς δύο μεγάλοι ἥλιοι, τὸ νοητὸν στερέωμα κοσμεῖτε Ἀνάργυροι, καὶ σημείων ἀκτίσι λαμπρύνετε, πάντων πιστῶν καρδίας ὄθεν κραυγάζομεν. Λύσατε τὸ σκότος, τῶν παθῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Σκηνάς τὰς ἄνω οἰκοῦντες Ἅγιοι, μέσον ἡμῶν γενέσθαι ἀοράτως σπλαγχχίσθητε, τῶν ἐν μέσῳ τῆς θείας σκηνῆς ὑμῶν, ὑμνοῦς ἀνακεμπόντων, τῷ Παντοκράτορι, καὶ μακαρίζόντων, ἐκτενῶς ὑμᾶς πανεύφημοι.

Η γῆ τοῖς ἄνω συνεπαγάλλεται, ἐν τῇ παιδρᾷ καὶ θείᾳ ἐορτῇ ὑμῶν Ἅγιοι, ἣν τελοῦντες ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθε, σκότους ἀρρώσθημάτων, πάσης στενώσεως, καὶ τῆς ἐν τῷ Ἄδῃ, χαλεπῆς σοφοὶ κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Φρικτὴν λοχείαν ἔχουσα Πάναγνε, ἐν τῇ φρικτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως δέομαι, τῆς φρικτῆς ἀποφάσεως ρῦσαί με, καὶ τῆς τῶν σωζομένων, στάσεως μέτοχον, ποιήσον ὑμνοῦντα, σὲ πιστῶς θεοχαρίτω.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι Μακάριοι, ἰατρεύετε νόσους, καὶ θεραπεύετε πάντας, τοὺς πικρῶς προστρέχοντας, τῷ θεῷ ἡμῶν τεμένει. Διὰ τοῦτο συμφῶνως, μακαρίζομεν

μεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Εκύησας Πανάχραντε, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην. Διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐξῆς γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὶ προσκλυζόμενοι, καὶ σαφῶς πελαγίζοντες, τὴν κτίσιν ἀρδεύετε, ταῖς θεοσημείαις, καὶ ταῖς παραδόξοις, τῶν ἰαμάτων παροχαῖς, καὶ ψυχοφθόρα πάλῃ ξηραίνετε, καὶ νόσους θεραπεύετε, καὶ φυγαδεύετε πνεύματα, θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πάθῃ ἀλογώτατα, καθυποτάξαντες Ἄγιοι, ψυχικαῖς ταῖς δυνάμεσιν, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας, ἐπιχορηγεῖτε, παρὰ Χριστοῦ τὴν δωρεάν, τῶν ἰαμάτων καταπλουτήσαντες· διὸ τὴν ἱεράν ὑμῶν καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἐκτελοῦντες αἰτούμεθα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο ρεῖος ναὸς ὑμῶν, ὡς οὐρανὸς ἀναδέδεικται, φωταυγῆς καὶ οὐράνιος, ὡς ἄστρα τὰ θαύματα, τὰ σωτηριώδη, νῦν προσκεκτημένος, καὶ ὡς περ ἥλιον φαιδρὸν, τῶν ἰαμάτων θεῖαν ἐνέργειαν, Κοσμᾶ μακαριώτατε, Δαμιανέ πανα-

οῖδμε, τοῦ Κυρίου θεράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος δ'.

Πηγῆν ἰαμάτων ἔχοντες ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιοθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησί γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων, ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ Πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατροῦντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἕνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων, ᾠδὴ Γ'. καὶ ε'. Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον. Καὶ τὸ Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐν Βλαχέρναις καταλέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Εδωκας φιλόανθρωπε, τὴν σὴν

Μητέ-

Μητέρα βοήθειαν, τοῖς σοῖς δούλοις ὡς εὐσπλαγχνος, δι' ἧς τὴν ἀπόρρητον, καὶ φρικτὴν εἰργάσω, σὴν οἰκονομίαν, καὶ τὸ πρωτόκτιστον ἡμῶν, ἐπηνωρθώσω θεῖον ἀξίωμα· διὸ τὴν πανσεβάσμιον, ταύτην τιμῶντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν τὸ κράτος σου, Ἰησοῦ Παντοδύναμι.

Πόλιν τὴν τιμῶσάν σε, καὶ κατὰ χρέος δοξάζουσιν, περιέπεις Πανύμνητε, Ἐσθῆτι τιμία σου, ἐξ ἀβεβωτάτων, ἄχραντε βαρβάρων, ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ σεισμοῦ, καὶ ἐμφυλίου πολέμου πάντοτε, Παρθένε ἀπειρόγαμε· καὶ διὰ τοῦτο δοξάζει σε Παναγία Θεόνυμφε, τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

Εσθῆτα τιμίαν σου, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ἐδωρήσω τῇ πόλει σου, πλοῦτον ἀναφαίρετον, σκέπην τε καὶ κλέος, καὶ ἄρρηκτον τεῖχος, καὶ ἰαμάτων θησαυρὸν καὶ τῶν θαυμάτων πηγὴν ἀέναντον, λιμένα τε σωτήριον, χειμαζομένους ἐκάστοτε· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε, ὑπερύμνητε Δέσποινα.

Δόξα καὶ νῦν, ἤχος β΄.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, παιδρῶς ἐξάρχοντες, Δαδτικὴν μελωδίαν, τῇ νεάνιδι νύμφῃ τοῦ βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἀνάστηθι Κύριε λέγοντες εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ Κιβωτός τοῦ ἁγιάσματος σου· ὡς γὰρ παλάτιον τερπνόν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι· καὶ σκέπειν ἐκ πολε-

μίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια, ἤχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παλάτιον ἐμψυχον Θεοῦ, μόνη ἐχρημάτισας, καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, Οἶκω ἁγίῳ σου, τεθησαυρισμένην, τοῖς πιστοῖς ἁγιάσμα, καὶ τεῖχος ἐδωρήσω ἀπόρητον, δι' ἧς ἡ πόλις σου Θεομητορ διασώζεται, ἀνυμνοῦσα τὸ ἔνθεον κράτος σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Εσθῆτα τιμίαν σου τὸ σὸν, τίμιον καὶ ἅγιον, σῶμα σεμνὴ περιστεύλασαν, δόξης θησαύρισμα, ἐδωρήσω πᾶσι, καὶ πηγὴν πηγάζουσαν, τῆς χάριτος ἀείζωα νάματα· ἧς ἐορτάζομεν, τὴν Κατάθεσιν τιμῶντές σε, Θεοτόκε, τὴν πάντας τιμήσασαν.

Στίχ. Τὸ πρῶτον σου λιτανεύουσιν.

Οἶκος σου Δέσποινα τὸ σὸν, ἱερὸν μαρόριον, ὡς θησαυρὸν ἁγιάσματος, φέρων ἐκάστοτε, ἁγιάζει πάντας, ἡμᾶς τοὺς προστρέχοντας, καὶ σὲ χρεωστικῶς μακαρίζοντας, ἐν τούτῳ ἔχοντας, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ βεβαίαν, σκέπην καὶ κραταιώμα.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος β΄.

Ως ζέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, Ἐσθῆτά σου τὴν ἁγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, καὶ παιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μουσικῶς χορεύει· Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι. Χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ ζέφανε τῆς λείας

δόξης αὐτοῦ. Χαίρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη. Χαίρε τῶν εἰς σέ προστρέχόντων, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπαρθένε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταίαν τῆ πόλει σου περιβολὴν ἔδωρήσω, τῷ ἀσπάρῳ τόκῳ σου ἀφθάρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Κοιπή Ἀκλόουθια τοῦ Ἑσπερινοῦ
καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς σεπτῆς Ἐσθῆτός σου, τῇ καταθέσει, ἑορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαὸς καὶ ἐκτενωὶς ἀνακράζει σοι. Χαίρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν
Κάθισμα ὁμοιον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ οἰκουμένη, τὴν σεπτὴν καταθέσιν, τῆς σῆς Ἐσθῆτος ὡς σεμνῆ, καὶ μετὰ πόσου κραυγάζει σοι. Χαίρε Παρθένε, πιστῶν ἡ βοήθεια. Δίς.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἦγρὰν διοδεύσας.

Κοντάκιον Ἦχος δ'.

Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφ' ὧρασις, θεοχαρίτωτε Ἀγνή ἔδω-

(ΤΟΜ. Γ')

ρήσω, τὴν ἱερὰν Ἐσθῆτά σου, μεθ' ἧς τὸ ἱερὸν, σῶμά σου ἐσκέπασας σκέπη θεῖα ἀνθρώπων· ἧς περ τὴν Κατάθεσιν, ἑορτάζομεν πόθῳ, καὶ ἐκβοῶντες κραζόμεν πιστῶς. Χαίρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ β'. μνήμην ποιούμεθα τῆς ἐν τῇ Ἀγίᾳ σορῷ καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰουβενάλιος, πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 408.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Κόϊντος ἀθλήσας τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβήαις.

Αἱ καταβαταί. Ἀνοῖξω τὸ στόμα μου.

Ἐξαποστειλάριον

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Μόνη καὶ φύσιν καὶ χρόνον, ἐκκίνισας Θεομητορ· ἀρθροσ γὰρ σου ὁ τόκος, ἀφθαρτος καὶ ἡ Ἐσθῆς, δι' ἧς τὴν πόλιν σου σκέπεις, ἢ καὶ τὰ σκῆπτρα, τῆς εὐτελείας κρατύνεις. Δίς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἡ σορὸς ἡ κατέχουσα, τὴν Ἐσθῆτά σου ἀχραντε, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἀγιάσματος, καὶ ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγὴ, καθ' ἑκάστην γνωρίζεται ἐνθα σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες, ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλὰ σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Ἴδε τόπος περιδοξός, ἵζε οἶκος

24 αἰφω-

αείφωτος, ἐν ᾧ τεθησαύριται τῆς
Θεόπαιδος, Ἐσθῆς τιμία τῆ χάριτι.
Προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν
καὶ ἰλασμὸν, ἐξ αὐτῆς ἀπαρύσα-
σαι, καὶ βοήσατε, εὐχαρίστω καρ-
δίᾳ· Παναγία, εὐλογοῦμέν σε Παρ-
θένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Τὴν ἁγίαν Κατάβησιν, τῆς
Ἐσθῆτός σου Δέσποινα, ἐορτὴν
κεκτημέθα, εὐφραϊνόμεθα· ὅτι τῆ
πόλει σου σήμερον, δοθῆναι ἤξι-
ωσας, ἱερὰν περιβολὴν, φυλακτῆ-
ριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀνα-
φαίρετον πλοῦτον ἰαμάτων, ποτα-
μὸν πεπληρωμένον, τῶν χαρισμά-
των τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν. Φύλ. 336.

Δοξολογία Μεγάλη, Καὶ ἀπόλυσις.

Τὰ τυπικά, οἱ Μακαριστοί, καὶ ἐκ
τοῦ Κανόνος ἡ γ' καὶ τ'. Ὡδή.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον,
καὶ Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

Τῆ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἰακίνθου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ'.
Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Ὁσθης διαυγεία τοῦ Πνεύμα-
τος, ὡς περ λίθος διαυγῆς, τῆς βι-
σιλείας τοῦ Χριστοῦ, ἐναθλήτας
ἀθλητὰ, ὑπὲρ τῆς πίστεως στερ-
ρώς καὶ τρέψας τῶν ἀθέων τὴν
παράταξιν, καὶ νίκην κατ' αὐτῶν·
Μάρτυς ἀράμενος· διό σε πιστεῖ
δοξάζομεν, ὡς στρατιωτῶν ἀήτ-

τητον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Κύματα τῆς πλάνης παρέδρα-
μες, κυβερνώμενος Χριστοῦ, τῆ
ἀηττήτῳ δεξιᾷ, καὶ λιμένι νοητῶ,
ἐγκαθωρμίσθης ἀθλητὰ, γαλήνης
μὴ ληγούσης ἐμπορούμενος, καὶ
δόξης μὴ ρεούσης ἀξιούμενος.
Μάρτυς θεόφρον· Ἰακίνθε, διὰ παν-
τός εὐφραϊνόμενος, ἰκέτευε, τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μέλεσιν οικείοις ἐδόξασας,
τὸν ἀθάνατον Θεὸν, θανατωθεὶς
ὑπὲρ αὐτοῦ· ἀθανάτων δωρεῶν, ὁ-
λεν σε μέτοχον σοφέ, δεικνύει, καὶ
δοξάζει σε Ἰακίνθε, σημείοις, καὶ
δυνάμεσιν ἐκάστοτε· καὶ γὰρ πηγὴ
ἀγιάσματος, ἡ σὴ σορὸς πᾶσι πρό-
κειται. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ,
καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος πλ. β'. Ἰδιόμελον.

Τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, τὴν πίστιν σου
Χριστέ, κεκτημένος ὁ Μάρτυς σου,
τοῦ Παραδείσου τῆς Ἐδέμ τιμιώ-
τερος γέγονε· τὸ γὰρ δένδρον τῆς
ἀπάτης τοῦ ὄφρους ἀφανίσας, παρ-
ρήσια τοῦ Πνεύματος ἐστεφανώθη
τῆ δόξῃ σου πολυέλεε.

Τῷ αὐτῷ μηνί γ'· μνήμη τοῦ Ἁγίου
μάρτυρος Ἰακίνθου.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀνατόλιος,
Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 447.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Θεόδωτος καὶ Θεο-

δότη, Δολινδούχ, καὶ σὺν αὐτοῖς, ξίφει
τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Μάρκος καὶ Μω-
κιανός, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία
καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Δ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡ-
μῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱερο-
σολυμίτου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἄγιοι.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα καλέσωμεν;
ἀσκητὴν τῶν παθημάτων ἀμα-
ρουντα τὰς ὁρμὰς· λειτουργὸν ἱε-
ρουργοῦντα, Εὐαγγέλιον Χριστοῦ
κιθάραν, μελωδοῦσαν τὰς τοῦ πνεύ-
ματος· κινύραν, καταθέλγουσαν τὰ
σύμπαντα· νέον Δαυὶδ γνωριζόμε-
νον, τῆς κίβωτοῦ προσκιρτήσαντα,
τῆς χάριτος καὶ τῆς νέας διαθή-
κης σοφέ.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσεῖπω-
μεν; μιμητὴν τῶν ἀνδρικῶς, ἡγω-
νισμένων ἐκλεκτῶν· ἐπαινέτην τῶν
Μαρτύρων, τῶν Ἀγίων ἀψευδῆ·
ἀλείπτῃν, ἀρετῆς πρὸς ἐπανάλη-
ψιν· ζωγράφον, τῆς τοῦ βίου μα-
ταιότητος· ὑψηλῆν ἀκριβέστα-
τον· δογματιστὴν ἀληθέστατον.
Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσφλέγ-
ξωμαι; τῶν Ἀγίων Ἱεροσολύμων,
βλάστημα τερπνόν· τὸν τῶν δογ-
μάτων τῶν ὀρθῶν, τῆς εὐσεβείας

στηριγμόν· τῆς Κρήτης, Ἱεράρ-
χην ἱερώτατον, τὸν κόσμον, φρου-
κτωρῖαις καταυγάζοντα, Ἀνατο-
λῆς ἐξορμώμενον, φωτίζοντα τὰ
Ἑσπέρια. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία,
καὶ ἀπόλυσις.

τῶ Πρωὶ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν,

Σαλπίσας τρανώς, τὰ θεῖα με-
λωδήματα, ἐδείχθης φωστῆρ, τῷ
κόσμῳ τηλαυγέστατος, τῷ φωτὶ
λαμπόμενος, τῆς Τριάδος Ἀνδρέα
Ἄσασε· ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι·
Μὴ παύσῃ πρεσβεύων τοῦ σωθῆ-
ναι ἡμᾶς.

τῷ αὐτῷ μηνὶ δ΄. μνήμη τοῦ ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱ-
εροσολυμίτου.

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς
Θεόδωρος, ἐπίσκοπος Κυρήνης, ἀθλήτας
τελειοῦται ἐν ἔτει 299.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Θεόδωτος καὶ Δο-
νάτος, ἐπίσκοπος Λιβύης, καὶ Μαρία ἡ
μήτηρ τοῦ ἁγίου Συμεῶν, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

τῆ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου
Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ
ἐν τῷ Ἀθῶν· καὶ τοῦ Ὁσίου

Πα-

Πατὴρ ἡμῶν Λαμπαδοῦ τοῦ
Θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν
Στίχους Γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια ἀμοτέρων τῶν Ἁγίων.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἦχος β'. Ποίους εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίων εὐφημιῶν ἔπαινον, προ-
σενέγκωμεν Ἀθανασίῳ; τῷ πε-
ποικιλμένῳ ταῖς πράξεσι καὶ εὐ-
θηνουμένῳ ταῖς χάρισιν, τῆς θεο-
λαμποῦς φωτοχυσίας· τῷ ξίφει,
τῷ διατέμνοντι παθῶν τὰς ὀρμάς·
τῷ στύλῳ, τῷ θεωρίᾳ ἀπαστρά-
πτοντι τῆς ἐγκρατείας τῷ λύχνῳ,
τῷ ἐν τῇ λυχνίᾳ ἀυγάζοντι τῆς
ψυχῆς, Θεοῦ τὰ προστάγματα,
τοῦ πᾶσι ζωὴν παρέχοντος.

Ποίους οἱ εὐτελεῖς στέμμασιν,
Ἀθανάσιον στέψωμεν λόγων; τὸν
αἰθεροδρόμον ἱερακα, τὸν οὐρανο-
φοίτως αἰρόμενον, τῶν θεωριῶν
πέτερυξι θεαίᾳ· τὸν πύργον, τῆς
ταπεινώσεως τὸν ἄρρηκτον· τὸ
τείχος, τῆς διακρίσεως τὸ ἄσειρον·
τῆς τῶν ἡθῶν εὐκοσμίας, τὴν σε-
μνὴν εὐπρέπειαν· τὸν ὑπὲρ τῶν
τέχνων αὐτοῦ, Χριστὸν τὸν Θεόν,
ἐκδυσωποῦντα τὸν μόνον εὐσπλαγ-
χον.

Ορθρὸς ἀειφανῆς Ὁσιε, ἀνεδεί-
χτης πυρῶν χαρισμάτων, τοὺς πα-
θῶν ἀγλύϊ τυφλώποντας, ἔλκων
πρὸς αὐγὴν τὴν ἀνέσπερον, Πάτερ
Ἀθανάσιε θεόφρον· διὸ περ, ὡς ἐ-
παυξήσαντα τὸ τάλαντον, ψυχῶν
σε, θεραπευτὴν Χριστὸς ἀνέδειξε,
τῶν ἀνιάτων μωλώπων, σηπεδό-
νας ξίφει, τῷ τῶν λόγων τέμνον·

τὰ, καὶ ῥῶσιν σωτήριον, παρέχοντ-
α τοῖς προσιοῦσί σοι.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου Λαμπαδοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. ἰ τοῦ παραδοξουθαύματος.

Πάτερ Λαμπαδὲ μακάριε, δι'
ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου
δεήσεως, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα,
τῇ ψυχῇ καθυπέταξας· καὶ χαρι-
σμάτων, ἐμπλεως γέγονας, τοῦ
παναγίου Πνεύματος Ὁσιε· ὧς η-
ριζόμενος, τῶν πνευμάτων φά-
λαγγας, τῶν πονηρῶν, πάσας κα-
θυπέταξας, καὶ κατηδάφισας.

Πάτερ Λαμπαδὲ θεόπνευστε,
ὡς κεκρυμμένος ἡμῖν, θησαυρὸς
πεφανέρωσαι, ἐν σπηλαιαῖς κείμε-
νος, καὶ σημεῖοις καὶ τέρασιν, εὐ-
ωδιάζων, ψυχὰς τῶν πίστει σοι,
προσερχομένων, θεομακάριστε· ὁ-
θεν βοῶμέν σοι· Καὶ ἡμᾶς ἐξάρ-
πασον, τῶν δυσχερῶν, σοῦ ταῖς
παρακλήσεσιν, ἀνευφημοῦντάς σε.

Πάτερ Λαμπαδὲ θεόσοφε, ἀσ-
κητικαῖς ἀγωγαῖς, τῷ Θεῷ προσ-
κολλώμενος, καὶ ταῖς τούτου
λάμπεςιν, ἱερῶς φωτιζόμενος,
λαμπὰς ἐδείχθης, πᾶσιν ἀυγάζου-
σα, σωτηριώδεις, ἀρετὰς πάντοτε·
ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφό-
ρον σήμερον, χαρμονικῶς, πίστει
ἐορτάζομεν, θεομακάριστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὁ εὐθεὸς ἡ ζωὴ σου, καὶ πα-
νίερὸν σου τὸ τέλος, Πάτερ Ἀ-
θανάσιε! ἐν αὐτῷ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ
Ὁρους πληθὺς συναγθεῖσα, ὡς
ἐβλεψεν ἀπνοῦν ἐν κλίνῃ σε, ῥή-
μασι γοεροῖς ἀνεβόα. Δὸς τελευ-
ταῖον λόγον τοῖς δούλοις σου Ἀ-
γίε· διδάξον, ποῦ καταλείπεις τὰ

τέκνα σου Πάτερ, ἃ ἄκτειρας ὡς Πατήρ, ὄντως συμπαθῆς καὶ φιλόστοργος. Ὅμως κἀν ὡδεατῷ τάφῳ καλύπτῃ, ἀνω σε πάντες πλουτοῦμεν προστάτην, καὶ πρεσβυτήν πρὸς Θεόν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίζει σε. Φύλ. 322.

Εἰς τὴν Λιτὴν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα ἦχος α΄.

Τὸν ἀνέσπερον φωστήρα τῆς οἰκουμένης μέλψωμεν Ὅσιον Ἀθανάσιον ὑπὲρ ἥλιον γὰρ ἐλαμψεν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, καὶ πιστῶν ταῖς φρυκτωρίαις τὰ συστήματα, πρὸς ἀρετὴν ἐχειραγωγῆσε· τὸ μὲν, θεοπνεύστοις διδαχαῖς, καὶ σωτηρίων ῥημάτων εἰσηγήσειν, ἃς περ, ἀφθονωτάτους, οἷα κρουνοὺς, ἀπὸ χειλέων ἐπήγαξε· τὸ δὲ τῇ πράξει τῇ θαυμαστῇ, καὶ ἰσαγγέλω πολιτεία, πρὸς ζῆλον ἐφελκόμενος· καὶ ἀμφοτέρα, βίον καὶ λόγον ὑπέρλαμπρον, ὡς παιδοτρῖθης ἀριστος θεοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν δε τὴν ποιμνὴν φρούρησον, καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν κράτησον ὡς φιλόανθρωπος.

ἦχος β΄. Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς.

Τὸν Χριστοῦ ἐραστήν, τὸν ἐπώνυμον τῆς ἀθανασίας, τὸν ἀληθῆ μύστην τοῦ Σωτῆρος, καὶ κλέος καὶ καύχημα, τῶν μονοτρόπων πάντων καὶ ποδηγέτην, τὸν ἡγιασμένον ἀπὸ βρέφους τῷ Κυρίῳ, χοροὶ Πατέρων συνελθόντες εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἔρωτα θεῖον ἐν ἑαυτῷ συλλαβὼν, τὴν μὲν τοῦ κόμου ἐλίπεν ἀπάτην, ἦρε δὲ τὸν

ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπωμάδιον· καὶ τὰ στίφη τῶν Δαιμόνων ἐτρέψατο ἀνδρείως, δεκνὺς ἡμῖν πρακτικῶς, τῆς θείας ἀγάπης τὸν ἀριστον δρόμον· τὸν αὐτὸν γὰρ καὶ αὐτὸς διαδραμῶν, ἐν σπουδῇ πέφθακε, τὸ φῶς τε ἀληθές, τῆς Τριάδος τῆς πανουργοῦ. Ὁ θαύματος ἐστατικῶς, καὶ πράγματος θεοπρεπτοῦς! ὅτι γήινος ὢν τῇ φύσει, ἴσος γέγονε παῖς νοεραῖς οὐσίαις, δόξαν καὶ τιμὴν θεοθεν ἀπλετοῖν λαμβάνων, καὶ πρεσβευτῆς ἡμῖν γίνεται, ὡς ἂν τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

ἦχος δ΄. Ἐξέλθετε ἔθνη.

Ἐξέστησε νόας, ἐξέπληξε καὶ βροτοὺς, τὰ πανθαύμαστα σκάμματα τῆς ἐν ἀσκήσει σου βιοτῆς· ὡς περ γὰρ ἄσκαρος σχεδὸν, ἐν σαρκίῳ γεηρῷ, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις προσεπάλαισας. Γενεαὶ γοῦν σε πᾶσαι μέλπουσι τῶν εὐσεβῶν, ἐξαίρετως δὲ ἡ σὴ τιμία πόμνη, τὸ λαμπρόν σου τῶν πόνων στηλογράφημα· ἦν ἀνέδειξας ὡς πόλιν ἐν ἐρήμῳ τερπνῆν, ἦν οἰκητήριον στίφους μοναζόντων εὐπρεπῆς κατέστησας· ἡ καθάπερ ἐν ἐνδύμασι πολυτίμοις, τοῖς σοῖς καθωραίζεται θαυμασίως, καὶ τοῖς γενναίοις σου ἄθλοις· καὶ σοῖς λιταῖς Ἀθανάσιε, καὶ πρεσβείαις ἐξαιτεῖ, πρὸς Χριστοῦ περιφρουρεῖσθαι, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος κλ. α΄.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀμάτων· ἡ χάρις γὰρ τοῦ Πνεύματος, πάσης σάλπιγγος εὐηχέστερον, πάντας πρὸς ἕμνον συγκαλεῖ

τοῦ

τοῦ Θεοφόρου Πατρός. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες θαυμαζέτωσαν, τοῦ παμβασιλέως τὸν γνήσιον οἰκέτην, τὸν τοῦ κοσμοκράτορος τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, Πνεύματος ἁγίου πανοπλία τροπώσαμενον. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὸν τῆς ἀρίστης ὄντως κανόνα τε καὶ τύπον, ποιμασίας εὐφημήσωμεν· τὸν ἐν δόγμασιν ἀκραιφνή· τὸν ἐν τῇ πίστει γενναῖον· τὸν ἐν θεωρίαις ὑψίνου· ἐν πρόξεσιν ὑπερνεφεῖ· ἐν διδάγμασι τῆς τρυφῆς χειμάβρουν· τὸν ποδηγέτην τῶν πλανωμένων· τὸν ἐδραστήρα τῶν κλονουμένων· τὸν πᾶσι τοῖς ἀσθενοῦσι συμπαθέστατον· Ἄθω τὸ μέγα κλέος, ἐγκωμιάζοντες πάντες εἰπώμεν. Πατέρων κοινωνέ Ἄθανάσιε, πρόστη-οι τῶν σῶν οἰκετῶν, διὰ παντός ἡμῶν Πάτερ, καὶ σῶσον τὴν ποίμνην σου ταῖς ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων προκύψασα γὰρ ἄνωθεν ἡ παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτω κρατουμένους ποίη, ἀπολύσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ· τὴν φωτοφόρον νεφέλην· τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα· τὴν ἐμφυχόν τε κιβωτόν· τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπό-

του θρόνον· τὴν μανναδόχον χρυσέαν στάμνον· τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου πύλην, ἀπάντων Χριστιανῶν τὸ καταρύγιον, ἄσμασι θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἰπώμεν. Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄ Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις Ἄθανάσιε Ὅσιε· τὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, φανεῖς καθαρότητος, ἀηλίδωτον ἔσοπτραν, ἀκτινοβόλους, ἀστραπὰς εἰσδεχόμενος, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε· ὅθεν καταυγαζόμενος, ἑώρας τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας, φωτοφανείας μυσόμενος, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις τῶν Ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγεννημένος, καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ τεμῶν τὰς ρίζας, καὶ τῶν δαμόνων ὄρμας, ὑποστάς ἀνδρείως Ἄθανάσιε, αὐτῶν ἐθριάμβευσας, τὴν ψυχόλεθρον πλάνησιν· τὴν τοῦ Σταυροῦ δέ, τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δόναμιν ἦν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἀπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ.

Στιχ. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος.
Στύλος φωτεινῆς ἀρετῶν, ἐστηρικμένος, καὶ νεφέλη σκιάζουσα, σὺ ἄφθης τῶν ἐν τῷ Ἄθω πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τῶν Θεῶν ὁρώντων προηγούμενος, Σταυροῦ βακτηρία, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν τὸν νοητὸν δὲ, Ἀμαλῆκ τροπωσάμενος, ἀνεμπόδιστον, τὴν οὐράνιον ἀνοδὸν, εὖρες θεομακάριστε, καὶ κλῆρον ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Τὴν τῶν Πατέρων καλλονὴν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ κλέος, τὴν βρύσιν τῶν θαυμάτων, καὶ πρὸς Θεὸν πρεσβευτὴν ἀκαταίσχυτον, συνδραμόντες ὡς φιλέοργοι, ἁσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν, λέγοντες. Χαίροις ὁ τοῦ μονήρους βίου κανὼν καὶ χαρακτήρ, καὶ τύπος ἀκριβέστατος. Χαίροις φωστῆρ τηλαυγέστατε, ὁ δαδουχῶν τὴν σύμπασαν, ἀρετῶν τοῖς πυρσεύμασι. Χαίροις τῶν ἐν ὀδύναις ὁ μέγας παρακλητῆρ, καὶ θερμὸς προστάτης τῶν περιστατουμένων. Σὺ τοιγαροῦν Ἀθανάσιε, μὴ παύση πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου ταύτης, καὶ πάντων πιστῶν, τῶν τιμῶντων σου τὴν σεβάσμιον κοίμησιν. Καὶ νῦν, Θεοτόκε σὺ εἰ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ΄.

Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν, σοῦ κατεπλάγησαν, Ἀγγέλων τάγματα,

πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀοράτους συμπλοκάς, ἐχώρησας πανεύφημε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας. Ὁθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σὲ ἡμίψατο, πλουσίαις δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν Κάθισμα.

ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τῶν ὧμων τὸν Σταυρὸν, ἀναλαβὼν τὸν τοῦ Χριστοῦ ἠκολούθησας αὐτῷ, διὰ τῶν ἔργων εὐσεβῶς, τῶν τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε Ἀθανάσιε· καὶ πᾶσι μονασταῖς, ἐνασκουμένοις σεμνῶς, γεγένησαι κανὼν, καὶ τύπος ἐνδοξεί. Ἀλλὰ τοῖς θείοις σκάμμασι, τὰ ἄνω ἀπολαβὼν νῦν βασιλεία, μὴ διαλίπης, καθικετεύων, τοῦ σώζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ὡς ὁ Προφήτης σοι βοῶ, εἰς κριτήριον Χριστέ· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὰ ἐμὰ, κατηγοροῦντά με πταίσματα, καὶ σοὶ κραυγάζω. Ἐλέησον εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον, ὡς τὸν Ἀρητὴν καὶ Πόρνην καὶ τὸν Ἀσωτον, καὶ τὸν Τελώνην φιλάνθρωπε· οὐ γὰρ δικαίους, ἤλθες τοῦ σῶσαι, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς πταίσαντας.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ Κυρίῳ Ὅσιε, εὐαρεστήσας
 διὰ

διὰ θείων πράξεων, καὶ πολιτείας καθαρᾶς, τῆς κληρουχίας ἠξίωσαι τῶν Ἀσωμάτων, σοφὴ Ἀθανάσιε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Προστασία ἀμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἔτοιμος, τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδης, ἢ πάντων βοήθεια.

Ὁ Ν. Καὶ οἱ Κανόνες τῶν Ἀγίων

(ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον, ἤχος πλ. δ΄.

Τῆ ὑπερμάχου.

Ως τῶν αὐλῶν οὐσιῶν λεωρὸς ἄριστος, καὶ πρακτικὸς ὑψηλῆς παναληθέστατος, ἀνακράζει σοὶ ἡ ποιμένη σου Θεορρήμον· μὴ ἐλλίπης ἱκετεῦσιν ὑπὲρ τῶν δούλων σου, λυτρωθῆναι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς βοῶντάς σοι· χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ εἶ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Λαμπαδὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νέος ὁσιομάρτυς Κυπριανὸς, ὁ ἐξ Αἰτῶν καὶ Ἀγράφων καταγόμενος, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει 1674.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Αἱ Καταβασίαι. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Ἐξαποστειλάριον.

Τῶν μαθητῶν ὁράντων σε.

Ως τηλαυγῆς ἀνέτειλας ἐκ κλιμάτων, Ἐφᾶς φασφόρος, καὶ ἑσπερίων, μέρη Ἀθανάσιε ἐφώτισας, σῶν ἀρετῶν λαμπρότησιν· ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου Κυρίω.

Θεοτοκίον.

Πανευαγῆς Παντάνασσα, ἱεραίσαις, τοῦ σοῦ τιμιωτάτου Ἀθανασίου, φύλαττε τὴν ποιμένην σου ἀπρόσφυστον, πάσης ἐναντιότητος, διὰ παντός σε ὑμνοῦσαν, τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῷ ἑρεξῆς γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίμιος ὄντως ὁ θάνατος, τοῦ σοῦ Ὁσίου Χριστέ, ἐναντίον σου πέφυκεν· ἰδοὺ γὰρ ἀνέβλυσεν, ἐκ ποδὸς ὁ θεράπων σου, πηγὴν αἱμάτων καὶ μετὰ θάνατον, παντοίας νόσους ἀποδιώκουσαν, καὶ φυγδεύουσιν, πονηρίας πνεύματα, οἷς ἐτι ζῶν, ἀντιπαρετάξατο, καὶ μέγχις αἵματος.

Πηγὴν θαυμάτων ἀνέδειξε, καὶ ποταμὸν δωρεῶν, τὴν σφοδρὴν τῶν Λειψάνων σου, τοῖς βροτοῖς ὁ Κύριος, Ἀθανάσιε πάνσοφε, τυφλοῖς τὸ βλέπειν αὐτὴ δεδώρηται· ἐλεφαντίδα λέπραν ἐκάθηρε· συνεχόμενους τε, ἀκαθάρτους πνεύμασιν, ἐκ τῆς αὐτῶν, ἐξουσίας ρύεται, καὶ σωφρονοῦντας ποιεῖ.

Χαίροις Ἀσκητῶν ἀγλαΐσμα, τῶν μοναζόντων ἀσπῆρ, τῶν Ποιμένων τὸ καύχημα, Πάτερ Ἀθανάσιε, τῶν Ὁσίων ὁμόσκητε· χαῖρε ἀγάπης καὶ σωφροσύνης πηγῆ· χαῖρε Τριάδος τὸ καταγώγιον· χαῖρε λαμπρότατε, λύχνη διακρίσεως· χαῖρε κανῶν, ἀρετῶν εὐθύτατε, καὶ στήλη ἐμψυχε.

Δόξα

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Πρὸς τὸ, Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην.

Τὸν τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμον, ἅπαντες εὐφρημήσωμεν, τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ ἀνδρικῶς καὶ γενναίως ἀσκήσαντα· ὃς καὶ τὴν ποιμνὴν συνήγαγε ταύτην, καὶ οἶκον Κυρίῳ ἀνήγειρε πόθῳ, καὶ τῇ Μητρί τοῦ Θεοῦ ἀνέθετο· ἧ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Αθανασίου ἡ γ'. καὶ ε'. Ῥδῆ.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Ὅσιακά.

Τῆ ς. τοῦ ἁγίου μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Σισῶη τοῦ μεγάλου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου γ'.
ἤχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Φαῖδρά ἐξανέτειλε, καθάπερ ἥλιος Ὅσιε, ἡ πανέροτος μνήμη σου, ἀκτίσιν ἀστράπτουσα, τῶν σῶν ἐναρέτων, πράξεων Παμμάρκαρ, καὶ καταυγάζουσα πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων σου· αὐτὴν οὖν εορτάζοντες, περιχαρῶς σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, μοναζόντων τὸ καύχημα.

Αγγελος ἐπίγειος, οἶδα περ ἄλλος ἐβίωσας, ἐγκρατεία τὸ σῶμά σου, μαράνας πανόλθεις, καὶ

(TOM. Γ')

ταῖς ἀγρυπνίαις, καὶ μνήμην θανάτου, διηνεκῶς ἐμμελετῶν, τὰ θεῖα Πάτερ ἐπαυξανόμενος, μεγίσταις ἀναβάσεσι, πρὸς ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον· ὅθεν ὄντως κατήνησας, ἐπ' αὐτὴν τὴν ἀκρόρειαν.

Θαῦμα ὑπὲρ ἐννοίαν, ἐν τῇ κοιμήσει σου γέγονεν, ὀσιόφρον θεσπέσιε, ἡνίκα ὁ Θίασος, τῶν ἁγίων Πάτερ, ἐπέστη ἄθροον· ὡς περ γὰρ ἥλιος σοφῆ, τὸ πρόσωπόν σου ἐξανατέταλκε, δηλοῦν τὴν ἀστραπόμορφον, τῆς σῆς ψυχῆς καθαρότητα, καὶ πιστούμενον ἅπαντας, οἰοῦ τέλους τετύχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης..

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μὲν ς'. μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισῶη τοῦ μεγάλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία μάρτυς Λουκία ἡ παρθένος, καὶ Ῥίξος Βικάριος, καὶ ἕτεροι πλείστοι μάρτυρες ζῆφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι εἰκοσιτέσσαρες μάρτυρες οἱ σὺν τῇ ἁγίᾳ Λουκίᾳ καὶ Ῥίξῳ, ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ ὀσιος πατὴρ ἡμῶν Ἀστειός, ἐπίσκοπος Δυρραχίου, ὑπὸ μελισσῶν κεντηθεὶς, τελειοῦται ἐν ἔτει 98.

Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι Ἀργίππος καὶ Φιλήμων καὶ Ὀνήσιμος, οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀπολλώνιος, Ἀλεξανδριῶν καὶ Ἐπίμαχος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

25 ΤΗ

ΤΗ Ζ΄ ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ· καὶ τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων. Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου ἤχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θεοφεγγή σε φωστῆρα, Πάτερ ἐπέγνωμεν, ταῖς νοηταῖς ἀκτίσι, καταυγάζοντα κόσμον, καὶ σκότος ἐκμειοῦντα τῆς πονηρᾶς, τῶν δαιμόνων συγχύσεως· τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ὅθεν πιστῶς, ἐορτάζομεν μακάριε.

Περιφανῆς ἐν τῷ βίῳ, πάλαι γενόμενος, πλούτῳ καὶ δυναθείᾳ, μοναζόντων τὸ σχῆμα, ὁσίως ἡμφιάσω, Πάτερ Θωμᾶ, τὴν πτωχείαν μιμούμενος, τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκωθέντος· ὅθεν πολλοῖς, σὲ χαρίσμασιν ἐπλούτισε.

Στύλω πυρὸς ὁρατῶς σε, Θεὸς ὠδήγησε, πρὸς σωτηρίαν Πάτερ, πρὸς γαλήνης λιμένα, πρὸς ὄρμον ἀπαθείας· ὕδωρ τῆ σῆ, προσευχῆ δὲ ἀνέβλυσε· καὶ ἀβλεπτοῦσι τὸ βλέπειν, καὶ τοῖς χωλοῖς, εὐδρομίαν ἐδώρησατο.

Στιχηρὰ τῆς Ἀγίας, ἤχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μάρτυς, ἀλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, ἔστης πρό βημάτων ἀνδρείως, Χριστὸν κηρύττουσα, σταύρωσιν ἐκούσιον καταδεξάμενον, καὶ δεσμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ πάσαις αἰχίαις, χαίρουσα ἀνέδραμες πρὸς

τὰ οὐράνια, δήμοις, ἀπ' αἰῶνος Μαρτύρων, συναριθμηθεῖσα καὶ δόξης, διαιωνιζούσης ἀπολαύουσα.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Κυριακῆ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ τῆς λείας ἀολήσεως, φαιδραῖς ἀγλαταῖς· ὅθεν τὸν Οὐράνιον θάλαμον ὤκησας· ἔνθα, ὡς παρθένος καὶ μάρτυς, πάντοτε χορεύουσα πάντων τῶν μνημονουόντων σου μνημόνευε.

Ρίζης, εὐκλεοῦς Κυριακῆ, κλάδος ὠραιότατος ὤφθης, καρπὸν σωτήριον, φέρων τῆς ἀθλήσεως, τὰ κατορθώματα, καὶ μαραίνων ἐν χάριτι, ςυτὰ ἀσεβείας· ὅθεν τὴν πανίερον, μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δίξα, ἤχος πλ. β'.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτήρος, παρέστη ἡ παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν, ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἐδραμον Χριστέ ὁ Θεός· ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσης με Νυμφίε ἐπουράνιε· αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις, κατὰπεμφον ἡμῖν παντοδύναμε Σωτῆρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

Πανύμνητε κατάβαλε, ἐχθρῶν μαιφρονούντων ἰσχύν, καὶ τὴν λύ-

πην τοῦ λαοῦ σου εἰς χαρὰν, με-
τάβαλε Παρθένε, καὶ ἔλεος παρά-
σχου, ὅπως σωθέντες ἀνυμνώ-
μην σε.

Ἡ Σταυροθεοκίον.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὄρωσα
ἢ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμα-
μένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα.
Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς
πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Δόξα, ἦχος β'.

Εν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν
ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ· ἐκεῖ κατεσκήνω-
σεν ἡ ἁγία, τὴν λαμπάδα ἄσβε-
στον τηρήσασα· ἀκούσωμεν τῆς
παρθένου ἐγκώμιον· ὦ παρθενία
ναός Θεοῦ· ὦ παρθενία μαρτύρων
δόξα! ὦ παρθενία Ἀγγέλων συνό-
μιλε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ἡ Ἄμνάς σου Ἰησοῦ.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία,
καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΤΩ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ μάρτυς Χριστοῦ ἡμᾶς συν-
εκαλέσατο, τοὺς ἄθλους αὐτῆς,
τοὺς θεῖους καὶ παλαιάματα, ἐγ-
κωμίσις ἄσαι νῦν· φερωνύμως αὐ-
τῇ γὰρ πέφησεν, ὡς ἀνδρεία τῷ
φρονήματι, κυρία νοός τε, καὶ πα-
θῶν ἀπρεπῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνί ζ'. μνήμη τῆς ἁγίας
μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὄσιος Πατὴρ ἡμῶν
Θωμᾶς, ὁ ἐν τῷ Μαλεῶ τῷ ὄρει ἀσκή-
σας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἵ ἅγιος Ἱερομάρτυς Εὐστάθιος, κύ-
ρι τελειοῦται.

Ἵ ἅγιος Πολύκαρπος ὁ νέος, ἐν μα-
χαίρᾳ τελειοῦται.

Ἵ ἅγιος Εὐάγγελος, ζῆρει τελειοῦ-
ται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Περεγρίνος, Λου-
κιανός, Πομπήσιος, Ἡσύχιος, Παπκίας,
Σατορνίνος καὶ Γερμανός, ἐν θαλάσῃ
ρίφθέντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἵ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Εν οὐρανοῖς ὡς Μάρτυς, Κυ-
ριακῆ σὺν τῷ Θεῷ, παρισταμένη
ἐνδόξως, πάντας ἡμᾶς τοὺς εὐσε-
βῶς, μνήμη τὴν σὴν ἐκτελοῦντας
σῶζε σεπταῖς σου πρεσβείαις.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτάταις Κόρη, Κυριακαῖς
τῆς σῆς σεμνῆς, πρεσβείαις φύλ-
λαττε πάντας, δούλους τοὺς σους
ἐκ τῶν δεινῶν, καὶ πάσης ἄλλης
ἀνάγκης, ὡς προστασία τοῦ κό-
σμου.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια.
ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθληφόρε ἐνδοξε, σὺ
τὸν Νυμφίον Χριστὸν, ἐκ καρδίας
ἠγάπησας, καὶ αὐτὸν ἐκήρυξας,
τῶν τυράννων ἐνώπιον· διὸ βασά-
νων δεινὰ ὑπήνεγκας, γενναιοτά-
της ψυχῆς στερρότητι, καὶ εἰσε-
λήλυθας, σὺν αὐτῷ πανεύφημε,
ὡς ἀληθῶς, εἰς νυμφῶνα ἀφθαρ-
τον, καὶ ἀτελεύτητον.

Μάρτυς ἀθληφόρε ἐνδοξε, Κυ-
ριακῆ τοῦ πυρός, σὺ τὴν φλόγα
κατέσβεσας, ἀλλὰ καὶ τὸ πρῶταγ-
μα, τῶν θηρῶν κατεπράυνας, τῇ
πρὸς

πρὸς τὸν κτίστην ζεούση πίστεϊ σου, καὶ ταῖς πρὸς τοῦτον θερμαῖς ἐντεύξασιν. Ὅθεν ὑμνοῦμέν σε, κατὰ χρέος ἄσμασι, νύμφη Χριστοῦ, ἄθλησιν τὴν πάντιμον θεομακάριστε.

Μάρτυς ἀθληφόρε ἐνδοξε, διὰ Χριστὸν τὸν Θεὸν, πολυώδυνα βάσανα, καὶ σαρκὸς σπαράγματα, ἀνδρικῶς ὑπομείνας, τὸν σὸν ἀγῶνα λαμπρῶς διήγυσας, καὶ μαρτυρίου τὸ στέφος εἴληφας, παρὰ τοῦ νέμοντος, τρανῶς τοῖς κηρύττουσιν αὐτὸν Θεὸν, νομίμως ἀθλοῦσί τε, βραβεῖα νίκης λαμπρά.

Δευτεροῦμεν τὸ πρῶτον.

Δόξα, ἦχος β΄.

Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

(Ὅρα εἰς τὸν Στίχον τοῦ Ἑσπερινοῦ.)

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία ὡς σύνθετος καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ἡ. τοῦ αὐτοῦ μηνος.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδοξοῦ

Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Κατάλυσις αἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους Γ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

Ασφορισμένος ὑπάρχων, ἀπὸ κοιλίας Μητρὸς, ὑπὸ Θεοῦ πανσόφως, οὐρανόθεν τὴν κλήσιν, ἔσχεσ κατα Παῦλον· ὅθεν μαθὼν, τὰ ἐκούσια πάθη Χριστοῦ, κήρυξ αὐτοῦ ἀνεδείχθης καὶ ζηλωτῆς, ἀληθῶς Μάρτυς Προκοπίε.

Τῆ μυστικῇ παντευχίᾳ, καλωπλισμένος σοφῆ, νικοποιοῦ τροπαίου

τοῦ Χριστοῦ τῷ σημείῳ, Προκόπιε θεόφρον, θράση ἐχθρῶν, δυσμενῶν ἐξηφάνισας· καὶ τῶν εἰδώλων τὰ ξόανα καθελὼν, μέχρις αἵματος ἐνήβλησας.

Ως τὸ στρατόπεδον πάλαι, σὺν ταῖς πισταῖς γυναιξί, τῷ οὐρανίῳ Μάρτυρι, Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ, προσήγαγες Κυρίῳ· οὕτω καὶ νῦν, τοὺς τελούντας τὴν μνήμην σου ταῖς σαῖς πρεσβείαις προσάγαγε τῷ Χριστῷ, ὦ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια.

ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Αστρον ἀνατέταλκας, ἐκ τῆς Ἐφῶς πολύφωτον, καταυγάζων Προκόπιε, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ταῖς θεοσημείαις, καὶ τῇ καρτερίᾳ, τῶν ἀλγεινῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ ταῖς τῶν ἀθλῶν μεγίσταις λάμπεσι· διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἐορτάζομεν σήμερον, ἀθλοφόρε Προκόπιε.

Σῶμά σου Προκόπιε, καταξέομενον ἐνδοξε, καὶ πυρὶ δαπανώμενον, εἰρχταῖς συγκλειόμενον, δμιλοῦν παντοίαις, ἰδέαις βασάνων, ξίφει τεμνόμενον σοφῆ, τὴν βασιλείαν σοι προεξένησε, παμμάκαρ τὴν οὐράνιον, ἐν ἧ χοροεὐεῖς γηθόμενος, ἀθλοφόρε πολυάθλε, τῶν Ἁγγέλων συμμετόχε.

Δῆμον προσενήνοχας, τῷ Ποιητῇ διὰ πίστεως, ἱερώς ἐναθλήσαντα, θεόφρον Προκόπιε, μεθ' ὧν τῶν Μαρτύρων, χοροῖς ἠριθμήθης, καταβαλὼν τὸν δυσμενῆ, ἀνδρειοφρόνως ἀξιοθαύμαστε· διό σε μακαρίζομεν, ὡς στρατιώτην ἀήττη-

τον, ὡς γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχον.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Εξέλαμψε σήμερον, ἡ ἐνδοξος μνήμη σου, Προκόπιε πολυάθλε, συγκαλοῦσα ἡμᾶς τοὺς φιλεόρτους, πρὸς εὐφημίαν καὶ δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὅθεν καὶ προστρέχοντες, ἐν τῇ σορῶ τῶν λειψάνων σου, λαμάτων χαρίσματα λαμβάνομεν· καὶ τὸν σὲ στεφανώσαντα Σωτῆρα Χριστὸν, ἀνυμνοῦμεν εἰς αἰῶνας, ἀκαταπαύστως δοξάζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τρίτημος ἀνέστης Χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα. Μὴ παρίδῃς, τὸν μικρὸν μου στεναγμὸν· ἐν ᾧρᾳ ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὄρωσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ᾧδύρετο βοῶσα. Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνουντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ουρανός ἐν ἡ κλησίς σου, ὡς τοῦ κήρυκος γέγονε, τῶν ἐθνῶν Προκόπιε πανασίδιμε· καὶ φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ σκότος κατέλιπες, τῶν εἰδώλων καὶ φωστήρ, τῶν πιστῶν ἐχρημάτισας, θείαις λάμπεσι, τῶν σεπτῶν σου ἀγώνων καταυγάζων, τὰ πληρώματα τοῦ κόσμου, κλέος Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Στίχ. Θαυμάσιός ὁ Θεός.

Εγκρατεία τὸ πρότερον, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσας ὑπέρτερον, πρὸς τὴν ἀλλοίαν, ἀνδρειοφρόνως ἐχώρησας, παμμάκαρ Προκόπιε, ἀπειδήσας τῆς σαρκὸς τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὅθεν ἅπασαν, ὑπομείνας ἰδέαν τῶν βασάνων, στερηφόρος πρὸς τὰς ἄνω, χοροστασίας ἀνέδραμες.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ.

Στρατηγὸς ὡς ἀήττητος, τῷ Σταυρῷ ὀπλισάμενος, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος πᾶσαν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἐδύθισας, καὶ ὄμβρους ἀνέβλυσας, λαμάτων δαψιλῶς, ἐκπηγῶν ἀρυόμενος, ἀξιάγαστε, τοῦ Σωτῆρος καὶ πάντας καταρδεύων, τοὺς φλογμῶ τῶν παθημάτων, συνεχομένους θεοῦ πνευστε.

Δόξα ἦχος πλ. δ΄.

Προκοπίου Χαρτοφύλακος.

Ταῖς μυστικαῖς λαμπηδόσι, τῆς ὑπερφώτου Γριάδος καταυγάζομενος, Μάρτυς Προκόπιε γενναϊόφρον, θέσει Θεὸς χρηματίζεις, θεούμενος ἐν μεθέξει· ὅθεν τοῦς πίστει τελουντάς σου τὴν φωσφῶρον ἑορτὴν, ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων, περίσῳζε σὰς πρεσβείαις.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε πυρίμορφον ὄχημα· χαῖρε ἀυγὴ μυστικῆ, ἡ τῷ κόσμῳ εἰσάξασα, τὸν λαμπρὸν καὶ ἄδυτον καὶ ἀνέσπερον ἥλιον· χαῖρε κογχύλη, πορφύραν βάψασα, ἐκ σῶν αἱμάτων, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός· χαῖρε πανάχραντε· χαῖρε φυλακτήριον, πάντων πιστῶν, τῶν

προσκα

προσκαλουμένων σε, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ δρώμενον λέαμα, ὃ τοῖς ἔμοις ὀφθαλμοῖς, καθοράται ὡς Δέσποτα; Ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ζύλω ἀνήρηται, καὶ θανατοῦσαι, ὃ πᾶσι νέμων ζώην; Ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ΄. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.
Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.
καὶ ἀπόλυσις.

Τῶ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β΄. Τὰ ἅνω ζητῶν.

Τῷ ζήλω Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος, καὶ ἐν τῷ Σταυρῷ, τῷ τιμίῳ φρουρούμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρούραγμα, καὶ τὰ θράση καθεῖλες Προκόπτε, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὑψώσας, τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἢ μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Θεοδοσία ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου Προκοπίου, καὶ ἕτεραι δώδεκα συγκλητικαὶ γυναῖκες, καὶ ὁ ἅγιος Ἀβδᾶς, καὶ δύο Τριβούνιοι, Ἄντιοχος καὶ Νικόστρατος, ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ Ὄσιος Θεόφιλος ὁ μυροβλήτης, ὃ ἐν τῷ Ἄθῳ ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νέος ἱερομάρτυς Ἀναστάσιος, ὃ ἐξ Ἰωαννίνων, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀβλήσας, ζῆφει τελειοῦται ἐν ἔτει 1743.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὡς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Εξ οὐρανοῦ ὡς τῷ Παύλῳ, ἐγένετό σοι ἡ κλήσις· ἢ φερωνύμως προκόπτων, Προκόπτε τῷ Κυρίῳ, χοροὺς προσήξας Μαρτύρων μεθ' ὧν πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν σὲ εὐφημούντων.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὸ πολίτευμα Λόγε, κραταίωσον ἐν πολέμοις τοῖς Βασιλεῦσι τὸ νίκος, κατὰ βαρβάρων παρέχων, τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἣν ἐδώρήσω, Χριστιανοῖς προστασίαν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος β΄. Βυζαντίου.

Ως προκόπτων ἐν Θεῷ, πάντας πρέσβευε ἀβλοφόρε, προκόπτειν ἐν αὐτῷ, Μαρτύρων κλέος μέγιστε Προκόπτε, ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, καὶ τῷ τούτου θρόνῳ ἀεὶ παριστάμενος, ἐν θεαρέστοις ὁδοῖς καὶ θείαις πράξεσιν, εὐαρεστούντας αὐτῷ, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Ἦχος γ΄. Γερμανοῦ.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡς περ ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων τὸ θεῖον χάρισμα ἐδέξω, καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ θράση, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες. Μαρτύρων τὸ καύχημα, ἀβλοφόρε Προκόπτε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἰκέτευσ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ΄. Κυπριανοῦ.

Αἶνος τῷ Θεῷ ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσάδεται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ.

μη σου, Προκόπτε πολυάθλε· σὺ γὰρ ὤφθης ἀκραιφνῆς στρατιώτης τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι εἰδώλων τὰς μορφάς· καὶ νῦν προσηρείσθης τῷ φέγει τῆς Τριάδος, καταपुरσεύων ἡμῶν, τὰς διανοίξαι ταῖς πρεσβείαις σου.

ἦχος πλ. α'.

Η' Ἐκκλησία σήμερον, στολισαμένη ταῖς ἀθλοῖς σου, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφῆμως κραυγάζει γεραίρουσα. Χαίροις, ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου. Χαίροις, Μαρτύρων τὸ καύχημα, καὶ Βασιλέων κραταίωμα. Προκόπτε πολυάθλε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον μὴ διαλίπης πρεσβεύων, ὡς παρῆρησίαν ἔχων, Ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα. ἦχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Ὡσπερ ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν, ἐκ τοῦ Θεοῦ δεξάμενος, Μάρτυς Προκόπτε, καὶ προκόπτων ἐν Θεῷ, τῆ τοῦ Σταυροῦ πεποιθήσει, τῶν τυράννων τὸ δυσσεβές, καὶ τῶν βασάνων τὸ ἀπηγές, ἀνδρείως κατήσχυνας. Διὸ καὶ μέχρις αἵματος ἀντικατέστης πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, πρὸς ἀοράτους ἐχθρούς ἀνταγωνισάμενος, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι τῆ οἰκουμένην εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεή-

σεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ ὀλίψεως.

Εἰ βούλει, Δοξολογία Μεγάλη,
καὶ Ἀπόλυσις.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον.
Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Παγκρατίου, Ἐπισκόπου
Ταυρομενίας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ'.

ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅτε, ἡ κρηπίς τῶν Μαθητῶν, περιερχομένη τὸν κόσμον, ὅλον ἐστήριξε, τότε σε εὐράμενον λίθον ὡς ἐντιμον, Ἐκκληστίας μεμλιον, προβάλλεται μάκαρ, στήλας καταστρέφοντα, εἰδωλικᾶς καὶ ναοῦς, θεία δυναστεία τοῦ Λόγου, τοῦ διὰ σαρκὸς ὁμιλῆσαι, Πάτερ τοῖς ἀνθρώποις εὐδοκήσαντος.

Λόγω, φυγαδεύων πονηρά, πνεύματα κακίας ἐτέλεις, πνευματικούς τοὺς λαοὺς, Πνεύματος τῆ χάριτι, Μάρτυς Παγκράτιε, ἀνατέμνων τὴν αὐλακα, τῆς τούτων καρδίας, καὶ καταβαλλόμενος σπόρον τὸν ἐνθεον· ὃν περ, γεωργῷ προσηγάγου, τῷ ἐπουρανίῳ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε.

Δύσιν, φρυκτωρίαῖς νοηταῖς, σὺ ἀνατολήν ἀπειργάσω, ἥλιον φέρουσαν, θείας ἐπιγνώσεως, τοῦ ἐκ Παρθένου ἡμῖν, ὑπὲρ νοῦν ἀ-

νατειλαντος· και δύσας ἀθλήσει,
 Πάτερ ἐξανέτειλας, πρὸς φῶς ἀ-
 νέσπερον· ἐνθα, τῶν ἐσόπτρων λυ-
 θέντων, βλέπεις τὸ ποθούμενον
 κάλλος, τοῦ ἀγωνοθέτου σου Παγ-
 κράτιε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ,
 καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνί θ'. μνήμη τοῦ ἁγίου
 πατρὸς ἡμῶν Παγκρατίου, Ἐπισκόπου
 Ταυρομενίας, τῆς ἐν Σικελίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες
 Ἀνδρέας καὶ Πρόβος πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Φῶς ἀναλλοιώτων.

Πέτρος ἡ πίστεως πέτρα, Παγ-
 κράτιε κραταίαν σε, κρηπίδα Μάρ-
 τυς καὶ βάσις, καθίστησιν Ἐκκλη-
 σίας· μεθ' οὗ καὶ σὺ τὴν σὴν ποι-
 μνην, φύλαττε Πάτερ, ἐκ τῶν τῆς
 Ἄγαρ ἀβλαβῆ.

Θεοτοκίον.

Πάντες πιστοὶ σε μεσίτιν, πρὸς
 τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, νῦν προ-
 βαλλόμεθα μόνην, οἱ συτταυρού-
 μενοι τούτῳ· διὸ μὴ παύσῃ πρεσ-
 βεύειν Θεογεννήτορ, ὑπὲρ τῶν πί-
 στει σε ἀνυμνούντων.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
 σύνθεσις καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα

πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικο-
 κοπόλει τῆς Ἀρμενίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ἙΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
 Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Μαρτύρων γ'.

Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμεῖς,
 λίθοις συντριβόμενοι, Χριστὸν τὴν
 πέτραν τὴν ἀόρηκτον, οὐκ ἐξηρ-
 νήσασθε· ἀλλὰ νικηφόροι, χάριτι
 γενόμενοι. Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς
 συναγάλλεσθε· μεθ' ὧν πρεσβεύ-
 σατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡ-
 μῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔ-
 λεος.

Καλλίνικοι Μάρτυρες φρου-
 ραῖς, ἅμα συγκλειόμενοι, ὡς ἐν-
 τολῶν θείων φύλακες, καὶ ἐκτη-
 κόμενοι, δίψει οὐρανόθεν, δρόσον
 ἐχομίσασθε, ὑμᾶς πνευματικῶς ἀ-
 ναψύχουσιν· διὸ πρεσβεύσατε, δω-
 ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
 εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀήττητοι Μάρτυρες ζωῆν, ἀ-
 ληθῆ ποθήσαντες, καὶ εἰς αἰεὶ δια-
 μένουσαν, θάνατον ἀδικον, παρα-
 νόμῳ ψήφῳ, χαίροντες ὑπέστητε,
 καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων εὐφραίνε-
 σθε· μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρη-
 θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
 ρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ,
 καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνί ε'. μνήμη τῶν ἁγίων
 τεσσαράκοντα πέντε μαρτύρων τῶν ἐν

Νικο-

Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας μαρτυρητάντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες Βιάνωρ καὶ Σιλουανός, οἱ Πισίδιοι, ζήφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀπολλώνιος, ὁ ἐκ Σάρδεων, σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Οἱ δεκακισχίλιοι ὁσιομάρτυρες κατοικοῦντες εἰς ὅπας καὶ σήλαια τῆς Αἰγύπτου, πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Πολυχειρὶα γυνώμης, καὶ ἐν ἀνδρία τῆς ψυχῆς, οἱ τεσσαράκοντα πέντε, Μάρτυρες πάντας τοὺς ἐχθροὺς, συνδιεσπάραξαν Σῶτερ· ὦν ταῖς εὐχαῖς ἡμᾶς σώσον. Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν πάντες, ἔχομεν οἱ ἁμαρτωλοὶ, ὦ Παναγία Παρθένε, σὺ εὐδιάλλακτον ἡμῖν, ἀπεργασαι τὸν Υἱόν σου, σὴ μητρικῇ παρρησίᾳ.

ΤΗ ΙΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας, ὅτε τὸν Ὄρον τῆς Ηἰζεως ἐπεκύρωσεν.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Μετὰ τὸν Προομιαικόν, Στιχολογούμεν τὴν ἁ. Στασίον τοῦ Μακάριοι ἀγίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους Γ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐπόμενα.

ἤχος πλ. δ΄.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, ἡ τοῦ Κυρίου ἀμνάς, τὴν αὐτοῦ ἐθελοῦσιον, μιμουμένη νέκρωσιν, διὰ

(ΤΟΜ. Γ΄.)

πόνων ἀθλήσεως, κειμένη τάφῳ, αἵματος πρόσχυσιν, ἀναπηγάξει, σθένει τοῦ πνεύματος· ἦν ἀρυόμενοι, εἰς ψυχῶν καθάρσιον, τῷ τοῦ παντός, αἰνεσὶν προσάγομεν, Θεῷ ἐκάστοτε.

Μάρτυς ἀληθῶς πανεύφημε, θυρῶν ἐπέσχεος ὄρμας. Δανιὴλ ὡς τὸ πρότερον, καὶ πυρὸς ἐν χάριτι, εὐχερῶς κατετόλησας, καὶ πᾶσαν ἄλλην, εἴσασα βάσανον, ἐδέξω στέφος, νίκης ἀμάραντον, καὶ ἀνελήλυθας, πρὸς τὸν σοὶ προθύμενον, περιχαρῶς· ὅθεν σε γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

Θείων πατέρων συνάθροισμα, πίστει ὄρον τῇ σῇ, κορυφῇ ἐπιτίθεται· ὅνπερ πανασίδιμε, ἡγκάλισω φυλάττουσα, τὴν θείαν πίσιν ἀπαρασάλευτον, ἐκτρεπομένη ἀπασαν αἴρσιν, καὶ καταισχύνουσα, τοὺς τοῦ ψεύδους, ἐνδοξε, προσταστὰς· ὅθεν σε γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

Ἔτερα Στιχηρὰ, ἤχος δ΄.

Ὡς γενναίων ἐν μάρτυρι

Τὴν σφοδρὸν τῶν λειψάνων σου, καθορῶντες Πανεύφημε, ῥῶσιν ἀρυόμεθα ἀδαπάνητον, καὶ τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, καὶ νοῦν ἐλλαμπόμεθα, καθαρθέντες νοητῶς, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, μεπειτείαις σου, ἱεραῖς Εὐφημίαι· διὰ τοῦτο, μετὰ πόθου εὐφημοῦμεν, τὴν ἱεράν σου πανήγυριν.

Καὶ πυρὶ προσωμίλησας, καὶ θηρίοις ἐκδέδοσαι, καὶ ἐν λάκκῳ βέβλησαι καλλικάρθενε, καὶ τοῖς τροχοῖς ἐπιτίθεται, ἐξ ὧν σε ἐρρύσατο, ὁ τῶν ὅλων Ποιητὴς, καταισχύνας

26 τὸν

τὸν ταῦτά σοι μηχανώμενον, καὶ δοξάσας σε Μάρτυς Εὐφημία, τὴν κηρύξασαν τὸν ἕνα, Χριστὸν ἐν δυαί ταῖς φύσεσιν.

Εὐτυχῆ καὶ Διόσκορον, καὶ τοὺς τούτοις ὁμόφρονας, ἀεφάλους ἅμα τε καὶ παράφρονας, τοὺς ἀνιάτους νοσήσαντας, εἰς τέλος κατήσχυεν, Εὐφημία ἡ σεπτῆ, καὶ Χριστὸν ἀνεκήρυξε, ταῖς θελήσειν, ἐνεργείας τε ἅμα διπλοῦν ὄντα, καθ' ὑπόστασιν δὲ ἕνα ὡς οἱ Πατέρες ἐτράνωσαν.

Δόξα, ἤχος πλ. β΄.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος. Φύλλ. 346.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε. Φύλλα 322.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ζήτησον ταῦτα εἰς τὴν ΚΖ' τοῦ παρόντος.

Εἰς τὴν Λιτὴν Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

ἤχος α΄.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τὴν ἐτήσιον μνήμην τῆς πανευφήμου Εὐφημίας, μετ' ἐγκωμίων ὑμνήσωμεν λέγοντες. Χαίροις ἀθληφόρε καὶ Μάρτυς, ἡ τῶν τυράννων τὰ θράση καταργήσασα, καὶ τῶν καχοδόξων τὴν ἄνοιαν ἀπελέγξασα. Χαίροις τῆς Χαλκηδόνος τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῶν ὀρθοδόξων τὸ ἀσειστον ἔρεισμα. Χαίροις, ἡ διὰ Χριστὸν τὸν νυμφίον σου, τὴν μὲν ἀκμὴν τοῦ σώματος ταῖς βισάνοις καταναλώσασα, τὴν δὲ ψυχὴν ταῖς ἀκτίσι τοῦ πνεύματος ἐκλαμπρύνασα. Χαίροις, ἡ πρεσβεύουσα πάντοτε, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούσων σου τὰ μνημόσυνα.

ἤχος β΄.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡσπερ ζῶσα ἡ Μάρτυς, καὶ θανοῦσα ἐν λάρνακι, ταῖς τιμαῖς αὐτῆς χερσὶ τὸν ἡμέτερον Τόμον ἐπέφερε, τὸν δὲ τῶν αἰρετικῶν τοῖς ποσὶ κατεπάτησεν· ἐκφραυλίζουσα τούτων τὸ κακόνουν καὶ βλάσφημον, τῶν δὲ πιστῶν κρατύνουσα τὸ ὀρθόν, καὶ ἀκίβδηλον, ἕνα μὲν καθ' ὑπόστασιν τὸν Χριστὸν κηρυττόντων, διπλοῦν δὲ κατὰ φύσιν καὶ θέλησιν. Ἦς ταῖς πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, εἰρήνην ταῖς ἐκκλησίαις σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ἤχος γ΄.

Τοὺς τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς ἀγῶνας καὶ τῆς πίστεως, οὓς ὑπὲρ Χριστοῦ ἠγωνίσω, ἐν ἀσθενεὶ τοῦ θήλεος φύσει, ἐπαξίως τίς διηγῆσεται; ἢ τίς ἐξειπεῖν κατισχύσει τῶν ἀρετῶν σου τὰ προτερήματα, καὶ τῶν σῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, Εὐφημία πανεύφημε; τό τε στερρόν τῶν ὀρθῶν δογμάτων, καὶ ὀρθοδοξίας τὸ μόνιμον; διὸ καὶ ὑπὸ τῶν θείων Πατέρων τὸν τῆς πίστεως Ὄρον, ὡς ζηλωτῆς ταύτης πεπίστευσαι, ὃν καὶ φυλάττεις διὰ παντός ἀπαράτρεπτον, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἤχος δ΄.

Μαρτυρικὴν πανήγυριν, ἐπὶ γῆς τελομένην κατοπτεύοντες σήμερον, εὐφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι· συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς Εὐφημία ἡ σεπτῆ, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ καλοῦ τῆς ἐκκλησίας ποιμένου· καὶ

προβεί-

προβείσα ἡμῖν ἑαυτὴν, συγχωρεῖ ἑκάστῳ τὸν ἁγιασμὸν ἀπαρύσασθαι. Προσέλθωμεν ὁ γὰρ ἐν πίστει, καὶ ἀδιστακτῶ διανοίᾳ, μὴδὲν ὑφωρώμενοι, ἵνα ἐκ τῆς ἁγίας σοροῦ ἀπαντήσωμεν ἀφθόνως τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν, αἰτούμενοι συγχώρησιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. α΄.

Σήμερον τοῦ ἐπουρανοῦ Βασιλέως ἡ ἀμίαντος νύμφη, συγκαλεῖται ἡμᾶς πρὸς ἐστίασιν πνευματικὴν, Εὐφημία ἡ πάνσεπτος. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι πάντες, μυστικῶς εὐφρανθῶμεν, ἐν τῇ πανσέπτῳ αὐτῆς καὶ λαμπρᾷ πανδοκασίᾳ, καθαρθέντες τῷ νοῦ, ἐν φαίδραϊς ταῖς στολαῖς κατηγλαίσμενοι τοῦ Θεοῦ Πνεύματος· αὕτη γὰρ ὡς ἀγνή περιστέρα, τῷ τῆς παρθενίας κάλλει, τῷ Υἱῷ νομφευθεῖσα, ὀλικῶς τὴν Τριάδα ἐν ἐκυτῇ εἰσώκισατο, Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, τὸν ἕνα Θεόν, ὃν καὶ ποθοῦσα καὶ ζητοῦσα ἐνήθλησε· διὸ καὶ συμβασιλεύει αὐτῷ εἰς αἰῶνας, ἐν τοῖς ἐπουρανοῖς σκηνώμασι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.
ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ζύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε καθαρθῶμεν ἀδελφοί, χεῖλεσι, ψυχῇ καὶ καρδίᾳ καὶ ἀρυσώμεθα, πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἐκ τῆς ἁγίας σοροῦ, δωρεάν προχοόμενον, νῦν τῆς Πανευφήμου, μέσον προκειμένης τε, καὶ ὀρωμένης τρανῶς· ἦν περ μακαρίζοντες

πόθῳ, καὶ πιστῶς γεραίροντες πάντες θεοῖς ἐγκωμίοις καταστέψωμεν.

Στίχ. Ἰπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Ετῆς, πρὸ βημάτων καρτερῶς δυσσεβῶν τυράννων, ὡς ἀχιμῶν, πόνοις ἀνάλωτος, Μάρτυς καλλιπάρθενε, Χριστὸν κηρύττουσα, Θεὸν εἶναι παντέλειον, καὶ σάρκα λαβόντα, ἐν δυοῖ ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς θελήσεσιν· ὅθεν εἰς σοὺς πόδας τὸν Τόμον, τῶν αἰρετικῶν ἀπορρίπτεις, ζήλω τὸν ἡμέτερον κατέχουσα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Μάρτυς, Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ, πάντες εὐφημοῦμεν ἐν πίστει, καὶ μακαρίζομεν, ἱεροῖς ἐν ἄσμασι καὶ μελωδήμασι, τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν, εἰς ἐν συνελθόντες, οὓς τὸ νῦν συνήθροισεν, ὁ Βυζαντιῶν ποιμήν· ὃν περ, φρούρει, φύλαττε, σκέπε καὶ ἡμᾶς παντοίας ἐκ βλάβης, λύτρωσαι προσβείαις σου πανεύφημε.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Η διηριθμισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισμένη τὸν λογισμόν, ἡ μύρα προχέουσα ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ἡ ἐκ τῆς Ἐφῆς ἀνατείλασα ὡς ἀστὴρ φαεινός, καὶ ἀθροισμὸν ποιήσασα, διὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως τῶν θεῶν Πατέρων, μὴ διαλίπης ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία πανεύφημε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἄμπελος.
Ἀπολυτίκιον. ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Λίαν ἠύρρανας τοὺς Ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ τετάρτης Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογματίσαν, Μάρτυς ἐνδοξε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.
Σὲ τὴν μεριτεύσασαν.
καὶ ἀπόλουςις.

—ο—

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η νύμφη καὶ ἄμνας, τετραμένη τῷ πόθῳ, Χριστέ τοῦ ἑαυτῆς οὐρανοῦ Νυμφίου, ὀπίσω σου ἕδραμε, τὴν λαμπάδα κατέχουσα, τὴν δι' ἔλαιον, τῶν ἀρετῶν ἀνημμένην. Ταύτης ἅπαντας, ῥύσαι παντοίων κινδύνων, πρεσβείαις ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.
Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπερνοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεςιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πάσι καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατησχύνθησαν αἰσχροῦς, αἰρετιζόντων ἢ πληθῶς, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὕβρεως πέπλησται πολλῆς, ὅτε ἑώρων ποσὶ σου κατερρίμμενον, τὸν Τάμον ἐκυτῶν,

τὸν δὲ ἡμέτερον, τιμιαίς σου χερσὶ κατεχόμενον, κατηγοροῦντά ανοίαν ἐνδίκως, τῶν κακοδόξων, καὶ κρίζοντα· Χριστὸς ἐτέχθη, διπλοῦς τῇ φύσει, διπλοῦς δὲ καὶ ταῖς θελήσεσι.

Θεοτοκίον.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βῆτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μῆστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.
ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.
Εν τῇ εὐσήμεῳ ἑορτῇ τῆς πανευφήμου, μετ' ἐγκωμίων ψαλμικῶν πιστῶς ὁ δῆμος, εὐφημήσωμεν πόθῳ Χριστοῦ τὴν παρθένον· δογμάτων γὰρ ἀνεδείχθη τῶν πατρικῶν προστάτις, καὶ μετὰ τέλος, θαῦμα φρικτόν. Εὐτυχή καὶ Διόσκορον, ἐλέγξασα τοὺς κακῶς, νοσήσαντας εἰς δόγμα Χριστοῦ, ὃν ὕμνουντες δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.
Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἀγνή καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως. Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογιθεσίου φοβεροῦ, ἐν ᾧ τῆς ἐτάσεως μὴ αἰσχυνώμεν οἱ δοῦλοι σου.

Ἔπειτα οἱ Ἀνάβαλμοι, τὸ α'. Ἀντίρωγον

νον τοῦ δὲ ἤχου. Προκείμενον ἤχος β΄.
Ἰπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοι.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φρίνις ἀνήτει.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰη-
σοῦ ὄχλος πολλὸς, καὶ συνέθλιβον.

Κοντάκιον, ἤχος β΄.

Αγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας
ἐν τῇ πίστει κατεβάλου θερμῶς,
ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Νομφίου σου·
ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τὰς αἰρέσεις
καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν
τοῖς ποσὶ τῶν Βασιλέων ἡμῶν, ὑ-
ποταγῆναι πρέσβευε διὰ τῆς Θεο-
τόκου, ἢ ὑπὸ ἐξακοσίων τριάκοντα
Θεοφόρων Πατέρων Ὅρον λαβοῦ-
σα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ια΄. μνήμη τῆς ἁγίας
μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Κίνδεος, ὁ
πρεσβύτερος, πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Μαρκιανὸς μαχαίρᾳ
τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Μαρτυροκλῆς το-
ξευθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Λέων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Νικόδημος, διδάσκαλος τοῦ
ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἐν τῷ
Ἁγίῳ Ὄρει ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦ-
ται.

Ὁ ἅγιος νεὸς ὁσιομάρτυς Νικόδη-
μος, ὁ ἐξ Ἀλιμπασανίου τῆς Ἀθαναίας
καὶ ἐν αὐτῷ ἀθλήσας, ξίφει τελειοῦται,
ἐν ἔτει 1722.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβεΐαις.

Ἐξαποστειλάριον Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανοῦσα ζωηρὸν, αἱμάτων
μύρον ἐβλυσας ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι
ζῶσα, καὶ τῶν δογμάτων τοῦ Χρι-
στοῦ, τὰς πλάκας ταῖς ἀγκάλαις

σου, Εὐφημία κατέχεις· διὸ εὐφη-
μοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ο θεὸς ἡμῶν Ἀγνή, κτταρυ-
γὴν καὶ δύναμιν, καὶ βοηθόν σε
παρέσχεν, ἐν ταῖς θλίψεσιν ἡμῶν,
καὶ ἐν ταῖς περιστάσεσι· πάντας
οὖν ἡμᾶς ρῦσαι, ἐκ τῶν ἀναγκῶν
ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστῶμεν Στίχους
δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια
γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις παρθενομάρτυς Χρι-
στοῦ, ἢ ἐξ Ἐώας ὡς ἀστὴρ ἀνα-
τείλασα, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμέ-
νην, φωταγωγοῦσα φαιδρῶς, ψυ-
χῆς διαυγείᾳ καὶ φαιδρότητι· δι'
τῆς Θεῶν Θεόπσιμα, τῶν Πατέρων
κεκύρωται καὶ κατηργήθη, Εὐτυ-
χοῦς γλῶσσα βλάσφημος, Διοσ-
κόρου τε, τοῦ δεινοῦ καὶ πρᾶφρο-
νος. Χαίροις ἢ ἀποστάζουσα, κρου-
νοὺς τῶν αἱμάτων σου, καθαρτι-
κοὺς μολυσμάτων, ἐκ τῶν ἁγίων
λειψάνων σου, Χριστοῦ τῇ δυνά-
μει, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

Δεῦτε τῆς ἀβλήφουρου Χριστοῦ,
μετ' ἐγκωμίων τελουμένην πανή-
γυριν, ὀρώντες συνευφρανθῶμεν,
πνευματικῶς ἐν χαρᾷ, καὶ πανευ-
φροσύνῳς ἐορτάσωμεν· αὐτὴ γὰρ
κατέβαλε, τὸ ἀγέρωχον φρόνημα,
τῶν τυραννούντων, τῇ δυνάμει τοῦ
Πνεύματος· ὅθεν ἤρατο, κατ' αὐ-
τῶν μέγα τρόπκιον. Ταύτην γοῦν
εὐφημήσωμεν, εὐφήμοις ἐν ἄτμυ-
σι, τὴν καλλιπάρθενον κόρην, τῆς
εὐφη-

εὐφημίας φερώνυμον, Χριστὸν δυσώποῦντες, τοῦ δωρῆσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ορους παραλαβοῦσα σεμνή, ἔνδον τοῦ τάφου, εὐσεβῶν κακοδόξων τε, κατεῖχες ἐν ταῖς χερσί σου, ὃν οἱ Πατέρες καλῶς, ἀνωθεν πνευσθέντες συνεξέθεντο· τὸν δὲ κατεπάτησας, ὡς ψευδῆ καὶ ἀντίθειον, τῶν κακοδόξων, οὓς εἰς τέλος κατήσχυνας· ὅθεν ἅπαντες, εὐσεβῶς εὐφημοῦμέν σε, χαίροντες ἐν τῇ μνήμῃ σου, οὓς Μάρτυς ὁ πρόεδρος, ὁ ἱερός Βυζαντιῶν, ἐπισυνήγαγε σήμερον· διὸ τὸν Σωτήρα, ἐκδυσώπησον δοῦναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Πᾶσα γλῶσσα κινείσῃ πρὸς εὐφημίαν, τῆς πανευφήμου Εὐφημίας· ἅπαν γένος καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ παρθένοι, τὴν Χριστοῦ παρθενομάρτυρα ἐγκωμίοις καταστέψωμεν· νομίμως γὰρ ἀνδρῖσαμένη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀπορβίψασα, δι' ἀθλητικῶν πόνων, τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν· οὐρανίῳ δὲ καὶ θείῳ στέφει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.
Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.
Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.
Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων γ'.

ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πολυαιδέσι βασάνοις ἐγκατε-
ρήσαντες, φωτισθεῖς στεφάνους,
ἐκομίσασθε ἄμφω, Ἰλάριε καὶ Πρό-
κλε· ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανέορτον
μνήμην πιστῶς, ἐπιτελοῦμεν δεό-
μενοι ἐκτενώς, τοῦ πρεσβεῦειν ὑ-
πὲρ πάντων ἡμῶν.

Τοὺς σπαραγμοὺς τῆς σαρκός
σου Πρόκλε ὑπήνεγκας, τὴν δι'
αἰῶνος λήξιν, προορώμενος μά-
καρ, καὶ τὴν τοῦ Παραδείσου δια-
γωγὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον,
ἐν ᾧ ὑπάρχων ἰκέτευε καὶ ἡμᾶς,
φωτισθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

Καθάπερ δύο φωστῆρες κόσ-
μον φωτίζετε, τῇ τῶν θαυμάτων
αἴγλη ἀβλοφόροι Κυρίου, Ἰλάριε
καὶ Πρόκλε, τὸν σκοτασμόν, τῶν
παθῶν ἐκδιώκοντες· ὅθεν ὑμᾶς ἀ-
νυμνοῦμεν περιχαρῶς, ἑορτάζον-
τες τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

—ο—

Τῷ πρωῒ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνί 16'. τῶν ἁγίων μαρ-
τύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Σεραπίων
πυρὶ τελειοῦται, ἐν ἔτει 193.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἄνδρέας ὁ στρα-
τηλάτης, Ἡράκλειος, Φαῦστος, Μηνᾶς,
Μάμας, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀβλήσαντες
τελειοῦνται.

Ὁ ὁσιος πατὴρ ἡμῶν Μιχαὴλ ὁ Μα-
λείων, ὁ πνευματικὸς Πατὴρ τοῦ ἐν
Ἄθῃ ἁγίου Ἀθανασίου, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Ἡ

Ἡ ἅγια Βερονίκη, ἡ αἰμορροῦσα, ἦν ὁ Χριστὸς ἰάσατο, ἐν εἰρήνῃ τε λειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.
Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ ἀκολουθία ὡς
σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Η΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου
Γαβριήλ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαβ-
βαίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
πρωτόμια ἀμφοτέρων ἀνά τρία.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου.

ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριήλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ
θεοειδέστατος, ὁ φωταυγής καὶ
οὐράνιος, φῶς τὸ τρισήλιον, καθο-
ρᾶ καὶ μέλπει, σὺν ταῖς ἀνω Τά-
ξεσι, τὸ θεῖον καὶ φρικτῶδες μελῶ-
δημα, καθικετεύει τε, δωρηθῆ-
ναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
νην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρὶν,
τοῖς Ἀγγέλοις ἄγνωστον, καὶ πρὸ
αἰῶνων τηρούμενον, μόνος πεπί-
στευσαι, Γαβριήλ καὶ τοῦτο, τῇ
μόνῃ τεθάρρηκας, Ἀγνῆ εἰς Να-
ζαρέτ ἀφικόμενος· μεθ' ἧς ἰκέτευσ,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλευς αἰεὶ, καὶ
ποιῶν τὸ θέλημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ
προστάγματα, τοῦ Παντοκράτο-
ρος, ἀρχηγέ Ἀγγέλων, Γαβριήλ
πανάριστε, τοὺς πόθῳ σε τιμῶν-

τας περίσωζε, αἰεὶ αἰτούμενος, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

ἦχος πλ. δ΄. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος·

Πάτερ θεοφόρε Στέφανε, θεία
φρονήσει τὸν νοῦν, ὀχυρώσας λαμ-
πρότατα, τὸν θυμὸν ἀνδρία τε,
σωφροσύνη τὴν ἐφεςιν, δικαιοσύνη
ἅπασαν δύναμιν, ψυχῆς ἰθύνας φι-
λοσοφώτατα, ἄρμα τερπνότατον,
ἀρετῶν σηνήρμους, οὐ ἐπιβάς,
χαίρων ἀνελήλυθας, πρὸς ὕψος
ἐνδοξε.

Πάτερ θεηγόρε Στέφανε, θεο-
λογία τὸν νοῦν, κατελάμπρυνας
Ὅσιε, δορυφόρον οἶά περ τὸν θυ-
μὸν προτεινόμενος, κατὰ βλασφή-
μων μάκαρ αἰρέσεων, ἐπιθυμία
τρυφῆς τῆς ἀνωθεν· ἧς κατηξίωσαι
μετασχεῖν θεσπέσιε, παρεστῆκως,
θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, καὶ Παν-
τοκράτορος.

Πάτερ θεορῶρημον Στέφανε,
δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, πιεζόμε-
νος πάντοθεν, πρὸς τὸ πρῶτον αἰ-
τιον, ἀνατρέχειν ἀνέπεισας· καὶ
κατευνάσας κόσμου τὸν τάραχαν,
καὶ τοὺς θορύβους ἀποσεισάμενος
νοῦ καθαρότητι, συνεχράθης πάν-
τοτε, πρὸς ἐφετῶν, ὄντως τὸ ἀκρό-
τατον, θεόφρον Ὅσιε.

Δύσα, ἦχος πλ. β΄.

Συγχαρήτε ἡμῖν ἅπασαι αἰ-
τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχαί· ὁ πρω-
τοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτε-
ρος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχι-
στράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν,
ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, πα-
ραδόξως ἐποπταγόμενος ἀγιάζει.

Ὅθεν

Ὅθεν κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν. Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Γαβριήλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον, Γαβριήλ σε μεθέξῃσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, ἐν μήτρα σώματούμενον παρθερικῇ τὸν ἀσώματον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θείαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύστως ἐκείθεν, τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς χοροστατοῦντας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀγλύος λύτρῳσαι, καὶ φωτισμῶ καταλάμπρυνον, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Θραύσον τὰ φουάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ τῇ ποιμένη σου, σινεχῶς ἐπερχόμενα. Κοπᾶσον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας. Πράξον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρή-

των πειρασμῶν, ῥύσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ σοῦ τῇ σκέπῃ προστρέχοντας, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'.

Ὡς Ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσων καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἔνδοξε, ἐναργῶς ὡς αὐλὸς τὸν αὐλὸν καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς τοῦ Δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος. Αὐτὸς γὰρ φιλάνθρωπος, σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσεῖληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν. κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον,

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ὁ ὕψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν ὡς πρωτεύων, τὸ πρὸ αἰῶνων ὀρισθὲν ὄντως μέγα σὺ Γαβριήλ ἐπίστευσαι μυστήριον, τόχον τὸν ἀπόρρητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χαῖρε προσεσωνῶν αὐτῇ, ἡ Κεχαριτωμένη. Χρεωστικῶς σε ὅθεν οἱ πιστοὶ, ἐν εὐφροσύνῃ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ γ'. ἡ Συναξὶς τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀγία μάρτυς Γορλινδούγ.

λινδούχ, καὶ Σάρρα ἡ ἀσκήτρια ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίας πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουσίητε.

Ἀρρήτως πυρσευόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐλλάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχῃ πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα, Γαβριήλ ἀστραπόμορφε, φρουρῶν, φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς σέ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Εἰκόνας ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθη, οἴμοι! ὁ τάλας, δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι· σὺ δὲ Χριστέ ὡς εὐσπλαγχνος, ἀρρήτως κοινωνήσας μοι τοῦ χείρονος μετέληφας, καινοποιήσας με Λόγε, παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ψάλλομεν Στιχρὰ προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου τρία δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Πανεύρημοι Μάρτυρες.

Γαβριήλ Ἀρχάγγελε Θεοῦ, θεῖος Ἀρχιστράτηγος, καὶ ὑπουργὸς ἀναδέδειξαι· καὶ ταῖς λαμπρότησι, καὶ ταῖς φουκτωρίαις, τούτου ἀγχιζόμενος, ἀμέσως κατὰ μέθεξιν δεῦτερον, φῶς ἐχρημάτισας, καὶ φωτίζεις τὴν περίγειον, ἐξαστράπτων, τῷ κάλλει τῆς δόξης αὐτοῦ.

Γαβριήλ Πρωτάγγελε τὸ σὸν, κλέος περιβόητον· καὶ θαυμαστή σου ἡ δύναμις· ἡ χάρις ἐνθεος· ἡ μορφὴ ὠραία· τὸ εἶδός σου πύρινον· ἡ τάξις ὑψηλὴ καὶ ὑπέριτος·

(ΤΟΜ. Γ'.)

ἡ φαῦσις ἄυλος· ἡ ῥοπή ἀμετακίνητος, πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ νεύσει τοῦ κρείττονος.

Γαβριήλ Ταξίαρχε χαρὰς, μυστικῆς προάγγελε, ὀνυμφοστόλος ὁ ἐνδοξος, τῆς Θεομήτορος, σὺν αὐτῇ τῷ Κτίστη, πάντων καθικέτευε, λυτροῦσθαι τῶν δειγῶν καὶ τῶν θλίψεων, τοὺς σέ γεραίροντας καὶ τὰ θεῖα Εὐαγγέλια, σοῦ ἐν πίστει, δεχομένους πάντοτε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Οπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρε γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἐωσφόρος. Διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ κατ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτροῦμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιόμνητε Γαβριήλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ Μητέρα εὐλογημένη, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰ βούλει, ποιήσον Δοξολογίαν Μεγάλην. Εἰδ' αὖ, εἰς τὸν Στίχον τὰ τῆς Οὐκωήχου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν 13 τοῦ παρόντος, εἰάν τύχη ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν 630 Ἀγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἀγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Δ' Συνόδου τῆς ἐν ἔτει 451, ἐπὶ τῶν Βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας, συγκροτηθείσης κατὰ Ἐδτουχῶς καὶ Διο-

27 σκόρου

σκόρου τῶν Μοναφουσιτῶν.— Ἔστι δὲ ἡ Ἀκολουθία αὕτη ποίημα τοῦ ἀγιοτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυρίου Φιλοθέου, ἀκμάσαντος περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΔ΄ αἰῶνος.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἡ συνήθης Στιγολογία. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ΄. καὶ Ἀνατολικά γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων τὰ παρόντα δ΄. Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁλὴν ἀποθέμενοι.

Σὲ τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' ἡμᾶς φιλόνηρωπε ἀνεκήρυξε, τὸ σεπτὸν σύστημα, τῶν σοφῶν Πατέρων, Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, διπλοῦν καὶ ταῖς θελήσεσιν, ἕνα τὸν αὐτὸν καθ' ὑπόστασιν ὄθεν σὺν Πατρὶ τε, καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεὸν, ἕνα πρὸς προσκυνοῦμέν σε, τούτους μακαρίζοντες.

Πύρρον τε καὶ Σέργιον, καὶ τὸν Ὀνώριον ἅμα, Εὐτυχῆ, Διόσκορον, καὶ δεινὸν Νεστόριον κατεστρέψατε, τῶν κρημνῶν ἐνδοξοί, τὸ Χριστοῦ ποίμνιον, ἐκατέρων διασώσαντες, διπλοῦν ταῖς φύσεσιν ἕνα τὸν Χριστὸν καθ' ὑπόστασιν, λαμπρῶς ἀνακηρύξαντες, μόναις ἐνεργείαις δεικνύμενον ὄν καὶ προσκυνοῦντες, ὡς ἄνθρωπον, καὶ τέλειον Θεὸν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ἡμᾶς δοξάζομεν.

Ἀκτιστον ἐκήρυξαν, οἱ Θεοφόροι συμφώνως, τὴν θείαν ἐνέργειαν, καὶ τὴν θείαν θελήσιν τοῦ

πτωχεύσαντος, τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον τῇ σαρκὶ νείμαντες, τὸ κτιστὸν τῆς ἐνεργείας τε, καὶ τῆς θελήσεως, φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν, ἐμφρόνως οἱ μακάριοι, ὑποστατικὴν τε διαίρεσιν οὓς ἐν ἐτησίοις, τιμῶντες οἱ πιστοὶ ταῖς ἑορταῖς, Χριστὸν συμφώνως δοξάζομεν, τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.

Τριάδα τὴν ἀκτιστον, οἱ Θεοφόροι Πατέρες, Θεὸν ἕνα Κύριον, ὁμοφρόνως σήμερον ἀνεκήρυξαν, τὸ ἀπλοῦν ἅπασιν, τῆς μιᾶς φύσεως καταλλήλως ὑποδείξαντες, κοινῶ θελήματι, καὶ τῆς ἐνεργείας ἀπλότητι, ἀναρχον, ἀτελεύτητον, τοῦτον διὰ πάντων γνωρίσαντες ὄθεν ἀνυμνοῦμεν, αὐτοὺς ὡς Ἀποστόλων μιμητὰς, καὶ τὸ ἐκείνων διδάξαντας, πάντας Εὐαγγέλιον. Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς Θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ θεότητα τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ Ὀρθοδόξων προμάχους τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐληθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ ἁ. τοῦ ἤχου. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκειμενὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀκούσας Ἀβραμ, ὅτι ἤχηλῶτεται Λῶτ ὁ ἀδελφίδου αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ

ὀκτώ,

δκτῶ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐ-
τῶν ἕως Δάν. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ’
αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ
παῖδες αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ· καὶ ἐπά-
ταξεν αὐτοὺς, καὶ κατεδίωξεν αὐ-
τοὺς, ἕως Χοβάλ, ἣ ἐστὶν ἐν ἄρισερᾶ
Δαμασκοῦ. Καὶ ἐπέστρεψε πᾶσαν
τὴν ἵππον Σοδόμων· καὶ Λὼτ τὸν
ἀδελφίδουν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ
πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ
τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν. Ἐ-
ξήλθε δὲ Βασιλεὺς Σοδόμων εἰς
συνάντησιν αὐτοῦ, μετὰ τὸ ὑπο-
στρέφει αὐτὸν ἀπὸ τὴν κοπῆς τοῦ
Χολοδογόμορ καὶ τῶν βασιλέων
τῶν μετ’ αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα
τοῦ Σαβῆ (τοῦτο ἦν πεδῖον Βασι-
λέως). Καὶ Μελχισεδέκ, Βασιλεὺς
Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶ-
νον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑ-
ψίστου. Καὶ ἠϋλόγησε τὸν Ἀβραμ,
καὶ εἶπεν. Εὐλόγημένος Ἄβραμ
τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογη-
τὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψίστος, ὃς παρέδω-
κε τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποχειρίους
σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ· Ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώ-
πιον ὑμῶν τὴν γῆν. Εἰσελθόντες
κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμο-
σε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν,
τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ
τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ
σπέρματι αὐτῶν μετ’ αὐτοῦς. Καὶ
εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐ-
κείνῳ, λέγων. Οὐ δυνήσομαι μό-
νος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ

ἔστέ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ
οὐρανοῦ τῷ πλήθει· Κύριος ὁ Θεὸς
τῶν πατέρων ἡμῶν προσθεῖη ὑμῖν,
ὡς ἐστὲ, χιλιοπλασίως, καὶ εὐλο-
γήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ἡ-
μῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας
σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συ-
νετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡ-
γεῖσθαι ἐφ’ ὑμῶν, χιλιάρχους καὶ
ἐκατοντάρχους καὶ πενηκοντάρ-
χους καὶ δεκάρχους καὶ γραμ-
ματοεισαγωγαίς τοῖς κριταῖς ὑ-
μῶν. Καὶ ἐντειλάμην τοῖς κριταῖς
ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων.
Διακούετε ἀνά μέσον τῶν ἀδελφῶν
ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀνά μέ-
σον ἀνδρῶν, καὶ ἀνά μέσον ἀδελ-
φοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνά μέσον προση-
λύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώτῃ πρό-
σωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν
καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ
ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου,
ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστί.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ. Ἴδου Κυρίου τοῦ Θεοῦ
σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανός τοῦ
οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα
ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πιτέρας
ὑμῶν προεῖλετο Κύριος ἀγαπᾶν
αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα
αὐτῶν μετ’ αὐτοῦς ὑμᾶς, παρὰ
πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν
ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν
σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τρά-
χηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἐτι·
ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος
Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν
κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυ-
ρὸς καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θαυ-
μάζει.

μάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον. Ποιῶν κρίσιν προσηλύτω, καὶ ὄρφανῶ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κοληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ δμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεός σου, ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἐνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.
Δόξα, ἦχος γ'.

Αποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγονάτε Ἅγιοι Πατέρες· τῆς γὰρ Ἁγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε. Μεθ' ὃν καὶ Μακεδόσιον πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχεῖα καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιον τε καὶ Σεβήρον τὸν Ἀκέφαλον. Ὡν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ρυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, ἐν τῇ πίστει φυλάττεσθαι δεόμεθα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ασπόρως ἐκ Θείου Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατὴρ, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα πρὸ τῶν αἰῶνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούγησας. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Δόξα, τῶν Πατέρων.

ἦχος πλ. δ'.

Υπερδεδοξακμένους εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν βεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας. Πολυεύσπλαγγχε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'. τῆς Θεοτόκου εἰς β'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς ε'.

Ἦδη Ἄ. ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Η τῶν Πατέρων εὐσεβῆς ὁμήγυρις, ἢ κροτηθεῖσά ποτε, κατ' Εὐτυχοῦς ὄντως, τὸν Σωτῆρα ὠρίσεν, ἀδιαιρέτοις φύσεσιν, ἐν δυσὶ τοῖς τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Κυρίλλου διδάγμασι, βαίνουσα σαφῶς καὶ ἐμμένουσα.

Εξακοσίων ἀριθμὸς τριάκοντα, εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν, τὴν Εὐτυχοῦς πλάνην, καὶ Σεβήρου αἵρεσιν, καταβαλόντες ἐφασαν· Ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν βαίνοντες, ἔπειτα Κυρίλλου τοῦ Μάχαρος.

Ο μὴ κηρύττων ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, καὶ ἐνεργείαις Χριστὸν, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σχοίῃ τὸ ἀνάθεμα· ἢ γὰρ τετάρτη Σύνοδος, τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐμφρόνως οὕτως ἐθέσπισε. Πάντας οὖν αὐτοὺς μακαρίτωμεν.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Δεδοξαμένα περί σου λελά-
ληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν
Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα
ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μα-
ρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν
μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.
ᾠδὴ Γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Οἱ τοῖς Σεβήρου ἀναιδῶς, ἐνα-
βρυνόμενοι λόγοις, τοῖς ἰοῦ θανα-
τηφόρου ἐμπλέοις, κατατιχύνθη-
τε αἰεὶ, ἀποχωροῦντες ἅπαντες,
τῆς Ἐκκλησίας ὡς περ λύκοι καὶ
κύνες ἀρπάκτορες.

Οἱ θιασῶται καὶ πιστοὶ, τὸν
Πανουργὸν καὶ Σωτῆρα, ἐν δυ-
σιν ἀδιαρέτοις οὐσίαις, καὶ θελή-
σει διτταῖς, καὶ ἐνεργεῖαις σέβο-
μεν· τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην,
ὅθεν εἰς τέλος τροπούμεθα.

Δεῦτε Σεβήρου, Εὐτυχῶς, καὶ
Ἰακώβου τὴν πλάνην, Θεοδώρου
Διοσκόρου σὺν τούτοις, ἀποθώμε-
θα τρανώς· τὴν δὲ τετάρτην Σύ-
νοδον, τῶν εὐσεβῶν Πατέρων, μέλ-
ψωμεν θείοις ἐν ἄσμασι.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ,
ἐδείχθης ὑψηλότερα, Θεοτόκε· σὺ
γὰρ μόνῃ ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον
Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ
πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀγνή
μακαρίζομεν.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Κάθισμα, ἤχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς
ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ κόσμῳ ἐδεί-
χθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πα-

τέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἰ-
ρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλ-
γων, σθέσαντες τὰς φλογώδεις,
τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ
ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσα-
τε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰχε-
σίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε
τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανά-
μωμε· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν
εἰς σέ προστρεχόντων, πρᾶνον
μηχανάς τε, καὶ κατάβαλε θρά-
σος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων κατὰ
τῶν δούλων σου.

ᾠδὴ Δ΄. Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε.

Φράσον ἡμῖν, ἄφρον Σεβῆρε
καὶ μάταιε, μίαν φύσιν, σύνθετον
τὸν ἀναρχον, φῶς τοῦ Πατρὸς,
Λόγον καὶ Υἱόν· εἰ γὰρ οὕτως εἴ-
ποις, καὶ ἄλλην φύσιν ἐσήμανας·
ἢ σὰρξ γὰρ καὶ ὁ Λόγος, οὐχὶ
μία οὐσία, ἀλλὰ δύο ὑπάρχουσιν
ἄθλιε.

Μίαν εἰπὼν, φύσιν τοῦ Λόγου
ἐπήγαγε, σαρκωθείσαν φύσιν ἄν-
θρωπότητος, ἄνευ τροπῆς, ὅπως
καὶ φύρμου, ὁ Ἀλεξανδρέων, δι-
δάσκαλός τε καὶ πρόεδρος, τρα-
νώς τὰς δύο φύσεις, καὶ θελήσεις
διδάσκων, τοὺς φρονεῖν ὀρθοδόξως
ἐθέλοντας.

Δύο Χριστοῦ, ἅπαντας φύσεις
κηρύττομεν, ἀσυγχύτως, πᾶσαν
τὴν δυσσέβειαν, τοῦ Εὐτυχῶς, ἄρ-
δην οἱ πιστοὶ, καὶ τοῦ Διοσκόρου,
τοῦ ἄφρονος στηλιτεύοντες, ἐπό-
μενοι τῷ ὄρω, τῶν Ἀγίων Πατέ-
ρων, καὶ Κυρίλλου τοῦ θείου τοῖς
ἔπεσι.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Χερουβικόν, ὄχημα σὺ Θεομη-
τορ ἀγνή· σὺ χωρίον, σὺ καὶ ἐν-
διαίτημα, τοῦ πατρικοῦ Λόγου
καὶ Θεοῦ, τοῦ ἐκ σῶν ἀχράντων
λαγόνων σάρκα φορέσαντος· διὸ
διτταῖς οὐσίαις, τὸν ἐκ σοῦ σαρ-
κωθέντα, προσκυνοῦντες ἀπαύτως
δοξάζομεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν.

Ῥδὴ Ε'. Ἰνα τί με ἀπίσω.

Θ Σεβήρε τὰς φύσεις, τοῦ Χρι-
στοῦ μὴ συγχέης δεινῶς παράνο-
με· οἱ γὰρ θιασῶται, καὶ παμμά-
καρες πάντες Διδάσκαλοι, ἐν δυ-
σὶν οὐσίαις, καὶ ἐν ἐνὶ Χριστὸν
προσώπῳ, καταγχειλάντες πᾶσιν
ἐξέλεντο.

Προσελάβετο φύσιν, τὴν τῆς
ἀνθρωπότητος σαφῶς ὁ ἀναρχος,
τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, ὡς φιλάν-
θρωπος θέλων οἰκτεῖται ἡμᾶς, τοὺς
ἀπολωλότας· ὅθεν αὐτὸν ἀνακη-
ρύττω, ἐν οὐσίαις δυσὶ καὶ θελή-
μασι.

Τὸν Σεβήρον καθείλεν, ἡ τε-
τάρτη Σύνοδος καὶ τὸν Διόσκορον,
Χριστὸν βλασφημοῦντας, βεβαι-
οῦσα τὸν τόμον τοῦ Λέοντος, τοῦ
προέδρου Ῥώμης, πάνυ καλῶς
τὰς δύο φύσεις, τοῦ Σωτῆρος ἀτ-
μήτως ὀρίζοντα.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρῶρησιαν, τὴν πρὸς
τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε
συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ
παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην,
Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην,
ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Αἱ δύο ἐπιστολαὶ, Κυρίλλου
αἱ πρὸς τὸν Σούκενσον, ἀποστα-
λεῖσαι ποτε, Ἐώας τὸν Πρόεδρον
ἐλέγχουσιν ἅπασαν, τὴν Σεβήρου
πλάνην, εὐσεβῶς Χριστὸν κηρύτ-
τουςαι.

Ο Κύριλλος τὸν Χριστὸν, κη-
ρύττει ἐν δυσὶ φύσεσι, καὶ ἐνεργεί-
αις διτταῖς, Σεβήρου τὴν αἵρεσιν,
τοῦ ἄνου τρεπόμενος· διὸ πάντες
τούτου, τοῖς διδάγμασιν ἐμμένομεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον σε καὶ ἀγνήν, Θεο-
γεννήτορα ἔνδοξον, Μαρία οἱ εὐ-
σεβεῖς, κυρίως κηρύττομεν, ἐμ-
φράττοντες δύσφημον, Νεστορίου
στόμα, Διοσκόρου τε καχόνοϊαν.

Καταβασία. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγ-
μα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγμα-
τα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν
ἐκράτυνεν ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα
τῆς ἀληθείας, τὸν ὑραντὸν ἐκ τῆς
ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δο-
ξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυ-
στήριον.

Ὁ Οἶκος.

Εν ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ
Θεοῦ Ἐκκλησίας ἀκούσωμεν βοῶ-
σης. Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με
καὶ πινέτω· ὁ κρατῆρ, ὃν φέρω,
κρατῆρ ἐστὶ τῆς σοφίας. Τοῦτο τὸ
πόμα ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα, ὕ-
δωρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ'
ὁμολογίας, ἧς πίνων ὁ νῦν Ἰσρα-
ήλ, Θεὸν ὄρα φεγγόμενον. Ἴδετε
ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ
ἠλλοίωμαι. Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος,
ἐγώ

ἔγω καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλὴν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὄλως. Ἐντεθθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἦδη Ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Δυσὶ μὲν ἐν φύσει, καὶ ἐνεργείαις ὁμολογοῦντες Χριστὸν, ἀσυγχύτως δ' ἀτρέπτως, τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην τροποῦμεθα· ὅθεν τὸ πάθος προσλήψει ὑποίσαντι σαρκῶς, βοῶμεν αὐτῷ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐνα ἐπιστάμεθα, τὸν ἐπὶ ξύλου καὶ ἐν τοῖς κόλποις Πατρός, ὡς Θεὸν ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐν μνημεῖω ὡς συνημμένον σαρκί· ᾧ μελωδοῦμεν, συμφώνως κραυγάζοντες. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αρείου τὴν κένωσιν, κατατομὴν τε τοῦ σμικροθέου, πιστοὶ τὴν συναίρεσιν αὐτῆς, τοῦ Σαβελλίου τῶν τῆς Τριάδος ἐχθρῶν, μεμισηκότες, Τριάδι κραυγάζομεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀπάντων μὲν Κύριον, ἐνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδότες, σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς συμφύεσ, καὶ συναίδιον.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κίττει.

Ἦδη Η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Καταισχυνέσω πρόσωπα, καὶ

φιμούσθω τὰ στόματα, τῶν μὴ κηρυττόντων, ἐν δυαὶ ταῖς φύσεσιν, ἀτρέπτως ἀτρέπτως τε, καὶ ἀσυγχύτως ἓνα Υἱόν· οἱ γὰρ εὐσεβεῖς, πάντες κοινῶς συμφρονοῦμεν, κατ' ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο, ἐνεργεῖν τε καὶ θέλειν, Χριστὸν οὐ μὴν προσώποις, κατ' ἄμφω δὲ τὰς φύσεις.

Οἱ Ἰακώβου ἔχοντες, τοῦ Κεντόνου ἐπὶ κλησιν, ὄνομά τε τούτου, ἑαυτοῖς ἐγγράφοντες, ἡμῖν ἀποφήνατε. Εἰ ἐν τῇ κλήσει τούτου ὑμεῖς, ἐν τῇ κολυμβήθρα, ἐβαπτίσθητε πάλαι· διὸ αὐτοῦ πρὸς χάριν, τοῦ Χριστοῦ ἀποστάντες, ληρεῖτε ὡς ἐκεῖνος, σαφῶς ἀνασχυντοῦντες.

Ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος, ἡ τετάρτη Διόσκορον, Εὐτυχῆ, Σεβήρον, τοὺς δεινοὺς κατέβαλεν, εἰς τέλος ἐξώσασα, τὴν ἀκανθώδη πλάνην αὐτῶν, τὴν συγχυτικὴν, τῶν οὐσιῶν τοῦ Σωτῆρος, τῆς θείας Ἐκκλησίας, τοῦ Χριστοῦ καὶ Δεσπότου· μεθ' ἧς ὀρθοδοξοῦντες, μισήσωμεν δὴ τούτους.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῆ Θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρός, καὶ συμβασιλευδον, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπευψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παιδας εὐαγεῖς.

Ἦδη Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Διήλθεν ὁ Σεβήρος τὴν τοῦ Χριστοῦ, εὐαγγῆ Ἐκκλησίαν ὁ δόλιος,

λιος, και την ποινην, ψήφω των Πατέρων των ευσεβων, της βλασφημίας ενεκα, και της στωμυλίας της εαυτου, εδέξατο δικαίως, και ερρίπται συλλόγου, των Διδασκάλων ο κατάκριτος.

Τας φύσεις τί συγγείεις τας του Χριστου, και φυρμόν αντεισάγεις και σύγκρασιν, το του Σταυρου, πάθος προσαρμότιων και την ταφήν, τη άπαθει Θεότητι, του μογογενους Λόγου του Θεου, ω δειλαιε Σεβήρη; διό περ την μεγίστην, σου βλασφημίαν βδελυτόμεθα.

Θεοτοκίον.

Οφρύν και θράσος, άμα των δυσμενων ο τεχθεις εκ Παρθένου κατάβαλε, και τας βουλάς, των κακοδοξούντων Δημιουργέ των δέ πιστων το σύστημα, στήριζον ακράδαντον ως Θεός, το κέρας ανυψώσας, και πίστει κραταιώσας, ίνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Καταβασία. Άπας γηγενής.

Έξαποστειλάριον, τό Αναστάσιμον.

Είθ' ούτω των Αγίων Πατέρων.

Γυναϊκες άκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμεραν, την μνήμην εορτάζοντες, τας παρακλήσεις τούτων, δεόμεθα πανοικτήρμον. Πάσης βλάβης αίρέσεων, ρύσαι λαόν σου Κύριε και πάντα καταξίωσον, Πατέρα Λόγον δοξάζειν, και το Πανάγιον Πνεύμα.

Θεοτοκίον.

Εν δυσι τας θελήσει, και φύσει Πανάμωμε, μια δε τη ύποστάσει, τίκτεις Θεόν άπορρήτως,

τόν δι' ημάς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυρου θελήματι, και ημίν χαρισάμενον, τόν της Θεότητος πλούτον, τη εκ νεκρων Αναστάσει.

Είς τους Αίνους ιστώμεν Στίχους ή και ψάλλομεν Στιχηρά Αναστάσιμα δ' και Ανατολικόν έν, και των Αγίων Πατέρων τά παρόντα προσόμοια γ'.

Ήχος κλ. β'. Όλην άποθέμενοι.

Όλην συγκροτήσαντες, την της ψυχής επιστήμην, και τω θείω Πνεύματι, συνδιασχεφάμενοι το μακάριον, και σεπτόν Σύμβολον, οι σεπτοί Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν έν ω σαφέστατα, τω Γεγεννηκότι συνάναρχον, τόν Λόγον εκδιδάσκουσι, και παναληθώς όμοούσιον, τας των Αποστόλων, έπόμενοι προδήλως διδασχαις, οι εύκλειεις και πανόλβιοι, όντως και θεόφρονες.

Στίχ. Εύλογητός ει Κύριε ο Θεός των Πατέρων ημών.

Όλην εισδεξάμενοι, την νοητήν λαμπηδόνα, του Αγίου Πνεύματος, το υπερφυσστατον χρησμολόγημα, το βραχύ ρήματι, και πολυ συνέσει, θεοπνεύστως άπερθέγγξαντο, ως χριστοκήρυκες, Ευαγγελικων προϊστάμενοι, δογμάτων οι μακάριοι, και των ευσεβων παραδόσεων, ανωθεν λαβόντες, την τούτων αποκάλυψιν σαφώς, και φωτισθέντες εξέθεντο, όρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συνηγάγετε αυτω τους όσιους αυτου.

Όλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικήν επιστήμην, και θυμόν κινήσαντες, νυν τόν δικαιοτάτον ένδικώτατα,

κώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ
λυμώδεις λύκους τῇ σφενδόνῃ τῇ
τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαν-
τες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώ-
ματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνα-
τον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας,
οἱ βεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνη-
σιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου
κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα, ἤχος πλ. δ'.

Τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χαρὸς,
ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων
συνδραμῶν, Πατρός καὶ Υἱοῦ καὶ
Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν
ἐδογματίσει καὶ φύσιν. Καὶ τὸ μυσ-
τήριον τῆς Θεολογίας, τρανῶς
παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ. Οὗς εὐ-
φημοῦντες ἐν πίστει μακαρισωμεν
λέγοντες. Ὡς θεῖα παρεμβολή, θε-
ηγόροι ὀπλίται, παρατάξεως Κυ-
ρίου. Ἀστέρες πολυφῶτοι τοῦ νο-
ητοῦ στερεώματος τῆς μυστικῆς
Σιών, οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι. Τὰ
μυρίπινα ἄνθη τοῦ Παραδείσου.
Τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λό-
γου. Ἐκκλησίας τὸ καύχημα, οἰ-
κουμένης ἀγλαΐσμα, ἐκτενῶς πρεσ-
βεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπολυτίκ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τῆς
Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν
Ἁγίων ἡ σ'. Ὄδη.

Ὁ Ἀπόστολος.

Τέκνον Πίτε, πιστὸς ὁ λόγος.

Ζῆτει Ὀκτωβρίου ια'.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαίου.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐκείνου Μαθη-
ταῖς. Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσ-
μου.

(ΤΟΜ. Γ')

Ζῆτει Νοεμβρίου ιβ'.
Κοινωνικόν.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Τῆ ΙΔ' τοῦ αἰτοῦ μηνος.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου
Ἀκύλα, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ'.
Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

Παῦλος ὁ μέγας, θεόφρον, τοῦ
κόσμου ἥλιος, ὡς περ φαίδραν ἀ-
κτίνα, εἰς τὴν σύμπασαν κτίσιν, σὲ
μάκαρ ἐπαφῆκε, φωτιστικαῖς σοῦ
τῶν λόγων λαμπρότησι, καταρω-
τίζειν τοὺς πάλαι ἐν τῇ νυκτί, τῆς
ἀγνωσίας κινδυνεύοντας.

Ἡ καθαρά σου καρδία τοῦ θείου
Πνεύματος, φωτιστικαῖς ἀκτίσιν,
αὐγαθεῖσα πλουσίως, Ἀκύλα θεη-
γόρε, φωτεινῆς ἀληθῶς ἐχρημά-
τισας, καὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ σκό-
τος τὸ χαλεπὸν, θεῖα χάριτι διέ-
λυσας.

Οἱ τῷ ναῷ σου τῷ θεῷ πίστει
προστρέχοντες, καὶ ἐν αὐτῷ σε μά-
καρ, δυσωποῦντες Ἀκύλα, λυ-
τροῦνται νοσημάτων παντοδαπῶν,
καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς ἱε-
ραῖς σου πρεσβείαις καὶ πρὸς Θεὸν
μεσιτεῖαις ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροβετοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Ἀκύλα,

καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ Πρωτῷ Κοντακίῳ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀποστόλων σύνθρονος, καὶ

28 συνο-

συνοδίτης, γεγονώς Ἀπόστολε, τὴν οἰκουμένην διδάχαις, καὶ θαυμασίοις κατηύγασας, στέφανον δόξης, Ἀκύλα δεξάμενος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιδ'. τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰούστος ὁ Ῥωμαῖος στρατιώτης πύρι τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Ὀνήσιμος ὁ θαυματουργὸς καὶ ἠγούμενος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἰωσήφ, ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης· ὁ ὁμολογητὴς καὶ ἀδελφὸς Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 824.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀκύλας καὶ Πλάριος, λυθοβοληθέντες τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Πέτρος ὁ νέος τοὺς πόδας ἐκκοπεῖς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἡράκλειος τυπτόμενος τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεύχαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς συνήθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Μαρτύρων γ'. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Νηπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι, ἀτελεῖ τε σώματι, Μάρτυς Κήρυκε, ἀνδρειοφρόνως κατήσχυνας· διὸ πρό βημάτων σε, ἀπηνῶς δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτῳ σε, μνηστευόμενος, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἧς ἐπέβης, ἐν ἀτιμίῳ εἰπέτι, περιφρέομενος αἵματι.

Ὡς κατὰ καρπὸς ἀμπέλος, ταῖς ἀρδείαις τοῦ Πνεύματος, Ἰουλίττα ἐνδοξε, τὸν ἐκ σπλάγγνων σου, ἀνάβλαστήσαντα Κήρυκον, προσάγεις θυόμενον, καὶ ληνοῖς μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς ἐχθλιθόμενον μεθ' οὗ βλύσασα, κατανόξεις οἶνον, τὰς καρδίας, κατευφραίνετε τῶν πίστει, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Αἰκισμοῖς ἐμιλήσασα, καὶ ποικίλαις κολάσεσιν, ἀληθῶς ὑπέμεινας ἀξιάγαστε· τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐγορῶσα δέ, υἱοῦ τὴν τελειώσιν, τὸ μαρτύριον διπλοῦν, Ἰουλίττα διήνυσας· ὅθεν νέμει σοι, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους, ἀθλοθέτης, ὁ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσιν, παντοδυναμῶς δωρούμενος.

Δύσα, ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες, ξένον θέαμα καὶ παράδοξον. Τίς ἐώρακε νήπιον, τριετὴ ὄντα, τύραννον αἰσχύναντα; ὦ τοῦ θαύματος! Μητέρα ἐθίλαξε, καὶ τιθηνοῦμενος τῇ γαλουχῷ ἐβόα, Μητροῦ μητέρ μου, τὰς ἀπειλὰς τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος· Χριστὸς γάρ ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπέλος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δύσα ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τριετὴς τὴν Τριάδα ἐκήρυττε, καὶ γαλουχῶν τὴν μητέρα ἐστήριξε. Παῦσον ὦ μητέρ μου, τὸν ὀδυρμόν τῶν δακρῶν· ἀνωθεν ὁ

Κρίστης

Κρίστης βλέπει, και σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον.

Ποίημα Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου ς΄.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὕψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ηλογικὴ Χριστοῦ ἀμνάς Ἰουλίττα, σὺν τριετῇ ἀμνῶ αὐτῆς τῷ Κηρύκῳ, δικαστικοῦ πρὸ βήματος παρέστησαν, εὐθαρσῶς κηρύττοντες, τὴν Χριστῶνυμον κλησιν· ὁλως μὴ πτοούμενοι ἀπειλὰς τῶν τυράννων· διὸ στεφθέντες νῦν ἐν οὐρανοῖς, ἀγαλλιώνται, Χριστῷ παριστάμενοι.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν ἀγκάλαις φέρουσα, ἡ χριστομάστis, Ἰουλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ μητρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε· Σὺ τῶν Μαρτύρων, Χριστέ τὸ κραταίωμα.

Τῷ αὐτῷ μηνί. ἰ. ἐ. μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Λουλιανός, λακτιζόμενος τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀβουδάμας ἐν μαχαίρᾳ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν ἡλικίαν ἀτελής, ἐν φρονήσει τελεία, ὑπῆρξας θαυμαστότατα Κήρυκε Ἀλοφῶρε, σὺν μητρὶ τε γαλουχῶ, Ἰουλίττῃ ἤρασθε, τὸ τῆς ἀθλήσεως στέφος, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων ὧν πρεσ-

βεύεις καὶ ἡμεῖς, τύχομεν τοῦ ἐλέους.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε παλάτιον τερπνόν. Χαῖρε θρόνε Κυρίου. Χαῖρε σκηπτρον πανθαύμαστον. Χαῖρε κούφη νεφέλη, χρυσοῦν θυμιατήριον. Χαῖρε Μητὲρ ἄχραντε, τοῦ Βασιλέως καθέδρα. Χαῖρε εὐδία λιμῆν, καὶ προστάτις ἀπάντων, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα γ΄. δευτεροῦντες τὰ ἄ.

Ἦχος ἁ. Γερμανοῦ.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν, καὶ κήρυκα τῆς πίστεως, σὺν Μητρὶ θεόφρονι, ἐπαξίως μακαρίσωμεν· οἱ γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀνδρείως κατέβαλον. Διὸ στεφάνους ἔλαβον παρὰ τοῦ ἀλλοθέτου Θεοῦ, καὶ πρεσβεύουσιν αὐτῷ, ἐν παρῆρσίᾳ, ἀκαταπαύστως, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντας, τὴν ἱεράν αὐτῶν ἀθλήσιν.

Ἦχος β. Βυζαντίου.

Δεῦτε πιστοὶ, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες, στέψωμεν δυάδα παναγίαν, Τριάδα σέβας· κατέχουσιν αὐτῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τῶν τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, τοῖς ἑαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν. Τοῦτους ἀνευφημοῦντες ἀνακράζωμεν λέγοντες. Χαίροις Ἰουλίττα πανσεβάσμιε, ἡ τὴν γυναικειαν ἀσθένειαν ἀπορρίψαμένη, καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη. Χαίροις Κήρυκε παμμκαρίστε, ὁ τριετῆς τῇ ἡλικίᾳ

κία, καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλὼν. Χαίρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα, τῶν ἐν πίσει ἑορταζόντων τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἀθλησὶν οὓς ἱκετεύομεν, πρεσβεύειν αἰεὶ τὸν τῶν ὄλων Κύριον, τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Μαυρολέοντος.

Ο ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος γάρτος, καὶ ἐσχηκῶς πεπολιωμένος φρόνημα, ἐν τῇ νίκῃ τῶν ἀγώνων σου Μάρτυς Κήρυκε, αἰτησαι σὺν τῇ Μητρί σου Χριστὸν τὸν Θεὸν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητής.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Νήπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, τέλειος ἐδείχθης τῷ φρονήματι, ἀπ' οὗ τὸν ἀναρχον Λόγον ἐδέξω πανεύφημε, τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλίξασας τῶν παρανόμων. Σὺν τῇ Μητρί σου τὸν Κτίστην ἱκέτευε, ἵνα σωθῆ ὡς Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος δ'. Ανατολίου.

Αγάλλου, τέρατος καὶ εὐφραίνου, Ἰκονίῶν ἢ πόλις ὅτι ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησε καρπὸς εὐκλεῆς, Ἰουλίττα ἢ πανεύφημος καὶ καλλίνικος Μάρτυς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς, Κήρυκος ὁ φερώνυμος· πᾶσαν γὰρ μηχανὴν, τοῦ τυράννου Βελίαρ, ἀνδρικοῶς καταπατήσαντες, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀξίως ἐκομίσαντο, κηρύξαν-

τες λαοῖς, σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν Ἁγίαν Τριάδα. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς παρρησίᾳ βοῶμεν, τῷ τούτους δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνθετος καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ-τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων ἡ ς'. ᾠδὴ. (ὄρα εἰς τὸ τέλος.) Ὁ Ἀπόστολος.

Ἄδελφοί, ὅτε ἤμην νήπιος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ζῆτε Σάββατον ἰ.

Κοινωνικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῆ ΙΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αθηνογένης ὁ ἐνδοξος, ἱερωσύνης φαιδρὸν, περιχειόμενος ἐνδυμα, ταῖς βαφαῖς τοῦ αἵματος, ἱερώτερον ἐδείξε. Μεθ' οὗ εἰσῆλθεν εἰς ναὸν Ἁγίου, τῷ παντεπόπτη ἐμφανιζόμενος, καὶ λειτουργῶν αὐτῷ, σὺν ἀύλοις τάξεσι, καὶ μετοχῇ, θείᾳ λαμπρυνόμενος· ὃν μακαρίσωμεν.

Αθηνογένης ὁ πάνσοφος, χορὸν προσῆξε Χριστῷ, ἀθλητῶν διὰ πίστεως, καρτερῶς ἀθλήσαντα, καὶ

τὸν

τὸν δρόμον τελέσαντα· μεθ' ὧν νικήσας τὸν πολυμήχανον, χοροῖς Μαρτύρων, ἀναλαμβάνεται, θέσει θεούμενος, καὶ πρεσβέων πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην τελούντων αἰί.

Δεκάς μαθητῶν θεόλεκτος, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καθελούσα ἤθλησε, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσεν, Ἀθηνογένην, κατηγγητὴν ἱερὸν, ἐνθέρωσένει καταπλουτίσασα. Ταύτης δεήσῃσι, σῶσον ἡμᾶς εὐσπλαγγχε, τοὺς ἐπὶ σέ, πάντοτε ἐλπίζοντας, τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ λοιπὰ τοῦ ἑσπερινοῦ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωῖ, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνί ιζ'· μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους Ἐπισκόπου Πηδαχθήσης καὶ τῶν δέκα αὐτοῦ μαθητῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Φαῦστος ἐν σαυρῷ ἐκταθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀντίοχος ὁ ἰατρός, ὁ ἐκ Σεβαστείας, ἀδελφὸς τοῦ ἁγίου Πλάτωνος, ξίφει τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, οἱ ἐν Πιτιδίᾳ, ὄντες δεκαπεντακισχίλιοι, ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀθηνογένης ὁ ποιητῆς, τοῦ ἐν τῷ ἑσπερινῷ Φῶς ἰλαρὸν πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐπεσκέψατο ὑμᾶς.

Πληρῶν τὸ αἰτήμα Χριστέ, τοῦ σοῦ ἱερομάρτυρος, Ἀθηνογένους φαιδρύνεις, νῦν τῆς Ἐλλάφου

τῷ νεβρῷ, μνήμην αὐτοῦ ἐτήσιον, σὺν μαθητῶν τῇ δεκάδι σοὶ Λόγε πρεσβεύοντος.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Δέσποινα ἀγνή, Θεὸν ἐν ἐσωμάτωσας, ἐκ παναχράντων σῶν σεμνή, καὶ παναγίων αἱμάτων, τοῦτον αἰὶ ἐκδυσώπει, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!

τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν, τοῦ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἐξαλείφειν φασκοντος, πρὸς τὴν γῆν ἐταπείνωσεν, ἀπαλὴ κόρη καὶ παναμώμητος, τὰς πανουργίας αὐτοῦ νικήσασα ὡ τῆς δυνάμεως, τοῦ Σταυροῦ καὶ χάριτος! ἦτις ἡμῶν, πᾶσαν ὑπεστήριξε, σαφῶς ἀσθένειαν.

Δίς.

Μάρτυς Μαρίνα πανένδοξε, τὰς οὐρανίους μονὰς, ἐπαξίως οἰκήσασα, σὺν παρθένων τάγμασι, καὶ μαρτύρων στρατεύμασι, τοὺς ἐκτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου, καὶ προσιόντας πιστῶς τῇ σκέπῃ σου, σῶζε πρεσβείαις σου, καὶ πταισμάτων ἄρεσιν, παρὰ Θεοῦ,

αἰτη-

αίτησαι καὶ λύτρωσιν, καὶ μέγα ἔλεος. Δίς.

Μάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, οὔτε βασάνων τὸ πῦρ, οὔ τρυφῆς ἠγάπολχυσις, οὔ τοῦ κόσμου χάριτες, οὔτε τερπνότης νεότητος, τῆς πρὸς Χριστὸν, ἀγάπης ἐχώρισεν, ἐφιεμένην τῆς ὠραιότητος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν τοῦ σεπτοῦ νυμφίου σου, ἐπιτυχεῖν, ἧς περ κατηξίωσαι, θεομακάριστε. Δίς.

Δόξα, ἦχος β'.

Εν φωνῇ ἀγαλλιάτεως, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλαγμοῦ, ἀνυμνήσωμεν Μαρίναν τὴν μάρτυρα, ὅτι καθεῖλεν ἐπὶ τῆς τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἀνδρείως ἐν τοῖς ποσίν αὐτῆς καθεῖλε· διὸ καὶ τελειωθείσα εἰς οὐρανοὺς ἀνίπταται, τὴν κάραν στεφφοροῦσα, καὶ ἀνακράζουσα· Σὲ νυμφί μου πο' ὦ, καὶ τὸ τοῦ πόθου φίλτρον ἔχουσα ὑπὲρ σοῦ τὰς σάρκας μου τῷ πυρὶ παρέδωκα· κατασκηνώσω οὖν εἰς τὰς αἰωνίους σου μονάς, ἔνθα ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὴν λιτὴν Στιχηραὶδίομελα ἦχος α'.

Ὡς ἐν πέτρᾳ στερόᾳ, τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ, προσερευθεῖσα Μαρίνα πανεύφημε, τὸν παλαμναῖον ἐχθρὸν εἰς χάος ἐβύθισας, καὶ στέφος τῆς νίκης ἐπάξιον ἀπέλιπας.

Ὁ αὐτός.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων συνηριθμήθης ἐνδοξε, κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα,

Μαρίνα πάνσαμνε, αἰτούσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχος β'.

Ὡς ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἵμα σου προσεσήνοχας τῷ σῶ νυμφίῳ Χριστῷ, Μαρίνα Μάρτυς, ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας στέφος ἀφθαρτον, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε· ὄθεν καὶ τὸν ἀρχέεακον ἐχθρὸν, ὠραίοις σου ποσὶ κατεπάτησας, τῇ ἐπικλήσει τοῦ σωτηρίου ὀνόματος τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ· διὸ καὶ οὐρανίων θαλάμων ἡξιώθης, ὡς Παρθένοσ, καὶ Μάρτυς Χριστοῦ πολυάθλε·

ἦχος δ'.

Δοξάζομέν σου Χριστέ τὴν πολλὴν εὐσπλαγγίαν καὶ τὴν ἀγθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήρογησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε. Τύραννον οὐκ ἐπτόθησαν· τὸν δόλιον κατεπάτησαν· ἰσχυσαν δὲ ὀπίσω σου ἐλθεῖν· εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, προσθεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Τῇ παρθενικῇ σου βελχθεὶς ὠραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, ὡς ἀμώμητον νύμφην ἐαυτῷ σε ἡρόσατο, ἀκηράτῳ συναφεί· ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ, παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν ἀήττητον ἐδείξεν· ἐγκαρτερήσασαν δὲ αἰχίας πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλῶ στέφει ὁσπῶς σε κατέστεψε, καὶ παρεστῆσεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασιλίσσαν

σπίλισαν πεποικιλμένην. Αὐτὸν
δυσώπησον, Παρβενσμάρτυς Μα-
ρίνα πανεύφημε, τοῖς ὑμνηταῖς σου
δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωὴν καὶ
μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

**Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρ-
θένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ**
κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀσει-
στον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν
ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυ-
γὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ζύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς,
τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότης
στερβῶς ἀθλήσασαν, Μάρτυρα τι-
μῆσωμεν Μαρίναν νύμφην Χριστοῦ
παρθενίας χιτῶν γάρ, τὸ σῶμα
κοσμοῦσα, χρύσειον ὡς ὕφασμα,
τούτῳ ἐπέβηκεν, αἷμα, τοῦ σεπτοῦ
Μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται
στεφάνοις, καὶ τῷ στεφανίτῃ νῦν
παρίσταται.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀ-
γίοις αὐτοῦ.

Μέγα τὸ κατόρθωμα τὸ σὸν,
μέγα καὶ πανάριστον ὄντως, σοῦ
τὸ ἐκνίκημα· φύσις γὰρ εὐπτόη-
τος καὶ εὐταπεινώτος, τὸν ἀόρα-
τον δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα,
νοῦν τὸν πολυμήχανον, Μαρίνα σὺ
ἀληθῶς, εἶλες, εὐτελές ὡς στρου-
θίον, καὶ καταπατοῦσα χορεύεις,
νῦν μετὰ Ἀγγέλων ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ἐπαμένων ὑπέμεινα τὸν Κύ-
ριον καὶ προσέειπες μοι.

Δόξου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς,
νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδεύχθης, Μαρί-
να σὺ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπου-

σα, ἐνθέων πράξεων, καὶ μαραίνου-
σα χάριτι, φυτὰ ἀθείας· ὅθεν τὴν
παντέρων μνήμην σου σέβομεν, πό-
θῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν
περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς
ιάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα, ἤχος. πλ. β'.

**Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, πα-
ρέστη ἡ παρθένος, καὶ ἀλλησφόρος**
καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς
ἀρεταῖς τὸ ἀήτητον, καὶ πεποι-
κιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ
αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα
πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν
λαμπάδα κατέχουσα. Εἰς ὁσμὴν
μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός,
ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ·
μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπουράνιε.
Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις καταπέμψον
ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτήρ, τὰ ἐ-
λέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'.

Ἦ ἀμνάς σου Ἰησοῦ,

καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

**Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγα-
πήτασα, καὶ δι' ἀγνείας τὴν ψυ-
χὴν ὠραίσασα, διὰ παντοίων πό-
νων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγ-
γύησαι, ὡς περ ἄμωμος νύμφη·
ὅθεν σε ἠξίωσεν, οὐρανίων θα-
λάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν
αὐτῷ, τῶν σέ τιμῶντων Μαρίνα
πανεύφημε.**

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε,

τάς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἄμωμος ἄμνας, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν ὠραίσασα· ὄθεν εἰληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρούουσα, τὰ ἀρρώστηματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόχον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου ἢ τῆς Ὁκτωήχου.

Καὶ τῆς ἁγίας· (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρβενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη Παρθέने, μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθείσα Μαρίνα αἵμασιν ἀθλητικοῖς τε ἐρραντισμένη, θαύμασι καταλαμφθεῖσα τῶν ἰαμάτων, εὐσεβῶς μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Τῷ αὐτῷ μηνί ιζ'. Μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες Σπεράτος καὶ Βερονίκη, ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Εὐφράσιος ἐπίσκοπος Ἰωνοπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μαρίνα Μάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπάρθενε νύμφη, ρῦσαι λαόν σου καὶ πόλιν, ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεόν, ὅπως ρυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορᾶς, ὀργῆς καὶ κινδύνων

Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἶνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια δ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'.

εἰς γενναίον ἐν μάρτυσιν.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστῆναι πανένδοξε, ἀνδρικῶ φρονήματι ἠτόμολῃσας· καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· καὶ τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἀθληφόρε πανεύφημε, τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρον θρόνον θεῖναι, σὺ κατήσχυνας Μαρίνα, καὶ τοὺς λαοὺς κατεφώτισας.

Τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν τὴν Εὐανγυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον, Μάρτυς ἐνδοξε, διὰ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας, ἀγῶσι δεσμεύσασα, τοῖς σεπτοῖς σου εὐσεβῶς, Χριστὸν δύνάμιν ἔχουσα· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἔκτε-

λοῦντας

λοῦντας, τὴν αἰσεβάστων μνήμην σου.

Ὡς περ προΐκx πολῦτιμον, τῷ Νυμφίῳ προσήγαγες, Ἄθληφόρε ἐνδοξε, δῆμον ἅγιον, ταῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποινῶν, καὶ πυρὸς καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τῆν νίκην, οὐρανόθεν σοι παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δύα, ἦχος πλ. β.

Ἀθλητικὴν ὀδεύσασα ὁδόν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλήν, Μαρίνα πανσεβάσμιε καὶ ὡς μὲν παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσήλθες εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων. Ἄλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηθῶν ἐλευθέρωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἄμπλος.

Εἰ βούλει, ποιήσον Δεζολογίαν Μεγάλην.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος.

* Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ελθεῖν τὴν πίστιν.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΙΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοικ τοῦ Μάρτυρος γ'.

(TOM. Γ')

ἦχος δ'. Ἐδοκασ σημείωσιν.

Ἐνέδυσας Κύριε, τὸν ἀθλοφόρον σου δύναμιν, τὴν ἐξ ὕψους ἀήττητον, καὶ τοῦτον ἐνίσχυσας, διὰ σέ βασάνους, ἐξ ἐχθρῶν ἀνέμων, ὑπενεγκεῖν ἀθλητικῶς, καὶ μαρτυρίου στέφανον δεξασθαι δι' οὗ ἡμῖν συγχώρησιν, ἀμαρτημάτων κατάπεμψον, Ἰησοῦ παντοδύναμι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρὸν ὀπλισάμενος, ὁ ἀθλοφόρος σου Κύριε, καὶ σὺ ζῆλω πυρούμενος, εἰδῶλων ἐνέπρησε, τὰ τεμένη πάντα, καὶ τὰς παρατάξεις, τοῦ ἀρχεῆκου καθελῶν, Αἰμιλιανὸς ὀνδοξος, βραβεῖα νίκης Δέσποτα, τὴν βασιλείαν ἀπέιληρε, παρὰ σοῦ τὴν οὐράνιον, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἄστὲρα ὑπὲρ λαμπρον, τῇ Ἰκκλησίᾳ ἀνέδειξας, Αἰμιλιανὸν τὸν Μάρτυρα, ὀπλίτην τε ἄριστον, δαδουχοῦντα πᾶσαν νῦν τὴν οἰκουμένην, θαυμάτουργίας μυστικῆς, καὶ ἀθείας σκότος ἐλαύνοντα ὑφ' οὗ φωταγωγοῦμενοί, Θεοπρεπῶς ἀνυμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δύα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ πρωί, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνί τῃ μνήμῃ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Παῦλος, Οὐαλεντίας καὶ Θέη, ἀδελφοί Αἰγύπτιοι, ξίφει τελειοῦνται. Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἰάκινθος ὁ ἀπὸ τῆς

29 Ἀμ-

Ἀμάστριδος τοῦ Πόντου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Μάρκελλος πυρὶ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Δάσιος, καὶ Μάρων ζῆφι τελειοῦνται.

Ὁ ὁσιος Παμβῶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι πατέρες ἡμῶν, Στέφανος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ἰωάννης ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία ὡς σύνθεσις καὶ ἀπόλυσις.

Τῆς ΙΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων τῶν Ἀγίων ἀνά τρία.

Στιχηρὰ τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Χάριν τῶν ἰάσεων, καὶ τῶν θαυμάτων ἐπλούτησας, καθαρθεὶς τὴν διάνοιαν παθῶν γὰρ νοσήματα, καὶ σαρκὸς τὸν ζόφον, καὶ τὰς τριχυμίας, ἀπετινάξω καὶ φαιδρὰν, τὴν τῆς ψυχῆς εἰργάσω κατάστασιν ἐντεῦθεν καὶ διέλαμψας, ἐν Μοναστῶν ὀμηγύρεσι, δυσωπῶν τὸν φιλόνητον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἀφθορον ἐτήρησας, τὴν παρθενίαν καὶ ἄσπιλον, καθαρῶς βιοτεύσασα, καὶ πλοῦτον διενειμας, τοῦ Χριστοῦ πληροῦσα, τὴν νομοθεσίαν, καὶ ἠκολούθησας τὴν γῆν

καταλιποῦσα καὶ τὰ περίγεια· δίσσοι τὰ οὐράνια, καὶ οὐρανὸν ἐχαρίσατο, Ἰησοῦς ὁ φιλόνητος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄγλη κατελάμπετο, φωτειδὲ σου τὸ πρόσωπον, καὶ θανούσης πανεύφημος, Χριστοῦ σε δοξάσαντος, ὡς αὐτοῦ παρθένον, θεοειδεστάτην, ὡς ἐλεήμονα φαιδρὰν, ὡς συμπαθῆ τε καὶ θεοῦ ῥήμονα· ζῶν γὰρ τὴν ἰσαγγελον, ἐπὶ τῆς γῆς πεπολίτευσαι, καὶ Θεῷ εὐηρέστησας, διὰ βίου λαμπρότητος.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ὡς ἀστέρα παγκόσμιον, νοητῶς ἀνατείλαντα, τῷ τῆς Ἐκκλησίας σε στερεώματι, ἀνευφημοῦμεν μακάριε, ταῖς λείαις σου λάμψεσι, φωτιζόμενοι αἶψι, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, οἱ τιμῶντές σου, τὴν φωσφόρον ἡμέραν ἐτησίως, ἱερῶν θαυματοφόρε, τῶν Μοναστῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ἀρῶν ὡσπερ δεύτερος, τῷ τῆς ράβδου βλαστήματι, θεῖον ἱεράτευμα, Πάτερ γέγονας· καὶ ὡς Μωσῆς ὕδωρ Ὅσιε, ἐκ πέτρας ἐξήγαγες· ὡς Ἡλίας δὲ νεκρὸν, προσευχῆ σου ἐξήγειρας, θαυματοῦμενος, τοῖς μεγίστοις σημείοις, καὶ ταῖς θεαῖς, λαμπρυνόμενος ἐκλείαις, Δε θεόφρον πανόλβιε.

Τὴν τοῦ Πνεύματος ἐλλαμψὶν προφανῶς κληρωσάμενος, πονηρίας πνεύματα ἀπεδίωξας, καὶ ἱερὸν φροντιστήριον, ψυχῶν κατεσκευάσας, ἐν ᾧ σώζεται πληθὺς, καθ' ἑκάστην τιμῶσά σου, τὰ μνημόσυνα, πρὸς ἀνδρείους ἀγῶνας, καὶ

θαυμά-

θαυμάτων, τὰ παράδοξα ἐν πίσει,
Διὲ Πατέρων τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας. Ἐν σοὶ Μῆτερ.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν σοὶ Πάτερ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῶ ΠΡΩΤῶ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἄγνεια ψυχῆς, ἐνθέως ὀπλισάμενος, καὶ ἀπαυστον εὐχὴν, ὡς λόγγην χειρिसάμενος, κραταιῶς διέκοψας, τῶν δαιμόνων Διὲ τὰς φάλαγγας, θαυματουργέ Πατὴρ ἡμῶν, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνί θ'. μνήμη τῆς ὁσίας Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὀσιος πατὴρ ἡμῶν Δίος ὁ θαυματουργὸς ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Οἱ ἅγιοι τέσσαρες συνασκηταὶ αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ἐδέσσης, ὁ ἐν τῇ Λαύρᾳ τοῦ ἁγίου Σάββα ἄσκησας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλίου τοῦ Θεσβίτου.

Ἄργια καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν,

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προτόμοια, ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Ὁ τὸν Θεσβίτην Ἡλίον πυρίνῳ ἄρματι, ἀπὸ τῆς γῆς οἰκτίρ-

μων, μεταλέμενος Λόγε, ταῖς τοῦτου ἰκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντας χαρμονικῶς, θεῖαν μνήμην καὶ σεβάσμιον. Δίς.

Ὁὐ συσσεισμῷ ἀλλ' ἐν αὐρᾷ, λεπτῇ τελέεσαι, Θεοῦ τὴν παρουσίαν, Ἡλιοῦ Θεομάκαρ, φωτίζουσάν σε πάλαι, ἄρματι δὲ, ἐποχούμενος τέθριππος, τὸν οὐρανὸν διηκπεύεις ξενοπρεπῶς, θαυμαζόμενος Θεόπνευστε. Δίς.

Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ξίφει κατέσφαξας, τὸν οὐρανὸν, τῇ γλώττῃ, ἐπὶ γῆς τοῦ μὴ βρέχειν, ἐπέσχες ζήλω θείῳ, πυρποληθείς, Ἐλισσαῖον δὲ ἐπλησας, τῆς μηλωτῆς ἐπιδόσει διπλῆς σοφῆ, Ἡλιοῦ ἐνθέου χάριτος. Δίς.

Δόξα, ἦχος κλ. ε'. Βυζαντίου.

Δεῦτε τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, συναθροισθέντες σήμερον, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ, τῶν θεηγόρων προφητῶν, ψαλμικῶς ἄσωμεν ἐναρμόνιον μέλος, τῷ τούτους δοξάσαντι, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει ἀναβοήσωμεν. Χαίροις ἐπίγειε ἄγγελε, καὶ οὐράνιε ἄνθρωπε, Ἡλία μεγαλώνυμε. Χαίροις ὁ διπλὴν τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ κομισάμενος, Ἐλισσαῖε πανσεβάσμιε. Χαίρετε ἀντιλήπτορες θερμοί, καὶ προστάται καὶ ἰατροί, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ· ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας καὶ περιτάσεως καὶ παντοίων κινδύνων λυτρώσασθε, τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας, τὴν πανέορτον μνήμην ὡμῶν.

Καὶ

Και νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε, τίς μὴ ἀνομήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλετηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Πρακείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν γ'. τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἥλιου τὸν Προφήτην, καὶ εἶπε πρὸς Ἀγαθά: Ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον, εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ ὑετός, εἰ μὴ διὰ σπόματος μου. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἥλιου, λέγων· Πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ Ἀνατολάς, καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, τῷ ἐπὶ προσώπου Ἰορδάνου· καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάρρου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοὶ κόραξιν ἐντελοῦμαι τοῦ διατρέφειν σε ἐκεῖ. Καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐποίησεν Ἥλιου, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐκάθησεν ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ κόρακες ἔσπερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωὶ, καὶ κρέας τὸ δεῖλης, καὶ ἐκ τοῦ χειμάρρου ἔπιεν ὕδωρ. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, καὶ ἐξηράθη ὁ

χειμάρρος, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετός ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἥλιου, λέγων· Ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Σαρεφθὰ τῆς Σιδωνίας, καὶ καθήσῃ ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ἐντελοῦμαι γυναικὶ χήρα τοῦ διατρέφειν σε. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεφθὰ, εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως. Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα· καὶ ἐβόησεν Ἥλιου ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Λάβε δὴ μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίομαι. Καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν. Καὶ ἐβόησεν Ἥλιου ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπε· Λήψη δὴ μοι καὶ ψωμὸν ἄρτου ἐν τῇ χειρὶ σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· Ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς σου, εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίας, ἀλλ' ἡ ὄσον θραῦς ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλατον ἐν τῷ καψίχῃ· καὶ ἰδοὺ συλλέγω δύο ξυλάρια, καὶ εἰσελεύσομαι, καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα, καὶ ἀποθανούμεθα. Καὶ εἶπεν Ἥλιου πρὸς αὐτήν· Θάρσει· εἰσελθε, καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ἀλλὰ ποιήσόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν ἐν πρώτοις, καὶ ἐξοίσεις μοι· σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· Ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει, καὶ ὁ καψίχης τοῦ ἔλαιου οὐκ ἐλαττονησεί, ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον τὸν Θεὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἥλιου· καὶ ἤσθιεν αὐτὸς καὶ αὐτῇ καὶ τὰ τέκ-

να

να αὐτῆς. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καμφάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἠλαττονήθη, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἑλίου. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠρρώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναῖκος, τῆς κυρίας τοῦ οἴκου, καὶ ἡ ἀρρώστιά αὐτοῦ κραταῖα σφόδρα, ἕως οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἑλίον· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ; εἰσῆλθες πρὸς με τοῦ ἀναμνησαί τις ἁμαρτίας μου, καὶ θανατῶσαι τὸν υἱόν μου; Καὶ εἶπεν Ἑλίον πρὸς αὐτήν· Δός μοι τὸν υἱόν σου. Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὑπερῶον, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισεν αὐτόν, ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. Καὶ ἀνεβόησεν Ἑλίον, καὶ εἶπεν· Οἶμοι! Κύριε ὁ μάρτυς τῆς γῆρας, μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ ἐκάκωσας τοῦ θανατῶσαι τὸν υἱόν αὐτῆς. Καὶ ἐνεφύσησεν τῷ παιδαρίῳ τρίς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτό. Καὶ ἐγένετο οὕτω, καὶ ἀνεβόησε. Καὶ ἤκουσε Κύριος ἐν τῶν Ἑλίου, καὶ ἐπεστράφη ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου πρὸς ἑγκατον αὐτοῦ, καὶ ἐζῆσε. Καὶ ἔλαβεν Ἑλίον τὸ παιδάριον, καὶ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερώου εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἑλίον· Βλέπε, ζῆ ὁ υἱός σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ

πρὸς Ἑλίου· Ἰδοὺ τοῦτο ἐγνώκα, ὅτι σὺ ἄνθρωπος εἶ τοῦ Θεοῦ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἑλίου τὸν Θεοδίτην, ἐν τῶ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, λέγων. Πορεύθητι, καὶ ὄφθητι τῷ Ἀχαάβ· καὶ δώσω τὸν ὑπετόν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο, ὡς εἶδεν Ἀχαάβ τὸν Ἑλίον, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραὴλ; Καὶ εἶπεν Ἑλίον· Οὐ διαστρέφω ἐγὼ τὸν Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἡ σὺ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου, ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐπορεύθητε ὀπίσω τοῦ Βαάλ. Καὶ νῦν ἀπόστειλον καὶ συνάθροισον πρὸς με πάντα Ἰσραὴλ εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον καὶ τοὺς προφῆτας τοῦ Βαάλ, τετρακοσίους καὶ πενήκοντα, καὶ τοὺς προφῆτας τῶν ἄλλων τετρακοσίους, ἐσθίοντας τράπεζαν Τεζάβελ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαάβ εἰς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφῆτας εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἑλίον· Ἔως ποτε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν; Εἰ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ· Εἰ δὲ ὁ Βαάλ αὐτός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Ἑλίον πρὸς τὸν λαόν· Ἐγὼ ὑπολέλειμμα προφῆτης τοῦ Κυρίου μονώτατος· καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἄλλου σφόδρα πολλοί. Δότωσαν οὖν ἡμῖν δύο βόας· καὶ ἐκλεξέσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἑ-

να,

να και μελισάτωσαν και επιθέτωσαν επί των ζύλων, και πῦρ μὴ επιθέτωσαν. Και ἐγὼ ποιήσω τὸν βοῦν τὸν ἄλλον, και πῦρ μὴ επιθῶ. Και βοᾶτε ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· και ἐγὼ επικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου. Και ἔσται ὁ Θεός, ὃς ἂν ἀκούσῃ ἐν πυρὶ, οὗτος Θεός. Και ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαός και εἶπε. Καλὸν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησας σήμερον. Και εἶπεν Ἡλιοῦ τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνῃς. Ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα, και ποιήσατε πρῶτοι, και επικαλεῖσθε ἐν ὀνόματι Θεοῦ ὑμῶν, και πῦρ μὴ επιθῆτε. Και ἔλαβον τὸν μόσχον, και ἐποίησαν οὕτω, και ἐπεκάλουν τὸ ὄνομα τοῦ Βάαλ ἐκ πρωίας, ἕως μεσημβρίας, λέγοντες. Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὦ Βάαλ, ἐπάκουσον ἡμῶν· και οὐκ ἦν φωνή, και οὐκ ἦν ἀκρόασις· και διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, οὐ ἐποίησαν. Και ἐγένετο μεσημβρία, και ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς Ἡλιοῦ ὁ Θεοσβίτης, και εἶπεν. Ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ, ὅτι ἀδολεσχία ἐστὶ τῷ Θεῷ ὑμῶν. Και ἐγένετο, ὡς καιρὸς ἐστὶ τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν, και οὐκ ἦν, ἐλάλησεν Ἡλιοῦ ὁ Θεοσβίτης πρὸς τοὺς προφῆτας τῶν προσοχθισμάτων, λέγων. Μετάστητε ἀπὸ τοῦ νῦν, και ἐγὼ ποιήσω τὸ ὀλοκαύτωμά μου. Και εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς τὸν λαόν. Προσαγάγετε πρὸς με, και προσήγαγε πρὸς αὐτὸν πᾶς ὁ λαός. Και ἔλαβεν Ἡλιοῦ δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ,

ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν Κύριος, λέγων. Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. Και ὠκοδόμησε τοὺς λίθους, και ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τὸ κατεσκαμμένον, και ἐποίησε θαλαᾶ, χωροῦσαν δύο μετρητάς, σπέρματος κύκλωθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Και ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε· και ἐμέλισε τὸ ὀλοκαύτωμα, και ἐπέθηκεν εἰς τὰς σχίδακας, και ἐστίβισεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Και εἶπεν Ἡλιοῦ. Λάβετε μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος, και ἐπιχέτωσαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα και ἐπὶ τὰς σχίδακας. Και εἶπε. Δευτερώσατε, και ἐδευτερώσαν. Τρισεύσατε, και ἐτρισεύσαν. Και διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου, και τὴν θαλαᾶ ἐπλησεν ὕδατος· και ἀνεβόησεν Ἡλιοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν και εἶπε· Κύριε ὁ Θεός Ἀβραάμ και Ἰσαάκ, και Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ. Και γνώτωσαν ὁ λαός οὗτος ὅτι σὺ εἶ μόνος Κύριος, ὁ Θεός Ἰσραὴλ, και ἐγὼ δούλος σός, και διὰ σέ πεποίηκα ταῦτα πάντα· και σὺ ἐπέστρεψες τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. Και ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, και κατέφαγε τὸ ὀλοκαύτωμα, και τὰς σχίδακας, και τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλαᾶ, και τοὺς λίθους, και τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ, και ἔπεσε πᾶς ὁ λαός ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, και εἶπεν. Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτός ἐστιν ὁ Θεός. Και εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς τὸν λαόν.

λαόν. Συλλάβετε τοὺς προφῆτας τοῦ Βαάλ, μηθεὶς σωθῆτω ἐξ αὐτῶν. Καὶ συνέλαβον αὐτοὺς, καὶ κατήγαγεν αὐτοὺς Ἡλιοῦ εἰς τὸν χειμάρρουν Κεισσῶν, καὶ ἐκεῖ αὐτοὺς ἀπέκτεινε. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ μετὰ ταῦτα τῷ Ἀχαάβ. Φωνῆ ποδῶν τοῦ ὕετοῦ· ζεῦξον τὸ ἄρμα σου καὶ καταβῆθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὕετός. Καὶ Ἡλιοῦ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον, καὶ ἐκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶθε το πρόσωπον αὐτοῦ ἀνὰ μέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ ῥύξαστο πρὸς Κύριον. Καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασεν ἐν νεφέλαις καὶ πνεύματι, καὶ ἐγένετο ὕετός μέγας. Καὶ ἐπορεύετο Ἀχαάβ ἕως Ἰερσάελ. Καὶ ἀνήγγειλεν Ἀχαάβ Ἰεζάβελ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα, ὅσα ἐποίησεν Ἡλιοῦ· καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἡλιοῦ καὶ εἶπεν· Αὐριον θύσομαι τὴν ψυχὴν σου ὡς ἓνα ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἤκουσεν Ἡλιοῦ, καὶ ἐφοβήθη. Καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεὲ γῆν Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθησεν ὑποκάτω ἀρκεύθου, καὶ ἐκοιμήθη καὶ ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν· καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἐγκρυφίας ὀλυρίτης καὶ χαμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρε-

ψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρῆθ· καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ. Καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε· Τί σὺ ἐνταῦθα; Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· Ζηλῶν ἐζήλωσα τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν ἐν βομφαίξ, καὶ ὑπολείμματα ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· Πορεύου καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ἤξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ, καὶ χρίσεις τὸν Ἐλισσαιέ υἱὸν Σαφάτ, ἀντὶ σοῦ εἰς προφήτην.

Βασιλειῶν δ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εὕρισκε Ἡλιοῦ τὸν Ἐλισσαιέ υἱὸν Σαφάτ, καὶ αὐτὸς ἡροτρία ἐν βουσί. Καὶ ἀπῆλθεν Ἡλιοῦ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπέβριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. Καὶ κατέλιπεν Ἐλισσαιέ τοὺς βόας, καὶ ἔδραμεν ὀπίσω Ἡλιοῦ, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ ἀνάγειν τὸν Κύριον Ἡλιοῦ ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἡλιοῦ κατ' Ἐλισσαιέ ἐν Γαλιλαίῳ. Καὶ εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλ-

κέ

κέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι· καὶ πενήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἦλθον, καὶ ἕστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν ἀμφότεροι δὲ ἕστησαν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. Καὶ ἔλαβεν Ἥλιος τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ ἔβη αὐτὴν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διηλθον, εἶπεν Ἥλιος τῷ Ἐλισσαιέ· Αἰτησόν με τί ποιήσω σοι, πρὶν ἀναληφθῆναι με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Γενήσῃτω δὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, δις ὡς ἐπὶ ἐμέ. Καὶ εἶπεν Ἥλιος· Ἐσκήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι. Πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβάνομενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρὸς, καὶ διεχώρισεν ἀνά μέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἥλιος ἐν συσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιέ ἔώρα, καὶ αὐτὸς ἔβδω· Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ, καὶ Ἴππεὺς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιέ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέβη αὐτὸ εἰς ὕδωρ. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἥλιος Ἐλισσαιέ τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιέ, καὶ ἕστη ἐπὶ τοῦ γαίλους τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιέ τὴν

μηλωτὴν Ἥλιος, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διηρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ποῦ δὴ ἔστιν ὁ Θεὸς Ἥλιος Ἀπεώς; Καί οὕτως ἐπάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διήλθε διὰ ξηρᾶς.

Εἰς τὴν λιτὴν Στιχηρὰ ἰδιόμελα
Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Ἥλιος ὁ ζηλωτής, καὶ τῶν παθῶν αὐτοκράτωρ, ἀεροβάτης ἐδέρεκετο σήμερον, τῆς παγκοσμίου μνητῆς σωτηρίας προχειρίζομενος· Ὡ δόξης ἀκραίονος, ἧς ἡξίωται ὁ ὑψιπέτης προφήτης, καὶ προφητῶν ἐξαιρετὸν ἐγκαλλώπισμα· οὗτος γὰρ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ ἄταρκτος ἄνθρωπος δέδεικται τοῖς κατορθώμασιν· ὃν ἐπαινοῦντες εἰπωμεν, ἀντιλαβοῦ ἡμῶν σοφέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Ὁ αὐτός.

Δαυτικῶς σήμερον πιστοὶ, τὸν Προφήτην Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἥλιον τὸν Θεοσβίτην, καὶ ζηλωτὴν τὸν ὑπέρλαμπρον· οὗτος γὰρ ἐν τῇ γλώσσει τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέβρον ἐγάλκευσε, καὶ τὴν γῆν τὴν ἐγκαρπον, ἀκαρπον ἐποίησεν. Ὡ τοῦ θαύματος! ὁ πῆλινος ἄνθρωπος, οὐρανοῦς τοῦ βρέχειν ὑετὸν οὐκ ἔδωκεν. Ὡ τοῦ θαύματος! ὁ φθαρτὸς ἄνθρωπος, ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται, καὶ οὐρανοῦς ἀνατρέχει ἐν πυρίνῳ ἄρματι, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιῶ διπλῆν τὴν χάριν χαρίζομενος. Βασίλεις ἐλέγχει, καὶ λαὸν ἀπειθῆ λιμῷ διαφθείρει. Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνῃς πάντας κατήσχυνε, καὶ τῆς χήρᾶς

τὸν υἱὸν λόγῳ ἀνέστησεν. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεταῖαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ διαφύλαξον τοὺς ὀρλοδόξους Βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ τὰ τῆς νίκης τρόπαια κατὰ βαρβάρων αὐτοῖς δώρησαι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Πνευματικοῖς ἄσμασι, τοὺς Προφήτας τοῦ Χριστοῦ ἅπαντες εὐφημήσωμεν. Ἡλίας γὰρ ὁ Θεοσβίτης οὐρανοδρόμος γέγονε, καὶ μηλωτῇ Ἐλισσαῖος, τὴν χάριν ἐδέξατο διπλὴν παρὰ Θεοῦ καὶ φωστῆρες φαιδροὶ τῆ οἰκουμένη ἀνεδείχθησαν, πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φωστῆρες ἀνέτειλαν τῆ οἰκουμένη, δύω παμφαεῖς, Ἡλίας καὶ Ἐλισσαῖος, ὁ μὲν θείῳ λόγῳ οὐρανίους σταγόνας ἀπέκλεισε, καὶ βασιλεῖς διήλεγξεν, ἄρματι δὲ πυρίνῳ εἰς οὐρανοὺς ἀνήλθεν· ὁ δὲ ἀτεκνοῦντα ἰάσατο ὕδατα, καὶ διπλὴν δεξάμενος χάριν, Ἰορδάνου τὰ ρεῖθρα ἐπέξευσε· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων χορεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Τὸ ἐξῆραν ἄρμα σε πυρφόρον, ὡς ἐν συσσεισμῷ εἰς οὐρανοὺς, τὴν πυρίπνοον χάριν σοι παρέσχετο, Ἡλία Θεοσβίτα, τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, ἕως ἂν κηρύξης τὴν τῶν πάντων συντέλειαν· διὸ πάρεσο, διδούς ἡμῖν, τῶν σῶν κατορθωμάτων τὴν μύησιν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀρσενίου.

Εν πυρίνῳ ἄρματι ἐπιδίφορος ἄρθεις εἰς γῶραν φωτοειδῆ μετε-

τέθης, ὦ Θεοσβίτα Ἡλιοῦ, αἰσχύνης δὲ προφήτας κατήσχυνας, ὁ τὸν οὐρανὸν λόγῳ δεσμεύσας, ὡσαύτως λύσον καὶ ἡμῶν τὰ πταίσματα, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο πρὸ συλλήψεως ὦν ἡγιασμένος, ὁ ἐνσαρκος ἄγγελος, ὁ νοῦς ὁ πύρινος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ τῆς δευτέρας Χριστοῦ ἐλεύσεως θεῖος προδρομος, Ἡλίας ὁ ἐνδοξος, τῶν προφητῶν ἡ κρηπίς, πνευματικῶς συνεχάλεσε, τοὺς φιλεέρτους, πανηγυρίσαι τὴν θεῖαν μνήμην αὐτοῦ, οὐ ταῖς πρεσβείαις διαφύλαξον, τὸν λαόν σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀπὸ βλάβης παντοίας, τοῦ δολίου ἀνενόχλητον.

Στίχ. Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ κωνηρέυεσθε.

Ο οὐρανόφρων Ἡλίας ὁ Προφήτης, θεώμενος ἅπαντα, ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκπορνεύσαντα, καὶ τοῖς εἰδώλοις, προστετηκότα ζήλῳ πυρούμενος, νεφέλας συνέστειλε, καὶ γῆν ἐξήρανε, καὶ οὐρανοὺς λόγῳ ἐκλείσεν, εἰπὼν οὐκ ἔσται σταγῶν ἐν γῆ, εἰμὴ ἐμοῦ διὰ στόματος· αὐτὸς ὑπάρχει ἐστιάτωρ νῦν, ὡς ἀφθάνως ἡμῖν παρεχόμενος, ἀνεκλάλητον χάριν, τοῖς πιστῶς αὐτὸν γεραίρουσι.

Στίχ. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἶωνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ο τῶν ἀρρήτων ἐπόπτης Μυ-

30 στηρίων,

(TOM. I')

στηρίων, σὺ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα διέρρηξας, σὺ τὴν ἀπάτην ἐτέφρωσας, τὴν τῶν εἰδώλων, τῆ ἀστραπῆ τῶν θείων ῥημάτων σου, σὺ παρανομήσαντα, ἤλεγξας Ἄνακτα, καὶ ἱερεῖς ἐθανάτωσας, τῆς ἀνομίας, καὶ τὴν θυσίαν εὐχῆ ἐνέπρησας· καὶ τοὺς φλογώδεις, τοῦ λαοῦ σου νῦν τῶν παθημάτων καὶ λλίψεων ἀνθρακας, Ἡλιοῦ σῆς πρεσβείας, τῷ πυρὶ ἐναπομόρανον.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Προφήτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης, οὐδέποτε χωρίζη, καὶ ἐκάστῳ ἀσθενοῦντι ἀεὶ παρίστασαι, ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν Οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος, αἰτῆσαι ἰλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε Σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτικίον, ἦχος δ'.

Ο ἑνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἐνδοξος, ἄνωθεν καταπέμφας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει καὶ λεπρούς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστῆρα παμφαῆ, διφρηλάτην πυρφόρον, καὶ ἄγγελον σαρκί, ζήλου πνέοντα θείου, δυσσέβειαν τρέποντα, παρανόμους ἐλέγχοντα,

κορυφαῖόν τε, τῶν Προφητῶν σε συμφώνως, καταγγέλλομεν, μάκαρ θεόπτα Ἡλία· διὸ ἡμᾶς φρουρήσον.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότη τοῦ δοχείου, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία καὶ βοήθεια, καὶ κραταῖα προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ἦχος. Ὁ αὐτός.

Θεῷ δι' ἀρετῆς, ἀκραιφνοῦς ὠκειώθης, οὐράνιον ζωὴν, ἐπὶ γῆς βιοτεύσας· ζωὴν δὲ τῆς χάριτος, κεκτημένος μακάριε, σοῖς εὐσημασι, παῖδα θανόντα ἐγείρεις· μένεις δ' ἀφθαρτος, κρείττων εἰσέτε θανάτου, Ἡλία θεόπνευστε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ. Φύλ. 376.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν πηγὴν τῶν θαυμάτων καὶ Προφητῶν, τὸ καλλώπισμα πάντες πνευματικῶς, πιστοὶ εὐφημήσωμεν, τὸν Θεοδίτην Ἡλίαν· μετὰ σαρκὸς γὰρ ἐτι, ὑπάρχων ἀθάνατος, ὡς θνητὸς πιστοῦται, νεκρῶν τὴν ἀνάσσειν· ὅθεν παρρησίαν, πρὸς Θεὸν κεκτημένος, παρέχει ἰάματα, καὶ πληροὶ τὰ αἰτήματα, τῶν πιστῶς ἐκβοώντων αὐτῷ· Πρέσβευε, Προφήτα, Χριστῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν ἐωρῆσασθαι, τοῖς εορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα,

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω: Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάξεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. Ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Γίῳ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρῆσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου ἄχραντε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ἄ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον ἤχος δ'.

Σὺ Ἰερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχιτεδέκ.

Στίχ. Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου, κτλ. Εὐαγγέλιον, τῆ ε. τῆς ιγ'. Ἐβδόμαδος τοῦ Λουκᾶ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐκράτησαν οἱ Μαθηταὶ τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ πρὸς ἐαυτούς.

Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προφήτου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἰδιόμελον, ἤχος πλ. β'.

Προφήτα κήρυξ Χριστοῦ.

(ὄρα Δοξαστικὸν τῶν Στίχων.)

Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες.

Ὁ πρῶτος κανὼν Ἰωάννου Μοναχοῦ φέρων Ἀκροστιχίδα τὴν δε, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Λινῶ χορεύων Ἥλιου τὰ θεύματα.

Ὡδὴ Α'. ἤχος β'. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Αδειν προηρημένοι, τῶν Ἥλιου θαυμάτων, τὴν πυρίπνοον δύναμιν, τῆς πυριμόρφου καὶ σεπτῆς γλώσσης τῆς τοῦ Πνεύματος, τὸ σθένος ἐπαξίως ἐπιπεκλήμεθα.

Γλαθὶ Θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης, τὸ στενὸν τε καὶ δύσχηρον, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν σοὶ, Πνεύματος διάνοιξον, καὶ τράνωσον πρὸς ὕμνον τῶν θαυματίων σου.

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν, τοῖς πειθαρχοῦσι Λόγε, τοῖς σεπτοῖς σου προστάγμασι, καὶ ὑποτάττεις ὑετοῦ, πύλας διὰ Πνεύματος, αλενοῦμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μόνη εὐλογημένη, τὸ καθαρὸν καὶ θεῖον, τῆς ἀγνεΐας κειμήλιον, τῆς ἀκαθάρτου τῶν παθῶν, κάθαρον ἰλύος με, αἰτούσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

Δεύτερος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκραστιχίς.

«Νέμοις μάκαρ μοι θείαν Ἥλιου χάριν». Ἰωσήφ.

Ὡδὴ Α'. ἤχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχὴν μου ζώωσον, ὡς τὸν τῆς χήρας υἱόν, καὶ ἀρεταῖς θείαις, μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδηγήσον, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀνάδειξον μέτοχον, σοῦ κατατρυφᾶν ἐφιέμενον.

Εν τῷ σὲ τίχτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, γεννήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαύμα· πῦρ γὰρ σιτιζόμενον φλογί τε σπαργανούμενον, σὲ τεθέαται μάκαρ· διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ῥυταί με πυρὸς αἰωνίζοντος.

Μεγαλυνθεὶς ταῖς πρὸς Θεὸν σου νεύσεσι, ζήλων ἐξήλωσας, ὡς ἀληθῶς μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε· διὸ με ἐνδυναμώσον, ζήλου

θείου

Θείου πληθέντα, τὸ ἔνθεον πράττειν βούλημα, ἵνα σε γεραίρω σωζόμενος. Θεοτοκίον.

Ο ὑπερούσιος Θεὸς Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, καὶ δι' ἡμᾶς ὤφθη, καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηρότα με πάναγγε, σῶσαι καὶ κολάσεως ῥύσασθαι.

Ἠδὴ Γ'. Ἐν Πέτρα με τῆς Πίστεως.

Ως ἄριστος Προφήτα· ὁ ἐστιάτωρ, ὁ κοράξι τελῶν σοι τὴν πανδαίσιαν, ὁ μόνος ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας, ᾧ πάντες κράζομεν. Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σου Κύριε.

Χάρτι τῷ εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ χήραν καὶ Προφήτην ἀλληλοτρόφους, ἀρρήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθεΐα, ᾧ πάντες κράζομεν. Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σου Κύριε.

Ο κλείσας θαυροτόκουσ νεφέλασ ὑεῖν, τροφῆσ ἠπορημένη τῇ Σαραφθία, τὰ λείψανα τῆσ βριώσεωσ ἀνευδότωσ, ψεκάζειν ἔδρασασ· διὸ καὶ ἔκραζεσ. Ὡσ οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνῃ παρὰ πάντασ τοὺσ ἀπ' αἰῶνοσ, μεγάλων ἠξιώθησ καὶ ὑπὲρ φύσιν. Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάσῃ κτίσει, ἐν μήτρα ἠνεγκασ, καὶ ἐσωμάτωσασ· ὅθεν Θεοτόκον σε πίστει σέβομεν.

Δεύτεροσ. Οὐρανίασ ἀψίδοσ.

Περεισ τῆσ αἰσχύνῆσ, ὡσ δυσμενεῖσ ἐκτεινασ, ἐνδοξεσ Προφήτα, τῷ θείῳ ζήλω σὺ πυρπολούμενοσ· ὅθεν κραυγάζω σοι. Τῶν τῆσ αἰ-

σχύνῆσ με ἔργων, καὶ διακωνίζοντοσ πυρόσ ἐξάρπασον.

Σε προβάλλομαι πρέσβυν, πρὸσ τὸν Θεὸν μέγιστον, σῶζειν με δυνάμενον, πάσῆσ μάκαρ κακώσεωσ· προσεπικάμωθητι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει, καὶ μὴ ὑπερίδῆσ με παρακαλοῦντά σε.

Μεγαλύνει Θεόσ σε ὁ παντοῦργόσ ἐνδοξε, πάλαι Ἡλιοῦ δι' ὄρνέου τρέφων Προφήτά σε· ὃν ἐκδυσώπησον, τῆσ αἰωνίου τρυφῆσ με, καὶ φωτόσ τοῦ μέλλοντοσ ποιῆσαι μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Αδιόδευτε πόλη, ἡ πρὸσ Θεὸν φέρουσα, πύλασ μετανοίασ μοι Κόρη, ἀνοιξον, δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἀμαρτιῶν μου τὸν ῥύπον, ὄμβροισ τοῦ ἐλέουσ σου θεοχαρίτωτε.

Κάθισμα. ἤγοσ πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ωσ Προφήτησ τοῦ ὄντωσ Θείου φωτόσ, τοὺσ προφήτασ τοῦ ψεύδοσ καταβαλῶν, ἐν τούτῳ διήλεγξασ, Ἀχαάβ ἀνομήσαντα, μὴ προσκυνεῖν διδάξασ, τῷ Βάαλ πανένδοξε, καὶ εὐχῇ αἰτήσασ, ἐξ ὕψουσ τὰνάματα· ὅθεν καὶ πυρίνω, ἀνελήφθησ Ἡλία, ὀχήμετι μέτάρσιοσ, διφρηλάτησ πρὸσ Κύριον· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖσ ἑορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ἔωσ Παρθένον καὶ μόνην, Φύλ. 387.

Ἠδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ριζοτόμοσ μὲν ὤφθησ, κακίασ σαφῶσ

σαφώς πανένδοξε Προφήτα, ἀρετῆς δὲ φυτοκόμος· διὸ τιμῶμέν σε.

Ελοιδορεῖτο λόγοις σε, χήρα τροφός, τὸν θάνατον Προφήτα τοῦ παιδός τὴν ἔγερσιν ἐπισπεύδουσα.

Υπεσημήνω δόξαν Τριάδος σαφώς, ἐμπνεύσει τρισαριθμῶ, τῆ μητρὶ τὸν παῖδα ζῶντα δωρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ωs κατάκαρπος ἄμπελος, βότρυαν Ἄγνη, τῆς σωτηρίας οἴνον, πᾶσιν ἀναβλύζοντα ἐκυσοφόρησας.

Δεύτερος. Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε.

Κάμπτει τὸν σὸν, ζῆλον Θεὸς πυρακτούμενον, καὶ πρὸς χήραν, πέμπει διατρέφεσθαι, τὸν γυναικὸς πάλαι ἀπειλῆ, Ἥλιου φυγάδα, γεγεννημένον θεσπέσιε, διὸ σε ἰκετεύω, τὴν ψυχὴν μου πεινῶσαν, διαθρέψαι ἐνθέοις χαρίσμασι.

Αμαρτιῶν, νέφη δεινὰ συγκαλύπτει με, τρικυμῖαι βίου με χειμάζουσι, καὶ ἐπιπνέουσι χαλεπῶς, κατὰ τῆς ψυχῆς μου, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα, προφήτα θεηγόρε, κυβερνήτης γενοῦ μοι, σωτηρίας πρὸς ὄραμον ἰθύνων με.

Ρῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν παράσχου μοι σώματος, τὸν τὰς νόσους, πάντων ἀφαιρούμενον, ἐκδυσωπῶν, μάκαρ Ἥλιου, Κύριον τῆς δόξης, καὶ ἀβλαβῶς διατρέχειν με, τὰ σκάνδαλα τοῦ βίου, κατευοδῶσον· σὲ γὰρ ἀγαθὸν μου προστάτην προβάλλομαι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων δυνάμεων, μετὰ πάντων, Δέσποινα Πανάμωμε, τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἀθλητῶν, καὶ τῶν Ἀποστό-

λων, καὶ τῶν ὁσίων ἰκέτευσέ, τυχεῖν με σωτηρίας, τὸν πολλὰ ἁμαρτόντα, καὶ ρυσθῆναι μελλούσης κολάσεως.

Ὡδὴ Ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Νόμος πατρῷός σε, ὡς πρεσβευτὴν παναληθῆ ἔδειξε, τερατουργόν, ἐκτρέποντα φύσεις, στοιχείων Ἥλιου, καὶ ὄσιον θῦμα, φλογίζοντα νάμασιν.

Ησχυνας ἄριστα, ὡς ἀληθείας λατρευτῆς Ὅσιε, τῆς ἐναγοῦς, προφήτας αἰσχύνης, παμμάκαρ Ἥλιου, σαφῶς ὑπογράψας, Τριάδος τὴν δύναμιν.

Λόγω τῆς χάριτος, ἱερατεύων Ἥλιου τέθουκας, τοὺς ἱερεῖς τῶν προσοχθημάτων, ἀθώαις χερσὶ, καθάπερ ποδῆρει, τῷ ζῆλῳ κοσμούμενος.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῆ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντός Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε ἄγνη. Χαῖρε ἢ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν. Χαῖρε ἢ χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Δεύτερος. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ομβροτόκους νεφέλας, εἰργεῖς πυρακτούμενος ζῆλῳ τῆς πίστεως ἀλλὰ δέομαί σου, Ἥλιου ἱεραῖς μεσιτείαις σου, τὴν φλογμῶν τακείσαν τῶν ἡδονῶν ψυχὴν μου, θείαις ἐπομβρίαις ἀρδεύσαι καὶ σῶσαί με.

Ιερεὺς δεδειγμένος, τέθουκας ἀθώαις σου χερσὶ πανόλβιε, τῶν προσοχθισμάτων, ἱερεῖς ἐνεργούντας τὰ ἄτοκα· ἀλλὰ δέομαί σου πάσης ἀτόπου ἁμαρτίας, ἀβλαβῆ με Προφήτα συγτήρησον.

Θαυμα-

Θαυμάστωσαι Προφήτα θείαις
ἐπικλήσεσι φλέγων τὰ θύματα,
ἐκτελέσας πίστει διὰ τοῦτο ἀπαύ-
στως σου δέομαι, τῇ ἐμῇ καρδίᾳ,
τὸν ἱερὸν ἀνάψαι πόθον, τὰ ὑλώ-
δη μου πάθη συμφλέγοντα.

Θεοτοκίον.

Επί σέ ὡσπερ ὄμβρος, Λόγος
καταβέβηκεν ὁ ὑπερούσιος, ὃν δυ-
σώπει Κόρη, ἐπομβρήσαί μοι νῦν
κατανύξεως, καθαρὰς σταγόνας,
ἀποπλυνούσας πάντα ῥύπον, τῶν
ἁμέτρων κακῶν μου Πανάμωμε.

Ῥδὴ Ϛ'. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Ἰνδαλμα θεοσεβείας, καὶ βίου
ἀκραίφνεστάτου, φυτουργὸς ἀ-
γγελίας ἐγένου, Ἀγγέλων τε μί-
μημα θεοπέσι, Ἡλιοῦ Θεοφόρε.

Οἵστρος σε προφητοκτόνου,
γυναίου ἐκδειματώσας, τὸν δεσ-
μεῖν καὶ λύειν λαχόντα, ὄμβρων
ἐπίβλυσιν θεοπέσι, Ἡλιοῦ φυγα-
δεύει.

Υψώσας γονυπετήσας, νοδὸς
μετάρσιον ὄμμα, δι' ἱκετηρίας ἱε-
ρᾶς λύσιν ποιούμενος καὶ αὐλα-
κας, γῆς ἐμέθησας ὄμβρω.

Θεοτοκίον.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀφλέ-
κτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προ-
γράφει Μητέρα τὴν ἀειπάρθενον,
ἀνύμφευτε Θεοτόκε Μαρία.

Δεύτερος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ
σοὶ ἀφρόνως πταίσαντι, καὶ τῆς
μελλούσης ἐκεῖ, κολάσεως λύτρω-
σαι, ἔχων ἑσσωπαῦντά σε, Ἡλιοῦ
τὸν μέγαν, καὶ τὴν Ἀχραντον
Μητέρα σου.

Αγγελίας ὡς φυτουργὸς, ἀγνὸν

ψυχῇ με συντήρησον· ὡς ζηλω-
τῆς Ἡλιοῦ, ζήλου θεοῦ πλήρω-
σον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὅπως τῆς
κακίας, τὰς ἐφοδούς ἀποκρούσωμαι

Ἰηστεύεις βρώσει μῆ, ὁδὸν
τεσσαρακονθήμερον, ἀνύων θεία
ροπή· διὸ ἱκετεύω σε· Πάσης πα-
ραβάσεως, ἐγκρατεύεσθαί με, θεο-
φόρε ἐνδυνάμωσον.

Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη ἡ τοῦ Θεοῦ, εἰσόδους
θείας ὑπάνοιξον, τῇ ταπεινῇ μου
ψυχῇ, ἐν αἷς εἰσελεύσομαι, ἐξομο-
λογούμενος, καὶ κακῶν τὴν λύσιν
Θεοτόκε ἀπολήψομαι.

Κοντάκιον ἤχος β'. Αὐτόμελον.

Προφήτα καὶ προόπτα τῶν με-
γαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἡλία με-
γαλώνουμε, ὁ τῷ φθέγματί σου
στήσας τὰ ὕδατοῦ ῥύφα νέφη, πρέ-
σβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φι-
λάνθρωπον.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων
ἀνομίαν, Θεοῦ δὲ τὴν ἄμετρον φι-
λανθρωπίαν, θεασάμενος ὁ Προ-
φήτης Ἡλίας, ἐταράττετο θυμού-
μενος, καὶ λόγους ἀσπλαγχνίας
πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον ἐκίνησεν.
Ὁργίσθητι, βοήσας, ἐπὶ τοὺς ἀθε-
τήσαντάς σε, Κριτὰ δικαιοσύνη.
Ἀλλὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ
οὐδ' ὅλως παρεκίνησε, πρὸς τὸ τι-
μωρήσασθαι τοὺς αὐτὸν ἀθετή-
σαντας· αἰεὶ γὰρ τὴν μετάνοιαν
πάντων ἀναμένει, ὁ μόνος φι-
λάνθρωπος.

Τῷ αὐτῷ μηνί κ'. Ἡ εἰς οὐρανοὺς
πυρφόρος ἀνάβασις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου
Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεοβίτου.

Ταῖς τοῦ σοῦ προφήτου πρεσβείαις Χριστέ.

Ῥδὴ

Ἦδὴ Ζ'. Βάτος ἐν ὄρει πυρί.

Τὴν παραδόξως θεόθεν σοι, σχεδισθεῖσαν δύναμιν ἐνδεδυκώς, πρῶτῃ μιᾷ τεσσαρακονθήμερον, Ἡλιοῦ θεσπέσιε, τὴν δολιχὴν καταλέλυκας ὁδόν διὰ ἐν Χωρῆβ χορεύων ἐψαλλες. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄυρα πραιῖα ὑπέδειξε, καὶ λεπτοτάτῃ Κύριον σοὶ Ἡλιοῦ, Θεῶ ζηλοῦντι παντοκράτορι, οὐχὶ πνεῦμα βίαιον, οὐ συσσεισμός, οὐδὲ πῦρ ἐκδειματοῦν διὸ Ἰησοῦ τῷ πρῶτῳ ψάλλομεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοφανείας ἠξίωσαι, καὶ προφητείας ὡσπερ ὁ μέγας Μωσῆς, προφήτας χρίων διὰ Πνεύματος, Ἡλιοῦ θεσπέσιε καὶ βασιλεῖς· καὶ τῆς δοξῆς ἐν Θαβῶρ, Χριστοῦ θεατῆς γενόμενος βοᾶς. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τὴν σὴν ὁ πανάγαθος, Λόγος οἰκήσας ἀχραντεῦπερφυῶς, Θεοῦ Πατρὸς, ἡμᾶς ἀνέπλασε, καὶ ζωῆς ἠξίωσε τῆς ἐν Ἐδέμ· διὸ Θεοτόκον σε πάντες πιστοὶ, προσκυνοῦντες ἀναμέλπομεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δεύτερος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Λαὸν ἀπολλύμενον, κατοικτειρήσας ζήλω τῆς πίστεως, ἐπικλήσσει θεαίαις, πῦρ κατηγάγου φλογίζον ἐνδοξε, ὅσιον θυμᾶ· διὸ ἰκετεύω σε. Τῆς αἰωνίου φλογός, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ἴδεῖν κατηξίωσαι, Θαβῶρ ἐν ὄρει, Θεοῦ τὸ πρόσωπον· ὃν δυσώπει Προφῆτα, τοῦ παραβλέψαι τὰς

ἀμαρτίας μου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης θεάσασθαι, ἀκαταγνώστῳ ψυχῇ, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον.

Ὁδὸν πορευόμενος, τοῦ βίου πλάνας, πολλὰς ὑρίσταται. Ἀγαθὲ μου προστάτα, κυβέρνησόν με τῇ προστασίᾳ σου, ἐπιστηρίζων γνώμῃ σαλευόμενον, καὶ πρὸς σὰρκὸς ἡδονὰς, Ἡλιοῦ νεύοντα.

Θεοτοκίον.

Ἦμῶν σε Πανύμνητε, καὶ μεγαλύνω θεοχαρίτωτε, τὴν ἀγνήν σου λοχείαν· βοήθησόν μοι βίου τοῖς κύμασι χειμαζομένῳ, καὶ δίδου κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καθαρτικὴν μολυσμῶν.

Ἦδὴ Η'. Ἐρριξε Παίδων εὐαγῶν.

Ἄριστα εὔρεν Ἀγαθῶν, τὴν τοῦ γένους εὐπρεπῆ πανολεθρίαν, Προφήτου ἐλεγμῶ, μαιφόνου μύσους ἀντέκτισιν· ὁ Θεοβίτης δὲ ἐκ πυρπνίου φρενός, τῷ ζωοδότῃ, ὕμνον ἀνεμέλπετο. Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υεῖ σοι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, καταφλέγον Ἡλιοῦ ἐπιθεμένους, πεντήκοντα δισσοῦς, ὡς Θεοῦ ἀρίσω, θεράποντι· τῷ κρατοῦντι γὰρ τῆς αἰεζῶφου ζωῆς, θεοπρεπῶς τὸν ὕμνον ἀνεκραύγαζες. Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μύστην σε εἶδειξε Χριστὸς, ὡς ἀγγελίας φωτουργὸν ὁ τῆς Παρθένου, ὑπέρθεος βλαστὸς, ἐν Θαβῶρ τῆς θείας σαρκώσεως, τῆς Θεότητος τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἐν τῇ αὐτοῦ σαρκὶ δεικνύς σοι κράζοντι.

Τὸν

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεύτερος. Ἐπταπλασίως κάμνον.

Χωρητικὸν δοχεῖόν σε, Θεῖου Πνεύματος ἐγνώμεν. Ἄγγελον ἐν γῆ, πῦρ ζήλου θείου πνέοντα, δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ βασιλεῖς ἐλέγχοντα, χρίοντα Προφήτας, Ἡλιοῦ καὶ αἰσχύνης, συγχόπτοντα μαχαίρα, ἱερεῖς· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι μελλούσης ἡμᾶς αἰσχύνης ῥύσαι.

Ἄρμα πυρός σε ἔλαβεν, ἀπὸ γῆς πυρακτούμενον, ζήλω Ἡλιοῦ, τῷ θεϊκῷ θεόπνευστε· διὸ ἰκατεύω σε, τῶν ἐν τῇ γῆ με πάντων κακῶν, τῶν σῶν ἀρετῶν, ἐπικουφίζειν τὸν νοῦν μου τεθρίπτω· καὶ πρὸς νόσσαν οὐρανίαν με φθάσαι, τὸν πάντων ἐκδυσώπει, Θεὸν καὶ Βασιλέα.

Ῥήματι ζῶντι ἐκλείσας, οὐρανὸν ὑετίζοντα· ῥήματί σου νῦν, πνευματικῶς διάνοιξον, τὰς πύλας μοι, δέομαι, τῆς μετανοίας Ἁγίε, πέμπων τῇ ψυχῇ μου, κατανύξεως ὄμβρους, καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ἰσοσθενῆ, ὁμότιμον, ὁμοούσιον, σύνθρονον, σέβοντες Τριάδα, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα δοξάζομεν Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἄδυτον αὐγῆν, ὁμοβασιλείον κράτος, καὶ μέλπομεν συμφώνως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νομοθετῶν εὐσέβειαν, καὶ διδάσκων μετάνοιαν, ὁ Ἐμμανουήλ, ἐκ σοῦ τεχνεῖς ἐπέφανεν· ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, ὑπεραγία Δέσποινα, τῆς δικαιοσύνης, ὑπανοῖξαι μοι πύλας, καὶ σῶσαι με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῆθ' Θ'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ἄτριπτον ἀνθρώποις πορείαν, ἐπὶ γῆς πολιτευσάμενος, τῇ μηλωτῇ τὸν ῥοῦν τὸν Ἰορδάνειον, ὁ Θεοβίτης περαιωθεὶς, διφρηλάτης αἰθέριος, οὐρανοδρόμον ἤνυσε, ξένην πορείαν διὰ Πνεύματος.

Τῆς θεοσεβείας τῷ ζήλω, ὁ Θεοβίτης πυρπολούμενος, ἐν πυρὶ μὲν ἄρματι ἐπαίρεται· μηλωτὴν δὲ ἐπιβαλὼν, ὃν λαβεῖν οὐ δεδύνηται, Ἐλισσαίῃ δισσοῦμενον καταλιμπάνει θεῖα χάριτι.

Ἀποδεδειγμένος θεόπτης, ὁ Θεοβίτης σὺν Μωσῆ καθαροῦ, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἀνθρώπων τῶν γηγενῶν, καρδία οὐ λελόγισται, σαρκαρῶμενον Κύριον, ἐν τῷ Θαβῶρ τὸν παντοκράτορα.

Θεοτοκίον.

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχάτας, ἀναιρέτιν ἀποφάσεως, καὶ τῆς προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν, αἰτίαν οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Δεύτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτω.

Ἰδεῖν ἐν λεπτοτάτῃ αὐρα Θεὸν, ὡς ἰδεῖν δυνατὸν κατηξίωσαι, ἀσκητικαῖς πρότερον τὸ σῶμα δια-

γωγαῖς,

γωγαῖς, καταλεπτύνας ἔνδοξε· δὲ
θεν δυσωπῶ σε. Σαῖς προσευχαῖς,
τὸ πάχος τοῦ νοός μου, λεπτύνας
μετανοίξ, μαρμαρυγαῖς θείαις κα-
ταύγασον.

Ως πάλαι Ἰορδάνην τῇ μη-
λωτῇ, διαβρήξας διέβης πανόλβιε
οὔτω κάμου, τῶν ἀμαρτημάτων
τῶν χαλεπῶν, τὰς διεκχύσεις ἐή-
ρανον, ὄμβρους ἐπιπέμπων μου τῇ
ψυχῇ, δακρύων καθ' ἐκάστην, Προ-
φήτα θεηγόρε, τρυφῆς χειμάρβρον
προξενούντάς μοι.

Σκανδάλων τῶν ἐν βίῳ πολυ-
ειδῶν, ἀνομούντων ἐχθρῶν πάσης
θλίψεως, σωματικῆς νότου ψυ-
χικῆς τε παρατροπῆς, ταῖς προ-
σευχαῖς σου ῥύσαι με, ἔνδοξε Προ-
φήτα ὡς ἀγαθός, προστάτης μου
βοῶ σοι, καὶ τῆς ἐν τῇ γαένῃ,
αἰωνιζούσης καταχρίσεως.

Ηρπάγης πρὸς τὸ ὕψος Ἐλισ-
σαῖε, δισσομένην τὴν χάριν τοῦ
Πνεύματος, καταλιπῶν, ἔνδοξε
αἰτήσαντι Ἡλίου· μεθ' οὗ ἀπαύ-
στως αἰτήσαι, νίκην οὐρανόεν
τῷ Βασιλεῖ, καὶ ἀρεσὶν πταισμά-
των, προστάτην σε πλουτοῦντι,
πρὸς τὸν Δεσπότην ἀκαταίσχυντον.

Θεοτοκίον.

Φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου ὡς
ἀγαθῇ, μὴ παρίδης πανάμωμε Δέ-
σποινα· ἀλλ' ἐκτενῶς, αἰτήσαι τὸν
πάντων Δημιουργόν, τῷ Βασιλεῖ
τὰ τρόπαια, καὶ τὴν εὐρωστίαν
τὴν ψυχικὴν, δωρήσασθαι Παρθέ-
νε καὶ θείας βασιλείας, τὴν με-
τουσίαν καὶ λαμπρότητα.

Ἐξαπостειλάριον. Φῶς ἀναλλοιώτων.

Φῶς ἐν πυρίνῳ τεθρίππῳ, οὐ-

ρανοδρόμον σε δεῖξαν, ἀρματη-
λάτην, Ἡλία, οὐ κατηνάλωσεν
ὄλως· πῦρ γὰρ ἐν γλώσση πηλίγη,
εἰλκυσας κάτω, καὶ ἀνεξήρανας
ὄμβρους.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Παρθένε, δυ-
σώπησον σαῖς πρεσβείαις, τὸν σὸν
Υἱὸν Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ
σῶσαι, τοῦ αἰωνίου με σκότους,
τὸν πεποιοῦτα, τῇ σῇ σεπτῇ ἀν-
τιλήψει.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια δευτεροῦντες τὸ α.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὕμνος καλέσωμεν Ἄγιοι·

Οτε σὺ Προφήτα θεσπέσιε, τῷ
Θεῷ δι' ἀρετῆς, καὶ πολιτείας ἀ-
χραιφνοῦς, συνεκράθης παρ' αὐτοῦ,
τὴν ἐξουσίαν εἰληφῶς, τὴν κτίσιν
κατὰ γνώμην μετερρύθμισας· καὶ
πύλας ὑετοῦ θέλιον ἀπέκλεισας·
καὶ ἀνωθεν πῦρ κατήγαγες· καὶ
δυσσεβεῖς κατηνάλωσας. Ἰκέτευε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ζήλω τοῦ Κυρίου πυρούμενος,
παρανομους βασιλεῖς, σὺ διεξή-
λεγξας σφοδρῶς· τῆς αἰσχύνης
ἱερεῖς, σὺ ἐθανάτωσας θερμῶς· ἀ-
νήψας, πῦρ ἐν ὕδατι παράδοξον·
τροφήνδῃ, ἀγεώρητον ἐπήγασας·
καὶ νάματα Ἰορδάνεια, τῇ μηλωτῇ
σου διέτεμες. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οτε σὺ Προφήτα κατέδειξας,
ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὴν ἐπουρά-
νιον ζωὴν, τὴν ζωὴν ἐν σεαυτῷ,
τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν, θανόν-
τα, σοῖς ουσήμασιν ἀνέστησας·
θανάτου, κρείττων ἐπὶ σὺ διέμει-
νας· ἄρμα πυρὸς ἐπιβέβηξας, αἰ-

Οέριος άνυψούμενος. Ίχέτευσ, τού σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος κλ. δ΄.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκρέμονας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμῶμεν πιστοὶ, Ἡλίαν καὶ Ἐλισσαίον· καὶ Χριστῷ ἐκδοῦσῶμεν χαρμονικῶς· Εὐσπλαγγνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἰκεσίαις τῶν Προφητῶν σου, ἀφῆσιν ἁμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου ἡ γ΄. καὶ ζ΄. ᾠδή.

Ὁ Ἀπόστολος,

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου.

Αδελφοὶ ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς Προφῆτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἰδοὺ, μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας τὴν ὑπομονὴν ἰῶς ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδατε, ὅτι πολυεὐσπλαγγνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτιρῶν. Πρὸ πάντων δε, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ οὐ, οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω. Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευχάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος, κἂν ἁμαρτίας ἢ πεπονηκώς, ἀφῆσται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε

ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἱαθῆτε· πολλὴ ἐσχεῖ δέσπαις δικαίους ἐνεργουμένη. Ἡλί· ας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθῆς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσήξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς, καὶ μῆνας ἕξ. Καὶ πάλιν προσήξατο καὶ ὁ Οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀληθείας καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτὸν, γίνωσκέτω, ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δικαιοί.

ΤΗ ΚΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου καὶ Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ὁσίων γ΄.

ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ερημον οἰκήσαντες, ἐν ὁμοιοπαθείᾳ μακάριοι, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, ταῖς θείαις δεήσεσι, καὶ ταῖς θεωρίαις, ταῖς φαινοτάταις, κατεμαράνατε σαφῶς, τὴν δὲ καρδίαν κατελαμπρύνατε, δοχεῖον ἐργασάμενοι, πνευματικῶν διαδόσεων, Συμεῶν, Ἰωάννη τε, Μοναζόντων ἐρείσματα.

Μωραῖς προσποιήσασθε, τὸν σοφιστὴν ἀπεμῶρανας, τῆς κακίας μακάριε, τελῶν τὰ παραδόξα, ἐνεργῶν σημεῖα, Δαίμονας διώκων, φωταγωγῶν τοὺς ἐν νυκτί, τῆς ἁμαρτίας Πάτερ ὑπάρχοντας· καὶ

νοῦν

νοῦν ἀνεπιθλωτον, μέσον θορύ-
βων ἐτήρησας, Συμεῶν τὴν ἀπά-
θειαν, ἐκ Θεοῦ κομισάμενος.

Μέτριος τὸ φρόνημα, καὶ συμ-
παθῆς καὶ φιλόθεος, καὶ ἀγάπης
ἀνάπλευς, ὠράθης θεόπνευστε,
ταπεινὸς καὶ πρᾶος, ἄγγελος κα-
θάπερ, ἐπὶ τῆς γῆς περιπατῶν,
καὶ πολιτείαν ἔχων οὐράνιον· διὸ
ἐπανεπαύσατο, ὡς καθαρῶ σοι μα-
κάριε, Συμεῶν, ὁ Πατὴρ Υἱὸς, καὶ
τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐκτελέσαν-
τες πίστει, δοχεῖα καθαρὰ, τῆς
Τριάδος δειχθέντες, Συμεῶν, Ἰω-
άννη τε, θεοφόροι πανεύφημοι, νῦν
αἰτήσασθε, τὸν ἰλασμὸν καὶ εἰρή-
νην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καταπεμ-
φθῆναι πλουσίως, Πατέρες πανόλ-
βιοι.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ καὶ μνήμη τῶν ὁσίων
πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου καὶ Συμεῶν
τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλαῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι τρεῖς μάρ-
τυρες, οἱ ἐν Μελιτινῇ, συρόμενοι κατὰ
πετρῶν τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἰούστος, Ματ-
θαῖος καὶ Εὐγένιος, Τρόφιμος καὶ Θεό-
φιλος καὶ ἕτεροι δεκατρεῖς ζῆφει τελει-
οῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Γεώργιος καὶ Θεό-
δωρος, ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Μίαν ψυχὴν Πατέρες, σώμασι
φέροντες δυσὶ, καὶ σκοπὸν εἴχετε
ἓνα, ἐν διαφόροις τοῖς τρόποις, ὡς
Συμεῶν, Ἰωάννη· διὸ ὑμᾶς εὐφη-
μοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων,
τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστια-
νῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ
Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι,
τῶν αἰωνίων βασάνων.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μυροφόρου
καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς
Μαγδαληνῆς.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μύρα προσεχόμεσας Χριστῷ,
τεθειμένῳ μνήματι, καὶ τοῖς νε-
κροῖς τὴν ἀνάστασιν, πᾶσιν ἐμπνέ-
οντι· καὶ ἰδοῦσα τοῦτον, πρώτη
προσεκύνησας, Μαρία θεοφόρε δα-
κρῦουσα. Διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρῷ καθηλούμενον Χριστὸν,
καθορῶσα ἔκλαιες, Μαγδαληνῇ
καὶ ἐκραύγαζες. Τί τὸ ὀρώμενον;
ἡ ζωὴ πῶς θνήσκει, καὶ ἡ κτίσις
βλέπουσα, κλονεῖται, καὶ φωστῆ-
ρες σκοτιζοῦνται. Διὸ ἰκέτευε, δω-
ρηθῆναι

ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐπλήσθης συνέσεως πολλῆς, ἀληθοῦς τε γνώσεως, ἐν τῷ συνεῖναι τῷ κτίσαντι, Μαρία ἐνδοξε, καὶ αὐτοῦ τὰ πάθη, καὶ τὴν συγκατάβασιν, ἐκήρυξας λαοῖς παναοίδιμε. Διὸ ἔκτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Ἡρώτη κατιδοῦσα τὴν Θεῖαν Ἀνάστασιν, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, τοῦ πρώτου τῶν ἀγαθῶν αἰτίου, τοῦ τὴν ἡμετέραν εὐσπλαγγνως φύσιν θεώσαντος, πρώτη καὶ εὐαγγελίστρια ἐδείχθη, βοῶσα τοῖς Ἀποστόλοις. Τὴν ἀθυμίαν ἀποθέμενοι, τὴν εὐθυμίαν ἀναλάβετε, καὶ δεῦτε κατοπτρεύσατε Χριστὸν ἐξαναστάντα, καὶ κόσμῳ παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.
ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χριστοῦ φανέντος τοῖς ἴχνεσιν, ἀκολουθοῦσα σεμνῇ, καὶ αὐτὸν θεραπεύουσα, γνώμης προθυμότατα, Μυροφόρε εὐθύτητι, οὐδὲ θανόντα τοῦτον κατέλιπες, ἀλλ' ἀπελθοῦσα, μύρα σὺν δάκρυσιν, τούτῳ προσήνεγκας, συμπαθῶς πανεύφημε· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην τὴν πανίερον, πανηγυρίζομεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Σὺ ὦ Μαρία ὑπέρλαμπρε, βλέψαι ποθοῦσα ζωὴν, νεκρωθεῖσαν ἐν μνήματι, νυκτὸς παραγέγονας,

καὶ Ἀγγέλων ἀκήκοας· Καθὼς προέφη, Χριστὸς ἐγήγερται. Σπουδῇ τοῖς τούτου, μαθηταῖς φάσκουσα, καὶ τὴν κατήφειαν, ἐκ ψυχῆς ἀπώσασα, ἀντὶ κλαυθμοῦ, χαρὰν ἀνεκλάλητον, ἀναλαμβάνεις σεμνῇ.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός.

Σήμερον πιστοὶ γηθόμενοι, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ, Μυροφόρε δοξάζομεν, τὸν σὲ νῦν δοξάζοντα, ὑπεράγαλον Κύριον· ὃν ἐκδυσώπει, ἀπαύστως πάνσεμνε, αἰωνιζούσης δόξης τυχεῖν ἡμᾶς, καὶ τῆς λαμπρότητος τῶν Ἁγίων, ἔχουσα τὴν πρὸς αὐτόν, παρρησίαν πάντοτε, θεομακάριστε.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Βύζαντος.

Τῷ ἐκουσίως πτωχεύσαντι, τὴν πτωχείαν τὴν ἐμὴν, ὑπερβολῇ εὐσπλαγγνίας, Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ὡς μαθήτρια πιστῶς διακονήσασα, ἐπὶ ξύλου ταθέντα, καὶ τάφῳ συγκλεισθέντα, κατιδοῦσα ἐβόα δακρυβροῦσα· Τί τὸ ξένον θέαμα; Ὁ νεκροὺς ζωοποιῶν, πῶς νεκρὸς λογίζεται; Ποῖα μύρα κομίσω, τῷ ἀπαλλάξαντί με δυσωδίας τῶν δαιμόνων; Ποῖα δάκρυα χέω, τῷ δακρύων τὴν ἐμὴν μεταμφιάσαντι προμήτορα; Ἄλλ' ὁ τοῦ σὺμπαντος Ἀναξ, ὡς Παραδείσου φύλαξ φανείς, δροσισμῷ τῶν αὐτοῦ ῥημάτων, τὸν καύσωνα ἀφανίζει, λέξας πρὸς αὐτήν. Τοῖς ἀδελφοῖς μου πορευθεῖσα, εὐαγγέλια χαρᾶς ἀναβόησαν. Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν,

ὕμων, ὅπως παράσχω τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἄπολυτικίον. ἤχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρ-
θένου τεχθέντι, σεμνῇ Μαγδαλη-
νῇ, ἠκολούθεις Μαρία, αὐτοῦ τὰ
δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυ-
λάττουσα· ὅθεν σήμερον, τὴν πα-
ναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες,
ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαίς
σου λαμβάνομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΙ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἤχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ κό-
σμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφοιτήσας
Μαρία, σὲ ἀληθῆ Μαθήτριάν προ-
σήκατο, ὄλην σου τὴν ἐφεσιν, πρὸς
αὐτὸν κεκτημένην· ὅθεν καὶ ἰάμα-
τα, ἀπετέλεσας πλείστα· καὶ με-
ταστάσα νῦν ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ
κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κβ'. μνήμη τῆς ἀ-
γίας μυροφόρου καὶ ἰσαποστόλου Μα-
ρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀγία ὀσιομάρτυς
Μαρμέλλα, ἀθλήσασα τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μαρία κυριώνυμε, καὶ τοῦ
Χριστοῦ Μαθήτρια, σὺν ταῖς λοι-
παῖς Μυροφόροις, καὶ τῇ Παρθέ-
νῳ Μαρίας, καὶ μόνῃ Θεομήτορι,
ἀπαύστως καθικέτσε, τὸν σταυ-
ρωθέντα Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν Μυ-

ροφόρε, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου

καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ
Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

ΕἰΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ'.

ἤχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αθλητικῶν ἐξ αἱμάτων, κρα-
τῆρα πλήσας πιστοῖς, ἰάσεις ἐπαρ-
δεύει, καὶ τὰς νόσους ἐλαύνει, Φω-
κᾶς ὀχριστομάρτυς ἐν ὑψηλῷ, μαρ-
τυρίας κηρύγματι, πάντας καλῶν.
Οἱ διψῶντες δεῦτε πιστῶς, ποτα-
μοὺς χαρίτων δρέψασθε.

Τῆς ἀθείας τὴν πλάνην, θεία
ἐνστάσει σου, πολυθείας ζάλην,
τῆς Τριάδος δυνάμει, Φωκᾶ Μάρ-
τυς ἐκτρέψας, ξίφος ἀκμῆν, τοῦ
πυρός τε τὴν ἐκκαυσιν, καὶ νιφε-
τοῦς τῶν βασάνων βέλη σαφῶς,
ὡς νηπίων ἐκαρτέρησας.

Τοῦ ζωοδότου σὺ κήρυξ, Θεοῦ
γενόμενος, τυράννων καθαιρέτης,
Ἀθλητὰ ἀνεδείχθης, καὶ θεῖος ἀ-
θλοφόρος· ὅθεν ζῶν, τῷ ἀθανάτῳ
πιστούμενος, πρὸς τὴν ἀνέσπερον
ἔβης μαρμαρυγῆν, τοῦ Θεοῦ, Φω-
κᾶ μακάριε.

Δόξα, ἤχος δ'.

Εκ βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου
ἐραστής, Φωκᾶ παμμακάριστε,
Ἱερομάρτυς σαφέ· τὸ γὰρ ἄπλον
τοῦ Σταυροῦ ἐπ' ὧμων ἀράμενος,
ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς
ἀληθείας· δι' ἧς τῶν Ἀγγέλων
ὑπέ-

υφέστιος γέγονας, Δαιμόνων ἀντίπαλος, καὶ τοῦ κόσμου πρεσβυτήσ, ὠφθῆς διαπύσιος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἀρχιερεὺς, προσφέρων Πάτερ θυσίας, τέλος σεαυτὸν, προσήξας ζῶσαν θυσίαν, μαρτυρήσας ἐννόμως Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπ' Ἀγγέλων θαρσυνόμενος, καὶ τὸν θάνατον αἰρούμενος, καὶ παρῶν τοῖς βοῶσί σοι Φωκᾶ, ἐλλέ μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μνήμῃ κγ'. μνήμη τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Μνήμη τοῦ ἀγίου προφήτου Ἰεζεκιήλ.

Οἱ ἅγιοι ἱερομάρτυρες Ἀπολλινάριος καὶ Βιτάλιος οἱ ἐπίσκοποι Ραβέννης, ἀναιρεθέντες τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἀπολλώνιος Πάπα Ῥώμης πυρὶ τελειοῦται.

Ἡ ἅγια Ἄννα ἡ Βυζαντία, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 829.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἀρχιερέων τὸ κλέος, καὶ τῶν πτωχῶν προασπιστής, σὺ ἀνεδείχθης θεόφρον, Πάτερ, καὶ στήλη ἀρετῶν διὸ μνημόνευε πάντων, Φωκᾶ, τῶν σὲ ἀνυμνούντων.

Θεοτοκίον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν ὀλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστατίς, Παρθένε Μῆτερ

Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥύσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἀγίας γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Θεαῖς ἐπιγνώσεσι, τὴν καθάραν σου διάνοιαν, καταυγάσας ὁ Κύριος, ἀγνοίας λυτροῦταί σε, βαθυτάτου σκότους, ἥλιος ὑπάρχων, δικαιοσύνης ἀληθοῦς, Μάρτυς Χριστίνα θεομακάριστε. ἐντεῦθεν τὰ σεβάσματα, τῆς πονηρίας συνέτριψας, καὶ Χριστοῦ τὰ παθήματα, καρτερῶς ἐξεικόνισας.

Πόνους καρτερήσασα, τοὺς τῆς σαρκὸς πρὸς τὴν ἀπῶνον, μεταβέβηκας χαίρουσα, Χριστίνα ἀπόλαυσιν. ἐνθα γενομένη, καθωραϊσμένη, οἶά περ νύμφη ἐκλεκτῆ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ πανεύφημε, τῶν πίστει τὸ μνημόσυον, ἐπιτελούντων σου μέμνησο, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Ὡς περ ὠραίσματα, τὰ τῆς σαρκὸς σου σπαράγματα, νυμφικῶς περιστέλλουσα, πορφύραν ἐξ αἵματος, λαμπρῶς βεβαμμένην, Μάρτυς ἐνεδύσω. καὶ τῷ νυμφίῳ σου Χριστῷ, πεποικιλμέναις θεαῖς λαμπρότησι, Χριστίνα νῦν παρίστασαι,

στασαι, περιχαρῶς τῆς θεώσεως,
ἀπολαύουσα πάντοτε, σὺν Παρθέ-
νοις καὶ Μάρτυσι.

Δόξα, ἤχος β'. Ανατολίου.

Ως ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἶ-
μά σου προσενήνοχας, τῷ σῶ νυμ-
φίῳ Χριστῷ, Χριστίνα Μάρτυς ἀ-
θληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ
εἴληφας, στέφος ἀφαρτον παρ'
αὐτοῦ ἀξιάγαστε· ὅθεν τὸν θανόν-
τα τοῖς δῆγμασι τῶν ἰοβόλων ὀ-
φρων, τῷ ῥήματί σου ζῶντα ἤγει-
ρας, τῇ ἐπικλήσει τοῦ παναγίου
Πνεύματος· διὸ καὶ οὐρανίων θα-
λάμων σε κατηξίωσεν, Ἰησοῦς ὁ
φιλόανθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἤχος β'. Γεωργίου.

Τῇ χριστωνύμῳ σου κλήσει,
τὴν πρᾶξιν κατάλληλον ἔδειξας
ὡς ἀληθῶς, τῇ παρθενικῇ σου κα-
θαρότητι, νυμφευθεῖσα τῷ Χριστῷ,
εὐδοκία τοῦ Πατρὸς, καὶ συνεργεί-
α τοῦ Πνεύματος· μαρτυρίου δὲ
παλαίσμασι στερρόις, ὑπερήστρα-
ψας λαμπρότερον τῶν ἡλιακῶν
ἀκτίνων. Διὸ ὡς θυσία καθαρὰ καὶ
ἄμωμος, τῇ οὐρανίῳ προσηέχθης
τραπέζῃ, τῶν Παρθένων καὶ Μαρ-
τύρων ταῖς χορείαις εἰς αἰῶνας
συνηδομένη· μεθ' ὧν αἰτῆσαι Χρι-
στίνα φερώνυμε, δωρηθῆναι τοῖς
τιμῶσί σε, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος δ'. Ἡ Ἄμνάς σου Ἰησοῦ.
καὶ Ἀπόλυσι.

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ὁ Ἰψωθείς.

Φωτοειδῆς περιστερά ἐγνωρί-
σθης, ἔχουσα πτέρυγας χρυσαῆς,
καὶ πρὸς ὕψος τῶν οὐρανῶν κατέ-
παυσας, Χριστίνα σεμνή· ὅθεν σου
τὴν ἐνδοξον, ἑορτὴν ἐκτελοῦμεν,
πίσει προσκυνοῦντές σου, τῶν λει-
φάνων τὴν θήκην, ἐξ ἧς πηγάζει
πᾶσιν ἀληθῶς, ἰάμα θεῖον, ψυχῆς
τε καὶ σώματος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κδ'. μνήμη τῆς ἁγίας
μεγαλομάρτυρος Χριστίνας.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Καπίτων καὶ
Ἰμμέναιος ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἐρμογένης ἐν εἰρή-
νῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Θεόφιλος ὁ Ζα-
κύνθιος πυρὶ τελειοῦται ἐν ἔτει 1635.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀθανάσιος ἐν
Κωνσταντινουπόλει ζῆφει τελειοῦται, ἐν
ἔτει 1670.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ως εὐχρηστον καὶ τίμιον, τοῦ
Δεσπότη σου σκεῦος, Χριστίνα χρη-
ματίσασαν, κατὰ χρέος τιμῶμεν·
ὑπῆρξας γὰρ ὡς ἀληθῶς τῶν Μαρ-
τύρων καύχημα, καὶ τῶν Παρθέ-
νων ἡ δόξα, ἰατὴρ τε σαφιλῆς,
ἀνεδείχθης πρὸς Θεοῦ, τοῖς βρέ-
φει τοῖς νηπίαις.

Θεοτοκίον.

Γεραίρουσι τὸν τόχον σου, Ἀ-
σωμάτων αἱ τάξεις· χαρὰς γὰρ
τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνῃ·
διὸ

διό σε τὴν πανάμωμον, οἱ πιστοὶ
δοξάζομεν, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦν-
τες· ὡς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει,
ἀπεκύησας Ἀγνή, ὡς ὄρθρος ἐ-
ξανατείλαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ
ιδιόμελα δ'. ἤχος δ'. Βυζαντίου.

Δοξάζομέν σου Χριστέ, τὴν
πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀ-
γαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην·
ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν
πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνά-
μει τοῦ Σταυροῦ σου φιλόθρωπε.
Τύραννον οὐκ ἐπτόλησαν· τὸν δό-
λιον κατεπάτησαν· ἰσχυσαν δὲ ὀ-
πίσω σου εἰσελθεῖν· εἰς ὁσμὴν μύρου
σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὁλθον λιποῦσα πατρικόν, Χρι-
στὸν δὲ ποθοῦσα εἰλικρινῶς, δοξάν
εὖρατο ἡ Μάρτυς, καὶ πλοῦτον οὐ-
ράνιον· καὶ τῇ παντευχίᾳ περιπε-
φραγμένη τῆς χάριτος, τῷ ὄπλῳ
τοῦ Σταυροῦ κατεπάτησε τὸν τύ-
ραννον· ὅθεν Ἄγγελοι τοὺς ἀγῶ-
νας θαυμάζοντες, ἔλεγον. Πέπτω-
κεν ὁ ἐχθρὸς ὑπὸ γυναικὸς ἡττη-
θεῖς· στεφανίτις ἀνεδείχθη ἡ Μάρ-
τυς· καὶ Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας
βασιλεύει ὡς Θεός, ὁ παρέχων τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ἐθαυματούργησε Χριστέ, τοῦ
Σταυροῦ σου ἡ δύναμις· ὅτι καὶ
Χριστίνα ἡ Μάρτυς, ἀθλητικὸν
ἀγῶνα ἠγωνίσαστο· ὅθεν τὸ ἀσθε-
νὲς τῆς φύσεως ἀπορρίψαμένη,
γενναίως ἀντίστησεν κατὰ τῶν τυ-
ράνων. Διὸ καὶ τὰ βραβεῖα τῆς

νίκης κομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σταυρὸν ὡς ὄπλον κραταῖον,
Χριστίνα Μάρτυς κατέχουσα χερ-
σὶ, τὴν πίστιν ὡς θώρακα, ἐλ-
πίδα ὑρεὸν, ἀγάπην τόξον, τῶν
τυράνων τὰς τιμωρίας ἐνίκησας
ἀνδρείως· τῶν Δαιμόνων τὰς πα-
νουργίας κατήργησας ἐνθώς· τὴν
κεφαλὴν δὲ τμηθεῖσα, χορεύεις ἐν
Χριστῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύου-
σα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἤχος πλ. α'.

Τῇ παρβενικῇ σου θελχθεῖς ὠ-
ραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης
Χριστός, ὡς ἀμώμητόν σε νύμφην
ἐκυτῶ ἡμόσατο, συναφεία ἀκηρά-
τω. Ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ,
παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύ-
ναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν
ἀήττητον ἔδειξεν· ἐγκαρτέρησα-
σαν δὲ αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις
δριμυτάταις, διπλῶ στέφει δισσῶς
σε κατέστειψε, καὶ παρέστησεν ἐκ
δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασιλίσσαν πε-
ποικιλμένην. Αὐτὸν δυσώπησον,
Παρθενομάρτυς Χριστῶνυμε, τοῖς
ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν,
καὶ ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἤχος α'. Κυπριανῶ.

Μετὰ τῶν ἀνω Ταγματῶν συ-
νηριωμένης ἐνδόξε, κόσμον λιποῦ-
σα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα,
Χριστίνα πανεύφημε, αἰτοῦσα ἡ-
μῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνθετος καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ζήτηε Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς
Δ'. Δεκεμβρίου.

Τῆ ΚΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἀ-
γίας Ἄννης Μητρὸς τῆς
ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἄργια καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ελαίου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τὰ ἐπόμενα. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μνήμην τελοῦντες Δικαίων,
τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωα-
κείμ καὶ Ἄννης, τῶν παιδρῶν καὶ
ἀγίων, δοξάζομεν ἀπαύτως, ὡδαίς
μυστικαῖς, τὸν οἰκτιρμονὰ Κύριον,
τὸν ἀναδείξαντα τοῦτους εἰς τὴν
ἡμῶν, σωτηρίαν ἀκλινεῖς πρε-
σβευτάς.

Ἡ πρῶτην ἄγονος στείρα ἢ
ἐκβλαστήσασα, τὴν ἀπαρχὴν τοῦ
γένους, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, σή-
μερον μετέστη πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν
ἐκείθεν αἰτοῦσα Χριστόν, τοῦ δω-
ρηθῆναι πταισμάτων τὸν ἰλασμόν,
τοῖς ἐν πίστει ἀνυμνοῦσιν αὐτόν.

Μνήμην Δικαίων τελοῦντες,
σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παρα-
δόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσ-
καίρου, πρὸς ἀλῆκτον καὶ Θεῖαν,
μεταστήσαντα νῦν, ὡς Μητέρα ὑ-
πάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσ-
πόρως ὑπερφῶς, Θεοτόκου καὶ
Παρθένου Μητρὸς.

(ΤΟΜ. Γ')

Ἔτερα Προσόμοια. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἴδε φωταυγῆς πανήγυρις, καὶ
παιδρὰ ἡμέρα, καὶ κοσμοχαρμό-
συνος, ἢ κοιμήσις ἢ σεπτὴ καὶ ἀ-
ξιόπαινος, τῆς Ἄννης τῆς εὐκλε-
οῦς, ἐξ ἧς ἐτέχθη ζωὴν ἢ κυήσα-
σα, ἢ ἐμψυχος κιβωτός, ἢ τὸν ἀ-
χώρητον Λόγον χωρήσασα, ἢ τῆς
ἀθυμίας λύσις, καὶ χάρις ἢ πρό-
ξενος, ἢ παρέχουσα πᾶσι, τοῖς πι-
στοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἢ
ζωῆς τὴν πηγὴν, θαυμαστῶς κυή-
σασα, τὴν μονὴν ἐν γυναιξίν εὐ-
λογημένην Ἄγνην, μελίσταται ἐκ
ζωῆς, τῆς ἐπικήρου πρὸς τὴν ἀ-
τελεύτητον, ἢ Ἄννα ἢ εὐκλεῆς,
γῆθεν ἀρθεῖσα πρὸς τὰ οὐράνια,
συνευφραينوμένη ὄμοις, τῶν Ἀγ-
γέλων σήμερον· ἦς περ νῦν τὴν
ἀγίαν, εορτάζομεν πανήγυριν.

Σήμερον παιδρὰν πανήγυριν,
τῶν πιστῶν χορεῖαι, τῆ σεπτῆ κοι-
μήσει σου, τελοῦμεν πανευλαβῶς,
ἐν θεῷ Πνεύματι· ἐξέστηκε γὰρ
ἡμῖν, τῶν ἰαμάτων ἀστράπτουσα
χάριτας· καὶ φλέγουσα πονηρὰ,
ἐναερίων πνευμάτων συστήματα·
καὶ φωταγωγοῦσα φρένας, τῶν
πιστῶς ὑμνούντων σου, ἀξιάγαγε
Ἄννα, τὴν σεβάσμιον μετᾶσαι.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ῥά-
βδον ἀγίαν τὴν Θεοτόκον βλαστή-
σαντες, ἐξ ἧς ἢ σωτηρία τῷ κόσμῳ
ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεός· τὸ ζεῦ-
γος τὸ ἀμωμον, ἢ ξυνωρίς ἢ ἀγία,
Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· οὗτοι μετα-
στάντες πρὸς οὐρανίους σκηνάς,

32 σὺν

σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ, ὑπεραχράν-
τω Παρθένω, μετ' Ἀγγέλων χο-
ρεύουσιν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρε-
σβείαν ποιούμενοι. Οὓς καὶ ἡμεῖς
συνελθόντες, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες
λέγομεν. Οἱ διὰ τῆς θεόπαιδος καὶ
πανάγου Μαρίας, Προπάτορες
Χριστοῦ χρηματίσαντες, πρεσβεύ-
σατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν.

Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀνα-
γνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ
ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ
φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ
τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς
εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ
κάλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ
δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βρα-
χίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται
πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ
ὀπλοποιήσῃ τὴν χτίσιν εἰς ἄμυ-
ναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται βώρακα
δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυ-
θα κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήφεται
ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα·
ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομ-
φαίαν· συνεχπολεμήσῃ δὲ αὐτῷ ὁ
κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πο-
ρεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστρα-
πῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου
τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται·
καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις
ρίφήσονται γάλαζαι· ἀγανακτήσῃ
κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποτα-
μοὶ δὲ συγχλύσουσιν ἀποτόμως·
ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνά-
μεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιχμήσῃ
αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν

γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία πε-
ριτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκού-
σατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μά-
θετε, δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνω-
τίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους
καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐ-
θνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ
κράτησις ἡμῶν, καὶ ἡ δυναστεία
παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ,
καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος.
Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων
τεθνᾶναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ
ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν
πορεία σύντριμμα. Οἱ δὲ εἰσιν ἐν
εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώ-
πων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐ-
τῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὁ-
λίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐερ-
γετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρα-
σεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξί-
ους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυτὸν ἐν χωνευ-
τηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς
ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο
αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς
αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπιν-
θήρες ἐν καλᾷμῃ διαδραμοῦνται.
Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι
λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύ-
ριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθό-
τες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθει-
αν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσ-
μενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔ-
λεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐ-
πισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτή-
σαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας
γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον,
οὐδὲ

οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀηλιδίωτος. Εὐάρεστος Θεῶ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέλει. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήση ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἀκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. Ἄρεστή γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μὴ δὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν ἰδιόμελα, ἤχος α'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας φαιδρῶς ἡ γεννήσασα, σημερινὸν ἐκ γῆς μεθίσταται, Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ τῶν ἀσμάτων ἀνθη ἀναλαβόντες, πρὸς αὐτὴν ἀνακράξωμεν. Σῶφρον Ἄννα, μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ Λόγου βαστάσασα· καὶ οἱ μαστοὶ σου ὠραῖοι, οἷς αὐτὴν ἐβήλασας· καὶ γὰρ αὐτὴ τεκοῦσα ἀσπόρως τὸν ζωοδότην, σὺν αὐτῷ ἡξίωται βασιλεύειν· καὶ σὲ νῦν μεταστήσας πρὸς ἄληκτον καὶ θεϊαν ζωὴν, τῇ Μητρὶ αὐτοῦ οἰκεῖν καὶ συναγάλλεσθαι κατηξίωσεν. Ὅθεν δυσωποῦμέν σε οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, σὺν αὐ-

τῇ προσβεῦειν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἤχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἐρασταί· δεῦτε ἑορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβάσμιον κοίμησιν· καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτῆς, ὁ φωτίζων καὶ ἀγιαζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τίς ὁ δῆμος τῶν συναθροισθέντων παραγίνεται, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν Προπατόρων εὐλαβῶς. Συγχαρήτε κραυγάζοντες μερόπων γένος σήμερον· ὅτι ἡ Ἄννα ἀπὸ γῆς μεθίσταται πρὸς Κύριον, αὐτῷ παρεστῶτα, καὶ ἡμῖν αἰτοῦσα τοῦ δοθῆναι ἰλασμόν, τοῖς πιστεῖ τελοῦσι ταύτης τὴν κοίμησιν.

ἤχος δ'.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὴν τῶν Δικαίων μνήμην φαιδρῶς ἑορτάσωμεν, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τῶν Προπατόρων σήμερον· ὅτι ἔτεκεν ἡμῖν τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, Μαρίαν τὴν ἀνώμητον. Ὅθεν πρὸς αὐτοὺς ἀνακράξωμεν. Ζεῦ γος ἀγιόλεκτον, ξυνωρὶς ἀγία καὶ θεοτίμητε, τὸν ἐκ τῆς ὀσφύος ὑμῶν ἀνατεῖλαντα Χριστὸν τὸν Θεόν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος πλ. α'.

Μακαρία δυὰς, ὑμεῖς πάντων γεννητόρων ὑπερήρθητε, ὅτι τὴν τῆς κτίσεως πάσης ὑπερέχουσαν ἐβλαστήσατε. Ὅντως μακά-

ριος

ριος εἶ Ἰωακείμ, τοιαύτης παιδὸς χρηματίσας πατῆρ. Μακαρία ἡ μήτρα σου Ἄννα, ὅτι τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησας. Μακάριοι οἱ μαστοί, οἷς ἐθήλασας τὴν γαλακτοτροφῆσασαν τὸν τρέφοντα πᾶσαν πνοήν· ὃν δυσωπεῖν ὑμᾶς παμμακάριστοι αἰτούμεθα ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ νοητὴ χειλιδῶν, ἔαρ τῆς χάριτος ἡμῖν ἡ γνωρίσασα, ἀμέμπτως ἐν σωφροσύνῃ, βιωταμένη καλῶς, καὶ τῆς παρθενίας τὸ κειμήλιον, σεμνῶς ὠδινήσασα, Θεοτόκον τὴν ἁμωμον. Ἄμνας τιμία ἡ κηῖσασα δάμαλιν, τὸν ἐξαίροντα, ἀμνὸν κόσμου τὰ πταίσματα, Λόγον λόγῳ γεννήσασαν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον. Ἄννα Προμητήτορ Κυρίου, τοῦ σέ ἐκ γῆς μεταστήσαντος· ὃν νῦν ἐκδυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Χαίροις πεπονημένη Θεῷ, ἐκλελεγμένη ἀγιότητος λάμψεσι, τοῦ νόμου δυὰς τιμία, ἡ τὰς ἐμφάσεις καλῶς, ἐν τῇ θεῖᾳ χάριτι μεθαρμόσασα, Χριστὸν τὴν τεκοῦσαν, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν αὐτοὶ τεκόντες, Ἰωακείμ ὁ θεόληπτος, καὶ ἡ ἐνθεος Ἄννα ἡ πάνσεβάσμιος· λύχνοι οἱ ἀνατείλαντες, λαμπάδα τὴν ἄσκιον· οἱ εὐθηνούντες τὴν χάριν, τὴν Θεοτόκον τὴν ἄχραντον μεθ' ἧς δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Χαίροις εὐλογημένη ἡ γῆ, ἡ τὴν θεόβλαστον τῷ κόσμῳ ἀνθήσασα· ἡ νόμῳ ἀδιαλείπτως, ἐμμελετῶσα Θεοῦ, καὶ τὴν χάριν πᾶσιν ὑπογράψασα· δεσμὰ τῆς στερρώσεως, ἡ φυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, καὶ τῷ θανάτῳ τὴν φθορὰν ἀνταμείψασα, καὶ πρὸς ἐνθεον μεταστάσα λαμπρότητα. Ἄννα θεομακάριστε, Προμητήτορ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ φωτοφόρον λυχνίαν, τὴν Θεοτόκον κηῖσασα· μεθ' ἧς ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις, ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς, εὐφημήσωμεν Ἄνναν τὴν θεόφρονα, τὴν τὸ θεῖον ὄρος ἀποκυῖσασαν ἐκ λαγόνων αὐτῆς, καὶ πρὸς ὄρη νοητὰ, καὶ Παραδείσου σκηνώματα, σήμερον μεταβεηκυῖαν, καὶ πρὸς αὐτὴν βοήσωμεν. Μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ βαστάσασα ἀληθῶς, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου ἐνδὸν ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν· καὶ οἱ μαστοὶ σου ὠραῖοι, οἱ θηλάσαντες τὴν θηλάσασαν Χριστὸν, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν· ὃν καθικέτευε τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ὀλίψεως, καὶ προσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ζωὴν τὴν κηῖσασαν, ἐκυοφόρησας, ἀγνήν Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἐνθα εὐφραννομένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς

τιμῶσι

τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰ-
τουμένη ἰλασμόν, αἰμακαρίστε.
Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὀριμότητα.

Η εὐχλεέστατος καὶ ἀξιέπι-
νος, Ἄννα ἡ ἔνθεος, καὶ πανσε-
βάσμιος, γῆθεν ἀρθείσα ἐκ ζωῆς,
προσκαίρου διαιώνει, εἰς ζωὴν
ἀθάνατον, μετ' Ἀγγέλων χορευ-
ουσα, σὺν τῇ θυγατρὶ αὐτῆς, καὶ
ἀχράντῳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσ-
βεύουσα ἀπαύστως σωθῆναι, τοὺς
πίστει ταύτην μακαρίζοντας.

Δόξα καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰς νόμου ἐντολάς, θεαρέστως
τηροῦσα, μητέρας Ἰσραὴλ, ὑπε-
ρῆρας ἀπάσας, τὴν μόνην ἀειπάρ-
θενον, Θεοτόκον κηύσασα, ἀγιό-
λεχτε Ἄννα Προμητορ Κυρίου.
μεταστᾶσα δέ, ἐκ γῆς πρὸς θεῖον
νυμφῶνα, Δικαίων ὑπέρκειται.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Ν'. Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐγγράν διοδεύσας· καὶ τῆς Ἁγίας. Με-
τὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Κανόνων,
ψάλλομεν Καταβασίας·

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Ἦδὴ Α'. Ἦχος δ'. Ἄνοιξω τὸ στόμα μου.

Πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ
τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου
διόρθωσιν, νῦν μοι σεμνῆ αἰτῆσαι,
προελομένῳ, τὴν σὴν φωσφόρον
βνῆμην, εὐφημῆσαι σήμερον, Ἄν-
να πανεύρημε.

Ζωὴν τὴν κηύσασαν, θεοπρε-
πῶς ἀπεκύησας· διὸ πρὸς αἰζῶνον,
ζωὴν μεθέστηκας, ἀπολαβοῦσα,
χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, φωτὸς ἀνε-
σπέρου τε, Ἄννα θεόκλητε.

Η χάρις ἡ ἔνθεος, πρὸς τὴν
χαρὰν μεταβέβηκεν, ἀσπόρως ἦν
έτεκε, θυγάτηρ ταύτης ἀγνῆ· καὶ
παρίσταται, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ,
Κυρίῳ πρεσβεύουσα, σωθῆναι πάν-
τας ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἡμῖν ἐλαμψε, δικαιο-
σύνης ὁ ἥλιος, καὶ πᾶσαν κατηύ-
γασε, θεογνωσίᾳ τὴν γῆν, καὶ διέ-
λυσεν, ἀχλὺν τῆς ἀθείας, ἀγνῆ
παναμώμητε, καὶ παμμακάριστε.

Ἦδὴ Γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τὴν συλλαβοῦσαν, τὸν συνέ-
χοντα πάντα συνέλαβες· καὶ ἐκύ-
ησας Χριστὸν, τὴν ὑπὲρ λόγον
κηύσασαν· διὸ σου τὴν Κοίμησιν,
Ἄννα γεραίρομεν.

Μετ' ἐγκωμίων, ἐκτελεῖται ἡ
ἐνδοξος μνήμη σου· ὅτι ἔτεκες ἡ-
μῖν, τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα, ἀγνῆ
Θεομήτορα, Ἄννα θεόκλητε.

Ηλιος ὡς περ, τῇ σελήνῃ τῇ
Ἄννῃ ἐνούμενος, ὁ κλεινὸς Ἰωα-
κεῖμ, τῆς παρθενίας ἀκτίνα γεννᾷ,
δι' ἧς τῆς Θεότητος, αὐγῆ ἐπέ-
λαμψε.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν, ἀσφαλῆ Θεο-
μήτορ κεκτήμεθα· τὰς ἐλπίδας
ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σωζόμεθα·
πρὸς σέ καταφεύγοντες, περιφρου-
ρούμεθα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς μητρὸς τοῦ Δεσπότη καὶ

Ποιη-

Ποιητοῦ, μήτηρ γέγονας Ἄννα πανευκλεῆς, αὐτοῦ τὰ προστάγματα, ἀνευδότως φυλάττουσα· διὰ τοῦτο Ἰανουῖσα, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, μετετέθης ὄντως, καὶ φῶς πρὸς ἀνέσπερον· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἀγίαν σου μνήμην, τελούντες ἐν πνεύματι, φωτιζόμεθα πάντοτε, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ῥδὴ Δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὰ ἐν νόμῳ γεγραμμένα, μελετώσα ἐτέλεσας, καὶ τοῦ Νομοθέτου, Μήτηρ τῆς Μητρὸς ἐχρημάτισας· διὸ νῦν πᾶσα ἢ κτίσις ἐποφείλει σοι, ἐκτελοῦσά σου, χαρμονικῶς τὸ μνημόσυνον.

Μακαρία ἡ κοιλία, ἀληθῶς ἢ βαστάσασα, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν καὶ οἱ μαστοὶ σου ὠραῖοι, ὡς θηλάσαντες τὴν θηλάσασαν, Ἄννα Χριστὸν τὴν τροφήν ἡμῶν.

Ὡς βιώσασα ἀμέμπτως, τὴν ἀμέμπτως κηύσασαν, Θεοτόκον Κόρην, Λόγον τοῦ Πατρὸς ἀπεκύησας, καὶ πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης προσεχώρησας, θεουμένη σεπταῖς μετοχαῖς ἀληθέστατα.

Θεοτοκίον.

Τῆς Παρθένου ἡ κοιλία, θημωνία ὡς ἄλωνος, ἀληθῶς ἐδείχθη, στάχυν ἀγεώργητον ἔχουσα, δι' οὗ ἐκτρέφεται πᾶσα κτίσις κρίζουσα. Παντοδύναμε, δόξα Χριστῷ τῇ δυνάμει σου.

Ῥδὴ Ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Οὐρανὸν ἐκύησας, ἐν γῆ ὡς ἀληθῶς, τὴν τεκοῦσαν τὸν οὐρανοῦ Ποιητὴν, τὸν σήμερον σὲ μεταθέμενον, πρὸς τὰ ἐπουράνια, μετὰ δόξης Ἄννα ἔνδοξε.

Ταῖς ἀύλοις τάξεσιν, ἀύλῳ τῶ νοί, συγχορεύεις περιχαρῶς, πληρουμένη λάμπειας, τῆς πλουτοδοτιδος· ἀλλ' ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐν πίστει μεμνημένων σου.

Ἰεσοῖ βλαστήσασαν, ἐκ ρίζης ἐμφανῶς, εὐθαλῆ ράβδον τὴν ἀγνήν, ἐκβλαστάνεις ἔνδοξε, τὴν ἐκβλαστήσασαν, ἄνθος τὸ ἀμάραντον Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ κατέφυγον, τὴν μόνην κραταῖαν, τῶν πιστῶν σκέπη· ἐπὶ σοὶ τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς σωτηρίας μου· Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε μὴ παρίδης με.

Ῥδὴ Ϛ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Κυρίου Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ οἱ Προπάτορες, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα, οἱ δικαιοσύνη κεκοσμημένοι, ἐπαξίως ἐν ὠδαῖς εὐφημείσθωσαν σήμερον.

Ἀπάντων ἐγκωμίων ἡ Ἄννα ὑπέροκειται· ὅτι παντὸς ἐγκωμίου, τὴν ὑπερκειμένην ἐκύησε· διὰ τοῦτο, ἐν χορῷ τῶν Ἁγίων αὐλίζεται.

Φωσφόρος καὶ λαμπρότητος πλήρης ἡ μνήμη σου, μαρμαρυγὰς τοῖς ἐν κόσμῳ, τὰς σωτηριώδεις ἐκπέμπουσα, σῶφρον Ἄννα, χαρισμάτων παντοίων ἀνάπλευς.

Θεοτοκίον.

Ἐξ Ἀννης, ἡ τοῦ κόσμου ἐτέχθη Βασίλισσα, τὸν τοῦ παντὸς

Βασι-

Βασιλέα, καὶ τεκοῦσα καὶ παρθε-
νεύουσα μετὰ τόκον, Χερουβίμ ἁ-
νωτέρα Πανάμωμε.

Κοντάκιον, ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνή-
μην ἑορτάζομεν, τὴν τούτων πι-
στῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ
ῤυσθῆναι ἅπαντας ἀπὸ πάσης θλί-
ψεως τοὺς κραυγάζοντας, ὁ Θεὸς
γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξά-
σας ὡς ἡδόκησας.

Ὁ Οἶκος.

Προφητικῶς συνέλθωμεν πάν-
τες, τοῦ ἀξίως ὑμῆσαι τῆς προ-
γόνου Χριστοῦ τὴν παναγίαν με-
τάστασιν· σήμερον γὰρ ἐκ τῆς
προσκαίρου μεταστᾶσα ζωῆς, ἐν
τοῖς ἐπουρανίοις μετὰ χαρᾶς τὴν
πορείαν ποιουμένη ἀγάλλεται· καὶ
ὡς οὖσα Μητὴρ τῆς ὄντως ἀλη-
θοῦς Θεοτόκου, κραυγάζει πιστῶς.
Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύρι-
ον, ὅτι ἔτεκον τὴν τούτου Μητέρα
ἐν τῇ γῆ. Γένοιτο οὖν μεθ' ἡμῶν
ὁ τούτους δοξάσας ὡς ἡδόκησε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κέ. ἑορτάζομεν τὴν
Κοίμησιν τῆς ἁγίας καὶ Προμήτορος
Ἄννης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ὁσία Ὀλυμπίας ἡ
Διακόνισσα καὶ ὁμολογήτρια, ἐν ἔτει
395 ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ὁσία Εὐπραξία τοῦ Συγκλητικῶ
Ἀντιγόνου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Σάγκτος καὶ Ματ-
τοῦρος, Ἄτταλος καὶ Βλανδίνη, ἀγχόνῃ
τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμην ἐπιτελοῦμεν
τῶν ἁγίων 165 πατέρων, τῶν ἐν τῇ
πέμπτῃ Συνόδῳ συνελθόντων ἐν Κων-
σταντινουπόλει, καὶ τὰ τοῦ Ὁριγένης

δόγματα καθελόντων, ἐπὶ Ἰουστινιανῶ
τοῦ πρώτου, ἐν ἔτει 553.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας πρεσβείαις.

Ῥδὴ Ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ως τῆς ζωῆς τῆς ἀληθοῦς.
Ἄννα τὴν μητέρα τεκοῦσα, πρὸς
τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, μετετέθης
πιστῶς ἀνακράζουσα. Ὑπερῶμνη-
τε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων
εὐλογητὸς εἶ.

Η τῆς μητρὸς τοῦ Λυτρωτοῦ,
μήτηρ χρηματίσασα Ἄννα, ἀπὸ
τῆς γῆς πρὸς οὐρανόν, ἀρεταῖς
κοσμουμένη ἀνέδραμες, ἐν αἰνέσει
κραυγάζουσα. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων εὐλογητὸς εἶ.

Πρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν, πρὸς
εὐρυχωρότατον πλάτος, τοῦ Πα-
ραδείσου τῆς τρυφῆς, πρὸς ἀνέ-
σπερον φῶς ἐξεδήμησας, Θεοφόρε
κραυγάζουσα. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ωραϊσμένη καλλοναῖς, ταῖς τῶν
ἀρετῶν τὸν ὠραῖον, ὑπερῦιους τῶν
γῆγενῶν, ἀπεκύησας Λόγον Πα-
νάμωμε, τὸν τερπναῖς ὠραιότησι,
τοὺς αὐτὸν ὑμνολογοῦντας κατα-
κοσμοῦντα.

Ῥδὴ Η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Η μήτηρ τῆς μόνης Θεοτόκου
ἡ στείρα τὸ πρῖν, νῦν δὲ προμή-
τωρ Χριστοῦ, ὡσπερ τῆς στειρώ-
σεως, οὕτω τῆς νεκρώσεως, ἐκδυ-
σαμένη ἐνδομα, ἐν χώρᾳ ζώντων
βοᾷ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Χριστὸς σοὶ τὰς πύλας ἐκπε-
τάσας, τὰς ἄνω περιχαρῶς καθυ-

πεδέε.

πεδέξατο· πύλην ὅτι ἔτικες, ἦν αὐτὸς διώδουσε, καὶ κεκλεισμένην ἔδειξε, μετὰ τὴν πάροδον, θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα· ὄθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αγίως τὸν βίον ἐκτελοῦσα, Ἄγίας Ἀειπαρένου Μήτηρ γέγονας· ἦτις τὸν πανάγιον, Λόγον ἀπεκύησεν, ἀγιασμὸν καὶ λύτρωσιν ἡμῖν παρέχοντα, θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα· ὄθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πολλοῖς συνεχόμενον κινδύνοις, καὶ σάλῳ τῆς ἀμαρτίας κινδυνεύοντα, ὄρμον πρὸς ἀκύμαντον, αὔραις ταῖς τοῦ Πνεύματος, Θεογεννητορ Δέσποινα, νῦν καθοδήγησον· λιμὴν Χριστιανῶν γὰρ ὑπάρχεις· ὄθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ Θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσφίσειατο· σὺ δὲ στεριώσεως κατάρας, λυθεῖσα εὐλογίαν τὴν τέξασαν, ἐκύησας ἀγνήν Θεομήτορα· ἧ συγχορεύεις ἀξιάγαστε.

Εκ γῆς τῆς γαστρός σου ἀληθῶς γεγέννηται, γῆ ἁγία ἀγεώργητος, στάχυν βλαστήσασα ἀσπόρως, τοῦ κόσμου τὸν τροφέα καὶ Κύριον, τὸν σὲ πρὸς τὴν τρυφήν τὴν ἀδάπανον, Ἄννα πανσόφως μεταστήσαντα.

Εδέξατο ἄλυπος ζωὴ καὶ ἀσφρατος, μετὰ τέλος σὲ πανεύφημε. Εὐλοῦ ζωῆς νυνὶ μετέχεις. Δικαίων συνευφραίνῃ συστήμασι, καὶ θείων Ἀσωμάτων στρατεύμα-

σιν· ὄθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Η μνήμη σου σήμερον ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῦ ἡλίου τηλιγέστερον, φέγγει πλουσίων χαρισμάτων, ἡμᾶς καταφαιδρύνουσα πάνσεμνε, καὶ ζόφον πατήμάτων ἐξαιρουσα· ἦν ἐκτελοῦντας ἡμᾶς φύλαττε.

Θεοτοκίον.

Μαρία κυρία τοῦ παντός, παντοίοις με, δουλωθέντα πλημμελήμασι, σὺ ἐλευθέρωσον· αὐτὴ γάρ, τὸν ἐλευθερωτὴν πάντων τέτοκας δουλείας τὸν ἡμᾶς λυτρωσάμενον, τῆς ἀμαρτίας θείῳ νεύματι.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τὴν βεοκλήτον Ἄνναν· τὴν Θεοτόκον αὐτὴ γάρ, τὴν Παρθένον Μαρῖαν, κύησασα παρ' ἐλπίδα, ἀγχιστεύς κατὰ σάρκα, Χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν, ἀνεδείχθη τοῦ τοιαύτην Θεοπρεπῶς, προσλαβόντος σήμερον ἐν ὑψίστοις, ὑπὲρ ἡμῶν προσθεύουσαν, καὶ εἰρήνης τοῦκόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'· δευτεροῦντες τὸ ἄ.

Ἦχος ἄ. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μνήμην τελούντες αἰσίαν, σὲ ἀνιμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς τὴν ἀληκτον δόξαν μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως, ὑπερφῶς Θεοτόκου καὶ Παρένου μητρός.

Μνήμην ἁγίαν τελούντες τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακείμ· καὶ

καὶ Ἀννης, τῶν σεπτῶν καὶ ἀμέμπτων, δοξάζομεν ἀπαύστως, τὸν λυτρωτὴν, καὶ οἰκτίρμονα Κύριον, καὶ μεταστήσαντα τούτους πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω καὶ ἀνώλεθρον.

Πρὸς τὰς ἀύλους χορείας, καὶ τῶν Δικαίων σκηναί, ἔνθα Ἄγγέλων τάξεις, ἔνθα ὄμιλος Ἁγίων, χαρὰ ἑορταζόντων ἄγεται νῦν, τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἀννης· οὓς εὐσεβῶς εὐφημοῦντες μακαρίσωμεν.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἑρασταί· δεῦτε ἑορτάσωμεν Ἀννης τὴν σεβασμίαν κοίμησιν· καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυσίως τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρτῖαν τὴν Θεόπαιδα, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτὴς ὁ φωτίζων καὶ ἀγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία, μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας, Ὡδή γ' καὶ δ'.

Ὁ Ἀπόστολος.

Ἄδελφοί, Ἀβραάμ δύο γιόους ἔσχεν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Οὐδεὶς λύχνον ἄψα.

Ζῆτει Σαββάτω γ'.

Κοινωνικόν.

Ἀγαλλιάσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

ΤΗ ΚΣ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐρμούλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἐρμιππου καὶ Ἐρμοκράτους· καὶ τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

(ΤΟΜ. Γ')

ΕΙΔΗΣΙΣ ΤΥΠΙΚΗ.

Ἐάν τύχη ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ἐν Κυριακῇ, καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἐρμούλου, καὶ συμπάλλεται ἡ τῆς Ἁγίας μόνον μετὰ τῆς Αναστασίμου ἀκολουθίας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προτόμοια ἀμφοτέρων. Προσόμοια τῶν Ἁγίων, ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἐρμόλαε, ἱερωτάτην ζωὴν, ἱερώς ἐπεπόθησας, ἱερεὺς γενόμενος, Ἰησοῦ παντοκράτορος· καὶ ἀνιέρου σκοτασμοῦ ἔσωσας, σεπτοῖς σου λόγοις, λαοὺς ἐν χάριτι· καὶ μεταβέβησας, πρὸς τὰ ὑπερχόσμια, τῶν ἀθλητῶν, αἱματι λουσάμενος, Θεομακάριστε.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἐρμόλαε, διὰ τὸν φόβον ποτέ, τῶν ἀνόμων κρυπτόμενος, φανεροῖς γηθόμενος, κεκρυμμένον μυστήριον, τῷ ἀθλοφόρῳ Παντελεήμονι, τῆς εὐσεβείας καὶ ἐπιγνώσεως· καὶ φανερούμενος, θηήσκεις προθυμότητα, διὰ Χριστὸν, τὸν δι' ἀγαθότητα, παθεῖν ἐλόμενον.

Ἐρμιππὸν τε καὶ Ἐρμόλαον, καὶ Ἐρμοκράτην πιστῶς, τοῦ Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, θαυμαστῶς ἀθλήσαντας, καὶ τὸν δόλιον κτείναντας, καὶ λουσαμένους λουτρὸν μηδέ ποτε, δευτέρως ῥύποις ἐπιθολούμενον, ἀνευφημήσωμεν, ἱερώς δοξάζοντες· καὶ τὴν αὐτῶν, μνήμην ἑορτάζοντες, πανηγυρίσωμεν.

33 Προσό-

Προσόμοια τῆς Ἁγίας, ὁμοια.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, Παρασκευῆ ἡ σοφῆ, Ἀντωνίνου τὸ φρύαγμα, ἀνδρικῶς κατέβαλες, προθύμως ἐναθλήσασα, καὶ τῶν βραβείων τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ τῶν στεφάνων ἀξιοθεῖσα σεμνῆ, ὑπὲρ τῶν δούλων σου, τῶν πιστῶς τιμώντων σε, μνεῖαν ποιοῦ, πάντοτε πρὸς Κύριον, ἐλεθθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, ἡ τὸν Δεσπότην Χριστὸν, ὀλοφύχως ποθήσασα, τῶν βρασάνων ἠνεγκας, τὰς πληγὰς καρτερώτατα, καὶ ξεομένη πλευρὰς ταῖς μάστιξιν, αἰκίας πάσας διὰ τὸν σὸν ἄραστήν καθυπομένουσα, τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῶν παρ' αὐτοῦ. ὄθεν εὐφημοῦμέν σε Θεομακάρισε.

Οιομάρτυς πανένδοξε, τίς ἐξισχύσει εἰπεῖν, τῶν σῶν πόνων τὰ ἐπαύλα; καὶ τοῦ Μαρτυρίου σου, τὰ ἀνδρεῖα τεράστια, ὑπομονήν τε καὶ τὴν πραότητα, ἣν ἐνεδείξω, Σεμνῆ ὡς ἄσαρκος; ὄθεν συνομιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας Παρασκευῆ, Νύμφη τοῦ Παντάνακτος, σευῖος τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, ἦχος κλ. β'.

Παρθενομάρτυς Ἀθληφόρε, Παρασκευῆ πανένδοξε, τοὺς τὴν ἀθλησιν τὴν σὴν ἀξίως ἐορτάζοντας, αἰτήσαι ῥυσθῆναι πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβεῖαις σου, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, μάρτυς παναοίδιμε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε. Φύλλα. 380.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια

τῆς Ἁγίας, ἦχος δ'.

ὡς γενναῖον ἐν μάρτυρι.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστῆναι πανένδοξε, ἀνδρικῶ φρονήματι ἠυτομόλησας· καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· τῷ γὰρ σέβει τοῦ Σταυροῦ, τὸν ἀντίπαλον ἐκτεινας, τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρον θρόνον σείναι· πρὸ ποδῶν σου γὰρ ἐβράβη, ὡς περ στρουθίον παιζόμενος.

Στίχ. Ἰπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Τῆς πλακὸς τὴν βαρύτητα, καὶ πυρὸς τὴν κατάκαυσιν, θεικῆ προνοία Ἄγγελος τάχιστα, τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέδειξε· τὴν δὲ αὔραν ἐνδросον, οἷα πάλαι τοῖς Παισι, τοῦ τετάρτου ἡ ὄρασις· μεθ' ὧν ἔκραζες. Σοῦ τὸ ἔλεος μέγα, πανοικτίρμον· ὄθεν σέβω γηθομένη, σοῦ τὸ πανύμνητον ὄνομα.

Στίχ. Ἐστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατήθυνε τὰ διαθήματα μου.

Καθαρότητα σώματος, καὶ ψυχῆς τὴν λαμπρότητα, κτησαμένη πάντοτε, ὠφθης ἁμωμος· σὺ γὰρ νυμφίον ποθήσασα, κατ' ἴχνος ἐβάδισας, νοητοῦ μύρου σεμνῆ Παρασκευῆ αοίδιμε, καὶ νῦν πρέσβευε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὄλων λύσιν δοῦναι, ὀφλημάτων τοῖς ἐν πίστει, ἐπιτελοῦσαι τὴν μνήμην σου.

Δόξα, ἦχος κλ. β'.

Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὴν Χριστοῦ παρυσιομάρτυρα

νομάρτυρα εὐφημήσωμεν λέγοντες· χαίροις Παρασκευὴ ὅσια καὶ Θεοτίμητε· χαίροις ἢ τὸ μαρτύριον καλῶς ὑποδεξαμένη· χαίροις τῶν μαρτύρων ἰσοστάσιε, καὶ τῶν ὁσίων ὁμόσκηγε, μεθ' ὧν ἰκέτευσεν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Δόξα, τῆς Ἁγίας, ἦχος α'.

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθληφόρε· ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθγγαμένου.
καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὠραίσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτω κατηγγύησαι, ὡσπερ ἄμωμος νύμφη· ὅθεν σε ἠξίωσεν, οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, Παρασκευὴ, τῶν τιμώντων σε πάνσεμνε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ

τασοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σούς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἄμωμος ἁμνάς, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν ὠραίσασα· ὅθεν εἴληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρούουσα, τὰ ἀρρώσταγματα πάντα δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἄκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.)

Ἵμνοις γεραίρω τὴν πανεύφημον Κόρην.
Θεοφάνους.

Ῥοὴ Α'. ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ἵμνοῦσι τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Μάρτυς πανεύφημε, χάριν δοθῆναι αἰτῆσαι ἡμῖν, καὶ παισμάτων τὴν ἀφῆσιν, Παρασκευὴ αἰοῖδιμε, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεσι.

Μαρτύρων σὺ καλλονὴ ἀνεφανα, τὰς τοῦ ἐχθροῦ μηχανάς, καταβαλοῦσα ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ· καὶ τυράννων ὠμότητα, ἀθλητικῶς

κως παλαιάσα, θεοσεβῆ πίστιν ἐκήρυξας.

Νομίσας τῆς καρτερίας λύειν σου, Μάρτυς τὸ εὐτόνον, ὁ τοῖς ξοάνοις τύραννος δεινῶς ἀπονέμων προσκύνησιν· ἀλλὰ σοφοῖς σου ῥήματι, τούτου τὸ θράσος ἅπαν λέλυται. Θεοτοκίον.

Ὁ λόγος ἐκ σῶν ἀγράντων Δέσποινα, αἱμάτων τίττεται, ἐνεψυχωμένην σάρκα εἰληφώς· καὶ ἡμᾶς ὀλισθήσαντας, ἀπατεῶνος δῆγματι, τῷ βίῳ κράτει ἀνεπλάσατο.

ᾠδὴ Γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ενεύρου τὸ ἀσθενές, τὸ θεῖον Πνεῦμα καὶ παιδρὸν δέδειχεν, ἐξεκονίζον ἄριστα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς ψυχῆς ἔλλαμψιν.

Ῥωσθεῖσα σέβει Χριστοῦ, τὰς τῶν βουεῦρων ἀρειδῶς μάστιγας Μάρτυς Χριστοῦ ὑπέφερες, οἷά τις ἀδάμας στερεότατος.

Ἀγάπη τῇ πρὸς θεόν, ἐν τῷ σταδίῳ καρτερώς ἤνεγκας, τὸν σκορπισμὸν τοῦ σώματος καὶ τοὺς ἀνυποίστους πικροὺς αἰκισμούς.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, **Μήτηρ** Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοὶ τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα, Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ σταρογάνῳ μητρώων σὺ

τῷ Χριστῷ, σεαυτὴν ἀναβείσα διηνεκῶς, αὐτῷ εὐηρέστησας, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων· καὶ τυράννων θράσῃ, στερεῶς κατεπάτησας· καὶ βασάνους ὄντως, ἀνδρείως ὑπέμεινας· ὅθεν ὁ Χριστὸς σοι, τοὺς στεφάνους κοσμήσας, ἐνδοξῶς εἰσήγαγεν, εἰς νυμῶνα οὐράνιον. **Παρασκευῆ** ἀξιάγαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ᾠς παρθένον καὶ μόνην. Φύλ. 387.

ᾠδὴ Δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Γαμάτων ἐντυχούσα καὶ χαρισμάτων, καὶ ὀπτασίας ἐνδοξε, τὰς θείας πηγάζεις, χάριτας ἐκάστοτε τοῖς πίστει γεραίρουσι, καὶ τῷ σῷ τεμένει προσρέχουσι.

Ῥυτίδα ὄντως καὶ σπῖλον μηδὲλως σχοῦτα, ἀγιασμόν τε σώματος, ἐπικτησαμένη, Ἀγγέλου τεθέασαι, μεθ' ὧν ἀνεκραύγazes· **Δόξα** τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡς κατάπληκτον σημεῖον· φρικτῆς ἡμέρας, τοῦ σωτηρίου πάθους γάρ, ἐξεικονισθείσης, γυναικίῳ σώματι, Σταυρὸν τε καὶ Κόλαμον, Στέφανον καὶ Σπόγγον τεθέασαι.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὡ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠρθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πιστεῖ ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

ᾠδὴ Ε'. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Ἡ γώνισαι σεμνῆ, καὶ τὸν Τύραννον ἔκτεινας, ῥητορεύεσαι τῶν

πανσό-

πανσόφοις, πρὸ βημάτων ἐμφρόνως
τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσα.

Νοῦν ἔχουσα στερέρον, ἀπτόη-
τῷ φρονήματι, κατήσχυνας τῶν
εἰδώλων τὰ σεβάσματα πάντα,
γραφικαῖς ἀποδείξεις.

Παστάδος νοητῆς, καὶ νυμφῶ-
νος ἡξίωσαι χορεύουσα σὺν Παρ-
θένοις, ταῖς φρονίμαις ἐνθέως, Πα-
ρασκευῇ αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχ-
θρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν
καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας,
Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ῥδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Αγγέλου, παρουσία τὴν στέρ-
νοις θεθεῖσάν σοι, μεγίστην πάν-
σεμνε πλάκα, καὶ χειρῶν τοῦς ἡ-
λους ἐνόθεε Μάρτυς, ὁ Δεσπότης,
ρόπῃ θείᾳ θάττον ἠφάνισε.

Νεάν σε, Πρωτομάρτυρα Θε-
κλαν δοξάζομεν, οἷα κηρύξασαν
πᾶσι, καὶ πολλοὺς φωτίζουσιν θείῳ
λόγῳ καὶ ἀπίστους, πρὸς τὴν ἐν-
θεον πίστιν ρυθμίζουσιν.

Ερῆρει σου, τῶν ἐνθέων δογμα-
των ὁ σύλλογος, μελισταγῆς τῶν
χειλέων καὶ τὴν γνῶσιν πάντων
εἰδίδασκες παρρησία, Παρασκευῇ
Μαρτύρων ἀγλαίσμα.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα τῶν ἀπάντων θαυμά-
των κατιότερον, ὅτι Παρθένος ἐν
Μήτρᾳ τὸν τὰ σύμπαντα περιέπον-
τα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα, οὐκ
ἔστενοχώρησεν.

Ὁ Εἰρμός.

«Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνε-
σεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι,

Ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμέ-
νη, τῷ δι' οἶκτον ἐκ τῆς πλευρᾶς
σου ρεύσαντι αἵματι.»

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν Νάον σου πάνσεμνε, ὡς
ιατρεῖον, ψυχικὸν εὐράμενοι, ἐν
τούτῳ πάντες οἱ πιστοί, μεγαλο-
φώνως τιμῶμέν σε, ὀσιομάρτυς
Παρασκευῇ αἰοῖδιμε.

Ὁ Οἶκος.

Η τοῦ Νυμφίου σε φωνῆ, κα-
λέσασα ὡς Νύμφην, στεφάνῳ ἄ-
φθαρσίας, ἐκόσμησε Θεόφρον, Πα-
ρασκευῇ πανευκλές, καὶ μετὰ Ἀ-
θλοφόρων καὶ Μαρτύρων τῶν σε-
πτῶν, ἀξίως συνηρίθμησαι, μεθ' ὧν
εὐφραينوμένη, μέμνησο τῶν ἐκτε-
λούντων τὴν ἀγίαν ἑορτὴν σου, καὶ
συνελόντων ἐνδον τοῦ ναοῦ σου
ἐν αὐτῷ γὰρ νυνὶ παρεστῶτες, ἀπὸ
ψυχῆς προσφέρομέν σοι τοὺς ὕ-
μνους, Ὀσιομάρτυς Παρασκευῇ
αἰοῖδιμε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κς'. μνήμη τῆς ὀσιο-
μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς
Ἐρμόλαος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Ἐρμιππος,
καὶ Ἐρμοκράτης ζῆφει τελειοῦνται.

Ἡ ἀγία μάρτυς Ὀραιοζήλη, ζῆφει
τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Στειρονήτης, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀππίων καὶ Ἰε-
ρουσαλὴμ ζῆφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσθεῖταις.

Ῥδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Υπὸ Κυρίου, σὺ φρουρουμένη
πρὸ βήματος ἀσεβῶν, Μάρτυς,
τὰς μασχάλας ἔστεγες καρτερῶς,
φλεγόμενη καὶ ὑπέφαλλες Ἐύλο-
γητὸς

γητός εἶ ὁ Θεός μου βοῶσα καὶ Κύριος.

Φλέξαν μηδόλως, τοὺς παρανόμους καίει, μᾶλλον τὸ πῦρ, Κόρη, ὁ Χριστός δὲ φυλάττει σε ἀβλαβῆ, καθὼς πάλαι διεσώσατο, πυρὸς τοῦ βρέμοντος, ἀδελεῖς Νεανίας χειρὶ κραταιᾷ.

Ηπειρον πᾶσαν, σαφῶς καὶ πόλον μὴ τεκτηνάμενοι, ὄντως τὰ δαιμόνια ξόανα καὶ θεοὶ, ἀπολέσθωσαν ἐκρούγαζες· Χριστός δὲ Κύριος, πλαστοουργός ἐστι πάντων ἐκέρυττες.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη αὐ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

Ἰδὴ Ἡ. Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Οὐκ ὄντας Θεοὺς ἀλλὰ ψευδῆ, δαιμόνων φάσματα, Μάρτυς ἀπέδειξας, καὶ κατηδάρισας τέλειον, καὶ εἰς τέλος κατελέπτυνας, ἐν εὐπροσῶνῃ τῷ Χριστῷ, ἀπαύστως μέλπουσα. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ναοῦ δονηθέντος ἐπὶ γῆς, ἐπιφοιτήσῃ σου, Ἀπολλων πέπτωκε, καὶ κατηκόντισας ξόανα, ἐνεργεία τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ· δι' οὗ φραγεῖσα μυστικῶς, ἐν παρόρησῃ πολλῇ, ἀνεβόας. Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Κάλλους καὶ τοῦ πόθου σου Χριστέ, Παρασκευὴ ἡ ἀγνή, τρωθεῖσα ἔφερε, πυρὸς τὴν ἐκκαυσιν κρᾶζουσα. Εἰς ὁσμὴν τοῦ Θεοῦ

μύρου σου, νῦν ἐναθλοῦσα καρτερῶς, δραμοῦμαι ἄληκτα, σοῦ ὀπίσω, ἐπευλογοῦσα τὸ θεῖόν σου ὄνομα.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἀχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία βεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός·

«**Χ**είρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναιμι ἐσθῆσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παιδες κραυγάζοντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.»

Ἰδὴ Θ'. Λίθος ἀχειρότητος ὄρους.

Ρευστῆς βιοτῆς καὶ προσκαίρου, Μάρτυς τὴν μέλλουσαν ἡλλάξω, κάλλος τὸ ἀμήχανον ὄραν, τοῦ σοῦ Νυμφίου ἐπειγομένη τρανῶς· ὅθεν στεράνων ἔτυχες, τῶν ἀκηράτων καλλιπάρθενε.

Ηκουσας φωνῆς βεβαιούσης, Παρασκευὴ σοῦ τὰς αἰτήσεις, θεῖας οὐρανθεν καὶ τὸν δρόμον, προθύμως Μάρτυς σεμνὴ διήνυσας καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, κάρην τμηθεῖσα τὴν ἐρίτιμον.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν δωρηθῆναι, Παρασκευὴ Χριστὸν ἐξίκτηι, πᾶσι τοῖς τῷ θεῷ Ναῶ σου, προσερχομένοις ἐν θερμότητι πίστει, καὶ τῶν πταισμάτων ἄρῃσιν, καὶ τῶν δεινῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Θεοτοκίον.

Ωφθης Χερουβίμ ἀνωτέρα, καὶ οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἄχραντε Παρθένε Μαρία βουλῆς μεγάλης τεκούσα Ἄγγελον, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Κριτὴν ἀπάντων ἐλευσόμενον.

Ὁ Εἰρμός.

« **Λ**ίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν. »

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουσίσητε.

Ρωσθεῖσα καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀθλοῦσα Μάρτυς γενναίως· καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀπέληφας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Παρασκευὴ πανθαύμασε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπούσα, τῶν σέ τιμώντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γέγονας, ὄντως ἐν ᾧ Πατὴρ ἠϋδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσχίγησε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοὶ Κόρη, ἀνεδείξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἶνους ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὸ ἀ.

Ἦχος ἀ. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Εν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, χοροβατοῦσα σεμνή, ἄμα Παρθένοις μάρτυς, ταῖς φρονίμοις ἐκείναις, ἐκείθεν ἐκομίσω, χάριν σοφῆ, τοῦ ἰασθαι νοσήματα, καὶ ἐκδιώκειν τὰ πνεύματα μυσαρὰ, ἐκ τῶν πίστει προσιόντων σοὶ.

Ρήξασα κράτος τυράννων, ἀθροωτάτων σεμνή, καὶ πρὸς Θεὸν τὰς βάσεις, ἀναθεῖσα παρθένε, οὐδ' ὄλως ἐπτοήθης, οὔτε κρουσμών, μολυβδίνων σφυρῶν, οὔτε πῦρ, οὔτε ξεσμούς τῶν σαρκῶν σου, οὔτε βρασμὸν τῶν λεβήτων, οὔτε ξίφους σφαγῆν.

Ασκήσει πρῶην τὸ σῶμα, τήξασα ἔνδοξε, τὸ δεύτερον ἀθλήσει, στομωθεῖσα τὴν φρένα, τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, μάρτυς Χριστοῦ, οὐρανοχάλκευτον φάσγανον, ὡσπερ χρυσὸς ἐν χλωεῖα δοκιμασθέν, ταῖς αἰκίαις καλλιπάρθενε.

Δόξα, ἦχος β'. Βυζαντίου.

Εν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ ἁγία· τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα· ἀκούσωμεν τῆς παρθένου ἐγκώμιον· ὦ Παρθενία, Ναὸς Θεοῦ· ὦ Παρθενία, μαρτύρων δόξα· ὦ Παρθενία, Ἄγγέλων συμμετοχε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας, καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἱαματικοῦ Παντελεήμονος.

Ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Στιχολογοῦμεν τὴν ἀ. στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες αὐτὰ ἦχος δ'.

Ὁ

Ὁ ἐξ ὕψιστου κληθεῖς.

Ο ἐπαξίως κληθεῖς Παντελεήμων, ὅτε τὸ φιλόανθρωπον πᾶσιν ἐφήπλωσας, τὴν τῶν ψυχῶν ἐπιμέλειαν καὶ τῶν σωμάτων, τὴν θεραπείαν ἐπιδεικνύμενος· τότε τὴν φερώνυμον κλήσιν ἐπλούτησας, τῆς ἀρετῆς τὴν ἀντίδοσιν, καὶ εὐσεβείας ἀντιμισθίαν Μάρτυς εὐράμενος, στεφανηφόρος καὶ ἀήττητος, στρατιώτης· δειχθεὶς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἰαμάτων τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν εὐσεβείαν πάντων προέκρινας, τῆς μητρικῆς ἀντεχόμενος θεοσεβείας, καὶ πατρικῆς μισήσας δυσσεβείαν· τότε σοὶ τὴν ἔνθεον αἰγλήν δεδώρηται, τῶν φωτισμάτων ἢ ἄβυσσος, ὁ φωτοδότης τοῦ Θεοῦ Λόγος ὁ μεγαλόδωρος, θεία προγνώσει προειδώς σου, Παντελεήμον σοφὴ τὴν λαμπρότητα, ἣν ὑπέδειξας πᾶσιν, εὐσεβῶς πολιτευσάμενος.

Ο ἐξ ἁλύων πηγῶν τοῦ σωτηρίου, τῶν θείων ἰάσεων ἀεὶ τὴν χάριν ἀντλήων, καὶ δαψιλῶς ἀρυσόμενος, καὶ διανεμὼν τοῖς προσιούσιν σοὶ παμμακάριστε, πάντας τοὺς τὴν ἔνδοξον σοῦ καὶ πανίερον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν πιστῶς τελούντας, χάριτι θεία τούτους καταύγασον, θεομιμήτω κεκρημένος, προσωνυμῖα σαφῶς, καὶ χρηστότητι, ἣν δυσώπησον πᾶσι, δωρηθῆναι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Εξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ Ἀναργύρου, τοῦ

πιστοῦς συγκαλοῦσα πρὸς εὐωχλίαν μυστικὴν, καὶ πρὸς πανήγυριν ἑόρτιον ἄγουσα, τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα. Ἐπίστη γὰρ ἡμῖν θαυματουργὸς ἰατρός, τὰς νόσους πάντων ἰώμενος, Παντελεήμων ὁ στερρὸς ἀθλητής· καὶ πρεσβεύει ἔκτενῶς τῷ Κυρίῳ, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε. Φύλλα. 380.

Εἰσόδος, Φῶς ἰλαρὴν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσῃτε καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν θεὸς ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.
Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ.
Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι. Φύλ. 402.

Εἰς τὴν Λιτὴν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.
Ἦχος α'. Βυζαντίου.

Αγαῖνα καλὸν ἠγωνίσω, καὶ δρόμον τετέλεκας τοῦ μαρτυρίου σου, Μάρτυς Παντελεῆμον· διὸ ἐν ὑφιστοῖς μετ' Ἀγγέλων χορεύεις, ἀντάξια τῶν πόνων σου, εἰληφῶς τὰ ἄνω βασίλεια. Ἀλλὰ πρέσβευε ἱατρὲ παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Αναργύτως τὴν χάριν παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, Παντελεῆμον Μάρτυς ἐνδοξε· καὶ πνεύματα διώκεις, τῇ ἐπικλήσει Χριστοῦ· καὶ τυφλοῖς ἀναβλέπειν δεδώρησαι, ὡς αὐτοῦ θεράπων γνήσιος. Ἀλλὰ πρέσβευε ἱατρὲ παμμακάριστε, τοῦ δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ, εἰρήνην σθερὰν καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσι μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Απεσειῶ τὴν πλάνην τοῦ πατρὸς πανένδοξε· καὶ τοὺς λόγους τῆς μητρὸς ἐμφρόνως δεξάμενος, ὑπὲρ χρυσίον ἐκαρποφόρησας, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν· καὶ ἱατρὸς ἀριστος ἐδείχθης, Παντελεῆμον Μάρτυς ἐνδοξε. Βαίνων δὲ ἐν χάριτι ἐν τῇ ὁδῷ, εὖρες κείμενον χαμερπὲς νήπιον, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέν· καὶ πρὸς Θεὸν εὐξάμενος, καὶ ἐκτενῶς δυσωπήσας, εὐθὺς τὸν παῖδα ἀνέστησας, καὶ τὸ θηρίον διεσπάραξας. Διὸ μνημόνευε καὶ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει σου τελούντων τὸ μνημόσυνον. Ὁ αὐτός.

Μητρὸς εὐσεβοῦς ἐπιποθήσας

(TOM. Γ')

πίστιν, τοῦ πατρὸς διωρθώσω τὴν ἀσέβειαν· ταῖς γὰρ Ἑρμολάου στηριχθεὶς διδασκαλίαις, ἐν τούτῳ καὶ τὸ Βάπτισμα ἐτέλεσας, Παντελεῆμον Μάρτυς ἐνδοξε, τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ, τῶν νοσοῦντων θεραπευτὰ, καὶ τῶν παλῶν διώκτα. Πρέσβευε λυτρωθῆναι ἐκ περιστάσεως, τοὺς ἐν πίστει τελούντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος κλ. α'. Γερμανοῦ.

Ἡ παιμαῖης τοῦ Μάρτυρος μνήμη, λάμπει ὡς ἥλιος τοῖς πέρασσι, καὶ ἀπαύστως δαδουχεῖ τοῖς πιστοῖς τὰ ἴαματα, νόσους ἀποσοβοῦσα, καὶ πάθη θεραπεύουσα· ἱκετεύει γὰρ ἀεὶ Παντελεῆμων τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ὁμοφρόνως ἀπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν τοῦ Χριστοῦ ἀθλοφορον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀναδησάμενον, τὸν φωστῆρα τῆς οἰκουμένης καὶ ἀειλάμπῃ ἀστέρα τῆς Ἐκκλησίας· διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶντες εἴπωμεν. Παντελεῆμον Μάρτυς ἐνδοξε, γενοῦ ἡμῶν φυγῶν τε καὶ σωμάτων σωτηρία, καὶ σκέπη ἀσάλευτος, πρεσβεύων πρὸς Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτόκιον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στιχὸν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Παντελεῆμονος μνήμην τοῦ ἐλεήμονος, μετ' ἐγκωμίων ἄγειν;

34 φιλο-

φιλομάρτυσι χρέος· οὗτος γὰρ τὸν μόνον ἐν οἰκτιρμοῖς, καὶ ἐλέει ἀνείκαστον, τῇ συμπαθείᾳ ζηλώσας τὴν παρ' αὐτοῦ, θείαν χάριν ἐχομίσατο.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοινῖξ ἀνθήσει.

Τὴν κατὰ γνώμην σὺ χάριν ἐφιλοσόφησας, ἐμμελετῶν τῇ πράξει, ἣν ἐπίβασιν εὔρες, μάκαρ θεωρίας τῆς ἀληθοῦς εὐεργέτης γενόμενος, τῶν κακουμένων ἐν νόσοις παντοδαπαῖς Χριστὸν ἔχων θεῖον φάρμακον.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τίς ἂν ἀξίως τοὺς ἄθλους ἐκδιηγῆσαιτο, Παντελεῆμον Μάρτυς οὗς ἀνέτλης γενναίως, ἅπασαν ἰδέαν τιμωριῶν, ἀπελέγξας ἀνίσχυρον, πρὸς τὸν ἐνόητα σοι πόθον ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ σὲ νῦν ἀντιδοξάζοντος.

Δόξα, ἤχος πλ. δ'. Βυζαντίου.

Μητρικὴν ἀγαπήσας εὐσέβειαν τὴν τοῦ πατρὸς διωρθώσω ἀσέβειαν· τῷ ἱατρῷ τῶν ψυχῶν στρατευσάμενος, ἱατρικῶς σεαυτὸν ἐξεπαίδευσας· καὶ θεία χάριτι ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῶν παθῶν ὀλοθρευτῆς, καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευτῆς ἀναδέδειξαι. Ἄλλ' ὡς ἐν ἄθλοις τὸ εὐτόνον, καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔμμονον κεκτημένος, Παντελεῆμον Μάρτυς Χριστοῦ, ἐκτενῶς ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέ-

σβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος γ'.

Ἀθλοφόρε Ἄγιε, καὶ ἱαματικῆ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μητρὸς τὸ εὐσεβὲς ἀγαπήσας παμμάκαρ, πατρὸς τὸ ἀσεβὲς, εὐσεβῶς διωρθώσω· ὅθεν καὶ χάριν εἴληφας, ἐκ Θεοῦ παντοκράτορος, τὰ νοσήματα, τῶν ἀσθενῶν θεραπείην, Μάρτυς ἐνδοξε, Παντελεῆμον τῶν πίστει, θερμῇ προστρέχόντων σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐλπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἁγῶν Δυναμέσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ ἀκαθαίρετον, καὶ ἀθλοφόρον οἱ πιστοὶ γενναϊότατον, σὲ εὐφημοῦμεν ἅπαντες, Μαρτύρων καλλονῆ, πίστει ἑορτάζοντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, Μάρτυς παναοίδιμε· τοὺς σεπτοὺς τε ἀγῶνας, μελωδικῶς δοξάζ-

δοξάζομεν σοφέ, καὶ τὸν Σωτῆρα
Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου
τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν
τὰς νιφάδας, τίς ἐξείπειν δυνήσε-
ται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις
δὲ τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς
ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κα-
κίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγα-
θῇ, τούτων μοι πάντων, τὴν λύ-
πρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν πολυέλεον Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εφορτάζει σήμερον, ἡ οἰκουμέ-
νη, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου,
Παντελεῆμον ἀθλητὰ, τὸν ζωοδό-
την δοξάζουσα, τὸν σὲ προστά-
την, θερμὸν ἀναδείξαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου,
Παρθενομήτορ, ἐφαπλοῦσα σκέ-
πασον, τοὺς πεποισθότας ἐπὶ σέ, καὶ
τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας. Πᾶσι
παράσχου, Χριστέ τὰ ἐλεῆ σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ἄ. Ἀντίφωνον τοῦ
δ'. Ἦχου.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Περφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυ-
ρίου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον.

‘Ο Ν’. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Πεντηκοστάριον, ἦχος β'.

Ελεῆμονα Χριστὸν, Παντελεῆ-
μον νῦν ἐκδυσώπει, θεεῖ Ἰατρέ, ἀ-
παλλάξαι με παθῶν, καὶ ἐλεῆ-
σαί με.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου. Κύριε
ἐλέησον ιβ'.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ
Ἁγίου.

‘Ο Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Παντελεῆμονα τὸν πανάριστον
Μάρτυρα μέλπω.

Θεοφάνους.

Ἠδὴ Α'. ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωτε.

Προσελθῶν προθύμως τῷ Χρι-
στῷ, πρὸ τῆς τελειώσεως, τῆς ἐν
Χριστῷ τὸν νεκρὸν πρῶην ἡγεῖρας·
νῦν δέ με πανόλβιε, νεκρωθέντα
τῆς ἀμαρτίας τῷ δήγματι, ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις, ὦ Παντελεῆμον
ζωοποίησον.

Ανατείλας οἶα περ ἀστήρ, φέ-
ρων ἐν νεότητι, πρεσβυτικὴν καὶ
θεόφρονα σύνεσιν, καλλογῇ τε σώ-
ματος, τὴν εὐπρέπειαν τῆς ψυχῆς
ἐπικτώμενος, τῷ δεδοξασμένῳ
λόγῳ καθωράθης ὠραιότατος.

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ Χρι-
στὸν, μάκαρ ἐνδυσάμενος, διὰ λου-
τροῦ τοῦ Βαπτίσματος γέγονας,
θεοφόρον ὄργανον, καὶ δοχεῖον τῆς
ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος, πάντας
θεραπεύων, πάντων ἰατρῶν τα-
νοσήματα.

Τὴν σοφίαν φίλην σεαυτῷ, πε-
ριποιησάμενος, καὶ κοινωὸν τῆς
ζωῆς ἐπαγόμενος, ὑπ' αὐτῆς τιτί-
μησαι, καὶ στεφάνῳ τῷ τῶν χα-
ρίτων κεκόσμησαι, θείας ἀγλαίας,
μάκαρ ἀποστίλβων τῇ λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

Εὐλογίαις Πάναγνε σεμνῇ,
φύσιν τὴν ἐπάρατον, παρακοῆ ἡ-
νομένην τοῦ κτίσαντος, τὸν Χρι-
στὸν γεννήσασα, ἐστεφάνωσας,
καὶ φθορᾶς ἡλευθέρωσας· ὅθεν γε-
γηθότες, πάντες οἱ πιστοὶ σε μα-
καρίζομεν.

Κατα-

Καταβασία.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίχιμοις ποσὶ, πόντον Ἐρυθρὸν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας δυσμενεῖς ὄρωντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἐμελπον. Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Ὡδὴ Γ'. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος, ἐπακούσας γέγονας, ὡς γῆ καλὴ καὶ εὐκhrπος, δεχομένη σπόρον πολύτιμον, καὶ τεκοῦσα τρισμάκαρ σωτηρίαν ψυχῶν.

Ενέκρωσας τὸ φρόνημα, δρακοντείου δήγματος, καὶ τὴν ψυχὴν ἐξώσας, θεοπνεύστως ἀναγεννώμενος, καὶ Βασιλεὶ τῶν ὄλων παριστάμενος.

Ἠλλοίωσας τὸ ἄλειον, τῶν τυράννων πρόσταγμα, καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες, ἀντὶ πάντων τοῦτον κτησάμενος, καὶ γέγονας θεόφρον μεγαλέμπορος.

Μητρὸς σου τὴν εὐσέβειαν, ἀγαπήσας ἐνδοξε, τὴν πατρικὴν ἐμίσησας, ἀθείαν τὴν πολυτάραχον, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐκλεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ο φέρων θείῳ νεύματι, πᾶσαν κτίσιν Κύριος, ἐν ταῖς χερσὶ βαστάζεται, σοῦ Παρθένου· ὃν νῦν δυσώπησον, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία.

Τάξον δυνατῶν ἠσθένηστε, καὶ οἱ ἀσθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα ἤχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τὴν πίστιν κηρύξας τῷ σῷ πατρὶ, ἀνείλικυσας πανεύφημε, τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνοίας· καὶ τυράννων μὴ πτήξας, τὸ ἄθειον φρόνημα, τῶν δαμιόνων κατήσχυνας, τὸ ἀνίσχυρον θράσος· ὅθεν καὶ τὴν χάριν, ἐκ Θεοῦ ἐχομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, Παντελεῆμον πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισι δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμη σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐτρέφοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἐσχες, τὸν πάντα βαστάζοντα· ὅθεν· δυσωπῶσε, Ἥλινα γὰρ Παρθένου· Ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου· Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· σὲ γὰρ ἐχω ἐλπίδα ὁ δοῦλος σου.

Ὡδὴ Δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Νυττόμενος, τοῦ Δεσπότου τῷ πόθῳ διέσπειρας, τὸν πλοῦτον τοῖς πένησι, σαυτὸν γυμνάζων, πρὸς ἀλλοίωσιν, τὴν περ καὶ διήνυσας τὰς οἰ αἰῶνος ἐλπίδας προσώμενος.

Αἰνέσεως, τῷ Θεῷ τὴν θυσίαν προσήνεγκας, σαφῶς βδελυξάμενος, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα·
ὅλον

δλον δὲ τὸ φρύαγμα, τῶν ἀσεβῶν ἀθλοφόρε κατεπάτησας.

Τετρωμένοις βασκανία καὶ φθόνῳ μαχόμενος, τὴν ἀκαταμάχητον, τούτοις ἀνέστησας δύναμιν Μάρτυς καὶ νενίκησας, τὴν δυσσεβῆ τυραννίδα τροπώσάμενος.

Ο πρεσβύτου, Συμεῶν ἐν ἀγκάλαις κρατούμενος, πρεσβύτου σε ῥήμασι, Παντελεῆμον ἐζώγησε, θεῖαν πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ πρὸς πολλῶν σωτηρίαν καὶ ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νεάνιδες, καὶ παρβένοι ὀπίσω σου ἔδραμον, Παρθένον νεάνίδα, σὲ καὶ Μητέρα θεώμεναι· μόνη γὰρ ἀμφοτέρα, εἰς ἓν συνήψας ἀφράστως Θεοῦμφευτε.

Καταβασία.

Εἰσαχήκοα τὴν ἐνδοξον οἰκονομίαν σου Χριστέ ὁ Θεός· ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσητοὺς κραυγάζοντας. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ Ε'. Ὁ φωτισμός.

Περιχαρῶς τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυσ τοῦ μαρτυρίου, περιπεφραγμένος δυνάμει θεῖα, καὶ καρτερίᾳ σταθερᾷ τὰς βασάνους ὑπομένων, χαίρων ἐκραύγαζες. Ἔτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Αθλητικῶν, προϊτάμενος μάκαρ ἀγωνισμάτων, θεῖα δυναστεία περιεγένου, τῆς πῶν ἀθέων δυσσεβοῦς τυραννίδος, καὶ μανίας τῆς δεισιδαίμονος, τὸν ἀγωνοθέτην, Χριστὸν ἐνδυσάμενος.

Νεανικῆν, σὺ τὴν ἐνστασιν ἔχων καὶ ῥωμαλέον, ψυχῆς τὸ ἀνάστημα κεκτημένος, πᾶσαν αἰκί-

αν ῥωμαλέως ὑπέστης, καὶ ἀνδρείῳ μάκαρ φρονήματι, χάριτι τοῦ θεοῦ, Σταυροῦ κρατυνόμενος.

Ασυμφανῆ, διεκρούσατο λέσχην τῶν πλανωμένων, τῇ ἐπουρανίῳ διδασκαλία, ὁ ἀθλοφόρος, καὶ πολλοῖς σωτηρίας, παραδόξου γέγονεν αἴτιος, τῇ σῇ συνεργείᾳ Χριστέ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Ρήσεις σοφῶν, καὶ αἰνίγματα πάντων δεδοξασμένη, καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προχγορεύσεις, σὲ προετύπου, προφανῶς ἐπ' ἐσχάτων, ἐσομένην Θεοῦ γεννήτριαν· ἄλλην γὰρ ἐκτός σου ἀγνήν οὐ γινώσχομεν.

Καταβασία.

Ο τοῦ φωτός διατμήξας, τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε Χριστέ, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.

ᾠδὴ Σ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταιμάτων.

Ἰνδαλμάτων τῆς πλάνης κατέπτυσας, καὶ κορυφουμένην ἀπάτην κατήργησας, θαυματουργῶν ἐξαίσια, καὶ τελῶν τὰς λάσεις θεόσοφε.

Στεφανίτης ἐδείχθης πανάριστος· σὺ διὰ πυρὸς γὰρ διήλθες καὶ ὕδατος· καὶ ἐν τροχῷ τεινόμενος παραδόξως ἀνείλες τοὺς ἀφρονας.

Τῶν τυράννων τὸ θράσος κατέβαλες, τὰς δυσפורωτάτας αἰκίας τοῦ σώματος, τῇ τῆς ψυχῆς στερόβότητι, διαίλησας θεόφρον ἐν χάριτι.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.
Ο κατέχων τὸν γυρον τῆς γῆς ὡς Θεός, ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἀγνή περιέχεται, περιγραφῆ τοῦ σώματος, ὁ τῆ θεία μορφῆ ἀπερίγραπτος.

Καταβασία.
Εν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου

Κοντάκιον, ἦχος πλ. α΄.
Μιμητῆς ὑπάρχων τοῦ ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοπόρε καὶ μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σου, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων τοῦ αἰεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βοώντων ἀπαύστως, Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.
Τοῦ ἀναργύρου τὴν μνήμην, τοῦ γενναίου τὴν ἀθλήσιν, τοῦ πιστοῦ τὰς ἰατρείας, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν φιλόχριστοι, ἵνα λάβωμεν ἔλεος, μάλιστα οἱ βορβορώσαντες ὡς καγὼ τοὺς ἑαυτῶν ναοὺς· ψυχῶν γὰρ καὶ σωμάτων ὁμοῦ τὴν θεραπείαν παρέχει· σπουδάσωμεν οὖν ἀδελφοί, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔχειν τοῦτον ἀσφαλῶς, τὸν βυόμενον ἐκ πλάνης τοὺς βοῶντας ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κζ΄. μνήμη τοῦ Ἁγίου μεγάλου μάρτυρος καὶ ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἰαθεὶς τυφλὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ὁσία Ἀνθοῦσα ἡ ὁμολογίτρια, ἡ

ἀκμάσασα εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου Μαντιναίου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν εἴρει 741.

Οἱ ἅγιοι ἑκατὸν πενήκοντα τρεῖς μάρτυρες ἐν θαλάσῃ τῆς Θράκης ἀβλήσαντες τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Χριστόδουλος, ὁ ἐκ Κασσάνδρας, καὶ ἐν Θεσσαλονικῇ ἀθλήσας, ἐν εἴρει 1777 ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἦδῃ Ζ΄. Εἰκόνας χρυσῆς.

Νομίμως ἀθλῶν, καὶ νικήσας τὸν ἐχθρὸν, λιμὴν πανευδίας, τοῖς ἐν θαλάσῃ πανασίδιμε, χειμαζομένοις γεγένησαι, φῶς δὲ τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, οἷς καὶ μέλπειν ἐδίδαξας, εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται· νῦν μακαριώτατε, ἀπολαθόντι τὴν τρισόλβιον, καὶ μακαρίαν ἐλπίδα σου, τὴν ἀποκειμένην, τοῖς πίστει τῷ Κυρίῳ κραυγάζουσιν, εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αγίων ψυχῶν, καὶ δικαίων οἱ χοροὶ καὶ ἡ ἀσώματος, τάξις Ἀγγέλων προσεδέξαντο, συγχορευτήν σε μακάριε, ξίφει γὰρ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, μελωδεὶς ἀγαλλόμενος, εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ρομφαία τὸ πρῖν, ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἡμᾶς χωρίσασα, νῦν σρεφομένη ὑποδέχεται, τοὺς σημανθέντας τῷ αἵματι, τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, προσελθόντι πανάμωμε, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σκρὸν κύψασα.

Κατα-

Καταβασία.

Αβραμιαῖοί ποτε ἐν Βαβυλῶνι παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὑμνοῖς κραυγάζοντες· Ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ Η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τὸ περιδέξιον τῆς σῆς, εὐφύιας ψυχικὴν ἀμβλυωπίαν, τοῦ πατρὸς θεραπεύει, ἀποδίδούσης τὸ φῶς, τοῖς πίστει παμμάκαρ προστρέχουσι, καὶ πρὸς τὸν σωτήρα Χριστὸν καθοδηγούσης.

Υπὲρ Χριστοῦ σφαιασθεῖς, πρὸς αἰώνιον ζωὴν διεβιβάσθης, καὶ θεόκλητος ὤφθης, προσηγορία Χριστοῦ, τῇ θεῖα Θεόφρον τιμώμενος, καὶ ὑπερυψῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρητορικὴν ἀποβαλὼν, καὶ δεινὴν τῶν σοφιστῶν ἀδολεσχίαν, τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει, τῶν ἐπωδύων παθῶν, τὰς ρίζας ἐκτέμνεις ἰώμενος, τοὺς ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτροῦμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες, τῷ θεῷ πυρπολούμενοι ζήλω, τυράννου, καὶ φλογὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυρός ἐμβληθέντες, ἄρσιζόμενοι ἐψάλλον, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥδὴ Θ΄. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον, ἐνθα κατασκηνώσας, μακαριώτατε, τὸ μακαριώτατον τέλος, ἀπολαβεῖν ὄντως ἡξιώθης, συνῶν τῷ Δεσπότη σου, εἰς αἰῶνα τὸν ἀπέραντον.

Εφέσεως ἔτυχες, καὶ πόθου σου πληρώσεως, συσταζόμενος ἔτι, θερμῷ τῷ αἵματι, τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντι, καὶ δι' αὐτὸν παμμάκαρ γυθέντι, παρ' οὗ χαίρων ἐληφας, τοὺς στεφάνους τῶν ἀγῶνων σου.

Λεόντων τὰ χάσματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ στόματα, Δανιὴλ ὡς περ πάλαι, σὺ ἐχαλίνωσας· οἶδε γὰρ αἰδεῖσθαι μαρτύρων τὴν ἀρετὴν, καὶ ἄλογος φύσις· διὸ σε πανεύφημε, συνελθόντες μακαρίζομεν.

Πλουσίαν χρηστότητα, σοὶ ὁ Χριστὸς χαρίζεται, θησαυρὸν ἰαμάτων ἡμῖν δωρούμενος, καὶ Παντελεήμονα θέσει, σὲ παρασχῶν, παντὶ θλιβομένῳ λιμένα τέ εὐδιον, καὶ προστάτην καὶ συλλήπτορα.

Θεοτοκίον.

Ως πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς ὡς Θεὸν, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσι.

Καταβασία.

Ο τόκος σου ἀφθορὸς ἐδείχθη Θεός· ἐκ λαγόνων σου προήλθε, σπρχοφόρος, ὃς ὤφθη ἐπὶ γῆς καὶ τοῖς

τοῖς ἀνθρώποις συνεστράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Παντελεῆμον πάνσοφε, τῶν σεπτῶν Ἀναργύρων, τὸ ἱερὸν ἀγλάισμα, καὶ τῶν θείων Μαρτύρων καὶ χριστωνύμων τὸ κλέος, οὐρανόθεν τὰς νίκας, τῷ Βασιλεῖ πρυτάνευσον, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ τοῖς πιστῶς, σὲ ὑμνοῦσιν Ἄγιε σωτηρίαν, μετὰ τῆς Θεομήτορος, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'· δευτεροῦντες τὸ ἄ.

Ἦχος κλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ελεος Θεοῦ μιμούμενος, Παντελεῆμων σαφῶς, ὠνομάσθης κατ'ἀλλήλον, προσλαβὼν τὸ ὄνομα, καὶ συμβαῖνον τῷ πράγματι· ὡς συμπαθῆς γὰρ, ἐλεεῖς ἅπαντας, διπλῆν παρέχων, τούτοις τὴν ἴασιν, τρέφων, ἰώμενος, καὶ πρὸς γνῶσιν ἐνδοξε, καθοδηγῶν, θείαν καὶ ὑπέρλαμπρον, Χριστοῦ πανόλβιε.

Εργον προνοίας τῆς ἀνωθεν, τὸ ἐπὶ σοὶ γεγονός τηλαυγῶς ἀναδέδεικται· τῶν σωμάτων πάθη γὰρ, θεραπεύειν σαφέστατα, Παντελεῆμον ἐκδιδασκόμενος, ψυχῶν ἐδείχθης ἰατρὸς ἔτοιμος, λόγῳ τῆς χάριτος, ἰατροῦν ἅπαντας, καὶ ζοφερᾶς, πλάνης ἐκλυτρούμενος, τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Κάλλει θεόφρον τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν κάλλονην, εὐθυβόλως ἀντέθηκας, καὶ φρενῶν εὐ-

πρέπειαν, τῆς σαρκὸς ὠραιότητι καὶ τοὺς ὄρωντας Μάρτυς κατέπληξας, τερατουργίαις λάμπων τοῖς θαύμασιν, ἄνθει νεότητος, πρεσβυτέρων σύνεσιν, προσειληφῶς, πιστεῖ τε καὶ χάριτι, καταλαμπόμενος.

Δόξα, ἦχος δ'· Βυζαντίου.

Σήμερον ἐξέλαμψε, τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ μνήμη. Δεῦτε πιστοὶ πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, καὶ τοῖς ἄσμασι τοῦτον καταστήσωμεν· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο· καὶ τῶν τυράννων τὰς ἀπείρους βασάνους μὴ δειλιάσας, νομίμως τὸ βραβεῖον ἐδέξατο τῆς ἀνω κλήσεως· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων εἰς αἰῶνας συναγάλλεται. Ἄλλ' ὦ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Παντελεῆμον, ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων, καὶ λιμῆν τῶν χειμαζομένων, μὴ διαλίπης πρεσβεύων τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ Γ'· καὶ 5'· Ὡδὴ.

Ἀπόστολος.

Τέχνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ. Ζῆτει τῆς 5'· Ὀκτωβρίου.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν· Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐν ἐκλογῇ Θεοκρίτῳ προσημλήθητε, διακονεῖν ταῖς χρεῖαις, τῶν Ἀγίων ὡς ὄντες, σοφίας θείας πλήρεις καὶ φωτισμοῦ, καὶ τῆς χάριτος ἐνδοξοῦ καὶ νῦν οἰκεῖτε ἀπαύστως τοὺς οὐρανοὺς, σὺν Ἀγγέλοις εὐφραίνόμενοι.

Φωτιστικαί ὡς λαμπάδες Πνεύματος χάριτι, ἀποδειχθέντες κόσμῳ, τὸ τῆς γνώσεως φέγγος, ἠστράφατε πλουσίως, καὶ τὴν ἀγλὴν τῆς κακίας ἐπαύσατε, καὶ μεταστάντες Ἀπόστολοι πρὸς τὸ φῶς, ἐσκηνώσατε τὸ ἄδυτον.

Ἀνευφημείσθω Νικάνωρ ὁ ἱερώτατος, καὶ Παρμενᾶς καὶ Τίμων, καὶ σὺν τούτοις τιμάσθω, ὁ Πρόχορος ὁ θεῖος, οἱ πληρωταί, τῶν τοῦ Λόγου προστάξεων, καὶ πλουτισταί τῶν ἀπόρων καὶ προσβευταί, πρὸς Θεὸν ἡμῶν θερμότατοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνί κη. μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνωρος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Εὐστάθιος, ὁ ἐν Ἀγκύρᾳ, ἐν ποταμῷ ῥιφθεὶς, τελειοῦται.

Ἡ ἁγία Εἰρήνη, ἡ ἐκ Καππαδοκίας μὲν ὀνομαζομένη, καὶ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Χρυσοβαλάντου ἀσκήσασα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

(ΤΟΜ. Γ')

Ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν ἔτει 820 ἀμαρτίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τοῦ καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος

Καλλινίκου καὶ τῆς Ἀγίας

Μάρτυρος Θεοδοῦτης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστούμεν
Στίχους γ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων τῶν Ἀγίων.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς Θεόφρων Καλλνίκε, ὑπὲρ τὸ ζῆν τὸ θανεῖν, εὐσεβῶς προσελόμενος, τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον, ἀληθῶς ἐξεκόνισας ἀθανασίας ὅθεν ἐπέτυχες, καὶ ἀνεσπέρου μακαριότητος, ἐνθα τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων πέφυκε καὶ Ἀθλητῶν, πάντων ἀγαλλόμενος, σκηνώσας ἐνδοξε.

Μάρτυς παρμάχαρ Καλλνίκε, πρὸς ἀοράτους ἐχθροῦς, τὸν ἀόρατον Κύριον, συμμαχίαν ἀμαχόν, κεκτημένος ἀνέστησας, ἀθανασίας μεγάλα τρόπαια, τὸν ἐξέλειψεν γῆν τε καὶ θάλασσαν, κητακνωχόμενον, τῇ πυγμῇ τῶν ἀθλῶν σου, καταβαλὼν καὶ τῇ τῶν αἱμάτων σου, καταποντίσας ῥοῆ.

Τὸν τῆς εὐσεβείας πρόμαχόν, καὶ καθαιρέτην ἐχθροῦ, καὶ Μάρτυρων συνόμιλον, καὶ ναὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἀγίου γενόμενον τὸν στρατιώτην τοῦ Βασιλέως

35 Χριστοῦ,

Χριστοῦ, τῶν λαμάτων τὸ ἀδαπάνητον, ὄντως θησαύρισμα, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, τὸν θαυμαστὸν, σήμερον Καλλίνικον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ως παρθένον καὶ Μάρτυρα, ὡς Θεοῦ νύμφην ἀφοροῦν, ὡς τῷ θεῷ Πνεύματι διαλάμπουσαν, ὡς τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαν, ἐχθρὸν δὲ αἰσχύνασαν, ὡς ἀθλήσασαν στερεῶς, καὶ πολύπλοκα βάσανα, ὑπομείνασαν, εὐφημοῦμέν σε πιστεῖ Θεοδότῃ, καὶ τὴν μνήμην σου τελούμεν, τὴν φωταυγὴ καὶ σωτήριον.

Νυμφευθεῖσα ἐν Πνεύματι, τῷ Χριστῷ διὰ πίστεως, ὡς περ προῖκα πάνσεμνε προσενήγορας, τῶν σῶν μελῶν τὴν κατάφλεξιν, τοὺς πόνους τὴν ἀθλήσιν, τοὺς ἀπίρους αἰκισμοὺς, τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν· καὶ πρὸς θάλαμον, εἰσῳκίσθης τὸν θεῖον στεφθεφόρος, Θεοδότῃ ὑπὲρ πάντων τῶν σὲ τιμώντων πρεσβεύουσα.

Ως γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς θεόφρονα Μάρτυρα, ὡς τὴν πλάνην λύσασαν τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸν τῆς Εὐσας πολέμιον, γενναίῳ φρονήματι, συμπατήσασαν εἰς γῆν, εὐφημοῦμέν σε ἐνδοξε, καὶ χωρήσασαν, Παραδείσου πρὸς πλάτος Θεοδότῃ, θεωθεῖσαν καὶ τυχοῦσαν ἐπιτηδείου μεθέξεως.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ,
Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω τερπνὰ, ἀξίως νῦν κληρώσαι· Χριστοῦ γὰρ σφοδρῶς, τῷ πόθῳ πυρακτούμενος, τοῦ πυρός Καλλίνικε, δι' αὐτοῦ ἀνδρείως κατετέλμησας· ὦ καὶ νῦν παριστάμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κθ'. μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλίνικου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάμας, ἐν θαλάσῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Βασιλείσκος ζῆφι τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Βενιαμὴν καὶ Βήριος, ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Πατὴρ καὶ Μητὴρ καὶ δύο τέκνα αὐτῶν, πυρὶ τελειοῦνται.

Ὁ εὐσεβέστατος Βασιλεὺς Θεοδόσιος ὁ νέος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανοῦσα ζωηρόν, αἱμάτων μύρον ἔβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα· καὶ διαθήκης τῆς αὐτοῦ, κληρονόμος ἠξίωσαι, Θεοδότῃ φρουροῦσα, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ἡ πλατυτέρα οὐρανῶν, πρὸς οὐρανὸν ἀπάρασα, μὴ καταλίπῃς ἀγαθῇ, ἡμᾶς τοὺς κάτω γηγενεῖς· πρὸς τὸν εὐσπλαγγνον Κύριον, χεῖρας εἰς μεσιτείαν, τοῦ κόσμου ἐπάπλωσον.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ

ΤΗ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων
ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σύλα,
Συλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπι-
αινετοῦ καὶ Ἀνδρονίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων γ΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀστραπαῖς φωτιζόμενοι, ταῖς
τοῦ πνεύματος πάνσοφοι, τὰ τῆς
γῆς πληρώματα περιήλθετε, καὶ
τοὺς πιστοὺς ἐφωτίσατε, τὸν ζό-
φον μειώσαντες, ἀγνωσίας τοῦ
βυθοῦ, ὡς τοῦ Λόγου ἀπόστολοι·
ὅθεν σήμερον, γεγηθότες τελοῦμεν
τὴν ἁγίαν, καὶ φωσφόρον ὑμῶν
μνήμην, ἁγιασμόν χομιζόμενοι.

Ὡς νεφέλαι μακάριοι, ἐπὶ πάν-
τα τὰ πέρατα, ὑπὸν ἐρράνατε τὸν
οὐράνιον, καὶ τὰς ψυχὰς κατηρ-
δεύσατε, πιστῶν θεῖα χάριτι, ἀπο-
πνίξαντες δεινὰ, ἀβέλας ζιζάνια,
καὶ τελέσαντες, τὰς ψυχὰς καρπο-
φόρους τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο
ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπό-
στολοι.

Συνελθόντες τιμήσωμεν, καὶ
πιστῶς μακαρίσωμεν, Σίλαν τὸν
πανάριστον, καὶ Ἀνδρόνικον, Ἐ-
παινετόν τε καὶ Κρήσκεντα, καὶ
πόθῳ τιμήσωμεν, σὺν αὐτοῖς Συ-
λουανόν, τοὺς τῆς πίστεως κήρυ-
κας, τοὺς προχέοντας, ποταμοὺς
ἰαμάτων, καὶ παντοίων παθημά-
των ἐπηρείας, Πνεύματι Θείῳ ἐ-
ξαίροντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ πρωΐ, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας

Τῷ αὐτῷ μηνί λ΄. Μνήμη τῶν ἁγίων
Ἀποστόλων Σύλα, καὶ Συλουανοῦ, Ἐ-
παινετοῦ, Κρήσκεντος, καὶ Ἀνδρονίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία μάρτυς Ιου-
λίττα, ἡ ἐκ τῆς Καιταρείας πυρὶ τε-
λειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΔΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Δικαίου
Εὐδοκίμου, καὶ προεόρτια
τῆς Προελεύσεως τοῦ
τιμίου Σταυροῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ς΄· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τοῦ Σταυροῦ γ΄.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σύμπασα φύσις ἀνθρώπων, νῦν
προεόρταζε, χαρμονικῶς καὶ σκίρ-
τα· τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὸ ξύλον,
μέλλει προτελεῖσθαι πᾶσι πιστοῖς,
ιατρεῖον ἀδάπανον, καὶ νοσημά-
των λυτήριον καὶ παθῶν, καὶ παν-
τοίων περιστάσεων.

Δεῦτε κατιδῶμεν ξένον, πιστοὶ
τεράστιον· πῶς τοῦ Σταυροῦ τὸ
ξύλον, καταπαύει φλογώσεις, κοι-
μίζει ἀλγηδόνας, πάθους παντός,
ἀπαλλάττει τοὺς κάμνοντας. Προε-
ορτάσωμεν τοίνυν, καὶ τῇ αὐτοῦ,
προελεύσει νῦν σκιρτήσωμεν.

Ζῶντες ὁμοῦ καὶ θανόντες,
προευτρεπίσθητε· τῆς γὰρ ζωῆς
τὸ ξύλον, τὸ τὸν Ἄδην νεκρῶσαν,
ὁ φύλαξ τῶν ἀνθρώπων, ἡ τῶν
νεκρῶν, ἐξανάστασις ἐρχεται, πᾶ-
σι

σι τὴν ἀφθονον χάριν γὺν παρα-
σχεῖν, τοῖς αἰτοῦσι μετὰ πίστεως.
καὶ τοῦ Ἁγίου Εὐδοκίμου γ'. Ὁμοία.

Μακαριώτατον τέλος, εὖρες
Εὐδόκ' με, εὐδοκίμησας θείαις, ἀρε-
ταῖς φερωνύμως· καὶ κόσμου ταῖς
ἀπάταις μὴ συγχωσθεῖς, ἀλλὰ
λάμπας φαιδρότερον, τῶν τοῦ ἡ-
λίου ἀκτίνων, καὶ τῶν πιστῶν κα-
ταυγάσας τὰ συστήματα.

Ἡ ἐλεήμων καρδία καὶ εὐσυμ-
πάθητος, ὁ τῆς ἀγάπης λύχνος,
ὄρφανῶν ὁ προστάτης, γυμνῶν
καὶ πενομένων ὁ σκεπαστής, σω-
φροσύνης τὸ ἀγαλμα, τῶν ἐντο-
λῶν τοῦ Κυρίου ὁ πληρωτής, εὐ-
σημείσθω γὺν Εὐδόκιμος.

Τῆ καθαρᾶ σου καρδία, Θεὸν ἐ-
ζήτησας, καὶ τὰ τοῦ κόσμου πάν-
τα, ἐβδελύξω ἡδέα, Εὐδόκιμε θε-
όφρον· ὄθεν πιστῶς, καὶ τῶν κό-
πων ἀντάμειψιν, παρὰ Θεοῦ ἐκο-
μίσω παναληθῶς, ὡς ἐν τέλει πε-
φανέρωται. Δόξα, Ἁγ. ἡχ. β'.

Παντὸς Δικαίου μνήμη μετ'
ἐγκωμίων γίνεται· μεθ' ὧν καὶ ἡ
σῆ, θεράπον Χριστοῦ Εὐδόκιμε ὁ-
πλον γὰρ ἔτχες Σταυρόν, καὶ κρά-
τος ἀήτητον, Τριάδος ὁμοουσίου
πίστιν· διὰ τοῦτο μετ' Ἀγγέλων,
συναναπαύη ἀείμνηστε.

καὶ γὺν. Τοῦ Σταυροῦ. Ὁ αὐτός.

Σύ μου σκέπη κραταιά, ὑπάρ-
χεις ὁ τριμερῆς Σταυρὸς τοῦ Χρι-
στοῦ· ἀγιάσον με τῆ δυνάμει σου,
ἵνα πίστει καὶ ποθῶ, προσκυνῶ καὶ
δοξάζω σε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, καὶ γὺν. Τοῦ Σταυροῦ. ἡχ. πλ. β'.

Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ, Χριστιαν-

ῶν ἡ ἐλπίς, πεπλανημένων ὁδη-
γέ, χεμιζομένων λιμῆν, ἐν πολέ-
μοις νίκος οἰκουμένης ἀσφάλεια,
νοσοῦντων ἰατρὲ, νεκρῶν ἡ ἀνά-
στασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς αἰ-
ωνίους μονάς, τηρεῖ καὶ μετὰ θά-
νατον, ἀδιαλύθητον, τὸ σῶμά σου
Ἁγίε· σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ
σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύ-
σω, μὴ μολύνας τὴν σάρκα· διὸ
ἐν παρρησίᾳ Χριστῶ, πρέσβευε
σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ γὺν.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου

καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΤΩ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἡ Παρθένος Σήμερον. Ἦχος γ'.

Ἡ σεπτὴ σου σήμερον, ἡμᾶς
συνήθροισε μνήμη, ἐν τῇ θεῖᾳ λάρ-
νακι, τῶν ἱερῶν σου λειψάνων.
Πάντες οὖν οἱ προσιόντες καὶ προ-
σκυνοῦντες, ἅπασαν δαυμόνων
βλάβην ἀποσοβοῦνται, καὶ ποικί-
λων νοσημάτων, λυτροῦνται τά-
χος, μάκαρ Εὐδόκιμε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λα. Μνήμη τοῦ Ἁ-
γίου Εὐδοκίμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰωσήφ, ὁ δι-
καιός, ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὁ κηδεύσας
τὸν δεσπότην Χριστὸν ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Οἱ ἅγιοι δωδεκα μάρτυρες ζῆφει τε-
λειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβίαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστρῖς.

Καὶ ζῶν Εὐδόκιμος ὠφθης,
κατὰ

κατὰ παθῶν παντοδαπῶν· καὶ νῦν εἰσέτι ὑπάρχεις πηγὴ θαυμάτων τηλαυγῆς, ἐξ ἧς καθαίρονται πάθη, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Τοῦ Σταυροῦ.

Γυναῖκες ἀκούσθητε.

Σταυρὸς προεορτάζεται, καὶ κόσμος ἀγιάζεται· τάξεις Ἀγγέλων ὑμνοῦσι, τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, καὶ συμπανηγυρίζουσιν, ἡμῖν καὶ συναγάλλονται, θαυμάσιως κραυγάζοντες. Εἰργάσατο σωτηρίαν, ἐν μέσῳ γῆς ὁ Δεσπότης.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΜΗΝ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ

τριᾶκοντα μίαν.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13, καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

Τῆς ἁ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ Πρόδοξος τοῦ τιμίου Σταυροῦ· καὶ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐπτὰ Μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεάζαρου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομωνῆς.

(Ἀρχεται ἡ νηστεία τῆς Θεοτόκου.)

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐάν ἡ παρούσα πρώτη τοῦ Αὐγούστου τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὸ Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς'· καὶ

τοῦ Σταυροῦ δ'. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Ὅνπερ πάλαι Μωυσεῖς. Καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ τοῦ ἤχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωυσεῖος. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου· καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὴν ἐξ ἔθους ἅπασαν ἀκολουθίαν, οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Καταβασία, Σταυρὸν χαράξας, Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'· καὶ τοῦ Σταυροῦ δ'. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν Ἰπερευλογημένη, κτλ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν, ἀπολυτικία, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Σταυροῦ. Κοντάκιον, Ἐπὶ τοῦ ὄρου μετεμορφώθης, καὶ καθεζῆς.

Ἐάν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Σταυροῦ μετὰ τῆς τῶν Ἁγίων, καθὼς ἔπονται ἐφεξῆς τετυπωμέναι.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν Στίχους ς'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ τιμίου Σταυροῦ γ'· καὶ τῶν Ἁγίων γ'· Στιχηρὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ὡς κοινὸν φυλακτήριον, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος, τὸν Σταυρὸν τὸν τιμιόν ἀσπαζώμεθα· καὶ γὰρ κομίζει παθήματα, καὶ παύει νοσήματα, καὶ παντοίων ἀλγεινῶν, ἀπαλλάττει τοὺς κάμνοντας, ὑπὲρ ἄβυσσον, πελαγίζων τὰ βεῖθρα τῶν θαυμάτων, τοῖς πιστῶς αὐτοῦ τὸν τύπον, καὶ προσκυνοῦσι καὶ σέβουσιν.

Οἱ

Οἱ τοῦ βίου τοῖς κύμασι, θαλαττεύοντες ἄνθρωποι, παθημάτων ζάλη τε κυμαινόμενοι, ὡς εἰς ὀλκάδα σωτήριον, τὸ ξύλον τὸ τίμιον, καταφύγωμεν πιστῶς, καὶ σιγήσει τὰ κύματα, καὶ τὰ πνεύματα, καὶ ῥαγήσεται πάθη, καὶ πρὸς ὄρμον, ἀκυμάντου σωτηρίας, χαρμονικῶς καταστήσομεν.

Υπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, ὡς ἀκτῖνας θαύματα προβαλλόμενος, καὶ ὡς βολίδας ἰάματα· προσέλθωμεν ἄνθρωποι, οἱ τῷ σκότει τῶν δεινῶν, συνεχόμενοι πάντοτε, καὶ ληψόμεθα, φωτοπάροχον χάριν ἰμάτων, τὸν ἐν τούτῳ προσπαγέντα, σαρκὶ Θεὸν μεγαλύνοντες.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τοῦ νόμου τὸν ὄροσον ἐπτά, στύλοις ἐπαϊρόμενον, ἢ τυραννίς οὐ κατέσεισε· τὴν γὰρ ἀλόγιστον, τοῦ διώκτου λύσσαν, ἀνδρικῶς ὑπέμειναν, τὸ σῶμα παραδόντες τοῖς τέμνουσιν, οἱ εὐγενέστατοι νεανία καὶ ὁμαίμονες, τῶν Μωσέως, θεσπισμάτων φύλακες.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενα τὸν νοῦν, ὄντως ἀνυψώσαντες, μέλη σαρκὸς κατετέμνετο, οἱ εὐσεβεστάτοι, καὶ γενναῖοι Παῖδες, σὺν μητρὶ θεόφρονι, μεγίσταις ἐν ἐλπίσι νευρούμενοι ὧν νῦν ἐπέτυχον, Ἀβραάμ ἀναπαυσάμενοι, ἐν τοῖς κόλοις, τοῦ αὐτῶν προπάτορος.

Ψυχῆς ἐν νεότητι στερρῶς, ἑαυτοὺς ὀπλίσαντες, καὶ τὸν θυμὸν ὡς περ θήξαντες, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, σταθερῶς ἐχώρουν,

εὐσεβείας ἕνεκα, καὶ νόμου τοῦ πατρώου τηρήσεως, ὁ ἱερώτατος, Ἐλεάζαρ καὶ οἱ πάνσοφοι, νεανίαί, σὺν μητρὶ θεόφρονι.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ Ἅγιοι Μακκαβαῖοι τῷ τυράννῳ ἔλεγον· Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, εἰς Βασιλεὺς ὁ Θεός, παρ' οὗ γέγοναμεν, καὶ πρὸς ὃν ἐπιστρέφομεν. Κόσμος μένει ἄλλος ἡμῖν, τοῦ ὀρωμένου ὑψηλότερος καὶ μονιμώτερος· πατρίς δὲ ἡμῶν Ἰερουσαλήμ, ἡ κραταιὰ καὶ ἀνόλεθρος· πανήγυρις δὲ, ἢ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή. Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ονπερ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλὴκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαβὶδ ὁ μελωδός, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξατο· τίμιον Σταυρόν σου Χριστέ ὁ Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσκυνούμεν, χεῖλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνῶντες δεόμεθα· Κύριε σὺν τῷ Ἀγστῇ τῆς βασιλείας σου ἀξιώσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Σταυροῦ, ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων τμημάτων.

Τῇ τοῦ Σταυροῦ προελεύσει, δεῦτε φιλέορτοι, τὴν ἑορτὴν ποιῶντες, φαιδρυνθέντες βοῶντες, ἐν πίστει ἀδιστάκτῳ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ, ἡμᾶς ἀγίασον χάριτι, τοῦ ἐπὶ σὲ ὑψωθέντος, καὶ ἐξελθοῦ πάσης βλάβης τῇ δυνάμει σου.

Στίχ.

Στίχ. Ἰψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Τὰς οὐρανίους πορείας, Σταυρὸς ὁ τίμιος, ἐξευτρεπίζει πᾶσι, τοῖς αὐτὸν προσκυνοῦσιν, ἐν φόβῳ καὶ ἀγάπῃ· καὶ τοῖς χοροῖς τῶν ἀύλων δυνάμεων, ὡς ἐν αὐτῷ προσηλώθη συναρίμει, τοὺς ἐκ πόθου ἀνυμνοῦντας αὐτόν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Οἱ προσκυνοῦντες ἐν πίστει, Σταυρὸν τὸν τίμιον, τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα, προσκυνοῦμεν Δεσπότην οὐ τῇ ἐπινεύσει χεῖλη ὁμοῦ, καὶ ψυχὰς ἀγνιζόμεθα, καὶ ταῖς ἐλλάμψεσι τούτου ταῖς νοηταῖς, φαιδρυνόμεθα αἰνοῦντες αὐτόν.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ψυχὰι δικαίων ἐν χειρὶ Κυρίου, καθάπερ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, οἱ πρὸ νόμου προπάτορες, καὶ Μακκαβαίων πρόγονοι, τῶν νῦν εὐφημουμένων παρ' ἡμῶν. Οὐτοι γὰρ οἱ καρτεροψυχοί, Ἀβραμιαῖοι ὑπάρχοντες, τὴν πίστιν ἐζήλωσαν, τοῦ ἑαυτῶν προπάτορος Ἀβραάμ, καὶ μέχρι θανάτου ἠγωνίσαντο δι' εὐσέβειαν· εὐσεβῶς γὰρ συντραπέντες, καὶ ἐννόμως συναβλήσαντες, τὴν ἀσέβειαν διήλεγξαν τοῦ ἐπαράτου Ἀντιόχου· καὶ μηδὲν προτιμήσαντες τῶν τῆς παρούσης ζωῆς, διὰ τὴν αἰώνιον, πάντα Θεῷ ἀνέθεντο, ψυχὴν ἀνδρείαν, αἰσθησιν, σῶμα ἀπαλόν, καὶ ἀμοιβὰς τῶν ἀγνεία τετραμ-

μένων. Ὡ ρίζῃς εὐσεβούς! ἐξ ἧς ὑμεῖς ἐβλαστήσατε Μακκαβαῖοι.

Ὡ μητρὸς Ἀγίας! τῆς τετοκυίας τὸν ἰσάριθμον τῆς ἐβδομάδος ἀριθμόν. Ἄλλ' ἰκετεύομεν ὑμᾶς Μακκαβαῖοι, σὺν τῇ μητρὶ ὑμῶν Σολομονῇ, καὶ τῷ σοφῷ ἱερεὶ Ἐλεαζάρῳ, ὅταν παραστήτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, δι' ὃν κεκοπιάκατε, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν ὑμῶν ἀπολαβεῖν παρ' αὐτοῦ, ἐκτενῆ ἰκεσίαν ποιήσατε ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται, καὶ πληροῖ τὰ θελήματα ὑμῶν, τῶν φεβουμένων αὐτόν.

Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός.

Ἡ εὐωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως, ὁ Θεὸς, πεπλήρωται ἡ λέγουσα. Ὁφείθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἐλευθεροῦται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις δαυιτικοῖς, ὕμνον σοι προσφέροντα καὶ λέγοντα. Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθὲ καὶ φιλόθρωπε. Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, ἦχος α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἅς ὑπὲρ σοῦ ἐπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλόθρωπε δεόμεθα.

Τοῦ Σταυροῦ ἦχος ὁ αὐτός.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας

νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, κατὰ βαρ-
βάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν
φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν Κάθισμα.

ἤχος α΄. Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Η φύσις τῶν βροτῶν, συνεόρ-
ταζε πᾶσα, καὶ σκίρτα μυστικῶς
τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὸ ξύλον, προ-
τίθεται σήμερον, ἰατρεῖον ἀδάπα-
νον, τοῖς προστρέχουσι, μετ' εὐ-
λαβείας καὶ πόθου, καὶ δοξάζουσι
τὸν ἐν αὐτῷ προσπαγέντα, Χρι-
στὸν τὸν φιλόανθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν Κάθισμα.

ἤχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης πρόξενος τῇ νῦν
ἡμέρᾳ, τοῦ Σταυροῦ ἡ πρόδοσις
καθαγιαῖζει γὰρ ἡμῶν, ψυχὰς ὁ-
μοῦ τε καὶ σώματα, τῶν προσκυ-
νούντων αὐτὸν μετὰ πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Τὸ προσκυνητὸν πάντες ὑμνοῦμεν ξύλον.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦδὴ Α΄. ἤχος κλ. δ΄.

Ἀρματηλάτην Φαραῶν.

Τὸν τοῦ Κυρίου ζωηφόρον σῆ-
μερον, Σταυρὸν νοὶ καθαρῷ, καὶ
εὐσεβεῖ γνώμῃ, πάντες προσκυνῆ-
σωμεν· πρόκειται γὰρ δωρούμενος,
τοῖς αὐτῷ προσιοῦσιν, ἀγιασμὸν
καὶ σωτήριον ἔλλαμψιν καὶ δόξαν
καὶ ἔλεος.

Ο ζωοδώρητος Σταυρὸς προ-
κείμενος, καὶ καθορώμενος, φωτο-

ειδῆ αἴγλην, ἀποπέμπει χάριτος·
προσελθόμενος καὶ λάβωμεν, φω-
τισμὸν εὐφροσύνης, καὶ σωτηρίαν
καὶ ἄφεσιν, αἰνεσὶν Κυρίῳ προσά-
γοντες.

Πρόκειται ξένον τοῖς ὀρώσι
Θέαμα, Σταυρὸς ὁ τίμιος, καὶ ὡς
πηγὴ βρῦει ψυχικὰ χαρίσματα καὶ
παῦει ἀμαρτήματα, καὶ νοσήματα
λύει, καὶ τὰ φρονήματα βῶνυσι,
τῶν εἰλικρινῶς προσκυνούντων
αὐτόν.

Ράβδος ἐτύπου τοῦ Σταυροῦ
τὸ τρόπαιον, θάλασσαν τέμνουσα,
δι' οὗ ἡμεῖς πίστει, ἀποντίστως
πλέομεν, τοῦ βίου ὕδωρ ἄστατον,
καὶ τὰ ρεύματα πάντα, τῆς ἀμαρ-
τίας ἐκφεύγομεν, καὶ λείας γαλή-
νης πληρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οτε σε τέκνον ἀποβρήτως ἔτε-
κον ὠδίνης ἐφυγον, καὶ πῶς νυνὶ
ὄλη, ὀδυνῶν πεπλήρωμαι; ὀρῶ
γὰρ σε κρεμάμενον, ὡς κακοῦργον
ἐν ξύλῳ, τὴν γῆν ἀσχέτως κρε-
μάσαντα, ἔλεγεν ἡ πάναγνος κλαί-
ουσα.

Καταβασίς. Σταυρὸν χαράζας Μωσῆς.

Ἦδὴ Γ΄. Ὁ Στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σταυρὸς ἀπάντων τῶν καλῶν,
παρεκτικὸς καθορᾶται προσκυνού-
μενος, καὶ πᾶσα ἡ κτίσις, ἐορτά-
ζει ἐν χαρᾷ, φωτιζομένη χάριτι
τοῦ ἐν αὐτῷ βουλήσει, ἀνυψωθέν-
τος Θεοῦ ἡμῶν.

Καταυγαζόμενοι φωτὶ, τῶν
τοῦ Σταυροῦ λαμπηρόνων, ὀλικῶς
οἱ ἐν αὐτῷ πεποιθότες, σκοτασμὸν
ἀμαρτιῶν, ἐκφεύγομεν καὶ κράξω-

μεν. Ὁ φωτισμὸς τῶν ὄλων, εὐ-
σπλαγγε Κύριε δόξα σοι.

Υμνολογοῦμέν σε Σταυρὲ, καὶ
προσπυσομέλα πίστει, ἐξαιτού-
μενοι τὴν σὴν δυναστείαν· ἐξελοῦ
ἡμᾶς ἐχθροῦ, παγίδων καὶ κυβέρ-
νησαν, πρὸς ὄρμον ἡμᾶς πάντας,
τῆς σωτηρίας ὑμνοῦντάς σε.

Σταυροθεοτοκίον.

Νενεκρωμένην τὴν ζωὴν ἐπὶ
σταυροῦ θεωροῦσα, καὶ μὴ φέρου-
σα τῶν σπλάγγων τὸν πόνον, ἐ-
δονεῖτο ἡ Σεμνή, Παρθένος ἀνα-
κραζούσα. Οἱμοὶ γιέ μου τί σοι,
δῆμος ἀνόμων πεποίηκε;

Καταβασία. Ῥάβδος εἰς τύπον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εἶτα κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβῶς συντραφέντες Παῖδες
σαοὶ, μαρτυρικῶς τοῦ τυράννου
τὰς ἀπειλὰς, ἀνδρείως κατηχύ-
νατε, ὡς τοῦ νόμου ὑπέρμαχοι, καὶ
τοῦ Πατρὸς ἀκόλουθοι, γενόμενοι
ἅγιοι, σὺν μητρὶ (εὐφρονη, προ-
θύμως ἠθλήσατε· ὅθεν καὶ θανάτω
τὴν οὐράνιον ὄντως, ζωὴν ὠνη-
σάμενοι, αἰωνίως ἀγάλλεσθε,
Μακκαβαῖοι σεβρόψυχοι· πρεσβεύ-
σατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσιν πόθῳ τὴν ἁγίαν μνή-
μην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ο Σταυρὸς σου Κύριε ἡγιατάι·
ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα,
τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις· δι'
αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Ῥδὴ Δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Η κρακία, σκέπη τε καὶ ἐπα-
νόρθωσις, τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἀκα-
ταμάχητον, ὄπλον τῆς πίστεως ὁ
Σταυρὸς, ὁ σωτηριώδης, ἰδοὺ ὁρά-
ται προκείμενος· καὶ πάντων τὰς
καρδίας, τῶν πιστῶς προσιόντων,
ἀγιάζων φωτίζει ἐν χάριτι.

Τῶν εὐσεβῶν, φρουρὸς ὁ μέ-
γας προκείμενος, ἐν τῷ μέσῳ πάν-
των ὑπεράγαθε, Σταυρὸς ὁ τίμιος
μέσον γῆς, ἐν ᾧ ἀνυψώθηκε, ἐθε-
λουσίως φιλάνθρωπε, τὸν κόσμον
ἀγιάζει, τῇ αὐτοῦ προσκυνήσει, καὶ
δῶκει δαιμόνων τὰς φάλαγγας.

Ο οὐρανός, πάση τῇ γῇ συνευ-
φραίνεται· Ἀθλοφόροι, Μάρτυρες,
Ἀπόστολοι, ψυχαὶ Δικαίων περι-
χαρῶς, νῦν ἀγαλλιώνται, τὸ πάν-
τας σῶσον θεώμενοι, προκείμενον
ἐν μέσῳ, ζωοδώρητον ξύλον, καὶ
πιστοὺς ἀγιάζον ἐν χάριτι.

Νόμους τοὺς σοὺς, Κύριε ὁ
ἀσυνείδητος, μὴ φυλάξας, μέλλω
κατακρίνεσθαι, ἤνικα ἔλθης ἐξ οὐ-
ρανοῦ, κρίναι τῶν ἀνθρώπων, τὰ
ἔργα· ὅθεν κραυγάζω σοι. Δυνά-
μει τοῦ Σταυροῦ σου, ἐπιστρέψας
με σῶσον, μετανοίας παρέχων μοι
δάκρυα.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθενικῆς, τέκνον, ἐκ μήτρας
σε ἔτεκον, καὶ ὄρωσα ξύλῳ νῦν
κρεμάμενον, ἐπαπορῶ, καὶ οὐ συ-
νορῶ, ὕψος μυστηρίου, καὶ βάθος
πολλῶν κριμάτων σου, ἡ Πάναγ-
νος ἐβόα· ἦν φωναὶς ἀσιγήτοις ὡς
Μητέρα Θεοῦ μακαρίζομεν.

Ῥδὴ Ε'. Ἴνα τί με ἀπέσω.

Αλαλαξατε ἔθνη, ἄσατε, σχιρ-
τήσατε φυλαὶ καὶ ψίλατε, τῷ Θεῷ

τῷ δόντι, τὸν Σταυρὸν ἀδιάσεισον ἔρεισμα· οὐ νῦν τῇ προθέσει, πάντες πιστοὶ ἀγαλλιῶμεν, δι' αὐτοῦ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες.

Νοεραὶ στρατιαί σε, πᾶσαι περιέπουσι, Σταυρὲ πανάγιε· καὶ βροτοὶ πηλίνοις, σοῦ προσψαύοντες χεῖλεσι σήμερον, ἀπαντλοῦμεν πόθῳ, ἀγιασμὸν καὶ εὐλογία, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα δοξάζοντες.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, ἴασαι τὰ χρόνια εὐσπλαγγχε Κύριε· καὶ ὡς λατρευτήν με, τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου περίσωζε· οὐ τῇ δυναστεία, πᾶν ἐμποδῶν ἀποσοβεῖται καὶ κακῶν ἀπαθεῖς διαμένομεν.

Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ καθορῶσα, τὸν δι' ἀγαθότητα, ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ὑπὲρ νοῦν τεχθέντα, ἐδοθήκης τὰ σπλάγγνα, καὶ ἔλεγες. Οἴμοι θεῖον Τέχνον! πῶς ὑπὲρ πάντων ὀδυνασαι; Προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγγχον Κύριε.

Ἦδη ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σταυροῦ παγέντος ἐν γῇ δαιμόνων πτώσις ἐγένετο· ὃν νῦν ὀρώντες ἡμεῖς, ἐνδόξως προκείμενον, καὶ κατασπαζόμενοι, τῆς τῶν συμπτωμάτων, ἀμαρτίας ἀνιστάμεθα.

Υμνοῦντες σέ τὸν Θεόν, καὶ Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν Σταυρὸν τεῖχος ἀρόηκτον, νῦν περιπτυσσόμεθα, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ δεινῶν ἀπαλλαττόμεθα.

Μεγάλα πᾶσιν ἡμῖν, δωρήματα παρεχόμενος, ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, ὁράται προσκείμενος. Προσέλθωμεν ἄνθρωποι, φωτισμὸν

καρδίας καὶ ψυχῆς ἀπαρῶμενοι. Θεοτοκίον.

Νηστεύειν ἡμᾶς Ἀγνή, κακίας πάσης ἐνίσχυτον, καὶ φαύλων καὶ πονηρῶν, ἀπέχεσθαι πράξεων, αἰ ἐνδυναμῶσον, προστασία πάντων, τῶν ἀνθρώπων χρηματίζουσα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στύλοι οἱ ἐπτάριθμοι, καὶ θεῖου φωτός, οἱ λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες. σὺν αὐτοῖς τὸν πάντων Θεόν, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Αἶνει θερμῶς Σιών τὸν Θεόν σου, ὅτι ἐνίσχυσεν ὄντως σῶν πυλῶν τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς υἱοὺς σου εὐλόγησον. Οὗτοι στρατὸς γὰρ ὡς τροπαιοῦχος, φάλαγξ ὄντως γενναία καὶ κραταιόφρων, πρὸς μηχανὰς δυσσεβῶν, θεοφρόνως ἀνθέστηκεν. Ἄλλ' ὡς νίκης στεφάνους, οὐρανιας Σιών ἀπολαύοντες, καὶ τῷ θεῷ θρόνῳ πελάζοντες, ὑπὲρ πάντων ἀπαύστως δεόμενοι, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Τῇ α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ πρόοδος τῶν τιμίων ξύλων τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ μνήμη τῶν ἐπτά μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, Ἀβείμ, Ἀντωνίου, Ἰουρίου, Ἐλεαζάρου, Εὐσεβωνᾶ, Ἀχείμ καὶ Μαρκέλλου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι ἐννέα μάρτυρες, οἱ ἐν Πέρῃ τῆς Παμφυλίας ἀθλήσαντες, ἐν ἔτει 300. Λεόντιος, Ἄττος, Ἀλέξανδρος, Κίνδος, Μνησίθεος,

Κυρια-

Κυριακός, Μηναιός, Κατοῦνος, καὶ Εὐκλεος, ξίφει τελειοῦνται, ἐπὶ Φλαβιανοῦ βασιλέως.

Ὁ ἅγιος Πάπας ὁ νέος, εἰς σάκκον βλήθεις, καὶ εἰς θήβην ἐγκλεισθεῖς, καὶ εἰς θάλασσαν ῥιφθεῖς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἐλεάζαρος, πυρὶ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Θεόδωρος καὶ Κήρυκος, ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Πολύευκτος, ἐν κοπρίᾳ χωσθεῖς τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Μῆνος, Μηναιός, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀλλήσαντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ῥδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις.

Ο χρόνων ἐπέκεινα, ἐν χρόνῳ σάρκα φορέσας δείκνυται, καὶ τὰ χρόνια πάθη, ἡμῶν ἰάται δι' ἀγαθότητα, σαρκὸς ὁμοῦ τε καὶ πνεύματος· ἤδη δὲ αὐτοῦ τῷ θεῷ Σταυρῷ, καθαγιαζέει ἡμᾶς.

Υμνοῦμεν, δοξάζομεν καὶ προσκυνοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν, τὸ σὸν Κύριε κράτος· ὅτι παρέσχου ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, Σταυρὸν τὸν θεῖον, τρυφὴν ἀδαπάνητον, καὶ φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν.

Μὴ δείξης με Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς διαγνώσεως, κατεγνωσμένον κακοῖς· μὴ ἀπορρίψης ἐκ τοῦ προσώπου σου, κατησχυμένον, ἀλλ' οἴκτειρον, σῶσόν με, τῷ σῶ τιμίῳ Σταυρῷ, ὡς υπεράγαθος.

Ετύπου τὴν χάριν σου, Σταυρὲ γλυκαίνων Μωσῆς τὰ ὕδατα, τὰ πικρότατα ζύλω· καὶ γὰρ πικρίας κακῶν ἐρρύσθημεν, τῇ σῇ δυνάμει διὸ ἡμᾶς γλύκανον, ἀσ-

παζομένους σε νῦν ἐν κατανύξει ψυχῆς.

Θεοτοκίον.

Νοός μου τὴν στένωσιν, τῇ σῇ πρεσβείᾳ πλάτυνον Δέσποινα, ἢ στενώσασα πάσας, τὰς μεθοδείας τοῦ πολεμήτορος, καὶ δι' ὁδοῦ με στενῆς κατευόδωσον, πρὸς πλατυσμὸν τῆς ζωῆς, βαδίζειν Μῆτερ Θεοῦ.

Ῥδὴ Η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ζύλω ποτὲ ἀνείλκυσε, ποταμοῦ τὸ σιδήριον, θεῖος Ἐλισσαῖος, σὲ προγράφων πόρρωθεν, Σταυρὲ πανσεβάσμιε· ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης καὶ γὰρ, διὰ σοῦ πρὸς πίστιν, ἀναθρόντες βεβαίαν, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἀξιούμεθα βλέπειν, καὶ πιστεῖ προσκυνεῖν σε, τρυγῶντες σωτηρίαν.

Υποσημαίνει πόρρωθεν, σὲ Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ἐν ταῖς εὐλογίαις Ἰακώβ τρανότατα· ἡμεῖς δὲ ἐν χάριτι, ἀξιωθέντες βλέπειν σε, πιστεῖ ἀδιστάκτω προσερχόμεθα πάντες, καὶ ψαύοντες πλουσίαν, εὐλογίαν τρυγῶμεν, καὶ φῶς καὶ σωτηρίαν, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν.

Λευχειμονοῦντες πράξειςιν, ἐναρέτοις προσέλθωμεν, ἐν ἀγαλλιάσει τῷ Χριστῷ κραυγαζόντες· Πανάγαθε Δέσποτα, τῷ σῷ ὑψίστῳ θεῷ Σταυρῷ, ὑψωσον ἡμῶν, τοῦ χριστιανύμου λαοῦ σου τὸ κέρας, ἵνα πιστεῖ καὶ εἰρήνῃ βαθεῖα, ὑμνηταί σου τὸ κράτος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ομοφυῆ, συνάναρχον, συναίδιον, σύνθρονον, φύσιν μὲν ἀπλήν, διαιρε-

διαιρητήν προσώποις δέ· Πατέρα ἀγέννητον, Υἱόν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἀκτιστον οὐσίαν, καὶ Θεότητα πάντες, ὑμνοῦντες μελωδοῦμεν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθετοκίον.

Νῦν ὡς ἀρνίον ἀκακον, καθορῶσα κρεμάμενον, καὶ ὑπὸ ἀνόμων τῷ Σταυρῷ πηγνύμενον, Υἱέ μου προάναρχε, τοῖς ὀδυρμοῖς συγκόπτομαι, καὶ ταῖς μητρικαῖς περιστατοῦμαι ὀδύναις, ἢ Πάναγνος ἐβόα· ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὑμνοῦμεν θεοφρόνως, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Εὐλογεῖτε Παιδες.

Ῥοδὴ Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Γάσω ὑπεράγαθε τὴν ἐμὴν, συντριβὴν ἐν Σταυρῷ προσπηγνύμενος, ἤλοις ποτέ, πόδας τε καὶ χεῖρας παμβασιλεῦ, καὶ τὴν πλευρὰν νυττόμενος, ὄξος ποτιζόμενος καὶ χολὴν, ἢ πάντων εὐφροσύνη, ὁ γλυκασμὸς ἢ δόξα, ἢ αἰωνία ἀπολύτρωσις.

Θραῖος ὑπὲρ σάπφειρον καὶ χρυσόν, φωταυγῆς ὡσπερ ἥλιος πέφυκας θεῖε Σταυρέ, κείμενος μὲν τόπῳ περιγραπτὸς, καὶ νοεραῖς Δυναμέσι, πάντοτε κυκλοῦμενος φανερώς· ἀκτίσι δέ σου θείας, δυνάμειως φωτίζων, τῆς οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Σταυρὸς χειμαζομένων ἐστὶ λιμὴν, ὁδηγὸς πλανωμένων καὶ στήριγμα, δόξα Χριστοῦ, σθένος Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, τῶν Ἀθλητῶν κραταίωμα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταρυγὴ· αὐτὸν ἐν

μέσῳ πάντων, προκείμενον ὄρωντες, μετ' εὐλαθείας ἀσπασώμεθα.

Ηνίκα μέλλεις ἔρχεσθαι ἐπὶ γῆς, κρῖναι κόσμον ὃν ἐπλασας Κύριε, ἀγγελικῶν προπορευομένων σῶν στρατιῶν, καὶ τοῦ Σταυροῦ προλάμποντος, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακάς, τῇ τούτου δυναστείᾳ οἰκτείρησόν με, σῶσον, τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς πταίσαντα.

Σταυροθετοκίον.

Φθορὰς σε δίχα τέτοκα ἐκ γαστρὸς πρὸ αἰῶνων Πατὴρ ὃν ἐγέννησε, καὶ πῶς φθορεῖς, ἄνθρωποι σπαράττουσί σε Υἱέ, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρύττουσι λόγχῃ, καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ποσί, ἡλοῦσιν ἀπανθρώπως; ἢ πάναγνος ἐβόα, ἦν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Καταβασία. Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου.

Ἐξαποστειλάριον.

ἤχος β'. Τῶν Μαθητῶν.

Τοὺς θαυμαστοὺς ὑμνήσωμεν Μακκαβαίους, Ἐλεαζάρου παῖδας Σολομονῆς τε· οὗτοι γὰρ καθεῖλον τὰ φρυάγματα, τοῦ ἀρχεκάκου δράκοντος, καὶ τῇ τοῦ νόμου λατρείᾳ, ἐγένοντο στεφανῖται.

Ἔτερον τοῦ Σταυροῦ.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἰστώμεν Στίχους σ' ὁ
καὶ

καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Σταυροῦ.

ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Εν φωναῖς ἀλαλάζωμεν, ἐν ὧ-
δαῖς μελωδήσωμεν, τὸν Σταυρὸν
τὸν τίμιον ἀσπαζόμενοι, καὶ πρὸς
αὐτὸν ἐκβοήσωμεν. Σταυρὲ πα-
μακάριστε, καθαγίασον ἡμῶν, τὰς
ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῇ δυνάμει
σου· καὶ παντοίας ἐκ βλάβης ἐναν-
τίων, διατήρησον ἀτρώτους, τοὺς
εὐσεβῶς προσκυνοῦντάς σε.

Προσελθόντες ἀρύσασθε, μὴ
κενούμενα νάματα, τοῦ Σταυροῦ
τῆς χάριτος προερχόμενα· ἰδοὺ
προκείμενον βλέποντες, τὸ Εὐλὸν
τὸ Ἅγιον, χαρισμάτων τὴν πη-
γὴν, ἀρδομένην τῷ Αἵματι, καὶ τῷ
Ἰδατι, τοῦ Δεσπότου τῶν ὄλων,
τοῦ ἐν τούτῳ, ἐκουσίως ὑψωθέν-
τος, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαν-
τος.

Εκκλησίας ἐδραῖωμα, Μονα-
ζόντων ἀγλαΐσμα, Ἱερέων καύχη-
μα καὶ διάσωσμα, σὺ εἶ Σταυρὲ
πανσεβάσμιε· διὸ προσκυνοῦμέν σε
καὶ καρδίας καὶ ψυχὰς, φωτιζόμε-
θα σήμερον, θεῖα χάριτι, τοῦ ἐν
σοὶ προσπαγέντος, καὶ τὸ κράτος,
τοῦ δολίου καθελόντος, καὶ τὴν
ἀρὰν ἀφανίσαντος.

Καὶ τρία ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων ἦχος α΄.

Η πολυάθλος μήτηρ, πρὸς ἀ-
γῶνας συγκαλοῦσα τοὺς οἰκείους
παῖδας ἔλεγε. Τῇ Ἀβραμιαία πολ-
λιὰ ἀκολουθήσατε, ἵνα τῇ σφαγῇ
τοῦ Ἰσαὰκ συγκοινωνήσητε. Αὐ-
τοὶ δὲ προελάβανον τὴν ὁδηγοῦ-
σαν, προέπεμπον τὴν νοσητεοῦσαν
ἐπαλλήλαις τιμωρίαις, τὰς βα-

σάνους βλέποντες. Ὡν ταῖς εὐ-
χαῖς ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Θουμαστός ὁ Θεός.

ἦχος δ΄.

Επτὰ στύλοι ἐκλεκτοί, ἐκμίας
πέτρας λογικῆς λατομηθέντες, ἀ-
σάλευτον ἔδειξαν τὸν τοῦ νόμου
πύργον· δι' ὧν εὐδόκησον Σωτῆρ,
ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ.

ἦχος πλ. α΄.

Οἱ τοῦ νομοῦ φύλακες, καὶ τῆς
Σολομονῆς υἱοί, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦν-
τες, πρὸς Ἀντίοχον ἐβόων. Ἡ-
μεῖς, ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῶων
νόμων ἐγκαρτεροῦμεν· οὐ χωρίσει
δὲ ἡμᾶς, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ θῆ-
ρες, οὐ μάστιγες, ἀλλ' ὁμοῦ τε-
θνηξόμεθα, σὺν μητρὶ γηραλέᾳ,
καὶ διδασκάλῳ πατρὶ, ζῶντες καὶ
συγχαίροντες, εἰς τοὺς ἀτελευτή-
τους αἰῶνας.

Δόξα, ἦχος δ΄.

Τὸν κατὰ Μακκαβαίων συγ-
κροτηθέντα πόλεμον, δεῦτε θεα-
σώμεθα πιστοί, καὶ τὴν τούτων
ἀνδρίαν· τύραννος γὰρ Βασιλεὺς
πάντων τῶν ἐθνῶν κρατήσας, ἀν-
τεκρατεῖτο ὑπὸ γέροντος, καὶ παί-
δων ἑπτὰ, καὶ μιᾶς γυναικός. Διὸ
εὐχαῖς αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

Ο συμμαχῆσας Κύριε τῷ πρα-
οτάτῳ Δαβὶδ, ὑποτάξαι τὸν ἀλ-
λόφυλον, τῷ πιστῷ ἡμῶν Βασιλεῖ
συμπολέμησον, καὶ τῷ ὄπλῳ τοῦ
Σταυροῦ κατάβαλε τοὺς ἐχθροὺς
ἡμῶν· δεῖξον εὐσπλαγχνε εἰς ἡ-
μᾶς,

μάς, τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σου, καὶ γινώτωσαν ἀληθῶς, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες, νικῶμεν πρεσβευούσης συνήθως τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία Μεγάλη.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, γίνεται Εἰσὸδος μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ ἐφεξῆς ἡ τούτου προσκύνησις, κατὰ τὸν τύπον τῆς τρίτης Κυριακῆς τῶν Ἡστυαίων.

Γινομένης δὲ τῆς προσκυνήσεως, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον Στιχηρὸν τοῦτο.

Ἦχος β'.

Δεῦτε πιστοὶ, τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνήσωμεν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἐκουσίως χεῖρας ἐκτείνας, ὑψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα, οὗς πρὶν ὁ ἐχθρὸς, δι' ἡδονῆς συλήσας, ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. Δεῦτε πιστοὶ, ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἡξιώθημεν τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς κάρας. Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριάι τῶν ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὑμνοῖς τιμήσωμεν. Χαίροις Σταυρὲ, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ τελεία λύτρωσις. Ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῆ σῆς δυνάμει, Ἰσμαηλίτην λαὸν κραταιῶς ὑποτάττοντες. Σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα Θεὸν, δοξάζομεν λέγοντες. Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθητες καὶ ἀπολυσις.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν.

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, ψάλλομεν. Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνούμεν. κτλ.

Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχidiaκόνου Στεφάνου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυρι.

Τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῆ μορφῇ ὡς Ἄγγελος ὠφθης Στέφανε, διαδολεΐσης τῷ σώματι, τῆς ἔνδον λαμπρότητος, καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς, φανερούσης τοῖς βλέπουσι δι' ἧς ἐτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας οὐρανῶν σοι, παραδοξῶς ἀνοιγέντων, ἀρχῆ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ὡς βαθμιδὲς καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἀνοδον, αἱ τῶν λίθων νεφάδες σοὶ γεγονάσιν, ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἑστῶτα τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμῶνυμον στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωφόρῳ, οὐ πλησίον, ὡς κελλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροβίνιον.

Ἐν σημείοις καὶ τέρασι, ἀπαστράπτων καὶ δόγμασι, παρανόμων ἐσβέσας τὸ συνέδριον· καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις θαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσήχου ἀρέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ Σωτήρος, οὐ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου

σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε.

Καὶ ἰδιόμελα γ'. ἦχος β'.

Πρῶτος ἐν Διακόνους, πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης πανάγιε Στέφανε· ὁδὸς γὰρ ἐγένου τοῖς Ἁγίοις, καὶ πολλοὺς τῷ Κυρίῳ προσήγαγες Μάρτυρας· διὸ οὐρανός σοι ἠνοιγή, καὶ Θεός σοι ἐφάνη. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τοῦ Χριστοῦ θεράποντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιάκονον ἐπαξίως τιμῆσωμεν. Οὗτος ἐστὼς ἐν μέσῳ παρανόμων ἐν δεξιᾷ Πατρὸς Υἱὸν ἐθεάσατο.

Ὁ αὐτός.

Αγιωσύνην ἐνεδύσω Στέφανε μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε, τῶν Ἀγγέλων συμμετόχε, εὐσωπήθητι καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον, τὸν ἀναμάρτητον.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης καὶ ἐν Διακόνους Στέφανε μακάριε τῶν Ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, ἡ δόξα τῶν Δικαίων. Τοῖς τὴν σепτήν σου ἐορτάζουσι μνήμην αἰτησαι, ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, τῶν πταισμάτων ἰλασμόν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ἀξιωθῆναι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑάρχουσα, Θεοτόκε Παρθέने, σῶζε

πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολемуμένων ἢ εἰρήνην, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνην, ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Χαίροις ἐν Κυρίῳ, στεφανηφόρε Στέφανε, ὁ μιμητῆς τοῦ Δεσπότη· διότι καὶ Πρωτομάρτυς γέγονας Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων Ἰουδαίων κατήργησας. Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασιλεῖον διὰ δῆμα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄλλων ὧν ὑπέμεινας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Μαρτύρων πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἰδὼς σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ἀεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤΩ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος πλ. δ'.

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ Γεωργοῦ πανεύφημου· πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε· πρῶτος ὑπ' αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεδήσω ἐν οὐρανῷ, ὡς Ἀθλητῶν προοίμιον, στεφανίτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρωτόαθλος.

Τῷ αὐτῷ μὲν β'. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχidiaκόνου Στεφάνου.

Ὁ ἐν εὐσεβεῖ τῇ λῆξει γενόμενος

Βασί

Βασιλεὺς ὁ μέγας Ἰουστινιανὸς, ἐν εἰρή-
νῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις,
'Εξαποστειλαριον.

Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν.

Ο πρῶτος τῶν Μαρτύρων τρί-
βον ἀνύσας, καὶ Διακόνων πρόκρι-
τος χρηματίσας, Στέφανος ὁ χά-
ριτος πεπλησμένος, ἰδοὺ ἀναχομί-
ζεται, πρὸς τὴν Βασιλεῖον πόλιν,
θαυμάτων βρῦων τὴν χάριν.

Θεοτοκίον.

Ον περ αἱ ἄνω τάξεις πολλῶ
σὺν τρόμῳ, παρίστανται μὴ φέρου-
σαι κατοπεῦσαι, αἴγλην τῆς ἀρ-
ρήτου αὐτοῦ οὐσίας, Χριστὸν γα-
στρί ἐχώρησας, λαβόντα σάρκα
Παρθένη, ἐκ σῶν τιμίῳν αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους
δ'. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια
γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Αγγελος ἐπίγειος, ὁ Πρωτο-
μάρτυς γενόμενος, πρὸς οὐρανοὺς
ἀνερχόμενος, ἐπήρθη μετάρσιος,
καὶ τὴν θείαν εἶδεν, ὡς ἐχώρει δό-
ξαν, τῆς ἀπροσίτου μυθεῖς, καὶ
ὑπὲρ νοῦν Τριάδος μυστήρια· διὸ
τὴν ἀκατάληπτον, ἀνακηρύττει σου
δύναμιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ωραῖος ἐπέφανας, τῇ ἐπανόδῳ
σου Στέφανε, Πρωτομάρτυς πα-
νένδοξε, ἀκτίσι κοσμούμενος, χα-
ρισμάτων θείων, καὶ τῶν λαμάτων·
διὸ καὶ πάντας τοὺς πιστοὺς, κα-
ταφαιδρύνεις τοῖς θαυμασίοις σου,
ἐν πίστει τὸν φιλόνηθρον, ὕμνο-
λογοῦντας καὶ λέγοντας. Ἰησοῦ

παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Κάλαμος ὑπέρτιμος, δξυγρα-
φῶν τὴν εὐσέβειαν, ἀνεδείχθη ἡ
γλῶσσά σου, δι' ἧς κατεφώτισας,
Πρωτομάρτυς πάντας, ταῖς διδα-
σκαλίαις, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς,
ἐξ ἀγνωσίας πρὸς τὴν εὐσέβειαν·
διὸ σου τὴν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦντες
πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν γεραίρον-
τες, τοὺς ἀγῶνάς σου Στέφανε.

Δόξα, ἦχος δ'.

Στέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν
Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ
δυνάμεως, ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέ-
ρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ ὑπὸ ἀνό-
μων ἐλιθάζετο· ἀλλ' ἐξέλαμπεν
ὡς ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν,
σοῦ τοῦ σταυρωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν,
ἐν δεξιᾷ τῆς δυνάμεως, καὶ τῷ
Πνεύματι τῆς χάριτος εἰς οὐρα-
νοὺς ἐλαμβάνετο· καὶ διὰ τοῦτο,
ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων
συναυλιζόμενος, πρεσβεύει σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήγου
Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, καὶ
Πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν Μαρ-
τύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων, τῶν
Ἀποστόλων τὸ καύχημα, σὺ οὐ-
ρανοὺς εθεάσω ἠνεωγμένους, ἐν τῷ
σταδίῳ ἐστῶς, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ
Θεοῦ ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀορά-
του Πατρός· διὸ ὡς ἄγγελος ἐκ-
λάμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀ-
νεκραύγαζες ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων·
Μὴ στήσης αὐποῖς τὴν ἀμαρτίαν

ταύτην· Καὶ νῦν αἴτησαι τοῖς ἐκ
πόθου εὐφημοῦσί σε ἱλασμόν ἀ-
μαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνθετος,
καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ἀπόστολος.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος
πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως.

Ζήτηι τῆ β· τῆς γ'. Ἐβδομάδος τοῦ
Πάσχα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύ-
την. Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα.

Ζήτηι τῆ ς'. τῆς ιε'. Ἐβδομάδος τοῦ
Λουκά.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῆ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων
ἡμῶν Ἰσαακίου, Δαλμάτου
καὶ Φαύστου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στι-
χηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων γ'.

ἤχος κλ. δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Οἱ Ὁσίοί σου Κύριε, ἐξομοιού-
μενοι τοῖς Ἀσωμάτοις, διὰ δεήσε-
ως καὶ ἐγκρατείας, πάθη ἐμείωσαν
σαρκός· καὶ τῆ ἀπαθείᾳ διαλάμ-
ψαντες, πάντων τὰς καρδίας κα-
τεφώτισαν, αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις,
δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δαλμάτος καὶ Ἰσαάκιος, ζῆλον
ἐνάρετον ἀναλαβόντες, Ἀρείου
αἵρεσιν καὶ Νεστορίου, καταβε-
βλήκασι σαφῶς· καὶ τοῖς Ὀρθο-
δοξοῖς συμμαχῆσαντες, κλέος πα-
ρὰ πάντων ἀπηνέγκαντο· αὐτῶν

(ΤΟΜ. Γ')

Χριστέ πρεσβείαις, δώρησαι τῷ
λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀστέρες στερεώματι, τῷ τῆς
ἀσκήσεως ἀναφανέντες, κατεφω-
τίσατε τῶν Μοναζόντων, Πατέρες
Ὅσοι ψυχὰς, σκότος τῶν δαιμό-
νων ἀπελάσαντες· ὄθεν μετὰ τέ-
λος μακαρίζεσθε, πρεσβεύοντες
σωθῆναι ἅπαντας τοὺς τελουντας
τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτικίον, ἤχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἤχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις·

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμψαντας
ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τὰς αἱρέσεις ἀ-
νατρέψαντας τῇ πίστει, ὕμνοις Ἰ-
σαάκιον εὐφημήσωμεν, σὺν τῷ Δαλ-
μάτῳ Φαύστῳ, ὡς τοῦ Χριστοῦ
θεράποντας· αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν ὑ-
πὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ γ'. μνήμη τῶν ἁγί-
ων πατέρων ἡμῶν Δαλμάτου, Φαύστου
καὶ Ἰσαακίου.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς
Στέφανος ὁ Πάπας Ῥώμης, καὶ οἱ σὺν
αὐτῷ, ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος καὶ ὁμολογητὴς Ἰωάννης,
καὶ ἡ ἁγία Σαλώμη ἡ μυροφόρος, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ἡ ὁσία καὶ θαυματουργὸς Θεοκλητῶ,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρες οὐρανόφρονες, καὶ τῶν
Ἀγγέλων σύσκηνοι, Δαλμάτε Φαῦ-
στε σύναμα, τῷ θαυμαστῷ Ἰσαακίῳ,

37 μνεῖαν

μνείαν ἡμῶν πρὸς Κύριον, ποιεῖτε ὡς παρίστασθε, ἀδιαλείπτως Ἅγιοι, τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, λαμπρὰν καὶ ἀμφωτον μνήμην.

Θεοτοκίον.

Μαρία κυριῶνυμε, πολλοῖς κυριευθέντα με, πάθεισι νῦν ψυχοφθόροις, σὺ ἐλευθέρωσον τάχος, καὶ πρὸς δουλείαν ἐλχυσον, τὴν σὴν τε καὶ τοῦ τόκου σου· ἵνα ὑμῶ σε ἀχραντε, χρεωστικῶς Θεοτόκε, Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐρέσῳ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων γ'.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Παρανόμου προστάγματος, τῷ Θεῷ πειθαρχήσαντες, Παῖδες οἱ μακάριοι κατεφρόνησαν· καὶ δεσμευθέντες διέλυσαν, τῆς πλάνης τὸν σύνδεσμον· καὶ ἀξίαν κοσμηκὴν, ἀπώσαμένοι ἔλαβον, τὸ ἀξίωμα, τὸ αὐτοῦ περιδόξους ἐκτέλεσαν, καὶ τὴν ἄνω προξενήσαν, τῆς βασιλείας ἀπόλαυσιν.

Ἐαυτοὺς πρὸς τὰ σκάμματα, τῆς ἀθλήσεως Ἅγιοι, καρτερῶς γυμνάσαντες, κατεκρύπτεσθε, ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστοις τὸν Κύριον, ἱκετεύοντες ἰσχὺν, χορηγήσαι καὶ δύναμιν· οἷς δὲ κρίμασιν, ὁ φιλόνηρος οἶδεν, ἀφυπνώσαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντας, θεαρχικῶς ἐγκελεύεται.

Μυστηρίων μυστήριον, τοῖς Ἁγίοις προτίθεται· ὡς γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ ἠσθάνοντο, οὕτω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατεπλήττοντο· εἰς γὰρ πίστῳσιν νεκρῶν, Ἀναστάσεως γέγονε, τὸ τελούμενον· ὅπως γινόντες οἱ αὐτὴν ἀθετοῦντες, ἀποφράττωνται ἐν πίστει δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ Πρωῖ Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Θαυμαστώσας ἐπὶ γῆς σοὺς Ἁγίους, πρὸ τῆς δευτέρας σου φρικτῆς παρουσίας, τῇ παραδόξῳ ἐδειξας τῶν Παίδων Χριστέ, ἐγέρσει τὴν ἀνάστασιν, τοῖς αὐτὴν ἀγνοοῦσιν, ἄφρατα καὶ σώματα, καὶ ἐσθῆτας ἐχόντων καὶ Βασιλέα ἐπεισας βοᾶν· Ὅντως ὑπάρχει νεκρῶν ἡ ἀνάστασις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ δ'· μνήμη τῶν ἁγίων ἑπτὰ παίδων, τῶν ἐν Ἐρέσῳ κοιμηθέντων, Μαξιμιλιανοῦ, Ἐξακουττωδιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτιανοῦ, Διονυσίου, Ἰωάννου καὶ Κωνσταντίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Εὐδοκία, ἐν Περσίᾳ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Θαουήλ ἐν μηλέᾳ κρεμασθεὶς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τυραννικῶ πρὸ βήματος, τὸν Χριστὸν παρόρησά, Παῖδες ἑπτὰ καὶ

καὶ Μάρτυρες, ἐκηρύξατε πάντων, Θεὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην· ὑμεῖς γὰρ θεία προνοία, σπηλαίω χρόνοις πλείοσι, κατὰ φύσιν θανέντες, ὑπερφυῶς, αὔθις ἐξανίστασθε ὡς ἐξ ὕπνου, αἰρετικῶν τὰ στόματα, ἀποφράττοντες πάντων.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἰαμβλίῳ μέλψωμεν, Ἰωάννην, Μαρτίνον, καὶ Κωνσταντίνον ἄσμασι, Μαξιμιλιανόν τε, καὶ Διονύσιον ἅμα, κλεινῶ Ἐξακουσώδιῳ, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὴν φαιδρὰν τούτων μνήμην· ὅπως εὐχαῖς, τούτων καὶ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, πταισμάτων λύσιν εὐρωμεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου ὡς συνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Τὰ Προεόρτια τῆς Ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσίγνιου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ πρόσμοια τῶν Προεορτίων γ΄.

Ἦχος δ΄. Ἐδάκας σημειώσιν.

Δεῦτε συνανέλθωμεν, τῷ Ἰησοῦ ἀναβαῖνοντι εἰς τὸ ὄρος τὸ ἁγίον, καθεὶ ἀκουσόμεια, φωνῆς Θεοῦ ζῶντος, Πατρὸς προανάρχου διὰ νεφέλης φωτεινῆς, προσμαρτυρούσης ἐν θείῳ Πνεύματι, αὐτοῦ τὴν γνησιότητα, τῆς αἰδίου Υἱότητος, καὶ τὸν νοὺν φωτιζόμενοι, ἐν φωτὶ φῶς ὀψόμεθα.

Δεῦτε προχορεύσωμεν, καὶ ἐαυτοὺς ἐκκαθάρωμεν, καὶ πιστῶς ἐτοιμάσωμεν, πρὸς θεῖαν ἀνάβασιν τῆς ὑψηλοτάτης, Θεοῦ πολιτείας, ὅπως ἐπόπται τῆς αὐτοῦ, μεγαλειότητος ἐποφθείημεν, καὶ δόξης ἐπιτύχοιμεν, ἣν κατιδεῖν ἤξιώθησαν, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, μυστικῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ.

Δεῦτε νῦν τὴν κρεῖττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, ἑαυτοὺς εἰς τὴν αὐρίον, καλῶς εὐτρεπίσωμεν, ἐν ὄρει προσβῆναι, Θεοῦ τῷ ἁγίῳ, τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ, δόξαν ἀστράπτουσαν κατοπτέυσοντες, λαμπρῶς ὑπὲρ τὸν ἥλιον· καὶ τὸ τρισπὸν αὐγαζόμενοι, φῶς ἐν τούτῳ δοξάσωμεν τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φοινηθεῖσαν ἐν αἵματι, τῆς σαρκὸς σου ἐνδέδυσαι, πορφυρίδα ἐνδόξε θεία χάριτι· καὶ κορυφῇ σῆ διαδόχημα, ἐπαναδησάμενος, ἀφθαρσίας κοινωνὸν, Σταυροῦ τε τὸ τροπαιον, Μάρτυς πάνσοφε, δεξιᾷ περιφέρων ὡσπερ σκήπτρον, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, διὰ παντός εὐφροαινόμενος.

Στρατιώτης ἀήττητος, ἐγνωρίσθης Εὐσίγνιε· τοῦ Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ γὰρ, συμφοραξάμενος, πρὸς συμπλοκὴν ἐξελέλυθας, ἐχθροῦ πολεμήτορος, καὶ κατέρραξας αὐτὸν, ἀριστεύσας λαμπρότατα, καὶ τὸν στέφανον, εἰληφῶς τὸν τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου, ἀθλοπέτου καὶ Δεσπότου καὶ εἰς αἰεὶ βασιλεύοντος.

Τοῖς τιμίσις σου πάθει, πάθος τίμιον

τίμιον ἔνδοξε, ἀθλητὰ Εὐσίγνιε
ἐξεικόνισας· καὶ νικηφόρος γενό-
μενος, τὴν ἄνω μητρόπολιν, μετὰ
πάντων κατοικεῖς, ἀθλοφόρων γη-
θόμενος, καὶ θεούμενος, κατὰ μέ-
θεξιν θείαν· διὰ τοῦτο, τὴν σεπτὴν
σου καὶ ἁγίαν, ἐπιτελοῦμεν πα-
νήγουριν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος πλ. ἀ.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος
Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θε-
οῦ ἡμῶν, καὶ θεασώμεθα τὴν δό-
ξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ,
δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πα-
τρὸς· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς· καὶ
μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι,
Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια,
ἤχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμ-
ποντες προσβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἁ-
γίῳ, ὀφόμενοι τὴν θείαν, Κυρίου
Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Σῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δει-
κνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύ-
σταῖς, ὡς ἥλιος ἐκλάμψας, Χρι-
στός ἐν ὄρει σήμερον.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὸς
ἀμείψαι θέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαι-
ρεῖ, Θαβὼρ παραγυμνώσων, τοῖς
Μύσταῖς τὴν Θεότητα.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος β'.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, με-
ταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ Χριστὸς ὁ
Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθη-
ταῖς σου τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεό-
τητος, καταύρασον καὶ ἡμᾶς, τῷ

φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ δι-
δήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντο-
λῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'.

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν
προὑπαντήσωμεν, παιδρῶς πανη-
γουρίζοντες τὰ Προεόρτια, πιστοὶ
καὶ βοήσωμεν· Ἠγγικεν ἡ ἡμέρα,
τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης· ἀνεισιν
εἰς τὸ ὄρος, τὸ Θαβὼρ ὁ Δεσπότης,
τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπαστράφει
τὴν ὠραιότητα.

Καὶ ἀπόλυσις·

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν ἀ. Στιχολογίαν Κάθισμα.

ἤχος δ'. Ταχὺ πρακατάλαβε.

Ἡμέρα εὐφροσύνης, ἐπέστη
νῦν τοῖς πιστοῖς, τῆς θείας ἐνδό-
ξου τε Μεταμορφώσεως, Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πάντες οὖν παι-
δρυνθῶμεν τοῦ δοξάσαι ἀξίως, ἁ-
σμασι βεηγόροις, τὰ αὐτοῦ μεγα-
λεῖα, ἐν οἷς ὡς Θεὸς ἐκλάμψας,
κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

ἤχος α'. Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Ἐν ὄρει τῷ Θαβὼρ, συνανέλ-
θωμεν πάντες, πιστοὶ τοῖς Μαθη-
ταῖς, τοῦ Χριστοῦ τοῖς προκρίτοις,
νοὶ καὶ κατίδωμεν, τὴν αὐτοῦ
Μεταμόρφωσιν, καὶ δοξάσωμεν,
τὴν εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ ἄκραν, συγ-
κατάδασιν, δι' ἧς τῷ κόσμῳ πα-
ρέχει, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς,
ἡ Ἀλφάβητος.

ᾠδὴ

Ῥδὴ Α΄. ἤχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Αστράφθητι κάτωθεν, φῶς οὐρανοῦ ὑπὲρ ἥλιον, καὶ γῆ ἀκουτίσθητι, ῥήματα ζῶντος Θεοῦ· τὴν Υἱότητα, τῷ μεταμορφουμένῳ Πατρὶ μαρτυρήσει γὰρ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ.

Βροτὸς τὸ δρώμενον, ἀλλὰ Θεὸς τὸ κρυπτόμενον, ἐπὶ τὸ Θαβώριον, Χριστὸς ἀνέρχεται, τῆς Θεότητος, αὐγὴν παραγυμνώσων, ταῖς ὑπὲρ τὸν ἥλιον δόξης λαμπρότησι.

Γνωστῶς νῦν προέρχεται, ἐμφανισθῆναι Μωσῆ Χριστὸς, τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον, δεῖξαι ἐν ὄρει Θαβώρ τὴν πρὸς πρόσωπον, ἀμέσως ὁμιλίαν, γηθόμενοι σήμερον προεορτάσωμεν.

Καὶ τοῦ ἁγίου. Ζήτει εἰς Μάρτυρα.

Ῥδὴ Γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Δεσπόζων τῆς κτίσεως ἀπάσης, ὠράθης μορφήν δούλου λαβῶν, ἐν ἧ τὸ τῆς Θεότητος, ἀπρόσιτον ἀπαύγασμα, τοῖς Μαθηταῖς παρέδειξας, καθὼς ἐχώρουν θεάσασθαι.

Εξ ὄρους ἐπείγεται· ἀστράψει, τῆς δόξης ὁ ἥλιος Χριστὸς, καὶ τὸν ἐξ ὕψους λάμποντα, φωστῆρα ἀμαυρῶσαι φωτί· οὐ ταῖς αὐγαῖς λαμπόμενοι, προεορτάσωμεν σήμερον.

Ζωῆς αἰωνίου ἐκπληρώτων, τὰ ῥήματα πάρεστι Χριστὸς· ἅπερ δεικνύων πράγματα, τοῖς φίλοις ἐπιγνώσεσθαι, ἐν ἐκυτῷ ἠυδόκησε, τὴν Πατρικὴν δόξαν ἀστράπτουσαν.

Κάθισμα, τοῦ ἁγίου, ἤχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εναντίον ἀνόμων καθωμολόγησας, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον, μὴ φεισάμενος σαρκὸς, αἰκίζομένης σφοδρῶς, Στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, τῶν οὐρανίων στρατιῶν, συνόμιλε καὶ τῆς δόξης, τῆς ἀληθοῦς κληρονόμει· διὸ ἰκέτευσε σωθῆναι ἡμᾶς.

Προεόρτιον.

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Επεφάνη, ἤστραψε, τοῖς ἐν τῷ σκοτεινῷ τῆς δόξης ἥλιος, τὰς τῆς Θεότητος αὐγάς, ἐν τῷ Θαβώρ ἀνερχόμενος· οὐ τὴν φωσφόρον τιμήσωμεν ἔλευσιν.

Ῥδὴ Δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Η οὐράνιος χορεία, τοῖς γηϊνοῖς συγγέγηθε, καὶ προεορτάζει, τὴν τοῦ φωτοδότου ἐπίλαμψιν, ἣν ἀσυγχύτως ἀστράψει, ἀμειβόμενος, τὴν βροτείαν μορφήν, ἐν Θαβώρ ὡς ἠυδόκησε.

Θεοκνώπων παρουσία, τοῖς ἀνθρώποις ὠμίλησας, καὶ θαυμάτων πλήθει, Κόσμον μυστικῶς κατεφώτισας· ἐξαστραπτούση δὲ δόξῃ τῆς Θεότητος, ὑπερέλαμψας, ἐν τῷ Θαβώρ ἀπροσίτῳ φωτί.

Ιησοῦς Ναυῆ ὁ γόνος, πρὶν τὸν ἥλιον ἐστήσει, προτυπῶν ἡμέραν, τὴν τοῦ θείου Πάθους· αὐτὸς δὲ Σωτὴρ, πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, σέλας ἐκρυψας, τοῦ ἥλιου αὐγῆς, τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Ῥδὴ Ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κυρίῳ γηθόμενοι, πιστῶς ἀκολουθήσωμεν· ἰδοὺ γὰρ ἀνέρχεται

ταί

ται πρὸς ὄρος, Μύστας προκρίτους συνεπαγόμενος· οἷς ἐν ἀπροσίτῳ καλλονῇ, λάμπας ὑπὲρ ἡλιον, ὑποδείξει τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Λαμπρύνθητι σήμερον, ὁ οὐρανὸς φαιδρότερον· ἀνεισιν ἰδοὺ γὰρ πρὸς τὸ ὄρος, ὅθεν ἀστράψει Χριστὸς ἀπλέτῳ φωτὶ, τὰς ἡλιακὰς μαρμαρυγὰς, δόξῃ τῆς θεότητος, ἀμαυρῶν ὡς φωτὸς χορηγός.

Μυστήριον δείκνυσι, Χριστὸς τοῖς Μαθηταῖς ἐν Θαβῶρ, λάμπας ὑπὲρ αἴγλην τῷ προσώπῳ· τῷ στολισμῷ δὲ τῶν ἱματίων αὐτοῦ, λευκανθεὶς φαιδρῶς ὥσπερ χιών, ὁ ἀναβαλλόμενος, ὡς ἱμάτιον φῶς ψαλμικῶς.

Ἦδῆ 5'. Τὴν θείαν ταύτην.

Νυμφῶνα δόξης μελλούσης χάραξ, τοῖς φίλοις εὐτρεπίζων ἀνέρχεται, ἐπὶ τὸ ὄρος Χριστὸς, πρὸς πολιτείαν μετάρσιον, ἐκ βίου χαμαιζήλου, ἀνακομίζων αὐτούς.

Ξενίζων φρένας Χριστὸς Μαθητῶν, οὐράνιον ἐν γῇ σέλας ἤστραψε, νόμου καὶ τῶν Προφητῶν, δουλοπρεπῶς παριστῶν ἀρχηγούς ὑφ' ὧν νεκρῶν καὶ ζώντων, προσμαρτυρεῖται Θεός.

Ολύχνος φᾶναι νῦν ἔρχεται, Χριστὸς ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ φαύσει, τῆς θεϊκῆς ἀστραπῆς· οὐ πρὸς τὴν λάμπην ὀδεύσωμεν, ἐν αἴγλῃ τοῦ προσώπου αὐτοῦ γηθόμενοι.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ' Ἐπεράνης σήμερον.

Εν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει, ἡ βροτεία ἅπασα, φύσις προλάμπει θεικῶς, ἐν εὐροσύν-

νη κραυγάζουσα. Μεταμορφοῦται Χριστὸς, σώζων ἅπαντας.

Ἔτερον τοῦ ἁγίου. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχάς.

Ωs εὐσεβεῖς Μάρτυρα, καὶ ἀληθῆ θεόφρονα, ἡ Ἐκκλησία γερραίρει δοξάζουσα, τοὺς θείους ἀήλους σήμερον, τοῦ σοφοῦ Εὐσιγνίου, ἀκαταπαύστως βοῶσα. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον Πολυέλεε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἔ. Προεόρτια τῆς ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες δὺν ἀδελφοὶ Καττιδιος καὶ Καττιδιανός, λιθοβοληθέντες τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Σόβελ ὁ Αἰγύπτιος, τοξευθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Φάβιος, ὁ τῆς Ῥώμης ἐπίσκοπος, ζῆφι τελειοῦται.

Ἡ ἁγία Νόννα, ἡ μήτηρ τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις κρεσβεῖαις.

Ἦδῆ Ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πρὸς μετάρσιον ψυχῆς ὕψος ἀνάγοντι, τῶν μαθητῶν ἐκλογὴν, ἀκολουθήσωμεν νῦν, Χριστῷ κατοπτεύσοντες ξένα θεάματα· θαμβηθέντες δέ, σὺν αὐτοῖς ἐκβοήσωμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρυπωθεῖσαν ἐκκαθάρας φύσιν βοότειον, ὕδατί τε καὶ πυρὶ, ἐν τῇ οἰκείᾳ σαρκί, τὴν ταύτης λαμπρότητα ὑποδεικνύεις Σωτῆρ, τῷ προσώπῳ σου, λάμπας ὑπὲρ τὸν ἡλιον, εἰς μελλούσης δόξης τύπον.

Συνανέλωμεν Χριστῷ εἰς ὄρος ἅγιον, συναναφέροντι, τοὺς

Ζεβε-

Ζεβεδαίου υἱούς, καὶ Πέτρον τὸν πρόκριτον, οὓς ἐξελέξατο, δόξης μάρτυρας, τῆς ἑαυτοῦ κραυγάζοντας. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἦδὴ ἡ Παῖδας εὐαγεῖς.

Τίς μὴ ἐκπλαγῆ παντάναξ Λόγε, τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης σου; ἦν μεταμορφούμενος, ἔδειξας τοῖς φίλοις σου, ταῖς θεῖαις καὶ λαμπρότησι, περιαστράφας αὐτούς· μεθ' ὧν προερτάζοντας πίσται, λάμπρυνον φωτὶ σου, ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Υψος οὐρανόθεν πολιτείας, καὶ δόξης τῆς αἰδίου θεῖαν ἔλλαμψιν, δώρησαι τοῖς δούλοις σου, νῦν προεορτάζουσι, τῆς σῆς Μεταμορφώσεως λαμπρὰν πανήγυριν· ἐν ἧ φῶς ἀπαστράπτων φαιδρύνεις, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας, Χριστὸν τὸν φωτοδότην.

Φωτὸς χορηγὸς καὶ φῶς ὑπάρχων, ἀπρόσιτον καὶ αἰδιον προάναρχε, ὁ ἀναβαλόμενος, φῶς ὡςπερ ἱμάτιον, φῶς ἐν τῷ κόσμῳ ἔλαμψας, μετὰ σαρκὸς προελθῶν· καὶ φῶς ἐπὶ τοῦ ὄρους ἀστράπτεις, δόξης τῆς Πατρῴας, δεικνύς τὸν χαρακτήρα.

Ἦδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Χαίρει Οὐρανός, ἐκ γῆς ἀνατέλλοντα, νῦν προαισθόμενος, Ἠλίον τὸν ἐνδοξον, ἐν Θαβωρίῳ τῷ ὄρει σήμερον, ἡλιακὰς φαιδρότητας· Γῆ δὲ χορεύει φαιδρῶς, οὐρανῶ αἴγλη καὶ λαμπρότητι, λαμπομένη καὶ φῶς χρηματίζουσα.

Ψάλλων ὁ Δαβὶδ, τὴν σὴν Μεταμόρφωσιν, προκνεφώνησε, τίς ὁμοιωθήσεται, σοὶ τῷ Κυρίῳ,

λέγων Υἱοῖς ἐν Θεοῦ; σὺ γὰρ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς ἀγίων βουλαῖς, μέγας ὄφθης, ἐν τοῖς περικύκλω σου, φοβερός ἐν τῇ δόξῃ τῆς θείας μορφῆς.

Ω Λόγε Θεοῦ, Σοφία καὶ Δύναμις, καὶ χαρακτήρ τοῦ Πατρὸς, ὡ Θεὲ νοούμενε, πιστοῖς καὶ ἀνθρωπε γνωριζόμενε, τῆς σῆς Μεταμορφώσεως ἡμᾶς ἀξίωσον, ἐκτελέσαι, τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, ἐν φωτὶ καλῶν ἔργων ἐκλάμποντας.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θωρακισθεὶς Εὐσέγις, τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, τὰς παρατάξεις ἐτρέψας, τῶν ἀβέων τυράννων, καὶ ἤρας νίκης βραβεῖα, ἀνδρικῶς ἐναθλήσας, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε· ὅθεν νῦν τῇ Τριάδι, παρεστηκῶς, σὺν Ἀγγέλοις πάνσοφε μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμῶντων σε πόθῳ.

Προεόρτιον.

Οἱ δόξης ἐφιέμενοι, ὀλικῶς τῆς ἐνθέου, τὸ νέφος διακόψωμεν, τοῦ γεώδους σαρκίου, μετάρσιοι πρὸς τὸ ὄρος, τὸ Θαβῶρ ἀνειθόντες· καὶ Μωϋσεὶ Ἠλίατε, Μαθητῶν τοῖς πρωτάρχαις, συμμετασχεῖν, Θεικῆς ἐλλάμψεως ἀπρόσιτου, ἀξιωθῆναι σπεύσωμεν, φῶς φωτὶ προσλαβόντες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, ἤχος α΄.

Τῶν οὐρανόθεν Ταγμάτων.

Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως, προὑπαντήν ποιούντες, τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα, Χριστὸν δοξο-

δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ
 πυρὶ τῆς Θεότητος, ἀναμορφώ-
 σαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ πρὶν, ἀρ-
 θασίαν ἀπαστράψαντα.

Στίχ. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν.

Επὶ τὸ ἅγιον ὄρος δευτε ἀπί-
 ωμεν, καὶ τὴν παμφαεστάτην, Με-
 ταμόρφωσιν πίστει, κατίδωμεν
 Κυρίου, τοῦτον πιστῶς, προσκυ-
 νούντες καὶ λέγοντες. Σὺ εἶ Θεὸς
 ἡμῶν μόνος, ὁ σαρκωθείς καὶ θε-
 ώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Στίχ. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώ-
 που σου πορεύονται.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ προσεόρ-
 τιος, μεθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χρι-
 στὸς συμπαρόντων, Μωσέως καὶ
 Ἡλίας καὶ τῶν αὐτοῦ, Μαθητῶν ἐν
 τῷ ὄρει Θαβώρ, φωνῆς τοιαύτης δε-
 λαλούσης. Οὗτός ἐστιν, ἀληθῶς ὁ
 ἐκλεκτός μου Υἱός.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χρι-
 στὲ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρ-
 τύρησαν, ὁρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ,
 Μωσῆς ὁ Θεόπτης, καὶ Ἡλίας ὁ
 ἔμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἀφλε-
 κτος οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Με-
 ταμορφώσεώς σου· μεθ' ὧν καὶ ἡ-
 μᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον
 Δέσποτα, ὑμνεῖνσε εἰς τοὺς αἰῶνας.
 καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ς'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἀνάμνησις τῆς Ἁγίας Μεταμορ-
 φώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ
 καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν ἡ ἑορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυρια-
 κῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασιμῶν ψάλλο-
 μεν, ἀλλὰ πάντα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ,
 Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δ'.
 δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

ἦχος δ'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε,
 ὄρος οὐρανὸν ἐμιμεῖτο, νεφέλη
 ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο. Σοῦ μετα-
 μορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ
 μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος
 σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς
 μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν τῷ
 καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· ἵνα
 θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου,
 μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου·
 ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ
 καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔ-
 λεος.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε,
 παραλαβὼν τοὺς μαθητάς εἰς ὄ-
 ρος ὑψηλὸν, μετεμορφώθης ἐμ-
 προσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμεως
 καταυγάζων αὐτούς· ἐν ἑνὶ φιλαν-
 θρωπία, ἐκεῖθεν ἐξουσία, δεῖξαι
 βουλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν
 λαμπρότητα· ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός,
 ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεή-
 μων καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφω-
 βεις ὁ Σωτὴρ, τοὺς κορυφαίους ἔ-
 χων τῶν μαθητῶν, ἐνδοξως ἐξέ-
 λαμψας· ὁμῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει
 τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς
 ἐνθέου δόξης ἀξιοθήσονται. Συλ-

λαλοῦν-

λαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας ἐδείκνυον, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει· καὶ ὁ παλαιὰ διὰ νόμου, καὶ Προφητῶν λαλήσας ὑπάρχει Θεός· ὃ καὶ φωτὴ τοῦ Πατρὸς, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει λέγουσα. Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τὸν Ἄδην σκυλευσάντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὅρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνώδες, νῦν τήμιον καὶ ἅγιόν ἐστιν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἐστησαν Κύριε· πρὸ αἰώνων γὰρ κεκαλυμμένον μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐρανέρωσεν ἡ φρικτὴ σου Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ, Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ οἱ τινες τὴν ἀκτίνα τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων σου, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο· οἱ καὶ τῇ ἐκστασει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι. Καὶ φωτὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει λέγουσα. Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόχησα· αὐτοῦ ἀκούετε· ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Λόξα, καὶ νῦν, ἡχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, Χριστέ ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου Μαθητάς, Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβῶρ ἀνελθόντων· δὲ Σωτὴρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβῶριον ὄρος φωτὶ ἐσκέπετο. Οἱ Μαθηταὶ σου Λόγε, ἔρριψαν ἑαυτοῦς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ

φέροντες ὄραν τὴν ἀθέατον μορφὴν. Ἄγγελοι διεκρόνου φέβω καὶ τρόμφ· οὐρανοὶ ἐφρίξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὄρωντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἶσοδος· Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν. Ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος, καὶ στήθι ἐκεῖ, καὶ δώσω σοι τὰ πύξια τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ὡς ἔγραφα νομοθετήσαι αὐτοῖς. Καὶ ἀναστὰς Μωϋσῆς καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκώς αὐτῷ, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπεν. Ἠσυχάσατε αὐτοῦ, ἕως ἂν ἐπιστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ Ἄαρων καὶ Ὀρμεθ ὑμῶν· εἰάν τι συμβῆ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. Καὶ ἀνέβη Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος· καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας· καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου, ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ εἰσῆλθε Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐνώπιος ἐνώπιον ὡς εἶτις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον, καὶ

ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν· ὁ δὲ Σεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ νέος οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον. Ἰδοὺ σὺ μοι λέγεις. Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον· σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ· σὺ δὲ μοι εἶπας. Οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὗρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν, γνωστῶς ἵνα ἴδω σε, ὅπως ἂν ᾧ εὐρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει αὐτῷ Κύριος. Ἐγὼ αὐτὸς προπορεύσομαι σοι, καὶ καταπαύσω σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. Εἰμὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύῃ μεθ' ἡμῶν, μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὗρηκα χάριν παρὰ σοὶ ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξαθῆσόμεθα ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ Ἔθνη, ὅσα ἂν ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν. Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω· εὗρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς. Δειξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν. Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῆ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου, Κύριος ἐναντίον σου· καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτιρῶ. Καὶ εἶπεν. Οὐ δυνήθη ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε

Κύριος. Ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στήθι ἐπὶ τῆς πέτρας. Ἦνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ ὄψω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθῃ· καὶ ἀφελῶ τὴν χειρὰ μου, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεται σοι. Καὶ ὀρθρίσας Μωϋσῆς τῷ πρωί, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ Κύριος. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου. Καὶ παρήλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε. Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός· καὶ σπεύσας Μωϋσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔρχεται Ἡλιοῦ εἰς Βηρσαβεὲ, ἣ ἔστι τοῦ Ἰουδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθησεν ὑποκάτω ἀρχεῦθου καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὑπνῶσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. Καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρουφίας ὀλυρίτης, καὶ χαμψάκης ὑδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἀνάστηθι, καὶ φάγε, καὶ

καὶ

καὶ πῖε, ὅτι πολλή ἀπὸ σοῦ ἡ ὀδός. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ. Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Ἐξελεύσῃ καὶ στήσῃ ἐν τῷ ὄρει ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἰδοὺ Κύριος παρελεύσεται, καὶ πνεῦμα μέγα κραταῖον διαλύσῃ ὄρη, καὶ συντριβὸν πέτρας ἐνώπιον Κυρίου. οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κυρίου· καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός· οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος· καὶ μετὰ τὸν συσσεισμόν πυρ· οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κύριος· καὶ μετὰ τὸ πυρ φωνὴ αὔρας λεπτῆς, καὶ ἐκεῖ Κύριος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἥλιος, ἐπεκάλυψε τὸ προσωπὸν αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη παρὰ τὸ σπήλαιον. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν. Πορεύου καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ἤξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκού! καὶ χρίσεις τὸν Ἐλισσαῖ ἐν ὄν Σαφάτ, ἀντὶ σοῦ εἰς Προφήτην.

Εἰς τὴν Λιτὴν Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

ἦχος β'.

Ο φωτὶ σου ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγιάσας, εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἀγαθὲ, δεῖξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διὸ βοᾶμέν σοι. Εὐσπλαγγνε Κύριε, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μετε-

μορφώθεις ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασσον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ αὐτός.

Τὸ τριστήλιον σέλας Χριστός, σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς περιπαλεῦων, καὶ πρὶν τοῦ Σταυροῦ, ἅπαντα τὰ τῆς φρικτῆς οἰκονομίας τελέσας θεοπρεπῶς, σήμερον ἐν Θαβῶρ τῷ ὄρει, μουσικῶς τῆς Τριάδος τὸν τύπον ὑποδείκνυσι· τοὺς γὰρ προκρίτους τρεῖς τῶν Μαθητῶν, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, σὺν αὐτῷ ἀγαγὼν κατ' ἰδίαν, καὶ μικρὸν ὑποκρύψας τῆς σαρκὸς τὸ πρόσλημμα, μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν, ἐμραϊνῶν τοῦ ἀρχετύπου κάλλους τὴν εὐπρέπειαν, καὶ ταύτην οὐχ ὀλόκληρον· τὸ μὲν πληροφόρῳ αὐτοὺς, τὸ δὲ καὶ φειδόμενος, μὴ πῶς σὺν τῇ ὁράσει καὶ τὸ ζῆν ἀπολέσωσιν· ἀλλ' ὡς ἠδύναντο χωρεῖν τοὺς σωματικούς ὀφθαλμοὺς περιφέροντες. Καὶ Προφητῶν τοὺς ἀρέμοντας, Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν ἠνέγκατο, ἀναλόγως μαρτυροῦντας αὐτοῦ τὴν Θεότητα· καὶ ὅτι αὐτός ἐστι τὸ ἀληθινὸν τῆς πατρικῆς οὐσίας ἀπαύγασμα, ὁ κυριεύων ζώντων καὶ νεκρῶν. Διὸ καὶ νεφέλη, καθάπερ σκηνή, περιέσχεν αὐτούς· καὶ φωνὴ ἄνωθεν τοῦ Πατρὸς ἐκ τῆς νεφέλης, ἠχητικῶς προσμαρτυροῦσα καὶ λέγουσα. Οὗτός ἐστιν, ὃν ἀρρέυστως ἐκ γαστροῦ, πρὸ

ἑωστό-

ἔωσφόρου ἐγέννησα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· ὃν ἀπέστειλα σῶσαι, τοὺς εἰς Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον βαπτισομένους, καὶ ὁμολογοῦντας πιστῶς, ὡς ἀδιαίρετόν ἐστιν, ἐν τῷ κράτος τῆς Θεότητος· αὐτοῦ ἀκούετε. Αὐτὸς σὺν φιλάνθρωπε Χριστέ ὁ Θεὸς, καὶ ἡμᾶς καταύγασον ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, καὶ ἀξίους ἀνάδειξον κληρονόμους, τῆς ἀτελευτήτου Βασιλείας σου, ὡς ὑπεράγαθος.

Δόξα, ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς· καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον, ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὀρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου· μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα ταῦτα, ἦχος α΄.

Ὁ πάλαι τῷ Μωσῆϊ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, Ἐγὼ εἶμι, λέγων, ὁ Ὄν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβῶρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔ-

δειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκότος, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν· καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης προμηνύοντας τὴν ἐνδοξον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστιν ἡ γῆ.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προσώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκός, πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπάτωρ Δαβὶδ, πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν χτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακράζει. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιβάς τῷ ὄρει Σωτήρ, μετὰ τῶν Μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδάμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπαστράψαι πάλιν πεποίησας, μεταστοιχειώσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος, δόξαν τε καὶ λαμπρότητα· διὸ βοῶμέν σοι. Δημιουργέ τοῦ παντός Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάτονται.

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος θεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστέ, τὴν θεῖαν ἠλλοιωθήσαν ἑκστασιν· καὶ νεφέλῃ περιλαμφθέντες φωτεινῇ φωνῆς ἤκουον Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἰς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενῆς καὶ Σωτήρ τοῦ κόσμου.

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Πέτρω καὶ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβω, τοῖς προκριτοῖς Μαθηταῖς σου Κύριε, σήμερον ὑπέδειξας ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, τὴν δόξαν τῆς θεϊκῆς σου μορφῆς· ἐβλεπον γὰρ τὰ ἱμάτιά σου, ἀστράψαντα ὡς τὸ φῶς, καὶ τὸ πρόσωπόν σου ὑπὲρ τὸν ἥλιον, καὶ μὴ φέροντες ὄραν τὸ ἀστεκτον τῆς σῆς ἐλλάμφσεως, εἰς γῆν κατέπιπτον, μηδὲ ὁλως ἀτενίσαι ἰσχύοντες. Φωνῆς γὰρ ἤκουον μαρτυροῦσης ἀνωθεν. Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον σῶται τὸν ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος βαρῦς.

Μετεμορφώσης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύνατο. Λάμπσον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ ἀίδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξῃ σοι.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ μετεμορφώθης. Ἥλιος καὶ Μωσῆς συνελάλουν σοι τοὺς τρεῖς τῶν μαθητῶν συνεχάλετας· οἱ κχιιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. Ὅ τότε ταῦτοις, τὸ φῶς σου λάμπσας, φωτίσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα ὁμοιον.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ, μετεμορφώθης Ἰησοῦ· καὶ νεφέλῃ φωτεινῇ, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατεκάλυψεν· ὄθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, ἀναρχε Σῶτερ Χριστὲ ὁ Θεός. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπσας, φωτίσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ὁ ἀνελθὼν σὺν μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς ἀπαστράψας, σὺν Μωϋσῇ Ἥλιος σοι παρίστανται· Νόμος καὶ Προφήται γὰρ, ὡς Θεῷ λειτουργοῦσιν· ᾧ καὶ τὴν Υἱότητα, τὴν φυσικὴν ὁ Γεννήτωρ, ὁμολογῶν ἐκάλεσεν Υἱόν· ὃν ἀνυμνοῦμεν σὺν σοὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Σὺ εἶσιν οἱ οὐρανοί.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰακώβον, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύχασθαι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχασθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον,

τρον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων. Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἡλίας. Οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἐμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρυμένοι ὑπνῷ, διαγρηγορήσαντες δὲ, εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωριζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὡδε εἶναι, καὶ ποιήσωμεν σκηναὺς τρεῖς, μίαν σοί, καὶ Μωσεὶ μίαν, καὶ μίαν Ἡλίᾳ, μὴ εἰδῶς ὃ λέγει. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος, καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν, ὧν ἑώρακασιν.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα Στιχηρὸν ἰδιόμελον, ἦχος β'.

Ὁ φωτὶ σου ἄπασαν.

Ζῆτει τοῦτο εἰς τὴν Λιτὴν.

Εἰθ' οὕτως οἱ δύο Κανόνες τῆς Ἑορτῆς.

Πρῶτος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

α Χριστὸς ἐνὶ σκοπῇ τέλας ἀπλετον εἶδος ἦκε.»

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ῥδὴ Α'. ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

«Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσὶ, πόντον ἐρυθρὸν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστατάς, δυσμενεῖς ὀρώντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἐμελπον· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.»

Ῥήματα ζωῆς τοῖς φίλοις Χριστός, καὶ περὶ τῆς θείας δημηγορῶν βασιλείας ἔφη· Ἐν ἐμοὶ τὸν Πατέρα ἐπιγνώσατε, φωτὶ ὡς ἐξαστράπτω ἀπροσίτῳ, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Ἰσχὺν τῶν ἐθνῶν κατέδειξε, φίλοι Μαθηταί, θαυμασθήσεσθε δὲ τῷ πλούτῳ αὐτῶν, ὅτι δόξης πληροῦσατε, ὡς ὀφθήσομαι, λαμπρότερος ἡλίου ἐξαστράπτων, ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδοξασται.

Σήμερον Χριστὸς ἐν ὄρει Θαβῶρ, λάμψας ἀμυδρῶς, θεϊκῆς αὐγῆς ὡς ὑπέσχετο, Μαθηταῖς παρεγύμνου χαρακτηρασελασφόρου δὲ πλησθέντες, θείας αἰγλης, ἐν ἀγαλλιάσει ἐμελπον· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Δεύτερος Κανὼν, φέρων Ἀκροστιχίδα Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβῶρ ἰδε.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ῥδὴ Α'. ἦχος πλ. δ'.

Ἰγρὰν διουδεύσας.

Μωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐν στύλῳ πάλαι πυρὸς, τὴν δόξαν Κυρίου ἀνεβόα. Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ως

ὡς πέτρα τῷ σώματι σκεπάσθεις, τῷ τελεωμένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν, Μωσῆς ὁ Θεόπτης ἀνεβόα. Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ, καὶ ἐν Θαβωρίῳ, καθωράτης τῷ Μωϋσῇ, ἐν γνόφῳ τὸ πάλαι· ἐν φωτὶ δέ, νῦν ἀπροσίτῳ τῆς Θεότητος.

Καταβασία. Σταυρὸν χαραξας Μωσῆς.
Ὡδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

«Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες περιεζώσαντο δυναμίν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.»

Ὅλον τὸν Ἀδὰμ φορέσας Χριστέ, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἀμείψας ἐλάμπρυνας, πάλαι φύσιν, καὶ ἀλλοιώσει, τῆς μορφῆς σου ἐθεούρησας.

Στύλω πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ πάλαι, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὸν Ἰσραὴλ ἄγων σήμερον, ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ ἀβρότηως, ἐν φωτὶ Χριστὸς ἐξέλαμψε.

Δεύτερος κανὼν. Οὐρανιας ἀψίδος.

Ἡ σκιάζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον, καὶ τῷ Μωϋσῇ ὁμιλοῦσα, τῷ σώθεράποντι, τύπος γεγένηται, τῆς ἀστραψάσης ἀβρότηως, ἐν Θαβῶρ σου Δέσποτα Μεταμορφώσεως.

Συνανήθη σοὶ Λόγε, Μονογενές Ὑψιστε, ἡ τῶν Ἀποστόλων ἀκρότης, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ, καὶ συμπαρέστησαν, ὅτε Μωσῆς καὶ Ἡλίας, ὡς Θεοῦ θεράποντες μόνε φιάνθρωπε.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βρο-

τὸς γέγονας, ὅλη τῇ Θεότητι μίξας τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν ὑποστάσει σου, ἦν ἐν δυοῖν ταῖς Οὐσίαις, Μωϋσῆς Ἡλίας τε εἶδον ἐν ὄρει Θαβῶρ.

Καταβασία. Ράβδος εἰς τύπον.

Κάθισμα, ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ, μετεμορφώθη ὁ Θεός, ἀνά μέσον Ἡλιοῦ, καὶ Μωϋσέως τῶν σοφῶν, σὺν Ἰακώβῳ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ· ὁ Πέτρος δὲ συνῶν, ταῦτά σοι ἔλεγε. Καλὸν ᾧδὲ ἐστὶ, ποιῆσαι τρεῖς σκηνάς, μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἡλίᾳ, καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

«Εἰσακήκοα, τὴν ἐνδοξὴν οἰκονομίαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ρύσῃ τοὺς κραυγάζοντας. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

Νόμον ἐν Σινᾷ τῷ γράμματι διατυπούμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ἐν τῇ νεφέλῃ πυρὶ, καὶ γνόφῳ καὶ ἐν θυέλλῃ, ᾧφθης ἐποχούμενος. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἴνα πιστώσῃ, τὴν ἐνδοξὴν, οἰκονομίαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς προϋπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ὁ αὐτὸς ἐν νέφει τὴν ἐπίδασιν θείας, ἐν τῷ Θαβῶρ ἀβρότηως ἐξέλαμψας.

Συλλαλοῦντες παρειστήκεισαν δουλοπρεπῶς, σοὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, οἷς ἐν πυρὸς ἀτμίδι καὶ γνόφῳ, καὶ λεπτοτάτῃ αὔρα προ-

σωμί-

σωμίλησας. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κατεμήνουον τὴν ἐξοδον, τὴν ἐν Σταυρῷ σου ἐν Θαβῶρ παρόντες ὁ ἐν πυρὶ σε καὶ βάτω πάλαι, προκατιδῶν Μωσῆς, καὶ ὁ μετάρσιος δίφρω, ἐν πυρίνω Ἡλίας Χριστέ.

Δεύτερος κανὼν. Εἰρμός.

«**Ε**κ σαρκός σου βολίδες Θεότητος ἐξεπορεύοντο. Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, ὅθεν οἱ πρόκριτοι, μέλποντες ἀνεβῶν, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

Ο τὴν βάτον φυλάξας ἀλώβητον, προσομιλοῦσαν πυρὶ, τῷ Μωσεὶ θεολαμποῦσαν σάρκα ὑπέδειξας, Δέσποτα μελωδοῦντι δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υπεκρύβη ἀκτίσι Θεότητος, αἰσθητὸς Ἡλίας, ὡς ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, εἶδὲ σε μεταμορφούμενον Ἰησοῦ μου. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Πῦρ μὴ φλέγον τὴν ὕλην τοῦ σώματος, ὠράνης ἄυλον, ὡς Μωσεὶ καὶ Ἀποστόλοις, ὠρθῆς Ἡλίας τε, Δέσποτα εἰς ἐκ δύο, ἐν δυσι τελείαις ταῖς φύσεσι.

Καταβασία. Εἰσακήκοα.

Ῥδὴ Ε. Ὁ Εἰρμός.

«**Ο** τοῦ φωτός διατηρήξας, τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ἡμεῖ σε Χριστέ, τὸν Δημιουργὸν ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθουον.»

Προσενώπιω σοι ὦραι ὑπεκλήθησαν· φῶς γὰρ καὶ πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον σέλας Χριστέ, Ἡλίας

εἶχε, μορφήν βροτεῖαν, ὡς ἀμείψαι ἠδοκῆσας.

Ιδοῦ Σωτὴρ ἀνεβῶν Μωσῆς καὶ Ἡλίας τῶν Μαθητῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ Θαβῶρ ἐνηχοιμένων, Χριστὸς δὲν πάλαι, προηγγεῖλαμεν ὄντα Θεόν.

Η ἀναλλοίωτος φύσις, τῇ βροτεῖα μιχθεῖσα, τῆς ἐμφεροῦς ἀύλου Θεότητος, φῶς παραγυμνοῦσα τοῖς Ἀποστόλοις, ἀπορήτως ἐξέλαμψε.

Σὲ τὸ ἀδίον φέγγος, ἐν πατρῷα τῇ δοξῇ, οἱ Μαθηταί, ὡς εἶδον ἐκλάμψαν Χριστέ, σοὶ ἀνεβῶν. Ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθουον

Δεύτερος Κανὼν. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Ρητορεύουσα γλῶσσα, σοῦ τὰ μεγαλεῖα οὐ δύναται φλέγξασθαι ὁ κρατῶν ζωῆς γὰρ, καὶ θανάτου δεσπότης παρέστησας, ἐν Θαβῶρ τῷ ὄρει, τὸν Μωσῆσιν καὶ τὸν Ἡλίαν, μαρτυρήσαντάς σου τὴν Θεότητα.

Ο χερσὶν ἀοράτοις, πλάσας κατ'εἰκόνα σου Χριστέ τὸν ἄνθρωπον, τὸ ἀρχέτυπόν σου, ἐν τῷ πλάσματι κάλλος ὑπέδειξας· οὐχ ὡς ἐν εἰκόνι, ἀλλ' ὡς αὐτὸς εἶ κατ'οὐσίαν ὁ Θεὸς χρηματίσας καὶ ἄνθρωπος.

Συγχεραεῖς ἀσυγχύτως, ἄνθρακα ὑπέδειξας ἡμῖν Θεότητος, καταφλέγοντα μὲν, ἁμαρτίας ψυχᾶς δὲ φωτίζοντα, ἐν Θαβῶρ τῷ ὄρει, ὧ Μωσῆσιν καὶ τὸν Ἡλίαν, Μαθητῶν τε Ἐξάρχους ἐξέτησας.

Καταβασία. Ὁ Τρισμακάριτον ξύλον.

Ῥδὴ

Ἰδιῆ ε΄. Ὁ Εἰρημός.

«**Ε**ν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. »

Λαμπηδόνος πλέον, ἡλίου φῶς τρανότερον, ἐν Θαβῶρ ἐκλάμψας, ὁ Χριστὸς ἡμᾶς ἐφώτισεν.

Ανελθὼν ἐν ὄρει Θαβῶρ μετεμορφώθη Χριστέ, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν, ἀμαυρώσας φῶς ἐξέλαμψας.

Σὲ Θεὸν ἐπέγνων, οἱ ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι, ἐν Θαβῶρ Χριστέ δέ, ἐκπλαγέντες γόνυ ἐκκλιναν.

Δεύτερος Κανὼν. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ως μέγα καὶ φοβερόν, ὠράθη Θεάμα σήμερον! ἐξ οὐρανοῦ αἰσθητὸς, ἐκ γῆς δὲ ἀσύγκριτος, ἐξήστραψεν ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης νοητὸς ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ.

Παρήλιε μὲν ἡ σκιά, τοῦ νόμου ἐξασθενήσασα, ἐλήλυθε δὲ σαφῶς, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, Μωσῆς ἀνεβόησεν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ, κατιδῶν σου τὴν Θεότητα.

Ο στύλος τῷ Μωϋσῆ, Χριστὸν τὸν μεταμορφούμενον, ἡ δὲ νεφέλη σαφῶς, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος τὴν ἐπισκιάσασαν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ παρεδήλου ἐμφανέστατα. Καταβάσια. Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχχνος.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. ἤχος βαρὺς.

Επὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθη, καὶ ὡς ἐχώρου οἱ Μαθηταὶ σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σαυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

(ΤΟΜ. Γ΄)

Ὁ Οἶκος.

Εγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς· οἱ συγκύπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν μου λογισμοί, ἐπάρθητε καὶ ἀρθητε εἰς ὕψος θείας ἀναβάσεως· προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τοῖς Ζεβεδαιῶν, καὶ ἅμα ἐκείνοις τὸ Θαβῶριον ὄρος προφθάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἧς περ ἄνωθεν ἤκουσαν, καὶ ἐκήρυξαν τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τῷ αὐτῷ μηνί ε΄. ἐορτάζομεν τὴν ἁγίαν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Αὐτῷ ἡ δοξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἰδιῆ Ζ. Ὁ Εἰρημός.

«**Α**βραμιαῖοί ποτε, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.»

Περιχυθέντες φωτὶ, τῆς ἀπροσίτου δόξης, Θαβῶρ ἐν ὄρει οἱ Ἀπόστολοι, Χριστέ ἀνεβόησαν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αίλαπι θείας ἠχῆς, καὶ δροσοβόλῳ νεφέλῃ, Χριστέ καὶ αἴγλη σου ἠδόμενοι, οἱ Ἀπόστολοι ἐφαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν ἀπορρήτῳ φωτὶ, ὡς σὲ κατεῖδε Πέτρος, Θαβῶρ ἐν ὄρει ἐξαστράψαντα, Χριστέ ἀνεβόησεν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς, Χριστῷ συνόντες Παῖδες, οἱ Ζεβεδαιῶν ὡς

39 ἀπέ-

ἀπέπεμψε, μορφῆς φῶς ἐβρόντησαν. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δεύτερος κανὼν.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἦν καθωράθη Ἀποστόλοις, τὰ ἀθέατα Θεότης ἐν σαρκίῳ, ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ, ἀστράπτουσα βοῶσιν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐρριξαν φόβῳ ἐκπλαγέντες, τὴν εὐπρέπειαν τῆς θείας Βασιλείας, ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ, Ἀπόστολοι βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη· ὁ ἀπάτωρ γὰρ Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου, τῇ Πατρὶ φωνῇ, ἐνδόξως μαρτυρεῖται, οἷα Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θέσει οὐ γέγονας Ὑψίστου, τῇ οὐσίᾳ δὲ Υἱὸς ἡγαπημένος, προὔπαρχων ἡμῶν, ὠμίλησας ἀτρέπτως· Εὐλογητὸς εἶ κράζουσιν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Ἐκνον πρόσταγμα.

Ἦδη ἢ Ὁ Εἰρμός.

«Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ Θεῷ πυρπολούμενοι ζήλω, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως κατεπάτησαν· καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, ὀρσιζόμενοι ἐψάλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.»

Ἰεὺματι τὸ πᾶν ὁ φέρων, ποσὶν ἀχράντοις ὄρους ἐπέβη Θαβῶρ ἐν ᾧ ἡλίου μᾶλλον αὐγῆς, ἐξαστράψας τὸ πρόσωπον, νόμου προκρίτους, καὶ τῆς χάριτος εἰδει-

ξε μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐν τῇ ἀπροσίτῳ δόξῃ, κατ' ὄρους ἐκφανθὲν ἀπορρήτως Θαβῶρ, τὸ ἄσχετον καὶ ἄδυτον φῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τὴν κτίσιν φαιδρῶναν, τοὺς ἀνθρώπους ἐθέλωσε μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἱεροπρεπῶς ἐστῶτες, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας ἐν ὄρει Θαβῶρ, τῆς θείας χαρακτῆρα, τρανῶς ὑποστάσεως βλέποντες, Χριστὸν ἐν Πατρὶ, ἐξαστράψαντα δόξῃ ἀνεμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Διὰ τῆς ἐν γνώφῳ θείας ὀμφῆς, τὸ πρόσωπόν ποτε ἐδοξάσθη Μωσῆς· Χριστὸς δὲ ὡς ἱμάτιον, φῶς καὶ δόξαν ἀναβάλλεται· φωτὸς αὐτουργὸς γὰρ πεφυκῶς, καταυγάζει τοὺς μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐκ φωτογενοῦς νεφέλης, Χριστὸν οἱ μαθηταὶ ἀμπεχόμενον, ὀρῶντες ἐν Θαβῶρ, καὶ προηγεῖς ἐπὶ γῆς κατανεύσαντες, τὸν νοῦν ἐλλαμπρέντες, σὺν Πατρὶ τοῦτον ὑμνοῦν καὶ Πνεύματι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δεύτερος κανὼν.

Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ἀκηχοῦτες Δέσποτα, ἐκ Πατρὸς μαρτυρούμενον, καὶ ὡς ἀνθρωπίνης στερρότεραν ὄψεως, ὄραν τοῦ προσώπου σου, τὴν ἀστραπὴν μὴ φέροντες, σοῦ οἱ Μαθηταὶ, ἐπὶ τὴν γῆν κατέπιπτον, ἐν φόβῳ μελωδοῦντες· Ἱερεῖς εὐλο-

γεῖτε,

γείτε, λαός ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βασιλευόντων πέφυκας, Βασιλεύς ὡραιότατος, καὶ τῶν πανταχοῦ κυριευόντων Κύριος, δυνάστης μακάριος, καὶ φῶς οἰκῶν ἀπόστοιτον, ὡς οἱ Μαθηταὶ καταπλαγέντες ἐβόων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαός ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐρανὸς δεσπόζοντι, καὶ τῆς γῆς βασιλεύοντι, καὶ καταχθονίων τὴν κυρείαν ἔχοντι, Χριστέ σοι παρέστησαν, ἐκ μὲν τῆς γῆς Ἀπόστολοι· ὡς ἐξ οὐρανοῦ δὲ ὁ Θεοσβίτης Ἠλίας· Μωσῆς δὲ ἐκ νεκῶν, μελωδοῦντες συμφῶνως· Λαός ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ραθυμοτόκοι μέριμναι, ἐπὶ γῆς κατελείφθησαν, τῇ τῶν Ἀποστόλων ἐκλογῇ φιλόανθρωπε, ὡς σοὶ ἠκολούθησαν, πρὸς τὴν ἐκ γῆς μετάρσιον, θείαν πολιτείαν· ὅθεν καὶ ἐπαξίως, τῆς σῆς θεοφανείας, ἐμελωδοῦν τυχόντες· Λαός ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία· Εὐλογεῖτε Παῖδες.

ᾠδὴ Θ. Ὁ Εἰρμός.

«**Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη· Θεός ἐκ λαγόνων σου προήλθε σαρκόφορος, ὃς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανειστράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.**»

Σύντρομοι καινῇ φωτογυσία, ἀθρόως οἱ Μαθηταὶ ἐλλαμφθέντες, πρὸς ἀλλήλους ἐώρων, καὶ πρηγεῖς εἰς γῆν καταπεσόντες, σοὶ τῶ

Δεσπότη, τῶν ἀπάντων προσεκύνησαν.

Ἦχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο, Θεόκτυπος βεβαιῶν τὸ θαῦμα· ὁ Πατὴρ γὰρ τῶν φῶτων, Οὗτός ἐστιν Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, τοῖς Ἀποστόλοις ἀνεβόα, οὐ ἀκούετε.

Καινὰ κατιδόντες καὶ παράδοξα, φωνῆς Πατρικῆς ἐνωτισθέντες, ἐν θαβῶρ οἱ τοῦ Λόγου ὑπηρεταί, ἐκμαγεῖον τοῦ ἀρχετύπου, Οὗτος ὑπάρχει ἀνεβόων, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Εἰκὼν ἀπαράλλακτε τοῦ ὄντος, ἀκίνητε σφραγίς, ἀναλλοίωτε, Υἱὲ Λόγε, Σοφία καὶ βραχίων, δεξιὰ Ὑψίστου σθένος, σὲ ἀνυμνοῦμεν, σὺν Πατρί τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Δεύτερος κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

«**Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος, ἐκὼν κατήλθε μέθοι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπόγαστρος, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.**»

Ἰνα σου δείξῃς ἐμφανῶς, τὴν ἀπόρρητον δευτέραν κατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος, Θεὸς ὀφθήσῃ ἐστῶς ἐν μέσῳ θεῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν θαβῶρ, Μωσῆϊ σὺν Ἠλίᾳ τε, ἀόρητως ἔλαμψας· διὸ πάντες σε Χριστέ μεγαλύνομεν.

Δεῦτέ μοι πείθεσθε λαοί, ἀναβάντες εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὸ ἐπουράνιον, αὐλῶς στῶμεν ἐν πόλει ζώντος Θεοῦ· καὶ ἐποπτεύσωμεν νοί, Θεότητα αὐλῶν, Πατρός καὶ

καὶ Πνεύματος, ἐν Υἱῷ τῷ μονογενεῖ ἀπαστράπτουσαν.

Ἐβελξας πόθῳ με Χριστέ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ θεῷ σου ἔρωτι ἀλλὰ κατάφλεξον, πυρὶ ἀύλῳ τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοί, τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθῆ παρουσίας σου.

Καταβάσια. Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε.

Ὁ διὰ βρώτεως τοῦ ξύλου.

Ἐξαποστειλάριον.

Αὐτόμελον, ἐκ γ'.

Φῶς ἀναλλοιώτων Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ' δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὖς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβῶριον Δέσποτα, ἀνήλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστέ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρὸς, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὠράθης ἀναλλοιώτως.

Ο πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἐμπροσθεν τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἐλαμψας. Μωσῆς

καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρειστήκεισαν νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἀμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβῶρ μεταμορφούμενον, Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνῇ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ᾧδέ ἐστι μέναι ἐλεγε, μὴ εἰδῶς ὁ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν,

ἦχος πλ. δ'. Βύζαντος.

Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ Ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ὤρθησαν Μωσῆς καὶ Ἡλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες· καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκέασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδύόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα. Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα

δρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουΐα.

Στίχ. β'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Τὰ ἔλεός σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει.

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει.

Στίχ. γ'. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει.

Στίχ. δ'. Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προ-

σώπου σου πορεύονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει.

Εἰσοδικόν.

Θαβῶρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον.

Τρισάγιον. Καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Ὡς ἐμεγαλύθη τὰ ἔργα σου Κύριε.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Καθολικῆς Β'. Ἐπιστολῆς Πέτρου, τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλήσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι ταῦτα γὰρ ποιῶντες, οὐ μὴ πταιστέ ποτε. Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ἡμῖν ἡ εἰσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς ἀεὶ ὑπομιμνήσκων περὶ τούτων, καίπερ εἰδοτάς καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείας. Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει. Εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. Σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἐξοδον, τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι. Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γεννηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαύτης ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης. Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ ἠδύόκησα. Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθείσαν,

χθείσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ὃ καλῶς ποιεῖτε προσηχόντες, ὡς λύχνω φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Κοινωνικόν.

Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλοῦσα.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου.

Ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης.

Ἄπερ ζῆτει εἰς τοὺς Αἶνους τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα τοῦ Ἁγίου προσόμοια γ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὄλην ἀποθέμενοι.

Ὄλην ἀποθέμενος, τὴν μαγικήν γοητείαν, καὶ Περσῶν μιάσματα, καὶ τὰ μυσαρφότατα τερατεύματα, τῷ Θεῷ προσέδραμες, τῷ σοφῇ προνοίᾳ, κυβερνῶντι τὰ οὐράνια· οὐ τῷ ὀνόματι, ἀποστολικῶς ἐθεράπευσας, ἀλόγων ἀρρώστῆματα, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων νοσήματα, τῶν προσερχομένων, πρῶτως σοι θεράπον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παρρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὄλην ἀναπέθεικας, τὴν σὴν

ζωὴν τῷ Κυρίῳ, καὶ θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς τὸν τῆς ἀσκήτεως δρόμον. Ὅσιε· προσευχὴν ἀόλωτον, ἀγρυπνίαν πάννουχον, ὑμνωδίαν ἀκατάπαυστον, καὶ βίον ἀμεμπτον, καὶ ἀγγελικὸν ἐνδεικνύμενος· ἐντεῦθεν τὴν ἐνέργειαν, τὴν τῶν θαυμασίων ἐπλούτησας· οἶδε γὰρ δοξάζειν, ὁ Κύριος τοῦς δούλους ἑαυτοῦ· ὃν παρρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὄλην ἐνδυσάμενος, τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, καὶ τὸν ἀδιάρρηκτον, θυρεὸν τῆς πίστεως περιθέμενος, φοβερός γέγονας, ταῖς ἀντικειμέναις, τῶν δαιμόνων παρατάξειςιν, οὐς καὶ ἐδίωξας, μάλιστα τῇ πίστει χρησάμενος, καὶ θείαις ἐπικλήσεσι· καὶ τοὺς ὁδοπόρους διέσωσας, βλάβης τῆς ἐκείνων, Δομέτιε θεράπον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παρρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν. Φύλ. 449.

Εἶσοδος, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον,

Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε.

Στίχ. Τί σοὶ ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά προσόμοια.

Ἦχος ε'. Οἶκος τοῦ Ἑβραῶ.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδάμ ἀμείψας, ἀκαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρυνῶς ἐθεούργησε.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβῶρ Μωσῆς τε

καὶ

καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Στιχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Σῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς ἥλιος ἀστράψας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος πλ. δ'.

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, ἀμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναβάσι σοι ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίου σου δόξης ἐποίησας κοινωνούς· ὅθεν θεαστικῶς ἐκραύγαζον. Καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ᾧδε εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότη, ἦλθε· δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερώς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη ἰωτήρ.

Τὴν μεθέορτον πιστοί, ἡμέραν σήμερον φαιδρώς, τῆς ἐνδόξου καὶ φρικτῆς, Μεταμορφώσεως Χριστοῦ, ἐπιτελοῦντες βοήσωμεν ὁμοφρόνως. Τὸ φάσμα ἡμῶν, ἀνεμορφώσω Σωτήρ, τῆ θείᾳ σου σαρκί, συναπαστράψας αὐτῷ, καὶ ἀποδοὺς τὸ πρῶτιστον ἀξίωμα, τῆς ἀφθαρ-

σίας ὡς εὐτπλαγχνος. Διό σε πάντες δοξολογοῦμεν, τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί ζ'. μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Δαμετίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Νάρκισσος, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, Ἀστέριος ὁ ὁσιομάρτυς, καὶ Ποταμία ἡ θαυματουργός, ζῆφει τελειοῦνται.

Οἱ ὅσοι μύριοι ἀσκηταὶ οἱ Θηβαῖοι, καὶ Ἰππρέχιος ὁ ὅσιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Σάβων ὁ ἐν Νικομηδείᾳ, πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐκ Περσικῆς ὀρμώμενος, χῶρας τῆς πυρσολάτρου, τῇ τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, ἐκ παιδῶς θεῖα πίστει, Δομέτιε θεοκλήρ· ὅθεν Πάτερ ἐν ὕμνοις, ὡς ἀσκητὴν τιμῶμέν σε, καὶ ὡς Μάρτυρα θεῖον, καὶ τῶν φρικτῶν Μυστηρίων ἐνθεον Ἱερέα, καὶ πρέσβυν τῶν τελούντων σου, τὴν σεβάσιμον μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώτης νῦν, ἐν Θαβῶρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, παρειστήκεισαν τρόμῳ, δουλοπρεπῶς σοι Δέσποτα, συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σωτήρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνούμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαγον, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Φοῖσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὲ ἀμείψαι (έλών, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρεις, Θαβὼρ παραγυμνώσω), τοῖς μύσταῖς τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Θρθὸς τὸ πρὶν Χριστὲ, Μωσσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, ἐν γνόφῳ καὶ θυέλλῃ, καὶ αὐρὰ λεπτοτάτῃ· νῦν δὲ φωτὶ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Σέλας τὸ τριλαμπές, ἀστράφας ἀπορρήτως, τῆς θεικῆς σου δόξης, Θαβὼρ ἐν ὄρει Σῶτερ, τὴν σύμπασαν ἐφαίδρυνας.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστὲ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὀρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου. Μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ τοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Αἰμυλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζίκου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Τῆς Ἑορτῆς, ἦχος δ'.

Ἐδώκας σημειώσιν.

Σήμερον ὑπέδειξας, τὴν σὴν

Θεότητα Κύριε, τοῖς ἀεπτοῖς Ἀποστόλοις σου, Μωσσεῖ σὺν Ἡλίᾳ τε, ὡς Θεὸς τοῦ νόμου, καὶ χάριτος πέλων, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τοῦ θανάτου νῦν τῆς χειρώσεως· μεθ' ὧν σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἐξέλαμψας, φωτεινὸς ὑπὲρ ἥλιον, τηλαυγῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ, δεικνύων τοῖς φίλοις σου, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ἀπαύγασμα δόξης, ὁ τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν, δι' εὐσπλαγγνίαν φορέσας Κύριε· διό σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἀγάλλονται, οἱ ἐπουράνιοι Ἄγγελοι, σὺν βροτοῖς ἑορτάζοντες, Χριστέ σου τὴν ἐλλάμψιν, τὴν φρικτὴν καὶ θείαν, τὴν ἐν Θαβωρίῳ· ἐν ᾧ παρέστησας Μωσῆν, καὶ τὸν Ἡλίαν Σωτὴρ φιλόανθρωπε, καὶ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην ὑμνοῦντάς σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ σαφῶς τιμήσας, ὅτε τὸ λεόντιον θράσος ἐμαίνεται, καὶ τοὺς λαοὺς διεκλόνησεν, ἀνακαινίζον, τὴν Κοπρωνύμου ἄθιον αἵρεσιν, τότε τοῦτο Πάνσοφε, σαφῶς διήλεγξας, σὴ παρρησία χρησάμενος, συνηθροισμένης, Ἀρχιερέων τῆς συνελεύσεως· ὅθεν ἐγνώσθης γενναϊότα-

τος,

τος, στρατιώτης Χριστοῦ παμμακάριστε· ὃν ἰκέτετε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο οὐρανόις μοναῖς ἐνωχισμένως, ὅτε τὴν ἀτίθασσον γνώμην καὶ ἄθεον, ὁ δυσσεβῆς ἐνεδείξατο, ὑπερορίαις, καταδικάσας τὴν σὴν στερότητα, τότε τὸν Παράδεισον, ὅθεν πεπτώκαμεν, μόνην πατρίδα θεσπέσιε, σαφῶς γινώσκων, μετ' εὐφροσύνης χαίρων ὑπέμεινας· ὅθεν δικαίως τὴν ἀκήρατον, ἡξιώθης ζῶην κατοπτεῦσαι Χριστόν· ὃν ἰκέτετε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πυρίνη γλώσση πανσόφως κεχρημένος, ὅτε μιξοβάρβαρον νόμον ἐθέσπισε, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύοντα, τὴν σεβασμίαν, Χριστοῦ Εἰκόνα Λέων ὁ τύραννος, τότε σὺ τὸν ἐνλεον νόμον ἀντέθηκας, ὡς διαβαίνει προσκύνησις, ἢ τῆς εἰκόνης, ὡς που τις ἔφη πρὸς τὸ ἀρχετυπον· καὶ τῷ σῷ λόγῳ ὡς ἐμβρόντητος, ἀπεφάνθη ὁ θῆρ ὁ δυσώνυμος, πανσεβάσμιε Πάτερ, (εσορῆμον ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος α'.

Ὁ πάλαι τῷ Μωσεί. Φύλλα 452.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς. ἤχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

Μορφούμενος δι' οἶκτον Χριστέ, Ἀδάμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρβένου, ὠρῆς δεῦτερος Ἀδάμ· ἐν ὄρει δὲ Σωτήρ μου, Θαβῶρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εξέστησαν ὄρωντες τὴν σὴν, ὁμολογητοῦ.

(ΓΟΜ. Γ')

τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, Μεταμόρφωσιν Χριστέ, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ· μεθ' ὧν σε προσκυνούμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Λαμπρύνεται ἡ κτίσις παιδρῶς, τῇ σῇ Μεταμορφώσει Χριστέ, ἦν τοῖς θείοις, Ἀποστόλοις ἐν Θαβῶρ, Μωσεί τε καὶ Ἠλίᾳ, ὑπέδειξας Θεὸς ὧν, ἀόρητως λάμψας ὑπὲρ ἥλιον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος α'.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς. Φύλ. 452.

Τὰ Λοικὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

ἤχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν. Φύλ. 453.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα ὁμοιον.

Εν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφούμενος Σωτήρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Σωτήρ, τὸ ἀναλλοίωτον ἡστραψας τῆς Θεότητος. Νεφέλη δὲ φωτὸς συνεκάλεσας, Ἠλίαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν. Οἰκτίρμον, καλὸν ἐστὶν ὧδε εἶναι σὺν σοί. Ὁ τότε ταῦτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κανὸν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἢ μνήμην τοῦ ἁγίου Αἰμυλιανοῦ Ἐπισκόπου Κυζίκου τοῦ ὁμολογητοῦ.

40 Τῆ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μύρων Ἐπίσκοπος Κρήτης ὁ θαυματουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὁσῖος Θεοδοσίος, ὁ ἠγούμενος τῶν Ὀρόβων καὶ οἱ ἐξ Αἰγύπτου δέκα ἀσκηταί, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι δέκα μάρτυρες, οἱ ἐκ Τύρου, κατὰ γῆς κυρόμενοι τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Ἐλευθέριος καὶ Λεωνίδας, πυρὶ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀναστάσιος ὁ Βούλγαρις, ὁ ἐν Θεσσαλονικῇ ἀβλήσας, ἐν ἔτει 1794 τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Τριαντάφυλλος, ὁ ἐκ Ζαγοράς τῆς Θεσσαλίας, ἦτοι τοῦ Βώλου, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, τελειοῦται, ἐν ἔτει 1680.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβίαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν.

Οτε ὁ Κύριος ἐφώρμησε, κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, Λέων ὁ μισοβάρβαρος, ὁ ἀκόρεστος Ἄδης, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύσας, τὰς πανσέπτους Εἰκόνας, τότε στερεῶς διήλεγξας, μάκαρ Αἰμυλιανέ, τὴν βδελυράν, Θεομάχον αἰρεσιν τοῦ τυράννου, ὑφ' οὗ πικρὰς ὑπήνεγκας, ἐξουρίας καὶ ὀλιφείας.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε. Φύλ. 463.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ελαμψας ὦ Χριστέ, λευκός ὑπὲρ χιόνα, τὴν σὴν παραγυμνῶν σου, τοῖς Μαθηταῖς οὐσίαν, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εἶξεν ὧν πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον ἡλίου, σέλας Χριστέ Σωτήρ

μου, δεικνύον σε Δεσπότην, καὶ Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών.

Δεῖξαι τοῖς μαθηταῖς, θελήσαντος σὴν δόξαν, σὺν Μωϋσῇ Ἠλία, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, ὡς εἶδον Σῶτερ ἔφριξαν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος α'.

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς. Φύλ. 452.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῆς Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως, τὴν ἑορτὴν ποιούντες, τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, Χριστὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ πρὶν, ἀφ' ἑαυτοῦ καταστράψαντα.

Επὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀνέλθωμεν, καὶ τὴν παμφεστάτην, Μεταμόρφωσιν πίστει, κατιδῶμεν Κυρίου, τούτῳ πιστῶς, ἐκδοῶντες καὶ λέγοντες. Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνος, ὁ σαρκωθεὶς, καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ πανσεβάσμιος, καθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπρόντων, Μωσέως καὶ Ἠλία καὶ τῶν αὐτοῦ, Μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ. φωνὴ δὲ

Θεῖα

θεία προήλθεν. Οὗτός ἐστιν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ματθία μακάριε Ἐδέμ, νοητῆς ἐξέβλυσας, ὡς ποταμὸς προσκλυζόμενος, ἐνθόεις ὕδασι, καὶ τὴν γῆν ἀρδεύεις, μυστικαῖς κατήρδευσας, καὶ ταύτην καρποφόρον ἀνέδειξας· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ματθία Ἀπόστολε χορὸν, θεῖον ἀνεπλήρωσας, ἐξ οὗ Ἰούδας ἐκπέπτωκε· καὶ βίαις ἀστραπαῖς, τῶν σοφῶν σου λόγων, σκότος ἀπεδίωξας, τῆς εἰδωλομανίας ἐν Πνεύματι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ματθία θεόπνευστε τροχῶ, τῷ τοῦ κόσμου ἔφραναν, αἱ ἀστραπαὶ τῶν δογμάτων σου, πάντας φωτίζουσαι, πάντας ὀδηγοῦσαι, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, δοχεῖα τοῦ φωτὸς ἐργαζόμεναι, τοὺς πρὶν καθευδοντας, ἐν νυκτὶ τῆς ματαιότητος, καὶ ἐν σκότει πάσης ἀθεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β΄.

Ὁ φωτὶ σου ἅπασαν τὴν οἰκουμένην. Φύλλα, 451.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προτόμοι.

Ἦχος πλ. β΄. Αἱ Ἀγγελικαί.

Λάμπας ὑπὲρ νοῦν, ἐκ Παρθένου Παναγίας, Λόγε τοῦ Θεοῦ, τὸν Ἀδὰμ ὄλον φορέσας, τὴν πρὶν ἀμαυρωθεῖσαν, φύσιν πᾶσαν ἐλάμπρυνας, (εἰς τῆς μορφῆς σου ἀλλοιώσει, μεταμορφωθείς ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ Δέσποτα, πρὸ τοῦ

τιμίου σου Σταυροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ὄρος τὸ ποτὲ, ὄν ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, τίμιον ἰδοῦ, νῦν καὶ ἅγιον ὑπάρχει· ὁ πρὶν τὸν Ἰσραὴλ γὰρ, ὀδηγήσας ὡς γέγραπται σὺλῳ πυρμύρῳ καὶ νεφέλῃ, σήμερον ἐξέλαμψεν ἀβρόχως, ὑπὲρ ἡλίον, Χριστὸς ἐν τούτῳ ὡς Θεός, παιδρῶνας τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Νῦν δουλοπρεπῶς, συλλαβούντας τῷ Δεσπότῃ, βλέπων ὁ Κηρᾶς, ἐν Θαβῶρ τοὺς δύο ἄνδρας. Καλὸν ἐστὶν ἐβόα, ὧδε εἶναι ποιήσωμεν, τρεῖς σκηνάς, εἰ θέλεις ἀνά μέρος, σοὶ Χριστὲ Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, τοῖς οἰκέταις σου· ὅπερ ἐλάλει μὴ εἰδῶς· θάμβει γὰρ συνέιχετο.

Δόξ, καὶ νῦν, ἦχος β΄.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ. Φύλ, 451. Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε ἅγιε Ματθία.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει· καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ. Φύλ. 453.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν Κάθισμα ὁμοιον.

Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησοῦ, δόξῃ τοῦ Θεοῦ σου φωτὸς, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἐλάμπας θείοις Μαθηταῖς, τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ· ἐξέστησας αὐτοὺς, τῇ
θείᾳ

θεία χάριτι φωνῆς γὰρ πατρικῆς, ἀγαπητόν σε Υἱόν, προσμαρτυρούσης ἤκουον καὶ εἶδον, τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν φρικτὴν. Σωτὴρ ὁ πάντας, θέλων σωθῆναι φύτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἐορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, (εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον τῆς Ἐορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ θ΄. μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι δέκα μάρτυρες, οἱ κρημνίσαντες τὴν κλίμακα, ἦν μετεχειρίζοντο οἱ εἰκονομάχοι, ἵνα κρημνίσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν· συλληφθέντες δὲ ἐν ἔτει 716 παρὰ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ζῆφι τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀντωνῖνος ὁ Ἀλεξανδρεὺς πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Ταῖς μαθηταῖς συνῆλθωμεν.

Ἰουδᾶς ὁ παράνομος, αὐθαιρέτῳ τῇ γνώμῃ, ἀπορραγείς ἐκπέπτωκε δωδεκάδος τῆς θείας, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων· ἐκλογῇ δὲ τῇ θείᾳ, Μαθθίας ὁ πανεὐφῆμος, προκριθεὶς ἀντεισῆχθη, ὡς Μαθητῆς, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὡς πᾶσαν, τὴν γῆν λαμπρύνας δόγμασι τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς, ὅμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε. Φύλ. 463.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐσραθᾶ.

Ἐν ὄρει τῷ Θαβῶρ ἡ τῆς Τριάδος δόξα, ἀναφανδὸν ἐγνώσθη, σοῦ μεταμορφουμένου, Σωτῆρ μου ὑπεράγαθε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Νεφέλη φωτεινὴ, παιδρῶς ἐφαπλωθεῖσα, ἐν τῇ Μεταμορφώσει κατέπληττε τοὺς θεοὺς, τῶν Μαθητῶν ἀκρέμονας.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Ἡλίας σὺν Μωσεί, παρέστησάν σοι Λόγε, ἐν τῇ Μεταμορφώσει. Πατὴρ δὲ ἐμαρτύρει, ἐξ οὐρανοῦ φεγγόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβῶρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σὺνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ Ι΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. Τῆς Ἐορτῆς, ἦχος δ΄.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, οὐρανόφρονες σήμερον, Χριστῷ συμμορφούμενοι, εὐσεβῶς καὶ γῆθεν, ἐφ' ὑψηλοτάτην, τῶν ἀρετῶν περιωπῆν, ἀνενεχθέντες ἀγαλλιώμεθα· δι' οἷχτον γὰρ τὸν ἄμορφον, μεταμορφούμενος ἄνθρωπον, ἐν Θαβῶρ κατελάμπρυνεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

φιλοθεάμονες τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλήχοσι, μυστικῶς ἐποπτεύ-

σωμεν, Χριστὸν ἐξαστράψαντα, θεϊκαῖς ἀκτίσι, καὶ ἐνηχηθῶμεν, τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνήν, ἡγαπημένον ἀνακηρύττουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβῶρ καὶ πηγάσαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Απαν νῦν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σύστημα, συγκινείσθω πρὸς αἰνεσιν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κεκυριευκότος· θεοπρεπῶς γὰρ ἐαυτῷ, μεταμορφούμενος συμπάριστοι, τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας, ἐν Θαβῶρ ὡς τῷ δόκησεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου ὁμοια.

Ανθρακά σοι ἔδωκε, μάρτυς πυρὸς εἰς βοήθειαν, ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, ὑφ' οὗ πυρακτούμενος, τὸ γεῶδες σκῆνος, θάπτον ἐξεδύσω, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν καὶ βασιλείαν ἐκκληρονόμησας· διό σου τὴν χαρμόσυνον, χαρμονικῶς ἐορτάζομεν, ἐορτὴν παμμακάριστε, στεφνήφορε Λαυρέντιε.

Ανθρακας ἐμάρανας, πλάνης εἰδώλων μακάριε, ἐπ' ἀνθράκων ὀπτῶμενος, ὑφ' ὧν λεπτυνόμενος, τὸ παχὺ σαρκίον, ὡς βαρὺ φορτίον, ἀπετινάξω καὶ τὸν χοῦν, τῆς τῶν προγόνων ἡμῶν νεκρώσεως· ἐντεῦθεν ἀκατάσβεστος, ἀνθραξ ἡμῖν ἐχρημάτισας, καταυγάζων φαιδρότητι, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ανθρακες ἀνήρθησαν, ἀπὸ Θεοῦ οἷα φαίνοντες, οἱ ἀήττητοι μάρτυρες, τῆ αἴγλη τοῦ πνεύματος,

τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, καὶ τῆς ἀθείας, καταδιώκοντες θερμῶς, καὶ εὐσεβείας πυρσὸν ἀνάπτοντες· διὸ καὶ ὁ Λαυρέντιος, ὁ ἀληθῆς καὶ σεβάσμιος, τοῦ Σωτήρος Διάκονος, διαπρέπει τοῖς θαύμασι.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος δ'.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὁρος οὐρανὸν ἐμίμειτο. Φύλ. 448.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια ἤχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐρραθᾶ.

Εδείξεν ἀμυδρῶς, ὁ Κύριος τὴν δόξαν, τὴν θεϊκὴν ἐν ὄρει, τῷ Θαβωρίῳ ἄρτι, τοῖς μύστασι οἷς ἠθέλησε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Δεῦτε τοῖς Μαθηταῖς, συνδράμωμεν οἱ πάντες, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος, ὡς ἂν ἀξιωθῶμεν, σὺν τούτοις καὶ τῆς χάριτος.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, καθάρωμεν καρδίας, ὡς ἂν εὐθέτως ἔλθῃ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἡ δόξα, τῆς τρισηλίου χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος δ'.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν τοὺς μαθητάς. Φύλ. 448.

Τὰ λοιπὰ ὡς σύνθηες, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

ἤχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μετεμορφώθης Ἰησοῦ, ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ, καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνὴ, τοὺς Ἀποστόλους τῇ δόξῃ σου κατεκάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης.

ξης τοῦ προσώπου σου, ἀναρχε
Λόγε Χριστέ ὁ Θεός. Ὁ τότε
τούτοις, τὸ εἶος σου λάμπας, φώ-
τισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν κάθισμα
ὅμοιον.

Εν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μετα-
μορφούμενος Σωτῆρ, τοῖς προκρί-
τοις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δοξαν
σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἡ-
στραφας τῆς Θεότητος· νεφέλη δὲ
φωτὸς συνεχάλεσας, Ἥλιον καὶ
Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διὸ καὶ
Πέτρος ἔλεγεν, Οἰκτίρμον, κα-
λὸν ἔστιν ὡς εἶναι σὺν σοί. Ὁ
τότε τούτοις, τὸ εἶος σου λάμπας
φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κανὸν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ
Ἁγίου, (ἴρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον, ἦχος β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πυρὶ θεικῷ, φλεχθεὶς τὴν καρ-
δίαν σου, τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς
τέλος ἀπεστέρωσας, Ἀθλητῶν
ἐδραῖωμα, Θεοφόρε μάρτυς Λαυ-
ρέντιε· καὶ ἀθλῶν ἐβόας πιστῶς·
Οὐδεὶς με χωρίζει τῆς ἀγάπης
Χριστοῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου
μάρτυρος καὶ ἀρχidiaκόνου Λαυρεντίου
Εύστου, καὶ Ἰππολύτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἥρων ὁ φι-
λόσοφος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι ἐξ μάρτυρες, οἱ ἐν Βιζύῃ
ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσθεταῖς.

Ἐξαποστειλῆριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Αγγελικαῖς δυνάμεσι, καὶ Μαρ-

τύρων χορείαις, Μεγαλομάρτυς
ἐνδοξε, συγχορεύων τῷ ἁγίῳ,
τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, καὶ λαμ-
πραῖς ταῖς ἐκεῖθεν, ἀγλαῖς περιχε-
όμενος, αἶτει φῶς καὶ εἰρήνην,
τοῖς εὐσεβῶς, ἐκτελοῦσι μνήμην
σου τὴν φωτφόρον, καὶ σὲ παι-
δρῶς δοξάζουσιν, ὦ Λαυρέντιε
μάκαρ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε. Φύλ. 463.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχη-
ρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς·

ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φωνή σοι Μητρική, οὐρανό-
θεν ἠκούσθη· Οὗτός ἐστι βοῶσα,
Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· αὐτοῦ πάν-
τες ἀκούετε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ανελθωμεν πιστοί, νοητῶς ἐν
τῷ ὄρει, τῆς θεωρίας, ὅπως, τὴν
δοξαν τοῦ Σωτῆρος, Θεοῦ ἡμῶν
κατίδωμεν.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Γράφων ὁ Ψαλμωδός, Θαβῶρ
Χριστέ Σωτῆρ μου, καὶ Ἑρμών
ἀνεβόα, ἐν τῷ ὀνόματί σου, σα-
φῶς ἀγαλλιάσονται.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Παντάναξ Βασιλεῦ, εἰρήνευσον
τὸν κόσμον, πρεσβείαις τῆς ἀ-
χράντου, Παρθένου παντανάσσης,
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνθετος,
καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Εὐπλου.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν σί-
χους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγί-
ου γ'.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μορφοῦμενος δι' οἶκτον Χρι-
στέ, Ἀδάμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον,
ἐκ Παρθένου, ὠρθῆς δεύτερος Ἀ-
δάμ· ἐν ὄρει δὲ Σωτήρ μου, Θα-
βῶρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν
σου τὴν Θεότητα.

Ἐξέστησαν ὄρωντες τὴν σὴν,
τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ
νόμου, Μεταμόρφωσιν Χριστέ, ἐν
ὄρει τῷ ἁγίῳ· μεθ' ὧν σε προ-
σκυνοῦμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ
τῷ Πνεύματι.

Λαμπρύνεται ἡ κτίσις φαιδρῶς
τῆ σὴ Μεταμορφώσει Χριστέ· ἦν
τοῖς θεοῖς, Ἀποστόλοις ἐν Θα-
βῶρ, Μωσῆ τε καὶ Ἡλῖα, ὑπέδει-
ξας Θεὸς ὧν, ἀρρήτως λάμψας
ὑπὲρ ἥλιον.

Τοῦ Αγίου, ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἐϋπλε παναοίδιμε ἐχ'ροῦ, δυ-
σμενοῦς κατέβαλες, τὰς μηχανὰς,
ἀνδρειότατα. στεβῆρ' ἀθλήσει σου,
προσπαλαίσας τοῦτον, καὶ Χριστῷ
τῷ Κτίστη σου, θυσία καθαρὰ καὶ
εὐπρόσδεκτος, καθιερώθης νῦν, τῷ
τῶν ὄλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος
συναγαλλιῶμενος.

Ἐϋπλε παναοίδιμε Σταυρῷ,
τοῦ Χριστοῦ φραξάμενος, τὰ τῆς
ψυχῆς αἰσθητήρια, πρὸς τὸν ἀντί-
παλον, ἐκουσία γνώμη, καρτερῶς

ἐχώρησας, καὶ τοῦτον προφανῶς
τροπωσάμενος, συμβασιλεύεις νῦν,
τῷ τῶν ὄλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶ-
νος συναγαλλιῶμενος.

Ἐϋπλε παναοίδιμε Χριστὸν, ἀ-
ρωγὸν κτησάμενος, τῶν ὑλικῶν
κατεφρόνησας, τὸ σῶμα δι' αὐτὸν,
τῷ διώκτῃ μάρτυς, παραδούς εἰς
μάστιγας, ἀντέστης ἐναθλῶν μέ-
χρις αἵματος· διὸ στεφάνω σε, τῷ
τῆς νίκης κατεκόσμησεν, ὁ Δεσπό-
της καὶ Σωτήρ καὶ Κύριος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Ὄρος τὸ ποτὲ ζαφῶδες. Φύλ. 449.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστέ
ἀμείψαι βέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαί-
ρεις, Θαβῶρ παραγυμνώσων, τοῖς
Μύσταῖς τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Σέλας τὸ τριλαμπές, ἀστρά-
ψαν ἀποβρόχτως, τῆς θεικῆς σου
δόξης, Θαβῶρ ἐν ὄρει Σῶτερ, τὴν
σύμπασαν ἐφαίδρυε.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Αἶφνης οἱ Μαθηταί, τὸ ἐξάλ-
λον ἰδόντες, τὸ τῆς στολῆς καὶ
πάσης, διαρτίας σου Λόγε, πρη-
νεῖς πεσόντες ἐφαλлон.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος δ'.

Εἰς ὄρος ὑψηλόν. Φύλ. 448.

Τὰ λοιπὰ ὡς σύνηδες, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογία, Κάθισμα,

ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτῇ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δε-
σπότου, ἤλθει· δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ
τῷ ὄρει νοερῶς, προκαθαρθέντες
ἀνέ-

ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα,
Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ο ὁμότιμος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνεστράφη τοῖς ἐν γῆι καθάπερ γέγραπται· καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Θαβῶρ, σὺν προκρίτοις Μαθηταῖς ἐνδόξως μετεμορφώθη· διὸ ὑμνοῦμεν αὐτοῦ τὴν λεῖαν, καὶ παναγίαν συγκατάβασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἰα. μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος καὶ Διακόνου Εὐπλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες Νεόφυτος, Ζήνων, Γάιος, Μάρκος, Μακάριος καὶ Γαϊανός, πυρὶ τελειοῦνται.

Ὁ ὄσιος Πασσαρίων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Νήφων Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ ὄρους Ἄθω ἀσκήσας, κατὰ τὸ 1460 ἔτος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Δι' ὄλου ἀνακείμενος, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, λαμπόμενος ἀθλοφόρε, τῶν ἐκτελούντων μέμνησο, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων Ἄγιε, ὡς τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, Διάκονον Μάρτυς Εὐπλε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτὶ σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν.

Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχηρὰ προσομοία.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑφραθά.

Χαίrete ἡ τριάς, τῶν θείων Ἀποστόλων, ἡ τῆς Τριάδος εἶδες, τὸν κατ' οὐσίαν ἕνα, εἰς ὄρος τὸ Θαβώριον.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εὐγέ σοι τῷ Θαβῶρ, τῷ πρὶν ζοφωδεστάτῳ· φωτὸς γὰρ ἠξιώθης, οὐκ αἰσθητοῦ ἡλίου, τῆς ἀνω δὲ λαμπρότητος.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμών.

Φωτὶ μὲν τῷ τοῦ σοῦ, προσώπου ἐλλαμφθέντες, οἱ Μαθηταὶ σου Σῶτερ, μὴ φέροντες τὴν αἴγλην, εἰς γῆν ἄφνω κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβῶρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ὡς σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου.

ΕΙΔΗΣΙΣ

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, διὰ τὸ ἐν

τῆ γ'. ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν σί-
χρους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σόμοια τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γ'.

ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ κατα-
τέμνοντα ὄργανα, οὐ θυμὸν ἀλο-
γώτατον, ἀφρόνως δικάζοντος,
οὐχ ὄρμας λεόντων, οὐ βράσεις
λεβήτων, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκ-
κοπὰς, οὐδὲ θανάτου πικρὰν ἀπό-
φασιν, ὑμᾶς ἀθανατίζουσιν, καὶ
πρὸς Θεὸν τὸν ἀθάνατον, εὐκλεῶς
παραπέμπουσαν, ἀοληταὶ γενναίο-
τατοι.

Τὸ μακρυώτατον, καὶ κατὰ
πάντα σεβάσμιον, καὶ ἀξίοις πο-
θούμενον, τέλος ἀπειλήρατε, καὶ
τὰς δι' αἰῶνος, γενναῖοι ἐλπίδας
καὶ ἀναβλύζετε ἡμῖν, κρουνοὺς
σαυμάτων φλογμῶν ἐξαίροντας,
παθῶν ψυχῆς καὶ σώματος, τῶν
εὐσεβῶς τὴν ἐτήσιον, ἑορτὴν ὑμῶν
πάντοτε, ἐκτελούντων πανεύφημοι.

Φώτιος ὁ ἐνδοξος, καὶ ὁ Θεό-
φρων Ἀνίκητος, ἡ δυὰς ἡ πανά-
ριστος, Τριάδος λαμπρότησι, κα-
τηγλαῖσμένοι, καὶ πεποικιλμένοι,
ταῖς τῶν στιγμάτων καλλοναῖς
μετὰ Ἀγγέλων αἰεὶ ἀγάλλονται.
τοῖς πίστει δὲ τὴν ἐνδοξον, καὶ ἱε-
ρὰν αὐτῶν ἄθλησιν, ἑορτάζουσι νέ-
μουσι, φωτισμὸν τε καὶ ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ὁσίου Μαξίμου γ'.

ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Τὸν δι' οἶκτον γενόμενον, ὡς
ἠδύδοχησεν ἄνθρωπον, ἐν δυσί θε-

(ΤΟΜ. Γ΄)

λήσειν ἐνεργείας τε, κατανοού-
μενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μάξιμε,
ἀποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα
στόματα, μονοθέλητον, μονερέ-
γητον, πλάνην δοξαζόντων, ἐπη-
ρεῖα διαβολοῦ, τοῦ τὴν κακίαν
τεκτῆναντος.

Ταῖς νευραῖς τῶν δογμάτων
σου, Πύρρον Πάτερ ἀπέπνιξας,
ληρωθούντα Μάξιμε τὸν κατά-
φρονα· καὶ δωγμοὺς ἐκαρτέρησας
καὶ θλίψεις ἀοίδιμε, μαστιζόμενος
σφοδρῶς, καὶ τὴν γλωτταν τε-
μνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς
Θεὸν αἰρομένην θείαν χεῖρα, δι'
ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλό-
τατα δόγματα.

Ὁξυγράφου ὡς κάλαμος, τε-
θηγγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἁγία γέ-
γονε μάκαρ γλωσσά σου, καλλι-
γραφοῦσα ἐν Πνεύματι, πλαξί
καρδιῶν ἡμῶν, νόμον θείων ἀρε-
τῶν, καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν, καὶ
τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δυσί οὐ-
σίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ
ὑποστάσει, ἐφανισθῆναι θελή-
σαντος.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν
καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Πατὴρ ἡ-
μῶν Μάξιμε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρί-
βον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι
ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ
δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ ὀριαμβεύ-
σας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συ-
νόμιλε, Ὁσίων συμμέτοχε καὶ δι-
καίων μετ' ὧν πρόεθνε τῷ Κυ-
ρίῳ, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Καὶ νῦν. ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς ἑορτῆς.

Τὸν γνώρον τὸν νομικόν, ἡ

41 φωτεινῇ

φωτεινῆ τῆς Μεταμορφώσεως διε-
δέξατο νεφέλη· ἐν ἣ Μωϋσῆς καὶ
Ἡλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερ-
φώτου δόξης ἀξιοθέντες, Θεῷ ἔ-
λεγον. Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βα-
σιλεὺς τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ορει ἐν τῷ Θαβῶρ, προσέλθω-
μεν προθύμως, θεάσασθαι τὴν δό-
ξαν, τοῦ πάντων Βασιλέως, Χρι-
στοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ωφθης σὺν Μωϋσῇ, Ἡλίᾳ τε
Σωτῆρ μου, καὶ Μαθητῶν προκρί-
τοις, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ ἀστράφας
ὑπὲρ ἥλιον.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών.

Ηκουον πατρικῆς, φωνῆς προ-
σεβαιούσης, τὴν δόξαν σου Σωτῆρ
μου, καὶ Μαθητῶν ἀκρότης, πρη-
νεῖς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Τοῦ Ὁσίου.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
ἐξῆλθεν ὁ φλόγγος τῶν κατορθω-
μάτων σου· δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς
εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου.
Τῶν Δαιμόνων ἔτρεψας τὰς φά-
λαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας
τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀπέμ-
πτως ἐξήλωσας. Παρρησίαν ἔχων
ἐν τῇ μνήμῃ σου εἰρήνην αἰτῆσαι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, ἀ-
μυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας,
τοῖς συναναβάσει σοὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους,
τῆς ὑπερκοσμίου σου δόξης ἐποίη-
σας κοινωνοὺς· ὅθεν θεαστικῶς ἐ-
κραυγάζον. Καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὡδε

εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν
μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν,
ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Εἰς τὸν Ὁρῶρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν. Φύλ. 453.

Δόξα καὶ νῦν, Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ. Φύλ. 453.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς καὶ
τῶν Ἀγίων. (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς· εἶτα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Φῶς τὸ τριλαμπές, οἰκῆσαν ἐν
τῇ ψυχῇ σου, σκευὸς ἐκλεκτὸν,
ἀνέδειξέ σε παμμακάρε· σαφηνί-
ζεις καὶ γὰρ τὰ θεῖα τοῖς πέρασι,
δυσσεφίκτων νοσημάτων τε τὴν δή-
λωσιν μακάριε, τὴν Τριάδα πᾶσι
Μάξιμε, ἀνακηρύττων τρανῶς, ὑ-
περούσιον ἀναρχον.

Ἔτερον τῶν Ἀγίων. Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς θεῖους πιστοὶ, ὀπλίτας
εὐρημήσωμεν· τὸ ζεῦγος Χριστοῦ,
τῆς δόξης ἐγκωμιάσωμεν· καὶ
στερρόους ὡς κήρυκας, εὐσεβείας
ἅπαντες φιλαθλοὶ, καὶ Θεοῦ ὄν-
τως ἐραστάς, ἐν ὕμνοις ἁγμάτων
καταστέψωμεν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἰβ'. μνήμη τῶν ἁ-
γίων μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ὅσιοι, Παλαίμων,
Κάστωρ, Σέργιος καὶ Στέφανος, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦνται.

Οἱ ὄσιοι μάρτυρες Πάμπυλος καὶ Καπίτων, ζῆφει τελειούνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὰ βάθη τῶν κριμάτων σου, ἠρεύνηται τῷ Πνεύματι· τὰ δὲ τοῦ Πνεύματος Σῶτερ, ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει, Μαξιμος ἐξηρεύνησεν, ὡς ἑνδοκὸς φιλόσοφος, θελήσεις ἐνεργείας τε, ἀνακηρύττων σου δύο διὰ λαμπρῶς νῦν τιμᾶται.

Τῶν Μαρτύρων.

Φῶς ἀναλλοίωτον λόγε.

Φῶς ἡ Φωτίου τοῖς ὄχλοις, ἐγένετο μαρτυρία, τοῦ Ἀνικητοῦ νικῶντος, ἐν ταῖς βασάνοις τὴν πλάνην, Χριστοῦ τὰς δύο γεννήσεις, θεολογούντων· οὓς εὐφημῶμεν ἅμα.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν Κτίσιν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐσραθᾶ.

Παρῆλθεν ἡ σκιά, ἐλήλυθεν ἡ χάρις, ἐν τῷ Θαβῶρ τῷ ὄρει, Μωσῆς ἐβόα Σῶτερ, ἰδῶν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ηλίας καὶ Μωσῆς, ἐν τῷ Θαβῶρ τῷ ὄρει, τὴν ἐξοδὸν ἐλάλουν, ἦν ἐμελλες πληρῶσειν, ὑπὲρ ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἐσμών.

Τῆς θείας σου μορφῆς, οἱ τρεῖς

τῶν Μαθητῶν σου, ὄραν μὴ δυνηθέντες, τὴν ἀστραπὴν ἐν φόβῳ, Σωτῆρ εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Γψωσον εὐσεβῶν, βασιλέων τὸ κέρας, παμβασίλευ οἰκτίρμον, καὶ νίκας δίδου Σῶτερ, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθροῦ καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξιμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕἸ Δ Η Σ Ι Σ

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς θείας Μεταμορφώσεως ἡ Ἑορτὴ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Μαξιμου Ἀκολουθία προσέφαται κατὰ τὴν ἐχθρῆς.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Κυριακῇ ἡ παρούσα ἡμέρα, συμπάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἅτινα καὶ προηγούνται.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιγ'. ἡ μετάθεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Μαξιμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Εὐδοκία ἡ Ἀθηναία καὶ βασίλισσα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 431.

Ὁ ὄσιος Δωρόθεος, ὁ ἀσκήσας πλησίον τοῦ κοινοβίου τῆς Γαζης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ὄσια καὶ αἰδιμὸς βασίλισσα Εἰρήνη, ἥτις διὰ τὸ ἀγγελικὸν σῆμα ἐβὴν ὀνομάσθη ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

— 0 —

ΤΗ

ΤΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προεορτιῶν γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν κυβάλοις ἠγήτωμεν, ἐν ὠδαῖς ἀλαλάξωμεν, ἑορτὴν ἐξόδιον προεξάρχοντες, καὶ ἐπιτύμβια ἄσματα, παιδρῶς ἐκβοήσωμεν· ἡ γὰρ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, Κιβωτός τε ἡ πάγχρυσος, ἐτοιμάζεται, νῦν ἐκ γῆς πρὸς τὰ ἄνω μεταβῆναι, πρὸς παλίνζωον καὶ λειαν, μελισταμένη λαμπρότητα.

Αποστόλων ὁ θίασος, παραδόξως ἀθροίσθητε, ἐκ περάτων σήμερον· ἡ γὰρ ἔμφυχος, πόλις τοῦ πάντων δεσπόζοντος, ἀπαίρειν ἐπείγεται, πρὸς τὰ κρείττω εὐκλεῶς, συγχορευεῖν βασιλεῖς, τῷ Υἱῷ αὐτῆς· ἥς τῆ θείᾳ κηδεῖα ὁμοφρονῶς, σὺν ταῖς ἄνω στρατηγίαις, ὕμνον ἐξόδιον ἄτατε.

Ιερέων ὁ σύλλογος, Βασιλεῖς τε καὶ Ἄρχοντες, σὺν παρθένων τάγμασι, νῦν προφθάσατε, ἅπας λαός τε συνδράμετε, ὠδὴν ἐπιτάξιον ἀναπέμποντες ὁμοῦ· ἡ γὰρ πάντων δεσπόζουσα, μέλλει αὐριον, τὴν ψυχὴν παραθέσθαι εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Υἱοῦ μελισταμένη, πρὸς αἰώνιαν κατοίκησιν.

Καὶ τοῦ Προφήτου γ'.

Ἦχος αὐτός. Ἐδωκας σημειῶν.

Ορος προηγόρευσας, τὸ ἐμφα-

νὲς καὶ περίοπτον, τοῦ Σωτῆρος τὸ κήρυγμα, ἐπ' ἄκρων φανήσεσθαι τῶν ὁρέων μάκαρ, τὴν ὑψηλοτάτην, θεογνωσίαν προδηλῶν· ἐφ' ἣν τὰ ἔθνη πίστει συντρέχοντα, προθύμως καταφεύγουσι, καὶ τὴν ὠδὴν ἐκδιδάσκονται, τοῦ Κυρίου καὶ σώζονται, σωτηρίαν αἰώνιον.

Αρχῶν ἐξελεύσεται, καὶ ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, Βηθλεὲμ ἐξορμώμενος, προέφης θεσπέσιε, Προφητῶν Μιχαῖα, γλώσση θεοπνεύστῳ, αὐτῶν ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν τῶν τοῦ αἰῶνος· εἰσὶν αἱ ἐξοδοὶ τὰ νῦν δέ σου τὴν πρόβρῃσιν, ἐκβεβηκυῖν θεόμενοι, διὰ σοῦ τὸν λαλήσαντα θεοφρόνως δοξάζομεν.

Θρόνῳ παριστάμενος, Θεοῦ Προφῆτα σεβάσμιε, καὶ χαρᾶς ἀξιούμενος, καὶ δόξαν λαύμενος, καὶ τρυφῆς ἐνθέου, θείως ἀπολαύων, καὶ χαρμονῆς πνευματικῆς, καὶ εὐφροσύνης ἀναπνεύματός σου, τοὺς πίστει νῦν τὴν μνήμην σου, ἐπιτελοῦντα ζεπόπτει, πειρασμῶν ἐκλυτρούμενος, ταῖς ἀπαύστοις πρεσβείαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γεγονός τοῦ Ποιητοῦ τῶν πάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σέ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια,
ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Θαύματος καινοῦ! ὦ τερα-
στίου ξένου! πῶς νέκρωσιν ὑπέστη,
ἡ ζωηφόρος Κόρη, καὶ τάφῳ νῦν
καλύπτεται;

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Πᾶσα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις
χορευέτω· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος,
ἡ τοῦ Ἀδάμ θυγάτηρ, πρὸς οὐ-
ρανὸν μεβίσταται.

Στίχ. Ἦμστε Κύριος τῷ Δαβὶδ.

Λάβε μοι κατὰ νοῦν, τὴν κλί-
νην τῆς Παρθένου, χοροῖς τῶν
Ἀποστόλων, εὐχόσμως κυκλου-
μένην, ἄδουσι τὴν ἐξόδιον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β΄.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα.

(Ζῆτει εἰς Λιτὴν τῆς Ἐορτῆς.)

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκικρήσατε, χεῖρας
κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀ-
θροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ
φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν
εὐφροσύνῃ τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μή-
τηρ μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς
τὰ ἄνω ἀπαίρειν ἐνδοξῶς· ἦν ὁ-
μνοῦντες αἰεὶ ὡς Θεοτόκον δοξά-
ζομεν.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν ἁ. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
τῆς Θεοτόκου.

ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου
ψυχὴ, εἰς τὸν Παράδεισον, ἡ κα-
θαρά σου σκηνή, μετατεθεισα ἐκ
φθορᾶς, ἀγάλλεται Παναγία· ὅθεν
ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύ-

ριος· δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ
τιμίῳ Λειψάνῳ σου· διὸ σὺν Ἀ-
ποστόλοις βοῶμεν. Χαῖρε ἡ Κε-
χαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τῆς Θεοτόκου.

ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐναν-
θρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην
τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστουργός σου
καὶ Θεός, πρὸς τὴν ἀκήρατον με-
τέστησεν εὐφροσύνην· ὤθεν σε σε-
πτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην
καθαράν καὶ ἀμόλυντον· καὶ Θεο-
τόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολο-
γοῦντες κραυγάζομεν. Χριστὸν δυ-
σώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σώσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Καὶ τοῦ Προφήτου, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Αἰνῶ γεγηθῶς τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα
Ἰωσήφ.

Ῥδὴ Α΄. ἦχος πλ. δ΄.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ασωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν χώ-
ρα ζώντων μεταστήσαντι, τὴν αὐ-
τοῦ κατὰ σάρκα, Παναγίαν Μη-
τέρα τὴν Ἀχραντον.

Ἰνα τὸ κάλλος βλέπης, καὶ κα-
ταπολαύης ὠραιότητος, τοῦ Υἱοῦ
σου Παρθένε, πρὸς αὐτὸν μετα-
στάσα ἀνέδραμες.

Νέκρωσιν πῶς ὑπέστης, ἡ τὸν
νεκρωτὴν ἄδου κυήτασα, καὶ νε-
κροῖς τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ νῦν
ζωὴν χαρισάμενον;

Θεοτοκίον.

Ῥφίης καθαριώτερα πάντων
τὸν καθαίροντα κυήτασα, ἀμαρ-

τίας Παρθένε, διὰ τοῦτό σε πιστεῖ
δοξάζομεν.

Ἦδὴ Γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Γῆ καὶ τὰ οὐράνια, τῇ Μετα-
στάσει σου χαίρουσι, Μήτηρ Θεοῦ,
διὰ σοῦ τυχόντα, παραδόξου ἐνώ-
σεως.

Εχαιρον οὐράνιοι, ὑποδεχόμε-
νοι Ἄγγελοι, σὲ ἀπὸ γῆς, ἀναφε-
ρομένην, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Γέγονε παράδοξος, ὡς περ ἡ
κύησις ἄχραντε, σοῦ ἀληθῶς, οὐ-
τω καὶ ἡ θεία, καὶ σεπτὴ σου Με-
τάστασις.

Ηρθης πρὸς σηνώματα, τὰ
ἐπουράνια πάναγνε, οὐσα Θεοῦ,
ἄχραντε Παρθένε, καθαρώτατον
τέμενος.

Κάθισμα, Προεόρτιον.

Ἦχος γ'. Τὴν ωραιότητα

Τὰ Προεόρτια τῆς Μεταστά-
σεως, πανηγυρίζοντες τῆς Θεο-
μήτορος, ἀγαλλιῶμενοι φαιδρῶς,
πρὸς αὐτὴν ἀνακράξομεν. Χαῖρε
ἡ ἀπαίρουσα, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρά-
νια. Χαῖρε ἡ τὰ πέρατα, τῇ Κοι-
μήσει ζωώσασα, διὸ νῦν μεταβαί-
νουσα μέμνησο, τοῦ κόσμου ἡ Κε-
χαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Ἦδὴ Δ'. Εἰσακήκου Κύριε.

Θάμβος εἶχε καὶ ἔκστασις, τοὺς
τοῦ Λόγου μύστας ὄρωντας Ἄ-
χραντε, σὲ νεκρὰν οὐσαν καὶ ἄφω-
νον, τῆς ζωῆς Μητέρα χρηματί-
ζουσαν.

Κηδεῖας! ὦ χάριτος! ὦ τῆς
ὑπὲρ λόγον τότε ὑμνήσεως! ἦν
προσηγὼν σὲ θεόφρονες, σὲ περιε-
στῶτες Παμμακάριστε.

Σὺ χωρίον εὐρύχωρον γέγονας
τοῦ Λόγου, ὅθεν μετήρέ σε, πρὸς
εὐρύχωρον καὶ Ἅγιον, Θεοτόκε,
λήξιν καὶ αἰώνιον.

Τὴν ἁγίαν σου Κοίμησιν, Ἄγ-
γελοι καὶ ἄνθρωποι μακαρίζουσι·
πάντων πέλεις γὰρ Βασίλισσα,
Βασιλέα πάντων ἡ κύησασα.

Ἦδὴ Ε'. Ὁρρίζοντες.

Ο τάφος σου κηρύττει Πανά-
μωμε, τὴν ταφὴν σου, καὶ τὴν
μετὰ σώματος, πρὸς οὐρανοῦς νῦν
Μετάστασιν.

Υμνήσατε Παρθένοι δοξάσατε,
Νεανίσκοι, Πρεσβῦται καὶ Ἀρχον-
τες, τῆς Θεοτόκου τὴν Κοίμησιν.

Θανοῦσα ἀθανάτους μετέβης
πρὸς κατοικίας, ἐχθρὸν θανατώ-
σασα, τῷ Τοκετῷ σου Πανάμωμε.

Εκύκλου Θεολήπτων, ἀνδρῶν
σε χοροστασίαι, ἐξοδίοις ῥήμασιν,
ὑμνολογοῦντές σε Δέσποινα.

Ἦδὴ Ϛ'. Τὴν δέψιν.

Ο οἶκος τὸν τοῦ παντός συνο-
χέα, ὁ χωρήσας μεταβαίνειν οἰκῆ-
σαι, πρὸς οὐρανοῦς, οὐρανὸς δε-
δειγμένος, Χριστοῦ καὶ Θρόνος,
καὶ μέγα παλάτιον, ἡ Πάναγνος
περιστέρα, ἥς τὴν θείαν ὑμνήσω-
μεν Κοίμησιν.

Υπόπτεροι ἐν νεφέλαις ἀρθέν-
τες, Ἄετοί ὡς ὑφιπέται τοῦ Λό-
γου, Γεθσημανῆ· συνελθόντες Παρ-
θένε, σὲ ἐπερώνουν ἀπαίρειν τὴν
μέλλουσαν, Πανύμνητε πρὸς οὐ-
ρανὸν, οὗς ὡς τέκνα Υἱοῦ σου ἡ-
λόγησας.

Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα πέλει,
κοσμικῶν ἀπὸ κοιλάδων; τίς αὕτη,
ἡ προπομπή, καὶ προπόρευσις ἐξ-

νης, τί τὸ δρώμενον μέγα μυστήριον; Ἡ πάντων ἐστὶ Βασιλῆς, καὶ Κυρία καὶ δόξα καὶ καύχημα.

Ἡλάλαζεν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, καὶ δακρύων ἐπληρώθη ἡνίκα, σοῦ τὴν ψυχὴν, τὴν ἀγίαν λιποῦσαν, τὸ θεοδόχον τεθέαται σκήνωμα· καὶ ὕμνησε θεοπρεπῶς, σοῦ τὴν θείαν Πανάμωμε Κοίμησιν.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆ ἐνδόξῃ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη, τῷ ἁλίῳ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερώς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι. Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος-

Νῦν εὐφραίνεσθω οὐρανός, σκιρτάτω πᾶσα κτίσις· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος ἀπὸ τῆς γῆς ἀπαίρει, καὶ πρὸς Παράδεισον μολεῖ· πᾶσα σωτηρία ἐπεφάνη ἐκ Θεοῦ, πρεσβεύουσα καὶ σκέπουσα. Διὸ καὶ Ἀποστόλων ἐπέδραμε πᾶσα ἡ χορεία, ἐκ περάτων ἀθροισθεῖσα· νεφέλαι γὰρ ἐφάνησαν ἄμφω ἀρπάσαι αὐτούς· ἐπέστησαν ἅμα τῇ Μητρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ ἀνεβόων. Χαῖρε θησαυρὸς τοῦ Μάννα τῆς διαθήκης. Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιδ΄. μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Μιχαίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Μάρκελλος ὁ Κύπριος, ἐπίσκοπος Ἀπαμείας, πυρὶ τελειοῦται ἐν ἔτει 379.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Λούκιος πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Συμεὼν ὁ Τραπεζούντιος, ὁ μαρτυρήσας ἐν Κωνσταν-

τινουπόλει, κατὰ τὸ 1653 ἔτος, ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ῥοδὴ Ζ΄. Παιδες Ἑβραίων.

Νόμους τῆς φύσεως λαβοῦσα, τῇ κυήσει σου τῷ ἀνθρωπίνῳ νόμῳ, θνήσκεις μόνη Ἀγνή, ζωώσασα τοὺς πύλαι, νενεκρωμένους ἄχραντε, ζωηφόρῳ τοκετῷ σου.

Μένει κεγὸς ὁ θεῖος τάφος, σοῦ τοῦ σώματος, τῆς χάριτος δὲ πλήρης· ποταμοὺς γὰρ ἡμῖν πηγάζει ἰαμάτων, καὶ ἀποπαύει ρεύματα, Παναγία Θεοτόκε.

Ἡρθῆ τὸ σῶμα μὲν τοῦ τάφου, παραμένει δὲ ἡμῖν ἡ εὐλογία, σοῦ Παρθένε ἀγνή, τυφλοὺς φωταγωγοῦσα, καὶ σοῦ τὸ εὐσυμπάθητον, ὑπεμφαίνουσα πλουσιώς.

Τόμο καινὴ ἐν ᾧ ὁ Λόγος, ἀναγέγραπται συνόδῳ ξενωπάτῃ, βίβλῳ πάντας ζωῆς, ἰκέτευε γραφῆναι, τοὺς τὴν σεπτὴν σου Κοίμησιν, καὶ παράδοξον ὕμνουντας.

Ῥοδὴ Η΄. Οἱ θεοβήμονες Παιδες.

Ἐκ τῶν περάτων ἐλθόντες οἱ περάτων, φωτισθῆσθε ἀπόστολοι, πρὸς τὴν Σιών παρεγένοντο, πέρας βίου λαβοῦσαν, κηδεύσαι σε Ἀχραντε.

Ῥητορευόντων οὐ σθένει πᾶσα γλῶσσα, οὐδὲ Ἀγγέλων ἀξίως, ἀνευφημησαί σε τάγματα· ἀσυγκρίτως γὰρ πάντων, ὑπέρκεισαι Δέσποινα.

Αγαλλιᾶσθω ἡ κτίσις αἱ νεφέλαι, ἐν τῇ παρουσίᾳ ἡμέρᾳ, δικαιοσύνην βανάτωσαν, τῆς Παρθένου τιμῶσαι, τὴν θείαν Μετάστασιν.

Θεοτοκίον.

Θεοτοκίον.

Ἴδε ὁ θρόνος Κυρίου ὑπερέχων
τὰ Χερουβίμ καὶ τοὺς θρόνους,
γῆθεν ὑψοῦται τεθήσεται, εἰς βα-
σίλεια θεῖα ἢ μὴ Πανάμωμος.

Ῥδὴ Θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὡς πάντων φαιδρότερα, τῶν
ἐπουρανίων, τοὺς ὑμνητάς, τῆς
φαιδράς σου Κοιμήσεως, τῶν σῶν
χαρίτων τῷ φέγγει φαιδρυνον, φώ-
τισον.

Σχιρτήσατε καρδίαι, πάντων
εὐσεβούντων, ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς
μόνης Θεοπαίδος, τῇ ἀκοιμήτῳ
πρεσβείᾳ ταύτης σωζόμεναι.

Ἡ γῆ πανηγυρίζει, ἄγγελοι
σχιρτῶσιν, ἀγαλλιώνται δὲ πάν-
τες οἱ Δίκαιοι, ἐν τῇ Κοιμήσει σου
Κόρη ὑμνολογοῦντές σε.

Φιλάγαθε Παρθένε, ῥᾶνον ἐπὶ
πάντας τὰ ἀγαθὰ σου ἐλέη, καὶ
σῶσον ἡμᾶς, ἢ τὸν πανάγαθον
Λόγον ἀποκύησασα.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Προφήτου.

ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκούεσθε.

Προσφόρως ἐξελεύσεται, ἄρ-
χων τε καὶ ἡγούμενος, ὃς ποιμα-
νεῖ ἐν εἰρήνῃ λαὸν τὸν τούτου προ-
έφης, Θεοῦ Προφήτα Μιχαῖα, Βη-
θλεὲμ ἐξορμώμενος, οὐ ἀληθῶς αἰ-
ἐξοδοί, ἐξ ἡμερῶν τοῦ αἰῶνος, δι'
οὐ ἐσώθημεν πάντες.

Ἔτερον Προσόρτιον, ὅμοιον.

Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως,
τὴν μνήμην τὴν ὑπέρολαμπρον,
πανηγυρίζοντες πόθῳ, ἐξάδωμεν
Θεοτόκε· σὺ δὲ ὡς Μήτηρ ἄχραντε
πρὸς τὸν Υἱὸν ἀπαίρουσα, ἐν δόξῃ
σου καὶ Κύριον, Χριστιανῶν ὑπε-
ρεύχου, τῶν πίσει σε ἀνυμνοῦντων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶνων, Στιχηρὰ
προσόμοια τῶν Προσορτίων.

ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά·

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροί-
ζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον
ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνα-
μῳ νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνά-
παυσίν σου.

Νύμφη ἢ τοῦ Θεοῦ Βασίλισσα
Παρένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἢ δόξα
καύχημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν
Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀ-
λήθειαν.

Ἡθροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν
παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κό-
σμου, κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα, τὸ
θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Δέσποινα ἀγαθῇ, τὰς ἀγίας
σου χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱὸν σου
ἄρον, τὸν φιλόψυχον Πλάστην,
οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις

Τῆ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπερ-
αγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτό-
κου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν ἡ παρούσα Ἑορτὴ τῆς Θεοτό-
κου τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ
Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολο-
γίαν τοῦ Μακάριος ἀνθρ, ψάλλομεν Στι-
χηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἑορτῆς
ς'. Δόξα, καὶ νῦν Θεαρχίῳ νεύματι. Ἐπ-
σοδος. Φῶς ἰλαρὸν Προκείμενον τῆς ἡ-
μέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορ-
τῆς.

παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλλόντες ἐκ περάτων, παντοδυναμῶ νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀναπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Ηθροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Δέσποινα ἀγαθὴ, τὰς ἀγίας σου χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱὸν σου ἄρον, τὸν φιλοψυχον πλάστην, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Ἀπολυτικίον. Ἐν τῇ Γεννήσει.

Καὶ Ἀπολυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογοῦμεν τοῦ Μακαρίου ἀνῆρ, τὴν ἁ. Στασιν.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν σίχους ς': καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος ἁ. Αὐτόμελον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐν μνημεῖῳ τίθεται, καὶ κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος γίνεται. Εὐφραίνου Γεθσημανῆ, τῆς Θεοτόκου τὸ ἅγιον

τέμενος. Βοήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν Γαβριὴλ κεκτημένοι ταξίαρχον, Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Βαβαὶ τῶν σῶν μυστηρίων ἀγγή! τοῦ Ὑψίστου θρόνος, ἀνεδείχθης Δέσποινα, καὶ γῆθεν πρὸς οὐρανόν, μετέστης σήμερον. Ἡ δόξα σου εὐπρεπῆς, θεοσεγγέσιν ἐκλάμπουσα χάρισι. Παρθένοι σὺν τῇ Μητρὶ, τοῦ Βασιλέως, πρὸς ὕψος ἐπάροητε. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν σὴν δοξάζουσι Κοίμησιν, Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Ἀρχαί, Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Χερουδίμ, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ. Ἀγάλλονται γηγενεῖς, ἐπὶ τῇ θείᾳ σου δόξῃ κοσμούμενοι. Προσπίπτουσι βασιλεῖς, σὺν Ἀρχαγγέλοις, Ἀγγέλοις καὶ μελποῦσι. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ἁ.

Θεαρχίῳ νεύματι, πάντοθεν οἱ θεοφόροι Ἀπόστολοι, ὑπὸ νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι.

Ἦχος πλ. ἁ.

Καταλαβόντες τὸ πανάχραντον καὶ ζωαρχικόν σου σκῆνος, ἐξόχως ἠσπάζοντο.

Ἦχος β'.

Αἰ δὲ ὑπέρταται τῶν οὐρανῶν Δυνάμεις, σὺν τῷ οἰκείῳ Δεσπότη παραγεγόμεναι.

Ἦχος πλ. β'.

Τὸ θεοδόχον καὶ ἀκραιονέστα-

τον

τον σῶμα προπέμπουσι, τῷ δέει κρατούμεναι· ὑπερκοσμίως δὲ προφύχοντο, καὶ ἀοράτως ἐβόων, ταῖς ἀνωτέραις Ταξιαρχίαις. Ἴδου ἡ Παντάνασσα Θεόπαις παραγγέγονεν.

Ἦχος γ'.

Ἄρατε πύλας, καὶ ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε, τὴν τοῦ ἀεννάου φωτὸς Μητέρα.

Ἦχος βαρὺς.

Διὰ ταύτης γὰρ ἡ παγγενῆς τῶν βροτῶν σωτηρία γέγονεν· ἡ ἀτενίζειν οὐκ ἰσχύομεν, καὶ ταύτη ἄξιον γέρας ἀπονέμειν ἀδύνατον.

Ἦχος δ'.

Ταύτης γὰρ τὸ ὑπερβάλλον, ὑπερέχει πᾶσαν ἔννοιαν.

Ἦχος κλ. δ'.

Διὸ ἄχραντε Θεοτόκε, αἰεὶ σὺν ζωηφόρῳ Βασιλεῖ, καὶ τόκω ζῶσα, πρέσβευε διηνεκῶς, περιφρουρήσαι καὶ σῶσαι, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας τὴν νεολαίαν σου· τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κεκτήμεθα.

Ἦχος α'.

Εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀγλαοφανῶς μαχαρίζοντες.

Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρῶν, καὶ ἀπήνητησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδω γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἑστηριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρα-

νόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς· καὶ εἶπεν. Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, μὴ φοβοῦ. Ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν καὶ Λίβαν καὶ Βορρᾶν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολάς· καὶ ἀνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ, διαφυλάσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὐ ἐὰν πορευθῆς· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγήθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν. Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἴκος Θεοῦ· καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεφέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ Ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με. Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθή-

σεται,

σεται, και ουδεις ου μη διελθη δι' αυτης· ουτι Κυριος ο Θεος Ισραηλ εισελευσεται δι' αυτης, και εσται κεκλεισμενη. Διοτι ο ηγουμενος ουτος καθηται επ' αυτην, του φαγειν αρτον. Κατα την οδον του Αιλαμ της πυλης εισελευσεται, και κατα την οδον αυτου εξελευσεται. Και εισηγαγε με κατα την οδον της πυλης της προς Βορραν, κατεναντι του οικου και ειδον, και ιδου πληρης δόξης ο οικος Κυριου.

Παροιμιων το 'Ανάγνωσμα.

Η σοφία ωκοδόμησεν εαυτην οικον, και υπηρεισε στύλους επτά. Ήσφαξε τα εαυτης θυματα, και εκερασεν εις κρατηρα τον εαυτης οϊνον, και ητοιμασατο την εξυτης τραπεζαν. Απεστειλε τους εαυτης δούλους, συγκαλουσα μετα υψηλου κηρύγματος επι κρατηρα, λεγουσα. Ος εστιν αρρων, εκκλινατω προς με. Και τοις ενδεεσι φρενων ειπεν. Ελθετε, φαγετε τον εμον αρτον, και πιετε οϊνον, ον κεκερακα υμιν. Απολειπετε αφροσυνην, και ζησεσθε· και ζητησατε φρόνησιν, ινα βιωσητε, και κατορωσητε συνεσιν εν γνωσει. Ο παιδευων κακους, ληψεται εαυτω τιμιαν. Ελεγχων δε τον ασεβη, μωμησεται εαυτον· οι γαρ ελεγχοι τω ασεβει μωλωπις αυτω. Μη ελεγγε κακους, ινα μη μισησωσι σε· ελεγγε σοφον, και αγαπησει σε. Δειδου σοφω αφαρμην, και σωφωτερος εσται· γνωριζε δικαιο, και προσθησει του δεχεσθαι. Αρχη σοφιας, φοβος Κυριου· και βουλη

Αγιων, συνεσις· το δε γινωμαι νομον, διανοιας εστιν αγαθης. Τωτω γαρ τω τροπω πολυν ζησεις χρονον, και προστεθησεται σοι ετη ζωης.

Εις την Λιτην. Στιχηρα 'Ιδιόμελα, ηχος α.

Επρεπε τοις αυτοπταις του Λόγου και υπηρέταις, και της κατα σαρκα Μητρος αυτου, την Κοιμησιν εποπτευσαι, τελευταιον ουσαν επ' αυτη μυστηριον· ινα μη μονον την απο γης του Σωτηρος αναθασιν θεασωνται, αλλα και της τεκουσης αυτον τη μεταθεσει μαρτυρησωσι. Διο περ παντοθεν, θεια δυναμει περαιωλεντες, την Σιων κατελαμβανον· και προς ουρανον επειγομενην, προεπεμπον την ανωτεραν των Χερουβιμ· ην και ημεις, συν αυτοις προσκυνουμεν, ως πρεσβευουσαν υπερ των ψυχων ημων.

Ηχος β'. Ανατολιου.

Η των ουρανων υψηλοτερα υπαρχουσα, και των Χερουβιμ ενδοξοτερα, και πασης κτισεως τιμιωτερα· η δι' υπερβαλλουσαν καθαροτητα, της αιδιου ουσιας δοχειον γεγεννημενη, εν ταϊς του Υιου χερσι, σημερον την παναγιαν παρατιθεται ψυχην, και συν αυτη πληρουται τα συμπαντα χαρας, και ημιν δωρεϊται το μεγα ελεος.

Ο αυτος. 'Ιωαννου.

Η παναμωμος νομφη, και Μητηρ της ευδοκιας του Πατρος· η θεω προσορισθεϊσα εις εαυτου κατοικησιν, της ασυγχυτου ενωσσεως, σημερον την αχραντον ψυχην, τω

Ποιη-

Ποιητῆ καὶ Θεῷ παρατίθεται ἢν Ἄσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἢ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἢ λαμπὰς τοῦ ἀπροσίτου φωτός, ἢ σωτηρία τῶν πιστῶν καὶ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος μακαρίσωμεν· ἐν χειρσὶ γὰρ τοῦ Υἱοῦ, τὴν ψυχὴν τὴν ἁμωμον ἐναπέβετο· ὅθεν τῇ Ἁγίᾳ Κοιμήσῃ αὐτῆς, ὁ κόσμος ἀνεζωοποιήθη, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς, μετὰ τῶν Ἄσωμάτων, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἑορτάζων φαιδρῶς.

Δόξα, ἦχος πλ. α'. Θεοφάνους.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χορείαν στησώμεθα· δεῦτε καταστέψωμεν ἄσμασι τὴν Ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Σήμερον γὰρ οὐρανὸς ἐφαπτοῖ τοὺς κόλπους, δεχόμενος τὴν τετοκυῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον· καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἀποδίδουσα, τὴν εὐλογίαν στολιζέται καὶ εὐπρέπειαν. Ἄγγελοι χοροστατοῦσι σὺν Ἀποστόλοις, περιδεῶς ἐνατενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μετισταμένης, τῆς τεκούσης τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. Πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι. Συγγενοῦς οἰκειότητος μὴ ἐπιλάβῃ Δέσποινα, τῶν πιστῶς ἑορτάζοντων, τὴν παναγίαν σου Κοίμησιν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἄσατε λαοί, τῇ Μητρὶ τοῦ

Θεοῦ ἡμῶν, ἄσχετε· σήμερον γὰρ τὴν ὀλόφωτον ψυχὴν αὐτῆς, εἰς τὰς ἀχράντους παλάμας, τοῦ ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντος ἀνευ σποράς, παρατίθῃσιν· ὧ καὶ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένη, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος δ'.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν Παναγίαν Παρθένον ἀγνήν, ἐξ ἧς ἀβρόχως προήλθε, σαρκωθείς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, κράζοντες καὶ λέγοντες. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. Μακαρία ἡ γαστήρ, ἢ χωρήσασα Χριστόν· Αὐτοῦ ταῖς ἀγίαις χειρσὶ τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρέσβευε ἄχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σέ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Δαυϊτικὴν ᾠδὴν σήμερον λαοί, ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ. Ἄπεινεθῆσονται, φησὶ, τῷ Βασιλεῖ παρβένοι ὀπίσω αὐτῆς, ἀπεινεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει. Ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαβὶδ,

δι'

δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότου, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται· ἦν ὡς Μητέρα Θεοῦ ἀνυμνοῦντες, βδῶμεν καὶ λέγομεν. Σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογούντάς σε Θεοτόκον, ἀπὸ πάσης περιστάσεως καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Οτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης, Πέτρος τε ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν Θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ θεῖος τῶν Ἀποστόλων χορὸς, ἐκφαντορικαῖς θεολογίαις, ὑμνολογοῦντες τὸ θεῖον καὶ ἐξαίσιον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον, καὶ τὸ ζωαρχικόν, καὶ θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον πανύμνητε. Ὑπερθεν δὲ αἱ πανάγια, καὶ πρεσβύταται τῶν Ἀγγέλων Δυνάμεις τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κεκυφῦται ἀλλήλαις ἔλεγον. Ἄρατε ὑμῶν τὰς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητήν· δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον. Διὸ περ καὶ ἡμεῖς τὴν μνήμην σου ἐορτάζοντες, ἐκβοῶμέν σοι Πανύμνητε· Χριστιανῶν τὸ κέρας ὑψώσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'.

Εν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας· ἐν τῇ Κοιμῆσει, τὸν

κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μητὴρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς· καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σοῖς λυτρουμένη; ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαβὶδ, τίς ἡ παροῦσα ἐορτή; Ἦν ἀνύμνησά φησιν, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα Θεοπαῖδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτήν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονὰς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἀνευ σποράς γεννηθείς· καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι Χαίρε, ἡ μεταστάσα πρὸς τὰ ἄνω Βασιλεία.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο πάντιμος χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμασῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἀχραντὸν Θεοτόκε Πανύμνητε· οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήρη, τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες· ἦν πίστει ἐορτάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, ἦχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Εν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος, ἐν τῇ Κοιμῆσει σου, νέκρωσις ἄφθορος· θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρε-

σοτρό-

φώτρόφως ἀγνεύουσα; πῶς δὲ ἡ
Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζου-
σα; διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν
σοι, Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνο τοῦ
δ'. ἤχος. Προκείμενον ἤχος δ'.

Μνησθήσασαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε.

Πᾶσα πνοή.

Μετὰ δὲ τὸ εὐαγγέλιον, καὶ τὸν Ν.

Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸ παρὸν ἰδιόμελον.

ἤχος πλ. β'. Βύζαντος.

Οτε ἡ Μετάστασις τοῦ ἀχράν-
του σου σκῆνους ἠτύτρεπιζετο, τό-
τε οἱ Ἀπόστολοι περικυκλοῦντες
τὴν κλίνην, τρόμῳ ἐώρων σε· καὶ
οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκῆνει,
θάμβει συνείχοντο· ὁ δὲ Πέτρος
σὺν δάκρυσιν ἐβόα σοι· Ὡ Παρθέ-
νε, ὄρω σε τρανώς ἠπλωμένην ὑ-
πτίαν, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, καὶ
καταπλήττομαι, ἐν ἧ ἐσκήνωσε
τῆς μελλούσης ζωῆς ἡ ἀπολαυ-
σις. Ἄλλ' ὦ Ἀχραντε, ἰκέτευε
ἐκτενῶς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν,
τοῦ σώζεσθαι τὴν πόλιν σου ἀ-
τρωτον.

Εἶτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες· ὁ α'.
μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ ὁ δ'. εἰς
Γ'. ὕστερον δὲ πάλιν οἱ Εἰρμοί. Κανὼν
πρῶτος, οὗ ἡ Ἀρροστιχίς.

Πανηγυριζέτωσαν οἱ θεόφρονες.

Ποίημα. Κυροῦ Κοσμά.

ᾠδὴ Α'. ἤχος α'. Ὁ Εἰρμός.

«Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ,
ἡ ἱερά καὶ εὐκλεῆς Παρθένε μνή-
μη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς
εὐφροσύνην τοῦς πιστοῦς, ἐξαρ-

χούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ
τυμπάνων τῷ σῶφ, ἄδοιτας Μονο-
γενεῖ, ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.»

Ἀμφεπονεῖτο αὐλῶν τάξις,
οὐρανοβάμων ἐν Σιών τὸ θεῖον σώ-
μα σου· ἀπῶν δὲ συρρέυσασα, τῶν
Ἀποστόλων ἡ πληθὺς, ἐκ περά-
των Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρ-
δην· μεθ' ὧν ἄχραντε, σοῦ τὴν
σεπτὴν Παρθένε μνήμην δοξάζο-
μεν.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἤρω,
κατὰ τῆς φύσεως ἀγνή Θεὸν κυή-
σασα· ὁμῶς μιμουμένη δὲ, τὸν
Ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν
ὑποκῦπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νό-
μοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ
ἐγειρή διαιωνίζουσα.

Κανὼν δεύτερος.

Ποίημα. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ Α'. ἤχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ
πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λό-
γον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μη-
τρὶ, καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς πα-
νηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος,
ταύτης τὴν Κοίμησιν.»

Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μα-
ριάμ τῇ Προφήτιδι, ᾠδὴν τὴν ἐ-
ξόδιον, νῦν ἀλαλάξατε· ἡ Παρθέ-
νος γὰρ, καὶ μόνη Θεοτόκος, πρὸς
λήξιν οὐράνιον διαβιβάζεται.

Αξίως ὡς ἔμψυχον, σὲ οὐρα-
νὸν ὑπεδέξαντο, οὐράνια Πάναγνε,
σεῖα σκηνώματα, καὶ παρέστηχας,
φαιδρῶς ὠραισμένη, ὡς Νύμφη
Πανάμωμος, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

ᾠδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Η** δημιουργική, καὶ συνεκτι-
κὴ τῶν ἀπάντων Θεοῦ σοφία καὶ
δύνα-

δύναμις, ἀκλίνη, ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριζον Χριστέ· μό-
νος γὰρ εἶ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀ-
ναπαυόμενος.»

Γυναϊκά σε-θνητήν, ἀλλ' ὑπερ-
φυῶς καὶ Μητέρα Θεοῦ εἰδότες
Πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι,
πεφρικυαίαις ἤπτοντο χερσὶ, δόξῃ
ἀπαστράπτουσαν, ὡς Θεοδόχον
σκήνος θεώμενοι.

Γπέφθασε χερσὶ, ταῖς ὑβριστι-
καῖς τοῦ ἀθάδους, τομὴν ἢ δίκην
ἐπάσασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος,
τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ κιβωτῶ, δό-
ξῃ τῆς Θεότητος, ἐν ᾗ ὁ Λόγος
σὰρξ ἐχορημάτισε.

Κανὼν δεῦτερος. Ὁ Εἰρμός.

«**Τ**οὺς σοὺς ὑμολόγους Θεο-
τόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄβλος πηγὴ,
θίασον συγκροτήσαντας, πνευμα-
τικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ
μνήμῃ σου, στεφάνων δόξης ἀ-
ξίωσον.»

Θνητῆς ἐξ ὀσφύος προαχθεῖσα
τῇ φύσει κατάλληλον Ἄγνη, τὴν
ἐξοδὸν διήνυσας· τεκοῦσα δὲ τὴν
ὄντως ζῶην, πρὸς τὴν ζῶην μεθέ-
στηκας, τὴν θείαν καὶ ἐνυπόστατον.

Δῆμος Θεολόγων ἐκ περάτων,
ἐξ ὕψους Ἀγγέλων δὲ πληθὺς,
πρὸς τὴν Σιών ἠπείγοντο, παντο-
δυνάμῳ νεύματι, ἀξιοχρέως Δέ-
σποινα, τῇ σῇ ταφῇ λειτουργή-
σοντες.

Ἡ Ἰακωβή. Ἦχος πλ. α΄.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γε-
νεαὶ, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ
ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν
χωρηθῆναι ἠδούκησε, Μακάριοί
ἐσμεν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε

ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς
προσεβύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆ-
πτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σὺς ἐ-
κεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦν-
τες βοῶμέν σοι. Χαῖρε Κεχαριτω-
μένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ῥδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

«**Ρ**ῆσεις προφητῶν καὶ αἰνίγ-
ματα, τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν
τὴν ἐκ παρθένου σου Χριστέ, φέγ-
γος ἀστραπῆς σου, εἰς φῶς ἐθνῶν
ἐξελεύσεσθαι· καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσ-
σος, ἐν ἀγαλλιάσει. Τῇ δυνάμει
σου δόξα Φιλάνθρωπε.»

Ἰδετε λαοὶ καὶ θαυμάσατε· τὸ
ὄρος γὰρ τὸ ἅγιον, καὶ ἐμφανέ-
στατον Θεοῦ, τῶν ἐπουρανίων βου-
νῶν, ἐφ' ὑπερθεν αἰρεται, οὐρανὸς
ἐπίγειος, ἐν ἐπουρανίῳ καὶ ἀφ-
θάρτῳ χθονὶ οἰκίζομενος.

Ζωῆς αἰδίου καὶ κρείττονος, ὁ
θάνατός σου γέγονε, διαβατήριον
Ἄγνη, ἐκ τῆς ἐπικήρου, πρὸς θεί-
αν ὄντως καὶ ἄρρευστον, μεθιστῶν
σε ἄχραντε, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν
Υἱὸν καθορᾶν σου καὶ Κύριον.

Επήρθησαν πύλαι οὐράναι, καὶ
Ἄγγελοι ἀνύμνησαν, καὶ ὑπεδέ-
ξατο Χριστὸς, τὸ τῆς παρθενίας
αὐτοῦ, μητρῶον κειμήλιον. Χε-
ρουβὶμ ὑπεῖξέ σοι, ἐν ἀγαλλιάσει,
Σεραφὶμ δὲ δοξάζει σε χαίροντα.

Κανὼν δεῦτερος. Ὁ Εἰρμός.

«**Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βου-
λήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώ-
σεως, σοῦ τοῦ Υἱοῦ σου, ὁ Προ-
φήτης Ἀβθακούμ, κατανοῶν ἐ-
κραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.»

Θάμβος ἦν θεάσασθαι τὸν οὐ-
ρανόν,

ρανόν, τοῦ Παμβασιλέως τὸν ἐμψυχον, τοὺς κενεῶνας ὑπερχόμενον τῆς γῆς. Ὡς θαυμαστά τὰ ἔργα σου! Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εν τῇ Μεταστάσει σου Μῆτερ Θεοῦ, τὸ εὐρυχωρότατον σῶμά σου καὶ θεοδόχον, τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἱερωτάταις πτέρυξι, φόβῳ καὶ χαρᾷ συνεκάλυπτον.

Εὶ δ' ἀκατάληπτος ταύτης καρπός, δι' ὃν οὐρανὸς ἐχρημάτισε, ταφὴν ὑπέστη, ἐκουσίως ὡς θνητός, πῶς τὴν ταφὴν ἀρνήσεται, ἢ ἀπειρογάμως κυήσασα;

Ῥδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

« **Τ**ὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος, τῶν ἀρετῶν σου Χριστέ διηγῆσομαι· ἐξ αἰδίου γὰρ δόξης συναίδιον, καὶ ἐνυπόστατον λάμπας ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σωματωθεῖς, ἀνέτελλας ἥλιος.

Ὡς ἐπὶ νεφέλης Παρθένε, τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος ὀχούμενος, πρὸς τὴν Σιών ἐκ περάτων λειτουργησαί σοι, τῇ νεφέλῃ τῇ κούφῃ ἠθροίζετο· ἀφ' ἧς ὁ Ὑψιστος Θεός, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, δικαιοσύνης ἔλαμψεν ἥλιος.

Σαλπίγγων θεόληπτοι γλῶσσαι, τῶν Θεολόγων ἀνδρῶν εὐχέστερον, τῇ Θεοτόκῃ ἐβόων τὸν ἐξόδιον, ἐνηχούμεναι ὕμνον τῷ Πνεύματι. Χαίροις ἀκήρατε πηγῇ, τῆς τοῦ Θεοῦ ζωαρχικῆς, καὶ σωτηρίου πάντων σαρκώσεως.

Κανὼν δεῦτερος. Ὁ Εἰρμός.

« **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγα-

με Παρλένε, γῆθεν μετέστης πρὸς αἰωνίους μονάς, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν, πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.»

Κροτεῖτωσαν σάλπιγγες, τῶν Θεολόγων σήμερον· γλῶσσα δὲ πολύφθογγος ἀνθρώπων νῦν εὐφημείτω· περιηχείτω ἀῆρ, ἀπείρω λαμπόμενος φωτί· Ἀγγελοι ὑμνεῖτωσαν, τῆς Παρθένου τὴν Κοίμησιν.

Τὸ σχεῦος διέπρεπε, τῆς ἐκλογῆς τοῖς ὕμνοις σου, ὄλος ἐξιστάμενος Παρθένε, ἐκδημος, ὄλος ἱερωμένος Θεῷ, τοῖς πᾶσι θεόληπτος καὶ ὢν, ὅτιως καὶ δεικνύμενος, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

« **Α**λιον, ποιτογενές, κητῶν ἐντόπιον πῦρ, τῆς τριήμερου ταφῆς σου, τὸ προεικόνισμα, οὗ Ἰωάννης ὑποφῆτης ἀναδέδεικται· σεσωσμένος γὰρ ὡς καὶ προπέπωτο, ἀσινῆς ἐβόα. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Ἄναξ ὁ πάντων Θεός· ἐν γὰρ τῇ τίκτειν Παρθένον ὡσπερ ἐφύλαξεν, οὕτως ἐν τάφῳ τὸ σῶμα διετήρησεν, ἀδιάφθορον, καὶ συνεδόξασε, θεία μεταστάσει, γέρα σοι ὡσπερ Υἱός, Μητρί χαριζόμενος.

Ὀντως σε ὡς φαινήν λυχνίαν, ἀύλου πυρός, θυμιατήριον θείου χρύσεον ἀνθρακος, ἐν τοῖς Ἀγίων Ἀγίοις κατεσκήνωσε, στάμνον, ῥάβδον τε πλάκα θεόγραφον, κιβωτὸν ἁγίαν, τράπεζαν Λόγου ζωῆς, Παρθένε ὁ τόκος σου.

43 Κανὼν

Κανών δεύτερος Ὁ Εἰρμός.

«**Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.»

Εκ σοῦ ζωὴ ἀνατέταλκε, τὰς κλεῖς τῆς παρβενίας μὴ λύσασα πῶς οὖν τὸ ἄχραντον, ζωοχικόν τε σου σκήνωμα, τῆς τοῦ θανάτου πείρας, γέγονε μέτοχον;

Ζωὴς ὑπάρξασα τέμενος, ζωὴς τῆς αἰδίου τετύχηκας· διὰ θανάτου γάρ, πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέβηκας, ἢ τὴν ζωὴν τεκοῦσα τῆ ἐνυπόστατον.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωὴς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείγισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνομνήσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφορὰν, λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Τῷ αὐτῷ μηνί ιε'. Ἡ σεβασμία Μετάστασις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἁειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοῦταιραν Κόρην.

Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκότος.

Ζῆ αἰεὶ Θεομήτωρ κἂν δεκάτῃ θάνε πέμπτη.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ι**ταμῶ θυμῶτε καὶ πυρί, θεῖος ἔρωσ ἀντιπαττόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδοῦσίζε· τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν Ὁσίων τριφθόγγῳ λύρα ἀντιφθεγγόμενος μουσικοῖς ὀργανοῖς ἐν μέσῳ φλογός. Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.»

Θεοτεύκτους πλάκας Μωσῆς, γεγραμμένας τῷ θεῷ Πνεύματι, ἐν θυμῷ συνέτριψεν· ἀλλ' ὁ τοῦτου Δεσπότης, τὴν τεκοῦσαν ἀσινῆ τοῖς οὐρανοῖς φυλάξας δόμοις, νῦν εἰσώκισατο. Σὺν αὐτῇ σκιρτῶντες βοῶμεν Χριστῷ. Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Εν κυμβάλοις χειλίσιν, ἀγνοῖς μουσικῇ τε καρδίας φόρμιγγι, ἐν εὐήχῳ σάλπιγγι, ὑψηλῆς διανοίας τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς, ἐν τῇ εὐσήμεν κλητῇ ἡμέρᾳ τῆς Μεταστάσεως, πρακτικαῖς κροτοῦντες βοῶμεν χερσίν. Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεόβερων ἠθροισταιλαδὸς τῆς γὰρ δόξης Θεοῦ τὸ σκήνωμα, ἐκ Σιῶν μεθίσταται, πρὸς οὐράνιον δρόμον, ἐνθα ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων, φωνὴ ἀρράστου ἀγαλλιά-

λιά-

λιάσεως, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ βοώντων Χριστῶ. Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν Δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

« Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον. Ὑπερούμητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι τῆς Παρθένου τε, καὶ Θεομήτορος, τὴν μνήμην σέβοντες, πρεσβῦται καὶ ἄρχοντες, καὶ βασιλεῖς σὺν κριταῖς, μελωδήσατε. Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σάλπισάτωσαν τῇ σάλπιγγι τοῦ Πνεύματος, ὄρη οὐράνια· ἀγαλλιάσθωσαν νῦν, βουνοί, καὶ σκιρτάτωσαν βεῖοι Ἀπόστολοι· ἡ Βασίλισσα, πρὸς τὸν Υἱὸν μερίζεται, σὺν αὐτῷ αἰεὶ κρατοῦσα.

Ἡ πανίερος Μετάστασις τῆς θείας σου, καὶ ἀκηράτου Μητρὸς, τὰ ὑπερκόσμια, τῶν ἀνω Δυνάμεων, ἤθροισε τέγματα, συνευφραίνεσθι, τοῖς ἐπὶ γῆς σοι μέλπουσιν. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ II. Ὁ Εἰρμός.

« Φλόγα ὀροσίζουσαν Ὅσιους, δυσσεβεῖς δὲ καταπλέγουσαν, Ἀγγελος Θεοῦ ὁ πανσθενής, ἔδειξε Παισὶ ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν εἰργάσατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θανάτου, καὶ ζωὴν ἐλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι. Τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. »

Ῥήμασιν εἶχοντο τῆς θείας, Κιβωτοῦ τοῦ ἀγιάσματος, πᾶσα ἡ πληθὺς τῶν Θεολόγων ἐν τῇ Σιών. Ποῦ νῦν ἀπαίρεις σκηνὴν κραυγάζοντες, Θεοῦ τοῦ ζῶντος; Μὴ δι-αλίπης ἐποπτεύουσα, τοὺς πιστεῖ μέλποντας. Τὸν Δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅπως ὑψώσασα τὰς χεῖρας, ἐδημοῦσα ἡ πανάμωμος, χεῖρας τὰς Θεὸν ἠγκαλισμένας, σωματικῶς ἐν παρρησίᾳ, ὡς Μητὴρ ἔφησε πρὸς τὸν τεχλέντα. Οὐς μοι ἐκτίσω, εἰς αἰῶνας φύλαττε βοῶντάς σοι. Τὸν δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

« Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. »

Τὴν μνήμην σου ἄχραντε Παρθένε, Ἀρχαί τε καὶ Ἐξουσίαι σὺν Δυνάμεσιν, Ἀγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ δοξάζουσι, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ· ἀνθρώπων δὲ τὸ γένος ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ ξένως οἰκήσας Θεοτόκε, ἐν τῇ ἀχράντῳ νηδίῳ σου σαρκούμενος, οὗτος τὸ πανίερον, πνεῦμά σου δεξάμενος, ἐν ἐκτύπῳ κατέπαυσεν, ὡς ἀρεϊλέτης Υἱός· διό σε τὴν

Παρέ-

Παρθένον ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦ-
μεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν θαυμά-
των, τῆς Ἀειπαρθένου τε καὶ Θεο-
μητόρος! τάφον γὰρ οἰκήσασα,
ἔδειξε Παράδεισον· ὧ παρεστῶτες
σήμερον, χαίροντες ψάλλομεν.
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰ-
ῶνας.

ᾠδὴ Θ΄.

Μεγαλυνάριον, ὅπερ στιχολογεῖ-
ται ἐν ἐκάστῳ τροπαρίῳ τοῦ
παρόντος Κανόνος.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε,
τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ὁ Εἰρμός.

«Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄ-
ροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε· παρ-
θενεὺε γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προ-
μνηστεύεται θάνατος. Ἦ μετὰ τό-
κον Παρλένος, καὶ μετὰ θάνατον
ζῶσα, σώζεις αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν
κληρονομίαν σου.»

Ἐξίσταντο Ἀγγέλων αἱ δυνά-
μεις, ἐν τῇ Σιών σκοπούμεναι, τὸν
οἰκεῖον Δεσπότην, γυναικείαν ψυ-
χὴν χειρίζομενον· τῇ γὰρ ἀχράν-
τως τεκούσῃ, υἱοπρεπῶς προσεφώ-
νει. Δεῦρο σεμνή, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ
συνδοξάσθητι.

Συνέστειλε χορὸς τῶν Ἀπο-
στόλων, τὸ θεοδόχον Σῶμά σου,
μετὰ δέους ὁρῶντες, καὶ φωνῇ λι-
γυρᾷ προσφθεγγόμενοι. Εἰς οὐρα-
νίους θαλάμους, πρὸς τὸν Υἱὸν
ἐκφοιτῶσα, σώζεις αἰεὶ, Θεοτόκε
τὴν κληρονομίαν σου.

Κανὼν δεῦτερος.

Μεγαλυνάριον στιχολογούμενον
καὶ αὐτὸ ὡς τὸ ἄνωτέρω.

Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθέ-

νου, ὁρῶντες, ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ
δοξῆς ἀπαίρει, ἀπότῃς γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Ὁ Εἰρμός.

« Ἄπας γηγενῆς, σχιρτάτω τῷ
Πνεύματι λαμπαδοχούμενος, πα-
νηγυρίζετω δέ, ἀύλων νόων φύσις
γεραίρουσα, τὴν ἱεράν Μετάστασιν
τῆς Θεομητόρος, καὶ βοάτω· χαί-
ροις Παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀ-
γνῆ ἀειπάρθενε.»

Δεῦτε ἐν Σιών, τῷ θείῳ καὶ
πίονι, ὄρει τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ἀγλα-
λιασώμεθα, τὴν Θεοτόκον ἐνοπτρι-
ζόμενοι· πρὸς γὰρ τὴν λίαν κρείτ-
τονα, καὶ θειοτέραν σκητὴν, ὡς
Μητέρα, ταύτην εἰς τὰ ἅγια, τῶν
ἁγίων Χριστὸς μετατίθησι.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ τῷ τάφῳ προ-
σέλθωμεν τῆς Θεομητόρος, καὶ
περιπτυσώμεθα, καρδίας χεῖλη ὁμ-
ματα μέτωπα, εἰλικρινῶς προσά-
πτοντες, καὶ ἀρυσώμεθα, ἰαμάτων,
ἄφθονα χαρίσματα, ἐκ πηγῆς ἀεν-
νάου βλυστάνοντα.

Δέχου παρ' ἡμῶν, ὠδὴν τὴν
ἐξόδιον, Μητὴρ τοῦ ζῶντος Θεοῦ,
καὶ τῇ φωτοφόρῳ σου, καὶ θείᾳ ἐ-
πισκίασον χάριτι, τῷ βασιλεῖ τὰ
τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ τὴν
εἰρήνην, ἄφεςιν τοῖς μέλπουσι, καὶ
ψυχῶν σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ΄. ἐκ τρίτου.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συνα-
θροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ
χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα,
καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβε
μου τὸ πνεῦμα.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστῶμεν Στίχους
δ΄.

δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γι. δευτεροῦντες τὸ α. ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυρι.

Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὡδὴν σοι ἐξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ Μητρὶ, τοῦ τῶν ὄλων δεσπύζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε, ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ρυσαμένη, προγονικῆς ἀποφάσεως.

Ἐκ περάτων συνέδραμον, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεύσαι σε· καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων σοι. Χαῖρε ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοκετῷ σου συνάψασα.

Τὴν ζωὴν ἡ κηύσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνατον, δορυφορούντων Ἀγγέλων σοι, Ἀρχῶν καὶ Δυνάμεων, Ἀποστόλων, Προφητῶν, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηράτοις παλάμαις τοῦ Υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυχὴν σου, Παρθενομήτορ Θεόνημφε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μητήρ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰθερίους διήρπαζον· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σου σώματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, μελωδοῦντες ἀνεβό-

ων· Χαῖρε κεχαριτωμένη. Παρθένε Μητήρ ἀνούμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Μεθ' ὧν ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἐκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς Ὡδὴ γ'· καὶ ε'.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα Ἀντίφωνα. Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλοῦα.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωθεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ'. Ἠγιατε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ἰψιστος.

Σῶσον

Σώσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Στίχ. α΄. Ἐτοιμὴ ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός,
ἐτοιμὴ ἡ καρδιά μου.

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Στίχ. β΄. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ
περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι.

Ἐν τῇ Γεννήσει.

Στίχ. γ΄. Πατήριον σωτηρίου λήψομαι,
καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέτο
μαι.

Ἐν τῇ Γεννήσει.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσ-
πέσωμεν Χριστῷ.

Σώσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ.

Ἀπολυτίκιον. Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Κοντάκιον. Τὴν ἐν πρεσβυταίᾳ.

Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως. Λί γενεαὶ πάσαι.

Κοινωνικόν. Πατήριον σωτηρίου.

Εἶδομεν τὸ φῶς. Καὶ ἀπολυσις.

ΤΗ ΙΣΤ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομι-
δῆς τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνας
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, ἡτοὶ τοῦ Ἁγίου Μανδι-
λίου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Διομήδους.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά
προσόμοια τῆς Ἁγίας Εἰκόνας γ΄.

Ἦχος β΄. Ποίσις εὐφρημιῶν.

Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμματιν,
ἐποψόμεθά σου τὴν εἰκόνα; ἦν τὰ
τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, βλέ-
πειν ἀδεῶς οὐ δεδύνηται, θεικῶ
φωτὶ ἀστραπτομένην· ἀπαίρει γάρ

ἀπὸ γῆς ἀπίστων σήμερον, καὶ πό-
λιν πρὸς Βασιλίδα καὶ λαὸν εὐσε-
βῆ, ἐπίδημηθ' θεία νεύσει, ἧς περ
τῇ εἰσόδῳ ἐπιφαινόνται Βασιλεῖς,
προσπίπτοντες ταύτῃ, μετὰ φόβου
Χριστὲ καὶ πίστεως.

Ποίαις οἱ χοϊκοὶ ψύσομεν, τῆς
εἰκόνας σου λόγε παλάμαις; οἱ βε-
ρυκωμένοι τοῖς πταισίμασι, τοῦ ἀ-
ναμαρτήτου Θεοῦ ἡμῶν, οἱ ἐν μο-
λυσμοῖς τοῦ ἀπροσίτου; Καλύπτει
τὰ Χερουβὶμ τὰς ὄψεις τρέμοντα·
οὐ φέρει τὰ Σεραφὶμ ὄρα· τὴν δό-
ξαν σου· φόβῳ δουλεύει σοι κτίσις·
μη οὖν κατακρίνης ἀναξίως σου
τὴν μορφὴν, Χριστὲ τὴν φρικτὴν,
ἀσπαζομένους ἡμᾶς ἐκ πίστεως.

Ἄλλιν Δεσποτικῆς πάρεστι,
πανηγύρεως θεία ἡμέρα· ὁ γὰρ ἐν
ὑψίστοις καθήμενος, νῦν ἡμᾶς σα-
φῶς ἐπεσκέψατο, διὰ τῆς σεπτῆς
αὐτοῦ Εἰκόνας· ὁ ἄνω τοῖς Χερου-
βὶμ ὦν ἀθεώρητος, ὄραται διὰ
γραφῆς, οἷς περ ὠμοίωται, Πα-
τρὸς ἀχράντῳ δακτύλῳ, μορφω-
θεὶς ἀβρήτως, καθ' ὁμοίωσιν τὴν
αὐτοῦ, ἦν πίστει καὶ πόθῳ, προσ-
κυνοῦντες ἀγιαζόμεθα.

Καὶ τοῦ Ἁγίου τρία.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πατρεῦειν παθήματα, φυγαδεύ-
ειν νοσήματα, ἀπελαύνειν πνεύμα-
τα πονηρότατα, τῇ συνεργείᾳ τοῦ
Πνεύματος, παμμάκαρ ἠξιώσασαι,
ἀφανίσας ἀνδρικῶς, τὰ ἐκείνων
σεβάσματα, ταῖς ἐνστάσεσι, τῆς ἀ-
βλήσεως Μάρτυς στεφανόβρε, συμ-
πολιτα τῶν Ἀγγέλων, τῶν ἀθλο-
φόρων ὁμόσκηνε.

Τὸν ἀγῶνα ἠγώνισαι, καὶ τὸν
δρόμον

δρόμον ἐτέλεσας, καὶ τὴν πίστιν ἐνδόξῃ συνετήρησας, καὶ πρὸς Θεὸν προσεχώρησας, βραβεῖον τὰ θαύματα, παρ' αὐτοῦ ἀπολαβῶν, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, τὸν ἀμάραντον, ὡς ἀήττητος Μάρτυς ὡς τῆς ἄνω βασιλείας κληρονόμος, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Ἐν ὁδῷ μαρτυρίου σου, ὡς ἐν πλούτῳ τερπόμενος, Διομήδης Κύριε τῆ βουλήσει σου, αὐτοῦ τὸ πνεῦμα εἰς χεῖράς σου, Χριστέ παραδεδώκεν, ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν, μετὰ τέλος μακάριον, καὶ γενόμενος, ὁδηγὸς ἀληθείας τοῖς ἀθέοις, πηρωθεῖσαι παραδόξως, καὶ διὰ πίστεως βλέψασι.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος πλ. β'.

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν, τῆς παναμώμου Θεοτόκου ἑορτάσωμεν· σήμερον γὰρ Ἄγγελοι πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσι, τοῦ βοᾶν ἀσιγήτῳ φωνῇ· Χαίρει, ἡ μεταστᾶσα ἀπὸ γῆς, καὶ πρὸς οὐρανίους μονὰς μετακλήσασα. Χαίροις, ἡ τῶν Μαθητῶν τὸν χορὸν, διὰ νεφέλης κούφης εἰς ἐν συναγαγοῦσα. Χαίροις, ἡ ἐλπίς καὶ προστασία ἡμῶν. Σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ἄημος τῶν Μαθητῶν, ἤθροισται ἐκ περάτων, Γεθσημανῆ χωρίῳ, Μητέρα Θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ὁ τῶν ὑπερεφῶν, Ἀγνή σου μυστηρίων! τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς μήτηρ, πρὸς τοῦτον Θεοτόκε, λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀληθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου πέλει, ἀνάγουσα τοὺς πιστεῖ, αὐτὴν αἰεὶ δοξάζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ὅτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνῆλλον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κηδεῦσαι Παρθένε οἱ Ἀποστολοῖ.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἁγίας Εἰκόνας, ἤχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν· Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὖς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς· Ἐν τῇ Γενήσει. Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν ἀ. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καθορῶσαι ἀληθῶς, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν ἄχραντε Μητέρα τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε Παναγία, ἔχοντες βουλήν τοῦ τεχθέντος

χθέντος ἐκ σοῦ, στίφος Μαθητῶν συναθροίσασαι, ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον τὸ τίμιον, εἰς τὸν Παράδεισον σῶμά σου, Χριστὸν ὑμνοῦσαι, τὸν ζωοδότην; ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα καὶ νῦν, Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν. Κάθισμα, ὁμοιον.

Εν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραβεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστοουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησεν εὐφροσύνην· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαράν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν. Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα 'ΟΝ' καὶ οἰκανόνες τῆς Ἑορτῆς.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΙΖ΄. Ἡ ἀνάμνησις τῆς Εἰσόδου τῆς ἀχειροτεύκτου μορφῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως εἰς ταύτην τὴν θεοφύλακτον, καὶ Βασιλίδαν τῶν πόλεων ἀνακομισθείσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Διομήδης ὁ ἰατρός, ὁ ἐκ τῆς Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας καταγόμενος, καὶ ἐν Νικαίᾳ ἀθλήσας, ζῖφει τελειοῦται ἐν ἔτει 288. Ὁ ὄσιος Χαιρήμων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀλκιβιάδης, πυρὶ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι τριάκοντα τρεῖς μάρτυρες, οἱ ἐκ Παλαιστίνης, ζῖφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νέος ὀσιομάρτυς Νικόδημος ὁ ἐκ Μετεώρων, ἀθλήσας ἐν ἔτει 1551 τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Σταμάτιος, ὁ ἐκ τοῦ Βώλου τῆς Θεσσαλίας καταγόμενος καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, ζῖφει τελειοῦται, ἐν ἔτει 1680.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ενθέως ἐπορφύρωσας, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρείθροις· ἀπάτην δὲ κατέσβεσας, εἰδωλικὴν ψυχόλεθρον, Διόμηδες πανόλθιε· καὶ νῦν πρεσβέων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστρος.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑρραθά.

Υμνοῖς σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ θεοὶ, ἐβόων θιασῶται. Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀναπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορείαν, ἐξόδια βοῶντες, ἐπὶ τῇ Μεταστάσει, τῆς Θεοτόκου σήμερον.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ.

Γῆ μὲν τῇ σῇ ταφῇ, ἠλόγγηται Παρθένε· ἀήρ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἡγιάσται τῇ ξένῃ, νόμῳ θανούσης φύσεως.

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος α΄.
Ἐπρεπε τοῖς αὐτοῖς. Φύλ. 484.
Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνθηες,
καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Μύρωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους Γ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Τῆς Ἑορτῆς, ἤχος δ΄.

Ποίσις εὐφημιῶν.

Ποίσις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι.

Ποῖα πνευματικὰ ἄγριατα.

Τίνα τὰ φοβερά ἄσματα. Φύλ. 481.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος, ὁ αὐτός.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ζύλου σε.

Ὅτε ἀθείας ἢ πυρὰ, πᾶσαν κα-
τενέμετο χώραν μακαριώτατε, τότε
ἐξαπτόμενος, ζέσει τοῦ Πνεύμα-
τος, τὸν ἐκ Κόρης Θεοπαῖδος, ἐ-
κέρυξας Λόγον, σάρκα ἐνδυσάμε-
νον δι' ἀγαθότητα ὄθεν, καὶ πυρὸς
καὶ βασάνων, ἤνεγκας δεινὰς τι-
μωρίας, στένει δυναμούμενος τοῦ
Πνεύματος.

Ὅτε, ὁ δυσώνυμος ἐχθρὸς ἐ-
σπευδε θωπεύεισι συλῆσαι τὴν σὴν
διάνοιαν, τότε ἀνδρείότητι καλλω-
πιζόμενος, ἀντετάξω στερρότατα,
καὶ ἤνεγκας πόνους, ἄπονον πρὸς
λῆξίν σε διαθιβάζοντας, Μάρτυς
ἀξιάγαστε Μύρων, τῆς ἐν οὐρα-
νοῖς βασιλείας, καὶ τῆς δι' αἰῶνος
ἀπολαύσεως.

Ὅτε, τοῖς βουλεύοις ὁ ἐχθρὸς,
ἐτυπτε ζεσμοῖς ἀνευδότης, ἐκδα-
πανώμενον, Μάρτυς τὸ σαρκίον

(ΤΟΜ. Γ΄.)

σου τὸ ἱερώτατον, πρὸς Χριστὸν
ἐνητένιζες, τὸν ἀγωνοθέτην, χεῖρά
σοι προτείνοντα θείας δυνάμεως·
ὄθεν, ἐκτελέσας τὸν δρόμον, ἐτυ-
χες μεγίστων ἐπάλλων, Μύρων
ἀθλοφόρε γενναιοτάτε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος β΄.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα. Φύλ. 484.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια,

ἤχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ἄθμος τῶν Μαθητῶν, ἠθροί-
σθη ἐκ περάτων, σὺν τοῖς σεπτοῖς
Ἁγγέλοις, Μήτηρ Θεοῦ κηδεύσαι,
τὸ Θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀ-
νάπαυσίν σου.

Ἄεϋτε οἱ γηγενεῖς, σήμερον
σὺν Ἁγγέλοις, στησώμεθα χορεί-
αν, φαιδρὰν ἐν τῇ Κοιμήσει, τῆς
μόνης Θεομήτορος.

Στίχ. Ἦμισε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπροσί-
τον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδό-
θη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ μένει δὲ
ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος β΄.

Ἡ πανάμωμος νύμφη. Φύλ. 484.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ,
καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν. Κάθισμα,
ἤχος γ΄. Τὴν ὠριότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου
φυγή, εἰς τὸν Παράδεισον, ἡ κα-
θαρά σου σκηγή, μετατεθεῖσα ἐκ
φθορᾶς, ἀγάλλεται Παναγία. Ὁ-
θεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ
Κύριος· δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ
τιμῷ Λειψάνῳ σου. Διὸ σὺν Ἁ-

44 ποστὸ-

προτόλοις βοῶμεν. Χαίρε ἡ Κε-
χαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν χειρὶ τοῦ δι' ἡμᾶς. Φύλ. 466.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ εἰς Κανῶν τῆς Ἑορτῆς καὶ
τοῦ Ἁγίου. (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Ἦχος β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εκ βρέφους Χριστόν, ποθήσας
πανασοίδιμε, καὶ τούτου τηρῶν, τὰ
θεῖα παραγγέλματα, πρὸς αὐτὸν
ἀνέδραμες, ὀλοκλήρως Μύρων καὶ
κατέπαυσας, σὺν Ἀγγέλοις δοξά-
ζων αὐτὸν, αἰτούμενος πᾶσι θείαν
ἄφεσιν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιζ΄. μνήμη τοῦ ἁγίου
μάρτυρος Μύρωνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες,
Σπράτων, Φίλιππος, Εὐτυχιανὸς καὶ
Κυπριανὸς, οἱ ἐκ Νικομηδείας, πυρὶ τε-
λειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες καὶ αὐτάδελφοι
Παῦλος καὶ Ἰουλιανή, οἱ ἐκ τῆς Πτο-
λιμαίδος, ξίφει τελειοῦνται, ἐν ἔτει
270. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποσειδάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μυρίπινον ὡς ῥόδον σε, ἡ Ἐκ-
κλησία κέκτηται, Μύρων πολυά-
θλε Μάρτυς· τοῦ γὰρ Χριστοῦ εὐ-
ωδία, ἐδείχθης πανασοίδιμε, ὑπὲρ
οὔ χαίρων ἠβλήσας, παρ' οὔ και
δόξης ἔτυχες· πρὸς ὃν αἰεὶ μνη-
μονεύεις, τῶν σὲ τιμῶντων ἐκ
ποθοῦ. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις,
τοὺς Ἀποστόλους ὁ Σωτὴρ, πρὸς
τὴν τεκοῦσαν ἐκπέμπει, πόθῳ κη-

δεύοντας αὐτὴν· κατέρχεται δὲ
καὶ οὗτος, δορυφορούντων Ἀγ-
γέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχηρὰ
προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά-

Νύμφην σε τοῦ Θεοῦ, ἡ ἄνω
βασιλεία, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα,
προσδέχεται Παρθένε, πρὸς σὸν
Υἱὸν χωρήσασαν.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνά-
πανσίην σου.

Δῆμος τῶν μαθητῶν, ἀθροίζε-
ται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον,
ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνα-
μῷ νεύματι.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Δόξα ἐν οὐρανῷ, ἐπὶ γῆς εὐ-
φροσύνη· ἡ γὰρ τοῦ Κτίστου Μή-
τηρ, χειρὶ ταῖς τοῦ Δεσπότη, ἐν
ψυχῇ νῦν παρατίθησι.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ΄.

Λέοντος Δεσπότη.

Πιστούμενος Ἰησοῦς, ὁ Υἱὸς
σου Θεοτόκε καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὰς
δύο φύσεις αὐτοῦ, ὡς μὲν ἄνθρω-
πος θνήσκει, ὡς δὲ Θεὸς ἐξανίστα-
ται. Καὶ σὲ Θεομήτορ, νόμῳ φύ-
σεως θανεῖν ἠδόκησεν, ἵνα μὴ τοῖς
ἀπίστοις, φαντασία νομισθῇ ἡ οἰ-
κονομία. Μετέβης δὲ πρὸς οὐρα-
νοὺς νύμφη, ὡς ἐκ παστοῦ τοῦ
σκήνους σου, γῆθεν ἀπάρασα·
Ἠγιασθῆ ὁ αἶθρ ἐν τῇ ἀνόδῳ
σου, ὡς ἐφωτίσθη ἡ γῆ ἐν τῷ
τόκῳ σου. Προπέμπουσιν Ἀπό-
στολοι, καὶ Ἀγγελοι ὑποδέχον-
ται. Ὅθεν κηδεύσαντες τὸ πανά-
χραντον σῶμά σου, καὶ ἐπιτάφιον
ὑμνον ἐξάδοντες, μετάρσιον ἐβλε-
πον, καὶ φοβῶ ἐλεγον. Αὕτη ἡ ἀλ-

λοίωσις

λοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου· αὐτὸς γὰρ ἐν μέσῳ σου, καὶ οὐ σαλευθήσῃ. Ἄλλ' ὦ πολυύμνητε Κόρη, μὴ διαλίπῃς ἡμᾶς ἐποπτεύουσα· ἡμεῖς γὰρ λαὸς σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα, αἰτούμενοι διὰ σοῦ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία ὡς σύνθηες καὶ ἀπόλυσις

ΤΗ ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχος ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄.

Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Οὐχ ἄρμα πυρίμορφον, τῶν ἀπὸ γῆς σε μετέστησεν, ὡς Ἥλιαν τὸν δίκαιον· ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ἐν χερσὶν οἰκείαις, τὴν παναγίαν σου ψυχὴν, ὡς υπεράμωμον προσλαβόμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσε· καὶ παραδόξως σε Ἄχραντε, μεταστήσας ἐτίμησε, ἐν χαρᾷ ὑπὲρ ἔννοιαν.

Δεῦτε ὦ φιλέορτοι, τῆς Θεομήτορος σήμερον, τὴν ἁγίαν Μετάστασιν, φαιδρῶς ἑορτάσωμεν, ἐν χερσὶ γὰρ ὄντως, τοῦ ἐξ ἀκηράτου, Πατρὸς ἐκλάμψαντος τὸ πρῖν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς νηδύος αὐτῆς, τὴν θείαν καὶ πανάχραντον, ψυχὴν παρέθετο χαίρουσα, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

Θαῦμα φρικωδέστατον, ἢ ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον, Βασιλέα βαστάσασα, τάφῳ κατατίθεται· καὶ Ἀγγέλων δῆμοι, σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, φόβῳ κηδεύουσιν αὐτῆς, τὸ θεοδόχον σῶμα καὶ τίμιον· καὶ τοῦτο δὲ μετάρσιον, εἰς οὐρανούς ἀνεβίβασεν, Ἰησοῦς ὁ Υἱὸς αὐτῆς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων, ὁμοία.

Λίθοι τελειότατοι, τῷ μαρτυρίῳ τεμνόμενοι, καὶ ποιναῖς λαξευόμενοι, οἱ ἅγιοι πέφηναν, οἰκοδομηθέντες, εἰς Ναὸν Κυρίου, καὶ τῶν εἰδώλων τοὺς βωμοὺς, καὶ τὰ τεμένη κατεδαφίσαντες· αὐτοὺς σὺν μακαρίσωμεν, ὡς Παραδείσου οἰκῆτορας, ὡς Ναοῦ ἀναθήματα, οὐρανοῦ ὑπάρχοντα.

Χάριν ἀπαντλήσατε, καὶ φωτισμὸν ἀπαρύσασθε, εὐφροσύνην καὶ ἔλεος, λειψάνοις προσψαύοντες, ἱερῶν Μαρτύρων. Φλώρου τε καὶ Λαύρου, ἐξ ὧν πηγάζει δαφιλῶς, τῶν ἰαμάτων θεία ἐνέργεια· καὶ τούτους μακαρίζοντες, ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντας, ἐκτενωῶς ἐκβοήσωμεν· ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Λάκῳ συγκλειόμενοι, καὶ ὑπὸ γῆν καλυπτόμενοι, ἀπηνεῖα δικάζοντος, θείαις εἰσηγήσει, καὶ ἀποκαλύψει, Πνεύματος ἁγίου, ἐφανερῶθητε ἡμῖν, ὡσπερ ἀστέρες ἐναπαστρόπτοντες, σημεῖα καὶ τεράστια, καὶ ἰαμάτων χαρίσματα, ἀβλοφόροι αὐτάδελφοι, τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ΄.

Δεῦτε ἀνομνήσωμεν λαοί. Φύλ. 485.

Εἰς

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προτόμοια,
ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθη-
τε· ἰδοὺ γὰρ, ἡ τοῦ Ὑψίστου Μή-
τηρ, ἡ πάναγνος Παρθένος, ὤ-
νοῦσα παραγίνεται.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνά-
παυσίν σου.

Ηθροίσται ὁ γορδός, Μαθητῶν
παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κό-
σμου, κηδεύσαι σου τὸ σῶμα, τὸ
θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Στίχ. Ὄμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Υμνον αἱ οὐρανῶν, ἐξάρξατε
Δυνάμεις, σὺν τοῖς ἐκ τῶν περά-
των, τοῦ Λόγου μύσταις ἅμα, τῇ
μόνῃ Θεομήτορι.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ΄.

Δαβιτικὴν ψῆδὴν σήμερον. Φύλ. 485.
Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
ἦχος δ΄. Ἐπεράνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου, ἡ οἰ-
κουμένη, τῷ ἁλῶ Ἡνεύματι, πε-
ποικιλημένη νοερώς, ἐν εὐφροσύνῃ
κραυγάζει σοί. Χαῖρε Παρθένε,
Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Κελεύσει τοῦ Κτίστου σου τοῦ
γεννηθέντος ἐκ σοῦ, νεφέλη συνή-
θροισας τοὺς Ἀποστόλους τὴν
σὴν, ιδέσθαι Μετάστασιν ὀθενκαὶ
μετὰ ὀξείας, καὶ πολλῆς εὐφροσύ-
νης, ἐκήδευσαν ἀνυμνοῦντες, τὸ
πανάχραντον σῶμα, τῆς σῆς μα-
καρισότητος, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς
καὶ τῶν Ἁγίων. (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἡ μνήμη τῶν ἁγίων
μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

Οἱ ἅγιοι τέσσαρες ὄσιοι, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Πατέρες ἡμῶν Γεώργιος
καὶ Ἰωάννης οἱ Πατριάρχαι Κωνσταν-
τινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Οἱ ὄσιοι Πατέρες Βαρνάβας, Σωφρό-
νιος καὶ Χριστοφόρος, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦνται, ἐν ἔτει 412.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρωννύμεθα προσφαύοντες, τοῖς
ἱεροῖς πανόλβιοι, ὑμῶν λειψάνοις
ἐν πίστει, κατ' ἄμφω Λαῦρε καὶ
Φλώρε. Ἄλλ' ὦ Μεγαλομάρτυρες
μνεῖαν ἡμῶν πρὸς Κύριον, ποιεῖτε
ᾧ παρίστασθε, τῶν τὴν ὑμῶν ἐκ-
τελούντων, λαμπρὰν καὶ πάμφω-
τον μνήμην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἀστρῆσι.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συ-
ναθροισθεῖς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέ-
ως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέ-
ρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος,
σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ
τῆς Ἑορτῆς προσόμοια.

ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Χαῖρε Γεσημανῆ, τὸ τέμενος
τὸ θεῖον, τῆς μόνης Θεοτόκου, ἐν
ᾧ περ ἀνεκλήθη, ἀπάντων ἡ Βα-
σίλισσα.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνά-
παυσίν σου.

Η μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ μόνη
Θεο-

Θεοτόκος, ὑπερευλογημένη, μεβίσταται ἐνδόξως, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Πᾶσαι τῶν οὐρανῶν, ὑμνήσατε χορεῖαι· ἡ γὰρ Παρθένος Μήτηρ, μετέστη παραδόξως, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, Φύλ. 485.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίῳ πεντακοσίων ἐννεήκοντα τριῶν.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν ζήχους σ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑβρῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑβρῆς.

Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ρημάτων τοῦ σεπτοῦ Γαβριήλ, τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν Ἀγνή, μεμνημένοι· ἀλλ' ὡ ἀχραντε σεμνή, καὶ Μήτηρ τοῦ Κυρίου, πρὸς τοῦτον μεταστάσα, μνειάν ποιοῦ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἡ ἄπειρος Σοφία Θεοῦ, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὑπὲρ νοῦν, Θεοτόκε, ᾠχοδόμησεν ἐκ σοῦ, ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ· καὶ νῦν σε πρὸς αὐλοῦς, σκηπὰς μετέθηκε πανύμνητε.

Ἰκέτης νῦν προσέρχομαι, σοὶ τῇ Μητρὶ τοῦ πάντων Θεοῦ, λυτρωθῆναι, ἐκ παντοίων πειρασμῶν· ἀλλ' ὡ Θεογεννήτορ, συνοῦσα τῷ

Υἱῷ σου, Χριστιανῶν τὸ γένος φύλαττε.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ανδρίας ὑπόδειγμα δειχθεὶς, δῆμον παρεβάδρυνας, καθυπεισδύναμι τὸ στάδιον, τὸ τῆς ἀθλήσεως, οἷα στρατηγέτης, τούτου προηγούμενος, Ἀνδρέα ἀθλοφόρε πανόλβιε· πιστοῖς δὲ πάντοτε, λαμάτων βρῦεις νάματα, οὐρανόθεν χάριν κομισάμενος.

Ανδρίας ἐπώνυμος δειχθεὶς, ἀνδρικῶς ἠρίστευσας, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος· καὶ τοῦτον ὤλεσας, Φαραῶ ὡς ἄλλον, ρείθροις τῶν αἱμάτων σου, βυθίσας πανστρατὶ ἀξιάγαστε, καὶ νῦν ἰκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Οπλον ἀπροσμέλητον σταυρόν, μάκαρ ἐνδυσάμενος, ὡς θυρεόν τε καὶ βώρακκ, πίστιν ἐνδέδυσαι, καὶ τοῖς ἐναντίοις, ὠφθης φοβερῶτατος, τροπούμενος τὰ τούτων στρατεύματα· διὸ ἰκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος δ'.

Ὅτε ἐξεδήμησας. Φύλ. 486.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια ἤχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑβραῶ.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· ἰδοὺ γὰρ, ἡ τοῦ Ὑψίστου Μητῆρ, ἡ πανάμωμος Παρθένος λανοῦσα παραγίνεται.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἡθροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου,

μου, κηδεῦσαι σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Πόλις νέα Σιών, χαῖρε· ὁ Βασιλεύς σου, ἐλήλυθεν ἐν δόξῃ, μορφῆς τοῦ Θεανθρώπου, ἀύλως ἦν ἐμόρφωσε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε φιλεόρτων. Φύλ. 485.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καθωρῶσαι ἀληθῶς. Φύλ. 495.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα ὁμοιον.

Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς. Φύλ. 496.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιθ'. μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀνδρέου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τελειωθέντων δισχιλίων καὶ πεντακοσίων ἐννεήκοντα τριῶν μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Τιμόθεος, Ἀγάπιος, καὶ Θέκλα, οἱ ἐκ Παλαιστίνης καταγόμενοι, θηρίοις τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Εὐτυχιανὸς ὁ στρατιώτης, καὶ Στρατήριος, πυρὶ τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Θεοφάνης ὁ νέος καὶ θαυματουργός, ὁ ἐν Μακεδονίᾳ ἀσκήτας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀνδρέας ὁ πανεύφημος, στρατηλάτης καὶ Μάρτυς, Σταυροῦ τῇ

θείᾳ χάριτι, θράσος τύραννον εἶλε, καὶ στέφος ἤρατο δόξης· τούτῳ δὲ συνεκλάμπει, Μαρτύρων δῆμος ἔνθεος, φάλαγξ τροπαιοφόρος, συνασπισμὸς ἀρραγῆς ἀήττητος· ὦν τὴν μνήμην, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦμεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις, τοὺς Ἀποστόλους ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὴν τεκοῦσαν ἐκπέμπει, πόλῳ κηδεύσοντας αὐτὴν· κατέρχεται δὲ καὶ οὗτος, δορυφορούτων Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ω τῶν ὑπερφυῶν, ἀγνή σου μυστηρίων! τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς Μητῆρ, πρὸς τοῦτον Θεοτόκε, λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Κλίμαξ πρὸς οὐρανὸν, ὁ τάφος τῆς πανάγιου, καὶ Θεοτόκου πέλει, ἀνάγων τοὺς ὑμνοῦντας, τὴν θείαν αὐτῆς Κοίμησιν.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Οτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κηδεῦσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν προθύμως, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, κηδεῦσαι τὴν τεκοῦσαν, τὸν Ποιητὴν τῆς χτίσεως.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ

ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου
Σαμουὴλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Προφή-
του γ'. Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ὅτε ὁ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ἐκ
τῶν πανάγων σου αἱμάτων γενό-
μενος, ἐκ κόσμου σὲ μεταστῆσαι,
καὶ πρὸς αὐτὸν ὡς ἀγνήν, προσ-
λαβέσθαι ξένως ἀπηρδόκησεν, αὐ-
τοῦ ἀπεσύναξε, τοὺς ἰδίους κηδεύ-
σαι σε, διὰ νεφέλης, ὄπαδους τού-
του νεύματι, παραστήσας σοι, εἰς
τιμὴν τῆς ἐξόδου σου· οἱ τινες θεα-
σάμενοι, τῆς χάριτος ἐμπλοεῖ, γε-
γενημένοι Παρθένε, σὲ ἱερῶς προ-
σεκύνησαν, πιστῶς ἐκβοῶντες.
Χαίρε Κόσμω ἡ τεκοῦσα τὸ μέγα
ἔλεος.

Πόθεν τὸ ἐπιγῶναι ὑμᾶς, τὴν
ἐκ τοῦ σώματός μου ἐξοδόν; ἔφη-
σεν, ἡ πάναγνος Θεοτόκος, τοῖς
ἱεροῖς Μαθηταῖς· τί τὸ ξένον τοῦ-
το, τέχνα, θέαμα; Οἱ δὲ, Ἄφνω,
ἔφησαν, ἐν νεφέλαις ἐπήρθημεν,
καὶ καθὼς βλέπεις, τῇ σκηνῇ σου
ἐπέστημεν, προσκυνῆσαι σε, ὡσπερ
θρόνον πυρίμορφον, βλέψαι τε σοῦ
τὴν ἐνδοξόν, καὶ θείαν Μετάστα-
σιν, καὶ ταῖς παλάμαις κηδεῦσαι,
τὸ θεοδόχον σου σκηνῶμα, σκηνὴν
Παναγία, δι' ἧς εὔρατο ὁ κόσμος
τὸ μέγα ἔλεος.

Κλίνην περιεστῶτες τὴν σὴν,
οἱ Μαθηταὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, καὶ
προπέμποντες, πρὸς τάφον, εὐ-

σεως νόμῳ, σὲ Παναγία ἀγνή, ἐ-
ξοδίου ὕμνους προσεφώνουν σοι.
Σεμνὴ χαίρε, λέγοντες, τοῦ Θεοῦ
τὸ παλάτιον· χαίρε ἐτοιμῇ, τῶν
ἀνθρώπων βοήθεια· χαίρε ὄχημα,
καθαρὸν τῆς Θεότητος. Ἄπιθι καὶ
μετάβαινε, πρὸς ὄρη αἰώνια· σκηνῶ-
μα δόξης πρὸς θεῖα, νῦν κατα-
σκήνου σκηνώματα, πιστοῖς αἰτου-
μένη, τὴν ἀνέκλειπτον εἰρήνην, καὶ
μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου, ἦχος δ'.
Ἐδάκας σημειώσιν.

Δῶρον εὐαπόδεκτον, ἐκ μητρι-
κῶν σε ἀνέθετο, ἀγκυλῶν ἡ κη-
σασα, εὐχῆς γονιμώτατον, Σαμου-
ὴλ καρπὸν σε, προσκληρωταμένη,
καὶ ἀποδοῦσα τῷ Θεῷ τῷ εὐερ-
γέτη καθάπερ ἤξαστο, διό σοι ἀνε-
παύσατο, χάρις τοῦ πνεύματος ἐν-
δοξε, ἀκακία συναύξοντι, καὶ φρο-
νήσει ἐμπρέποντι.

Χρίσμα ἱερώτατον, ὡς ἱερεὺς
περικείμενος, σὺ προβλέπεις τὰ ἔμ-
προσθεν· καὶ προστάξει θεῖα, χρίεις
βασιλέας, καὶ τὰ ἐσόμενα δηλοῖς,
κρίνων δικαίως Ἰσραηλίτην λαόν,
ἀπαύστως παραβαίνοντα, καὶ τοῦ
Θεοῦ μακρυνόμενον, Σαμουὴλ ἀ-
ξιάγαστε, θεοφόρε πανόλβιε.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγμασιν, οὐδὲ
σκιαῖς ὡς τὸ πρότερον, πρὸς δὲ
πρόσωπον πρόσωπον, ὄρα· ὁ ἐπό-
θησας, τῆς σαρκὸς τὸν γνόφον,
καὶ τὴν βαρυτῆτα, ὑπέξελθὼν καὶ
οὐρανοῦς, περιπολεύων καὶ ἀγαλ-
λόμενος, Προφήτα πανσεβάσμιε,
τῶν Προφητῶν ἰσοστάσιε, τῶν Δι-
καίων συνόμιλε, τῶν Ἀγγέλων
συμμέτοχε.

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'.

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει. Φύλ. 493.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Υμνοῖς σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ Θεοὶ, ἐβόων θιασῶται. Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορείαν, ἐξόδια βοῶντες, ἐπὶ τῇ Μεταστάσει, τῆς Θεοτόκου σήμερον.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπέρθητε ὁρᾶσαι, τὴν πύλην τοῦ Ὑψίστου, χωροῦσαν μετὰ δόξης, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Τῇ μὲν τῇ σῇ ταφῇ, τυλόγηται Παρθένε· ἀπὸ τῆς ἀνοδῶ, ἡγίασται τῇ ξένη, νόμῳ θανούσης φύσεως.

Τὰ λοιπὰ ὡς συνήθες, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν ἀ. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, Φύλ. 497.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν ε'. Στιχολογίαν Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς. Φύλ. 496.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Προφήτου (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον, τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μὲν κ'. μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι τριάκοντα

ἑπτὰ μάρτυρες, οἱ ἐν Βιζύῃ τῆς Θράκης πύρι τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Σεβήρος, Μέμων καὶ Κεντηρίων, πύρι τελειοῦνται.

Ἡ ἅγια μάρτυς Φωτεινὴ, ἀθλήσασα τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Λούκιος ὁ βουλευτῆς, ἐκ τῆς Κυρήνης τῆς Ἀφρικῆς, ξίφει τελειοῦται, ἐν ἔτει 299.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἡλείδωρος καὶ Δυσασῆ, παιδευθέντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ὁ Σαμουὴλ ὑμνεῖσθω, ὁ πρὸ συλλήψεως δοθείς, δότης Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὑπὸ μητρὸς πανευκλεοῦς, καὶ βασιλεῖς χριστῶν οὗτος, ὡς Ἰερεῦς καὶ Προφήτης.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ὅτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνῆλλον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κηδεύσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ω τῶν ὑπερφυῶν, ἀγνή σου μυστηρίων! τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς Μητῆρ, πρὸς τοῦτον μεταβαίνεις, λαμπρῶς Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Στίφος τῶν Μαθητῶν, καὶ Οἰωνῶν

Ἀπο-

Ἀποστέλων, ἀθροίσθητε κηδεύσαι, τὸ θεοδόχον σῶμα, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἄ.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῆς ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου
Θαδδαίου, καὶ τῆς Ἁγίας
Μάρτυρος Βάσσης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν σί-
χους σ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, προσομιλήσας φωτὶ, ἀκροτάτῳ φῶς δεύτερον, κατὰ θεϊαν μέθεξιν, ἀληθῶς ἐχρημάτισας· καὶ διαλύσας νύκτα πολυθεῶν, ψυχὰς προσήξας τῷ Παντοκράτορι ὅθεν γηθόμενοι, τὴν λαμπρὰν καὶ εὐσημον καὶ φωταυγῆ, μνήμη σου γεραίρομεν, Χριστὸν δοξάζοντες.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, μετὰ τὴν θεϊαν Χριστοῦ, καὶ φωσφόρον Ἀνάστασιν, καὶ τὴν πρὸς οὐράνια, παναγίαν Ἀνάληψιν, Ἐδέσση πόλει τὸ θεῖον κήρυγμα, κατεπιστεύθης, ἐν ἧ γενόμενος, λόγοις καὶ θαύμασι, τὸν τοπάρχην Αὐγαρον καὶ σὺν αὐτῷ, πάντας ἐβεβαίωσας πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε, τυφλοῖς τὸ βλέπειν τῆ σῆ, ἐπαφῇ θεία δέδοται, καὶ χωλοῖς ἀρτίωσις, καὶ νοσοῦσιν ὑγίωσις, καὶ παρειμένοις αἰθῆς ἀνόρθωσις, καὶ ἀμυῆτοις γνῶσις σωτήριος· σὺ γὰρ ἄ-

(ΤΟΜ. Γ')

νάπλεως, χαρισμάτων πέφυκας τοῦ παντουργοῦ, Πνεύματος πανόλβιε· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Καὶ τῆς Μάρτυρος τρία. ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημειώσιν.

Ἀθλησιν ποθήσασα, πολλὰς βασάνους πανεύφημε, σταθερῶς ἐκαρτέρησας· ἐντεῦθεν πρὸς ἄπονον, μετετέθης λήξιν, καὶ ἄδυτον φέγγος, καὶ φανοτάτην χαρμονὴν καὶ δι' αἰῶνος θεϊαν ἀπόλαυσιν· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν, Ἀθληφόρε θεόληπτε.

Μετὰ πολυώδυνα, καὶ πολυποίκιλα βάσανα, ἐν θαλάσῃ βληθεῖσάν σε, Θεὸς διεσώσατο, ὁ Σωτὴρ τῶν ὄλων, θεία δυναστεία, καταπατοῦσάν τὴν ἰσχύν, τοῦ ἄλλοτρίου Βάσσα πολυάθλε· ἐντεῦθεν κατεφώτισας, τῶν εὐσεβῶν τὰ φρονήματα, ἐκτελοῦσα τεράστια, ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν.

Ὅρνις ὡς εὐκέλαδος, ἐπὶ τὸ ἄλσος φωνήσασα, τῆς ὠραίας ἀθλήσεως, τοὺς σοὺς συνεκάλεσας, νεοττοὺς ὠραίους, βήρατρα τῆς πλάνης, διαφυγοῦσα σὺν αὐτοῖς, Βάσσα θεόφρον ἀξιοθαύματε· μεθ' ὧν καὶ κατεσκήνωσας, πρὸς καλλιὰς παμμακάριστε, οὐρανόους πρευσβεύουσα, ὑπὲρ πάντων ἐκάστοτε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος πλ. β'.

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν τῆς παναμώμου. Φύλλα 495.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἤθροισται ἐκ περάτων, Γεθσημανῆ χω-

45 ρίω,

ρίω. **Μ**ήτηρ Θεοῦ κηδεῦσαι τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, σήμερον σὺν Ἀγγέλοις, στηρώμεθα χορείαν, φαυδρὰν ἐν τῇ Κοιμήσει, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος β'.

Ἡ πανάμωμος νόμφη. Φύλ. 484.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν σὴν ἐορτάζομεν, Κοίμησιν ἄχραντε, ἐν ἣ παραγέγονεν, ὁ διὰ σοῦ σαρκωθεὶς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μετὰ δόξης ἀφάτου, προσλαβεῖν τὸ σὸν πνεῦμα· καὶ μετέστης ἐν δόξῃ, μὴ λιποῦσα τὸν κόσμον, πρεσβείαις σου Θεοτόκε, σκέπουσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

ἤχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη δοξολογοῦσί σε· τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πιστῶς ὑμνοῦμέν σε· ὅτι μετέστης ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ πρεσβευεῖς ἐκτενῶς, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ, ῥυθθῆναι ἐκ τῶν κινδύνων, τοὺς πιστεῖ ἀνευφημουῦντας, τὴν σὴν Παρθένε Μετάσασιν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου.

ἤχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εορτὴ χαρμόσυνος, τοῦ Ἀποστόλου ἐπέστη· εὐφροσύνως σήμερον, ἐπιτελέσωμεν ταύτην· νέμει γὰρ, τοῖς αὐτὸν πιστεῖ αἰετιμῶσι, λύτρωσιν, ἀμαρτημάτων καὶ ῥῶσιν θεῖαν. Καὶ γὰρ ἔχει παρρησίαν, ὡς θεῖος μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ μὲν καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θαδδαίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία μάρτυς Βάσσα, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς, Θεόγονις, Ἀγάπιος καὶ Πιστός, οἱ Ἐδέσσιοι, ζῆφη τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εδέσσης ἐχρημάτισας, φωστῆρ Θαδδαῖε πάνσοφε· ἐν ἣ κηρύξας τὴν θεῖαν, οἰκονομίαν τοῦ Λόγου, καὶ τὸν Τοπάρχην Αὐγαρον, καὶ σὺν αὐτῷ δὲ ἅπαντας, φωτίσας λάτρας ἔδειξας, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, Ἀπόστολε θεοκῆρυξ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς,

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα· παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν.

Στιχηρὰ προσόμια.

ἤχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Μνήσθητι ἐκτενῶς, τῶν σὲ παρακαλούντων, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ πόθῳ ἀνυμνοῦντων, τὴν ἱεράν σου Κοίμησιν.

Στίχ.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνά-
παυσίν σου.

Δεῦρό μοι Προφητῶν, τὸ στί-
φος τῆ Παρθένω, ἐξόδιον τὸν ὕ-
μνον, εἰς ἕκαστος φερέτω τῆ ἑορ-
τῆ ἀρμοδίον.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ.

Στίφος τῶν Μαθητῶν, προθύ-
μως ἐν νεφέλαις, ἀθροίσθητε κη-
δεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμα, τῆς
μόνης Θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπάρθητε
ὀρῶσαι, τὴν πύλην τοῦ Ὑψίστου,
χωροῦσαν μετὰ δόξης, πρὸς τὸν
Υἱὸν καὶ Κύριον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἀγαθονίου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ
ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Λούπου, διὰ τὸ ἐν τῇ κγ' ἀποδιδόσθαι
τὴν ἑορτήν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐλέηρα, ἰστώμεν ζή-
χους γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσό-
μοια τοῦ Ἁγίου Ἀγαθονίου τρία.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Πρώτη ἀγαθότητα, καὶ ὑπὲρ
νοῦν ὠραιότητα, ἐκζητῶν Ἀγα-
θόνικε, χαίρων προσεχώρησας,
πρὸς τοὺς προκειμένους, γενναί-
ους ἀγῶνας· καὶ συμπλακείς τῷ
δυσμενεῖ, ἀνδρειοτάτως εἰς γῆν
κατέρραξας, καὶ νίκης τὸ φαιδρό-
τατον, προσανεπλέξω διάδημα,

δυσωπῶν τὸν φιλόανθρωπον, ὑπὲρ
τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σοφία κοσμούμενος, λόγον ζω-
ήρρυτον ἐβλυσας, ἐπιστρέφων τοὺς
ἄφρονας, ἐλέγχων τὸν τύραννον,
τῆς πολυθείας, ζάλην κατευνάζων
ἐπιστηρίζων τοὺς πιστοὺς, προσε-
πιμένειν τῇ θείᾳ χάριτι· διὸ τὰ χα-
λεπώτατα, ὑπενεγκῶν πειρατήρια,
πρὸς τὰ ἄνω βασιλεία, στεφφά-
ρος ἀνέδραμες.

Αἵματι σταζόμενος, τῆς καρτε-
ρᾶς σου ἀθλήσεως, τῷ Δεσπότη
παρέστηκας, θῦμα εὐδέστατον,
καθαρὰ θυσία, εὐπρόσδεκτον δῶ-
ρον, ἱερωτάτῃ προσφορά, καὶ ἱε-
ρεῖον τέλειον ἁμωμον· διὸ ταῖς
ἱκεσίαις σου, τῆς Ἐκκλησίας τὸ
πλήρωμα, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον,
ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Λούπου τρία ὅμοια.

Λούπος ὁ μακάριος, τῆς ἀθείας
διέλυσε, τὸν κρυμὸν τὸν βαρύτα-
τον, θερμῇ θείου Πνεύματος· καὶ
τμηθεὶς τῷ ξίφει ἰάσεως ρεῖθρα,
ἀναπηγάξει καὶ ψυχὰς, κατατα-
κείσας δροσιζει χάριτι· αὐτὸν ἀ-
νευφημήσωμεν, ὡς πρεσβευτὴν ἡ-
μῶν ἄριστον, καὶ θερμὸν ἀντιλή-
πτορα, εὐσεβῶς φιλομάρτυρες.

Ελλήνων σεβάσματα, βυθῶ ὕ-
δάτων παρέδωκας, καὶ ἀθεοὺς κα-
τέπληξας, ὀρῶντας τὰ θαύματα,
τὰ τῆ σῆ παμμάκαρ, τελούμενα
πίστει· μεσονυκτιῷ δὲ ἐστῶς, λου-
τρὸν τὸ θεῖον ἐξ ὕψους δέδεξαι,
Θεοῦ σε μεγαλύνοντος, ὡς γνη-
σιώτατον Μάρτυρα, καὶ γενναῖον
ἀδάμαντα, καὶ Ἀγγέλων συμμέ-
τοχον.

Περὶ-

Πειρώμενοι τέμνειν σε, ἐχθροὶ ἀλλήλους κατέτεμνον· καὶ τοῖς βέλεσι βάλλοντες, ἀλλήλους ἐτίτρωσκον, ἀθλοφόρε Λοῦπε· καὶ πρίζειν δοκοῦντες, δένδρῳ προσήξαν τὴν πληγὴν, ἐσκοτισμένοι μάκαρ ὑπάρχοντες· ἐφρούρει γάρ σε Κύριος, δι' ὃν τὸ πάσχειν προήρησο, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε.

Δόξα, ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Φερωνύμως ἐκλήθης, τῆς ἀγαθῆς γίχης ἐπάνυμος, Ἀγαθόνικε πολυάθλε· τῷ γὰρ θεῷ ἔρωτι τρωθεῖς, εἰδωλικὴν ἀπάτην, καὶ τυραννικὴν πλάνην ἀπαρνησάμενος, πρὸς ζωὴν τὴν ἀμείνω παραδόξως μεταβέβηκας· διὸ ἐν τῇ ἐνδόξῳ σου μνήμῃ, παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

τῆς Ἑορτῆς.

Ἐπρεπε τοῖς αὐτόπταις Φύλ. 484.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζε-
ται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον,
ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνα-
μωνεύματι.

Στίγ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασιλισσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν Παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίγ. Ὄμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Ηυροῖσται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκέραιον.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Φερωνύμως τὴν κλήσιν δεξάμενος, τῶν ἀγαθῶν θησαυρῶν, ναὸν σεαυτὸν καθιέρωσας, Μάρτυς Ἀγαθόνικε, τῷ τῶν ἀπάντων Βασιλεῖ· καὶ ἐν βασάνοις νομίμως ἀγωνισάμενος, τοῦ δεινοῦ Βελίαρ καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ νίκης ἄρας τρόπαιον, στεφανηφόρος ἐν ὑπίστοις Θεῷ παρίστασαι· ᾧ καὶ πρεσβέων μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ τῶν σέ γερατρόντων, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

τῆς Ἑορτῆς.

Παρθενικαὶ χορεῖαι σήμερον, μυστικῶς τῇ κλίνῃ τῆς Παρθένου καὶ Μητρὸς, κύκλῳ παρίστανται· καὶ ψυχὰς Δικαίων περιπτάμεναι, τὴν Βασιλίδαν γεραίρουσιν· αἱ μὲν, ὡς προῖκα τὴν παρθενίαν, ἀντὶ μύρου κομίζουσαι· αἱ δὲ, τὴν αὐλὸν ὑμνωδίαν, μετὰ τῆς ἀρετῆς προσάγουσαι· πρέπει γὰρ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς Βασιλίδαν, ταῖς βασιλικαῖς τῶν ἀρετῶν δορυφορεῖσθαι λαμπροφορίαις. Αἷς καὶ ἡμεῖς, βίον καθαρὸν συνεισενεγκόντες, ἐξέλθωμεν πρὸς κηδεῖαν, τῆς ὄντως Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, αὐτὴν συμφώνως μακαρίζοντες.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Γενήσει.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πλατυτέρα οὐρανῶν, ἀναδειχθεῖσα

Οεῖσα ἐπὶ γῆς, ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν τοῦ παντός Δημιουργόν, νῦν εἰς αὐτὰ τὰ οὐράνια ἐκ γῆς μετέστης. Δικαίων δὲ ψυχὰι καθορῶσαι σε, Ἄγγέλων οἱ χοροὶ κατοπτέοντες, ὡς Βασιλίδα αἰνεσὶν ἀξίως, διὰ παντός σοι προσάγουσι. Διὸ πρεσβεῦειν, μὴ διαλίπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν κάθισμα ὁμοιον.

Αποστόλων ὁ χορὸς, διεσπαρμένος ἐν τῇ γῆ, συνηθροίσθη ἐν Σιών, ἵνα προπέμψῃ ἀπὸ γῆς, τὴν Θεοτόκον πρὸς τὸν Ὑψιστον, ὃν περ ἔτεκε. Δυνάμεις οὐρανῶν, αἱ ὑπερκόσμιαι, προέτρεχον ὁμοῦ, καὶ συνεχόρευον, πνευματικῶς κραυγάζουσαι. Εὐφραίνεσθε, οἱ οὐρανοὶ προσδεχόμενοι, Θεοῦ Μητέρα, δι' οὗ δεσπόζει, ὄρατὰ καὶ ἀόρατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον, ἦχος α΄.

Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Τὴν κλῆσιν ἀγαθὴν, κεκτημένος θεόφρον, ἀνδρῶν τῶν πονηρῶν ἀπεστράφης τὸ σέβας, μὴ πτήξας κολάσεων, εἶδος πᾶν Ἀγαθονικέθεν γεγονός, τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος καὶ ἀπειληφας, σὺν τοῖς συνάθλοις ἀξίως, τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κβ΄. μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονικοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ζωτικῶ, Θεοπρεπίου, Ἀκινδύνου καὶ Σεβηριανοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία μάρτυς Ἀνθοῦσα καὶ Ἀθανάσιος Ἐπίσκοπος, ὁ

βαπτίσας αὐτήν, καὶ οἱ δύο αὐτῆς ἱκέται Χαρίσιμος καὶ Νεόφυτος, ξίφει τελειοῦνται ἐν ἔτει 254.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Εἰρηναῖος ὁ Ἱεροδιάκονος, Ἰὼρ καὶ Ὀροψις, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλωμεν.

Αγαθονικοῦ Μάρτυρος, τὴν ὑπέρφωτον μνήμην, λαμπροφανῶς τελέσωμεν, ἣν συνῆψεν ἡ χάρις, τῇ τῆς Πανάγνου Κοιμήσει. Οὗτος γὰρ ὁ γενναῖος, τυράννους μὲν κατήσχυνεν, ἐναθλῶν στεβρόφυλος· τῷ δὲ Χριστῷ, χαίρων νῦν παρίσταται στεφηνόφορος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν αὐτὸν εὐφημούντων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Τῇ μὲν τῇ σῇ ταφῇ, ἠυλόγηται Παρθένε· ἀὴρ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἠγίασται τῇ ξένῃ, νόμῳ θανούσης φύσεως.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἦμνοις σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ θεοὶ, Ἀπόστολοι ἐδόων. Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφήν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν

μωμεν προθύμως, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, κηδεύσαι τὴν τεκοῦσαν, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες,
καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Λούπου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Θεοτόκου ἡ Ἑορτὴ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Λούπου Ἀκολουθία προέψαλται χθές.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν Κυριακῇ ἢ παροῦσα ἡμέρα, συμφάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἃ τίνα καὶ προηγούνται.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κγ'. μνήμη τοῦ ἁγίου Λούπου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Εἰρηνάιος, ὁ Ἐπίσκοπος Σιρμιού, ὁ ἐκ τῆς Συκελίας καταγόμενος καὶ ἐν ἔτει 288 ἀθλήσας ζίφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Εἰρηνάιος, Ἐπίσκοπος Λουγδούνων, ζίφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Καλλίνικος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐξορισθεὶς ἐν Ρώμῃ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι τριάκοντα ὀκτὼ μάρτυρες, οἱ ἐν Θράκῃ, ζίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τῆ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Εὐτυχοῦς, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου
Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ'.

ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς Εὐτυχῆ μακάριε, μαθηθεὶς ἱερώς, τῷ τοῦ Λόγου σεπτῷ μαθητῇ, Θεολόγῳ κήρυκι, πρὸς αὐτοῦ πᾶσαν μύησιν, ἱερωτάτην ἤδη μεμύησαι· καὶ φῶς ὠραότης, φωτιζὼν χάριτι, πᾶσαν διανοίαν, ταῖς θεολογίαις σου ταῖς ἱεραῖς· ὅθεν τὴν ἁγίαν σου, μνήμην γεραίρομεν.

Πλάνης καθεῖλες ὀχύρωμα, ἀναμοχλεύσει στερῆρας, καρτερίας πανόλβιε, καὶ δεσμὰ ὑπήνεγκας, καὶ ἀοίδιμον θάνατον ἀθανασίας ὅθεν ἐπέτυχες, χοροῖς μαρτύρων, Ἀγγέλων τάξεις, συναυλιζόμενος, καὶ μεθέξει κρείττονι θεοπροπῶς, κάλλιστα θεούμενος, καὶ τελειώτατα.

Ἐν τῇ φρουρᾷ κεκλεισμένος ὢν, ἄρτον ἐδέξω ζωῆς, οὐρανόθεν ἀοίδιμῃ· ἐμβληθεὶς εἰς φλόγα δέ, ἀδιάφλεκτος ἔμεινας, πληγὰς ὑπέστης, δεινῶς ξεόμενος· ὄρμας θηρίων, εὐχαῖς ἐπράυνας· ζίφει τὴν κάραν σου, ἀπετμήθης αἵματι, πρὸς οὐρανὸν, ἀνακουφιζόμενος, ὡς θείῳ ἄρματι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Αποστόλων σύνθρονος, Ἱεραρχῶν ὠραιότης, γεγονῶς Εὐτύχιε,

μάρτυ-

μαρτυρικῶς ἐδοξάσθη· ἔλαμψας, καθάπερ ἄστρον, πάντας φωτίζων, ἔλυσας, τῆς ἀθείας νύκτα βαθεῖαν· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, ὡς θεῖον ὄντως, ἱερομύστην Χριστοῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κδ΄· μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Εὐτυχούς, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Τατιανὸς ὁ Παντιναῖος, κατὰ γῆς συρόμενος τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Γεώργιος ὁ ὁμολογητὴς ζῖφει τελειοῦται ἐν ἔτει 716.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνθηες, καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΕ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου· καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου γ΄· Ἕχος δ΄· ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν πολὺφωτον ἥλιον, τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, Οὐρανὸν τὸν ἔμφυχον διηγούμενον, δοξαν Θεοῦ τὴν σωτήριαν, τὸ ἐνθεον κήρυγμα τὸν φωστῆρα τῶν ἐθνῶν, ποταμὸν τὸν προχέοντα, ρεῖθρα γνώσεως, καὶ ἀρδεύοντα πάντων τὰς καρδίας, μακαρίσωμεν γηνησίως, Βαρθολομαῖον τὸν ἐνδοξον.

Αἱ πορεῖαι σου ὠφθησαν ἐν Θαλάσσῃ Ἀπόστολε, ὑπὲρ νοῦν ἀνθρώπινον φανερούμεναι· ἀπορρίψεις γὰρ σὺν λάρνακι, πρὸς Δύσιν ἐξέδραμες, ἐξ ἑώας εὐκλεῶν,

ἐπομένων Μαρτύρων σοι, ἐκατέρωθεν, καὶ τιμὴν ποιουμένων· ἐπινεύσει, τοῦ Δεσπότου τῶν ἀπάντων, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Τὴν ὑγρὰν ἐπιβάσει, θαυμασίαις ἡγιάσας, καὶ πρὸς νῆσον ἔφθασας τῆς Λιπαρέως, μύρα πηγάζων αἰοῖδιμε, καὶ πάθη ἀνιάτα, Θεραπεύων καὶ σωτῆρ, τῶν ἐκεῖθι γενόμενος, καὶ προσφύγιον, καὶ προστάτης, καὶ ρύστης πρὸς τὸν πάντων, Βασιλεῖα καὶ Σωτήρα, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Τίτου τρία.

Ἐδοκας σημείωσιν.

Μίαν τρισυπόστατον, ἀνακηρύττων Θεότητα, τὴν πολυθεονθάλασσαν, ἐθνῶν διετάραξας, καὶ γαληνοτάτους, μάκαρ πρὸς λιμένας, τοὺς νηχομένους τῷ βυβῶ, τῆς ἀθείας σὺ ἐγκαλώρισας· ἐντεῦθεν τὴν οὐράνιον, ἀντιμισθίαν ἀπέληφας, δυσωπῶν τὸν φιάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Θεῖαις ἀναλάμψεις, καταυγασθεῖς τὴν διάνοιαν, ὡς ἀκτῖς συμπεπόμεναι, ἡλίῳ φωτίζοντι, τὰ ἐσκοτισμένα, Παύλῳ θεῖῳ Τίτε· καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης νυκτὸς ἀπήλλαξας· διὸ σε μακαρίζομεν, ὡς Ἱεράρχην θεόληπτον, ὡς Ἀπόστολον ἐνθεον, πρεσβευτὴν ὡς θεομότατον.

Κρήτης ἐξορμώμενος, καὶ ἐν αὐτῇ ἀφικόμενος, ἀρραγῆς ὡς θεμέλιος, ἐν ἧ ἑσπερώτω, ὀρθοτάτη πίστει, τῇ οἰκοδομίᾳ, ἐπωκοδόμησε πιστοὺς, τῆς οὐρανόθεν θείας δυνάμεως, ὁ Τίτος ὁ μακάριος, ὁ τῆς πατρίδος πρωτοθρονος, ὁ τοῦ Παύλου

λου

λου συνέδημος, τῶν πιστῶν ἢ πα-
ράκλησις.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Εστησας ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρη-
μα, πολυχρόνιος νεκρὸς, καὶ τὴν
τρίβον σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, Βαρ-
θολομαῖε πανεύφημε, Ἀνατολῆς
ἐξορμώμενος· Δίκαιοι γὰρ εἰς αἰῶ-
να ζῶσι, προνοία τοῦ σοῦ Διδασ-
κάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
ὄν ἰκέτευε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωῆχου.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Τοῦ ἁγίου Τίτου.

Τῆς ἐκλογῆς τοῦ σκεύους,
Παύλου θεοκῆρυκος, φοιτητῆς γε-
νόμενος, καὶ μυηθεὶς τὰ (εἶτα παρ'
αὐτοῦ διδάγματα, εἰς τὰ ἔθνη πρὸς
πίστιν ἀπεστάλης, ἐπιστρέφειν καὶ
φωτίζειν, τῇ αἰγλῇ τῶν λόγων σου·
ὄθεν εἰς τὰ πέρατα διέδραμες, Ἀ-
πόστολε Τίτε, εὐαγγελιζόμενος
πᾶσι τὸν σαρκωθέντα Θεόν· ὄν κα-
θικέτευε, τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πί-
στει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον
μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσαν. καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῶ ΠΡΩΤῶ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον·

Ὁφθῆς μέγας ἥλιος, τῇ οἰκου-
μένῃ, διδαγμάτων λάμπεισι, καὶ

θαυμασίῳ φοβερῶν, φωταγωγῶν
τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαῖε,
Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἔτερον τοῦ ἁγίου Τίτου. ἦχος β'.

Τὰ ἀνω ζητῶν.

Τοῦ Παύλου δειχθεὶς, συνόμι-
λος Ἀπόστολε, σὺν τούτῳ ἡμῖν,
τὸν λόγον προκατήγγειλας, τῆς
ἐνθέου χάριτος, μυστολέκτα Τίτε
μακάριε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι.
Μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάν-
των ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κε'. μνήμη τῆς κατα-
θέσεως τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἀπο-
στόλου Βαρθολομαίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀπόστολος
Τίτος, ἐπίσκοπος Γορτύνης τῆς Κρήτης
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι πατέρες ἡμῶν Ἐπιφάνιος,
Ἰωάννης καὶ Μηνᾶς ἀρχιεπίσκοποι
Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρισβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὴν ἱερὰν κατάθεσιν, τοῦ σε-
πτοῦ σου λειψάνου, Βαρθολομαῖε
πάνσοφε, ἑορτάζοντες πόθῳ, ἀνευ-
φημοῦμέν σε πίστει ἐξ' Ἐώας γὰρ
μάκαρ, πρὸς νῆσον τῆς Λιπάρεως
παραδόξως ἐκπλεύσας, ταῖς θαυ-
μασταῖς, σοῦ πορείαις ἅπασαν τὴν
Ἐσπέραν, ἐφώτισας Ἀπόστολε,
τοῦ Χριστοῦ θεοκῆρυξ.

Τοῦ ἁγίου Τίτου, ὅμοιον.

Μύστα τῆς θείας χάριτος,
καὶ Ἀπόστολε Τίτε, σὺν Παύ-
λῳ τῷ θεόφρονι, πρέσβευε τῇ
Τριάδι, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου
καὶ ἡμῖν τοῖς τελοῦσι, τὴν πα-
ναγίαν

ναγίαν μνήμην σου, καὶ σὲ πόσω τιμῶσι, τῶν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων λύσιν καὶ σωτηρίαν, καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, οὐρανῶν Βασιλείας.

Θεοτοκίον.

Σὺν ἀσωμάτοις Τάξεσι, σὺν Μαρτύρων χορείαις, σὺν Ἀποστόλων τάγμασι, σὺν Προφήταις καὶ πᾶσι, Δικαίοις ὡς Θεομητορ, ἀνυμνοῦμέν σε Κόρη· καὶ γὰρ Θεὸν ἐγέννησας, τὸν ἀρρήτω σοφία, διὰ Σταυροῦ, καθελόντα Ἄδου τὴν τυραννίδα, καὶ σώσαντα πανύμνητε, ἅπαν βρότειον γένος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσθῶμεν στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια δ΄.

Ἦχος δ΄. Ἐδοκας σημειώσιν.

Θεῖον ἐπαρτήκέ σε, ὡς ποταμὸν παμμακάριστε, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὕδατα ξηραίνοντα, τῆς πολυθείας, ἄρδοντα τὸν κόσμον, ρείθροις ἐνθέων διδαχῶν, Βαρθολομαῖε καὶ κατακλύζοντα, τῆς πλάνης τὰ ζιζάνια, καὶ τῶν δεινῶν ἐξαιρούμενον, τοὺς πιστῶς πειθόμενους σοι, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἡλιον καλὰ περ σε, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, καὶ πρὸς Δύσιν δύομενον, πορείαις αἰοῖμε, ταῖς ἐπὶ ὑδάτων, σαφῶς γενομέναις, ἐπεγνωκότες οἱ πιστοί, τῆς παραδόξου ἐπιδημίας σου, ἀνάμνησιν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦμεν γεραίροντες, τὰ πολλὰ σου θαυμάσια, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, Θαλασσοπόρος γεγένηται, ἐξ Ἐφῶς ὀρμώμενος, σὺν Μάρτυσι πάνσοφε, καὶ πρὸς Δύσιν φθάνων, ἄδυτε φως

(ΤΟΜ. Γ΄.)

φόρε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ Βαρθολομαῖε Θεομακάριστε· ἐν ἡ ἀναπαυσάμενος, πᾶσι τῶν κόπων ἀνάπαυσις, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσις, θαυμαστῶς ἐχηρημάτισας.

Θεῖαις ἀναλάμψεσι, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, ὡς ἄκτις συμπόρευσαι, ἠλίω φωτίζοντι, τὰ ἐσχοτισμένα, Παύλω θείῳ ἴτε· καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης νυκτὸς ἀπήλλαξας· διό σε μακαρίζομεν, ὡς Ἱεράρχην Θεόκλητον· ὡς Ἀπόστολον ἐνθεον, πρεσβευτὴν ὡς ἱερμότατον.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναίδιος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καλῶς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὐφρονα κλήματα, ὑμεῖς ἐστε πανεύφημοι Ἀπόστολοι οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες· ὃν οἱ πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφρόσυνον. Βαρθολομαῖε (εὐλόγητε, καὶ ἴτε καύχημα τῆς Κρήτης, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν).

Καὶ νῦν. Μακαρίζομέν σε.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἀπόστολος.

Ἄδελφοί ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ζῆτει Κυριακῇ Δεκάτῃ.

Εὐαγγελικὰ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Κοινωνικόν. Εἰς πάντων τὴν γῆν.

ΤΗ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν σί-
χους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσό-
μοια τῶν Ἁγίων γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν ὑπέρτιμον ἀλλήσιν, τὰ
γενναῖα παλαισμάτα, τῶν Μαρτύ-
ρων ἐνδοξε θεασάμενος, αὐτομο-
λεῖς πρὸς τὰ σκάμματα, ἀνδρείω
φρονήματι, ἀφειδήσας τῆς σαρκός,
δι' ἀγάπην τὴν ἐνθεον ὄβεν
ἤνυσας, τοὺς γενναίους ἀγῶνας,
ταπεινώσας, τὴν ὄφρυν τοῦ ἀντι-
πάλου, Ἀδριανέ καρτερώτατε.

Ταῖς εἰρκταῖς συγκλειόμενος,
τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος, τοῖς
κλοιοῖς αἰοῖδιμε βαρυνόμενος, καὶ
τοῖς μοχλοῖς συνθλιβόμενος σὺν
πλείοσι Μάρτυσι, σὺν αὐτοῖς τῶν
ἀγαθῶν, οὐρανίων ἐπέτυχες, ἐ-
παλείφουσαν, τὴν ὁμοζυγον ἔχων
Ναταλίαν, τὴν Θεῷ πεποημένην
Ἀδριανέ γενναϊότατε.

Τὸν Ἀδὰμ ἡ ὁμοζυγος, Πα-
ραδείσου ἐξώρισε, συμβουλία ὄφε-
ως Ναταλία δὲ, Ἀδριανὸν πρὸς
Παράδεισον, πανσόφως εἰσήγαγεν,
ἱεραῖς προλαλιαῖς, νουλετοῦσα δι-
δάσκουσα, τὰ ἐπίπονα, τῆς ἀθλή-
σεως φέρειν οὐρανίους, ἀντιδόσεις
προξενούντα, καὶ αἰωνίζουσαν εὐ-
κλειαν.

Δόξα, Ἦχος α'. Ἐφραίμ Καρίας.

Ζήλος ἀνδρὸς εὐσεβοῦς, εἴλ-
κυσε γυναῖκα θεοφιλῆ, πρὸς πα-
ραίνεσιν φαιδρὰν. Ἀδριανὸς γὰρ
ὁ πανάριστος, Ναταλίας τῶν ῥη-

μάτων ὑπαχθεις, ἀθλήσεως τὸν
δρόμον ἐκτετέλεκεν. Ὡ γυναικὸς
θεοφιλοῦς! οὐχ ὡς γὰρ Εὐὰ τῷ
Ἀδὰμ ἠνεγκε φθορὰν, ἀλλὰ ζωὴν
ἄληκτον τῷ συζύγῳ προξένησε.
Ταύτην σὺν τῷ ἀνδρὶ ἐπαινοῦντες,
βοήσωμεν Χριστῷ. Δὸς ἡμῖν βοή-
θειαν, ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἁγί-
ων σου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πορφύραν ἐξ αἵματος τοῦ σοῦ,
Μάρτυς κατεφοίνιξας, στολὴν μεθ'
ἧς τῷ Δεσποτῇ σου, ὡς ἡ ὑπόσχε-
σις, νῦν συμβασιλεύεις, ἄλλων ταῖς
λαμπρότησι, καὶ θείαις καλλοναῖς
σεμνυόμενος. Χριστὸν ἰκέτευς,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός.

Ἀδριανέ Μάρτυς τὰς ὁδοὺς,
τῶν παθῶν ἐξέκλινας, τῷ Σωτη-
ρίῳ ἀγόμενος, δρόμῳ πανεύφημε·
καὶ πρὸς τὰς ἀφθάρτους, μονὰς
κατεσκήνωσας, σὺν πᾶσι τοῖς Χρι-
στῷ πειθαρχήσασι μεθ' ὧν ἰκέτευς
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις, τοῖς ἐν τῇ γῆ.

Θαῦμα καινὸν καὶ ἀληθῶς,
μέγα καὶ παράδοξον! πῶς Νατα-
λία ἡ πάνσοφος, τὸν ταύτης σύ-
ζυγον, πείθει ὑπομεῖναι, ξίφη κα-
τατέμνοντα; τίς εἶδέ τι τοιοῦτον;
τίς ἤκουσεν; ὃν περ ἐκέκτητο, ὀφ-
θαλμὸν βίου πρὸς τάνατον, ἐπε-
πόθει, προδοῦναι σωτήριον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἐξυγος ἄμωμον, καὶ ἐκλε-
κτὸν τῷ Κυρίῳ! ὦ πεποημένη
δύας.

δυάς, καὶ πεφιλημένη Χριστῶ! ὦ συζυγία ἀρίστη καὶ μακαρίζ! Τίς οὐκ ἐκπλαγῆ ἐν τούτῳ ἀκουτισθεῖς τὰς τούτων ὑπὲρ ἄνθρωπον πράξεις; πῶς τὸ θῆλυ ἠνδρίσατο κατὰ τοῦ πικροῦ τυράννου, καὶ τὸν ταύτης σύννευον ἐνεύρωσε, μὴ ὑπενδοῦναι τοῖς δεινοῖς, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πίστεως ἐλέσθαι τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν; Ὡς θεοπλόκων ῥημάτων Ναταλίας τῆς σοφῆς! ὦ παραινέσεων θείων, τοὺς οὐρανοὺς διατχουσῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν θρόνον τοῦ μεγάλου Βασιλέως, Ἀδριανὸν τὸν ἐνδοξον γνῶριμον καταστησασῶν! Ἀλλ' ὦ ξυνωρίς ἀγία, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Θεῷ ἰκετεύσατε, τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν, πειρασμῶν ῥυσθῆναι καὶ πάσης θλίψεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἄμπελος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως.

Αναφαίρετον ὄλθον ἠγγῆσω, τὴν σωτήριον πίστιν τρισμάκαρ καταλιπῶν τὴν πατρῶν ἀσέβειαν καὶ τῷ Δεσποτῇ κατ' ἴχνος ἐπόμενος, κατεπλουτίσθης ἐν βίοις χαρίσμασιν. Ἀδριανὲ ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γυναικὸς θεόφρονος, τοὺς θεῖους λόγους, ἐν καρδίᾳ ἴεμενος, Ἀδριανὲ Μάρτυς Χριστοῦ, ἐν ταῖς

βατάνοις προσέδραμες, σὺν τῇ συζύγῳ, τὸ στέφος δεξάμενος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κς. μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι εἴκοσι τρεῖς μάρτυρες καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς, ζῆφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀττικὸς καὶ Σινίσιος, ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἰβιστίων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀδριανὸς ὁ Ῥωμαῖος ἀθλήσας, ζῆφει τελειοῦται ἐν εἰρήνῃ 313.

Ὁ ὅσιος Ἰωάσαφ, Ἀβενήρ, βασιλεὺς, καὶ ὁ ὅσιος Τιθέης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Αδριανὸς ὁ πάνσοφος, καὶ ἀήτητος Μάρτυς, ὡς ἀθλητῶν ἐδραῖωμα, παρ' ἡμῶν δοξαζέσθω, σὺν τῇ σεπτῇ Ναταλίᾳ· τούτοις τε συνεκλάμπει, Μαρτύρων δῆμος Ἅγιος, φάλαγξ τροπαιοφόρων τὴν λαμπρὰν, ἐκτελοῦντες μνήμην τούτους ὑμνοῦμεν· καὶ γὰρ αὐτοὶ πρεσβεύουσι, τῷ Χριστῷ ὑπὲρ πάντων.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν ἄμαχον, καὶ φρουρὰν Παναγία, καὶ σκέπην καὶ κραταίωμα, καὶ ἀπόρθητον τεῖχος, καὶ ἀρραγῆ σωτηρίαν, καὶ ὀχύρωμα θεῖον, ὁ κόσμος ἅπας κέκτηται, ἐν ἀνάγκαις ποικίλαις. Ἀλλ' ὦ Θεοῦ τοῦ παμβασιλέως Μήτηρ καὶ δούλη, σώζοις καμὲ τὸν δούλον σου, ἐκ παντοίων κινδύνων.

Εἰς

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Αδριανὲ γενναιότατε, τῆς τοῦ Δεσπότητος φωνῆς, πληρωτῆς ἐχρημάτισας, κοσμικὴν τερπνότητα, ἀποθέμενος ἅπασαν· καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῶν παθῶν τούτου, κοινωνῶς γέγονας· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ, ὤρθης ὄντως δόκιμος· ὅθεν πιστοὶ, σήμερον γεραίρομεν, τὴν βεῖαν μνήμην σου.

Αδριανὲ καρτερώτατε, πελάγει τῶν αἰκισμῶν, συνεχῶς κυματούμενος, πηδαλιουχοῦσάν σε, σοῦ τὴν σύνοικον ἐσχῆκας, καὶ πρὸς γαλήνης, ὄρμον ἰθύναυσαν, τῇ ἀνω πόλει προσεμβιβάζουσαν· ἐν ἣ πανεύφημε, Μάρτυς ἀλλιζόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν, πρέσβευε δεόμεθα, τῶν εὐφημούντων σε.

Μέχρι δεσμῶν καὶ στρεβλώσεων, καὶ τῶν μελῶν ἐκκοπῆς, καρτερῶς ἀνθιστάμενοι, τὰς ψυχὰς τῷ χτίσαντι, ἀποδόντες εὐλόγησατε, τὴν αἰωνίαν ὄντως ἀνάπαυσιν, καὶ τὴν ἀγήρω μακαριότητα. Ὡ ἦς ἐτύχετε, θείας ἀντιδόσεως παρὰ Χριστοῦ, Μάρτυρες πανένδοξοι, σεβασμιώτατοι!

Δόξα, Ἦχος θ'.

Ο πάντα προγινώσκων Κύριος, ἀβρήτῳ προμηθεΐα σε Μάρτυς, ὡς εὐκαρπὸν κλημὰ προσήκατο, ξίφει μαρτυρίου ποικίλως τεμνόμενον, καρτερίας δαφίλους ἐπιφέροντα καρπούς, ἐξ ὧν τρέφονται πιστῶν καρδίαί, τῶν εὐφημούντων σε πόλω, Ἀδριανὲ ἐνδοξε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πάντα ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἶνων, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθηες καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν Ποιμὴν ὀνομάσωμεν, Μοναστῶν ὑπογραμμὸν, καὶ ἱεραμάτων αὐτουργόν· ἐγκρατείας τὰς πληγαῖς, πάθη μαστίζοντα ψυχῆς πολίτην, τῶν Ἀγγέλων καὶ συνόμιλον, τῆς ἀνω μητροπόλεως οἰκήτορα· τῶν ἀρετῶν ἐνδιαίτημα, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα· ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Ποιμὴν προσφθεγξόμεθα; τῆς ἐρήμου πολιστήν, καὶ ἡσυχίας ἐραστήν· τῶν παθῶν ἐκμειωτήν, καὶ μοναστῶν καθηγητήν· πλημμύραν, διδαγμάτων βίου τοῦ Πνεύματος· φωστήρα, διακρίσεως ἀκοίμητον· λαυματουργόν ἀληθέστατον, πάθη ποικίλα ἰώμενον· ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αύχλος διακρίσεως γέγονας, καταυγάζων τὰς ψυχὰς, τῶν προσιόντων σοὶ πιστῶς, καὶ τὴν τρίβον τῆς ζωῆς, ὑποδεικνύς αὐτοῖς· Σοφέ· διό σε, ἐν αἰνέσει μακαρίζομεν, τελούγτες τὴν ἀγίαν σου

παγὴ.

πανήγυριν, Ποιμὴν Πατέρων τὸ
καύχημα, τῶν ἀσκητῶν ἐγκαλ-
λώπισμα· ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον ἤχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου βοαῖς.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῶ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου,
"Ὅσιε Πάτερ, ἡ ἀγία σήμερον, ἐ-
πέστη μνήμη τὰς ψυχὰς, τῶν εὐ-
σεβῶν κατευφραίνουσα, Ποιμὴν
θεόφρον, Πατὴρ ἡμῶν "Ὅσιε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κζ'. μνήμη τοῦ ἀγί-
ου πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος τοῦ Αἰθίοπος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Λιβέριος
πάπας τῆς Ῥώμης ὁ ὁμολογητὴς ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 337.

Ὁ ὅσιος ἐπίσκοπος Κουδρουβῆς τῆς
Ἰσπανίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ἀγία μάρτυς Ἀνθοῦσα ἡ νέα, ἐν
θαλάσῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Φανούριος ἀθλήσας
τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγιαῖς πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλωμεν.

Ὅλην σαφῶς δεξάμενος, τὴν
τρισηλίον αἴγλην, τῆς θεαρχίας
πάνσοφε, νῦν Θεὸς χρηματίζεις,
Θεοῦ τοῦ φύσει μεθέξει· ὃν δυσώ-
πει ῥυσθῆναι, κινδύνων τε καὶ
θλίψεων, τοὺς τιμῶντάς σε Πάτερ,
καὶ τὴν σεπτὴν, καὶ φωσφόρον
μνήμην σου ἐκτελοῦντας, Ποιμὴν
θεόφρον "Ὅσιε Ἀσκητῶν ὠραιότης.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὁ Πατὴρ ἠρέτισεν, ὡς πο-
λύευκτον κρίνον, Θεοκῆτορ πά-
ναγνε, διὰ Πνεύματος Θείου, πρὸς
τὴν Υἱοῦ κατοικίαν, ἀνά μέσον εὐ-
ρῶν σε, τῶν ἀκανθῶν πανάμωμε,
ἀπο-ἰλβουσαν κάλλει, παρθενικῶ-
διὸ δὴ Θεόνυμφε σὲ ὑμνοῦμεν, καὶ
πόθῳ μακαρίζομεν, διὰ σοῦ οἱ
σωθέντες.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθεῖα
ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Μωσῆος τοῦ Αἰθίοπος.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
στιχηρὰ προσόμοια, τοῦ Ὁσίου γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρες σου, Κύριε.

Μωσῆς ὁ πολυῤῥύλλητος, κόσ-
μου τερπνότητα, λιπῶν ἐμφρόνως
πόνοις ἀσκήσεως συντονωτάτοις,
πάθη ὑπέταξε σαρκὸς· καὶ κατα-
βαλὼν τὸν πολυμήχανον, νίκης
τοὺς στεφάνους ἐκομίσαστο. Αὐτοῦ
ταῖς ἰκεσίαις, Κύριε πᾶσι δίδου τὸ
μέγα ἔλεος.

Ἐγκράτειαν ἀσύγκριτον, ἀτά-
σιν παννύχιον, ἄγρυπνον ὄμμα,
νοῦν φανταζόμενον τὸ θεῖον κάλ-
λος, ἔσχες μακάριε Μωσῆ· ὄθεν
λαμάτων χάριν εἴληφας, πάθη θε-
ραπεύειν χαλεπώτατα. Διὸ σε δυ-
σωποῦμεν· Αἰτήσαι πᾶσι Πάτερ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δαιμόνων πανουργεύματα, καὶ
τὰ τοξεύματα, καὶ τὰς ἐνέδρας,
θεῖα σκεπόμενος Μωσῆ παλάμη,
Πάτερ διήλθες ἀβλαβῶς· καὶ τῇ
ἀπαθείᾳ

ἀπαθεία σεμνυόμενος, πᾶσι τοῖς
Ὅσοις συνηρίθμησαι, πρεσβεύων
δωρηθῆναι, πίστει τοῖς σέ τιμῶσι
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῶ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αἰθίοπων πρόσωπα, ἀπορρα-
πίσας, νοητῶν ἀνέλαμψας, καθά-
περ ἥλιος φαίδρος, φωταγωγῶν
τάς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν σέ τιμῶν-
των, Μωσῆ παυμακάριστε.

Τῷ αὐτῷ μηνὴ κή. μνήμη τοῦ ὁσί-
ου πατρὸς ἡμῶν Μωυσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες
Διομήδης καὶ Λαυρέντιος, τοξευθέντες
τελειοῦνται.

Ὁ δίκαιος Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ἅγια Ἄννα, ἡ θυγάτηρ Φανοῦλ,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι τριάκοντα τρεῖς μάρτυρες,
οἱ ἐξ Ἡρακλείας, πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς.

Τῶν νοητῶν διέκοψας, κεφα-
λὰς Αἰθίοπων, Πάτερ Μωσῆ μα-
κάριε, τῇ μαχαίρᾳ τῶν θείων, σοῦ
προσευχῶν θεοφόρε· νίκης ὄθεν
βραβεῖα, παρὰ Χριστοῦ ἀπειλη-
φας ᾧ καὶ νῦν σὺν Ἀγγέλοις,
παρεστηκώς, ἀπαθείας λάμπων
φωτοχυσία, σοὺς ὕμνητάς καὶ
πρόσφυγας, λάμπρυνον σαῖς πρε-
σβείαις.

Θεοτοκίον.

Ζήσας αἰσχροῦς ἀπώλεσα, τῆς
ψυχῆς τὸ ὠραῖον, καὶ ὠμοιώθην
κτῆνεσιν, ἀνοήτοις ὁ τάλας, ἃ οὐκ
ἔξόν ποιεῖν πράττων. Δέσποινα
Θεοτόκε, λαμπρύνασά με κάθαρον,
τοῦ φωτός σου ταῖς θείαις, μαρ-
μαρυγαῖς, καὶ ὑσώπω Κόρη τῆς
μετανοίας, καὶ δεῖξόν με τὸν δοῦ-
λόν σου, σχεῦος εὐχρηστον θεῖον.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας
Κεφαλῆς τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου,
Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βα-
πτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἀργία καὶ νηστεία.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Μετὰ τὸν Προομιαικὸν ψαλμόν, Στι-
χολογοῦμεν τὴν α΄ στάσιν τοῦ Μακά-
ριου ἀνῆρ.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιό-
μελα τέσσαρα, δευτεροῦντες τὰ δύο
πρῶτα.

Ἦχος πλ. β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Γενεθλιῶν τελουμένων, τοῦ ἀναι-
δεστάτου Ἡρώδου, τῆς ἀσελγοῦς
ὀρχηστρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διάθε-
σις τοῦ ὄρκου· τοῦ γὰρ Προδρό-
μου ἡ Κεφαλὴ ἀποτμηθεῖσα, ὡς
ὀψώνιον ἐφέρετο, ἐπὶ πίνακι τοῖς
ἀναχειμένοις. Ὡ συμποσίου μιση-
τοῦ, ἀνοσιουργήματος καὶ μαιφο-
νίας πλήρους! Ἄλλ' ἡμεῖς τὸν
Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυ-
ναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες
μακαρίζομεν.

Ὁ

Ὁ αὐτός.

Ὁρχήσατο ἡ μαθήτρια, τοῦ παιμπονήρου διαβόλου, καὶ τὴν Κεφαλήν σου Προδρόμε, μισθὸν ἀφείλετο. Ὁ συμποσίου πλήρους αἱμάτων! Εἶθε μὴ ὤμοσας Ἡρώδη ἄνομε, ψεύδους ἔκγονο· εἰ δὲ καὶ ὤμοσας, μὴ εὐώρησας· κρεῖττον γὰρ ψευσάμενον ζωῆς ἐπιτυχεῖν, καὶ μὴ ἀληθεύσαντα, τὴν Κάραν τοῦ Προδρόμου ἀποτεμεῖν. Ἄλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἔδει σε ὦ Ἡρώδη, τὸν τῆς μοιχείας ἔλεγχον, δι' ἔρωτα σατανικόν, καὶ οἰστρον θηλυμανίας, (ανάτω κατακρίναι· οὐκ ἔδει σε τούτου τὴν πάντιμον Κάραν, παρανόμῳ γυναικί, δι' ὄρκον ὀρχήσεως, παραδοῦναι σφαλερώς. Ὁ! πῶς ἐτολμησας τοιοῦτον φόνον τελέσαι! πῶς δὲ οὐ κατεφλέχθη ἡ ἀσελγῆς ὀρχήστρια, ἐν μέσῳ τοῦ συμποσίου, ἐπὶ πίνακι βασιτάζουσα ταύτην; Ἄλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Πάλιν Ἡρωδίας μαινεται, πάλιν ταραττεται. Ὁ ὀρχημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ φόνου! ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμενετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κύριε τοῦ σου Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δέξα. Τὸ α. Γενεθλιῶν τελουμένων.

Καὶ νῦν. Θεοτολίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία

Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνωσ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς Ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ· παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινώσις αὐτῆς· λελυταί γὰρ αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου, διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας. Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών, ὕψωσον ἐν ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὕψωσατε, μὴ φοβεῖσθε· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ Θεός Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς, ἀλλὰ ἀνοίξω ἐκ τῶν ὀρέ-

ων

ων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων
πηγάς, ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἔ-
λη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑ-
δραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρα-
νὸς ἀνωθεν, καὶ νεφέλαι βανάτω-
σαν δικαιοσύνην· ἀνατειλάτω ἡ γῆ,
καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δι-
καιοσύνη ἀνατειλάτω ἅμα. Φω-
νὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε ἕως
ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν
γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρ-
ρύσατο Κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ
Ἰακώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐρ-
ρήμων, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέ-
τρας. Εὐφράνθητι στείρα ἢ οὐ
τίκτουσα, βῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ
ὠδίνοσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα
τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχού-
σης τὸν ἄνδρα.

Προφητείας Μαλαχίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος Παντοκρά-
τωρ· Ἴδού ἐγὼ ἐξαποστελῶ τὸν
Ἀγγελόν μου πρὸ προσώπου σου,
ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμ-
προσθέν σου. Καὶ ἤξει εἰς τὸν ναὸν
ἑαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε.
Καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσοδοῦ
αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ
ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; διότι αὐτὸς εἰσπο-
ρεύεται, ὡς πῦρ ἐν χωνευτηρίῳ,
καὶ ὡς πῶα πλυνόντων. Καὶ κα-
θιεῖται χωνεύων, καὶ καθαρίζων
ὡς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον.
Καὶ προσελεύσεται πρὸς ὑμᾶς ἐν
κρίσει, καὶ ἔσται μάρτυς ταχύς
ἐπὶ τοὺς πονηροὺς, καὶ ἐπὶ τὰς
μοιχαλίδας καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύον-
τας τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐπὶ ψευδῆ,
καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους αὐτόν.
λέγει Κύριος Παντοκράτωρ. Διότι

ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ
ἠλλοιώμαί. Καὶ ὑμεῖς υἱοὶ Ἰακώβ
ἐξεκλίνατε νόμιμα, καὶ οὐκ ἐφυ-
λάξατε· διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε
πρὸς με, καὶ ἐπιστραφήσομαι
πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος Παντο-
κράτωρ. Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς,
πάντα τὰ ἔθνη. Καὶ γνώσεσθε ὅτι
ἐγὼ Κύριος, ἐπιβλέπων ἀνά μέ-
σον δικαίου, καὶ ἀνά μέσον ἀνό-
μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἢ ἐγὼ
ποιῶ εἰς περιποίησιν τῶν ἀγαπών-
των με. Ἐπίγνωτε οὖν, καὶ μνή-
σθητε τοῦ Νόμου Μωσῆ τοῦ δού-
λου μου, καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ
ἐν Χωρήβ, πρὸς πάντα τὸν Ἰσρα-
ῆλ προστάγματα καὶ δικαίωματα·
Καὶ ἴδού ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἡ-
λίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἢ ελθεῖν
τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην
καὶ ἐπιφανῆ, ὃς ἀποκαταστήσει
καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱόν, καὶ
καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλη-
σίον αὐτοῦ· μὴ ἐλθῶν πατάξαι
τὴν γῆν ἄρδην, λέγει Κύριος Παν-
τοκράτωρ, ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος Ἰσ-
ραῆλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι,
ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Κατακρινεῖ
δίκαιος ἀποθανῶν τοὺς ζῶντας ἀ-
σεβεῖς· ὄψονται γὰρ τελευτὴν δι-
καίου, καὶ οὐ μὴ συνήσουσι τί ἐ-
βουλεύσαντο περὶ αὐτοῦ. Ὅτι ῥή-
ξει Κύριος τοὺς ἀσεβεῖς ἀφώνους
πρηγεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ
θεμελίων, καὶ ἕως ἐσχάτου χειρ-
σωθήσονται ἐν ὀδύνῃ, καὶ ἡ μνήμη
αὐτῶν ἀπολείπεται. Ἐλεύσονται γὰρ
ἐν συλλογισμῶ ἀμαρτημάτων αὐ-

τῶν

τῶν δειλοὶ, καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξ ἐναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν. Τότε στήσεται ἐν παρρησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιφάντων αὐτὸν καὶ τῶν ἀβετουύντων τοὺς πόρους αὐτοῦ. Ἰδόντες ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. Ἐροῦσι γὰρ ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν στενάξουσι καὶ ἐροῦσιν. Οὗτος ἦν, ὃν ἔσχομέν ποτε εἰς γέλωτα, καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδισμού οἱ ἄφρονες; Τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον. Πῶς δὲ κατελογίσθη ἐν υἱοῖς Θεοῦ, καὶ ἐν Ἁγίοις ὁ κληρὸς αὐτοῦ ἐστίν; Ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἐπέλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν. Ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τρίβου καὶ ἀπωλείας, καὶ ὠδεύσαμεν τρίβους ἀβάτους, τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἐγνώμεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
ἦχος α'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Τί σε καλέσωμεν Προφήτα; Ἄγγελον, Ἀπόστολον, ἢ Μάρτυρα; Ἄγγελον, ὅτι ὡς ἀσώματος διήξας. Ἀπόστολον, ὅτι ἐμαθήτευσας τὰ ἔθνη. Μάρτυρα δὲ, ὅτι σοῦ ἡ κεφαλὴ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτμήθη. Αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Οὐ αὐτός.

Τῆς ἀποτμηθείσης κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, τὰ μνημόσυνα τελέσωμεν, ποτὲ μὲν ἐπὶ πίνακι ἐκβλύζουσης αἷματα, νυνὶ δὲ ἐν τοῖς πέρραι προχεούσης ἰάματα.

(TOM. Γ')

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ ἀνοσιουργότροπος μήτηρ τοῦ φόνου, τὴν ἐξ ἀνόμου συμπλοκῆς, αὐτῆς πανασελγῆ θυγατέρα, κατὰ τοῦ πάντων τῶν Προφητῶν θεοπροκρίτου μεΐζονος, σονοτρόπῳ συμβουλῇ ἐσκευώρητο. Τοῦ γὰρ ἐχθίστου Ἡρώδου τελούντος συμπόσιον, τοῦ ἑαυτοῦ ἀθεμίτου Γενεθλίου, μεθ' ὄρκου αἰτήσασθαι παρεσκεύασε, τὴν θαυματόβρυτον τοῦ θεοκήρυκος τιμίαν κεφαλὴν ὃ καὶ τετέλεκεν ὁ παράφρων θυμηλικὸς ὀρχήματος, δούς αὐτῇ ἀντίμισθον εὐορκίας χάριν. Ὅμως οὐκ ἐπαύσατο ὁ μύστης τῆς Χριστοῦ παρουσίας, τὴν θεοστύγῃ μῆξιν αὐτῶν, καὶ μετὰ τὸ τέλος στηλιτεύειν, ἀλλ' ἐλέγχων ἐβόα. Οὐκ ἐξεστὶ σοι, λέγων, μοι χεῦναι τοῦ ἀδελφοῦ σου Φιλίππου τὴν γυναῖκα. Ἐ γενεθλίου προφητοκτόνου, καὶ αἱμάτων γέμοντος συμποσίου! Ἡμεῖς δὲ εὐσεβοφρόνως, ἐν τῇ ἀποτομῇ τοῦ Προδρόμου, λευχειμονοῦντες ἑορτάσωμεν, ὡς ἐν εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἀγαλλιώμενοι καὶ αἰτησώμεθα τοῦτον, ἐξευμενίσαι τῇ Τριάδι τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας βύσασθαι ἡμᾶς, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῆς ἀνόμου πράξεως, τοὺς ἐλέγχους ἐκφυγεῖν ὃ Ἡρώδης βουληθείς, τὴν κεφαλὴν σου Προδρόμε, παρανόμῳ γυναικί παρεδίδω σφαλερῶς· οὐ γὰρ ἐπέγνω ὁ δειλαιὸς στηλιτεύων ἑαυτὸν, ἐπὶ δίσκου περιφέρων αὐτήν. Ἄλλ' ὡς

47 ἀγνείας

ἀγνείας πρακτικὸς διδάσκαλος, καὶ μετανοίας ὁδηγὸς σωτήριος, πρέσβευε Βαπτιστὰ τῷ Χριστῷ, ἐκ τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας λυτρώσασθαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ ἰδιόμελα ἤχος β'.

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ, Ἰωάννη Βαπτιστὰ, ἐκμηθεῖς σου τὴν χάραν, τὴν γῆν ἡγίασας· ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τοῖς πιστοῖς ἐτρένωσας, καὶ παρανομίαν ἐξηφάνισας. Ὡς παρεστῆκώς τῷ θρόνῳ τοῦ ἐπουρανοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνῖξ ἀνθήσει.

Διὰ τὸν νόμον Κυρίου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθης, ὦ πανάγιε Ἰωάννη· ἤλεγξας βασιλέα δυσσεβῆ παρανομήσαντα, παρῆρησία ἀμέμπω· διὸ θαυμάζουσί σε στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων· δοξάζουσί σε χοροὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων· τιμῶμέν σου καὶ ἡμεῖς τὴν ἐτήσιον μνήμην πανένδοξε, δοξάζοντες τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τὴν σὲ σεφανώσασαν, Πρόδρομε μακάριε.

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Ο ἐκ Προφήτου Προφήτης καὶ μείζων Προφητῶν γενόμενος, ἐκ κοιλίας Μητρὸς ὁ ἡγιασμένος, εἰς ὑπουργίαν Κυρίου, σήμερον ὑπ' ἀνόμου Βασιλέως, τὴν χάραν ἀπετμήθη· καὶ τὴν ἀσέμνως ὀρχησαμένην Κόρην, τρανῶς καὶ πρὸ τῆς ἐκτομῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν διελέγξας, ἤσχυνε τῆς ἀμαρτίας τὴν φάλαγγα· καὶ διὰ τοῦτο βοῶ-

μεν. Βαπτιστὰ Ἰωάννη, ὡς ἔχων παρῆρησίαν, ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἤχος πλ. δ'.

Πρόδρομε τοῦ Σωτήρος, σὺ Βασιλεῖς ἤλεγξας, παρανομίαν μὴ ἐργάζεσθαι· διὸ παίγνιον ἀνόμου γυναικὸς, ἐπεισε τὸν Ἡρώδη ἀποτεμεῖν σου τὴν κεφαλὴν· καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομά σου. Παρῆρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανόμψευτε Παρβένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μητήρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὼν ἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος β'.

Μνήμη Δικαίου μετ' ἐγκωμίων σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν βέβηροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας υπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ τὸν αἶροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη καὶ παρθε-

παρθενεία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἰκέτευσε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν μεσίτην συμφώνως νόμου καὶ χάριτος, οἱ πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν· ὅτι μετάνοιαν ἡμῖν προεκήρυξε, καὶ Ἡρώδην ἐμφανῶς, στηλιτεύσας εὐθαρσῶς, τὴν κάραν αὐτοῦ ἐτμήθη· καὶ ἄρτι ζῶν μετ' Ἀγγέλων, Χριστῷ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξάϊσιον θαῦμα τὸ τῆς συλήψεως, καὶ ὁ ἄρραστος τόκος ὁ τῆς λοχείας σου, ἐν σοὶ ἐγνώρισαι ἀγνή Ἀειπάρθε· καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστα τὸν λογισμὸν, ἡ δόξα σου Θεοτοκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ἐκ μήτρας Προφήτην ἀναδειχθέντα ἡμῖν, καὶ ἐκ στείρας φωστῆρα τῇ οἰκουμένη φαιδρῶς, προελθόντα ἐν ὧδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τοῦ Χριστοῦ τὸν Βαπτιστὴν, καὶ νικηφόρον ἀθλητὴν, τὸν Προδρομον Ἰωάννην· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον

ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα ἀγνή καταπράνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ ὅτι Παρθέने, ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ τῆς στείρας ἐκλάμψας ψήφω Θεοῦ, καὶ δεσμὰ διαρρήξας γλώσσης πατρὸς, ἔδειξας τὸν ἥλιον, ἐν τῷ κόσμῳ αὐγάζοντα· καὶ λαοῖς ἐν ἐρήμῳ τὸν Κτίστην ἐκήρυξας, τὸν ἀμνὸν τὸν αἵροντα, τοῦ κόσμου τὰ πταισμάτα· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, βασιλεῖα ἐλέγξας, τὴν ἐνδοξον κάραν σου, ἀπετμήθης αἰοῖδιμε, Ἰωάννη πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμεν σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθέने Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεράπευσον, δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἀθλιος· Οἶμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἤνιχα οἱ Ἀγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μου γενοῦ, καὶ προστάτης θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου ἄχραντε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἦχος.

Προκειμενον, ἦχος δ'.

Τίμιος

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης. Ζήτηι τοῦτο τῇ γ'. τῆς ζ'. Ἑβδομάδος. Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σου Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Στιχηρὸν ἰδιόμελον, ἦχος β'.

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ.

Ζήτηι τοῦτο εἰς τὸν Στίχον.

Μετὰ τοῦτο ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς ζ'. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες εἰς ἦ.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ῥοδὴ Α'. ἦχος πλ. δ'. Ἰγρὰν διουδεύσας.

Τὸν ἀπὸ νηδύος στείρωτικῆς, φανέντα Προφήτην, τοῦ ἐκ μήτρας παρθενικῆς, κυφορηθέντος ἀπορρήτως, τὸν ἱερόν ἀνυμνήσωμεν Προδρόμον.

Τοὺς ὅρους τῆς φύσεως ὑπερβάς, τῆς δικαιοσύνης, συνετήρησας τοὺς θεσμοὺς, παράνομον μίξιν διελέγχων, μὴ δεδοικῶς βασιλέων θρασύτητα.

Τοῦ νόμου τῷ γάλακτι ἐκτραφεῖς, τὴν νομοθεσίαν, συναφείας τῆς νομικῆς, ὡς νόμου σφραγίς ἐπισφραγίζων, ἀντικατέστης πρὸς μύσος ἀκόλαστον.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ εὐφημοσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὡσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Κανὼν δεύτερος.

ἦχος πλ. δ'. Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας.

Τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους,

μαρτυρηθέντα ὑπὸ Χριστοῦ, ὡς Προδρόμον καὶ φίλον αὐτοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

Τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, καὶ τῶν Ἀγγέλων σύστηνον, τὸ καύχημα τοῦ νέου λαοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Προδρόμου, ἀγγελικῶς χορευώμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον

Διὰ παντός Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ ἰκέτευε, ἀρρήτῳ λόγῳ σαρκωθέντα Θεόν, πάσης περιστάσεως, λυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Καταβασία.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Ῥοδὴ Γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἀσεμνον ἀναίδειαν, τῷ μεθυσμῷ πλησθέν κόριον, Δός μοι φησι, Κόραν Ἰωάννου, τῷ Ἡρώδῃ ἀνέκραξε.

Ἡ παῖς ἐξωρχήσατο, καὶ ὡς παράνομον τέρψασα, τὸν Ἡρώδην, πρὸς φόνον ἀνθέλκει, τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Ἐσθῆς ἀθλιότητος, Ἡρώδη ἄφρον καὶ ἄνομε! ποῖα τόλμη, κόρης ἀσελγούσης, φόνον ἀδικῶν ἐπραξας;

Θεοτοκίον.

Δός ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Δεύτερος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Παλαιᾶς ὡς μεσίτης, καὶ τῆς καινῆς

καινῆς Πρόδρομος, εὐαγγελικῶν κηρυγμάτων σὺ προϊστάμενος, μίξιν παράνομον, τυραννικὴν διελέγξας, εὐκλεῶς τὸν θάνατον χαίρων διήνυσας.

Εκ Μητρὸς παρανόμου, προβιβασθὲν κόριον, ἐκβεβαχυμένον τῇ μέλῃ, Ἑρώδῃ ἔφησε. Δὸς ἐπὶ πίνακι, τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννου, τῇ μητρὶ χαρίσασθαι δῶρον ποθούμενον.

Τοὺς ἐλέγχους μὴ φέρων, ὁ ἀναιδὴς τύραννος, τῆς θεοφρουρήτου σου γλώττης, ἐνδοξε Πρόδρομε, κόρη προδίδωσι, θυμηλικῶν ὀρχημάτων, τὴν σεπτὴν σου ἐπαθλον Κάραν αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Ενοικήσας Παρθένω, σωματικῶς Κύριε, ὠφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναι σε· ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθὴ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν μόνη φιλάθρωπε.

Κάθισμα, ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Πρόδρομον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν πιστοὶ, καθαρῶ συνειδότι, ὡς ἐνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτήρος· τὴν γὰρ ἀνοιαν, τὴν τοῦ Ἑρώδου ἐλέγξας, τὴν Κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα. Ἐτερον, ἦχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Σωτήρος Βαπτιστής, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἡ σφραγίς· ὅθεν τοῦ

Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδῆς, τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνευματικοῖς οὖν ἄσμασι συμφώνως, τῷ Ἰωάννῃ βοήσωμεν. Προφήτα κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἄγνη, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φοικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνω, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀράτω χρηστότητι· καὶ σὲ ὄντως, Θεοῦ μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσιν.

Ῥδὴ Δ΄. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Οὐκ ἐνεγκῶν, τὸ τῶν ἐλέγχων ἀπότομον, ὁ τοῦ νόμου, ταῖς ποιναῖς ὑπεύθυνος, οὐ παρῆρσιαν θεοσεβῆ, ὁ ταῖς ἀσελγείαις, τῶν ἡδονῶν συμφυρόμενος, δεσμήσας πνευτήρει, τὸν ἀύλως τοῖς ἄνω, πρὸ τοῦ τέλους χοροῖς συναπτόμενον.

Ψυχοσλαβῆ μέθην καὶ οἶσρον ἀκόλαστον, ἐκνοσήσας, ἐκδοτος ὁ δειλαῖος, τοῖς χορικοῖς, κρότοις τῶν ποδῶν, ἀποδεδειγμένος, φωνεὺς Προφήτου γεγένηται· συνέλαβε γὰρ μέλῃν, ἀσωτίας μητέρα καὶ δεινὴν ἀνομίαν ἀπέτεκεν.

Οντως ἐν σοί, οὐ διεψεύσθη ἡ θεία φωνή· τῶν Προφητῶν, σὺ γὰρ περισσότερος, ὡς προφητείας ἀξιωθεῖς, ἐξ αὐτῆς νηδύος, ἐν ἀτελεῖ τε τῷ σώματι, καὶ τὸν προφητευθέντα, ὑπὸ σοῦ Θεοῦ Λόγον, καὶ ἰδὼν καὶ βαπτίσας ἐν σώματι.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέ-
λεις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ
καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεύ-
χος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν
σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε,
καὶ σώξεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν
πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν
σε γινώσκοντας.

Δεύτερος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Οὐκ ἔφερε τοὺς σοὺς, ἐλέγ-
χους ὁ Ἡρώδης, θεράπον τοῦ Χρι-
στοῦ, παμμάκαρ Ἰωάννη· ὅθεν
ὀπλιίζει τὸν ἄδικον πρὸς σέ φόνον
οὐκ αἰδεσθεῖς σου τὸ σεβάσιμον.

Οἴστρω καὶ τῇ μέθῃ, ὁμοῦ βε-
βακχευμένος, ὁ ἄδικος βασιλεὺς,
σὲ παμμάκαρ παρανόμως, θανα-
τηφόρῳ ἀπάγει ψήφῳ Προφήτα,
οὐκ αἰδεσθεῖς σου τὸ σεβάσιμον.

Τῆς κόρης ὁ δεινός, ὑπαχθεῖς
τοῖς λόγοις, Ἡρώδης δυσσεβής,
τῇ μοιχαλίδι δῶρον, τὴν Κεφα-
λήν σου Προφήτα ὄντως, παρέχει
ἀφ' ἧς πηγάζεις χάριν πᾶσιν ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, ἁγία Θεο-
τόκε· χαῖρε ἢ χαράν, κηύσασα τῷ
κόσμῳ· χαῖρε ἢ μόνη ἀντίληψις
τῶν ἀνθρώπων, εὐλογημένη Θεο-
τόκε ἀγνή.

Ῥδὴ Ε'. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Μητρικαῖς ὑποθήκαις, ἄλλον
τῆς ὀρχήσεως τῆς κακοδαίμονος,
τῆς ὠμῆς λεαίνης, ὁ ὠμότερος
σχύμνος ἤτήσατο, ἦν καὶ θῆρες
πάντες, ἐν ἐρημίαις ἠυλαβοῦντο,
Κεφαλὴν τοῦ Προδρόμου καὶ κή-
ρυκος.

Ωτῶν σῶν ἀνεφίκτων, καὶ ἀ-

καταλήπτων κριμάτων Φιλάνθρω-
πε! ὅτι τοῦ ἐκ μήτρας, πεφνό-
τος δοχείου τοῦ Πνεύματος, καὶ
συναυξηθέντος, τῇ σωφροσύνῃ καὶ
ἀγνείᾳ, ἀσελγῆς κατωρχήσατο
κόριον.

Προσφιλὲς καὶ οἰκεῖον, τῷ τῆν
συζυγίαν τῆν ἄζεμνον στέργοντι,
γενεσιῶν πότοις, καὶ Προφήτου
συνάψαι ἀναίρεσιν, καὶ κρατῆρα
πλήρη, προφητικῶν τοῖς φιληδό-
νοις, καὶ ἁγίων αἱμάτων κερά-
σασθαι.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς
τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε
συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ
παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην
Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην ἰ-
λασμόν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Δεύτερος. Ὄρριζοντες βοῶμέν σοι.

Ορχήσεως ἐδίδοτο μίσθωμα,
τῆς ἀπάτης, τῇ κόρῃ ἐν πίνακι,
Προδρόμου Κάρα· ὦ ἄνοια!

Τῷ λύθρῳ σταζομένης τῆς
Κάρας σου, θεοκήρυξ μοιχαλὶς ἐ-
τέρπετο φρονοῦσα μέγχι· ὦ ἄνοια!

Σιγᾶν σου μὲν τὴν γλώτταν
ὑπέλαβεν, ὁ Ἡρώδης· ἢ δὲ σιγή-
σατα, πλέον ἐλέγχει πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦ-
μέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν
Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκήσασ.

Ῥδὴ ε'. Ἰλάσθητί μου Σωτήρ.

Τοῦ νόμου τῶν ἐντολῶν, προ-
κινδυνεύων μακάριε, ἐλέγχῳις παι-
δαγωγεῖς, τὸν παρανομήσαντα· οὐ
γὰρ ἔφυς κάλαμος δυσμενῶν πνευ-
μάτων, ῥιπιζόμενος προσπνεύσει.

Τῷ

Τῷ λύθῳ τῷ τῆς σφαγῆς, ἡ κεφαλὴ σταζομένη σου, ἠνέχθη τῶν πορνικῶν, ἀγῶνων εἰς μίσθωμα, Ἡρώδην ἐλέγχουσα, καὶ μετὰ τὸ τέλος, ὡς τὴν φύσιν συνθολώσαντα.

Ερήμους περιπολῶν, θριξὶ καμήλου σχεπόμενος, τὰς μὲν ὡς φωτολαμπές, κατώκεις ἀνάκτορον τὰς δὲ ὡς βασιλείον, περιφέρων κόσμον τῶν παλῶν κατεβασίλευσας.

Θεοτοκίον.

Προσθίημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, Θεογεννήτορ ἀγνή· καὶ τύχοιμεν πάντα γνε, τῆς λείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρχωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δεύτερος. Χιτῶνά μοι παράτχου.

Επήγασας τῷ πλήθει τῶν πιστῶν, Ἰωάννη ἐνδόξε, λεία διδάγματα, τὸν ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ καταγγείλας ἡμῖν.

Σεμνότητος καὶ βίου ἀκριβοῦς ἀψευδὲς ὑπόδειγμα, μέμνησο Πρόδρομε, τῶν ὑμνοῦντων σε Χριστῷ παριστάμενος.

Πρεσβεΐαις σου Προφήτα τοῦ Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, κόσμον εἰρήνευσον, διασώζων ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ημόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ, τὸν Λόγον κηύσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α΄.

Η τοῦ Προδρόμου ἐνδόξος ἀποτομὴ, οἰκονομία γέγονε τις θεϊκῆ, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ τοῦ Σω-

τήρος κυρῶξῃ τὴν ἔλευσιν. Θρηνεῖτω οὖν Ἡρωδιάς ἀνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ γενέσια τοῦ Ἡρώδου πᾶσιν ἐφάνησαν ἀνόσια· ὅτι ἐν μέσῳ τῶν τρυφῶντων, ἡ Κεφαλὴ τοῦ νηστεύοντος παρετέθη, ὡς περ ἔδεσμα· τῇ χαρᾷ συνήφθη λύπη, καὶ τῷ γέλωτι ἐκράθη πικρὸς ὀδυρμός· ὅτι τὴν Κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ πίναξ φέρων, ἐπὶ πάντων εἰσηλθεν ὡς εἶπεν ἡ παῖς, καὶ διὰ στρήνος, θρήνος ἐπέπεσε πᾶσι τοῖς ἀριστήσασι τότε σὺν τῷ Βασιλεῖ· οὐ γὰρ ἔτερπεν ἐκείνους, οὐδὲ Ἡρώδην αὐτόν· φησὶ γάρ, Ἐλυπήθησαν λύπην οὐκ ἀληθινήν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κθ'. Ἡ ἀποτομὴ τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχ. Τέμνει κεφαλὴν χεῖρ μαιφόνος ξίφει.

Τοῦ χεῖρα θέντος εἰς κεφαλὴν Κυρίου.

Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτη Προδρόμου τάμεν αὐχένα χαλκός.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβεΐαις. Ὡδὴ Ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ακόλαστον ὄρεξιν, δεινὴν τε μέθην καθοπλισάμενος, προσβαλὼν κατεβράγης πρὸς ἐγκρατείας πύργον ἀκλόνητον, καὶ σωφροσύνης πρὸς πόλιν ἀπόρρητον, τὸν τοῦ Χριστοῦ Βαπτιστὴν Ἡρώδῃ ἄνομε.

Οὐκ ἔφριξε Πρόδρομε, οὐ συνεστάλη οὐ κατενάρκησεν, ἡ μεμαθητευμένη,

θητευμένη, τῷ διαβόλῳ τὴν σὴν προσφέρουσα, τιμίαν κάραν ἀναιδῶς ἐν πίνακι, προβιβασμοῖς μητρικοῖς ἐκμοχλευθεῖσα τὸν νοῦν.

Ως λύχνος προέλαμψας, προαπεσάλῃς δὲ ὡσπερ Ἄγγελος, ὡς Προφήτης κηρύττεις, Ἄμνὸν Θεοῦ τὸν φανέντα Χριστόν· ὡς μάρτυς ξίφει κεφαλὴν ἐκτέτμησαι, προκαταγγέλλων αὐτόν, καὶ τοῖς ἐν ἄδῃ νεκροῖς.

Θεοτοκίον.

Ρυσθέντες τῷ τόκῳ σου, τῆς καταδίκης τοῦ πάλαι πτώματος, τὴν φανέσαν αἰτίαν, ἐλευθερίας σε Μητροπάρθενε, σὺν τῷ Υἱῷ σου τῷ δόντι ἀντίλυτρον, ὑπὲρ ἡμῶν ἐαυτὸν αἰεὶ δοξάζομεν.

Δεύτερος. Παιδες Ἑβραίων.

Δούλος Δεσπότης παρουσίαν, ἐωσφόρος τε ἥλιον προμηγύων, Ἰωάννης εἰς ἄδου, ἀνέδραμε κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω τῆς Ἑρῶδου ἀρροσύνης, τὸν ἰσάγγελον ἐν σώματι ἀύλῳ, τῷ ἀσέμνῳ γυναιῷ ὡς παίγνιον ἰωρεῖται· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέξαι με ἅγιε ἁγίων, λιτανεύοντα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τῷ Δεσπότη βῶσῃ, ὁ Πρόδρομος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥῶδῃ Ἡ. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ο προδραμῶν τοῦ τόκου σου, τοῦ θείου παθήματος, ἐν τοῖς κατωτάτοις, διὰ ξίφους γίνεται, Προφήτης καὶ Ἄγγελος, καὶ τῆς ἐκεῖ

παρουσίας σου, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, Ἰωάννης κραυγάζων· Νεκροὶ τὸν Ζωοδότῃν, καὶ τυφλοὶ τὸ φωσφόρον, αἰχμάλωτοι τὸν ῥύστην, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Παρθενικῆς γεννήσεως, προδραμῶν ἐκ στείρωσεως, νῦν τῆς ἐκουσίου τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος ὑπῆρξας σταυρώσεως, προδευτῆς ἐκτιμήσεως, τῆς κεφαλῆς τοῖς ἐν τῷ ἄδῃ κραυγάζων· Νεκροὶ τὸν Ζωοδότῃν, τυφλοὶ τὸν φωτοδότῃν, αἰχμάλωτοι τὸν ῥύστην, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Τῆς κεφαλῆς τοῦ σώματος, ἐκτιμηθείσης σου Πρόδρομε, ἢ τῆς σῆς σαρκὸς ψυχῆ ἡγεμονεύουσα, ἐκ ταύτης διήρητο· ἀλλ' ἢ Θεότης ἐκ τῆς σαρκὸς, τοῦ Ἑμμανουήλ οὐ διηρέθη ἐντεῦθεν, ὅσπου οὐ συνετρίβη, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότη· διὸ ὑπερυψοῦμεν αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τὰς ὀτειλὰς τῇ συμπαθεῖ πρεσβείᾳ σου, Παρθένε ἐξάλειψον, καὶ πεπτωκότα ἔγειρον, σώσον με Πανάμωμε, τὸν ἄσωτον σῶσον· σὺ γάρ μου εἶ προστάτις, καὶ ἀντίληψις μόνη, ἀγνή εὐλογημένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεύτερος. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Παρανομῶν ὁ τύραννος, Ἑρῶδης ὁ ἀλάστῳρ ποτέ, καὶ εἰς εὐωχίαν, γενεσίῳν παρατραπεῖς, τὴν παιδα ὀρχήσασθαι, παρασκευάζει ὄρκοις, αὐτὴν πείσας πᾶσαν αἴτησιν, αὐτῆς ἐκπληρῶσαι· ἢ δὲ ἐκθιβασθεῖσα, διδασκαίς ταῖς μητρῴαις,

μητρῶνις, ἐν πίνακι αἰτεῖται, τὴν χάραν τοῦ Προδρόμου.

Μιαιφονίᾳς ἐγκλημα, ἑαυτῶ κληρωσάμενος, κόλασιν ἀπέραντον, Ἡρώδης ὁ ἄθλιος, ὁ ἀναξ εἰσπράττεται, παρανομήσας ἄθεσμα· ἔδεσμα γὰρ ὡσπερ, τῆ τραπέζῃ πρᾶσάγει, τὴν χάραν τοῦ Προδρόμου, ἀπελέγχουσαν τοῦτον, σὺν τῇ Ἡρωδιάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο φαεινὸς Ἀπόστολος, τοῦ Κυρίου καὶ Προδρόμος, μάκαρ Ἰωάννη, Προφητῶν ὁ πρόκριτος, λιταῖς σου περίσωζε, τοὺς ἐκτελοῦντας πόλῳ σου, μνήμην τὴν παιδρᾶν, καὶ φωταφόρον βοῶντας· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα πέφυκας, τῶν Ἀγγελῶν κηύσασα, κόρη παναγία, τὸν ἀγίοις ἅγιον, δι' οἶκτον γενόμενον, ὅπερ ἐσμέν ἀφύρτως βροτοί, σῶσαι τοὺς αὐτῶ, ἀναβοῶντας ἀπαύστως· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Ἐφριξε πᾶτα ἀκόη.

Εφριξε φάλαγξ πονηρά, καὶ ὁ ταύτης πρωτοστάτης διάβολος, τὴν Θεολόγον σου, Προφήτα γλῶσσαν Χριστὸν κηρύττουσαν, καὶ διὰ κόρης ἀσελγούς, Ἡρώδην ἀνέπεισε· κατατομήσαί σε, ἀλλ' ἡμεῖς σε οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Φάραγξ μὲν φύσις ταπεινή, ἀνυψώθη καὶ βουνὸς τεταπεινώται,

(TOM. Γ')

ἢ τοῦ θανάτου ὀφρῦς· φωνὴ βοῶντος γὰρ ἀνεκέκραγεν, ἐν τοῖς ἐρήμοις τοῦ φωτός, τοῦ ἄδου σκηνώμασι· Τὰς πύλας ἄρατε· Βασιλεὺς γὰρ δυνατὸς εἰσελεύσεται.

Φρίττουσι πάλῃ τῶν βροτῶν, καὶ τῷ φόβῳ δραπετεύουσι δαίμονες, τὴν ἐπισκίασιν, τῆς ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσης χάριτος· ἀλλ' ἀμφοτέρων πειρασμῶν, τὴν ποιμνην σου φύλαττε, Κυρίου Προδρόμε, τὴν ἐν πίστει σε αἰεὶ μεγαλύνουσαν. Θεοτοκίον.

Εντεινε καὶ κατευοδῶ, καὶ βασίλευε γιὰ Θεομήτορος, Ἰσμαηλίτην λαὸν, καθυποτάσσων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, τῷ ὀρθοδόξῳ Βασιλεῖ, νίκας χαριζόμενας, κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Λόγε Θεοῦ.

Δεύτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Φωνὴ βοῶντος ἔφυς ὦ Βαπτιστά· ἐκ Προφήτου Προφήτης γὰρ ἐλαμψας, ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανεῖτε πᾶσι βοῶν· καὶ τὸν Ἡρώδην ἤλεγξας, πρῆττοντα ἀσέμνωσ τὰ ἀσελγῆ· διὸ καὶ τοῖς ἐν ἄδῃ, προέδραμες κηρύττων, τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μητρός Ἡρωδιάδος ἐκβιβάσθην ἀναιδέστατον κόριον ἤτησε, τοῦ Βαπτιστοῦ, χάραν ἐκμηρήθηναι τὴν ἰσράν· τότε Ἡρώδης τάχιςα, ἔδεσμα καθάπερ παραταθῆν, προστάττει ἐν τρυβλίῳ, δοθῆναι ὡς περ δῶρον, τούτου ἐλέγχουσαν τὴν ἄνοιαν.

Ως Μάρτυς καὶ Προφήτης καὶ Βαπτιστής, ὡς φωνή τε καὶ λύχνος καὶ Ἄγγελος, ὑπὸ Θεοῦ μεί-

48 ζων

ζων Προφητῶν τε μαρτυρηθεῖς, δυσώπησον τὸν Κύριον, ῥύσασθαι παντοίων ἐκ πειρασμῶν, καὶ θλάβης ἐναντίας, τοὺς πόθῳ ἐκτελοῦντας, σοῦ τὴν φωσφόρον μνήμην Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Ἐράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι τὸν ἀγαθὸν Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός, ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν.

Τὸν ἐν Προφήταις μεζονα γνωρισθέντα, καὶ Ἀποστόλων πρόκριτον γεγονότα, ὕμνοις ἐγκωμίων στεφανώσωμεν, τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος· τὴν κεφαλὴν γὰρ ἐτήμηθη, διὰ τὸν νόμον Κυρίου.

Ἐτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ ἀσελγῆς Ἡρώδης, τὸν τῆς ἀγνείας φυτουργόν, σὲ Βαπτιστὰ τοῦ Σωτήρος, κατατομήσας δολερῶς, σοῦ τοὺς ἐλέγχους τῆς γλώττης, τεμείν οὐκ ἴσχυσεν ὄλως.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὴν ἀρὰν τοῦ κόσμου, τῷ κρίῳ τόκῳ σου σεμνῆ ἐξαφανίσασα ποιμήνῃ σὲ λιτανεύουσαν πιστῶς, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, ῥύσαι πρεσβείαις σου Κόρη.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτερεύοντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος!

τὴν ἱεράν Κεφαλὴν, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμον, ἀσελγῆς ἀκόλαστον, περιέφερε κόριον· τὴν ἐλέγξασαν, πρᾶξιν παράνομον, τῇ μοιχαλίδι μητρὶ προσέφερον. Ὡ τῆς ἀφάτου σου, ἀνοχῆς φιλάνθρωπε! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνός.

Ὡ τῆς Ἡρώδου πωρώσεως! ὁ ἀτιμάσας Θεόν, ταῖς τοῦ νόμου ἐκλύσει, τὴν τῶν ὀρκῶν τήρησιν, δολερῶς ὑποκρίνεται· καὶ τῇ μοιχείᾳ, φόνον προστίθῃσιν, ὁ σκυθρωπάξειν σχηματιζόμενος. Ὡ τῆς ἀφάτου σου, συμπαθείας Δέσποτα· δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνός.

Ὡ τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐκπλήξεως! τῶν Προφητῶν ἡ σφραγίς, ὁ ἐπίγειος Ἀγγελος, πορνικῆς ὀρχήσεως, ἀναδείκνυται ἐπαθλον· ἡ θεολόγος, γλῶσσα προπέμπεται, καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, Χριστοῦ προάγγελος. Ὡ τῆς ἀβρόβητου σου, προμηθείας Δέσποτα· δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνός.

Δ ὄξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάλιν Ἡρώδης μαίνεται, πάλιν ταράττεται. Ὡ ὀρχημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου! ὁ Βαπτιστῆς ἀπετέμενετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κύριε, τοῦ σοῦ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία, Μεγάλη.

Δίδεται καὶ ἄγιον ἐλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς,

φοῖς, ἐν ᾧ καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος δ'.

Γενέσιον ἀθέμιτον, καὶ συμπίσιον ἀναιδέστατον, Ἡρώδης ἀπέτελεσεν· ἀκολασία γὰρ γυναικεία θελγόμενος, καὶ ἀσεβεῖ θηλυμανία κεντούμενος, ἀπέτεμε κεφαλὴν Προδρομικήν, ἀλλ' οὐκ ἐξέτεμε γλῶσσαν Προφητικὴν, ἐλέγχουσαν αὐτοῦ τὴν παράνοian. Ἐξέχεεν αἷμα ἀθῶων, καλύψαι θέλων ἁμαρτίαν ἄθεσμον· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ ἀπέκρυψε φωνὴν, βοῶντος πᾶσι μετάνοian. Ἐκεῖνος μὲν συνευφραίνεται φόνῳ, ἡμεῖς δὲ συνεορτάσωμεν πόθῳ, τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τὴν μακαρίαν σφαγὴν· προέλαβε γὰρ ἐν Ἄδου τὴν ζωὴν, κηρύξαι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιαθανάτου καθημένοις, τὴν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν μόνον πολυέλεον.

Ὁ αὐτός.

Τὸν Προφήτην καὶ Μάρτυρα, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, δεῦτε λαοὶ εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἐν σαρκὶ Ἄγγελος ὑπάρχων, τὸν Ἡρώδην διήλεγε, τῆς παρανόμου μοιχείας τὴν πράξιν κατακρίνας αὐτοῦ· καὶ δι' ἀνόμου ὀρχήσεως, τὴν τιμίαν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, ὃ τοῖς ἐν Ἄδῃ εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβεύων ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν Προφήτην καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, δεῦτε πιστοὶ εὐφημήσωμεν· ὅτι φυγαδεύων, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἠυλίετο, μέλι ἄγριον καὶ

ἀκρίδας ἐσθίων καὶ βασιλέα παρανομοῦντα ἤλεγε· ἡμῶν δὲ τὴν ὀλιγοψυχίαν παρεκάλει, λέγων. Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῆς γ' καὶ τ'. Ὁδὴς τῶν Κανόνων.

Ἀπόστολος.

Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε. Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγὼ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη· Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τούτων ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκόμενας, κρίναντες ἐπλήρωσαν καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ἤτησαν το Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ζύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν, ὃς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς Πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Εὐαγ-

Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον.
 Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ
 βασιλεὺς τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατριαρχῶν
 Κωνσταντινουπόλεως Ἀλεξάν-
 δρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου
 τοῦ Νέου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
 στίχους· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
 σόμοια τοῦ Προδρόμου γ'. καὶ τῶν Ἀ-
 γίων γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο παλαιῆς καὶ καινῆς θεῖος
 μεσίτης, Προφήτης καὶ Προδρο-
 μος, Ἄγγελος ἐνσαρκος, παρα-
 νομίας ὁ ἐλεγχος, τῆς στειρευ-
 ούσης, βλαστὸς νηδύος, στόμα πυ-
 ρίπνοον, Ἡρώδην διήλεγξας, ἄ-
 θεσμα πράττοντα· ὁ δὲ μὴ φέρων
 τὸν ἐλεγχον, ἀποτμηθῆναι, τὴν
 Κεφαλὴν σου διακελεύεται· καὶ
 προσηγήθης ὡς περ ἔδεσμα, ἐγ-
 κρατείας τὸ θεῖον ἐντρυφήμα, ἐπὶ
 πίνακι πλέον, στηλιτεύων τὸν ἀ-
 κόλαστον.

Εκ παρανόμου μητρὸς συνω-
 θουμένη, θυγάτηρ παράνομος, σοῦ
 τὴν αἰοίδιμον, καὶ τοῖς Ἄγγελοις
 αἰδέσιμον, αἰτεῖται Κάραν· τοὺς
 γὰρ ἐλέγχους ταύτης οὐκ ἔφερεν·
 ὅθεν ἐπὶ πίνακι, ταύτην προσφέ-
 ρουσα, καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα παί-
 ζουσα, τῶν δαιτυμόνων, τὴν εὐ-
 φροσύνην εἰς πένθος ἔτρεψεν· ἀλλ'
 ἐπὶ πλέον διελέγχεις, ἀκολασίας
 τὸ μῦθος μακάριε, τὸν Χριστὸν ἰ-

κετεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν.

Βεβαχθευμένος τῇ μέθῃ ὁ Ἡ-
 ρώδης, νόθοις ἐπικλέπτεται, κα-
 τορχουμένης φωνᾶς· καὶ πρὸς τῷ
 ὄρκῳ τὸν ἀδίκον, τεκταίνει φόνον,
 σοῦ τοῦ Δικαίου Προφήτα ἐνδοξε-
 ἀλλά σου ὁ θάνατος, τοῖς προθα-
 νοῦσι σαφῶς, ἀθανασίαν ἐμήνυσε·
 καὶ γὰρ ἐγένου, καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ
 κήρυξ προάγγελος, τὴν παρουσίαν
 τὴν σωτήριον, προμηνύων Χριστοῦ
 τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι
 καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παμμάκαρ Ἀλέξανδρε ποιμὴν
 Ἐκκλησίας γέγονας, Ὁρθοδοξίας
 ὑπέρμαχος, Ἀρείου καθελῶν, τὴν
 ἀλαζονείαν, προσευχαῖς συντόνοις
 σου, τὸν πάντων Λυτρωτὴν ἐξαι-
 τούμενος. Καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρη-
 θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
 ρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰωάννη τίμιε σαρκὸς, τὴν φθο-
 ρὰν ἐμίσησας· δι' ἐγκρατείας καὶ
 πίστεως, δι' ἀγρυπνίας τε, καὶ ὁ-
 μολογίας, Ἄγγελος ἐπίγειος, εὐ-
 ρέθης καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος.
 Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς
 ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ
 μέγα ἔλεος.

Παύλου θεοῖς δόγμασι σαφῶς,
 ὄντως ἐπειθάρχησας, μεθ' οὗ εἰς
 τρίτον ἀνέδραμες, οὐρανὸν Ὅσιε,
 ἀρετῶν τῷ ὕψει, καὶ ἤκουσας ῥή-
 ματα, τὰ ἄρρητα καὶ θεία τοῦ
 Πνεύματος. Παῦλε μακάριε, Ὁρ-
 θοδόξων βάσις ἄσειστε, τὸν Σωτή-
 ρα, ἀπαύστως ἰκέτευε.

Δόξα,

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Γενεθλίων τελουμένων. Φύλ. 518.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος δ΄. Γενεσίον ἀθέμιτον.

Βλέπε τοῦτο ὅπισθεν μετὰ τοὺς Αἴνους.

Καὶ νῦν. Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Μνήμη Δικαίου.

Δόξα, τῶν Ἁγίων.

ἦχος δ΄. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Τοῦ Προδρόμου.

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος ἀποτομή.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λ΄. μνήμη τῶν ἁγίων πατριαρχῶν Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου καὶ Παύλου τοῦ νέου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὁσῖος καὶ θαυματουργὸς Φαντίνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Φουρτιανὸς, Σεπτεμίνος, δέκα ἐξ μάρτυρες, καὶ ἕτεροι ἐξ, καὶ ὁ ἱερομύναχος Φηλιεῖς, ζῆρει τελειοῦνται.

Ὁ ὁσῖος Σαρματᾶς, ἡ ὁσία Βρυαίνη καὶ ὁ ἱεράρχης Εὐλάλιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἰανουάριος, ζῆρει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Βεβαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ηρώδης ὁ παράνομος, τοῦ Προδρόμου τὴν θείαν, καὶ ἱεράν ἀπέτεμε, Κεφαλὴν τοὺς ἐλέγχους, μὴ φέρων ταύτης ὁ ἄφρων· ὦ φριχτῆς τολμῆς ὄντως! Ὁρηνεῖτω οὖν ὁ ἄθλιος ἄνομον φόνον πράξας· ἡμεῖς δὲ νῦν, τὴν τιμίαν Κάραν ὑμνοῖς τιμῶντες, τὸν Βαπτιστὴν γεραίρομεν, τοῦ Χριστοῦ ἐπαξίως.

Θεοτοκίον.

Εἰ καὶ ἠττάται Πάναγνε, λογικὴ πᾶσα φύσις, πρὸς ἐγκωμίων ἐπαινον, σοῦ Θεοῦ τῆς τεκούσης· καὶ γὰρ σαφῶς ὑπερέτερα, πάσης κτίσεως πέλεις· ἀλλ' οὖν τὸ κατὰ δύναμιν, οὐκ ἀπόβλητον πάντως· ὄθεν κάμοῦ, δέχου τὸν βραχυτάτον ὕμνον ὡσπερ, ὁ σὸς Υἱὸς ἐδέξατο, τὰ λεπτά πρὶν τῆς χήρας· Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἰῶν στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, εἰ καὶ φόνῳ διέλυσεν ὁ Ἡρώδης, σὲ τὸν τῆς ἀληθείας κήρυκα, ἀλλ' ἡ τοῦ στόματός σου φεγγοβόλος λαμπὰς καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ τῆς πίστεως φέγγος καλῶς ἐδαδούγει· ὄθεν ἰκέτευε ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σῦνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Καταθεσίων τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες αὐτά.

ἦχος δ΄. ὡς γενεσίον ἐν Μάρτυσιν.

Η σορὸς ἡ κατέχουσα, Θεοτόκε τὴν Ζώνην σου, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἁγιάσματος, καὶ ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγὴ, καὶ ἐκάστην

ἐκάστην γνωρίζεται· ἐνθα σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλά σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Τὴν ἁγίαν κατάθεσιν, Θεοτόκε τῆς Ζώνης σου, Ἐορτὴν κεκτήμεθα εὐφραϊνόμενοι· ὅτι τῇ πόλει σου σήμερον, δοθῆναι ἠξίωσας, ἱερὰν περιβολὴν, φυλακτήριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαιρετον πλούτον ἰαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Ιδε τόπος περιδόξος, ἴδε οἶκος ἀείφωτος, ἐν ᾧ τεθησαύριται τῆς Θεοπαιδος, Ζώνη τιμία ἐν χάριτι· προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν καὶ ἰλασμὸν, προφανῶς ἀπαρύσασθε, καὶ βοήσατε, εὐχαρίστω καρδία. Παναγία, εὐλογοῦμέν σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Ωs στέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, τὴν Ζώνην σου τὴν ἁγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο· καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει, Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι. Χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ· χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη· χαῖρε τῶν εἰς σέ προστρεχόντων λιμῆν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εδωκας τῇ πόλει σου, Ζώνην τὴν σὴν ὑπερένδοξε, ἀσφαλέστατον σύνδεσμον, ταύτην περιέπου-

σαν, ἐκ παντὸς κινδύνου, θείαις ἐνεργείαις, καὶ ἀπροσμάχητον ἐχθροῖς, διατηροῦσαν αὐτὴν κραυγάζουσαν. Ἰσχύς μου καὶ κραταίωμα, καὶ εὐπρεπὲς ἀγαλλίαμα, ὁ Υἱός σου καὶ Κύριος, μόνος ἐστὶν ὁ Εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ἵψιστος.

Τίμιον διάδημα, οἱ εὐσεβῶς βασιλεύοντες, τὴν σὴν Ζώνην πανάχραντε, φαιδρῶς περιχέμενοι, ἐν τοῖς σοῖς καυχῶνται, θείοις μεγαλείοις, καὶ φοβερῶτατοι ἐχθροῖς, τοῖς πολεμοῦσιν αἰεὶ γνωρίζονται· καὶ σὲ ὑμνοῦντες κρίζουσι, τῷ ὑπὲρ λόγον τεχθέντι ἐκ σοῦ. Ἰησοῦ παντοδύναμε, σῶσον πάντας ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.

Περίζωσον δύναμιν, ἡμᾶς Παρθένε τῇ Ζώνῃ σου, κατ' ἐχθρῶν ἐνίσχύουσα, πάθη ὑποτάττουσα, κατατυραννοῦντα, καὶ ἐκπολεμοῦντα, καὶ νικητήρια ἡμῖν, δι' ἀπαθείας αἰεὶ παρέχουσα, τοῦ καθαρῶς δοξάζειν σε, καὶ τῷ Υἱῷ σου βοᾶν ἐκτενωῶς. Ἰησοῦ παντοδύναμε, σῶσον πάντας ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες Δαυιτικὴν μελωδίαν, τῇ νεανίδι Νύμφῃ τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ἀὐ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιασμάτων σου. Ὡς γὰρ παλά-

τιον

τιον τερπνόν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτήν, τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βραβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρβене, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταίαν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδώρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἀφάρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου ἐδώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Τὴν Ζώνην τὴν σεπτὴν, τοῦ ἀχράντου σου σκήνους, ὑμνοῦμεν οἱ πιστοὶ, Παναγία Παρθένε, ἧς ἀρυσόμεθα, νοσημάτων τὴν ἴασιν, καὶ κραυγάζομεν· Μητὲρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, οὐ ἡ λύτρωσις, τῶν σὲ τιμώντων ὑπάρχεις, Μαρία θεόκλητε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα,

ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς τιμίας Ζώνης σου, τῇ καταθέσει, ἐορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαὸς καὶ ἐκτενωῶς ἀνακράζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα, Ὁ Ν'. καὶ ὁ παρὼν Κανὼν τῆς

Θεοτόκου ἐν οἷς ψάλλομεν καὶ Καταβασίας. Ἀνοίξω, τὸ στόμα μου. κτλ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς. Ἰσχύν με τὴν σὴν ζωσον, ἀγνή Παρθένε.

Ῥδὴ Α'. ἤχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ἰσχύν με θείαν εὐσεβῶς περιζωσον, ὑμνολογουντά σου, τὴν ἱερὰν Ζώνην, θεῖον χρηματίζουσαν, τῇ πόλει σου περιζώσασα, καὶ κραταίωμα Κόρη, καὶ ἀβραγῆς περιτείχισμα, ἀχραντε Παρθένε τῇ ποιίμνῃ σου.

Σὺ τὸν θεὸν τὸν δυνατὸν ἐκύησας, περιζωννύοντα, τοὺς εὐσεβεῖς πάντας, δύναμιν Πανάμωμε· διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν θείαν σου Ζώνην, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι χάριν ἀπαντλοῦμεν καὶ ἔλεος.

Χαρμονικῶς τῇ καταθέσει σήμερον, περιχορεύσωμεν, τῆς ἱερᾶς Ζώνης, τῆς ἀγνῆς Θεόπαιδος ἐξ ἧς ἡμῖν περιζώσασα, ἀφθαρσίας ὑφάνθη, καὶ ἀδιάρρηκτον ἔνδυμα, καὶ περιβολὴ ἀδιάσπαστος.

ὑπὸ τὴν σὴν ὁ σὸς λαὸς Πανάμωμε, προστρέχει δύναμιν· ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, καταφεύγει πάντοτε· πᾶσι γενοῦ βοήθεια· καὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν, τοῖς πᾶσι δίδου αἰτήματα, σώζουσα δεινῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ῥδὴ Γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νεουργεῖται καρδία, πίστει θερμῇ ψαύουσα, Ζώνη ἱερᾶ τῆς Παρθένου, καὶ περιζώννυται, δύναμιν ἄμαχον, κατὰ παθῶν ἀκαθάρτων, δυσμενῶν ἀσάρκων τε, ἄτρωτος μένουσα.

Μένει ἄφθορος ἔτι, ἡ ἱερὰ Ζώνη

νη σου, ἦτις σοῦ τὸ ἄχραντον σῶμα, Κόρη διέζωπε, καθαγιαζουσα, τοὺς εὐσεβῶς προσιόντας καὶ φθορᾶς ἐξαίρουσα, νόσων καὶ βλίψεων.

Εχρημάτισας οἶκος, περικαλλής ἄχραντε, Λόγου τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ ἐν ἀγίῳ σου Οἴκῳ εὐδόκησας, Ζώνην τὴν σὴν ἐντεθῆναι, ἣν κατασπαζόμενοι ἀγιαζόμεθα.

Τὴν τιμίαν σου ζώνην, τιμητικῶς ἅπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας, περιπτυσσόμεθα, τιμὴν ὑπάρχουσαν, πάντων πιστῶν Θεοτόκε, ὡς τῷ ὑπερτίμῳ σου, ψύσασα σῶματι.

Κάθισμα, ἦχος δ΄. Ὁ ὕψωθεῖς.

Τὰ καταθέσια τῆς σῆς θείας Ζώνης, ἡ Ἐκκλησία σου φαιδρῶς ἑορτάζει, καὶ ἐκτενῶς κραυγάζει σοι Παρθένε ἀγνή, ἅπαντας περισώζε, τῆς ἐχθρῶν δυναστείας, θραύσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέων βαρβάρων, καὶ τὴν ἡμῶν κυβέρνησον ζώην, πράττειν Κυρίου τὰ θεῖα θελήματα.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδέμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν αἶι, Χαῖρε ἡ μόνη ἐλπίς τῶν ὑμνούμενων σε.

Ῥδὴ Δ΄. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Ηρῆθς πρὸς φῶς, ἄδυτον μεταχωρήσασα· ἐλίπες δὲ, τοῖς σέ

μακαρίζουσιν, ἀντὶ τοῦ σώματός σου Ἄγνή, τὴν τιμίαν Ζώνην, πηγὴν θαυμάτων ὑπάρχουσαν, καὶ τόπον σωτηρίας, καὶ χαράκωμα ταύτης τῆς τιμώσης σε πόλεως ἄχραντε.

Νέον ἡμεῖς, ὡς οὐρανὸν ὑπερχόμεθα, σοῦ τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τεθθαύρισται, καθά περ ἡλιος φωταυγής, σοῦ ἡ θεία Ζώνη, βολὰς θαυμάτων ἐκπέμπουσα, καὶ πάντων τὰς καρδίας, καταυγάζουσα Κόρη, καὶ παθῶν τὴν ὀμίχλην διώκουσα.

Σὺ Κιβωτός, τοῦ νοητοῦ ἀγιάσματος, χρηματίζεις, Ἄχραντε πανύμνητε· καὶ τὴν τιμίαν ταύτην σορὸν, ἔχουσαν τὴν Ζώνην, ἣν περιούσα ἐφόρεσας, παρέχεις τῷ λαῷ σου, καταφύγιον πᾶσι, καὶ πηγὴν ἰαμάτων ἀκένωτον.

Ηκε τῇ σῇ, πόλει πολύοιλον δώρημα, ἡ τιμία, Ζώνη σου πανύμνητε, καὶ κατετέθη περιφανῶς, ταύτη τῇ ἡμέρᾳ, ἐν τούτῳ τῷ θείῳ Οἴκῳ σου· καὶ γέγονε μεσῆτις, Ἐαρτῆς Θεοτόκε, τοῖς θερμῶς σε ποθοῦσιν ὑπόθεσις.

Νόμου σκιαί, καὶ Προφητῶν τὰ αἰνίγματα, προεδήλουν, ἔσεσθαί σε πάναγνε, Θεοῦ Μητέρα παναληλή· δι' ἧς ἡ κατάρρα, ἀπεστεριώθη καὶ ἠνθῆσε, τελεία εὐλογία, καὶ σωτήριος χάρις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ὑμνοῦσί σε.

Ῥδὴ Ε΄. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Ζώνης θείας τεθείσης, σήμερον ἐν Οἴκῳ σου Θεοχαρίτωτε, συνεπανετέθη, ἀγαθῶν πᾶσα δόσις τοῖς χρήζουσιν· καὶ πληροῦται πᾶς

τις, ἀγιασμοῦ ὁ προσπελάζων, τὰς αἰτήσεις πιστῶς κομιζόμενος.

Ωραϊώθης Παρθένη, Λόγον ὠραιότατον ἀποκύησασα· καὶ τῷ σῶ ὠραίῳ, τούτῳ Οἴκῳ τεύχῃαι ἠϋδόκησας, τὴν ὠραίαν Ζώνην, ἣτις τὸ σὸν ὠραῖον σῶμα, Θεοτόκε ὠραίως διέζωσε.

Σοῦ ὁ ἅγιος Οἶκος, ἄλλως ὡς Παράδεισος πᾶσι γνωρίζεται, μέσον κεκτημένος, ὡς περ εὐοσμον βόδον τὴν Ζώνην σου, εὐωδίας θείας, ἀποπληροῦσαν τὰς καρδίας τῶν πιστῶς προσιόντων Πανάμωμε.

Ομβρου θείου νεφέλη γέγονας Πανάμωμε ἀναποστάζουσα, σωτηρίας ὕδωρ, καὶ τὴν γῆν χερσωθεῖσαν ἐγκλήμασι, πρὸς καρποφορίαν, μεταγαγοῦσα εὐσεβείας· διὰ τοῦτο πιστῶς σε δοξάζομεν.

Ῥδὴ Γ'. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Νέον τέτοκας ἡμῖν, ὡς παιδίον τὸν πρὸ πάντων αἰῶνων· καὶ καινουργεῖς καρδίας, ἀμαρτίας παλαιῶσιν, δεξαμένης καινισμῶ, τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας, Ζώνης σου Κόρη ἀειπάρθενε.

Αγιός σου ὁ Ναός, θαυμαστὸς δικαιοσύνη ὑπάρχει ὅς τις τὴν θαυμαστήν σου Ζώνην θαύματα βρύουσαν, κεκτημένος τοῖς πιστοῖς, πέλαγος δεικνύται ἰσμάτων, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Γέγηθε πᾶτα ψυχῇ, συνιοῦσα ἐν ἀγίῳ Ναῷ σου· καὶ ἐν αὐτῷ ὀρώσα, Θεοτόκε τὴν Ζώνην σου ὡς περ ἥλιον φαιδρὸν φέγγος ἀστράπτουσαν χαρισμάτων τοῦ παντουργοῦ καὶ θείου Πνεύματος.

Νεύρωτον ἡμῶν Ἀγνή, τὰς

καρδίας παρεθείσας παντοίων ἀμαρτιῶν ιδέαις, καὶ περιζῶσον δύναμιν, τοὺς τὴν Ζώνην σου πιστῶς ὡς πολυτίμητον κεκτημένους, καὶ ἀναφαίρετον θησαύρισμα.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὴν ἐν προσθείαις.

Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ Πολει σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει, τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Ὁ Οἶκος.

Τίς γηγενῶν τὰ σὰ μεγαλεῖα διηγήσεται λόγος; ποῖα γλῶσσα βροτῶν; νοῦς γὰρ οὐδὲ οὐράνιος· ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τῆς συμπαθείας τὸ ἀμέτρητον πέλαγος, δέξαι καὶ νῦν ἐξ ἀκάρπων χειλέων τὰ ἄσματα, καὶ δίδου μοι θείαν χάριν εὐφημῆσαι τὴν σὴν Ζώνην Δέσποινα· δι' ἧς κόσμος ἀγάλλεται, σὺν Ἀγγέλοις ὕμνων σου τὰ θαύματα, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λα'. Ἡ ἀνάμνησις τῆς ἐν τῇ ἀγίῃ σορῶ Καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ σεβασμῷ αὐτῆς Οἴκῳ.

Στίχ. Χρυσῆν κορωνίδ' οἶα σεμνὴ Παρθένη.

Τῷ τοῦ χρόνου τίθημι σὴν Ζώνην τέλει. Θέντο σορῶ Ζώνην πρώτη Πανάγνου τριακοστῆ. Ταῖς τῆς ἀχράντου σου μητρὸς προσθείαις.

Ῥδὴ Ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Η πάντων Βασίλισσα, πρὸς οὐρανίους σκηναῖς ἀπαίρουσα καταλέλοιπεν ὄλβον, τῇ Βασιλίδι πασῶν τῶν πόλεων, τὴν ταύτης Ζώνην, δι' ἧς περισώζεται, ἐπιδρομῆς ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Πηγῆ

Πηγὴ νῦν προσέλθωμεν, ἀποσταζούσῃ χάριν καὶ ἔλεος, τῇ σορῶ τῇ τιμίᾳ, τῇ κατεχούσῃ Ζώνην τὴν πάντιμον, τῆς τιμησάσης ἀνθρώπων τὸ φῶσμα, τιμίῳ τόκῳ αὐτῆς, Παρθένου τε καὶ Μητρός.

Αινεῖτε τὸν Κύριον, Δυνάμεις πᾶσαι αἱ ἐπουράνιαι, καὶ τὴν τοῦτον τεκοῦσαν, ἀνθρώπων γλῶσσαι πᾶσαι δοξάσατε, ὅτι τὴν Ζώνην αὐτῆς ἐδώρήσατο, καταφυγὴν ἀληθῆ, καὶ σωτηρίαν πιστοῖς.

Ρανάτωσαν ἀνωθεν, δικαιοσύνην νεφέλαι σήμερον, καταθέσει τῆς Ζώνης τῆς σῆς, νεφέλη θεοχαρίτωτε, καὶ μελωδέτω ψυχὴ πᾶσα χαίρουσα, Ἐὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἦδὴ Ἡ. Ἐπταπλασίως κίμινον.

Θρόνος καθάπερ ἅγιος, ἡ σορὸς ἀνατίθεται, ἔνδον ἐν ἀδύτοις, ἱεροῖς φαιδρότατα, τῆς μόνης θεόπαιδος, καὶ Βασιλίδος πάντων ἀγνῆς, Ζώνην κεκτημένη, ἐπανακαυομένην ἐξ ἧς τοῖς κοπιῶσιν, ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις, ἀνάπαυσις τελεία, προέρχεται ἀφθόνως.

Επὶ τῆς γῆς τὸν Κύριον, ἱερῶς ἐσωμάτωσας, καὶ χερσὶν ἀγίαις, ἀληθῶς διέζωσας, τὸν περιζωννύοντα, τοὺς εὐσεβοῦντας δύναμιν νῦν δὲ ἀναβάσα, οὐρανῶν ὑπεράνω, κατέλιπες ἀνθρώποις, τὴν τιμίαν σου Ζώνην, Παρθένε Θεοτόκε, κραταίωμα καὶ σκέπην.

Νενοσηκόσιν ἴαμα, ὀλισθαίνουσι στήριγμα, καὶ τοῖς ῥαλυμοῦσιν, εὐθυμία ἐνθεος, κυβέρνησις πλείουσι, πεπλανημένοις ἐπιστροφῆ, ἡ παρεπομένη τῇ τιμίᾳ σου

Ζώνη, ἀγνὴ Παρθένε χάρις, ἀληθῶς χρηματίζει· ἦν πίστει προσκυνούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επιτελοῦντες σήμερον, τὴν ἀγίαν καταθέσει, Ζώνης σου τῆς θείας, ἱερὰν πανήγυριν, οἱ δοῦλοι σου ἄγομεν· καὶ ἐν χαρᾷ βοῶμέν σοι· Χαῖρε Θεοτόκε, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων, τῶν πιστῶς μελωδούντων. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτω.

Ιδοὺ ἡ θεία κλίνη τοῦ Σολομών, δυνατοὶ ἦν κυκλοῦσιν ἐξήκοντα, ῥῆσει Γραφῶν οἶά περ ἐν κλίνη βασιλικῇ, σορῶ τιμίᾳ σήμερον, Ζώνην ἀνακλίνει τὴν ἑαυτῆς, ἀνάκλησιν εἰς πάντων τῶν τεταπεινωμένων, καὶ εὐσεβοῦντων περικοίησιν.

Ος πόλις Βασιλέως τῶν οὐρανῶν, περὶ ἧς ἐλαλήθη παράδοξα, ἔθου τῇ σῇ, πόλει δῶρον τίμιον καὶ σεπτόν, τὴν παναγίαν Ζώνην σου, πάντων εἰς κραταίωμα τῶν πιστῶν δι' ἧς οἱ στεφηφόροι, τροποῦνται πολεμίους, ὀροδοξία διαλάμποντες.

Σταλάξατε τὰ ὄρη νῦν γλυκασμὸν, καὶ βουνοὶ εὐφροσύνην αἰώνιον, Πατριαρχῶν δῆμοι καὶ Μαρτύρων πάντες χοροὶ, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, θείων Ἀποστόλων δῆμος σεπτός, εὐφράνητε σὺν πᾶσιν, ἡμῖν τῇ καταθέσει, τῆς θείας Ζώνης τῆς θεόπαιδος.

Ηγίασας τὰ πάντα διὰ τῆς σῆς, Παναγία Παρθένε κῆσεως· καὶ νῦν ἡμῖν, δέδωκας εἰς πλείονα

να φωτισμόν, τὴν παναγίαν Ζώνην σου· ἥς τῇ καταθέσει πᾶσα ἡ γῆ, χορεύει καὶ γεραίρει, σὲ τὴν χάριτος ἀρρήτου, ἀποπληροῦσαν τὸ ἀνθρώπινον.

Φιλίας με δολίας τῆς τῶν παθῶν, καὶ ἐχθροῦ καθ' ἐκάστην πειράζοντος, ἀμαρτιῶν, βάρει βραθυμίας τε χαλεπῆς, ἀπαγωγῆς πανάχραντε, καὶ αἰχμαλωσίας καὶ προνομῆς, τῷ σῶ προσπεφυγότα, ἐλέει διὰ τάχους, ὡς συμπαθῆς Ἀγνῆ ἀπάλλαξον.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ο πάντων ὑπὲρ ἔννοιαν, τὰ σὰ ποιήσας Ἀχραντε, τὴν σὴν ἐσθῆτα καὶ ζώνην, ἐτίμησεν ἀφθαρσία τῇ Πόλει σου κραταίωμα, δοῦς ταύτην καὶ ἀσφάλειαν· ἥς καὶ νῦν τὴν κατάθεσιν, περιχαρῶς ἐκτελοῦντες, πανηγυρίζομεν πόλι.

Ἐτερον, ὁμοιον.

Κυρία πάντων πέλουσα, τῶν ποιημάτων Δέσποινα, καὶ πλήρης ὄντως σοφίας, τῆς ὑπερφώτου ὡς Μήτηρ, Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος, φωτὸς καὶ θείας γνώσεως, καὶ χάριτός με πλήρωσον, τῇ συμπληρώσει τῶν ὕμνων, σοῦ τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰσῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'· δευτεροῦντες τὸ α'. ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ὡς ὑπέρλαμπρον στέφανον, Θεοτόκε Πανάχραντε, τὴν ἁγίαν Ζώνην σου, περιέθετο, ἡ Ἐκκλησία καὶ χαίρουσα, φαιδρύνεται σήμερον, καὶ χορεύει μυστικῶς, ἐκ-

βοῶσά σοι Δέσποινα, χαῖρε στέφανε, καὶ διάδημα θεῖον, χαῖρε μόνη, τοῦ πληρώματός μου δόξα, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος.

Σὺ Πανάχραντε Δέσποινα, κραταῖον περιτείχισμα, ἀρραγῆς τε στήριγμα, καὶ διάσωσμα, τῷ σῶ λαῷ καὶ τῇ πόλει σου, ὑπάρχουσα δέδωκας, ὡς φαιδρὰν περισβολὴν, τὴν ὑπέρτιμον Ζώνην σου, περισώζουσαν, συμφορῶν ἐκ παντοίων τοὺς ἐν πίστει, καὶ ζεοῦση προθυμία, ταύτην τιμῶντας Θεοῦμφε.

Ο Ναός σου Πανάχραντε, ὡς πηγὴ ἀνεξάντλητος, τῶν θαυμάτων σήμερον ἀναδέδεικται· οἱ ποταμοὶ γὰρ τῆς χάριτος, ἀφθόνως προχέονται, τῆς ἁγίας σου σοροῦ, καὶ πιστῶν τὴν διάνοιαν, κατευφραίνουσι, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σοὶ βοῶντων. Ἡ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη, καὶ ἡ ζωὴ σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος β'.

Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον.

(Ζήτει τοῦτο εἰς τὸν Ἐσπερινόν.)

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ'· καὶ ζ'. ᾠδὴ.

Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοματά. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾶσα Μαριάμ.

Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΘΕΟΤΟΚΙΑ

ΚΑΤ' ΗΧΟΝ. ΗΧΟΣ Α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίσμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταῖα προστασία, ἀχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεὸν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Αναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Υἱόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηναδοῦσα ἐβόη· Γλυκύτατόν μου τέκνον, τί τὸ καινόν, καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέγων τὰ πάντα ἐν τῇ δρακί, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Ἔτερον Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρίενε πανύμνητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, προφητικῶς εἶδεν ὄμμασι, βέβητον μὲν καίεσθαι, ἀλλὰ μὴ φλεγθῆναι. Πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου Ἄγνη οὐ κατέφλεξε· διὸ αἰτούμέν σε, ὡς μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ρομοαῖα διήλθεν ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἐβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν· ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

(ΤΟΜ. Γ΄.)

ΗΧΟΣ Β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Σὺ εἶ τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἶ τῶν ἀνθρώπων ἡ δοξα, σὺ τῶν πιστῶν ἡ ἐλπίς, Δέσποινα πανάμωμε, καὶ προστασία ἡμῶν, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες, ἐν πίστει βοῶμεν, ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, λύπης ψυχοφόρου καὶ πάσης, Ολίψεως ρυσθείημεν πάντες, οἱ ἀνευφημοῦντές σε Θεοῦμεγε.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἄγνην, ὃν ἀγερωγῆτως ἐν μήτρᾳ ἐκυφοφόρησας· ξύλω ὡς ἐώρακας τοῦτον κρεμάμενον, θρηναδοῦσα ἠλάλαξες, καὶ ἔκραξες· Τέκνον, γλυκὸς ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῆ, πάσα τῶν παλῶν, εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοὶ τὴν εὐσπλαγγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

—ο—

ΗΧΟΣ Γ΄.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Παίῶν με τρικυμῖαι Δέσποινα χειμάζουσι, καὶ κλύδων με τεράττει, βυ' οὗ τῆς ἀμαρτίας· δός μοι χεῖρα βοηθείας καὶ διάσωσόν με, καὶ τὰ θειὰ ἀπέλασον, καὶ ἴθνησον πρὸς λιμένα γαλήνης.

Ἔτερον ὅμοιον.

Τῶν θείων Προφητῶν Ἄγνη χαῖρε τὸ καύχημα· χαῖρε παστὰς Κυρίου· χαῖρε νεφέλη κούφη· χαῖρε ἀχραντε Μητρὸς εὐλογημένη· χαῖρε κόσμου χαρὰ καὶ ἀντίληψις· χαῖρε νίκος ὀρθοδόξων Ἀνάκτων,

—ο—

1 Ἦχος

ΗΧΟΣ Δ'.

ὡς γενναίων ἐν Μάρτυσιν.

Επομβρίας τοῦ Πνεύματος, τοῦ ἁγίου Πανάμωμε, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρόσισον, ἢ τὴν σαγόναν κηρύσσουσα, Χριστὸν τὴν ἀμέτρητον, ἀνομίαν τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχουσαν, ἀποξήρανον, τὴν πηγὴν τῶν παλῶν μου καὶ χειμάρρουν, καταξίωσον τρυφῆς με, τῆς ἀειζῶου πρεσβείαις σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄρνον καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, Ἄμνας ἢ κηρύσσουσα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· γιὰ ποθεινότητε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρέθης μακρόθυμε, πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχευας Δέσποτα;

Ἐτερον Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Χαῖρε φωτὸς καθαρῶτατον δοχείον, χαῖρε σύλε πύρινε, τὸν νοητὸν Ἰσραὴλ ἐνδον εἰς θεῖαν κατάπαυσιν εἰσαγομένη· χαῖρε νεφέλη τὸν μέγαν Ἥλιον κόσμῳ διαυγάσατα, καὶ πρὸς τὸ ἄδυτον φῶς τοὺς ἐν σκότει καλεῦδοντες, τῆς ἀγνωσίας, μεταβρῦμήτασα Πανύμνητε, χαῖρε Παρθένε, χαῖρε πάνσεμνε, χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σωταὶ καὶ φωτίσαι τὰς φυγὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ κηθορώσα ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν γῆν καὶ Θεὸν, τὸν ἐρ' ὑδάτων κρεμάσκιτα τὴν γῆν ἀσχέτως,

καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα, καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ ἄδου βασιλεῖα συντρίψω σθένει καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλόανθρωπος.

Ἐτερον, Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐδωκας σημειῶσιν.

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τοῦ Βασιλέως Παλάτιον, δυσωπῶ Πολύμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς Ὑπερθέου Τριάδος ποιήσον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Γδῶν σε ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη φιλόανθρωπε, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, ἀκτίνας ἀπέκρυψαν, τῆς δικαιοσύνης, Ἥλιε Χριστέ μου, καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονήθη φόβῳ τοῦ κράτους σου, ἢ Μήτηρ σου τὰ σπλάγγνα δέ, τιτρωσκομένη ἐβόα σοι, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

—ο—

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἀνατολῆ νοητῆ, ἢ ἐκ λαγόνων τὸν Χριστὸν ἀνατείλασα πληροῦντα τὴν οἰκουμένην, φωτὸς ἀβρόχτου Ἀγνή, τὸ τῶν Ἀσωμάτων ἀγαλλίαμα, ἀμνὸν Θεοῦ αἴροντα, ἀμαρτίας ἢ τέξασα, παντός τοῦ κόσμου, τὸν τροφέα

Πανά-

Πανάμωμε, ἡ Θηλῆσσα, καὶ ἀγκάλαις κατέχουσα, μόνη ἡ ἀδιάφορος, ἀγνή ἢ ἀπολυτος· χαῖρε Ἁγία Ἀγίων, τὸν ὑπεράγιον Κύριον, Ἁγνή δυσωποῦσα, καταπέμψαι τοῖς σοῖς δούλοις, τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθετοκίον, ὅμοιον.

Στάσῃ ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα θρηνηδοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα· οὐ φέρω τέκνον, προσηλωμένον ὄραν, ἐπὶ ξύλου ὄνπερ ἀπέκῃσα, ἐγὼ καὶ διέφυγον, τὰς ὠδύνας ὡς ἀνάνδρος, καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνη συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἡ ἀεμπτὸς; ἀρτί γὰρ οὖν πεπλήρωται, ὃ εἶρηκε Συμεὼν, ὅτι βρομαία καρδίαν, ἐμήν πικρῶς διελεύσεται· ἀλλ' ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξανάστηθι, καὶ σῶσον τοὺς ἀυμνοῦντάς σε.

—ο—

ΗΧΟΣ ΠΑ. Β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Δῶρον Θεοδύμνευτε, θείας μοι γνώσεως δίδου, καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν γλῶτταν τράνωσον, τοῦ δοξάζειν σε, καὶ ὑμνεῖν ἄσμασι, τὴν μερίστην χάριν, καὶ τὴν θείαν προστασίαν σου· ὡς γὰρ φιλάγαθος, προνοητικὴ τε τῆς φύσεως, ἡμῶν Θεοχαρίτωτε, θέλεις τὴν ἐκάστου ὠφέλειαν, καὶ τὴν σωτηρίαν· ἦν βράβευσον κάμοι τῶ ἐκ ψυχῆς, καὶ ἐκ καρδίας προστρέχοντι, τῇ σκέπῃ σου Ἀχραντε.

Σταυροθετοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἄρνα τὸν ἴδιον, ἀμνάς ἡ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν σταυρῷ ὑψούμενον, ὡς

ἑώρακε, μητρικῶς ὠλολυξε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα τί τὸ ὄραμα, τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχαρίστος, βήματι Πιλάτου παρέστητε, καὶ κατέκρινέ σε θανάτῳ τὴν ζωὴν τῶν βροτῶν; ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἀφαιτον, Λόγε συγκατάβασις.

Ἔτερον Θεοτοκίον, ἡχος ὁ αὐτός.

Τριήμερος Ἀνάστης.

Εγὼ Παρθένη Ἀχραντε, τῇ σκέπῃ σου κατέφυγον, οἰκτειρόν με, μιμουμένη τὸν Υἱόν, Θεόν σου καὶ Δεσποτὴν, καὶ τοῦ βορβόρου ῥύσαι, καὶ τῆς ἰλύος τῶν πταισμάτων μου.

Σταυροθετοκίον, ὅμοιον.

Ορώσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἡ σὲ κῃσασα ἀνεβόα, Τί τὸ ξένον ὃ ὄρω μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐν ξύλῳ θνήσκεις σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ.

—ο—

ΗΧΟΣ ΠΑ. Δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε φωτὸς θεῖον ὄχημα, φαινοτάτη λαμπάς, καὶ σκηνὴ ἁγιόσματος, φῶς ἡμῖν ἀνέτειλεν, ἐξ ἀχράντου νηδύος σου, καταφωτίζον κόσμου τὰ πέρατα, καὶ ἁγιάζον τῇ σῇ χρηστότητι· χαῖρε κεφάλαιον, σωτηρίας Ἀχραντε· χαῖρε φρικτὸν, ἄκουσμα καὶ λάλημα, τῶν πεποιθῶτων εἰς σέ.

Σταυροθετοκίον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγγειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἐβλεπεν, ἐν μέσῳ ὧν,

δύω, ληστῶν κρεμάμενον, ὄν ἀνω-
δίνως, φρικτῶς ἐκύησεν· ἐκλαίε
κράζουσα· Οἱ μοι τέκνον φίλτα-
τον! πῶς σε δεινῶς, δῆμος ὁ ἀ-
χάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Ἐτερον Θεοτοκίον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Νύμφην σε, Παρθένε, ἐκήρυ-
ξαν, τῆς ἀξίας τοῦ Πατρὸς, τῆς
Θεότητος αὐτοῦ, οἱ Θεὸν ἀξιω-
θέντες, κατιδεῖν σωματικῶς, καὶ
λόγου καὶ Θεοῦ κόρη γεννήτρια,
καὶ πνεύματος ἁγίου οἰκητήριον,
ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τῆς Θεότητος, σω-
ματικῶς κατεσκήνωσε τὸ πλήρω-
μα, πληρεστάτης οὔσης χάριτος.

Σταυροθεοτοκίον ἄριστον.

Εὐλόη προσπηγνύμενον Κύριε.
ὡς ἐώρακεν ἀσπόρως ἡ τεκοῦσά
σε ἀμνάς κατεξαίνετο τὰς ὀψεις,
καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ, γιέ μου πῶς
σφαγὴν φέρεις τὴν ἀδικον· πῶς
θνήσκεις ὁ ἀθάνατος, ὡς ἄνθρω-
πος, λόγον μοι δός εἰς γλυκύ-
τατον, βλέπον μητέρα θρηνοῦσάν
σε, καὶ δόξασον ταύτην Λόγε, τῇ
ἐγέρσει σου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΤΙΝΑ ΑΓΙΩΝ.

Ἦχος α.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώ-
ματι Ἄγγελος καὶ θαυματουργὸς
ἀνεδείχθεις, Θεοφόρε Πατὴρ
ἡμῶν Κυριακέ· νησεῖα, ἀγρυπνίαι,
προσευχῆ, οὐράνια χαρίσματα λα-
θῶν θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας
καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προσ-
τρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκό-

τι σοι ἰσχύϊν, δόξα τῷ σέ στεφα-
νώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ
σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ναοὺμ τὴν
μνήμην Κύριε ἐορτάζοντες· δι'
αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Απόστολοι Ἅγιοι πρεσβεύσα-
τε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισ-
μάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα
πραότητος, ἐγκρατεῖς Διδάσκα-
λοι ἀνεδείξετε εἰς τὴν ποίμνην σου, ἡ
τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦ-
το ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψη-
λὰ τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πα-
τερ Ἰεράρχα Ἰωάννη, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
ὁ ποιῶν αἰεὶ μετ' ἡμῶν, κατὰ τὴν
σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ
ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς
αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρ-
νησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Καὶ τρόπων μέτοχος καὶ θρό-
νων διάδοχος τῶν Ἀποστόλων
γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θε-
όπνευστε εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ
τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας
ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθη-
σας μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς
Ἄνθιμε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο Μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ τὸ στέφος ἐχομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔβραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση, αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον ὁμοιον.

Οὶ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐχομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχοντες τὴν ἰσχύν σου τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔβραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ, σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀλλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω ἐν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω σὺν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου βροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ ταῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἐλατὸν τοὺς πόνους ἐ-

καρποφόρησας· καὶ γέγονας Φωστήρ, τῇ Οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Θεόκτιστε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάτκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Οἰκουμένης ὁ Φωστήρ, Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόφανες σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐρώτισας· λύρα τοῦ πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Εἰ σοὶ μήτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Στυκυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδατκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός· παρέρχεται γὰρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσια Θεοδώρα τὸ πνεῦμά σου.

KONTAKIA

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχος β'.

Αρχιεράττηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὄδοι.

ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοί Ἀσωμάτων,
τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσω-
μάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Τῆ Τρίτῃ τοῦ Προδρόμου. ἤχος β'.

Προφήτα Θεοῦ, καὶ Προδρόμε
τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν
ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς
εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε
λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς
πρότερον ἐν Κόσμῳ κηρύττεις τὴν
μετάνοιαν.

Τῆ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῆ. ἤχος δ'.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκου-
σίως, τῇ ἐπιωνύμῳ σου κινή πο-
λιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώ-
ρησαι Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανόν
ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς
Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον
εἰρήνης, ἀήτητον τρόπαιον.

Τῆ Πέμπτῃ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.
ἤχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφόγγους
Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μα-
θητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς
ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀ-
νάπαυσιν τοὺς πόνους γὰρ ἐκεί-
νων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ
πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γι-
νώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Καὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου. ἤχος γ'.

Εν ταῖς Μύροις Ἁγία, ἱερουρ-
γὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ

ὅσις τὸ Εὐαγγέλιον πληρώτας, ἔ-
ληκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ
σου, ἔσωσας τοὺς ἀλώρους ἐκ τοῦ
θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάζθης, ὡς
μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ Σαββάτῳ νεκρώσιμον· ἤχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον
Χριστέ ὁ Θεός τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος,
οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ
ἀτελεύτητος.

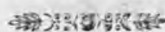
Καὶ τὸ παρὸν Μαρτυρικόν.

ἤχος πλ. δ'.

Ω ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ
φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ Οἰκου-
μένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς
θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν
ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκ-
κλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου
συντήρησον πολυέλεε.

Τοῦτο δὲ λέγεται καθ' ἐκάστην, ἐκτὸς
τοῦ Σαββάτου.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀ-
κικταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν
Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης
ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάζ· ἀλλὰ
πρόφθατον ὡς ἀγαθὴ εἰς τὴν βοή-
θειαν ἡμῶν τῶν πιστῶς κραυγα-
ζόντων σοι, τάχυνον εἰς πρεσβείαν,
καὶ σπεύσον εἰς ἱκεσίαν, ἢ προ-
στατεύουσα ἀεὶ Θεοτόκε τῶν τι-
μώντων σε.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΑΝΩΝΥΜΟΙ.

ΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ.
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ Ο ΚΑΝΩΝ.

Ῥδὴ Α. Ἦχος πλ. δ'.

Ἄνωμεν τῷ Κυρίῳ.

Λόγω ἐνυποστάτῳ, μεμαθη-
τευμένος, ὁ Ἀπόστολος τὴν τοῦ
κόσμου σοφίαν, ὡς ἀράχνης ἰστὸν
διεσκέδασεν.

Ἀρρήτα ἐμύθησ, καὶ τῶν
ἀπορρήτων κατηξίωσαι τοῦ Χρι-
στοῦ μυστηρίων, ὡς αὐτοῦ Μαθη-
τῆς καὶ Ἀπόστολος.

Μέγας ἥλιος ὤφθης, φωτὶ τῷ
μεγάλῳ ἀξιάγαστε, μεθ' ἡμῶν γε-
νομένῳ, ὁμιλήσας Ἀπόστολε ἐν-
δοξε. Θεοτοκίον.

Ἀχραντε θεοτόκε, ἡ σεσαρκω-
μένον τὸν αἰδιον, καὶ ὑπέρθεον
Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκούσα ὑ-
μνοῦμέν σε.

Ῥδὴ Γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Λόγω ἐσαγήνευσας, πρὸς λο-
γικὴν Χριστοῦ τράπεζαν, ἀναγκ-
γῶν, τοὺς βεβηλισμένους ἐν τῇ
πλάνῃ Ἀπόστολε.

Ἐβλυσεν Ἀπόστολε, ἡ παμ-
μακάριστος μνήμη σου, (εουργι-
καῖς θαυματοποιαῖς, τοῖς νοσοῦ-
σιν ἰάματα.

Στέργων τὸν διδάσκαλον, καὶ
ὑπουργῶν αὐτοῦ νεύσσει, παντουρ-
γικαῖς, πλάνης διασώζεις, τοὺς
βροτοὺς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, τὰς ἰκασί-

αις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς,
ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περι-
στάσεων.

Κάθισμα, ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖου Πνεύματος, τῇ φωταυ-
γία, σκότος ἔλυσας, πολυθείας,
καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώ-
τισας, ἀναβόησας σωτήρια δόγμα-
τα, τῇ οἰκουμένη Ἀπόστολε Πάν-
σασε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευσ,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λό-
γου, μόνῃ Πάναγνε παρθενομήτορ,
τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερά-
ρασα, τὸν ὑπὲρ πάντα ἐμὲ χούν
γενόμενον, ἐρρύτιμωμένον σαρκὸς
πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρων πρε-
σβειῶν σου ἐνλέοις νάμασι, παρέ-
χουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Τὴν ὠραιότητα.

Ἡ ἀπειρόγαμος ἀγνή καὶ Μή-
τηρ σου, Χριστέ ὀρώσά σε νεκρὸν
κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου Μη-
τρικῶς ὀρθολογοῦσα ἔλεγε. Υἱέ
σοι ἀνταπέδωκε τῶν Ἑβραίων ὁ
ἀνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ
πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου
δωρεῶν ἀπολαύσας; ὑμῶ σου
τὴν θείαν συγκατάθεσιν.

Ῥδὴ Δ'. Εὐτακίκοι Κύριε.

Ως φωστήρα τοῖς ἔθνεσιν, ὁ ζω-
αρχικός σε λόγος ἀπέστειλε, τὴν
πολύθεον ἐλαύνοντα, τῶν εἰδώλων
πλάνην παμμακάριστε.

Ἡ τοῦ Πνεύματος δύναμις,
σοῦ τὸ ἀσθενές Ἀπόστολε βῶσα-
σα, τῶν τυράννων δυνατώτερον, ἀ-
ληθείας λόγῳ κατεσκεύασε.

Τοῦ Δεσπότη τοῖς πάθεσιν,
ἐγκλη-

ἐγκαλιωπιζόμενος ὁ Ἀπόστολος, παντοκράτορα καὶ Κύριον, τὸν ἐσταυρωμένον ἀνεκήρυξε.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες κηρύττομεν· τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης ἀειπάρθενε.

Ῥδὴ Ε. Ὁρρίζοντες.

Θραϊοί σου οἱ πόδες Ἀπόστολε, τὴν εἰρήνην εὐαγγελιζόμενοι, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Δυναμί ἀπεδίδως, καὶ Πνεύματι ἀληθείας, χαίρων τὸ Μαρτύριον, τῆς Βασιλείας Ἀπόστολε.

Ἐπ' ὄρους ἀναβάς, παμμοκάριστε, τῶν ἀρετῶν, πᾶσι τε τοῖς πέρασι, τὸ Εὐαγγέλιον ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Θεοτόκε Ἀνύμφευτε, τὰς ἐλπίδας, τῶν ἐχθρῶν ματαίωσον, καὶ τοὺς ὑμνοδντάς σε εὐφρανον.

Ῥδὴ ς. Χιτώνά μοι παράσχου.

Ἀνήγγειλε τὴν δόξαν σου Χριστέ, ὁ σεπτὸς Ἀπόστολος, καὶ πάντας ἐφώτισε, διὰ λόγου τῆς αὐτοῦ λείας χάριτος.

Ὡς Ἥλιος ἐπέδραμες τὴν γῆν, Ἀπόστολε ἐνδοξε, Τρισήλιον ἀκτιστον, καταγγέλλων τοῖς πιστοῖς ὡς Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν, καὶ παστάδα ἐμφυγον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λογικὸς οὐρανός σε, διηγῆσαντα πᾶσι τὸν Αὐτρωτὴν τοῦ παν-

τός, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροντήσας ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ βοᾶν προτρεψάμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς Θεότευκτος λύρα, ἤρμωσμένη τῷ Λόγῳ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ πνεύματι ἁγίῳ, ἐνθέως κροτουμένη, σὺν τοῖς ἔθνεσιν ἐψάλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ τῶν λόγων σου σπόρος, ἐν φυγαῖς τῶν ἀνθρώπων καταβλήθεις νοητῶς, καρπὸν τῆς εὐσεβείας, ἐπλήθυνε βοώσας, καὶ ὑμνούσας Ἀπόστολε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθείς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, ὀρίοδόξως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Ὁ μαθητῆς σου ὡσερ ἄμνός πρὸς τυράννους, τοῦ τυθῆναι ἡγετο βοῶν σοι· σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡμυσταγωγῆσεν ἀληθῶς τὴν Τριάδα, ἐν μιᾷ Θεότητι ὑμνεῖσθαι, καὶ ὑπερυψοῦσθαι αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ συναίδιος τῷ Πατρὶ Θεὸς Λόγος, φίλον σε καὶ Κήρυκα καὶ Μύστην, ἔδειξε τῆς θείας αὐτοῦ οἰκονομίας.

Θεοτοκίον.

Ἵπερφυῶς τὸν Δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας παρθένας.

Ἦνε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Καθεῖλε τῇ φωσφόρῳ, βώμη τῆς Τριάδος, τὸ τῆς ζαφώδους ἀπάτης ἐχύρωμα, ὃ εὐκλεῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ Ἀπόστολος.

Συνήφθης Ἀποστόλων, Μάρκαρ καὶ Μαρτύρων καὶ Ἀσωμάτων χορείαις γηθόμενος· μεθ' ὧν δυσώπει σωθῆναι τοὺς σὲ γεραίροντας.

Συνήγαγες τὰ ἔθνη τὰ ἐσκορπισμένα, δι' Ἀποστόλων καὶ Θείων Μαρτύρων Χριστέ, καὶ τὴν βροτῶν Ἐκκλησίαν σεαυτῷ ἐνέδρυσας.

Θεοτοκίον.

Ἐραῖος Θεοτόκε, ἔφυ ὁ καρπὸς σου, οὐχὶ φλορὸς τοῖς μετέχουσιν πρόξενος, ἀλλὰ ζωῆς τῆς ἐν πίστει· σὲ μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει λέγε-Γ. καὶ ε' Ῥδὴν. Προκειμένον, Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰς Ἀποστόλους.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκριστογία.

Χριστοῦ γεραίρου τοὺς σοφοὺς

Ἀποστόλους.

Ῥδὴ Α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρύθειον.

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων μέλειπεν σοι, προλυμουμενῶ Χριστέ, ταῖς ἰκεταῖς τούτων ὡς Θεός, τὴν ἀκτίνα τοῦ Πνεύματος, τοῦ παναγίου δώρησαι, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου.

(ΤΟΜ. Γ')

Ῥωσθέντες βώμη τῇ σῇ χάριτι, Χριστέ τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἔθραυσαν ἐχθρῶν, οἱ σεπτοὶ σου Ἀπόστολοι, Θεοειδεῖς γενόμενοι, ταῖς ἀνεκδότοις πρὸς σὲ νεύσειν.

Γάσεις ἐπιτελοῦντες Δέσποτα, τῷ σῷ ὀνόματι, τὰ τῶν ἐθνῶν συστήματα τῇ σῇ, ἐπιγνώσει ἐξώγησαν, οἱ εὐκλεῖς Ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτί σου κατελάμπουσαν.

Σοφία μαθητευθέντες ἐνδοξοί, Χριστοῦ Ἀπόστολοι, τῇ οὐρανίῳ πᾶσαν προφικῶς, τῶν σοφῶν ἐμωράνατε, πολυλογίαν ἀχρηστον, τῇ συντομίᾳ τοῦ κηρύγματος.

Θεοτοκίον.

Τὸν φύσει Δημιουργὸν ἐκύησας, ἡμᾶς θεώσαντα, τῇ ὑπὲρ γούν ἐνώσει ἀληθῶς, Θεοτόκε πανύμνητε· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, φωταγωγεῖσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ῥδὴ Γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἐϋράνια καὶ σεπτά, θεηγοροῦντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρὸς φθεγγόμενοι, Κήρυκες Χριστοῦ παρεδώκατε.

Ἐπέδειξας οὐρανοὺς, τοὺς Μαθητάς σου λογικοὺς Δέσποτα, δόξαν τὴν σῇν ἅπασιν, ἐκδιηγουμένους τοῖς πέρασι.

Ἐραθέντες ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεδαγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι, τοὺς νῦν ἡμᾶς πάνσοφοι, σέβοντες προθύμως φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐν ὑμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Ἀχραντε· ἀνευ σπορᾶς σάρκα γὰρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν πεφανέρωται.

2 Κάθισμα

Κάθισμα ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν
καὶ λόγον.

Τῆ σαγήνη τῶν λόγων τῶν
θεικῶν, τοὺς ἰχθύας ζωοροῦντες
τοὺς λογικοὺς, τοὺτους προση-
γάγετε, ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν,
καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, πο-
θοῦντες ἐνδύσασθαι, μημηταὶ τοῦ
πάθους αὐτοῦ πεφανέρωσ'ε ὅθεν
συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν,
Ἄποστολοι εἰδοξοί, τὴν πανέσορ-
τον μὴμην ὑμῶν, καὶ συμφώνως
βοῶμεν ὑμῖν. Πρεσβεύσατε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄ-
φεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐσρατάου-
σι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μὴμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ
Θεοῦ· χαῖρε Κόρη καθέδρα βασι-
λική· κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυ-
σοπόρφυρε θάλαμπε, γλαμῖς ἀλουρ-
γόχρως, τιμαλφρόεστικτον τέμενος,
ἀστραπηφόρον ἄσμεν, ἰωγγία πο-
λύφωτε· χαῖρε Θεοτοκε, δωδεκά-
ταίχη πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε,
καὶ πατὴς ἀγλαόμορφε, ἀγλαό-
χρωςε τράπεζα, θεοκόσμητον σκή-
νωμα· χαῖρε ἐνδοξε Νύμφη ἡλιο-
στάλακτη· χαῖρε μόνη ψυχῆς μου
διάσωμα.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ κυ-
ρωτήν, ἢ ἀμνίαν θεωροῦσα ἐν τῷ
Σταυρῷ, ἠλάλαξε δακρύουσα, καὶ
πικρῶς ἀνακράζουσα. Ὁ μὲν κό-
σμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν
κύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου
φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύ-
ρωσιν· ἦν περ ὑπομένεις, διὰ

σπλάγχνα ἐλέους, μακροῦμε Κύ-
ριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πη-
γὴ ἀγαθότητος· σπλαγχνίσθητι
καὶ δωρήσαι, τῶν πταισμάτων ἄ-
φεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνο-
μνοῦσι τὰ θεῖα Παθήματα.

Ῥδὴ Δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Πραμάτων θείων ὁ φόγγος
τῶν Ἀποστόλων, πυρσοφανῶς δι-
ήλθε τὴν οἰκουμένην πᾶσαν, πλά-
νης μὲν τὴν ὕλην ἐμπιπρῶν, φω-
τίων δὲ χάριτι, τὰ τῶν εὐσεβοῦν-
των συστήματα.

Αμαυρωθέντα τῷ ζῶφῳ τῆς
ἄθλις, θεοφεγγεῖς φωστήρες, οἱ
Μαθηταὶ φανέντες, κόσμον κατε-
λάμπρυναν, ἀκτίσι τῆς χάριτος,
καὶ μαρμαρυγαῖς τοῦ κηρύγματος.

Πρωτόταϊς λαμπάσιν ἠγλαῖσ-
μένοι, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ὡς ἡ-
λιος ἐν κόσμῳ, λάμπετε πανεύφη-
μοι, φωτὶ τῆς Θεότητος, πλάνης
τὴν ἀγλὴν ἐκδιώκοντες.

Πάθδον δυνάμειως ἔχοντες, τὸν
Σταυρόν σου, τὴν ἀλμυρὰν τοῦ
βίου, οἱ αὐτόπται σου Λόγε, βά-
λασσαν διέτεμον, ὡς ἵπποι ταράτ-
σοντες, τῆς πολυθείας τὰ κύματα.

Θεοτοκίον.

Πραϊσμένος ποικίλη φωτοχυ-
σία, οὐρανόσ ὀμφυγος, τοῦ σοῦ
Βασιλέως, βασιλευόντων Χριστέ,
Παρίενος ἢ ἀχραντος, νῦν ὡς Θε-
οτόκος δοξάζεται.

Ῥδὴ Ε'. Σὺ Κύριέ μου φως.

Τοὺς θείους σου Χριστέ, καὶ
πανσόφους θεράποντας, φῶς ἔδει-
ξας ἐν τῷ κόσμῳ, σὲ τὸ ἄδυτον
ἀέγγος.

φέγγος, τοῖς πᾶσιν ἐξαγγέλλοντας.

Οἱ πᾶσαν ἀρετὴν, προφανῶς ἐξασκήσαντες, Ἀπόστολοι τῆς ποικίλης, τῶν δαιμόνων κακίας, τοὺς βρόχους διελύσατε.

Υπέφηναν ἡμῖν, τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, Θεότητος ἐν μονάδι, οἱ πυρίναις ἐν γλώσσαις, φλεγόμενοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀβραγῆς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ῥδὴ ε'. Θύτω σοι, μετὰ φωνῆς.

Στηρίξας τοὺς Μαθητὰς σοφία καὶ θαύμασι, δυνατωτέρους εἰργάσω, τῆς Ἑλλήνων Σῶτερ ἐρεσχελίας, καὶ τὰ τούτων, ἀπατηλὰ κατήργησαν δόγματα.

Οἱ θεοὶ ποταμοὶ τῆς Σοφίας ἐπλήρωσαν, τῶν σωτηρίων νυμμάτων, τὰς κοιλάδας πάσας τῆς Ἐκκλησίας, σωτηρίου, ἐκ τῶν πηγῶν τὰ ρεῖθρα πλουτήσαντες.

Φανέντες, ζωτικοὶ ὡς ἀστέρες πανόλβιοι, διασκεδάσατε πᾶσαν, τὴν ζοφώδη πλάνην ταῖς φωτοβόλοις λαμπηδόσι, θεογνωσίας φέγγος ἀστράψαντες.

Θεοτοκίον.

Ολὴν σε περιστεράν τελείαν καὶ πάγκαλον, καὶ τηλαυγῆς εὐρῶν κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος, ὦ Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Ῥδὴ Ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαίοι.

Υποθέτασε τοὺς Μαθητὰς σου,

πρὶν ὁ φύσει Θεός, ὄντως κληρονόμους ἐδειξας πατρικῆς, κληρουχίας ὑπεράγαθε, καὶ συνοδεύειν σοι, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ ἠυδοκῆσας.

Σοφίας χύμα καρδίας πλάτος, καὶ γλώσσαν εὐλαλον, Λόγε παρρατῶν, τοῖς θεοῖς σου Μαθηταῖς ἐξαπέστειλας, κηρύττοντας τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς βασιλείας πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Αναφανέντες ὡσπερ νεφέλαι, λείου φωτός, πᾶσιν ἐπομβροῦσιν ὕδωρ ζωοποιόν, οἱ Ἀπόστολοι κραυγάζοντες· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη τῇ Θεῷ δόξῃ, ὠφθῆς ἄχραντε, μόνῃ ἐξ αἰῶνος Λόγον τὸν τοῦ Θεοῦ, δεξαμένη Μητροπάρθενε· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναίξιν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ῥδὴ Η'. Χείρας ἐκπετάσας.

Ο θεὸς καὶ πάσις σοφος χορὸς, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, πυρὶ τοῦ Πνεύματος, ὡς ὕλην εὐπρηστον ἐρλεξε τῶν δαιμόνων τὰ σεβάσματα, καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, ἐξωταγώγησε τῶν βωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Συμφώνως τοὺς θεοὺς Μαθητὰς, καὶ Ἀποστόλους Χριστοῦ, τοὺς τὰ οὐράνια ἡμῖν βροντήσαντας δόγματα, τοὺς λειμῶνας τοῦς τῆς πίστεως, τοὺς εὐεργέτας τοῦς καινοὺς τῆς ἀνθρωπότητος, τοῦ

Σωτῆ-

Σωτήρος τούς υπηρέτας, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τὰ πάνσεπτα καὶ χωρητικά, δοχεῖα τῶν ἀρετῶν, τὰς τῶν βροτῶν ἀπαρχάς, τὰς τοῦ κηρύγματος σάλπιγγας, τοὺς χειμάρρους τῆς ἀφάρτου ζωῆς, τὰς θεοφόρους ἀστραπὰς, τῶν ἰαμάτων πηγὰς, τοὺς ωραίους πόδας, τοῦ Εὐαγγελίου τιμήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κενοῦται δι' ἡμᾶς, ἵνα πληρώσῃς αὐτοῦ μετάσχωμεν· τῇ γὰρ παναρχάντῳ μήτρα σου, ὁ ἀπερίληπτος Λόγος, τῶν πατρικῶν οὐκ ἀποστάς, κόλπῳ σεσάρχωται· ὄθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία Θεόνυμφε.

Ῥδὴ Θ'. Ἄλιος ἀχειρόμητος.

Λύειν τὰ δεσμά τῶν πταισμάτων, τὴν ἐξουσίαν εἰληρότες, παρὰ τοῦ Δεσπότη Θεόπαι, τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀνυμνούντων ὑμᾶς, συμπαθῶς ἐξαλείψαντες, τῆς σωτηρίας ἀξιώσατε.

Ολην τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, εὐσιωδῶς ὑμῖν φανεῖσαν, πάντες ὑποδέξασθε σοφοί, ἐν ὑπερώῳ μυσταγωγούμενοι, τὰ ὑψηλὰ διδάγματα, καὶ νῦν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ῥμῖν ὁ Χριστὸς νῦν τοῖς φίλοις, ἀναπαυσάμενος βραβεύει, τοὺς ἀμαραντίνους στεφάνους, καὶ θεωρίας (είας ἐμπίπλησιν· ὃν περ νῦν δυσωπήσατε, τὰς Ἐκκλησίας διασώζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Σαρκί ἐπιδημήσαι βελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα λόγῳ, ἐν

σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἀγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρβενε.

ΕΙΣ ΠΡΟΦΗΤΗΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὁ Κανὼν. Ῥδὴ Δ'. Ἦχ. πλ. β'.

Ἦς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Σὲ δυσωποῦμεν Προφήτα τῷ τοῦ Θεοῦ, παρεστῶτα βήματι, ἰκετεύειν ἐκτενῶς, φωτισμὸν δωρησασθαι ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει τὴν σεπτὴν ὕμνουσι μνήμην σου.

Οργανον θεῖον ἐδέιχθης χωρητικὸν, τῶν τοῦ θεοῦ πνεύματος, φωτισμῶν καὶ δωρεῶν ἀπολαύσας πάνσοφε διὸ, γεγηθότες οἱ πιστοί, σὲ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φαινοτάτοις ἀκτίσι πάσαν τὴν γῆν, ὁ ἐκλάμπας Ἥλιος, ἐξ ἀγίας σου Γαστροῦ, καταυγάζει Δέσποινα, δι' ὧν φωτισθέντες σὲ Θεοῦ Μητέρα σέβομεν.

Ῥδὴ Γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ο πάντα βλέπων ὡς Θεός, τῶν μελλόντων τὴν γινῶσιν, καὶ τῶν γενησομένων, τὴν εἰδῆσίν σοι Σοφὲ, προφαίνει Θεοπρεπῶς, καὶ δεικνύει Μάκκρ ἀξιάγαστε.

Νεκρώσας Μάκκρ σου τὸν νοῦν, εὐσεβεῖ παρῶρησά, τῷ Πνεύματι τῷ θεῷ υπέκλινας σεαυτόν, καὶ γέγονας δεκτικὸς, τῶν ἐκεῖθεν θεῶν ἐπιλάμψεων.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ σε πάσαι γενεαί, μακαρίζουσι πίστει, τὴν τὸν ἄχρονον Λό-

γον, ἐν σώματι χρονικῶς, τεκοῦσαν ὑπερφυῶς, καὶ Παρθένον πάλιν διαμείναςαν.

Κάθισμα ἤχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προφήτης ὁ σεπτὸς ἐπιλάμψουσι θείαις, τὸν νοῦν φωτοειδῆ, κεκτημένος θεσπίζει, τὰ μέλλοντα τῷ Πνεύματι Παναγίῳ φλεγγόμενος· τοῦτον σήμερον, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, ἐκτελέσωμεν, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, καρδίας εὐθύτητι.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄρεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῶν πᾶσι, καὶ διόρωσιν, βίου τοῖς πισταὶ καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὄρωσα, θορηνοῦσα ἐφθέγγετο, Μητρικῶς ἀλαλάζουσα, Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβατιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεῷ ὑπεράγαθε.

ᾠδὴ Δ΄. Χριστὸς μου δύναμις.

Θ πάντων Κύριος, ἡμῶν ἐπέφανε, κατὰ τὴν προφητείαν μάκαρ τὴν σὴν, πάντας προσκαλούμενος, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, καὶ δουλείας ἡλευθέρωσεν.

Υπὸ τῆς χάριτος καταυγαζόμενος, προηγόρευσας λέγων ὑπὸ ζυγόν, ἓνα προσκυνῶντας τελεῖν, τοὺς ἐλομένους τὴν πίστιν, καὶ Κυρίῳ τοὺς λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Πάναγνε, παθὼν τὴν σύγχυσιν, τῆς ἐμῆς διανοίας καὶ πειρασμῶν, ζάλην διασκέδασον, τῆς ἀπαθείας τὴν πηγὴν, ἣ τεκοῦσα μητροπαρθένε.

ᾠδὴ Ε΄. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Εξ ἀδικίας πρὸς ἀρετὴν, ἐκ τῆς τῶν παθῶν αἰχμαλωσίας με, Μάκαρ ἐπίστρεψον, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις Προφήτη ἐνδοξε, καὶ πρὸς φῶς εὐσεβείας ἔργων κατεύθυνον.

Καταλαμπρύνας σου τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν ἀρετῶν εὐμορφίαις, ἐπιτηδεῖν ἀνεδείξας, πρὸς τὰς λαμπηδόνας τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ἐξ οὗ καὶ προφητείας χάριν ἐπλούτησας. Θεοτοκίον.

Ῥοφωνοῦσι προφητικαί, ῥήσεις Παναγίᾳ, διὰ πλείονων συμβόλων τὸν Τόκον σου, ὧν νῦν τὰς ἐκβάσεις ἡμεῖς θεώμενοι, κυρίως Θεοτόκον σε καταγγέλλομεν.

ᾠδὴ ΣΤ΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Δεχόμενος ἐνδοξε, τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγάς, διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον, προφητείας ἐνθέου, μαρμαρυγὰς τῷ κόσμῳ ἐξήττησας, ὡς παρόντα θεσπίζων τὰ ἐσόμενα.

Θσὸς ἐπεδήμησε, Βασιλεὺς χαῖρε Σιών, καὶ κατατέρπου βλέπουσα, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν ἀστραπαῖς, ἰδίαις Θεότητος καὶ δαιμόνων τὴν πλάνην ἐθραίμνευσε.

Θεοτοκίον.

Συχρὸς πηλικότητι, ἐνωθεὶς ὁ ἐκ Πατρὸς, μονογενὴς ἐν Μήτρει σου, εἰς ἐκ δύο προῆλθε δίχα φθορᾶς τηρήσας ἀλώβητον, τὴν σεπτὴν παρθενίαν σου Πανύμνητε.

ᾠδὴ

Ῥδὴ Ζ'. Δροσοβόλον μὲν.

Ανατέταλκεν ἡ μνήμη σου Θε-
σπέσιε, κόσμῳ καὶ ἀπερ Ἥλιος
καταυγάζουσα, προφητείας χάριτι
τῆς σῆς, συμφώνως τοὺς ψάλλον-
τας Χριστῷ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γονιμωτέρα νεφέλη σὺ δεικνύ-
μενος, ὄμβρον θεογνωσίας ἡμῖν,
εξανέτειλας σωτηρίου Μάκαρ ἐκ
πηγῆς, δι' ἧς φωτιζόμεθα βοᾶν·
εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Λόγος ὁ πάλαι τὸ εἶναι παρε-
χόμενος, πᾶσι θείῳ βουλήματι, ἀ-
νακαλέσασθαι, βουληθεὶς τὸν ἄν-
θρωπον ἄγνη, ἐν σῇ κατεσκήνωσε
Γαστρὶ, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ
κνήσασα.

Ῥδὴ Η'. Ἐκ φλογός.

Ανακείμενος ὅλος τῷ Παντο-
κράτορι, τῆς προνοίας τοὺς τρό-
πους μεμυσταγώγησαι, οικονομι-
κῶς ἔθνη πάντα παιδεύοντας· ὁ-
θεν σέ ὑμνοῦμεν Προφῆτα Θεηγόρε.

Ικετήριον ὕμνον ἀεὶ προσά-
γαγε, ὑπὲρ τῶν σέ ὑμνούντων
Θεομακάριστε, καὶ τῶν πειρασμῶν
ἡμῶν λύσον τὸν τέραχον, ἵνα σε
ὕμνωμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα Θεὸν καὶ
Κύριον, τοῦ θανάτου τὴν ρύμην
ἔστησας Πάναγνε, σὺ τὴν ἀκατα-
σχέτως πάντας νεκρώσασαν· ὅθεν
σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰ-
ῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Εν γῇ πράεων σὺ κατεσκήνω-
σας, ἐνθα πολλῶν Ἀγγέλων ἐπο-

πεύεις λαμπρότητα, ὡς Προφῆτα
πάνσοσε, θεράπον Χριστοῦ, πρῶτος
γεγεννημένος, λάμπων τῇ χάριτι·
ὅθεν γεγηρότες οἱ πιστοὶ σέ μα-
καρίζομεν.

Γῶν σῶν προδρόσεων Παναοί-
διμε, περιφανῶς ὁρῶντες γενομέ-
νην τὴν ἔκθασιν, τὴν δοθεισάν σοι
χάριν θαυμάζομεν, καὶ τὴν τῆς
διανοίας, σοῦ καθαρότητα, καὶ τὸ
τῆς ψυχῆς (εσειδὸς καταπληκτό-
μεθα. Θεοτοκίον.

Ως σὺ οὐδεὶς ποτε κεχαρίτωται,
ἐκ γενεῶν ἀρχαίων Θεομῆτορ πα-
νάμωμε· σὺ γὰρ μόνη τὴν πασῶν
ἀσύγκριτον, ἔσχες ἀγιοσύνην, καὶ
καλαρότητα· ὅθεν ὑπεδέξω τὸν
Θεὸν ἐν σοὶ σαρκούμενον.

ΕΙΣ ΠΡΟΦΗΤΑΣ,

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ὁ Κανὼν, οὗ ἀκροστιχίς.

Χορὴς κρετέισθω τῶν Προφητῶν
εὐστόχως.

Ῥδὴ Α'. Ἦχος πλ. α΄.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Χάριν μοι δωρηθήναι τοῦ Θεοῦ
Πνεύματος, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνή-
μην, ὑμνοῦντι τὸν παναίτιον, Χρι-
στὸν ἱκετεύσατε, καὶ πταισμάτων
ἄφεσιν, ὡς προφηταὶ τῆς θείας
χάριτος.

Οργανα Θεοπνεύστων λογίων
ἠχητικά, καὶ ἔσοπτρα τῆς θείας
μαρμαρυγῆς τὴν ἔμφασιν, ἐνθέως
δεχόμενα, τοὺς Προφῆτας ἀπην-
τας, τοὺς Θεοφόρους ἀνυμνήσωμεν.

Ρήματα τὰ τοῦ νόμου ἐν ὄρει
τῷ τοῦ Σινᾶ, Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης,
παρὰ

παρὰ Θεοῦ δεξάμενος, τὴν ὄψιν ἐλάμπρυνε, θεοπτικῶς χάριτι, σημειούμενος ὁ θεοπέσιος.

Ομβροῖς θεογνωσίας τὴν θάλασσαν τῶν ἐθνῶν, τὴν τῆς πολυθείας, χάριτι ἐν νεφέλαις Θεοῦ, μετ' ἡΐχου κατέκλυταν, μοναρχίας δύναμιν, θεϊκῶς ἀνακηρύττοντες.

Σίλιπιγγες βεηγόροι Μητέρα σε τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων αἰώνων, γενησομένην Πάναγνε, Προφῆται θεοπικῶσι, μυθθέντες ἀνωθεν, Θεοτόκε τὰ σὰ μυστήρια.

ᾠδὴ Γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Κιθάραι τοῦ Πνεύματος, τῷ πλήκτρῳ κρουόμεναι, οἱ Προφῆται πάντες τὸ πανκρμόνιον, μέλος τῆς σῆς γνώσεως Χριστέ, πᾶσι θεολογοῦντες, τοῖς φιλοθέοις ἀναμέλπουσιν, ἀνωθεν πλουτοῦντες τὴν ἐλλαμψιν.

Ρομφαίαι ἐξεγειρόμεναι τῇ προστάξει σου, οἱ Προφῆται πάντες τὴν πολυτάραχον, πλάνην διακόπτουσι Χριστέ, θεία σου δυνατεῖα, οἱ εὐσεβῶς περιζωσάμενοι, καὶ τὸ ἀκατάληπτον κράτος σου.

Οἱ βεῖοι καὶ οἱ νοητοὶ κρατῆρες τῆς γνώσεως, οἱ Προφῆται πάντες τὴν γῆν ἐρέβυσαν, προδιατυπῶντες ἐμφανῶς, τῆς σῆς οἰκονομίας, τὸ δυσθεώρητον μυστήριον, ἄλλος ἄλλοῦ σε κηρύττοντες.

Θεοτοκίον.

Τὸ πάλαι προσρισθὲν Παρθένε μυστήριον, καὶ πρὸ τῶν αἰώνων προγνωσκόμενον, τῷ πάντα γινώσκοντι Θεῷ, χρόνον νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῇ νηδῦϊ σου Πανάμωμε, πέρας εἰληθῶς ἀναδέδεικται.

Κάθισμα, ἤχος πλ. βι.

Νῦν ὁ χορὸς τῶν Προφητῶν, μετὰ Μωσῆ καὶ Ἀαρῶν, εὐφροσύνην εὐφραίνεται σήμερον· ὅτι πέρας τῆς προφητείας ἐπαγαγὼν, λάμπει ὁ Σταυρὸς, ἐν ᾧ ἡμᾶς ἔσωσας· ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον, ὁμοῖον.

Θεοτόκε μὴ παρίδης με δεόμενον, ἀντιλήψεως καὶ βοήθειας τῆς παρὰ σοῦ· ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου· ἐλέησον με.

Σταυροθεοτοκίον. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Θαῦμα καινόν, ἐβόα ἡ Πανάμωμος, Σταυρῷ τὸν Υἱόν, ἰδοῦσα καθιλούμενον· ὁ δρακί τὰ σύμπαντα περιφέρων πάθος, ὑφίσταται, καὶ ὡς κριτὸς κατακρίνεται, ὁ πᾶσι παρέχων τὴν συγχώρησιν.

ᾠδὴ Δ'. Τὴν θείαν ἐνόησας σου.

Εν Πνεύματι Προφῆται θεώμενοι, τῆς ἀληθείας ἀπλανεῖς, ρωστήρες ὤφθητε πάνσοφοι, κατακρωτίζοντες πάντα τὰ ἔθνη τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι.

Ιδοὺ νῦν τὰς ἐκβάσεις θεώμενοι, τῶν εἰρηγμένων ὑφ' ὑμῶν Προφῆται θεοὶ δοξάζομεν, τὸν δι' ἡμᾶς κηρυχθέντα, καὶ ἐργῶ τὰς προῤῥήσεις πληρώσαντα.

Σοφία θεϊκῆ φωτίζόμενοι, τὴν τῶν ἐθνῶν προσαγωγὴν, τῇ θείᾳ χάριτι ἐγνωτε, τοῦ Ἰσραὴλ τε τὴν πτώσιν, καὶ πάντων τὴν ἐρήμωσιν.

Θεὸν σεσαρκωμένον ὄψομενοι, ἐπὶ τῆς θείας εὐλακῆς, σταθέντες τοῦτον πανόλβιοι, κατηξιώθητε βλέπειν, ἐξ ὄρους κατασκήνιου ἐρχόμενον.

ᾠδὴ

Ῥδὴ Ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Βρῆθρισε τὸ πνεῦμά σου, πρὸς τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ ἐπηρμένου, Ἡσαία πάνσοφε, καὶ ταῖς ἀνωτάταις χορείαις συναύμνητας.

Τὰς γλώσσας τῷ Πνεύματι, κηρῶντες Ἄγιοι, τοὺς τούτου λόγους, τῇ οἰκουμένῃ, εὐσταῶς κηρύττοντες, τῆς θεογνωσίας τὸ φέγγος ἐτρανώσατε.

Ὅσπερ καταγώγια, Θεοῦ γενόμενοι, τὰ ὑπὲρ φύσιν τελευτῶντα τούτον, ἐν ὑμῖν ἐσχήκατε· ᾧ νῦν παρεστῶτες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε. Θεοτοκίον.

Νοῦν αὐτοῦ τὸν πάνσοφον, καὶ τὴν ἀρχαίαν βουλήν, ὑμῖν Προφήται τῆς ἀληθείας, ὁ Θεὸς ἐγνώρισεν, ὁ ἐκ τῆς Παρθένου, τεχνεὶς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Ῥδὴ Σ'. Μαινομένην κλύδωνι.

Πολιτεῖαν ἔβλεον, εὐσεβείας λόγον ἀληθῆ, κεκτημένοι κήρυκας γεγονάτε, παναληθεῖς, λείας σαρκώσεως Ἄγιοι.

Πρώμην λείαν ἔχοντες, Βασιλέων ἀσχετον ὀρμήν, καὶ θηρῶν τὰ στόματα ἐφράξατε, καὶ ἐκ γαστρὸς τοῦ κήτους σῶσι ἐρρύσθητε.

Οἱ ἐκ μήτρας Ἄγιοι, ἐν τῷ κόσμῳ λάμποντες παντί, ἀρετῆς διδάσκαλοι γεγονάτε, καὶ φωτοργοὶ Προφήται πάντες πανόλθιοι.

Θεοτοκίον.

Φιλοθέους ἔχοντες, διανοίας γέννησιν τὴν σὴν, οἱ Προσῆται Δέσποινα προήγγειλαν, σὲ τυπικοῖς καὶ πολυτρόποις συμβόλοις Ἄγνη.

Ῥδὴ Ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ἡ ἀπειροδύναμος, τοῦ Κυρίου δύναμις, ἐν λάκκῳ τοὺς λέοντας, σοφῶς ἐγαλιναγώγησε, βοῶντι τῷ Προφήτῃ· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριάδος ἰσάριθμοι, τῆς σεπτῆς ὑπάρχοντες, τὴν φλόγα κατέσβησαν, οἱ πάνσοφοι Παῖδες σου, συμφώνως μελωδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς φωστῆρες λάμποντες, ἀρετῶν ἐν ἀλλεσί, τὴν γῆν οὐρανῶσαντες, Ἀβραάμ ἀπόγονοι, Προφήται μελωδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως, ὑπερέβης Δέσποινα, τεκοῦσα τὸν Κύριον, τὸν μόνον δεσποζοντα· ᾧ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ Η'. Σοὶ τῷ παντοουργῷ.

Εὐδον τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου ὄντες, Προφήται θεόληπτοι, χορείαν στήσαντες, πάντας τοὺς πίστει ὑμᾶς ἀνευφημοῦντας, ρύσασθαι κινδύνων, Χριστὸν ἐκδυσιτωπεῖτε.

Ῥμνον οἱ πιστοὶ, τοῖς θεηγόροις πᾶσι, Προφήταις προσφέρωμεν, χορείαν πλέξαντες, πάντες οἱ ταύτων, τοῖς λόγοις στηριχθέντες, ἵνα ταῖς πρεσβείαις, αὐτῶν δικαιωθῶμεν.

Σκευὴ νοητὰ, τῆς εὐωδίας πάντες, Προφήται τοῦ Πνεύματος, σοφῶς γενόμενοι, πάντα τὰ ἔθνη, πρὸς γῶσιν ὀδηγοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὴν τοῦ Πατρὸς, θεαρχικὴν ἀκτίνα, Παρλένε γεγέννηκας, σαρκὸς προσλήμματι· ὅθεν ἀπαύστως τὸ Χαίρέ σοι βοῶμεν, καὶ ὑπερφουμέν, Ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Θ'. Ἠσαΐα χόρευε.

Ομοφρόνως δεῦτε νῦν, τοὺς Προφῆτας πάντας τοῦ Θεοῦ, θαυμάτων τοὺς τελεστάς, τῶν ὑπερφουῶν, τὸ κλῆμα τὸ ἐντιμον, τὴν ἐκλογὴν, τὴν ἐξ Ἰακώβ, ὡς προκηρύξαντας, τὸν Χριστὸν ἀνευφημήσωμεν.

Χαρμονῆς προάγγελοι, παγκοσμίου κήρυκες σαφῶς, καὶ γνώσεως φαιδροί, Θεοὶ θησαυροί, σοφίας γεγόνατε, παναληθοῦς, στόματα ἀγνά, γλώσσαι τοῦ Πνεύματος, τοῦ ἁγίου πανσεβάσμιου.

Ωs Προφῆται πάσσοι, τὸν τῶν ὄλων κτίστην καὶ Θεόν, ὄρωντες ὡς ἐφικτόν, καὶ τῆ παρ' αὐτοῦ αἴγλη φωτίζόμενοι, τοὺς τὴν ὑμῶν, μνήμην εὐλαβῶς, πίστει γεραίροντας, ἐκ κινδύνων διασώσατε.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας πρόξενος, τοῖς ἀνθρώποις γεγονός Ἀγνή, γεννήσασα σαρκικῶς, τὸν δημιουργόν, Σωτῆρα καὶ Κύριον, τὸν διὰ σοῦ, πᾶσιν Ἰλασμόν, τοῖς μεγαλύνουσι, σὲ Παρλένε παρεχόμενον.

ΕΙΣ ΜΑΡΤΥΡΑ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ὁ Κανὼν. ᾠδὴ Α'. Ἠχος πλ. δ'.

Ἰγρὰν διοδεύσας.

Τὸν Θεὸν ἀγῶνα Μάρτυς Χρι.

(ΤΟΜ. Γ'.)

στοῦ, διηγωνισμένος, ἡξιώθης ἐπιτυχεῖν, τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύων ἀοίδιμε.

Ηλλοίωσας δόγμα τυραννικόν, ἐνθέοις ἀγῶσιν· ἀλλὰ δέομαι Ἀθλητὰ, ταῖς σαῖς μεσιτείαις οἰκτειρόν με, πρὸς τὰ κακὰ ἄλλοιούμενον πάντοτε.

Ναὸς χρηματίσας τοῦ Πανουργοῦ, τοὺς ἐν τῷ τεμένει, τῷ σεπτῷ σου Μάρτυς Χριστοῦ, ἀνυμολογοῦντας ταῖς εὐχαῖς σου, κατοικητήρια δεῖξον τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κενούται ἐν τῇ Γαστρί, τῇ σῇ μὴ κενώτας, τοὺς Πατρῶους κόλπους Ἀγνή· τοῦτον οὖν δυσώπει σωτηρίας, καταξιώσαι τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

ᾠδὴ Γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Γέ σου περιζάνειαν, καταλιπὼν Χριστοῦ ἐσπεύσας, Μάρτυς θανεῖν, ὅπως ἀπολαύης, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, τοῖς κινδυνεύουσι πάντοτε, ταῖς κοσμικαῖς, Μάρτυς ἐπηρείαις, καὶ δειναῖς περυστάσεσιν.

Ολβιος γενόμενος, καὶ φωτισμοῦ παντὸς ἐμπλεως, πάντας πλουτεῖν, τὴν Δικαιοσύνην, ἀλλοφῶρε ἔχετευε.

Θεοτοκίον.

Ηνεγκας τὸν ἄσταχυν, τὸν ἀγεώργητον Ἀχραντε, πάντων ἡμῶν, τρέφοντα καρδίας, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Κάθισμα ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον.

Αρετῶν ταῖς ἰδέαις καταστρα-

3 πτόμε-

πρόμενος, μαρτυρίου τῷ εἰγγει
ώραϊζόμενος, ὑπὲρ Ἡλιον σοφῆ,
ἐκλάμπεις ἀδαμάντινε, καὶ φωτί-
ζεις ἀληθῶς, τοὺς ἐκτελοῦντάς σου
πιστῶς, τὴν μνήμην τὴν φωτοφό-
ρον, πανένδοξε ἀθλοφόρε, καὶ προ-
σκυνοῦντας τὰ λείψανα.

Θεοτοκίον. Χαίρε κύλη Κυρίου ἡ ἀ-
διδευτος. κτλ.

Σταυροθεοτοκίον Ὁμοιον.

Τῷ σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεο-
χαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἢ πλάνη
πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαι-
μόνων ἡ ἰσχύς καταπεπάτηται·
διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος
σε αἰεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν,
καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦν-
τές σε μεγαλύνομεν.

Ἦδὴ Δ'. Εἰσακήσια Κύριε.

Νέμους θείους παρέβλεψα, καὶ
παρνομίαις πάσαις συνέζησα·
σπεῦσον Ἄγιε βοήθει μοι, τῷ κα-
τεγνωσμένῳ ἱκετεύω σε.

Δεσμευθεὶς διὰ Κύριον, πᾶσαν
τὴν κακίαν ἐχθροῦ διέλυσα, ἐξ
ἧς ἅπαντας περίσωζε, τοὺς πιεῶς
σε Μάρτυς λιτανεύοντας.

Ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅταν
παραστῶμεν Κυρίῳ κρίνεσθαι, βοη-
θᾶς ἡμῖν γενήθητι, τοῖς κατεγ-
νωσμένοις Μάρτυς ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν σωματώσασα, τὸν ἀ-
νερμηνεύτως ἐν σοὶ οἰκήσαντα,
τοῦτον αἰτῆσαι Πανάμωμε, αἰω-
νίου δοξῆς ἀξιῶσαί με.

Ἦδὴ Ε'. Ὁρβίζοντες.

Συνῶν ταῖς οὐρανίαις δυνάμε-
σιν, Ἀθλοφόρε, σωθῆναι ἱκέτευε,
τοὺς ἐπὶ γῆς ἀνυμνοῦντάς σε.

Πάτρευσον βοῶ σοὶ αἰοῖδιμε,
τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χρό-
νια, ἐκδυσωπῶν τὸν φιλάθρωπον.

Νομίμως ἐναλίησας τοὺς νό-
μους, διαφυλάττειν ἡμᾶς ἐνδυνα-
μωσον, τοῦ Παντοκράτορος ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε ἱκέτευε, τὸν
Υἱόν σου, πταισμάτων συγχώρη-
σιν, ἡμῖν δοθῆναι καὶ ἔλεος.

Ἦδὴ Γ'. Πάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀνέτειλέ σοι σοφῆ, εἰς ἄδυ-
τον ἐναθλήσαντι, καὶ εὐφροσύνης
σκηναί, ἀγίαι ἐδέξαντο· ἐν αἷς αὐ-
λικίζόμενος, τῶν ἐπὶ τῆς γῆς σε,
εὐφρημούντων Μάρτυς μέμνησο.

Μεγάλους ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνύ-
σας ἀ'λους αἰοῖδιμε, μεγάλων ἡ-
μᾶς κακῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων,
ταῖς σαῖς ἀπολύτρωσαι, ἱεραῖς
πρεσβείαις, ἵνα πόθῳ σε δοξά-
ζωμεν.

Μὴ δέξῃς με Ἰησοῦ, κατε-
γνωσμένον ἡνίκα σου, τῷ θρόνῳ
τῷ φοβερῷ, Λογε παραστήσομαι·
ἀλλ' οἰκτεῖρον σῶτόν με, θείαις
μεσταιαῖς, τοῦ Ἁγίου πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Ἀγιάσόν μου τὸν νοῦν, καὶ
τὴν ψυχὴν φωταγωγῆσον, τὸν ἐν
Ἁγίοις Θεόν, ἐπαναπαυόμενον,
ἀρρήτως κύησασα, Παναγία Κό-
ρη, Θεοτόκε ἀειπαρθενε.

Ἦδὴ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Κοσμικῶν με σκανδάλων, καὶ
παθῶν ἀτιμίας καὶ πάσης θλίψεως,
Μαρτύρων χαρμοσύνη, διάσωζε
καὶ δίδου, ἀναμέλπειν ἐκάστοτε.
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐ-
λογητός εἶ.

Ἄγαθέ

Αγαθέ μου προστάτα, δυσχερείαις τοῦ βίου κλυδωνιζόμενον, μηδὲλως με παρίδης, ἀλλ' οἴκτειρον εὐχαῖς σου, καὶ διάσωσον φάλλοντα. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ραθυμίας ἀτόπου, καὶ δεινῆς ἁμαρτίας καὶ ἀμαυρώσεως, διάσωσον παμμακάρ, προστρέχοντά σοι πίστει, τῇ θερμῇ ἀντιλήψει σου ὅπως τιμῶ σε πιστῶς εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δαπανήσας τὸν χρόνον, τῆς ζωῆς μου Παρθένε ἐν ἀμελείᾳ πολλῇ, προσπίπτω καὶ βοῶ σοι, διέγειρόν με σῶσον, τῷ Ἰῶ σου κραυγάζοντα. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ Π. Νικηταὶ τυράννου.

Εν πυρὶ βατάνων, ὡς χρυσὸς ἀήττητε ἐδοκιμάσθης, καὶ τῶν πατημάτων, τοῦ Χριστοῦ ἐκσπράγισμα βοῶν ἐδείχθης, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χειμαζόμενόν με, καὶ δελεαζόμενον τοῦ ἀλλοτρίου, ταῖς δειναῖς ἀπάταις, προσευχαῖς σου Ἄγιε βοῶντα σῶσον, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ο τὴν δυναστείαν, πᾶσαν τοῦ ἀλάστορος ἐξαφανίσας, τῆς αὐτοῦ με ρῦσαι ἐδοξε κακώτεως ἀναβοῶντα, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ εὐσπλαγγίαν, ἀνθρωπον γενόμενον τὸν εὐεργέτην, ἀπεβῆρῆς τίχτεις, Θεοτόκε σῶ

ζοντα τοὺς μελωδοῦντας, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥδὴ Θ'. Ἐρριξε πᾶσα ἀκοή.

Γνα σε θείαις ἐν φωναῖς, μακαρίζωμεν καλῶς ἐναλλήσαντα, Μάρτυς αἰοῖδιμε, καὶ τὰ τοῦ πλάνου κέντρα συντριψάντα, σῶζε ἡμᾶς πολυειδῶν κινδύνων καὶ ὀλιψων, καὶ περιστάσεων, τοὺς προστάτην σε καλὸν εὐμοιρήσαντας.

Ως ὄρθρος ὡς ἡμερινός, ἐξανετείλας ἀστὴρ παναοῖδιμε, καὶ κατεφώτισας, ταῖς διδασκαῖς σου πάντα τὰ πέσατα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ δεινόν, σκότος ἐξηράνισας· διό με φώτισον, ραθυμία τὴν ψυχὴν σκοτιζόμενον.

Στήριζον πάντας τοὺς πιστοὺς, ἐν τῇ σκέπῃ σου αἰεὶ καταφεύγοντας, Μάρτυς αἰοῖδιμε, ὅπως τοῦ βίου ταῖς περιστάσεσι, καὶ μηχαναῖς τοῦ πονηροῦ, μὴ περιτρεπώμεθα, οἱ ἐτησίως σε μεγαλύνοντες ὁμοῦ καὶ δοξάζοντες.

Ηγγικε πρότεχε ψυχῇ, ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς κρίσεως· ὅταν τὸ ποίημα ἀχθῇ, εἰς κρίσιν καθάπερ γέγραπται, καὶ τί ποιήσεις πονηροῖς ἔργοις ἐπιμένουσα; σπεύσον καὶ βόησον, τοῦ Ἁγίου με εὐχαῖς σῶσον με Κύριε.

Θεοτοκίον.

Φρίττω σου μόνη Βασιλεῦ, τὸ ἀδέκαστον ὁ τάλας Κριτήριον, ἐν ᾧ με τήρησον τῇ εὐσπλαγγίᾳ σου ἀκατάκριτον, ἐκδυσωπεῖ σε ἐκτενῶς, ἡ Πάναγνος Δέσποινα, ἡ ἀπορρήτως σε, σωματώσασα Χριστέ Πολυέλεε.

Εἰς

Εἰς τὴν λειτουργίαν, εἰ βούλει λέγε Γ'. καὶ Σ'. φθόν. Τὸ Προκείμενον, τὸν Ἀπόστολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Εἰς Μαρτύρας.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ὁ Κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Δόξα κροτεισθῶ Χριστὸς, ἡ τῶν
Μαρτύρων.

ᾠδὴ Α'. Ἦχος δ'. Δεῦτε λαοί.

Δεῦτε πιστοί, ἅπαντες χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ θεοφθόγοις ἁμασι πανηγυρίσωμεν, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄλλους, Χριστὸν δοξολογοῦντες. Ὅτι δεδόξασται.

Ὅπλον ἡμῖν, θεῖον ἐδείχθη καὶ καύχημα, τὸ τοῦ Σωτῆρος τρόπαιον ἡ ἀκαθαίρετος, τοῦ Σταυροῦ πανοπλία, δι' ἧς οἱ νικηφόροι ἐστεφανώθησαν.

Ἔϊρος καὶ πῦρ, βόθρον σταυρόν τε καὶ θάνατον, τοῖς ἀοιδίμοις Μάρτυσιν ἐπαγετέοντο, οἱ τοῦ Θεοῦ διώκται, ζῶν πρός τὴν ἀμείνω αὐτοὺς ἐλαύνοντες.

Θεοτοκίον.

Ἄρτον ζωῆς, τέτοκας τὸν ἐπουράνιον, σεσαρκωμένον Πάναγκεν τὸν ἐνοπόστατον, τοῦ Γεννήτορος Λόγον διό σε τῶν Μαρτύρων, δῆμοι δοξάζουσι.

ᾠδὴ Γ'. Τῆς πίστεως ἐν πέτρα με.

Καθεῖλον οἱ καλλίνικοι στρατιῶται, τῷ πάθει σου τῷ θείῳ δυναμωθέντες, τῆς πλάνης τὴν πολυθεὸν ἀθείαν, ἐν πίστει κράζοντες. Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Ρανίσι Θεοῦ αἵματος ῥαντισ-

θέντες, θυσίαις οὐκ ἐχράνθητε δαιμονίων, λυσία προσηνέχθητε τῷ Κυρίῳ ὀλοκαυτούμενοι, καὶ πίστει κράζοντες. Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλήν σου Κύριε.

Ὅλον σε κεκτημένοι οἱ ἄθλοφόροι, ταῖς ἑαυτῶν καρδίαις εἰσφισμένον, τρανοῦντες τὴν εὐσέθειαν ἀνεβῶν. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθεύουσαν μετὰ τόκον, πρὸς πίστιν τῆς Θεότητος τοῦ τεχθέντος, τιμῶμέν σε κραυγάζοντες τῷ Υἱῷ σου. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ οἱ γενναῖοι, ἀγωνισάμενοι καλῶς τὸν Βελίαρ, ὀλοτελῶς ἐβύβισαν αἱμάτων ταῖς ῥοαῖς, λίθοις γὰρ συνθλώμενοι, καὶ τεμνόμενοι ξίφει, καὶ πυρὶ καιόμενοι, καὶ εἰς ὕδωρ βληθέντες, στεφανηφόροι ὠφθησαν σαφῶς. ὅθεν τιμῶνται, καὶ πίστει δοξάζονται.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν. κτλ.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἡ παναμώμητος ἀμνάς καὶ Παρθένος, ὃν ἀπεκύησεν Υἱὸν ἡπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἐβλεψεν ὀδύνας τὴν ψυχὴν, καιρῆς κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα συντόνως. Ποῦ σου Τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμη ἡμῶν ἀπῆλαυσεν ὁ ἀχάριστος ὄνημος; ἀλλ'

εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν ταῦτα νῦν πάσχεις· ὕμῳ σου τὸ εὐσπλαγγον.

Ἦδὴ Δ'. Εἰσακήκου Κύριε.

Εμιμήσαντο πάθος σου, τοῦ ἀπαθοῦς προθύμως τῷ θανάτῳ, ἐαυτοὺς ἐκδόντες οἱ Ἄθλοφόροι σου.

Ικετεύοντας πρόσδεξαι, τοὺς Ἄθλητάς, καὶ λύσιν τῶν πταισμάτων, πειρασμῶν τε δίδου, ἡμῖν πρεσβεΐαις αὐτῶν.

Σεσιώπηται ἅπανα, πλάνη δαιμόνων Χριστέ· Θεὸν γὰρ σε τὸν ὄντως ἀληθῆ, οἱ Μάρτυρες ἀνεκήρυσαν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε ἔσεβον, οἱ Ἄθληται Θεὸν σεσαρκωμένοι, τὸν Υἱόν σου Δέσποινα καταγγέλλοντες.

Ἦδὴ Ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ωραιοτάτην στολήν, περὶνιγμένην, εὐσεβῶς αἵματι, μαρτυρικῶ καὶ ἡμφιασμένη, τῇ χάριτι τῇ σῆ, νῦν οἱ ἄθλοφόροι Χριστέ ἡμφιάσαντο.

Χάρις καὶ ἔλεος, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ στέρουσι, τοὺς Ἄθλητάς τῷ πότῳ κατάλληλον νέμοντος ἰσχύ· δι' ἧς νικηφόροι ἐδείχθησαν Μάρτυρες.

Ράβδον δυνάμεως, τοῖς Ἄθλοφόροις τὸν Σταυρὸν δέδωκας, καὶ τῶν ἐχθρῶν, καταχυριεῦεν ἐποίησας τούτους· διό σου ὕμναυμεν Χριστέ, τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Ιερουργὸν ἐκ Δαβὶδ, καταγομένη τὸν Χριστὸν τέτοκας· ὅθεν Ἀγνή, τῆς ἱερωσύνης μετατιθεμένης ἀνάγκη καὶ νόμου μεταθέσις γίνεσθαι.

Ἦδὴ Σ'. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Σάλπιγγος ἠχῆ κροτεῖτω, πνευματικῆ ἐπαξίως, λογικῶν χειλέων καρδία, ὕμνον ἐκπέμπουσα καὶ μέλπουσα, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους.

Τέτρωνται τῶν ἀσεβούντων, καὶ δυσμενῶν αἱ καρδία· Χριστὸς γὰρ ἐκτείνας τὸν Σταυρὸν, ὡς τόξον ἀπέστειλε, τοὺς Μάρτυρας, βέλη ἠκονημένα.

Οπλοῖς τῆς δικαιοσύνης, καὶ πίστεως οἱ γενναῖοι, ἐαυτοὺς πρὸς πάλιν ἐχθρῶν, ἀσάρκων καθώπλισαν, καὶ τέλεον ἐξηφάνισαν τούτους.

Θεοτοκίον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἦδὴ Ζ'. Εἰκόνας χρυστες.

Σαρκῶν Δανιήλ, οὐ κατίσχυσαν, ποτὲ λεόντων στόματα, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος τῶν Μαρτύρων σου· ἐν τῇ χειρὶ σου γὰρ Κύριε, ζῶτιν αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων, ἀγαλλιῶσαι καὶ ψάλλουσαι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η φλόξ τοῖς τρισίν, ἐδρουσίετο Παισίν ἐν Βαβυλῶνι ποτε, τοῖς Ἄθλοφόροις δὲ ἡ πολυέεος, κατεμαραίνετο κάμινος· ὅθεν τὴν ἀπάτην ὄρωντες, τεφρουμένην ἐκράυγαζον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ πότῳ Χριστέ, ἐξιστάμενοι τῷ σῶ οἱ Ἄθλοφόροι σου, ὡσπερ ἀνάλωτον περικείμενοι, τὸ τῆς σαρκὸς

σαρχὸς περιβόλαιον, βατάνων ἀλ-
γεινῶν κατεφρόνου, σοὶ ἐντρο-
φῶντες καὶ λέγοντες· Εὐλογητὸς
εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως εὐπλοκος ἦν, καὶ ὠραῖος ὁ
χορὸς τῶν Ἀθλοφόρων σου, ἡ πο-
λυτίμητος καὶ λεολεκτος, τῶν ἐκ-
λεκτῶν σου ὁμήγουρις, Πνεύματι
τῷ σῶ κροτουμένη, καὶ εὐρύθμως
χορεύουσα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νομίμως τῆς σῆς, ὁμολογίας
εὐσεβῶς υπερήβησαν, οἱ Ἀθλο-
φόροι σου αἰκίζόμενοι, καὶ Θεο-
πνεύστῳ χάριτι, μίαν τριτυπόστα-
τον φύσιν, Θεολογοῦντες ἐκράυ-
γαζον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰδὲ ἡ. Τὸν ἀρότησσοφία.

Μεμηνότων τυράννῳ, τὴν
δυσκάθεκτον μανίαν, οἱ Ἀθλοφό-
ροι κατέβαλον, διαπρυσίως μελω-
δοῦντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυ-
ρίου τὸν Κύριον.

Ανανήψατε πλάνοι, καὶ ἐπί-
γνωτε τὸν Κύριον ὄντως, οἱ ἐν-
δοξοὶ Ἀθλοφόροι ἀνεβῶν· Εὐλο-
γεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρητορευεὺν μηδὲλως, μελετή-
σαντες οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι,
Πνεύματος δὲ Θείου πλησθέντες
ἐβῶν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Τῶν γενναίων Μαρτύρων, ὠ-
ραιώθησαν ἐν χάριτι, οἱ πόδες,
τρισυπόστατον φύσιν εὐαγγελιζο-
μένων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τοῖς ἐγκωμίοις σε Ἀγνή, λαμ-

πρῶς γεραίρουσι, πάσαι αἱ γενεαὶ
τὸν Κύριον γὰρ τέτοκας· Ἰθαυ-
μα φρικτὸν, ἔργον παμμακάριστον.

Ἰδὲ ἡ. Τὸν ἐκ Θεοῦ.

Υλομανήσασαν πάλαι, τῶν εἰ-
δώλων τὴν πλάνην, Χριστέ ἐν
ταῖς καρδίαις τῶν βροτῶν, σὺ τῷ
πυρὶ τῷ τῆς πίστεως καταφλέξας,
Μαρτύρων τῆς εὐσεβείας ἠθροισας
χοροὺς ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύ-
στως μεγαλύνοντας.

Ρευστὴν οἱ Μάρτυρες δόξαν,
καὶ τὸν ἀστατον πλοῦτον, Χριστέ
καταλιπόντες ἐπὶ γῆς, σὲ τὸ τῆς
δόξης ἀπαύγασμα, ἀναφαίρετον
πλοῦτον εὐρόντες, αἰώνιων ἀγα-
θῶν, κληρονόμοι ἀξίως, ἐν οὐρα-
νοῖς ἐγένοντο.

Ως ἐν ἐσπέρα ἡ φύσις, τῶν ἀν-
θρώπων ἡ πάλαι, τῆς πλάνης ὑ-
ποκύψασα ζυγοῖς, σοῦ ὑπὲρ φύσιν
τεκούσης Ἀγνή, τὸν ἀπάντων
Δεσπότην· ὃς ἐπιγείους κήρυκας
σαφῶς, τῆς αὐτοῦ δεσποτείας τοῦς
Μάρτυρας προβάλλεται.

Θεοτοκίον.

Νύμῳ καὶ Μήτηρ Παρθένε,
καὶ τῶν Ἁγίων τοῦς δῆμους, τὸν
σὸν καλικετεύοντας Υἱόν, δέξαι ἡ
μόνη ἐλπίς τῶν πιστῶν· καὶ εἰρή-
νην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρί-
στῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν,
τοῖς σὲ ὕμνοῦσι βράβευσον.

Εἰς Ἱεράρχην.

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Ὁ Κανὼν. Ἰδὲ Ἄ'. Ἦχος δ'.

Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Πλουτήσας Θεόπνευστε, πνευ-
ματικῶς.

ματικῶς τὰ Μυστήρια, ἤρεύξω Μακάριε, δογμάτων λόγια, δι' ὧν γέγονας, Ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς μάνδραν Οὐράνιον διαβιβάζων αὐτήν.

Πρὸς ὕψος ἀνέδραμες, τῶν τῆς Γραφῆς ἀναβάσεων, καὶ ταύτης κατώπλευσας, νοῦ κα' ἀρότητι, τὸ ἀμήχανον, ἀπόρητόν τε κάλλος, δι' οὗ ἐχρημάτισας Ἱεραρχίας λαμπτήρ.

Τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ νοῦ τοῦ Πάτερ ἐτυχες, φωτὸς καὶ κατηύγασας, τὰς διανοίας ἡμῶν, τὰς αἱρέσεις δέ, ὀρθοτόμοις ἀκτίσι, τεφρώσας κατέσβεξας διὰ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ο Ἰόκος ἀπείρανδρος, ἐν σοὶ τέλειται Πανάμωμε, ἐκ σοῦ ὁ Ὑπέρθεος Λόγος προέρχεται, καὶ τηρήσας σε, Παρθένον μετὰ Ἰόκον, Θεὸς τε καὶ ἄνθρωπος ὁράται τέλειος.

Ἦδὴ Γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ακηλίδωτον τὸν νοῦν, τῇ ἀναλάμπει τῶν σεπτῶν πράξεων, ἔχων ἐδείχθης ἔσοπτρον, Ἱεράρχα θείας λαμπρότητος.

Τῇ χάριτι ἀληθῶς, τῇ ἐπ' ἐλπιδὶ τέλεισθεις Ὅσιε, ἱερούργος γέγονας τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χάριτος.

Τῶν λόγων σου τὸ τερπνόν, ὑπὲρ κηρίου γλυκασμὸν φέρουσα, ἡ Ἐκκλησία ἐνδοξε, ἐκπτύει πικρίαν αἱρέσεων.

Θεοτοκίον.

Ως πόλιν σε καὶ Ναὸν, τῆς θείας δόξης κοινῶν σέβοντες,

Μήτηρ Θεοῦ Πανάμωμε, πάντες τῶν κινδύνων λυτρώμεθον.

Κάθισμα ἤχος πλ. ἀ.

Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων τῶν Θεοπνεύστων Γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὀδηγοῦντα πρὸς τὴν μετένοian, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ, ὡς διδοχθέντες ὑπ' αὐτοῦ, τιμήσωμεν κατὰ χρέος· πρεσβεύει γάρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον ἕμοιον.

Χαῖρε πόλιν Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρέχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχρίμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Ἰόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον ἕμοιον.

Εν σταυρῷ σε ὁράσω Χριστὲ ἡ Μήτηρ σου, ἐκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον, κοπτομένη Μητρικῶς, τὰ σπλάγγνα ἔλεγεν· Ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὡσπερ κακοῦργος ἐπάγγης; τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζῶσθαι θέλων ὡς εὐσπλαγγνος.

Ἦδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῇ σαγήνῃ τῆς ἀληθοῦς, ὁμολογίας ζωγράφου, Πάτερ, ὡς ἰχθύας δὲ τῆς Ποίμνης σου, ἱερὸν κατάστημα, Θεῷ θυσίαν προσήγαγες.

Σὺ διέκοφας κεφαλὰς, ὡς ἐν ἐκστάσει αἰρετικόντων, τὸ τῆς πίστεως κεφάλαιον, Χριστὸν ὀπλι-

σάκις-

σάμενος· διὸ καὶ νίκης στέφος ἀνεπλήχθη σοι.

Ιεράρχης καὶ λειτουργός, τῆς λείας ὤψθης Οἰκονομίας, καὶ τῆς δόξης τῶν τοῦ Πνεύματος, χαρισμάτων γέγονας, μυσταγωγός καὶ Μύστης πανίερος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τείχος ἐν πειρασμοῖς, καὶ θείαν σκέπην ἐν περιστάσει, Θεονόμφευτε κεκτήμεθα, καὶ λιμένα εὐδίου, καὶ ἀσφαλές ψυχῶν ἰλαστήριον.

ᾠδὴ Ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ θεὸς ποταμός, ἐγνωρίσθης τῇ Ποίμνῃ σου, τὴν ἄρουραν καταρδεύων, τῶν ψυχῶν Ἰεράρχα, τοῖς θείοις σου χαρίσμασιν.

Ἐξέλαμψας ἡμῖν, τῶν σῶν λόγων λαμπροτητα, σκεδάσας δὲ τὴν ὀμίχλην, τῶν ἀθέων δογμάτων, Ἄσπτηρ ὤψθης ἀνέσπερος.

Χεῖρα αἰῶς πρὸς Θεὸν, ἰκεστίαις μοι ἔκτεινον, καὶ ἐν θλίψεσι βοηθείας, ἐν δεινοῖς εὐχερείας, πανεύφημε Θεράπον Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀβραγῆς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ Γ'. Ἐβόησε προτυπῶν.

Τὴν ἀβυσσον, τῶν Γραφῶν νοημάτων ἐξήγησας, καὶ τὸν πλοῦτον, τῶν ἐνέων δογμάτων ἐπλούτησας, καὶ ἐξήρανας, ποταμοὺς Ἰεράρχα αἰρέσεων.

Τῇ τραπέζῃ, τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ παριστάμενος, καὶ τῆς λείας εὐωχίας αὐτοῦ ἀξιούμενος, ἔκτε-

νῶς μὴπαύσῃ, ἰλασμόν ἐξαιτῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὴν μάχαιραν, τῷ τοῦ πνεύματος λόγῳ σπασάμενος, τῶν ἀθέων, νοημάτων καθεῖλες τὰ ἐκφυλα, καὶ ἐβρίξωσας, Θεοφόρε, πιστῶς τὰ νοήματα.

Θεοτοκίον.

Τῷ τόκῳ σου, τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς ἀπὸ πλάγιμην τὴν χαρὰν γὰρ, ἐν γαστρὶ σου Παρθένε συνέλαβες, καὶ Θεὸν τεκοῦσα, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν ἐθέωσας.

ᾠδὴ Ζ'. Ὁ διασώσας.

Ὡς τῆς σοφίας ἐραστής, ἔρωτι ἀσχέτῳ συνήρθης, τῇ ἀγαπήσει τοῦ Χριστοῦ, Ἰεράρχα· διὸ καὶ ἐκραυγάζεις, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ τῆς Πίστεως στερρᾷ, ἔστησας τοὺς πόδας σου πέτρα, καὶ τρικυμίας πειρασμῶν, ἀκατάσειστος ὤψθης, καὶ ἐψαλλεις· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ποίμνης κατάρχων λογικῆς, ἔβρεψας αὐτὴν ἐν τῇ χλόῃ, τῶν ἀθανάτων διδασχῶν, καὶ πιστῶς σὺν αὐτῇ ἀνεκραυγάζεις· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐλπίς καὶ σκέπη καὶ λιμὴν, καὶ ἀκαταμάχητον τείχος, καὶ προστασία ἀσφαλής, τοῖς κραυγάζουσιν ὤψθης Πανάμωμε, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ Η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Τῷ ἐλαίῳ χρισθείς τῷ τοῦ Πνεύματος

ματος, Ἱεράρχης Θεοῦ ἀναδέδει-
ξαι, ὡς Ἀσράων μακάριε, καὶ ἐδίδα-
σκας κράζειν, πάντα τὰ ἔργα, εὐ-
λογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Απροσίτῳ φωτὶ ἀστραπτόμε-
νος, τὴν τῆς πλάνης ἀγλὴν ἀπε-
μείωσας, κάμου τὸν ζόφον σκέδα-
σον, τῶν παθῶν Ἱεράρχα, ταῖς
σαῖς πρεσβείαις, ἵνα χαίρων δο-
ξάζω τὴν μνήμην σου.

Τὴν ἱεράν σου στολὴν τῷ τοῦ
λόγου τερπνῷ, Θεοφάντορ πιστῶς
κατεκόσμησας, καὶ δι' ἀμφοῖν ἐ-
ξελαμψας, ἐκδιδάσκων κραυγά-
ζειν· πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε,
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ως ἐκ ζάλης παθῶν κυματού-
μενοι, τῷ λιμένι τῷ σφ̄ καταφεύ-
γομεν, Θεομήτορ Ἀνασσα, καὶ
βοῶμεν ἀπαύστως, πάντα τὰ ἔρ-
γα, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥδὴ Θ'. Ἐποίησε κράτος.

Η εὐσημῶς σου γλῶσσα, ὡς
περ σάλπιγγ' εὐήχος, φωιοῦσα τὸ
τοῦ λόγου μυστικόν, διεγείρει
τοὺς πιστοὺς, καὶ καθοπλίζει θε-
ουργῶς, πρὸς ἀοράτους ἐχθρούς.

Τὸ ἐνδύμα τὸ λεῖον, στολισά-
μενος μυστικῶς, εἰσῆλθες εἰς τὴν
ἄνω νυμφικῶς, εὐωχίαν καὶ χα-
ράν, καὶ ἀνεκλήθης σὺν Χριστῷ,
Πάτερ πανοῦθι.

Αγάλλεται συμφῶνως, καὶ
σκιρτᾷ Πατέρων χορὸς, εὐφραίνε-
ται ὀμήγυρις πιστῶν, καὶ χορεύει
μυστικῶς, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ
ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν τιμῶσάν σε πόλιν, ἢ τε-

(ΤΟΜ. Γ')

κοῦσα τὸν τοῦ Θεοῦ ἀμνόν, καὶ
ἀρχιποίμενα Χριστὸν, ἐκ κινδύνων
καὶ φθορᾶς, καὶ ἀμαρτίας παθῶν,
λύτρωσαι Δέσποινα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, γ'· καὶ ε'. Ῥδὴ.
Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ Εὐ-
αγγελίου, Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον
αἰώνιον.

Εἰς Ἱεράρχα Σ.

Εἰς τὸν ὄρθρον,

Ὁ Κανὼν. Ῥδὴ Α'. Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ ἐκτινάξαντι.

Τοὺς ἀνατείλαντάς, ἐν τῷ κό-
σμῳ, τοὺς Ἱεράρχας τοὺς σοφοὺς,
τοὺς τῆς βασιλείας διαλάμποντάς
δόγμασιν, ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ
δοξάσαντι αὐτοὺς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς διαπρέψαντάς ἐν τῷ κό-
σμῳ, τῆς εὐσεβείας τῷ φωτὶ, καὶ
τῆς ἀσεβείας τὴν ἀγλὴν ἐκδιώ-
ξαντάς, τιμῆσωμεν οἱ πιστοί, τοὺς
Ἱεράρχας μεγάλους τοῦ Κυρίου.

Ως παριστάμενοι· σὺν Ἀγγέ-
λοις, τῷ ἀπροσίτῳ Βασιλεῖ, τοῖς
ἐπιτελοῦσι τὴν ὑμῶν μνήμην ἱκε-
τεύσατε, δοῦσθαι τὸν ἱλασμόν,
ἱεροκήρυκας ὄντες Θεοφόροι.

Θεοτοκίον.

Ως συλλαβοῦσα τὸν πρὸ αἰῶ-
νων, ἀναρχον Λόγον τοῦ Πατρὸς,
καὶ σαρκὶ τεκοῦσα ὑπὲρ λόγον
Πανύμνητε, ἱκέτευσ ἔκτενῶς, τοῦ
λυτρωθῆναι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων.

Ῥδὴ Γ'. Ὁ στερεῶσας λόγῳ.

Δι' ἐγκρατείας ὄντως καὶ προ-
σευχῆς, ἀκλινοὺς ἀνήλυθε εἰς
ἀκρόπολιν, τῆς ἀρετῆς Θεοφόροι
ἐνθα τῆς τρυφῆς τὸν χειμάζουον
τρυφάτε αἰεί.

4 Ῥς

Ως παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Θεόν, Ἱεράρχαι ὅσοι δυσωπήσατε, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ σωθῆναι, τοὺς πίστει ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην ὑμῶν.

Ως εὐσεβῶν δογμάτων κατηγγηται, καὶ σοφῶν λογίων ὑψηγγηται ἀληθεῖς τὸν στέφανον κομιέσθε κατὰ τῶν αἰρέσεων Ὅσιοι.

Θεοτοκίον.

Ως οὐρανὸν καὶ θρόνον σε τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦμεν πάντες Θεοκυητορ ἁγνή, ὅτι ἐκ σοῦ ἐπεφάνη Ἰησοῦς, ἡ ἀλήθειαι.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Σκευή τίμια τῆς ἐγκρατείας, πλοῦτοι ἄσυλοι τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθητε ὄντως μακάριοι, ἐν ἀπαθείᾳ τὸν βίον φαιδρύναντες τοῖς δεομένοις τὸν πλοῦτον ἐνείματε, Πατέρες ὅσιοι, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτήσασθε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σῶξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμνήνηκεν, ὁ μετὰ τόκον παρβένον Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδύνως βλαστήσαντα, μητροπροεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκπαύλαξαι. Οἶμοι Τέκνον μου,

πῶς πάσχεις θέλων ρύσασθαι, παύων τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ᾠδὴ Δ'. Μυστικῶς ὁ Προφήτης.

Τοὺς Ἱεράρχας πάντες καὶ σοφοὺς, ἐν ὕδασι εὐφημήσωμεν λέγοντες Θεοφόροι Κυρίου, ἐκτενῶς δυσωπεῖτε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ως εὐσεβῶν δογμάτων ὑψηγγητάς, φυτουργοὺς καὶ σοφοὺς Διδασκάλους, Ἱεράρχας τε ἔχοντες, Θεομακάριστοι ὄντως, ὕμνοις καὶ ὕδασι εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην εἰ πιστοὶ, ἀρχηγέται τροφίμων αἰοῦντοι, Ἱεράρχαι Κυρίου, ὕμνοις καὶ ὕδασι ἑορτάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀνύμφευτος Νύμφη καὶ ἁγνή, καὶ ἀλόχευτος Μητηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αὐτὸν ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

ᾠδὴ Ε'. Ἐκ νεκρῶν ἀγνωσίας.

Ἡ σιμαντικῶς χρισθέντες, τῆς εὐσεβείας τῷ μύρῳ Θεόσοφοι· ὅθεν ὡς Ἱεράρχας, πάντες εὐφημοῦμεν Θεοληπτοὶ.

Ως μιμηταὶ δειχθέντες, τῶν Ἀποστόλων Θεόφρονες ἐνδοξοὶ, πόνους καὶ ἀγρυπνίας, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας προέστασθε λαοῦ.

Τὸν ζηλωτὴν Ἥλιον, καὶ Μωσῆν τὸν Θεόπτην ζηλώσαντες, Πατέρες Ἱεροφάνται, τοὺς αἰρεσιάρχας ἡσχύνετε.

Θεοτοκίον.

Ως Βασιλίδα πάντων, καὶ Βασίλεια τῶν ὄλων κηρύσασαν, δεῦτε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, τὴν εὐλογημένην τιμήσωμεν.

ᾠδὴ

Ἦδη σ'. εἰς τὸν Προφήτην ἐγγύτω.

Τῆς Ἐκκλησίας τὴν δόξαν, κατεκοσμήσατε Πατέρες μακάριοι, Θεοῖς ὑμῶν δόγμασιν, αὐτὴν ἀπαστράπτουτες, τὰς αἱρέσεις τε ἐκ ποδῶν ἐξήρατε.

Ως εὐσεβείας φωστῆρες, τῶν δογμάτων τῷ κάλλει ἤστράφατε, καθ' ὅλης τῆς κτίσεως, Διδάσκαλοι ἔνδοξοι, ἀμαυρώσαντες τὰς αἱρέσεις λόγῳ Θεοῦ.

Αντὶ μαχαίρας τῆ γλώττη, καὶ τῷ λόγῳ χρησάμενοι Ὅσοι, τὰ νόθα ἐκόψατε, διδάγματα ἅπαντα, καὶ ἐτρανώσατε τὴν Τριάδα πᾶσι σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Ο τεχνεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας Χριστέ ὁ Θεός, καμὲ τῶν παισιμάτων μου, ῥυταί ὡς φιλάνθρωπος, καὶ κυβένησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Ἦδη Ζ'. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν θεμελιώσας.

Ο ἐπὶ γῆς φωστῆρας ἀναδείξας, τοὺς εὐσεβεῖς καὶ σοφοὺς Ἱεράρχας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ἀληθεὶς Ἱεράρχας ἐνθέους, ποιμνῆς τῆς σῆς, ποιμένας ἀναδείξας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὶ τῶν παθῶν κατασβέσαντες φλόγα, καὶ τὰς ψυχὰς ἐνθέως δροσισθέντες, δι' ἐγκρατείας καὶ ἀγρυπνίας, καὶ πίστεως ἀληθοῦς, μνήσθητε πάντων ἡμῶν.

Τὰς τῆς σαρκὸς δεινὰς ἐπαναστάσεις, καταβαλόντες τῷ Χριστῷ

ἐκβοᾶτε. Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος τὸν κόσμον, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἦδη Η'. Τῶν ἐν ὄρει ἁγίων.

Τὸν Μωσέα, μιμούμενοι Πατέρες, ἐν τῷ ὄρει, προσέβητε καὶ γνώφῳ, τὸν νοητὸν τῆς χάριτος δεξάμενοι, νόμον Ἱεράρχαι ὅθεν ἀνυμνοῦμεν ὑμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αδὸν Χριστοῦ, ποιμάναντες ὁσίως, τῆς Αἰγύπτου τὴν πλάνην ἐκφυγόντες, τὴν Βαβυλῶνα τῶν παθῶν ἀπώσασθε, τὴν Σιών τὴν ἀνωερόντες κατοικίαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως τῷ μύρῳ, χρισθέντες Ἱεράρχαι, τῆς ἐν λόγῳ, καὶ ἔργῳ εὐσεβείας, ἱεουργεῖτε τὰ θεῖα Ἱερωτάτοι· ὅθεν τὴν Τριάδα, ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, ὑμνεῖτε εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν μήτρᾳ, οἰκήσαντα Παρθένου, καὶ ἐν ταύτῃ, φοικτῶς καὶ ὑπὲρ λόγον, τὸν παλαιὸν Ἀδάμ ἀνακαινίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦδη Θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Οὶ δι' ἀπαθείας καὶ πίστεως καὶ ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης λόγον, ἡμῖν ζωῆς τῆς αἰωνίου, ὑποδείξαντες σοφοὶ Ἱεράρχαι, προσθεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εν τῇ βακτηρίᾳ τοῦ Πνεύματος

τοῦ

τος τοῦ ἁγίου, λαὸν ὡς ποιμάναντες, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ διώξαντες θεομάχους αἵρέσεις, πάντες Ἱεράρχαι, εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Ὡς τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρας καὶ Ἱεράρχας ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τιμῶμεν ἅπαντες ἀσιγήτως, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων ὑμῶν, μακάριοι Πατέρες, ἀξίως μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ ἀειζῶν βεῖθρον τῆς ἀφθαρσίας, χαῖρε ἡ δλόφωτος τοῦ ἡλίου νεφέλη, χαῖρε ὄχημα τῆς Θεότητος ὅλης, χαῖρε κιβωτὴ τοῦ ἁγιάσματος.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, ζῆτει εἰ θέλεις εἰς τὰς λ'. Ἰανουαρίου.

Εἰς Ἱερομάρτυρα.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ὁ Κανὼν. Ὡδὴ Α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Δίπλοκον εὐσεβείας, τῆς ἱεραρχίας καὶ ἀθλήσεως, κομισάμενος στέφος, πρὸς Χριστοῦ μακαρίζῃ αἰοῖδιμε.

Σοὶ τῷ Ἀρχιεπίμεινι, ὁ ἱεροῦργός σου ὡς περ ἄκακον, καὶ σεπτὸν ἱερεῖον, δι' ἀνόμων χειρῶν προσενήνεκται.

Ἐλυσας Ἱεράρχα, τῶν αἰρετικῶν τὰ ὀχυρώματα, εὐσεβεῖ παρρησία, καταγγείλας Τριάδα τὴν ἄκτιστον. Θεοτοκίον.

Ἀχραντε Θεοτόκε, ἡ σσαρκωμένον τὸν αἰδίον, καὶ ὑπέρβειον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκούσα ὕμνουμένῃ σε.

Ὡδὴ Γ'. Σὺ εἶ τὸ Στερέωμα.

Ὁφθης ἱερώτατος, ἱεροῦργῶν τὸ πρῖν Ὅσιε, τὸν λυτρωτὴν, ἔπειτα ὡς θύμα, αὐτῷ ἱεροῦργούμενος.

Γέγονας πιστότατος, οὐ μισθωτὸς ποιμὴν Ὅσιε, τὸ σεαυτοῦ, αἷμα προσκχέων φιλοθέως τῆς ποιμνῆς σου.

Ἀριστὰ ἐποίμανας, τὸ τοῦ Δεσπότητος σου ποιμνιον, Ἀρχιερεῦ ὄβεν ἐν τῷ τόπῳ τῆς γλῶσσης κατεσκήνωσας.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἐκείσεσίαις σου Πάναγιε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θεῖας Πίστεως.

Θεῖω αἵματι, τὴν Ἐκκλησίαν, κατελάμπρυνας, ὡς ἀθλοφόρος, Ἱερομάρτυς καὶ τὴν πλάνην κατήγγησας, ὑπενεγκῶν τὰς βυσάνους στερερότατα, καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισας, ὄβεν ἅπαντες, τὴν μνήμην τὴν σὴν πανσεβάσμιε, τελούντες ἐν πίστει, τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἐένος γέγονα, τῶν ἐντολῶν σου, ὄλος πάθει δεδουλωμένος, καὶ καθ' ἐκάστην ἁμαρτάνων ὁ δειλαιοῦ συγτετριμμένη ψυχῇ ἐκδοήσω σοι, νῦν με συγγνώμης ἀξίωσον Δέσποτα, τὸν κατάκριτον, διὰ τῆς ἀσπύρωσ τεκούσης σε, ὁ μόνος ὑπάρχων πᾶσιν ἀνεξιχνίαστος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ

Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδύτως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύαζεν· Οἶμοι Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ἦδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τὰ τῶν λύκων συστήματα, ἄρνας ἐκτελῶν τῷ λόγῳ μακάριε, τεθανάτωσαι τῷ σώματι, τὸ δὲ πνεῦμα ἔθου ταῖς χερσὶ τοῦ Θεοῦ.

Ὡς εὐώδης καὶ πάναγνος, καὶ τῷ Λυτρωτῇ δεκτὴ ἡ θυσία σου, καὶ προσάγοντος ἐνθέῳ φρενί, καὶ προσαγομένους παρανόμοις χερσὶ.

Κεχρισμένος μακάριε, ἱερατικῶ ἐν χρίσματι πρότερον, ἐτελέσθης καὶ τὸ δεύτερον, τῷ μαρτυρικῶ σου μάκκαρ αἵματι.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζῶην, Θεοτόκε σῶ' ε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἦδὴ Ε'. Ὁρροίζοντες.

Αναίμακτον θυσίαν προσήνεγκας, τῷ Δεσπότη, σεαυτὸν δὲ δι' αἵματος, ἐκαρποφόρησας ἐνδοξε.

Ἡ θεία μὲν γλῶσσά σου ἀπέσταξε σωτηρίαν, ὁ ῥοῦς δὲ τοῦ σου αἵματος, πνευματικὴν ἀγαλλίαν.

Τῶν λόγων σου ἡ χάρις στηρίζει, τὴν Ἐκκλησίαν, στύλον σε μακάριε, ὁροδοξίας τε ἔδρασε.

Θεοτοκίον.

Λατρεύουσι τῷ τόκῳ σου ἄχραντε Θεοτόκε, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν τὰ συστήματα,

Ἦδὴ ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ἐβάπτισας ἐν ὕδασι λαοὺς, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, ὡσπερ βεβάπτισαι· ἐβάπτισθης δὲ, τῷ σῶ αἵματι.

Μὴ παύση τὰς ἐντεύξεις ἐκτελῶν, πρὸς Χριστὸν μακάριε, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου, καὶ τὸ αἷμα προτιθεὶς ἱκετήριον.

Ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ἐκλεκτὸν καὶ ἐντιμον, πλείστον ἐξήθησας τῷ Δεσπότη σου καρπὸν ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ἐράνων καταλύτης ὡς Θεός, γεγονώς ὁ τόκος σου, Μαρία Θεόνημος, προσκυνεῖται σὺν Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι.

Ἦδὴ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὡς καλὴ ὡς δὲ πῖων, ἡ θυσία σου ὠφθη Πάτερ αἰδοίμει, αὐτὸς γὰρ τῷ Δεσπότη, δι' αἵματος προσήχθης, ὡς προσάγων ἀναίμακτα, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Ποιμανθεὶς καὶ ποιμάνας, ἀμφοτέρωθεν Πάτερ ὄλθαι συνήθροισας· καὶ τοῦτον διεσώσω, τηρήσας τὴν σφραγίδα, τῆς ἀθλήσεως μέλπων τε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Τρισυπόστατον φύσιν, ἐν πιστῶν Ἐκκλησίᾳ ἐθεολόγητας· καὶ ταύτη Θεοφόρε, ἀδίκων πρὸς βημάτων ἀναιρούμενος ἐψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Ράβδος ἔφυς Παρθένη, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς βίβλης ἡ παμμακάριστος, καρπὸν

καρπὸν ἀνθηφοροῦσα, σωτήριον τοῖς πίστει, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ Η'. Τὸν Βασιλέα.

Ιερομάρτυρος εὐκλεοῦς ἐν τῇ μνήμῃ, οἱ πιστοὶ εὐφραίνεσθε βωῶντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Ἱεράρχην μαρτυρικῶ καλορῶντες, εὐπρεπῶς κοσμούμενον στεφάνῳ, σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν τῶν θαυμάτων σοι δωρεάν καὶ τὴν χάριν, ἐπαξίως νέμει ὁ Δεσπότης, ὃ Ἱερομάρτυς εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπερυψῶς τὸν δημιουργὸν καὶ Σωτήρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας Παιθένη· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Σὺ τοῖς μὲν προβάτοις, ποιμὴν πιστῶς ἀνεδείχθης· τῷ ποιμένι δὲ πρόβατον, προσαχθεὶς εἰς θυσίαν, καὶ διπλοῦν ἐχομίτω τὸ κλέος· ὅθεν σὲ τιμῶμεν Πνευμακάριστε.

Σὺ τοὺς χαρακτῆρας, δι' ἐγκρατείας παμμάκαρ, εὐσεβεῖας τοῖς χρώμασιν, ἐκυτῶ ἐμόρφωσας, ἀληθῶς τοῦ Θεοῦ κατ' εἰκόνα, τὴν ψυχὴν σου ἐδείξας μακάριε.

Σοῦ τὰς παραδόσεις, Πάτερ ἀτρώτους τηροῦντες, καὶ τὴν ἀλήθειαν σέβοντες, εὐσεβῶς τὴν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῆς Θεότητος φύσει, ἅμασιν ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἰ Θεοτόκε, τὰ ὄπλα ἡμῶν

καὶ ταῖχος, σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινούμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Εἰς Ἱερομάρτυρας.

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Ὁ Κανὼν. ᾠδὴ Α'. ἤχος δ'.

Ἄρματα Φαραῶ.

Δεῦτε μαρτυρικαῖς, εὐφημῶμεν ὡδαῖς τοὺς Ἱερομάρτυρας, Θεοσεγγεῖ καθορῶντας χάριτι, φαιδρῶς ἐκλάμποντας, Χριστὸν δοξάζοντας πάντοτε.

Υμεῖς ποίμνην λογικὴν πιευσθέντες, ταύτην ἐκμιμούμενοι προκινδυνεύετε ἀρίστως, ὑμεῖς τὴν ψυχὴν προτεθείκατε, καὶ διπλῶ στέφει κεκόσμησθε.

Τῷ ἱερατικῶ ἐκ προστάγματος αὐτοῦ, τῆς ἀγαλλιάσεως προεχρισμένοι ἐλαίῳ, τῷ μαρτυρικῶ πανίεροι, ἐπεσφραγίσθητε δι' αἵματος. Θεοτοκίον.

Αφλεκτον Μωϋσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, βάτον εθεάζατο, τὴν ζωγραφοῦσαν Παρθένον, αἴγλη μὴ φλεχθεῖσαν θεοῦ πυρός, καὶ γὰρ Θεὸν ἀπεκύησεν.

ᾠδὴ Γ'. Τὸξον δυνατῶν.

Αρνας λογικοὺς ποιμάναντες, καὶ ὡσπερ ἀρνία τῶν προβάτων προτέθυσθε, τῶν ἀπάντων Ἀρχιποίμενα, καὶ Θεοῦ Ἄμνὸν μιμούμενοι.

Γάλα λογικὸν Πανίεροι τοὺς ποιματινομένους θεοπνεύστως ποτίσαντες, τοῦ Χριστοῦ δὲ τῆς μαρτυ-

μαρτυρίας, χαίροντες πεπώκατε ποτήριον.

Στίφους Ἀθλητῶν ἡγούμενοι, ὑπὲρ εὐσεβείας ὑπέδυτε τὰ σκάμματα, ἕνα δοξάζοντες Θεὸν Πατέρα, σὺν Υἱῷ καὶ Θεῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μητὲρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σαρκαωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Κάθισμα, Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστῆρες παμφεγγεῖς, ὡς δειθέντες τῷ κόσμῳ, φωτίζετε αὐγαῖς, τῶν ὑμῶν (εἰῶν λόγων, πιστῶν τὴν διάνοιαν, Ἱεράρχαι πολυάθλοισθεν ἅπαντες, τὴν ἱεράν τε καὶ Θεῖαν, μνήμην σήμερον, χαρμονικῶς ἐκτελοῦμεν, καὶ πίστει γεραιρομεν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀκλιθῶς, καὶ μετὰ τόκον ὀφείσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μητὲρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφατος, οἰκονομία σου αὐτῆς; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργήμα.

Ἦδὴ Δ'. Τῆς ἐπιγῆς.

Τῶν ἀρετῶν ὑμῶν, ὡς πολύπλοκος ἡ θαῖα σειρά· ὡς ποιμένες γὰρ καὶ Μάρτυρες ἐνδοξαί παρὰ Θεοῦ δοξάζεσθε, σφόδρα ἐν αὐτῷ εὐφραίνόμενοι.

Τῆς προσφορᾶς τοῦ Ἀβελ ὑπερβεβήκατε· λογικοὺς γὰρ προσενηνόχατε ἄρνας Χριστῶν· καὶ τὸ οἰκεῖον αἷμα, χαίροντες τῷ Δεσπότη ἀπεδώκατε.

Αἱρετιζόντων τὴν πολύφημον κακόνοιαν, διὰ τοῦ Πνεύματος τρεψάμενοι μακάριοι, Ἱερομάρτυρες ἄριστοι, πόθῳ τοῦ Δεσπότη γενόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ὡς εἶδον οἱ Ἄγγελοι Παρένε ἀγνή, ἐκ τῆς γαστρὸς σου προελθόντα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐν εὐφροσύνῃ ἔλεγον· Δόξα τῇ κυήσει σου Δέσποινα.

Ἦδὴ Ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ, Ἱερεῖς τε γεγέννησε, καὶ Μάρτυρες Ἱεράρχαι, καὶ διπταῖς λαμπροθέντες, ταῖς χάρισι πανεύφημοι.

Αἶθιοι μὲν διαυγεῖς, ἐν χρυσῷ διαπρέπουσι, πανεύφημοι, τὸ δὲ φέγγος, τῆς ὑμῶν προστασίας, τῇ αἰγλῇ τῆς ἀθλήσεως.

Μύθους ἐλληνικοὺς, εὐσεβῶς διηλέξατε, ὡς ἄριστοι τῶν Μαρτύρων, καὶ παρανόμων πλάνην, Ἑβραίων θεῖα χάριτι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνομε κεκτήμεθα.

Ἦδὴ

ᾠδὴ Γ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Τεύχαστε, τῷ Σωτῆρι θυσίαν αἰνέσεως, ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων, ὡς Θεοῦ μεσῖται καὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ προθύμως, τὰς ψυχὰς δι' αἱμάτων προσμίζαντες.

Ειλήφατε, χαρισμάτων πληθύν διὰ πνεύματος, Ἱερομάρτυρες ὄντως, ἐν ἀνοίξει θείων ὑμῶν χειλέων, καὶ προσάγετε, εὐχαρίστως αὐτοὺς θανατούμενοι.

Ως θεῖον, τῶν Ἀθλητῶν σου Χριστέ μου τὸ σύστημα, τῶν ἐπ' ἐλπίδι κειμένων, ὡς παρόντων ἤδη κατατρυφώντων, καὶ ἡδῶ τῆς ζωῆς ἡγουμένων τὸν θάνατον.

Θεοτοκίον.

Ω θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινοτερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἔστενοχώρησεν.

ᾠδὴ Ζ'. Ὁ διασώτας.

Μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, ἱερατικαῖς φρυκτωρίαῖς, Ἱερομάρτυρες ὁμοῦ, τοὺς βοῶντας Χριστῶ ἦν φωτίζετε· Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τὸν προγνωσθέντα τηλαυγῶς, ἄθλον ἱερὸν τε Πατέρες, τοῦ μαρτυρίου καθορᾶν, ἐφεστῶτα τε γυίροντες κράζετε· Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ἐμίλησαντα, ὑπερῦμνητον

Κύριον, οἱ πιστοὶ εὐσεβοφρόνως ὑμνολογοῦμεν.

ᾠδὴ Η'. Τον ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Ως λιπαρὰ καὶ πίων ἡ θυσία· οἱ καλοὶ γὰρ ποιμένες, προβάτου δίκην προσάγονται, τῷ Χριστῶ κρουαζίζοντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικοῖς στεφάνοις ἐξαστράπτοντες, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, οἱ Ἱεράρχαι ἀνέτειλαν· ὑμνεῖτε Παῖδες γηθοσύνως κρουαζίζοντες· Λαοὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῇ τοῦ ἀπειλουμένου ἀποφάσει, οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, θανάτου χαίροντες ἐκραζον· Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν μόνον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτως καὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν χάραν τῇ οἰκουμένῃ, Χριστὸν τὸν Θεόν· ὑμνεῖτε Παῖδες καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Θ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ως πανεύκλειες Ἱερομάρτυρες, δισσῶ κατελαμπρύνετε τῷ φέγει, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τῆς ἱεραρχίας καὶ τοῦ μαρτυρίου· ὅθεν πάντες ὑμᾶς ἐπαξίως, μεγαλύνομεν μακάριοι.

Πηγήν ἀναβλύσαντες διδαγμάτων, παμμακάριστοι Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ μαρτυρικῶς αἱμάτων τοὺς κρουνοὺς, ποταμηδὸν τῷ Θεῷ προσφέρετε, ὅθεν πάντας ὑμᾶς μεγαλύνομεν πανίεροι.

Εδιδάξατε ἓνα Θεοφόροι, Θεὸν

προσκυ-

προσκυνεῖσθαι ἐν Τριάδι, δημιουργὸν πάντων, ὁρατῶν τε ποιημάτων καὶ ἀοράτων, μαρτυρικῶς τε κοσμηθέντες διαδήματα.

Θεοτοκίον.

Αστράπτων σοὶ Ἄγγελος ἐπέστη, καὶ μαρμαρυγαῖς παρθενίας σφοδρῶς σου ἀντεστράφη, ἐαυτοῦ ὡς τῆς οικείας ἐπιμελεῖσθαι, δόξης τὸ Χαῖρε, διὸ φόβῳ σοὶ ἐφλέγξαστο.

Εἰς Ὁσίον.

Εἰς τὸν Ὁρόρον.

Ὁ Κανὼν. Ὁδὴ Α'. ἤχος πλ. δ'.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Θελεξέ σε ὁ πόθος ὁ δεσποτικός, καὶ τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς καταλείψας, ἐν Χριστῷ ἀναπαύη Μακάριε.

Ηρῆς Πάτερ πρὸς ὕψος, καὶ διαπεράσας τὸ μεσότειχον, τῆς ἀκτίστου οὐσίας, καθαρῶς ἀπολαύεις Μακάριε.

Αγγλὴν αἴθλον Πάτερ, ἐνδὸν ἐν καρδίᾳ σου δεξάμενος, ἐφωτισθης καὶ πᾶσαν, τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν ἐξηφάνισας.

Θεοτοκίον.

Γένος ἀδαμιαῖον, πρὸς τὴν ὑπὲρ νοῦν μακαριότητα, διὰ σοῦ ἀνηγμένον Θεοτόκε ἀξίως δοξάζει σε.

Ὁδὴ Γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, ἐνσπεννισάμενος ὅσιε, καὶ καθαρθεὶς, ἀνθραξ Θεοφόρε, ἐπὶ γῆς ἐχρημάτισας.

Νέκρωσιν ἐνδέδυσσο, πρὸς τελευτῆς παθῶν ὅσιε καὶ πρὸς ζωῆν.

(ΤΟΜ. Γ')

διὰ τοῦ θανάτου, ἐξεδήμησας ἀληκτον.

Σάρκα καλυπέταξας, τῷ λογισμῷ στερέῳ ὅσιε, τὴν δὲ ψυχὴν, ἐδειξας δουλείας, τῶν παθῶν ἀταπεινῶτων.

Θεοτοκίον.

Δός ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγιε, τὰς προσβολὰς ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Κάθισμα ἤχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν πτωχείαν Ἰησοῦ, ἐπιποθήσας εὐσεβῶς, πλοῦτον ἔλιπες φθαρτὸν, καὶ βέουσαν ζωὴν σοφέ, καὶ τὸν Σταυρὸν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τρίβον τὴν στενὴν, χαίρων διήγυσας, πατῶν τὰς ἡδονὰς, τὰς τοῦ σώματος, δι' ἐγκρατείας ἁγίε ἀπάσης, κακοπαθείας τε ἐφθασας, πρὸς πλάτος θεῖον, τοῦ Παραδείσου, Πατὴρ ἡμῶν, ὅσιε.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Κατανύξει μου ψυχῆς, κλίνω σοὶ γόνυ ἀγαθῆ, καὶ λιτανεύων ἐκβοῶ, πρόσχες καὶ ἴδε τὴν ἐμὴν, ἐν ἀμαρτίαις συγκύπτουσαν ταλαιπωρίαν· μολύννας γὰρ κακῶς, ψυχὴν καὶ σῶμά μου, ἐκδέχομαι λοιπὸν, κατὰ τὰς πράξεις μου, τὰς φοβερὰς ἐκείνας τε κολάσεις, σὺ οὖν Παρθένε βοήθει μοι, καὶ λύτρωσαί με, Θεογεννητορ, ἐξ αὐτῶν ὅτι δύνασαι.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Η Παρθένος καὶ ἀμνάς, θεασμένη ἐν Σταυρῷ, τὸν ἀσπύρωσ ἐξ αὐτῆς ἀμνὸν τεχθέντα ὑπὲρ νοῦν, ἀναρτηθέντα καὶ λόγῃ διατρωθέντα, λύπης τετρωμένη τοῖς

5 2416

βέλεσιν, ἐβόα γοερῶς ὀλούζουσα, τί τὸ καινὸν Μυστήριον; πῶς θνήσκεις, ὁ τῆς ζωῆς ἡμῶν Κύριος; διὸ ἀνάστα, τὸν πεπτωκότα συνεγείρας Προπάτορα.

ᾠδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ο Θεράπων σου Κύριε, τὴν πολυσχεδῆ ἀπώτατο μέριμναν, τὴν διάνοιαν ἀθόλωτον, ἐργαζόμενός σου καταγώγιον.

Ηρετίσω Μακάριε, εὐαγγελικοῖς προστάγμασιν ἐπεσθαι τὸν Σταυρόν σου γὰρ ἀράμενος, τῷ Δεσπότη γαίρων ἠκολούθησας.

Ταπεινώσεως πτέρυξι, τὰς τοῦ δυσμενοῦς παγίδας συνέτριψας ὅθεν Ὅσιε ὑψούμενος, οὐρανοπολίτης ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Γλασμὸν ἡμῖν ἐώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναιμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

ᾠδὴ Ε'. Ὁρβιζόντες.

Θυμὸν μὲν κατὰ μόνου τοῦ ὄψεως Θεοφόρε, πᾶσαν δὲ τὴν ἐρεσιν, πρὸς τὸν Δεσπότην σου ἔτρεψας.

Εμφορῶν τὰς αἰσθήσεις τοῦ σώματος κυβερνήσας, στήλη ἐχρημάτισας, τῶν ἀρετῶν Παμμακάριστε.

Τὸν καύσωνα βαστάσας αἰοῖδιμε τῆς ἡμέρας, χαρᾶς κατηξίωσαι, τῆς τοῦ Κυρίου σου Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Μαρία Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τὰς ἐλπίδας τῶν ἐχθρῶν ματαίωσον, καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὐφρανιον.

ᾠδὴ Σ'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Τοῦ ὄψεως Χριστέ ἢ προσβολῆ, οὐ τῷ λείψ ἐθέλξει, σοῦ τὸν θεράποντα, οὐ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν κατεπτότησεν.

Ισάγγελον βιώσας ἐπὶ γῆς, πολιτείαν Ὅσιε, θείοις χαρίσμασιν, ἐκοσμήθης δεξιᾷ Παντοκράτορι.

Εγκράτειαν ἀέννησον εὐχὴν, κτησόμενος Ὅσιε, ἀγάπην ἀθόλωτον, ἀκηλίδωτον Θεοῦ ὠφθης ἔσοπτρον.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ σε τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἐδέξεν, Οὐράνιον κλίμακα διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκεν.

ᾠδὴ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ηδονὰς θανατώσας, καὶ θυμὸν χαλινώσας ὦ Παμμακάριστε, ἐδέξω τὸ βραβεῖον, τῆς ἀνω κληρουχίας καὶ βοᾶς εὐφραινόμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αρετῶν τὴν ἀρίστην, ἀκλινῶς διοδοῦσας, τρίβον αἰοῖδιμε, πρὸς πόλιν εἰσελαύνεις, Ἐδὲμ τῆς ἀκηράτου, μελωδῶν εὐφραινόμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Τριάδος τὴν δόξαν, εὐσεβῶς καταγαγγείλας ὦ παμμακάριστε φωτὶ τῷ Τρισηλίῳ, τρυφᾶν ἐπαναπαύῃ, καὶ βοᾶς ἀγαλλόμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ράβδος ἔφυς Παρθένε, Ἰησοῦ ἐκ τῆς ῥίζης ἢ Παμμακάριτος, καρπὸν ἀνθηφοροῦσα, σωτήριον τοῖς

τοῖς πίστει, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ Η. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Τὸν ἐνισχύσαντα θαυμαστῶς πρὸς ἀγῶνας ἀσκητικούς, τὸν Ὅσιον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐπὶ τῆς γῆς πολιτείαν, μετελθὼν Παμμακαρ νῦν σὺν τούτοις, ἐν Ἐπουρανίοις αὐλίξῃ εἰς αἰῶνας.

Θίασος χαίρει τῶν μοναστῶν, καὶ χορεύει, τῶν Ὁσίων δῆμος καὶ δικαίων, στέφος γὰρ ἐδέξω τῆς νίκης ἐπαξίως.

Θεοτοκίον.

Ὑπερφυῶς τὸν Δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθένη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἡ μνήμη σου ἀξίως, Ὅσιε εὐφραίνει, πάντα τῆς γῆς τὰ πληρώματα σήμερον, ἣν ἐτησίως τιμῶντας ἡμᾶς περισώζε.

Τοὺς πίστει ἐκτελοῦντας, Ὅσιε τὴν μνήμην, τὴν ἀξίεπαινον σοῦ καθικέτευε, ἐκ τῶν σκανδάλων ῥύσθηται τοῦ Πολεμήτορος.

Τῷ Ὁρόνῳ τοῦ Δεσπότη, μακαρῶς θεράπων, τούτου αἰεὶ παριστάμενος Ὅσιε, μὴ διαλίπῃς πρεσβείων ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου.

Θεοτοκίον.

Ψαλμοῖς σε ἀνυμνοῦμεν, Κεχαριτωμένη, καὶ ἀσιγήτως τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν· σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἡ Γ' καὶ Δ'.

Ῥδὴ. Προκειμένον ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Εἰς Ὁσίου

Εἰς τὸν Ὁρόνον.

Ὁ Κανὼν. Ῥδὴ Α'. Ἦχος Β'.

Δεῦτε Λαοί.

Κράτος ἐχθροῦ, τῇ κραταιᾷ διαλύσαντες, τοῦ Παρακλήτου χάριτι, Θεομακάριστοι, κραταιώσατε πάντας, κατὰ τῶν τυραννούντων ἐχθρῶν δεόμεθα.

Λόγοις ἡμᾶς, τοὺς ἐπὶ γῆς μακαρίζοντας, παθῶν ἀλόγων ῥύσασθε, τῆς προσευχαῖς ὑμῶν, παμμακάριστοι Μύσται, τοῦ Λόγου τοῦ ἀνάρχου, θεοὶ γενόμενοι.

Θεοὶ ὑμεῖς, τῷ Ποιητῇ ἀνατέθεισθε, ὅλον ψυχῆς τὸν ἔρωτα κατεκενώτατε, εἰς αὐτὸν διὰ τοῦτο, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, ὅλην ἐδέξασθε.

Θεοτοκίον.

Σωματικῶς, ἀποτεκοῦσα τὸν ἄσαρκον, Θεογεννητορ πάναγνε, τῶν σαρκικῶν ἡμᾶς, ψυχῶν τε κηλίδων, ἀπόπλυνον ῥανίσι, θείαις πρεσβείαις σου.

Ῥδὴ Γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Πατέρες ἀγαθοὶ φανέντες Ὅσιοι, τῶν πίστει ὑμᾶς ἐπικαλουμένων, τὰς ψυχὰς ἀπολυτρώσασθε, καὶ τοῦ σώματος πάθη θεραπεύσατε.

Θεοὶ τὰς πρὸς ζωὴν φερούσας Ὅσιοι, ὀδεύειν στηριξατέ με καὶ πάσης, τῶν ἐχθρῶν ἀποπληθήσεως, προσευχαῖς ὑμῶν θείαις διασώσατε.

Ἀρῶ-

Αμώμως τὴν ὁδὸν τοῦ βίου
"Οἱοί, δραμόντες στενούμενοι κα-
κουχίαις, πρὸς τὸ πλάτος ἐσκη-
νώσατε, τῶν πράεων διὰ καὶ μα-
καρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ χρυσοῦν θυμιατή-
ριον, τοῦ βείου ἀνθρακος γενομέ-
νη, τὸ δυσῶδες τῆς καρδίας μου,
εὐωδίασον ὅπως μεγαλύνωσέ.

Κάθισμα, ἤχος δ', Ἐπεφάνης σήμερον.

Λαμπρυνθέντες χάριτι καὶ ἀ-
ληθείᾳ, τὰ τῆς γῆς πληρώματα
φωταγωγεῖτε εὐσεβῶς, ἀειμακά-
ριστοι "Οἱοί, ὅθεν ἐν πίστει ὑμᾶς
μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Προστασία ἄμαχε τῶν ἐν ἀ-
γάγκαις, καὶ πρεσβείᾳ ἔτοιμος τῶν
ἐλπίζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων
με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρόψη ἢ
πάντων βοήθεια.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Η ἀμνάς ὡς ἔβλεπεν ἀναρτη-
θέντα, ἐν Σταυρῷ ὃν ἔτεκεν, ἀ-
νερμηνεύτως ἐν κλαυθμῷ, ἐβόα
τέκνον γλυκύτατον, πῶς θέλων
πάσχεις σαρκὶ ὁ ἀθάνατος.

ᾠδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Φωτισμός ἡμῖν "Οἱοί, παρὰ
Θεοῦ γεγονάτε, καὶ σθένος περι-
βηλλήμενοι φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Φῶς ἀνέσπερον "Οἱοί, τὸ τοῦ
Χριστοῦ ἰδεῖν ἀξιοθέντες, τοῖς ἐν
σκότει λάμπειν κατηξιώλητε.

Λαμπρυνθέντες τῇ χάριτι, τῇ
τοῦ Χριστοῦ πιστοὺς φωταγωγεῖ-
τε, καὶ παθῶν τὴν νύκτα διασκε-
βάετε. Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε "Αχραντε τὴν

τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσαν,
τοῦ ἀεὶ πρεσβεῦειν ὑπὲρ τῶν δοῦ-
λων σου.

ᾠδὴ Ε'. Ὁ φωτισμός.

Ως ἀστραπαί, καθαρότητι βί-
ου καὶ πολιτεία, τῇ τῶν ἀσωμά-
των ὁμοιούμενοι, λάμπαντες κό-
σμῳ, τὸν τοῦ σκότους, προστάτην
ἀπελαύνειν κατηξιώλητε, τῷ τῆς
εὐσεβείας, φωτὶ λαμπρυνόμενοι.

Τῷ φωτισμῷ, τῆς τοῦ Πνεύ-
ματος αἴγλης λελαμπρυσμένοι,
ταῖς φωτοχυσίαις ταῖς παναύ-
λοις, τοὺς τὴν ἀγίαν καὶ φαιδρὰν
ὑμῶν μνήμην, ἐκτελοῦντας κατα-
φωτίσατε, σκότους πειρασμῶν, καὶ
κινδύνων λυτρούμενοι.

Εν οὐρανοῖς τὴν αἰδιον δόξαν
νῦν καθορῶντες, καὶ τῆς ἀκηρά-
του καὶ θείας αἴγλης, ταῖς φανο-
τάταις ἐντροφῶντες ἀκτίσι, τῶν
παθῶν μου σκότος μειώσατε, "Ο-
ἱοί, βεράποντες, Χριστοῦ πανσε-
βάσμιαι. Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ φωτός, χορηγὸν ἢ
τεκοῦσα Παρθένη ἀνερμηνεύτως,
σάρκα γεγονότα αὐτὸν δυσώπει,
μετὰ τῶν ἄνω Νοερῶν στρατευ-
μάτων, φωτοφόρον ἀκτίνα λάμ-
ψαι μοι, σκότει ἀμαρτίας ἀεὶ κα-
λυπτομένη.

ᾠδὴ Σ'. Ἐν ἀδύσσω παισιμάτων.

Αβράγεις Ἐκκλησίας θεμέ-
λιοι, πάσαις μεθοδείαις ἐχθροῦ
σαλευόμενον, τὸ τῆς ψυχῆς μου
οἶκημα, ταῖς ὑμῶν ἰκεσίαις στη-
ρίζατε.

Καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀκέ-
στορες, θεοὶ χρηματίζοντες Θεο-
μακάριστοι, τὰς τῆς ψυχῆς μου

ἄε-

δέομαι, και σαρκὸς ἀσθενείας ἰάσαθε.

Εν πελάγει δεινῶς κυματούμενος, Ὅσιοι ὑμᾶς κυβερνήτας προβάλλομαι και δυσωπῶ ἰθὺναί με, πρὸς σωτήριον ὄρμον Μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Επί σοι τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μήτηρ ἀειπάρθενε τῆς σωτηρίας μου, και σέ προστάτην τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε και ἀσειστον.

Ὦδὴ Ζ'. Εἰκόνας χρυσοῦς.

Επέστη φαιδρῶς, ἡ ἐτήσιος ὑμῶν μνήμη πανόλθιοι, λελαμπρυσμένη τηλαυγέστατα, τῇ εὐπρεπείᾳ τῆς χάριτος· ἦν ἐπιτελοῦντες ἐν πίστει, ἐν Κυρίῳ κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρσοὶ νοητοὶ, καταλάμποντες ἡμᾶς ὤφθητε Ὅσιοι, χειμαζομένους διεσώσατε, και ὁδηγεῖτε τοὺς πλέοντας, βίου τὴν κυμαίνουσαν ζάλην, τῷ Κυρίῳ κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αδύτου φωτὸς, ταῖς ἀύλοις ἀστραπαῖς καταλαμπόμενοι, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῶν θλίψεων, κεκακωμένους ἠρπάσατε, και πρὸς φωτισμὸν εὐφροσύνης, ὁδηγήσατε φάλλοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει Χριστὸν, τὸν Υἱὸν σου και Θεὸν Θεογεννήτρια, τοὺς πεπρασμένους δεινοῖς πταισίμασι, και ταῖς ἀπάταις τοῦ ὄφρους, αἵματι αὐτοῦ, τῷ τιμίῳ ἀναβρύσασθαι

φάλλοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὦδὴ Η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Οἱ τῶν παθῶν δημιουργοί, ἐν τῷ νώτῳ μου δεινῶς τὴν ἀνομίαν, ἐτεκτῆναντο Σῶτερ, και ἀνανεῦσαι πρὸς σέ, οὐκέτι ἰσχύω ὁ δοῦλός σου· ταῖς τῶν σῶν Ὁσίων, πρεσβείαις οἰκτιρόν με.

Ως ὑπηρεταὶ τοῦ Χριστοῦ, ὡς διάκονοι πιστοὶ και οἰκονόμοι, τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ὡς ἀπλανεῖς ὁδηγοί, φανέντες πάθη θεραπεύετε, ψυχῶν και σωμάτων, ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰπὲρ ἡμῶν τὸν Λυτρωτὴν, ἐκετεύσατε Θεὸν Ὅσιοι θεοὶ, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων και νοσημάτων πικρῶν, και βλάβης ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εξασθενήσασαν πολλαῖς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν Θεοκῆτορ, προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ, ταῖς ῥωστικάῖς σου λιταῖς, Παρθένε ὑγιῆ ἀπέργασαι, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ Θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Γερωτάταις χορεῖαις, τῶν Ἀγίων ἀπάντων, συνόντες, και ταῖς θείαις καλλοναῖς, ὠραιζόμενοι Ἄγιοι, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλει, αἰτήσαθε Χριστὸν διὰ παντός, ὠραιῶσαι καρδίας, ἡμῶν ἐν θείᾳ χάριτι.

Ως εὐωδέστατα κρίνα, νοητοῦ Παραδείσου, γενόμενοι μακάριοι σαφῶς, πᾶσαν ψυχὴν κατευφραίνετε, ἱεραῖς εὐωδίαις· διό μου τὸ δυτῶδες τῶν παθῶν, ἀπελάσατε ῥῶτιν,

ξῶσιν, καὶ χάριν μοι δωρούμενοι.

Η καταγίς τῶν δαιμόνων, τῶν ψυχῶν τὰς ὀλκάδας, βύβισαι οὐ κατίσχυσεν ὑμῶν τῇ κυβερνήσει· γὰρ Ὅσιοι, τοῦ Δεσπότη τῶν ὀλων, πρὸς ὄρμον κατηντήσατε ζωῆς, καὶ ἡμῖν σωτηρίας, λιμένες ἀνεδείχθητε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· δυσωπεῖ σε Παρθένος ἢ σὲ κυφορήσασα Χριστέ, τῶν Ὀσίων ὁ δῆμος, καὶ τῶν Μαρτύρων τάγματα.

ΕΙΣ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Κανών. Ὡδὴ Α'. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Εκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου καὶ τῶν παθῶν, τῶν παρενοχλούντων μοι, εἰρηνεύσας μου τὸν νοῦν, Ἀθλητὰ πανόσιε τὴν σὴν, εὐφημήσαι γαληνῶς μνήμην ἀξιώσων.

Αθλητικούς τοὺς στεράνους ὡς ἀθλητῆς, εἰληρῶς πανόσιε, μετετέθης ἐκ τῆς γῆς, πρὸς εἰρήνην ἀμαχον καὶ σῶς, καὶ ζωὴν ἀληθινὴν Θεομακάριστε.

Πείθροισ αἱμάτων τὴν φλόγα τῶν διωκτῶν, κατασθέσας ἡρδευσας, διανοσίας τῶν πιστῶν, καὶ ἐνθάλλεις ἔρωτα ζωῆς, αἰωνίου εὐσεβῶς Μάρτυς πανόσιε.

Θεοτοκίον.

Η τὸν ἀχώρητον Λόγον τῆ σῆ γατρὶ, χωρηθέντα τέξασα,

Θεοχώρητε σκηνή, τῆς στενοχωρούσης με δεινῆς τρικυμίας τῶν κακῶν Ἀγνὴ ἀπάλλαξον.

Ὡδὴ Γ'. Οὐκ ἔστιν ἄγιος.

Νευροῦσαι σθένει Θεϊκῶ, καὶ χωρεῖς πρὸς ἀγῶνα, θαρσαλέως Παμμάκαρ, ὑπομένων αἰκισμοὺς, καὶ στρέβλας τῶν διωκτῶν, Ἀθλοφόρε Ὅσιε, Πατὴρ ἡμῶν.

Ισχύν σοι δίδωσι Χριστὸς, Ἀθλοπέτης ὁ μέγας, διολέσαι τὴν πλάνην, κατασχῦναι τὸν ἐχθρὸν, καυχώμενον ἀναιδῶς, καὶ ἀκαίρως μάτην φρουαττόμενον.

Θεοτοκίον.

Ην εἶδε πάλαι Ἰακώβ, ἀπὸ γῆς τεταμένην, πρὸς οὐράνιον ὕψος, θείαν κλίμακα σαφῶς, Μαρῖαν τὸ καθαρὸν, τοῦ Δεσπότη μελψωμεν Παλάτιον.

Κάθισμα, ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εβαπτίσθης νῦν τρισσῶς, τὸ τρίτον Βάπτισμα πιστῶς, τὸ δι' ὕδατος πυρὸς, καὶ λείου Πνεύματος τὸ πρῖν, καὶ τῶν δακρύων τὸ δεύτερον ἐν ἀσκήσει, πολλῇ ἀσκήσας οὖν καλῶς καὶ διανύσας, σεβρῶς ὡς Ἀγγελὸς ἐν γῆ, βίον Μακάριε, καὶ ὡς κριὸς ἐπίσημος, τὸ τρίτον, ἐσπραγιάσθης Χριστῷ τῷ Θεῷ, αὐτὸν ἀπαύστως, οὖν ἐκδυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνὴ, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυφορίας τὸ φρικτὸν, πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἄρ.

Χίγ.

χῆν, ὁ Προσωνίως, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων, πνοὴν ἀπάτῳ χρηστότητι, καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Στουροθεοτοκίον ὁμοιον.

Ἡ Παρθένος καὶ Ἀρνάς. Φύλ. 641.

Ῥδὴ Δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Νομίμως ἤσκησας, νομίμως ἠθλῆσας, καὶ νομίμως ἐστέφθης τῷ τοῦ Θεοῦ, λόγῳ κρατυνόμενος, καὶ ἀπαρατρότων σαυτὸν, συντηρῶν Μακαριώτατε.

Μὴ ἐέργων Ὅσιε, τὴν πλάνην νήχεσθαι, τῇ Θεογενεσίᾳ ὡς νονεχῆς, χαίρων προσεχώρησας, φῶς νοερόν ἀναλαβὼν, καὶ φωστῆρ ἀποδεικνύμενος.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας, μετὰ τὴν κύησιν, ὡσπερ ἦς πρὸ τοῦ Ἰόκου, ὅτι Θεὸν Λόγον ἀπεκύησας, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, μεσιτεία σου Πανάμωμε.

Ῥδὴ Ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ρομφαία τέτρωται ὁ ἐχθρὸς, τῆς ὑπομονῆς τῆς καρτερᾶς, τοῦ γενναϊόφρονος Μάρτυρος, καὶ ταῖς τούτου πτέρυαις καθυποτέτακται, καὶ γέλωτος καθοράται καταισχυνόμενος.

Σὺ τὴν κακίαν τῶν διωκτῶν, ἄκκος ἀκέραιος ὄφθεις, Μάρτυς ἀπώσω πανόλβιε, καὶ τῆτελειώσει σου τῇ δι' αἵματος, στεφάνοις ἀφθαρσίας κατεστεφάνωσαι.

Θεοτοκίον.

Νοήσας πόρρωθεν μυστικῶς, ὁ τῶν Προφητῶν θεολαμπῆς, χορὸς Παρθένης Θεόνυμφε, τοῦ θείου Ἰοκε-

τοῦ σου βάλθος ἀπόρρητον, συμβόλοις ἱεροῖς σε προδιεχάραξε.

Ῥδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἐπέβης τοῖς ὕδασι, κυβερνώμενος χειρὶ, ζωαρχικῇ Πατῆρ ἡμῶν διεσάθης δὲ τούτοις τῶν διωκτῶν, βυθίσας σεβάσματα, προσευχῇ ἐπιμόνω ἱερώτατε.

Μικροῖς ἀντωνούμενος, τὰ μεγάλα ἑαυτὸν, τοῖς αἰκισμοῖς ἐξέδωκας, Ὅσιε Πάτερ καὶ τὸν πτερνιστήν, τῆς Εὐχῆς ἐν Πνεύματι, ἐλανάτωσας ὅσιν ἐμφανέστατα.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν σεσάρκωται, ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν, Παρθενομῆτορ, Κύριος, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐνοῦται δίχα τροπῆς, δι' ἀφατον ἔλεος, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἐργαζόμενος.

Ῥδὴ Ζ'. Δροσοδόλον μὲν.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα διαζεύξας σου, τὸν νοῦν Μακαριώτατε, φλογίζόμενος, καὶ πυρὶ καιόμενος Σοσέ, τῶν Παίδων ἐβόας τὴν ᾠδὴν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀπελαύνονται ἐκ μόνης σου προσκλήσεως, τῆς πονηρίας πνεύματα, ἐγνωκότα σε, Ἀσκητὴν καὶ Μάρτυρα Χριστοῦ, καὶ Ὅσιον μέλποντα θερμῶς. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ραθυμία με κρατούμενον διέγειρον, πρὸς ἐργασίαν Ἀχραντε, θείων πράξεων, ἐνισχύουσά με κατ' ἐχθρῶν, αἰεὶ πολεμούντων με δεινῶς, καὶ ἐναντίοις λογισμοῖς δελεαζόμενον.

Ῥδὴ

Ἔδῃ Π. Ἐκ φλογὸς ταῖς ὕσσις.

Τοῖς ἀσκήσεως πόνοις κατα-
τηκόμενος, καί μαστιγῶν τῷ κή-
λει καλλωπιζόμενος, τῷ νικοποιῷ,
ἐνεφανίσθης πανόλθιε, νίκης τὰ
βραβεῖα, πρὸς τούτοις δεδεγμένος.

Υψωθείς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παν-
τοκράτορος, ἐπλημένῃ δαιμόνων
ὄφρυν κατέβαλες, Πνεύματος δὲ
τὴν χάριν Μακαριώτατε, ἔσχεες ἐ-
νοικοῦσαν, ἐν σοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συμπαθείας με θείας Μάρτυς
ἀξίωσον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων
λεομακάριζε Ὅσιε, τὸν τιμῶντα
ἀπολυτρούμενος, καὶ ὑπὸ τὴν σκέ-
πην τὴν σὴν καταφυγόντα.

Θεοτόκιον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβά-
διστον, ἀποβρήτων πραγμάτων,
χαῖρε φανέρωσις, ἀκουσμα φρι-
κτὸν, δυσθεώρητον ὄραμα, χαῖρε
τῶν πεσόντων, ἀνάκλησις Παρ-
τένε.

Ἔδῃ Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Σὺ τὸ ἔσχατον καὶ ἀκρότατον,
τῶν ἐρετῶν κατείληφας Θεόφρων
Πατὴρ ἡμῶν, καὶ μετέξει Θεὸς ἐ-
χρημάτισας, ψάλλων σὺν Ἀσωμά-
τοις, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Τριάς,
ἡ Πανουργὸς καὶ Παντοδύναμος.

Ρυσθείς παγίδων τῶν θηρευόν-
των σε, πρὸς χορὸν οὐράνιον κα-
τέπαυσας Ὅσιε, καὶ Μαρτύρων
συνήφθης Στρατεύμασι, μετὰ τῶν
Ἀσωμάτων, καὶ νῦν ἰκέτευσέ, ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν, ὅπως σὲ μακαρί-
ζωμεν.

Ἰσχυὸν καὶ κράτος Χριστὸν τι-
μώμενος, τὸν χαλεπὸν δαιμόνων
διεπέρασας τάραχον, καὶ πρὸς

τοὺς ἄνω λιμένας κατήντησας,
ὅλος ὠραῖσμένος, ὅλος τοῦ Πνεύ-
ματος, ταῖς φωτοχυσίαις, θαφιλῶς
περιχεόμενος.

Θεοτόκιον.

Νοεῖν τὸ θαῦμα τὸ ἀκατάλη-
πτον, τοῦ Τοκετοῦ σου, Παρθε-
νομήτορ μὴ σθένοντες, σιωπῇ δὲ
μᾶλλον τοῦτο δοξάζομεν, καὶ σὲ
δοξολογοῦμεν, τὴν Παρμακάρι-
στον, μόνην καὶ καλὴν, ἐν γυναιξὶ
καὶ Παναμώμητον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, εἰ βούλει λέ-
γε Ρ. καὶ ς' Ἔδῃν. Προκείμενον, Ἀ-
πόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον.

Κοινωνικόν. Εἰς μημόσυνον.

Εἰς Ὀσιομαρτύρας.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Ὁ Κανὼν. Ἔδῃ Α. Ἦχος δ'.

Ἄσωμαί σοι Κύριε.

Θεὸς ἡ πανέορτος ὑμῶν μνή-
μη, ἡλιακαῖς μαρμαρυγαῖς τὸν
κόσμον φωτίζουσα, σεπτοὶ Ὀσιο-
μάρτυρες, Ἀγγέλων ἰσοστάσιοι.

Δακρύων τὸ πρότερον ἐπομ-
βρίαις, τῶν ψυχικῶν ὑμῶν παθῶν,
τὸν ῥύπον ἐκπλύναντες, διπλοῦν
καὶ τῆς ἀθλήσεως τὸν στέφανον
ἐδέξασθε.

Θεοτόκιον.

Νέκρωσεν τὰ πάθη τὰ τῆς ψυ-
χῆς μου ἡ τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χρι-
στὸν ἀρρήτως κηύσασσι, Παρθένη
ἀπειρόγαμε, ἐλπίς τῶν προστρέ-
χόντων σοι.

Ἔδῃ Γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκε.

Κόσμον ἀρνησάμενοι, τῷ δὲ
ἡμᾶς ἐν τῷ κόσμῳ σαρκὶ Θεῷ ἐλ-
θόντι, ἠκολουθήσατε Χριστῷ διὰ

τὴν

τὴν ὑπερχόσμιον, πανόλβιοι ὄξαν ἐκληρώσασθε.

Εὐστεθείας βώρακι, καθοπλισθέντες κατεῖλον, τὰς παρατάξεις, πάσας οἱ Ἄθληταὶ τοῦ εὐσμενοῦς, καὶ νικηταὶ γενόμενοι κραυγάζουσιν. Ἄγιος εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἡ σωτήριος τῆς μετανοίας μοι πύλας, ὡς ἀγαθὴ προστατίς, διάνοιξον, καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς ἀμαρτίας ῥύσαι με, φρουρήσασα θεία δυναστεία σου.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ασκήσει τὸ πρότερον, πάθη νεκρώσαντες, ἀθλήσει τὸ δεύτερον ἐχθρὸν κατείλετε, τὸν πᾶσι πολέμιον, Μάρτυρες Ἄθλοφόροι, τῶν Ἀγγέλων πολῖται· ὅ·εν κληρονομεῖτε τὴν αἰδίου δοξάν· διόταῖς ἰκεσίαις ὑμῶν σώσατε πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Δακρύων μοι δάψασαι πηγὰς Θεόνυμφε, δι' ὧν τῆς καρδίας μου τοὺς ἐμπαθεῖς λογισμοὺς, ἐκπλύνω πανάμωμε, καὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀτόπου τὴν φλόγα, τελείως ἐναποσβέσω συμμαχία σου μόνη, ἐλπίς μου καὶ στήριγμα, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ ἀνυμνος Μήτηρ σου ὡς ἐθεάσατο, Σταυρῷ σε ὑψούμενον ὀδυρομένη πικρῶς τοιαῦτα ἐφλέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον καὶ παράδοξον βαῦμα; πῶς σε ἄνομος δῆμος τῷ Σταυρῷ προσπηγνύει; τὴν πάντων σε ζῶν, ὥς μου γλυκύτατον.

(ΤΟΜ. Γ')

ᾠδὴ Δ'. Δι' ἀγάπην Οἰκτιρῶν.

Τῇ ἀγάπῃ πυρακτούμενοι τοῦ Δεσπότου, τὰς πυρακτώσεις ἅμα τῶν ὀδυνῶν ἀνδρείως, Μάρτυρες ἠνέγκατε, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Εφαπλουμένων ὀργάνων κολαστηρίων, καὶ ἀπειλῶν παντοίων ἀπηνῶς πεμπομένων, οἱ Ὀσιομάρτυρες ἀνδρείως ἠρίστευσαν.

Θεοτοκίον.

Σωματοῦται ἐκ λαγόνων σου Θεὸς Λόγος, Θεοκυῆτορ Κόρη, καὶ ὀράται ὡς βρέφος, πᾶσιν ἀναγέννησιν φρικτὴν παρεχόμενος.

ᾠδὴ Ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἰψόμενα σφοδρῶς, τῶν βασάνων τὰ κύματα, οὐκ ἴσχυσε τῶν Μαρτύρων, τὰς ὀλκιάδας βυθίσαι, κυβερνωμένας Πνεύματι.

Σε στένος κραταιὸν, πρὸς ἐχθρὸν τὸν ἀόρατον, οἱ Μάρτυρες κεκτημένοι, τὴν ἀνίσχυρον τοῦτο ἰσχὺν Χριστέ κατέβαλον.

Θεοτοκίον.

Γενόμενος ἐκ σοῦ, ὁ παντέλειος ἄνθρωπος, ἐθέωσε τὴν φθαρῆσαν, τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, Παρθένε ἀπειρόγαμε.

ᾠδὴ Ϛ'. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ἰσότημοι, καὶ τὴν ἄσκησιν ὡς καὶ τὴν ἀλλοίαν, γεγονότες, τῶν ἐπάθλων ἐπίσης ἐτύχετε, Ἄθλοφόροι, ὅθεν τοῖς Ἀγγέλοις αἰεὶ συναγαλλασθε.

Τυπτόμενοι, καὶ σφοδραῖς ἀλλαγδοῖσι βαλλόμενοι, τῇ ἀγάπῃ, τοῦ Χριστοῦ ἀταπεινώτοι ὤφθητε· τὰς ἡμῶν ὀδύνας, διὰ τοῦτο σοφοὶ θεραπεύετε.

Οὐ πρὸς αἷμα, οὐ πρὸς σάρκα

6 τὴν

τὴν πάλιν ἠνέγκαντο, οἱ γενναῖοι, ἀλλ' ἀρχὰς ἐτροποῦντο καὶ δαίμονας, ἀοράτῳ σθένει, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ κρατυνόμενοι.

Θεοτοκίον.

**Τὸ Χαῖρέ σοι, ἀσιγήτως βοῶ-
μεν Πανάχραντε· τῶν ἀπάντων,
τὴν χαρὰν τὸν Χριστὸν ἀπεκύησας,
καὶ τὴν λύπην πᾶσαν, τῆς προμή-
τορος Εὐας ἀπίλησας.**

Ῥδὴ Ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτε.

**Σταγῶσι λόγων ὑμῶν, καὶ ἱε-
ρῶν αἱμάτων, πυρὰν κακίας κατε-
σβέσατε, βοῶντες πανεύφημοι· Ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.**

**Οἱ τῆς Τριάδος σεπτοί, καὶ
Θαυμαστοὶ ὀπλήται, Θεολογοῦντες
ταύτην ἀτμητον, ἀσύγχυτον ἀτρε-
πτον, τὸν ἱερόν ἀγῶνα, ἐτέλεσαν
νομίμως.**

Θεοτοκίον.

**Ἰπὲρ ἡμῶν τὸν ἐκ σοῦ ἀποτε-
χθέντα Λόγον, Ἀγνή δυσώπει,
τῶν τιμῶντων σε, ὅπως ἡμᾶς ῥύ-
σηται, τῆς αἰωνίου Κόρης καὶ χα-
λεπῆς γεέννης.**

Ῥδὴ Η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

**Νέκρωσιν παλῶν ἐνδεδυμένοι,
ἀπενεκρώσατε ἐχθρόν, βοῶντες
Ἀθλοφόροι· Παῖδες ὑπερυψοῦτε
Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς
αἰῶνας.**

**Φέγγει νοητῷ πεπυρσευμένοι,
τῆς ἀλείας τὴν ἀγλὸν, ἐλύσατε
βοῶντες· Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χρι-
στὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς
αἰῶνας.**

**Ἐστητε Θεὸν ἀμολογοῦντες,
καὶ κατεβράβησατε ἐχθρούς, ἐνθῶς.**

μελαδούντες· Παῖδες ὑπερυψοῦτε
Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

**Ῥφίης οὐρανῶν ὑψηλοτέρα,
τὸν ἀνυψώσαντα ἡμᾶς, τεκοῦσα
Θεοτόκε· ὃν ὑμνεῖ πᾶσα πνοή, ὡς
Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.**

Ῥδὴ Θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

**Ἰδεῖν ἤξιώθητε Θεὸν, (υμῖαίμα
τῷ Δεσπότη προσηνέχθητε ὡσερ
χρυσίον ἐν καμίνῳ, πυρὶ δοκιμασ-
θέντες ἀθλήσεως, καὶ κόσμος τῆς
Ἐκκλησίας γενόμενοι, τῶν πρω-
τοτόκων ἀξιάγαστοι.**

**Ὡς ὄντες φωστῆρες νοητοί,
φωτίζετε Ἀθλοφόροι τὴν ὑψηλίον,
φέγγει θαυμάτων παραδόξων, καὶ
σκότος νοσημάτων διώκετε, καὶ
νέρη πειρασμῶν ἀπελαύνετε· ὅ· ἐν
ἐν πίστει μακαρίζεσθε.**

**Συνήφθητε τάξεσι σοφοί, γηθό-
μενοι τῶν Ἀγγέλων τὸν ἰσάγγε-
λον, βίον ἐν γῆ πολιτευθέντες,
Μαρτύρων ὀμηγύρει εὐφραίνεσθε,
καὶ νῦν τῶν πρωτοτόκων φαιδρύ-
νετε, τὴν Ἐκκλησίαν ἀξιάγαστοι.**

Θεοτοκίον.

**Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυ-
γαῖς, Θεόνυμφε τὴν ψυχὴν μου
φωταγωγῆσον, κείμενον βόθρω ἀ-
πωλείας ἀνάστησον, ἐχθρούς κα-
ταράσσουσα, τοὺς θλίβοντας ἀεὶ
τὴν καρδίαν μου, καὶ πρὸς τὰ πά-
θη συνωλοῦνάς με.**

—ο—

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΑΡΤΥΡΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ὁ Κανών. Ὡδή Α. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ταῖς θείαις τῶν Ἀσωμάτων κάξεις, νῦν συγχορεύουσα, περὶ τῶν πάντων αἰτιον, Χριστὸν καὶ τρανῶς ἀπολαύουσα, Θεαρχικῆς ἐλλάμφεως, τοὺς σέ ὑμνοῦντας καταφαίδρονον.

Τὸ θῆλυ ἀββενωβὲν τῇ χάριτι, τὴν ἐπληρμένην ὄφρυν, καὶ καυχωμένην ἀμετρα, τὸ πρὶν, ἐξελείφειν τὴν θάλασσαν, δι' ἀσθενείας σώματος, θεία δύναμει καταβέβληκε.

Σταυρῷ σε ἀναρτηθέντα Δέσποτα, κατανοήσασα, ἢ εὐκλεῆς σου Μάρτυς αἰκισμῶν, καρτερεῖ τὸ ἐπίπονον, δυνακωμένη σ' ἐνεί σοι, τοῦ τὴν ἡμῶν φύσιν νευρώσαντος.

Θεοτοκίον.

Ἀσπύρις τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνέληφας Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμῶν ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὡδή Γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἀνάψας σου τὴν ψυχὴν, ἔρωσ ὁ θεὸς τῆς σαρκὸς ἔρωτα, καὶ χαλεπὰ βράσματα, τὰ τῶν αἰκισμῶν ἐναπέσβεσεν.

Ἰσχύϊ παντουργικῆ, τὴν κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς ἔθλασας, τῆς κεφαλῆς φέρουσα, Μάρτυς καρτερῶς τὴν ἀφαίρεσιν.

Αἱμάτων σου οἱ κρουνοί, τῆς ἀθείας τὴν πυρὰν ἔσβεσαν· τοὺς

δὲ πιστοὺς ἠρδευσαν, τῆς σεσεβείας τοῖς νάμασι.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μητὴρ Θεοῦ γέγονας· ὄλεν σοὶ τὸ χαῖρε προσάγομεν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τὰς βασάνους γενναίως ἢ Ἀβδηρόρος σου, ὑπομείναςα πάσας τὰς τῶν τυράννων Χριστέ, κατεπάτησεν ἐχθρὸν τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀνεδείχθη ἀληθῶς, τροπαιοφόρος κατ' αὐτοῦ, καὶ στέφος εἴληψε δόξης, ἐκ σοῦ τοῦ ἀγωνοθέτου, καὶ νῦν πρεσβεύει εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δούλόν σου, καὶ τὰ κύματα Ἄγνη καταπράννον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Ἰψωλέντα τῷ ξύλῳ ὡς ἐθεάσατο, ἢ τεκοῦσά σε Σῶτερ ὠδίνων ἀνευθεν, ὠλοσφύρετο κλαυθμῶ, καὶ ἀνεκραύγαξεν· Οἴμοι γλυκίστατε Υἱέ, τιτρώσκομαι τὴν ψυχὴν, σέ ἐν Σταυρῷ καθορώσα, ἐν μέσῳ δύω κακούργων, δίκην κακούργου προσηγλούμενον.

Ὡδή Δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Σὲ τὴν ἀσπιλον ἀμνάδα κατὰ περ λύκοι οἱ δυσμενεῖς· σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἀμωμον

μον ὀλόκληρον, Θεῶ ἀπετέλεσαν
θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Τὸν περνίσαντα ἀπάτη τὴν
πρώτην Εὐαν, μαρτυρικαῖς ἐνστά-
σεσι, τρέψασα καθεῖλες, δείξασα
ἀνίσχυρον, Χριστῶ ἀναμέλπουσα,
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Η καρδία σου τῷ ἔρωτι τοῦ
Νυμφίου, πυρπολουμένη ἀνθρακας,
πλάνης γενναϊόφρον, λύθρῳ ἐνα-
πέσθουσα, αἱμάτων καὶ θάλασσαν,
τῆς πολυθείας ἐξήρανε.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύθησας ὦ Παρ-
θένε, καὶ μετὰ Ἰόχον ὠφθης
παρθενεύουσα πάλιν, ὅθεν ἀσι-
γήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσ-
ποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγῶ-
ζομεν.

Ῥδὴ Ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Μύρον ἐκκενωθὲν, τὸν Χρι-
στὸν ἀγαπήσασα, Νεᾶνις ἡ γεν-
ναϊόφρων, ἠκολούθησε τούτῳ, ἐν
ἄσμασι δοξάζουσα.

Τῷ κάλλει τὴν ψυχὴν τετρα-
μένη παρέδραμεν, ὦ Δέσποτα ἡ
Παρθένος, τὰ ὀρώμενα κάλλι, ἀ-
θλήσει ὑπερλάμπουσα.

Ολόκληρον στυτὴν, τῷ Θεῷ
προσενήνοχας, ἐρύθημα παρθενί-
ας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, τὸ
πρότερον τελέσασα.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρραγές, κατ' ἐχ-
θρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἀγκυραν
καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας,
Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ῥδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ανδρεῖον ἐν γυναικείῳ σώμα-
τι φρονήμα, ἀναλαβοῦσα πρὸς πά-

λην, ἐπέξῃλθες Μάρτυς τῶν τυ-
ραννούντων, καὶ ῥομφαία ὑπομο-
νῆς αὐτοῦς ἐθανάτωσας.

Εἰσέτι σταζομένη τῷ αἵματι
πάνσεμνε, τῷ σῶ Νυμφίῳ παρέ-
στης, καλλοναῖς παντοίαις ὠραι-
σμένη, καὶ τῇ τούτου, εἰς αἰεὶ ἐν-
τροφᾶς ὠραιότητι.

Ερωτι τετραμένη τῷ θεῷ ἐ-
κραυγάζεις, Χριστὸν ἐπείγομαι
φθάσαι, τὸν ὠραῖον κάλλει, ὅθεν
βασάνους ὑπομένω, ἀκλινεῖ γηθο-
μένη φρονήματι.

Θεοτοκίον.

Ω θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυ-
μάτων κινώτερον, ὅτι Παρθένος
ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περι-
έποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα,
οὐκ ἔστενοχώρησεν.

Ῥδὴ Ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μετὰ Παρθένων, λαμπαδηφό-
ρος εἰς οὐράνια, πέλεις τοῦ πυρός,
λαμπάδας καρτερικῶς, ἐν τῷ ψάλ-
λειν ὑπομείναςα. Εὐλογημένος εἶ
ἐν τῷ ναῶ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὲ τῷ Νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα
προσῆγαγες, δῆμον καὶ λαὸν πι-
στεύσαντα εἰς Χριστὸν, τὴν τῆς
πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτο-
βόλοις σου, θαυματουργίαις ἐνα-
ποκρούουσα.

Οὐ δειλιῶσα, ἀνδρειοφρόνως
μᾶλλον δὲ πάνσεμνε, Μάρτυς τῇ
πυρᾷ, προσέρχη ἀναψυχὴν αἰσθο-
μένη καὶ κράζουσα. Εὐλογημένος
εἶ ἐν τῷ ναῶ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ἰψίστου, ἡγιασμένον
εἶδον σκηνώμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ
δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς
κραυγῶ-

κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν
γυναίξιν, ὑπάρχεις πανάμωμε
Δέσποινα.

Ῥοδὴ Π. Χείρας ἐκπετάσας.

Ὁραία ἐν κάλλεσι τῶν σῶν,
στιγμάτων γέγονας· καὶ γὰρ κα-
τηγγύησαι, Παρθένος ἀφθορος
μένουσα, τῷ Νυμφίῳ Λόγῳ πάν-
σεμνε, τῷ ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς,
σεσαρκωμένῳ Θεῷ, ᾧ βοῶμεν·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Λυθεῖσα δεσμῶν τῶν τῆς σαρ-
κὸς Παρθενομάρτυς σεμνή, ἀνέ-
πτῃς χαίρουσα, πρὸς φωτεινόμορ-
φον θάλαμον, νυμφικῶς περιγο-
ρεύουσα, καὶ μαρτυρίου φοινικῶ,
αἵματι στάζουσα καὶ βοῶτα· Πάν-
τα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οἰκεῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτί,
Παρθένων τάγμασι, δῆμοις Μαρ-
τύρων τε, συνεορτάζουσα πρόσω-
πον, ἀτενίζουσα πρὸς πρόσωπον,
καὶ θεωροῦσα καὶ λαμπρᾶς, δόξης
μετέχουσα, καὶ βοῶτα· πάντα τὰ
ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς,
Παρθένη ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης
Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας,
ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλο-
γισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου
φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦ-
μεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ῥοδὴ Θ'. Δίπλος ἀχειρότμητος.

Ὡς περικαλλῆς καὶ ὠραία, καὶ
περιδέξιος παρθένος, ὡς ἀκαταγώ-
νιστος Μάρτυς, καὶ τοῦ Δεσπότητος
νύμφη πανάμωμος, χρυσοειδέσι
πτέρυξι, πρὸς τὰ οὐράνια κατέ-
παυσας.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, καὶ
ἀδιάφθορον τρυγόνα, καὶ περιστε-
ρὰν κεχρυσωμένης, τῷ μαρτυρίῳ
ἔχουσαν πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν
πετάσασαν καὶ καταπαύσασαν γε-
ραίρομεν.

Ἐνδον τῆς ἀφθάρτου παστάδος,
κατασκηνώσασα Θεόφρον, ταῖς ἐκ-
πεμπομέναις ἀστραπαῖς, τοῦ σοῦ
νυμφίου φαιδρυνομένη αἰεὶ, ὑπὲρ
ἡμῶν ἰκέτευε, τῶν εὐσεβῶς ἀνευ-
φημούντων σε. Θεοτοκίον.

Ἰνα σὲ δοξάζω Παρθένη, τὴν
ἀληθῶς δεδοξασμένην, πάσης ἀ-
δοξίας με ῥύσαι, καὶ ἀμαρτίας καὶ
δόξης μέτοχον, ἐπουρανοῦ ποιή-
σον, τὸν προσφυγόντα τῷ ἐλέεισού.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ὁ Κανών. Ῥοδὴ Α'. ἤχος δ'.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τριάδα τὴν ἄκτιστον, ἣν εὐσε-
βῶς ἐκηρύξατε, ἡμῖν ἰλεώσασθε
Μάρτυρες ἐνδοξοί, νῦν γεραίρου-
σιν, ὑμῶν τοὺς θεῖους ἀήλους, καὶ
τὰ κατορθώματα Θεομακάριστοι.

Ῥημάτων ἠλόγησαν, τοῦ δυσ-
μενοῦς αἱ νεάνιδες, τῷ θείῳ φρατ-
τόμενοι ὄπλῳ τῆς Πίστεως, καὶ
ὑπέστησαν, βασιάνων τριχυμίας,
καὶ θάνατον ἀδικον, διὰ τὴν πάν-
των ζωὴν.

Ἰσχυὶ ρωννύμεναι, παντοδυνα-
μῳ τοῦ κτίσαντος, ἀνδρείαν ἀνέ-
λαβον γνώμῃν αἱ πάνσεμνοί, καὶ
τὸν δράκοντα, τὸν σκολιὸν τὸν
μέγαν, ποσὶ συνεπάτησαν, καὶ κα-
τηδάψιταν.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Ω: ἔμφυχτον θάλαμον, ὡς ἀδιάφθορον σκήνωμα, ὡς πύλην οὐράνιον, ὡς θείαν τράπεζαν, ὡς Παλάτιον, καὶ Θρόνον τοῦ Δεσπότη Μαρίαν τὴν Ἀχραντον, ὕμνοις τιμῶμεν.

ᾠδὴ Γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Νενεκρωμένος, λογισμῶ ὁ παράνομος τύραννος, τὴν ζωὴν ὑμῶν Χριστὸν, δεινῶς ἀρνεῖσθαι ἠνάγκαζε, Κόραι πανασίδιμοι, καταικιζόμενος.

Αμυντηρίων, προκειμένων ὀργάνων ἠλόγησε, τῶν Μαρτύρων ὁ χορὸς, πρὸς σὲ τὸν μόνον δυνάμενον, σώζειν Παντοδύναμε, ἐγατενίζων πιστῶς.

Διὰ βασάνων, αἱ τρισόλβιαι ἅγιοι Μάρτυρες, θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς, καὶ αἰωνίζουσιν εὐκλειαν, ἤραντο τρανότερον, Θεῷ ἐγγίζουσαι.

Θεοτοκίον.

Επισανείσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον, ἁμαρτίας τὰς σειράς, ἀγνή Παρθένε διάρρηξον, σώσον με κυήσασα, τὸν Πανοικτίρμονα.

Κάθισμα, ἦχος δ'. Ὁ ὑψηλός.

Υπὲρ Τριάδος καρτερῶς ἐναθλήσασαι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε, ἀδελφικῶς συνδόμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· δὲν εἰσωκίσθητε, σὺν ταῖς πέντε Παρθενοῖς, πρὸς τὸν ἐπουράνιον, Ἀθλοφόροι νομφῶνα, καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ Παμβασίλει, ἐν εὐφροσυνῇ ἀπαύστως παρίστασθε.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε,

τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιμοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προέριστο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώξεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἡ παναμώμητος ἀμνάς. φύλ. 628.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Δαμπρυνόμενοι τῷ κάλλει, τῆς ἀρίστης ἀθλήσεως, φαιναὶ λυχνίαί, Κόραι τοῦ Χριστοῦ ἀνεδείχθητε, φωτεινοτάταις ἀκτίσι, καταυγάζουσαι, τοὺς κραυγάζοντας, Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Θραιώθητε Παρθένοι, καὶ φαιδρῶς ἐδοξάσθητε, τὸν δεδοξασμένον, Λόγον ὀλικῶς ἀγαπήσασαι, οὐ τετρωμένοι τῷ πόθῳ, ὑπεμείνατε, παθημάτων τὰς ἐπαγωγὰς, καρτερώτατα.

Τῶν ποικίλων πειρασμῶν μου, καὶ κινδύνων τὴν ἐροδον, ταῖς ἡμῶν πρεσβείαις, ταῖς πρὸς Χριστὸν διακρούσασθε, τοῦ ἐκτελοῦντος προθύμως, τὴν πανέορτον, μνήμην ὑμῶν ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με κακία, τοῦ δολίου Πανάμωμε, τὴν ζωὴν τεκοῦσα, ζώωσον πρὸς σὲ καταφεύγοντα, καὶ ἐπαχθέντα εἰς βάθη, περαπτώσεων, ἐπανάγαγε ὡς συμπαθὴς Παναμώμητε.

ᾠδὴ Ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Γνώμην καρτερικὴν, καὶ ἀήτητον εὐφρόνημα, αἱ Μάρτυρες πρὸ

βημά-

βημάτων, ἐνδεικνύμεναι νίκης, στεφάνους ἀνεπλέξαντο.

Αἱ Μάρτυρες ἐν γῆ, τοῖς ἀγνώσιν ἀθλήσασαι, οὐράνιον ἐν ὑψίστοις, παρά σοῦ ζωοδότα, τὴν ἀντίδοσιν ἔχουσι.

Πολύφωτος λαμπὰς, πολυώροφον οἶκημα, τὸ σκῆνωμα τῆς Τριάδος, εὐφημείσθωσαν ὕμνοις, **Μαρθένοι** αἱ Θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Σέ μόνην ἐκλεκτὴν, καὶ καλὴν καὶ ἀμώμητον, εὐράμενος σωματοῦται, ὁ ὑπέρλεος Λόγος, ἐκ σοῦ Θεοχαρίτωτε.

Ἰδιὴ Γ'. Οὕτω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἰδεῖν σου, ἐφιέμεναι κάλλος ἀμήχανον, αἱ τετρωμένοι τῷ πόθῳ, σοῦ τῷ γλυκυτάτῳ ἀναρχε Λόγῳ, τῶν βασάνων, τὴν πικρίαν γενναίως ὑπήνεγκαν.

Ὡς κρίνα Ἀθλητῶν ἐν λειμῶνι ἐξήνθησαν, αἱ παναοιδίμοι Κόραι, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν πνοαῖς βασάνων, τῶν ποικίλων, εὐωδίασον Πνεύματος χάριτι.

Νυμφίον, τὸν ἀθάνατον μόνον πούησασαι τοῦ ὀρωμένου θανάτου, ἀοράτῳ σθένει νευρούμεναι, ἀριδῆλως, οὐκ ἐφρόντισαν Κόραι νεάνιδες.

Θεοτοκίον.

Ἄγιος, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου Κύριος, ἀγχιωτέραν εὐρών σε, καὶ καθαρωτέραν κτίσειωσ πάσης, Θεομητορ, κυριώνυμε Δέσποινα ἀχραντε.

Ἰδιὴ Ζ'. Ἀβραμιαῖοί ποτε.

Δελαμπρυσμένα τὸν νοῦν, ὀσαρχικαῖς ἀκτίσιν, ἀχλὺν εἰδώ-

λων ἡμαυρώσατε, πανεύφημοι ψάλλουσαι. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θῦειν εἰδώλοις κωφοῖς, τοῦ δυσσεβοῦς τυράννου, κολακευομένου κατεπτύσατε, βοῶσαι Νεάνιδες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐκ ἐκτομαὶ τῶν μελῶν, οὐ διωγμός, οὐ θλίψεις, Χριστοῦ χωρίσαι ὄλως ἴσχυσαν, βοῶσας τὰς Μάρτυρας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Υπερφῶς τὸν Κτίστην, ἐν τῇ γατρύσῳ Κόρῃ, κυοφορῆσαι κατηξίωσαι, βροτοὺς ἀναπλάττοντα, τοὺς μελωδοῦντας πιστῶς. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἰδιὴ Η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός

Στομωθεῖται ἀγάπη τοῦ κτίσαντος, ἀπρηβλύνατε κέντρα τοῦ ὄφειος, ἐν γυναικείῳ σώματι ἀνδρικῶς διανύουσαι τοὺς ἀγῶνας, καὶ στεφάνοις ἐνθέοις κοσμούμεναι.

Συμπλακεῖσαι ἐν μέσῳ τοῦ σκάμματος, ἀοράτοις ἐχθροῖς μετὰ σώματος, τοὺς ἀσωμάτους ἐτρεψαν αἱ Θεόφρονες Κόραι, ἀναβοῶσαι. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Βασιλείας τῆς ἀνω ἐτύχετε, σὺν Χριστῷ Ἰησοῦ βασιλεύουσαι, πεποικιλμέναί στίγμασι, καὶ βασάνων τῷ κάλλει, διηνηθισμέναί, ἀξιάγαστοι Κόραι νεάνιδες.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοῦ ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ὑπεδέξω αὐτὸν σωματούμενον, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, γνωρίζομενον

Κόρῃ,

Κόρη, ᾧ μελαφδοῦμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

ᾠδὴ Θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἴδεῖν ἐσιέμεναι κάλλος, τὸ τοῦ Νυμφίου ὀλοτρόπως, νεύσει πρὸς αὐτὸν Θεοφόροι, ἀθανασίαν ἐμελετήσατε, ἐν τῷ θνητῷ τοῦ σώματος· ὅθεν ἀζίως μακρρίζεσθε.

Ῥοφήτε τυράννων ἐν μέσῳ, οἷά περ λύκων ὠμοτάτων, ἄσπιλοι ἀμνάδες τὴν τούτων, θηριωδίαν καταπαλαίουσαι, καὶ τῷ Χριστῷ εὐπρόσδεκτα, ὡς ἱερεῖα προσαγόμεναι.

Στέφος ἀνεπλέξασθε ἅμα, μὴ παλαιούμενον παρθένοι, θείας ἐπετύχετε δόξης, καὶ βασιλείαν ὀντως ἀσάλευτον, παραλαβεῖν ὧ Μάρτυρες, μετὰ Μαρτύρων ἡξιώθητε.

Ἡς κατηξιώθητε δόξης, ἧς ἐπετύχετε χορείας, τοὺς ἐπιτελοῦντας ἐκ πόλου, ὑμῶν τὴν μνήμην τυχεῖν προσθεύσατε, ὡς παρρησίαν ἔχουσαι, πρὸς τὸν Δεσπότην Σεμνοπάρθενοι.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Χριστέ ὅταν ἔλθῃς, κρίναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης· λῦσον τὴν ἀγλὴν τῶν κακῶν μου, ταῖς ἰκεσίαις τῆς κησάσης σε, καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

ΕΙΣ ΟΣΙΑΝ ΓΥΝΑΙΚΑ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὁ Κανὼν. ᾠδὴ Α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματιλάτην Φαραῶ.

Τῆς ἀκηράτου λαβομένη πάναγνε, καὶ μακαρίας ζωῆς, τῷ τοῦ

Χριστοῦ Θρόνῳ, σὺν Ἀγγέλων τάγμασι, παρισταμένη πάντοτε, φωτισμὸν μοι παράσχου, ὅπως ὑμνήσω γηγόμενος, τὴν πανευκλεῆ πολιτείαν σου.

Ἀποστουγούσα τὰ τοῦ κόσμου πάνσεμνε, πᾶσαν ἡγάπησας, ἀσκητικὴν πράξιν, πρῶτον τὴν ἐγκράτειαν, εἰθ' οὕτω τὴν πραότητα, καὶ τὴν σκληραγωγίαν, τὰς προσευχὰς καὶ τὰ δάκρυα, καὶ τὴν πρὸς Θεὸν στάσιν πάννουχον.

Τὰς πυριφλέκτους ἡδονὰς τοῦ σώματος, δρόσω κατέσβεσας, ἀσκητικῶν πόνων· ὅθεν σοι ἀνέτειλε, τῆς ἀπαθείας Ἥλιος, καὶ ἰάσεων φέγγος, καὶ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ἄδυστος αὐγὴ ἀξιάγαπτε.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, Ἀγνὴ δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

ᾠδὴ Γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς

Ἐνατενίζουσα πιστῶς, ταῖς τοῦ Κυρίου Ὁσίας, παναοίδιμε Θεόφρον ἀκτίσι, τῆς ἐρέσεως τυχεῖν, ἰκέτευε σὺν δάκρυσι· διὸ καὶ τῆς ἐλπίδος μετ' εὐφροσύνης ἐπέτυχες.

Τὴν σκοτισθεϊσάν μου φυχήν, ταῖς πονηραῖς καὶ βεβήλοις, ἐνθυμήσεσι φιλόνηρωπε Λόγε, τῆς Ὁσίας σου εὐχαῖς, καταύγασσον καὶ σκότους με, τοῦ ἀφεγγοῦς ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως ἐλευθέρωσον.

Νηφαλιότητι νοός, τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη, φαντασθεῖσα

ταῖς φροντίσιν οὐδόλως, ἐνεπάρης ὕλικαίς, πτεροῖς κουφίζομένη δέ, ἀκτημοσύνης Μητρὸς, ὅλη μετάρσιος γέγονας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε, σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις Ἀγνὴ μακαρίζομεν.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ασκήσει ἐλάμπρυνας, τὴν ἱεράν σου στολήν, καὶ δῶρον προσήνεξαι, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ, Ὅσια θεόπνευστε, χάριν δέ ἱαμάτων, δεξαμένη ποικίλων, λύεις ἀρρώστημάτων, τὴν ἀχλὺν μακαρία, πρεσβεύουσα σωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Θεοτοκίον, ὁμοίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, πρῶτον μηχανάς τε, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, Πάναγνε μετὰ τῶν δούλων σου.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοσὶ σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει ὀρθόδοξων ἢ Πίστις· πρεσβεύεις τῆς Θεοτόκου μόνη Φιλάνθρωπε.

Ὁδὴ Δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Σὺ τὴν στενὴν, τρίβον Ὅσια

(TOM. I')

διώδευσας· σὺ νηστεία, σάρκα κατεμάρανας ὑπερφυῶς, ὅθεν δυσμενῶν, στίξος κατεπλάγη, τὴν ἀκλινὴν καρτερίαν σου, Ἀγγέλων αἰχορεῖται, ἐπεκρότησαν δόξαν, τῶν ὁλῶν Θεῷ αναπέμπουσα.

Τὸν ἀγαθὸν καὶ συμπαθέστατον Κύριον, ὃν διψῶσα, Μητρὸς ἐξεζήτησας, μετὰ δακρύων καὶ στεναγμῶν, καὶ συντετριμμένης καρδίας, Ὅσια πάνσεμνε, ἴδυσώπει οἰκτειρῆσαι, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, τὴν εἰς βάθην κικῶν ὀλισθήσασάν.

Τίς τῆς ψυχῆς, αὐλακας τῆς σῆς ἀρδεύσασα, τῶν δακρύων, ρείθροις ἐγκατέσπειρας, τῶν ἀρετῶν σπόρον ἀληθῶς ὃν καλλιέργουσα, ἀκτητικοῖς πόνοις ἐνδοξε, ἐδρέψω τῶν δογμάτων, τοὺς καρπούς ἀποθήκεις, ταῖς ἀσύλοι· συγκλείσασα, Πάνσεμνε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνούμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τέλχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις πανάμωμε, καὶ σώξεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκόν ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Ὁδὴ V'. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Ποία γλῶσσα βροτεία, σοὺ τὴν ὑπερθαύμαστον Ὅσια ἐνδοξε, βιωτὴν ἐξείπη καὶ τὴν αὐλον καὶ μακαρίαν ζωὴν· ἦν περ παραδόξως, πόθῳ τρωθεῖσα τοῦ Σωτῆρος, καρτερῶς καὶ γενναίως διήνυσας.

Τὸν χειμάρρουν πιῶσα, τῆς τρυφῆς πανένδοξε, Ὅσια γέγονας, πηγῆς θεῖον ὕδωρ, ὑπερβλύζουσα

7 τῆς

τῆς κατανύξεως· ἐξ οὗ οἱ πιόντες ἐν εὐφροσύνῃ εὐφημοῦσι, τοὺς ἀγῶνας τῶν πόνων σου πάνσεμνε.

Βαρῦτάτω φορτίω, τῶν ἀνομιῶν μου δεινῶς πιεζόμενος, τὴν σὴν εὐσπλαγγίαν, ἱκετεύω ἐλάφρονον Κύριε, τοὺς μεγίστους πόνους, δυσωπήσεις τῆς σῆς Ὁσίας, καὶ τὴν ἀσκησιν τὴν ὑπεράπειρον.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ῥδὴ Γ'. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Αρξασα τῶν ψυχικῶν, παθημάτων τῆ δυνάμει τοῦ Λόγου, πάσας τὰς τῶν δαιμόνων, ἐξηφάνισας φάλαγγας, ἐν νηστείαις καὶ εὐχαίς, καὶ ἐν τοῖς δάκρυσι τὸν Νυμφίον, τὸν σὸν ἀπαύστως μεγαλύνασα.

Ασκησιν ὑπερφυῆ, ἐν νηστείαις καὶ δεήσεσιν ὄντως, στερεῶς ὑπενεγκοῦσα, καὶ παθῶν κυριεύσασα, ἀπαθείας τὴν στολήν, κατακεκόσμησαι τοῦ Σωτῆρος, νύμφη ὡραία χρηματίζουσα.

Πρόσχεσ μου τῆ προσευχῇ, καὶ εἰσάκουσον ψυχῆς καταδύνου· ἰδοὺ γὰρ ἡ ζωὴ μου, ἐν τῷ ἁδῇ ἐξέλιπε καὶ παράσχου μοι Χριστέ, ἄφρασιν δέομαι τῶν πταισμάτων, ταῖς σῆς Ὁσίας παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Νεκρωσόν μου τῆς σαρκός, τὰ

κινήματα, ζωὴν ἢ τεκοῦσα, καὶ τῶν παθῶν τὸν σάλον, εἰς γαλήνην μετάβαλε· καὶ γενοῦ μοι βοήθης, ἐξαιρουμένη με τῶν κινδύνων, τῶν ἐν τῷ βίῳ Παναμώμητε.

Ῥδὴ Ζ'. Παιδες Ἑβραίων.

Γνώμην φιλόθεον ἐκτήσω, μετὰ σώματος Ἀγγέλου ἐμιμήσω, ἀγρυπνοῦσα θερμῶς, καὶ ψάλλουσα προθύμως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τήξασα σῶμα ἐγκρατεία, Πανασιδίμει καὶ πάση κακουχία, ἀνεβόας θερμῶς, Ὁσία πρὸς τὸν Κτίστην, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ολος ὁ πόθος σου Ὁσία, ἀνατέταται πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, δλοτρόπως αὐτὸν ὑμνοῦσα καὶ βοῶσα, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λύων τῆς Εὐας τὴν κατάραν, τὴν Πανάμωμον κατῴκησας Παρθένον, εὐλογίας πηγὰς βλυστάων τοῖς βοῶσιν, Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ῥδὴ Η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Δι' ἐγκρατείας ἐνδοξε, ἴσαυτήν ἐκαθάρασα, τὰς μαρμαρυγὰς ἐδέξω τὰς τοῦ Πνεύματος, Θεοῦ σε δοξάσαντος, ἐν γῆ καὶ μεγαλύναντος, τοῦ προσδεξαμένου τοὺς σεπτοὺς σου καμάτους, πρὸς ὃν καὶ ἀνεβόας, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, ἐν εὐλαίῳ φαιδρύνουσα, θείας ἀπαθεί-

ας εἰς νυμφῶνα ἐφθασας, οὐράνιον ἔνδοξε, καὶ τῷ Νυμφίῳ Λόγῳ Χριστῷ, ἅμα ταῖς φρονίμοις, συναγάλλη Παρθένοις, βοῶσα μακαρία, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ασκητικῶς πανένδοξε, τὸν Θεὸν θεραπεύσασα, πάντων τῶν παθῶν, τοὺς πυριφλέκτους ἀνθρώκας, τελειῶς ἀπέσβησας, τοῖς ρείθροις τῶν δακρύων σου. ὄθεν δυσωπῶ σε, τῶν παθῶν μου τὴν φλόγα, μαράνα ταῖς εὐχαῖς σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, δοξάζω σου Ὁσία, τὴν μνήμην εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεογεννήτορ Πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλάς, ἐξάλειψον, Θεὸν ἠκυσάσα, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη Ἀγνή. ὄθεν Θεοτόκον, οἱ πιστοὶ σε κυρίως, δοξάζομεν βοῶντες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ', Ἐφράζε πάντα ἀκοή.

Ἰδέσθαι ἡ κάλλος νοητὸν, τοῦ Νυμφίου καθαρῶς ἐπεπόθησας, καὶ ποῦ κοιτάξεις αὐτῷ, ποῦ δὲ ποιμαίνεις σεμνὴ ἐκραυγάζεις; ἐπαναπαύσομαι ἐν σοί, καὶ σοῦ τῆς χρηστότητος, κατατροφήσομαι, μεγαλύνουσα τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Σύνεσιν ἔσχες ἐν ψυχῇ, καὶ ταπεινώσιν καὶ θείαι προαότητα, πίστιν ἀνόθευτον, καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην ἐνθεον, ἐν ὀλονύκτοις προσευχαῖς, Θεῷ προσεδρεύουσα, καὶ

ταῖς ἐκείθεν αὐγαῖς, μακαρία λαμπομένη φαιδρότησιν.

Ἡδὴ σοὶ πύλη οὐρανοῦ, ἠνεψήθη μακαρία πανένδοξε, καὶ εἰσελήλυθας, Ἀγγέλων θείων δορυφορούντων σε, καὶ κατεσκήνωσας φαιδρῶς, ἐνθα τὸ πολίτευμα, Ἀγίων ὑπάρχει σεμνὴ, μετὰ πάντων τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου Σῶτερ ὁ τεχθεῖς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθήσης κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορών, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, ὡς ἀνχμάρτητος, Ἐλεῆμον, ἀγαλὲ καὶ φιλόθρωπε.

ΕΙΣ ΟΣΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὁ Κανὼν. Ῥδὴ Α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰγρὰν διαδεύσας.

Σαρκὸς ἀσθενεῖα τὸν δυνατὸν, ἐχθρὸν καθελοῦσαι, ὠκειώθητε τῷ Θεῷ, Ὅσiai Γυναῖκες δυσωποῦσαι, δύναμιν δοθῆναι σωτήριον.

Μαράνασαι πόνοις ἀσκητικοῖς, σωματῶν τὰ κάλλη, ὠραιώθητε τὰς ψυχὰς, τῷ Χριστῷ νυμφίῳ εἰς θαλάμους, ὠραιοτάτους συνεισήλυθετε. Θεοτοκίον.

Νυμφῶν ἀνεδείχθη φωτειδής, ἡ μήτρα σου Κόρη, τοῦ δι' οἶκτον σωματικῶς, ἐκ σοῦ σαρκωθέντος καὶ τὰ πάντα, Θεογνωσίας ἀκτίσι φωτίσαντος.

Ῥδὴ Γ'. Οὐρανιας ἀφίδος.

Ἦπερεῖδετε κάλλους σωματικοῦ πάνσεμναι, καὶ τὴν περιβρέουσαν δόξαν ὄναρ ἠγάθησθε. ἐν ταπεινώσει

νώσει δὲ, καὶ ἀγρυπνίαις καὶ πόνοις, τὸν Χριστὸν ζητήσασαι, τοῦτον εὕρηκατε.

Απηνήσασθε κόσμον καὶ σαρκικὸν φρόνημα, καὶ δι' ἐγκρατείας καὶ πόνων Χριστὸν ἐκτήσασθε, Νυμφίον ἄχραντον, ἐπουρανίου πατρός, θεῖον παρεχόμενον, ὑμῖν ἀπολαύσιν.

Ιερῶν Προφητῶν σε αἱ ἱεραὶ σάλπιγγες, πάλαι προεμήνυσαν, πύλην φωτὸς γενήσεσθαι, καὶ τὸν ἐμφυχον, ἐν ᾧ χειρὸς ἀνεύ λόγος, ὑπὲρ λόγον Ἄχραντε, Κόρη γραφίσεται.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τῶν ὤμων τὸν Σταυρὸν, ἀναλαβοῦσαι τοῦ Χριστοῦ, ἠκολουθήσατε αὐτῷ, διὰ τῶν ἔργων εὐσεβῶς, τῶν τῆς ἀσκήσεως αἰδίμοι καὶ Ὅσιαι· καὶ πάσαις γυναιξίν, ἐνασκουμέναις σεμνῶς, ἐφάνητε κανῶν, καὶ τύπος ἐνδοξοῖ· ἀλλὰ τοῖς θεοῖς σκάμμασι, τὰ ἄνω ἀπολαβοῦσαι Βασιλεία· μὴ διαλίπητε ἱκετεύειν, τοῦ σώζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον.

Μὴ εἰσέλθη μετ' ἐμοῦ, ὡς ὁ Προφήτης σοι βοῶ, εἰς κριτήριον Χριστέ· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὰ ἐμὰ, κατηγοροῦντά με πταίσματα, καὶ σοὶ κραυγάζω· Ἐλέησον εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον, ὡς τὸν Ληστήν καὶ πόρνην καὶ τὸν ἄσωτον, καὶ τὸν τελῶνην φιλόνηρον· οὐ γὰρ δικαίους ἤλθες τοῦ σώσαι, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς πταίσαντας.

Σταυροθετοκίον ὁμοιον.

Μεληδὸν τὰς ἑκτομὰς, κατανοοῦσα τῶν σαρκῶν, συνεκτέμνομαι Υἱέ, καὶ συναιροῦμαί σοι λοιπὸν, τὰ νῦν καὶ μεληδὸν κατατέμνω μου τὸ σαρκίον, ἕκαστον ἐν σοὶ μέλος ἅγιον, βλέπουσα πικρῶς τιμωρούμενον· οὐ γὰρ διέτλης μέλος ἐν ὀραθῆναι, τῶν σῶν σαρκῶν ἀτιμώρητον, ὡς ἂν τὸ πάθος, ὀλομελείας βροτῶν θεραπεύσειας.

ᾠδὴ Δ'. Εἰσακήκω Κύριε.

Ινα κάλλος τὸ ἄχραντον, τοῦ πεποθημένου Νυμφίου ἰδῶσι, κατεμάραναι αἱ Ὅσιαι, τῆς σαρκὸς τὴν κάλλη δι' ἀσκήσεως.

Νύσταγμὸν ἀπωσάμεναι, ψυχικῶν βλεφάρων κατεκοιμίσατε, τὰς κινήσεις τὰς τοῦ σώματος, ἱεραὶ Γυναῖκες δι' ἀσκήσεως.

Η φειδρά ἐορτῆ ὑμῶν, φέγγει θείου Πνεύματος ἀπαστράπτουσα, κατρυγάζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν πιστῶς τιμώντων ὑμᾶς Ὅσιαι.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντος σου Κύριε, ἐξ ἀπειρογάμου Κόρης ποθήσασαι, εἰς ὁμην μύρου σου ἔδραμον, αἱ τῷ σὺ τρωθεῖσαι, θεῖα ἔρωτι.

ᾠδὴ Ε'. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Δρόσον βρύουσα πάντα, σθένει θείου Πνεύματος ἀποδιώκετε, νοσημάτων ζόφον, ἀστραπαῖς τῶν ἐνδόξων θαυμάτων ὑμῶν, καὶ πρὸς μέγα φέγγος, τῆς οὐρανοῦ Βασιλείας, τοὺς πιστοὺς ὀδηγεῖτε αἰδίμοι.

Νεκρωθεῖσαι τῷ κόσμῳ, ἐκληρονομήσατε ζωὴν ἀνώλεθρον, καὶ Νυμφῶνος θείου, ἡξιώθητε Θεομακά-

μακάριστοι, τὰς ὑμῶν λαμπάδας, τῷ τῆς ἀσκήσεως ἐλαίῳ, ἀκοιμήτους τηρήσασαι πάνσεμνοι,

Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ Θεὸς Λόγος, Μήτηρ ἀπειρόγαμρον τῆν σὴν κατώκησε, καὶ βροτὸς ὠράθη, ὁ Παρθένον τηρήσας σε Ἀχραντε, ὃν ποθοῦσαι Κόραι, ἀσκητικῶς τούτου ὀπίσω, ἠκολούθησαν βίου λαμπρότητι.

Ἦδὴ σ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Εγκράτειαν ταπεινώσει καρδίας, ἀγρυπνίαν, εὐσυμπάθητον γνώμην, Πίστιν ὀρθήν, καὶ τελείαν ἀγάπην, τὰ ἱερά ἐξασκήσαντα Γύναια, ἐγένοντο τέκνα Θεοῦ, καὶ θαυμάτων πηγαὶ ἀδαπάνητοι.

Ξενώσασαι ἐαυτὰς τῶν τοῦ βίου, ἡδονῶν δι' ἐπιδόσεως πόνων ἀσκητικῶν, τὸν εἰς γῆν καταβάνα, καὶ ἐκουσίᾳ βουλῇ ξενιτεύσαντα, ἐκτίησασθε ἐν οὐρανοῖς, ξεγαλοῦντα ὑμᾶς ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Θανάτου καὶ τῆς φορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἐαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῆς φορᾶς, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένη δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίης μερούσασαι.

Ἦδὴ Ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Δόξαν ἀγήρω τῆς ρεούσης, ἀντηλλάξαντο αἱ Ὅσiai προθύμως, ἧς τρυφῶσαι Χριστῷ, γηθόμεναι βοῶσιν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αστρα πολύφωτα ὀρθεῖσαι,

ταῖς λαμπρότησι τῶν πόνων δουχεῖτε τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν, διδάσκουσαι τὸ μέλπειν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ρῦσαι δεσμῶν τῆς ἀμαρτίας, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν Θεογεννητορ, καὶ ἀγάπη Θεοῦ, ὑπόκεισον τελεία, ἵνα πιστῶς δοξάζω σε, καὶ ὑμῶν σε εἰς αἰῶνας.

Ἦδὴ Η'. Νικηταὶ Τυράννου.

Λογισμῶ Παρθένοι, πάθη ὑπετάξατε τῆς ἀλογίας, καὶ Νυμφίῳ Λόγῳ, νοητῶς συνήφθητε ἀναβοῶσαι, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ υπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυρωθεῖσαι κόσμῳ, καὶ τῷ θεῷ ἔρωτι κατατρωθεῖσαι, γεύσει ἐνηδόνῳ, τὸν τὴν Εὐάν τρώσαντα τῆς ἀκρατείας, Ἱεραὶ Παρθένοι, βέλεσιν ἐτρώσατε, ἀνυμνολογοῦσαι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Η Θεὸν τεκοῦσα, ἐξ ἀγνῶν αἰμάτων σου σεσαρκωμένον, τὰς Παρθένοὺς πάσας, ἐπεσπάσω Ἀχραντε Παρθενομήτορ, σὺν αὐταῖς βοῶσα, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἦδὴ Θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ωραῖαι τοῦ Δεσπότη, εὐλαλοὶ Τρυγόνες καὶ Χελιδόνες, φανεῖσαι φιλόσεμοι, πρὸς καλίας οὐρανίους, μετεβιάσθητε.

Συνήφθητε ταῖς ἄνω, νῦν χροστασίαις, καὶ ἐκλεκτῶν πανηγύρει εὐφραίνεσθε, ὑπὲρ ἡμῶν δυτωποῦσαι, τὸν φιλοκτίριμονα.

Η

Ἡ μνήμη ἢ φωσφόρος, νῦν ἢ
 ὑμετέρα, καθάπερ Ἡλῖος οὕτως
 ἀνέτειλε, τὰς τῶν πιστῶν διανοί-
 ας, καταφαιδρύνουσα.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οὐσα δοχεῖον, φάτισον

Παρθένε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν
 μου τοῖς πάθεσι, καὶ ἐξωτέρου με
 σκότους, ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὸ Προκείμε-
 νον, ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΔΗΜΟΚΡΕΤΕΙΟ ΠΟΛΙΤΕΙΟ

BIBLI

AP

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΑΜΟΥ